

5914

Ganessa purpurina

Academy. No. 18710

28.100

π

श्रीगणेशायनमः । श्रीसरस्वत्यैनमः ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ नमस्तस्मै गणेशाय ब्रह्माविद्याप्रदायिने ॥ यस्यागस्त्यायेतेनामविघ्नसागशोषणे १ ऋषय उचुः ॥ ॥ मूलसूतमहाप्राज्ञवेदशास्त्रविशारद ॥ सर्वविद्यानिधेत्वत्तोक्ता न्यानोपलभ्यते १ जन्मजन्मान्तरियनः स्थितं पुण्यं महत्तरम् ॥ तेन संदर्शनं जातं सर्वज्ञस्य स त्वत्वं वर्यं धन्यमतमालोक्येति विंतनुजीवितम् ॥ पितरो वेदशास्त्राणि तपांस्या श्रम एव च ३ अष्टादशपुराणा निविस्तराच्छावितानिनः ॥ अन्यान्यपि हि नः श्रोत्रमिच्छानो वदंसत्तम ४ शौनके ये महासत्रे सकृद्वा दशवार्षिके ॥ त्वत्कथामृतपाना न्नो नान्यद्रिश्रामकारणम् ५ ॥ सूत उवाच ॥ साधुष्टं महाभाग आ वाङ्मनः पुण्यकर्मभिः ॥ साधूनां समचित्तानां मिलितलोकोपकारिणी ६ ममापि परितोषोऽस्ति कथा नांकथने द्विजाः ॥ अतो हं साधुष्टेभ्यः कथयिष्ये विशेषतः ७ अ न्यान्युपपुराणा निवर्ततेष्टादशैव च ॥ गणेशं न रदीयं च नृसिंहं दीन्यथापि च ८ गणेशस्य पुराणं यत्तत्रादौ कथयाम्यहम् ॥ दुर्लभं श्रवणं यस्य मर्त्यलोको विशेष तः ९ यस्य स्मरणमात्रेण छतकृत्यो भवेन्नरः ॥ प्रभावमस्य गदितुं न शः शेषश्च तु मुसः १० संक्षेपतो ब्रवीम्येतत् तथापि भवदाज्ञया ॥ बहुजनमाजितैः पुण्यैरस्य तु श्रवणं भवेत् ११ पाखंडिनां स्तिकानां न भवेत्सापकर्म्मिणाम् ॥ नित्यत्वाग्निगुणत्वाच्च अनादि त्वाच्च तत्त्वतः १२ गणेशस्य स्वरूपं न वक्तुं केनापि शक्यते ॥ तथाप्युपा सनासक्तैर्निर्गुणैर्ब्रूयते १३ ऊँकाररूपी भगवान् यो वेदोदो प्रतिष्ठितः ॥ यंसदा मुनयो देवाः स्मरन्तीन्द्रादयो हृदि १४ यंपूजयंतिस तत्तत् ब्रह्मे शानंद्रे विष्णवः ॥ यो हेतुः सर्वजगतां सर्वकारणकारणम् १५ यदाज्ञया कः सृजेत यविष्णु र्यदाज्ञया पातालमना तोति ॥ यदाज्ञया संहरे हरौ पि यदाज्ञया संचरती दिनेशः १६ यदाज्ञया वा तिसरी राणोपि यदाज्ञया पः प्रवर्हति दिक्षु ॥ यदाज्ञया आनिपतति भूमौ यदाज्ञया जिर्वलति त्रिलोके १७ तस्यैव च रिगुं संकस्यापि निवेदितम् ॥ तदहंवः प्रव क्ष्यामि सादरं श्रूयतां द्विजाः १८ ब्रह्मणा कथितं पूर्वं व्यासाया अभितते जसे ॥ भृगवे कथितं तेन सोमकांता येन च १९ त्रैतयैज्ञैस्तपोभिश्च दानैस्ततैर्यैश्च कोटयः ॥ भवंतियेषां पुण्यानं तिषांबुद्धिः प्रजायते २० गणेशाख्यपुराणस्य श्रवणे द्विजसत्तमाः ॥ मां यायेषां न संसारे न दारापत्यभूमिषु २१ मयूरशक्रायां तिसारा सुनि सत्तमाः ॥ श्रूयतामस्य महिमामसोमकांतप्रसंगतः २२ सौराष्ट्रे देवनगरे सोमकांतो भवन्नृपः ॥ वेदशास्त्रार्थतत्त्वज्ञोधर्मशास्त्रार्थतत्परः २३ दशनागसहस्राणि हयानां द्वियुगा निच ॥ रथिनां षड्सहस्राणि प्रयांतमनुयांति च २४ पदातयोऽप्यसंख्याता अपिशिखधरास्तथा ॥ कोटं दधारिणश्चान्ये निषंगद्वयधारिणः २५ बुद्धचाबृहस्पतिजिग्येसंपदाधनदंबयः ॥ क्षमया पृथिवीर्वाजिगेयां भार्येण महोदधिम् २६ मयूचंद्रमसौ जिगेया भासा कां लाचो नृपः ॥ प्रतापेनां न लंजिगेयो सौदेयं णमनोभवम् २७ यस्यामात्याः प्रबलिनः पंचासदृढविक्रमाः ॥ नीतिशास्त्रार्थतत्त्वज्ञाः परराष्ट्रविस्मर्दिनः २८ रूपबाधप्रथमस्तत्र विद्याधीशस्तथापरः ॥ क्षेत्रं करो जानगम्यः सुबलः पंचमः स्मृतः २९ राजकार्यकरानित्यं राज्ञः प्रियतमाभृशम् ॥ एतैर्ना विधादेशा आक्रांताः स्वपराक्रमतः ३० एते तिसु दारानां नाभूषा वैश्व

१ इच्छास्ति द्विजसत्तम । २ सक्तैः सगुणं तन्निष्कल्पते इति पाठान्तरम् । ३ कः ब्रह्मा । ४ यस्य पञ्चार्हतो गुप्तमिति पाठान्तरम् । ५ मनोयेषांमित्यपि पाठः । ६ प्रतापेन न लंजिति पाठः ।

रलं कृताः ॥ तस्य राज्ञो भवद्वायां सुधर्मा गुणशालिनी ३१ यदूपमवलोक्यैवरातिरंशा तिलोत्तमाः ॥ लंजितान सुसंक्रांपेलाभरनचमानर ३२ अनेकरत्नसंचितेता
 दंकेकांचनेशुभे ॥ विभ्रतीकर्णयोः कंठेनिकं मुक्ताफलानि च ३३ कटोरनमर्षीकांचोतादेशेन पुंरंशे विभे ॥ अंगुलीयान्युत्तमानिकरपादांगुलीषु च ३४ वासांस्यनेक
 वर्णानिमहाहाणि सहस्रशः ॥ भगवद्भजेनैस्कातथाचातिथिपूजने ३५ सेवनेर्हि शंभुर्वचने च रत्नासदा ॥ हेमकंठ इति ख्यातः पुत्रो भूदुनयोः शुभः ३६ गजायुतव
 लोधीमान् क्रिमिशत्रुतापनः ॥ एवमासीत्सोमकांतार्थव्यां राजसत्तमः ३७ सर्वान् राज्ञो वशे कृत्वा चक्राज्यं यरातले ॥ निर्यधर्मैर्यथा यदा तात्यागि द्विजोत्तमाः
 ३८ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उपसनाखंडे सोमकांतवर्णनं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ श्रूयतामृषयः सर्वे सोमकांतस्य दुष्कृतम् ॥ अकस्मादभवत्तस्मिन्
 ललकुष्ठेति दुःखदः १ (धर्मशीलस्य राज्ञो धर्मवर्कमिव पाकतः ॥ शुभं वाप्यशुभं कर्म ननु चित्तं किंचित् २) यस्यां यस्यामवस्थायार्कृतं भवति कर्म यत् ॥ तस्यांत
 स्यामवस्थायामुज्यते प्राणिभिर्धुवम् ३ दुःखसागरमग्नौ मूढलूयोजलयथा ॥ वेदनामलभद्रह्वामुजगेने वंशितः ४ नानाक्षतसमाकीर्णः स्रवद्रक्त इतस्ततः ॥ पू.
 यशोणितवान् राजा छमिभिर्विह्वलकृतः ॥ अस्थिशेषो भवद्वाजाय क्षमणे वसमाव्रतः ५ चित्याव्याकुलीभूतः सर्वद्विरुजान्वितः ॥ ततो मात्याञ्जगौ राजाननः संरु
 द्धचयन्ततः ६ ॥ राजोवाच ॥ धिक्छमराज्यं च रूपं च धिग्बलं जीवितं धनम् ॥ केनेदं कर्म बजिने व्यसनं समुपस्थितम् ७ कांत्या सोमो जितो येन सोमकांतस्ततो भवम् ॥
 येन मेसाधवो दीनाः श्रोत्रिया आश्रमा अपि ८ पालिताः पुत्रवज्जानपदलोकास्तथापरे ॥ येन मे निजिता बाणैः शत्रवो धोरु रूषिणः ९ येन मे सकला पृथ्वी कृतास्वव
 शवर्तिनी ॥ सम्यगाराधितो देव परमात्मा सदाशिवः १० दुष्टसंगमहोनेन विततिग्रहकारिणा ॥ येन मे वपुषा पूर्वमिष्टगंधानि षेविताः ११ तदिदानीं प्रीतिगंधमतो
 मे जीवितं दृथा ॥ अतो हं कानन्यास्ये सर्वेषामभ्यनुज्ञया १२ हेमकंठं सुतं सर्वे बुद्धिर्विक्रमसंयुतम् ॥ सिंचंतुं राज्यहेतोर्मेपालयंतु पराक्रमैः १३ इदानीं न प्रदर्शयेमु
 संलोकैकं थंचन ॥ न मे राज्यैर्न दारैर्वाजीवितेन श्रियापि वा १४ प्रयोजनं महा मात्याः करिष्येऽसहितं वने ॥ सूत उवाच ॥ इत्युक्त्वा निप पातो व्यात रुरुवतिहतो यथा ॥
 १५ पूयशोणितधर्मो वैष्याप्तोऽद्विजसत्तमाः ॥ कोलाहलो महानासीदमात्यानां च योषिताम् १६ हाहाकारश्च लोकां नक्षणमासीत्सुदारुणः ॥ वलप्रौछनवाता
 द्यौर्गौषधैः क्षिप्रकारिभिः १७ मंत्रिमंत्रप्रयोगैः स्तंसचेतनमकारयत् ॥ स्वस्थे जाते नृपे तस्मिन्नात्याः प्राब्रुवन्निदम् १८ ॥ अमाया ऊचुः ॥ तव प्रसादादभेदतुल्यं मु
 क्तुं सुखं सर्वजनेष्वसिद्धम् ॥ कथं त्विदानीं त्वद्वेव सामः कथंच जीवेमपपुष्टतुल्याः १९ करोतु राज्यं तव मूरेकः प्रभूतकोशो बलवानरिपुत्रः ॥ विहाय सर्वसुखमद्यरा
 जन्सहैव यामस्तु वनाय गंतुम् २० ॥ सूत उवाच ॥ ततः सुधर्मा वचनं जगाद वने नृपं विदुमैकवीरा ॥ व्रजे सहानेन प्रधानवर्था प्रशिष्टा ज्यैसहमे सुतेन २१
 दुःखस्य भोक्तानपरास्ति नैव सुखस्य वा पूर्वकृतस्य जंतोः ॥ यथा यथा कर्म फलं प्रसक्तं ते देवभोग्यं स्वयमेव तादृक् २२ मयापि नानाविधभोगवत्सुखेन राजा ज्यं प

१ भगवद्भजनं दानेनैव सात्त्विका इति पाठान्तरम् ॥ २ त्वरिता इति वा पाठः ॥ ३ नाप्यंशोको लिखितपुस्तके ॥ ४ सन्तः संन्यासितोपि च इति पा० ॥ ५ अभिषेकं कुर्वन्तु इत्यर्थः

रिभुक्तमस्य ॥ क्षीणांहिभतागमनसहैवपरत्रलेकेमुनिभिर्प्रादिष्टम् २३ ततः पुत्रोहमेकठोविनीतशोकसंकुलः ॥ उवाचतस्मिन्समयेसोमकांतमिदं वचः २४ हे
 मकंठउवाच ॥ नमेराज्येनदौर्ध्वप्राणैर्धनचरैरपि ॥ त्वाविनाष्टपशूंदूलकृत्यनैवास्ति यत्काचिद् २५ यथास्नेहं विना दीपो विना प्राणयथातनुः ॥ दृष्ट्वा
 ज्यंतथाराजंस्त्वाविना धर्मपालक २६ ॥ सूतउवाच ॥ श्रुत्वा हृष्टमनराजा पुत्रोवाच धर्मतः ॥ अमात्यानां सुधर्मायाः पुत्रस्य वचनामृतम् २७ ॥ राजोवाच ॥
 पितुर्विक्रयतो नित्यं श्रद्धया श्राद्धकृतया ॥ पिंडदोयोगयायां तु स पुत्रः पुत्र उच्यते २८ अतो नित्यासमायुक्तः कुराज्यं ममाज्ञया ॥ अमात्ययुक्तः शाश्वित्वं पु
 त्रवच्चाखिलाः प्रजाः २९ धर्मशास्त्रार्थतत्त्वज्ञो नीतिज्ञो खिलो षष्ठः ॥ पितृनुद्धरेत्यस्तु पुत्रवान् पुत्र उच्यते ३० अहं वनं गमिष्यामि गलत्कुष्ठोऽतिगर्हितः ॥
 पत्न्या सुधर्मया सार्धमनुजानीहि सुव्रत ३१ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उपासनाखंडे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ सूतउवाच ॥ तत उत्थाय राजा स गृहीत्वा दक्षिणे करे ॥
 पुत्रं विवेश हर्म्याग्रं यत्र मंत्रयत सदा १ यत्र सिंहासनं दिव्यं कांचनं बहु रत्नयुक्तं ॥ मुक्ताप्रवालखचितं भाति शक्रपदं यथा २ तत्रासतुः पितृपुत्रौ भातो द्वावप्यनेक
 था ॥ प्रतिरत्नगतौ यस्मात्समुदायवृत्ताविव ३ आचारं प्रथमं प्राह नीतिना विधां नृपः ॥ पुत्राय करुणा युक्तो यशसि स्वकुलस्य च ४ ॥ सोमकांत उवाच ॥
 याममात्रावशिष्टायां निशायां जाग्रतः पुमान् ॥ त्यक्तवाशय्यां शुचिस्थाने उपविश्य गुरुं स्मरेत् ५ देवतां चित्वा यि त्वेष्टां प्रणमेत्स्तुतिपूर्वकम् ॥ प्रार्थ्य पृथ्वीं क्ष
 मस्वेति पादस्पर्शं जगन्मये ६ प्रातर्नमामि गणनाथमशेषहेतुं ब्रह्मादिदेववरदं सकलागमाढ्यम् ॥ धर्मार्थकामफलदं जनभोक्षे हेतुं वाचा भगोचरमनादिमनंतरू
 पम् ७ प्रातर्नमामि कमलापतिमुग्रवीर्यं नानावतारनिरतं निजरक्षणाय ॥ क्षीराब्धिवासममराधिपबुधुमीशं पापापहं रिपुहरं मवमुक्तिहेतुम् ८ प्रातर्नमामि गि
 रिजापतिमिंदुमौलिव्याघ्राजिनावृतमुदस्तदयं मनोजे ॥ नारायणं देववरदं सुरसिद्धजुष्टसंपीक्षिशूलढमरूढं धृतं पुरारिम् ९ प्रातर्नमामि मिदिननाथमवापहारंगण्डा
 धकारहरमुत्तमलोकवंधम् ॥ वेदत्रयात्मकमुदस्तसुरारिमायं ज्ञानैकहेतुमुदरुशक्तिमुदारभावम् १० प्रातर्नमामि गिरिजाभवभूतिहेतुं संसारसिंधुपरपारकर्त्रीं त्रि
 नेत्राम् ॥ तत्त्वादिकारणमुदस्तसुरारिमायां मायार्थसुखीं सुखीं द्रुतां सुरेशीम् ११ एवमन्यांश्च संपृष्ट्य देवान् भुवि निगणान् तथा ॥ मानसैरुपचारैश्च पूजयित्वा क्षमाप
 येत् १२ ततो गच्छेत्सोदपात्रो ग्रामस्य नैर्ऋतीं दिशम् ॥ मुदं गृहीत्वा सुश्वेतं ब्राह्मणक्षत्रियोरुणाम् १३ वैश्यशूद्रौ तथा शयमानं नदीतीरतः खेनेत् ॥ नोदं राया
 नवल्मीकाद्वा ह्यणागारतः क्वचिद् १४ वृणादिनाच्छादयित्वा धारां मूत्रपुरीषयोः ॥ कृत्वोत्सर्गं दिवारात्रावुदगदक्षिणदिग्मुखः १५ आदौ गुदं प्रमृज्यैव वृणका
 षादिनारः ॥ पंचवारं मुदा द्विश्चक्षालयेत्तदनंतरम् १६ दशवारं वामहस्तं सप्तवारं भुभौ करौ ॥ लिङ्गं तथैकवारं तु वामहस्तं त्रिवारतः १७ मूत्रोत्सर्गं क्षालयी
 तद्वौ करौ च द्विवारतः ॥ पादौ सदैकवारं तु गृहस्थस्यैव मीरितम् १८ व्रतवानिदं गुणं कुर्यात्त्रिगुणं वनगोचरः ॥ यतिश्चतुर्गुणं कुर्याद्वात्रावर्धयितुमैनवान् १९

अर्थपादं दिवारात्रौ शौचं स्त्रीशुद्धयश्च ॥ तत आचम्य काष्ठं तु क्षीरं कटुकद्वयोः २० गृहीत्वा प्रार्थना पूर्वं दातुं जिह्वां विशेषयेत् ॥ बलमोजो यशस्ते
जपशुद्धिदधानि च २१ मेधां ब्रह्माधिपं चैव त्वमेदेहि वनस्पते ॥ तत शीतजलैः स्नानं कृत्वा मलहं पुनः २२ ततो मंत्रैश्च शृण्वौक्तं संध्योपास्ति ततश्चरेत् ॥
जपं होमं च स्वाध्यायं तर्पणं देवपूजनम् २३ वैश्वदेवं तथा तिथ्यं भोजनं द्विजसाक्षिकम् ॥ पुराणश्रवणं दानं परनिदानं विवर्जनम् २४ परोपकारं कुर्याच्च द्वय
प्राणवचोमृतैः ॥ परापकारं नो कुर्यादात्मस्तवनमेव च २५ गुरुद्रोहं वेदनिदानं स्तिक्यपापसेवनम् ॥ अभक्ष्यभक्षणं चैव परदारनिषेधम् २६ स्वदारवर्जनं चै
व कुर्यादितुर्गतिं चरेत् ॥ मातापितृगुरूणां च गवांशुश्रूषणं सदा २७ दीनांधकृपणभ्यश्च दद्यादन्नं सक्त्रकम् ॥ प्राणायामं पितृस्यस्यत्यागं नैव समाचरेत् २८
ईश्वरानुग्रहोपासाधूनां च प्रपालनम् ॥ अपराधानुसारणधर्मशास्त्रं विलोक्य च २९ पृष्ट्वा वा पांडितादं दं कुर्यान्नीतिविशारदः ॥ विश्वासो यस्य नैव स्यात्तत्र नो विश्
सेत्तु क्वचित् ३० विश्वस्तेत्यंत विश्वासो न कर्तव्यो बुभूषता ॥ कृतवैशेषि श्वस्ते कदापि न च विश्वसेत् ३१ षड्गुणानां प्रयोगेण वर्धयेद्वाङ्मात्मनः ॥ दानं स्वश
क्त्या कुर्वीत क्षीणतामन्यथा ब्रज्रेत् ३२ परेषां कुलितेयानमधमं परिचक्षते ॥ चारदष्टिदूतवक्त्रदण्डदण्डो भवेत् ३३ दंडस्यैव मया लोकाः स्वैरेव मे व्यवास्थि
ताः ॥ अन्यथानियमो न स्यात्पारक्यं स्वीयमित्यदः ३४ अधमो यदि निदेतस्तु वीतयति वाक्कचित् ॥ न कुद्वेन्न च तुष्येन्न किं तया चितयापि च ३५ पूर्वापकारिण्यदि च
पुनर्वाशरणं ब्रजेत् ॥ पूर्वचयनिको यः स्यात्परिपाल्य सदैव हि ३६ मंत्रगुप्ति सदा कार्या तन्मूलं राज्यमुच्यते ॥ कामादिषड्विपुलं हि त्वा तान्यान्विजयीत च ॥
३७ वृत्तिच्छेदं प्रजोच्छेदं देवतोच्छेदमेव च ॥ आरामैव स योऽच्छेदं न कुर्यान्नृपसत्तमः ३८ पर्वकाले देहदानं यशस्य गमेव च ॥ न मित्रवंचनं कुर्यात्स्त्रिषु
गोप्यं वेदं च ३९ ऋणतो ब्राह्मणं चैव पंकतो गांसमुद्धरेत् ॥ अमृतं न वदेत्क्वापि सत्यं क्वापि न हापयेत् ४० अमात्यानां प्रजानां च श्रुत्यानां चित्तहृद्वेत् ॥ ब्रा
ह्मणेभ्यो न मस्कुर्याद्विवताभ्यः सदैव च ४१ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ इत्यन्यदपि शिक्षाप्यहेमकंठं सुतं नृपः ॥ आचारं सहर्षं भर्षणीति शास्त्रं यथा श्रुतम् ४२
क्षेमं करं रूपं तं विद्याधीशं तथैव च ॥ आह्वयामास चा मात्यान्सुहृती विलोक्य च ४३ संभारानुपकल्प्यैव नानास्थाना गता नृपः ॥ ब्राह्मणान्वेदविदुषो यज्ञकर्म
सुनिष्ठितान् ४४ राज्ञोऽथ महतो राजपत्नीश्च सुहृदः स्वकात् ॥ आह्वयामास नृपतिः श्रेणीमुख्यांश्च नगरान् ४५ अभिषेकावलोकाय पुत्रस्य परिपुधातिनः ॥ गणेशं पू
जयित्वेष्टदेवतां च यथाविधि ४६ वाचयित्वा स्वस्य स्यनं मातृपूजनपूर्वकम् ॥ कृत्वाभ्युदयिकं श्राद्धं ब्राह्मणां स्तर्प्य चांधमा ४७ कारयित्वा मंत्रवोषैरभिषेकं सुतस्य
सः ॥ उवाच सोमकांतस्त्रीन्मित्रिस्तु स्यानिदं च ४८ ॥ राजोवाच ॥ ममायं सुत इत्येव ममाया बुद्धिस्तु वः ॥ भवतामेव हस्तेषु सुत एष निरूपितः ४९ ममानुशा
सनं यद्वत्कृतं नीतिविशारदैः ॥ तथा स्य शासनं कार्यं श्रेणीमुख्यसमन्वितैः ५० इति श्रीगणेशपुराणे उपासनाखंडे आचारदिनिरूपणनाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

१ कृतवैश्येष्विच्छते ६० पाठान्तरम् २ परेत्याकुलितमानमिति पाठभरम् ३ कितया कितयापि चेति पाठान्तरम् ४

॥ सुत उवाच ॥

देश्यानिवासांसिसुवांचे

जायथाहृतः ॥ अमा

आववाहितः ॥ जना

च्छकुराज्यंभयापितम् ३२ विज्ञेयथाकार्यसत्तेचित्तस्यपरास्मिनि ॥ यथावस्थापितोचितोचितलोकर्यवर्तते ३३ तथाभयिनंयतेस्वातेमेवयिवर्तते ॥ देवयो
गेनसुभगोजातोयस्येपुनर्हम् ३४ भविष्यतिताधर्मोमद्वाक्यंकारिणस्त्व ॥ नतथासहयातेनस्माद्रच्छव्रजापिच ३५ ॥ सूतउवाच ॥ अमात्यानागरा
पुत्रभ्यातुंछतमानसाः ॥ कष्टेनमहतायुक्तानमश्चकृष्टपतदा ३६ अनुज्ञातास्ततेनजाशीभिरभिनयच ॥ प्रदक्षिणीकृत्यनृपनिवृत्तानगरंप्रति ३७ अत्रैक
स्वामहर्सेनांगजाश्वरथपत्तिनीम् ॥ छत्रध्वजयुतोमानीहेमकंठोऽगमत्पुरीम् ३८ इतिश्रीगणेशपुराणेउपासनाखंडेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ सूतउवाच ॥
ततोमातरमभ्येत्यस्नेहकारयाधिषा ॥ तांजादकथंमातरस्त्यजसेऽनपराधिनम् ३ पुत्रउवाच ॥ सहेवयापुत्रोत्रयमितिवाच्यस्त्वयापिता ॥ तववाक्यानु
रोधेनयादिमांसहन्प्यति २ तदावांसेवनकुंर्यानेमराज्येमतस्तथा ॥ कितद्राज्यंसुखं दद्याद्वद्व्यांरहितस्यमे ३ ॥ सुधर्मोवाच ॥ एतावहुःखशोक्राम्यां
गुत्तोरानजानमेवच ॥ करिष्यतिमहाबाहोतस्माद्रच्छममाज्ञया ४ पातिव्रत्येनधर्मेणपरवत्यस्मिबालक ॥ भर्तुरन्योनदेवोस्तिथोषितामान्यएवच ५ ॥ सू
तउवाच ॥ इत्याकर्ण्यनमश्चक्रमातरंसमुह्रत्सुतः ॥ प्रदक्षिणीकृत्यततोनुज्ञांप्राप्यपुंरययौ ६ अलंकृतैर्नगरिकैःपताकाध्वजपल्लवैः ॥ सितमार्गसुगंयाढ्य
यर्थेद्रनगरं तथा ७ दत्त्वातांबूलवासांसिविष्टज्यस्वजानाद्वृषः ॥ प्रविवेशयुहंश्रीमद्वर्षशोकसमन्वितः ८ चकाराराज्यं धर्मेणसुतवत्यालयन्प्रजाः ॥ धर्मा
र्थकाममोक्षेषुयथाशिक्षमनेन्द्रे ९ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ कथंराजासोमकांतःकिवनंसमुपागतः ॥ किमहायश्चकिंचक्रेकर्मनोवदविस्तरात् १० सूतउवाच
हतवःकथयिष्यामिसोमकांतोयथावनम् ॥ गत्वाचकारयत्कर्मसादंशृणुतानयाः ११ सुबलज्ञानगम्याभ्याममात्याभ्यांसुधर्मया ॥ धर्मपत्न्यायुतोरण्यप्र
विवेशहरासदम् १२ अग्रतःप्रकृतिरयतामध्येराजाथपृष्ठतः ॥ धर्मपत्नीसुधर्मगात्सीतेविरामपृष्ठतः १३ एकाशनाश्वचत्वारणकचित्तासनालयाः ॥ समदुःख
मुखाश्चापिवनाद्भनसुपाययुः १४ क्षुधातृषाश्रमैर्वीपिनिमोन्नतगताध्वभिः ॥ अत्यंतकर्षिताश्छायामाश्रित्योपाविशक्काचिद् १५ पुनर्वनांतरंगत्वादृ
शुस्तेसरोमहत् ॥ यत्रमातंगसदृशानक्राभांतिसकच्छपाः १६ तालास्तमालाःसरलाःप्रियालंबकुलाःशुभाः ॥ सरलाःपनसाजंबुनिर्बाश्वत्थवटादयः १७
वृक्षानानालतालैर्वेष्टिताःपरितोबभूवुः ॥ यत्रास्तेतिमिरगाढंगिरिदुर्देशेयथा १८ यत्रवायुःसुखस्पर्शःपद्मकांदर्भगवान् ॥ यस्मान्नयंतिमुनयःकुसुमानि
फलानिच १९ यत्रहंसाबकाःश्रेणाःशुभाःकाकाश्चक्रिकिलाः ॥ सारिकाश्चक्रवाकाश्चनानारावांन्विकुर्वते २० नयत्रशीतोष्णकरांशुसंधिनानालतापुष्प
कुजाश्रितानाम् ॥ क्षुत्तृड्ग्रयधन्नचैवमृत्युःस्वर्गेयथापुण्यवतांद्भिर्जेद्वाः २१ तत्रगत्वाजलंसेवेषुपुःशीतंश्रमापहम् ॥ स्नात्वानित्यक्रियाकृत्वाफलानिबुभुजुश्चते
२२ सुध्वापचक्षणंवेदं च्छेकोमलवालेके ॥ धर्मपत्नीसुधर्मोपादसंवाहनेस्थिता २३ तस्यानुमतमाज्ञायद्वावमात्यावगच्छताम् ॥ आदातुंकंदमूलानिफ

याः इति० पा०

१ यथावस्थापितोचिते

लानिचबिसानिच ॥ ४६५ ॥ अहतरूपमुग्रबालं सुधर्माप्रभयाज्वलन्तम् ॥ उत्कृष्टरूपस्य कृते स्मरन्तं जातं पुरा बालमिति स्मरन्ने ॥ २५ ॥ दृष्टवन्तं स जहृषे सुधर्मा
 मेने च तं साहितकारिणीं च ॥ क्षुब्धं प्रसन्नं हृदयं मर्शियापकारिणं चोपकरं हिवक्ति ॥ २६ ॥ पप्रच्छतं कश्चकुतः प्रयातकस्यासि पुत्रो जननीचकाते ॥ वदस्व शब्दांस्तथा
 रयामेसखेकणौ परितोषयाशु ॥ २७ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ इति स्मृष्टः स जगद्बालस्तोराजपुत्री सुधया गिरामे ॥ पिताश्रुगुर्भाभिनिमेषुलोमा माता जलार्थी स्वयहा
 दिहागाम् ॥ २८ ॥ च्यवनः खलु नाम्राहापितुराज्ञाकरः शुभे ॥ त्वंचकाकतमोयं ते कथं वनमिदं गतः ॥ २९ ॥ स्वविकथमंगानि वर्षाकाले गिरिव ॥ अति दुर्गधताचास्य
 केन वा वदकर्मणा ॥ ३० ॥ कृमिभारसमार्कणिर्मनुवासेवसेकथम् ॥ स्वयंचारुतराभूत्वा सुकुमारी सुलोचना ॥ ३१ ॥ चारुप्रसन्नवदना चारुसर्वगशोभिनी ॥ कञ्चिदू
 र्वेन पित्रा ते सुहृद्भिश्च द्विजैः ॥ ३२ ॥ विज्ञातो यं वरः कुष्ठीकुम्भिभाराकुलोपिच ॥ कथमेन व्रतवती दुर्गमं चागता वनम् ॥ ३३ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ इति पृष्ट्वा सुधर्मा
 सां सुनिपुत्रेण धीमता ॥ व्याचष्टे सकलं तस्मै शोकहर्षसमन्विता ॥ ३४ ॥ सुधर्मोवाच ॥ सौराष्ट्रदेशे विख्यातं देवताख्यं पुरं महत् ॥ तत्रायं सोमकांतो मे भर्तारज्यं
 चकार ह ॥ ३५ ॥ अतिमानि वदान्यश्च शूरो दृढपराक्रमः ॥ असंख्यातबले पेतोरि पुराष्ट्रविमर्दनः ॥ ३६ ॥ यज्वाति सुदरः श्रीमान् सुहृदानंदकारकः ॥ विवेकासर्वकार्या
 णां नीतिशास्त्रविशारदः ॥ ३७ ॥ राज्यं संसुभुजे राजा बहूकालं द्विजोत्तम ॥ इमामवस्थां संप्राप्तः पूर्वकर्मविपाकतः ॥ ३८ ॥ अमात्यद्वयसंयुक्तो वनमेतत्समागतः ॥ अ
 मंति पृष्ट्व लयास्य पुत्रे राज्यं प्रपच्छतः ॥ ३९ ॥ सुबलज्ञानगम्याभ्यां प्रकृतिभ्यां निहागता ॥ राज्ञो नुज्ञांसमादाय फलार्थं तौ गतौ वने ॥ ४० ॥ इहास्मान्नराक्षसाः प्रेताभूता
 निमृगपक्षिणः ॥ नानाविधाभीषयंतिकथं नो भक्षयंतिन ॥ ४१ ॥ नजाने दुःखमोगायस्थापयं यत्र तोपिच ॥ दुःखस्यांतं न पश्यामि कर्मणे दुष्कृतस्य च ॥ ४२ ॥ कदुति
 का म्ललवणमधुरास्निग्धभोजने ॥ न तथा रुचिरस्याभूत्परितस्य द्विजातिभिः ॥ ४३ ॥ यथेदानीं कंदमूलकपाया म्लफलादिषु ॥ दरिद्राणां महाहारः पांकोपिभक्षित
 स्य च ॥ ४४ ॥ न तथा श्रीमतां शक्तिरनेपाक एव च ॥ यः शेतोको मले दिव्ये शयने स्ममनो रेमे ॥ ४५ ॥ इदानीं यत्र कुत्रापि पश्य कालविपर्ययम् ॥ यस्म्यदिग्यापि न आस
 नानापरिमलाः शुभाः ॥ ४६ ॥ पूयशोणितदिग्धस्य प्रूतिगंधोपि संप्रतम् ॥ यज्जानं दुःमयोसिं धौमग्नो भूत्पादितैर्वृतः ॥ ४७ ॥ स इदानीं दुःखमये कृमिभिः परिवारितः ॥ क
 थं तरे मदुःखी बन्धनजाने भृगुनंदन ॥ ४८ ॥ भवपोत इव गागधेमज्जंतं नौरिवाणवे ॥ ४९ ॥ इति श्रीगणेशपु ० उपा ० सुधर्माच्यवनसंवादानामपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥
 मत उवाच ॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा च्यवनो भृगुनंदनः ॥ त्वरया स्वमुपादाय कलशं जलसंभृतम् ॥ १ ॥ दुःखितः परदुःखेन तूष्णीमेवागमद्बहम् ॥ तं भृगुः परिपप्रच्छ
 विलंबकारिणं सुतम् ॥ २ ॥ भृगु उवाच ॥ ॥ किमपूर्वं स्वयादृष्टं लक्ष्यं सेच कितो यथा ॥ विलंबश्च कथं जातो विदुः पुत्रममाग्रतः ॥ ३ ॥ पुत्र उवाच ॥ ॥ सौराष्ट्रदेशे वि
 ख्यातैर्देवतेन गरेमुने ॥ सोमकांत इति ख्यातो राजा जीवलोचनः ॥ ४ ॥ चक्रैराज्यं बहूतिथं धर्मेण पालयन् प्रजाः ॥ दुर्भगत्वं गतौ देवात् पुत्रे राज्यं निवेशयतः ॥ ५ ॥

त्प्यासुधर्मययुक्तोभूतुराज्ञाश्रुतापितः ॥ सुबलज्ञानगम्याभ्यां प्रकृतिभ्यामिहागतः ६ गल्लुक्श्रीकृमियुतोविभ्रममुद्गमंसरः ॥ सहस्रभगताप्राप्तोयथेन्द्रो
 तमानुनेः ७ क्रसासुधर्माचार्योक्किगल्लुक्श्रुवान्पतिः ॥ इतिमेषूच्छतोद्भूततदयंगतवान्क्षणः ८ तदयैः करुणावाक्यैर्मनोमेकलिलत्वमूत ॥ ततोहंकलशं
 पूर्णकृत्वाशीघ्रमुपागतः ९ ॥ सूतउवाच ॥ सर्वचाकथयतस्मैतथायत्कथितंवचः ॥ श्रुत्वातच्चपुनःपुन्रच्यवनंभृगुब्रवीत् १० ॥ भृगुरुवाच ॥ सर्वानानय
 तान्शीघ्रं पुन्रगच्छममाज्ञया ॥ द्रक्ष्यामिकौतुकंतेषांस्वीयंवादर्शयामितान् ११ ॥ सूतउवाच ॥ इत्थं सचोदितः पित्राच्यवनकरुणानिधिः ॥ जगामसरो
 भूमिमुधर्मद्विष्टमुत्सुकः १२ तस्मिन्नेवक्षणेमायोफलकंदम्राच्वितौ ॥ सुबलज्ञानगम्यातावागौराजसंनिधिम् १३ तत ऊचैः स तु मुनिः सुधर्माचारुलोचनाम् ॥
 पितामस्वाश्रमसर्वानाकारयति सुव्रते १४ इति तद्वचनं श्रुत्वासुधर्मशोकाविह्वला ॥ तदैवसावधानाभूतनुः प्राणइवागते १५ सुशीलाराजपत्नीसीता तद्वच
 नामृतम् ॥ अगमत्सामुचावर्गी प्रकृतिद्वयसंयुता १६ सोमकंतिनपतिनामुनिपुत्रपुरःसरा ॥ गणेशस्कंदसहिताशिवशिवसंयुता १७ शुशुभेमार्गमध्येसावच
 स्पतिपुरःसरा ॥ मंत्रघोषयुतां पभृगोराश्रममंडलम् १८ नानापुष्पलताकीर्णानापक्षिविनादितम् ॥ मार्जारानकुलाः श्येनागजागवोमयूरकाः १९ मुजंगा
 पक्षिणः सिंहाव्याघ्राः कीडंतियत्र च ॥ नचवायुभृशं वातिनसूर्यस्तपतेभृशम् २० नवर्षतिभृशं मेघोवर्षते च तदिच्छया ॥ विविशुस्तेहर्षयुतामुनिपुत्रपुरःसराः २१
 तत्राहुतं व्याघ्रमुगाजिनस्यंदर्शसूर्यप्रतिभं भृगुतम् ॥ राजाथपत्नी प्रकृतिद्वयचननामवद्वांजलिब्रवीच्च २२ ॥ राजोवाच ॥ अद्यां शिषो मे सफलाद्विजेंद्रद्विजेरि
 ताधर्मचयस्तपोपि ॥ आजन्म तोहं परिपूत एष पितुर्जनन्याश्रमुजीवितं मे २३ अवद्वृशिः संप्रति हंत्यै नः पूर्वजितैः पुण्यचयैः कृतापि ॥ आगामिकल्याणकरीमु
 नीन्द्रकालत्रये जन्मकरोतिपूतम् २४ सौगद्देशेऽसुखे देवतास्येपुंकेतराज्यममोवदष्टे ॥ भोतेन पापाद्भिज्जदेवतादिपूजाकृतानि तिमतामुनीन्द्र २५ आकस्मिकं
 मेदुरितं किमेतत्प्रादुर्भवो यत्र तंदुरंतम् ॥ येनाहमीदृक्कुदंशं प्राणीतो जनेन किंचित्प्राप्तिकारमत्र २६ अपायतां यांति कृता उपाया युष्मत्कृतोपायमुपायमीहे ॥
 निर्वृतां यांति हि जातिवैरास्तवाश्रमे वां शरणं प्रपन्नः २७ ॥ सूतउवाच ॥ श्रुत्वेतिवचनं तस्य भृगुस्तुकरुणायुतः ॥ उवाच सोमकं तं तं ध्यानेनालो क्य सुव्रतः २८
 भृगुरुवाच ॥ उपायं वाचिमनृपेनाचिंतां कुरु महर्षि ॥ ममाश्रमगतादुःखं न हि विंदति जन्मिनः २९ जन्मांतरकृतं चैव दुरितं ते दृपोत्तम ॥ येनेमांगमि तो वस्थां कथ
 यिष्ये तदप्यहम् ३० कुर्वतु भोजनं सर्वोचिरकालं बुभुक्षिताः ॥ वनाद्वनांतरं याताः श्रांताः क्हांतानाभृशम् ३१ ॥ सूतउवाच ॥ इत्युक्त्वा स्नापयामास सुतेलाभ्यं
 गपूर्वकम् ॥ भोजयामास चात्रानिषड्भूमानि त्वनेकशः ३२ बुभुक्षुस्तेपि विभ्रांता भृगोरमितेजसः ॥ आज्ञयामुनिवर्यस्य सुस्नाताः सुदृढलंठताः ३३ सुषुप्तुर्मुदु
 शय्यायां हित्वा चिंतां दुरत्ययाम् ॥ मुनिना कल्पितायां ते स्वराज्यं गमिता इव ३४ इति श्रीगो० भृगोराश्रमगमनं नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ तत्रग

१ बहुदुःस्वप्नजापिकः इति पाठः ।

त्वाकिमकरोत्सोमकान्तौष्टपस्तदा ॥ उपायः कथितः कोवाभृणुणा सर्ववेदिना १ कथयस्व कथामेतां शृण्वतां नो द्विजोत्तम ॥ नृत्तमिधिगच्छामः पीत्वा त्वद्वचनामृत
 म् २ ॥ स्तुत उवाच ॥ सम्यक्पृष्ठं महाभागाय्यं तु ज्ञानसागराः ॥ यः कथां तं प्रयाति श्रोता वकाथवा द्विजाः ३ लिख्यमानं वाचयति पुस्तकं हरते पिबा ॥ न पृच्छ
 ति च यः शिष्या गुरुः पृष्ठेन वक्ति चेद् ४ उभौ तौ मूकबधिरौ लोके दृष्टौ द्विजोत्तमाः ॥ शृण्वं तु कथयिष्यामि सोमकांत कथामतः ५ तस्यां रात्र्यां व्यतीतायां दिननाथे
 तथा दिते ॥ स्नानं संध्यां जपं होमं कृत्वा सभृगुसत्तमः ६ स्नाता यत्कृतजप्याय पत्नी प्रकृति संयुजे ॥ पूर्वजन्म कथां तस्मै रज्ञे कथितुमाभत् ७ ॥ भृगुस्वाच ॥
 कोलहारनगरे रम्येर्विध्याचलमुमीपतः ॥ चिद्रूप इति विख्यातो वैशेष्यबहुधनो भवद् ८ तस्य भार्या तु सुभगान्नाख्याता सुलोचना ॥ सुशीला दानशीला च प
 तिवाक्यपरासती ९ तस्यास्त्वपुत्रतां यातो भवपूर्वदृष्टोत्तम ॥ कामं ददति तेनामचक्र तुस्तौ द्विजोत्तौ १० अतिस्नेहदिवारावतिला लनमेकके ॥ वार्षिक्यकाल
 जेतौ तु पितरौ त्वयि चक्रतुः ११ विवाहं चक्रतुस्तौ तु धनकौ तु कर्मगलैः ॥ मृगाक्षी सुकुमारांगी नान्नाख्याता कुटुंबिनी १२ अनुरा त्वयि सदा द्विजदेवातिथिप्र
 या ॥ बभूव योषिघोषिः सुरलभूता तिसुदरी १३ कुटुंबिनी तिस्रं नाम विदधे सार्धं कंतुसा ॥ सप्तपुत्रा पंचकन्या पंचबाणप्रिया नुकिम् १४ ततो बहुतिथे काले पंचत्वं
 मगमत्सिता ॥ माता तव सती तेन सह दुग्धा दिवंगता १५ तत्संस्मरिष्वै र्वै र्गस्तद्व्यं नाशितवान्बहु ॥ नीतं नष्टं अक्षितं च विनाशमगमद्वनम् १६ चिंतया धर्मपत्नीत्वां
 निराकृतवती श्रुशम् ॥ न गृहीतं तु तद्वाक्यं ततो विक्रीतवान्दृष्टहम् १७ गता सा बालकैः सार्धं मनुज्जाता पितृगृहम् ॥ अपत्योपापण कृते ते त्वां वंशकंदकम् १८ तत उ
 दृत्तां यात उन्मत्त इव मद्यपः ॥ अन्यायकारी नगरे जातो मत्त इव द्विपः १९ परस्वहरो विनिता सुजारो ग्रामेषु चोरो जनतापकारः ॥ द्यूतेषु वीरिद्विजिनौघसारो हिंसावि
 हारो बलहीनशूरः २० ये ये जनास्ते सुखसंगतस्ते योग्ये गृहीत्वा बहुवित्तमादः ॥ निक्षेपतः पितृकृतास्तु दद्व्योमिषास्तु तश्चिन्नगरस्थितेभ्यः २१ शपथान नृतांश्चक
 र्थं नूनमनृतानां प्रेमदाजनेषु साक्ष्यम् ॥ इति सर्वजनाः सुभीतिमापु रुरगात्समग्रतां दिवोऽत्र वीर्यां २२ असह्यतां तेन जनस्य यातो गोक्षुरकः पायसगोयैव ॥ रा
 जो गृहीत्वा नुमतिं जनास्ते निर्वापयामासु रतो पुरात्त्वाम् २३ वने स्थितस्त्वं बहुजं तु घाती स्त्री बलद्वान्ना विनिर्हासि नित्यम् ॥ महाजनं वीक्ष्य पलायसे च स हिंनिरी
 क्ष्ये व वृको मृगो वा २४ मत्स्यान्बकान्सारसकुट्टांश्च वृकान्मृगान् पान्कोकिलांश्च ॥ हत्वा तिस्रस्त्रिंशान् शशकांश्च गायामुधास्व देहं दृष्ट्वा जनादुपोषः २५ ॥
 सिंहा न्यात्रांश्च जंबूकां त्रिः सार्धं गिरिगह्वरात् ॥ नानास्थानगतं आश्रान्मे लयित्वा सुदुर्धरान् २६ काष्ठै र्द्वैष्टैश्च पाषाणैश्च कर्तृ गृहमुत्तमम् ॥ विशालं क्रोश विस्ता
 रं नानाकौतुकमंडितम् २७ पित्राभितिनपत्नी सा प्रापिता बालकैः सह ॥ गुहागतं ते सदनं राजतो जनतो पिच २८ नानालंकारवसनबालका अपि ते जसा ॥ दे
 वांगेन वशुभे त्वंच बोधसमन्वितः २९ त्वंच मार्गे जनान् दर्शनात् हत्वा हत्वा गुहांगतः ॥ चौरैः स बालयोषिभिर्द्विभीरिणै रजवत द्रतः ३० कदाचिद्ब्राह्मणो विद्वान् विख्या

१ द्यूतादिकारो इति पाठः २ त्वमदाजनेष्विति पाठः ३ रंजित इति पाठः ॥

तो गुणवर्धनः ॥ मध्याह्ने मार्गमध्ये तु त्वया दृष्टः स एककः ३१ गृहीत्वा दक्षिणपाणिं तां विप्रं धृतवानसि ॥ सवेषमानस्त्वद्द्विजानन्धर्षणया तथा ३२ ऊचेत्वां स्वां
 तर्कमवाभूच्छित्तोजीवितेच्छया ॥ अत्यंतं करुणावाक्यैर्बोधयं स्वांसहैतुकैः ३३ ॥ गुणवर्धन उवाच ॥ धनवान्मुभगो भूत्वा कथं मांहंतुमिच्छसि ॥ द्विजं न वो
 ढाभर्तारं शतं चानपराधिनम् ३४ दुर्वृद्धिवासनां त्यक्त्वा सद्धर्मे भुमतिकुरु ॥ प्रथमामेगताकां तां प्राप्ताकां ततः परा ३५ स्वाचारापरमो दारासाध्विसर्वगुणाकरा
 पितृणामनृणार्थार्थधर्मसंतानवृद्धये ३६ कृताभातिप्रयत्नेन गार्हस्थ्यधर्ममिच्छता ॥ मद्भिना तद्विनावाहिजन्मनीभवतो वृथा ३७ पितामेहि भवत्वं च माता
 पुत्रोप्यहंतव ॥ जीवदाताभयत्रातापिताशालो निगद्यते ३८ दस्यवो पाहिरक्षति द्विजं वा शरणगतम् ॥ द्विजयोग्यं शरणं यमामतस्त्वं मोक्षमर्हसि ३९ नो
 चेत्कल्पसहस्रं त्वनिरयान्प्रतिपद्यसे ॥ भोक्तारभवं एवैतस्मिन्नुप्राः सुहृदो जनाः ४० न पापभागिनस्त्वेतस्सुखिनस्त्वत्प्रतारकाः ॥ क्रियद्विजन्मभिः पापभक्ष्य
 सेनवितर्कये ४१ इति श्रीगणेशपु० उपा० सोमकांतपूर्वजन्मकथनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ शृणुस्वाच ॥ ॥ इति तेनोदितं वाक्यं सुहृदुर्लीनिं प्रकुर्वतः ॥ क
 रणाद्युत्तमाकर्ण्य नोद्विन्नहृदयंतव १ वज्रात्सारसं रं किं नुब्रह्मणा त्वयि निर्मितम् ॥ हिंसनाद्बहुजंतूनां मुप्याणां सहस्रशः २ अतिनिष्ठुरतां प्राप्तं कृतस्त्रस्येव
 मानसम् ॥ अयोचस्वं ततस्तत्तु कृतांत इवाविशुरः ३ ॥ चोर उवाच ॥ किं ते वाक्यं च यैर्विप्रप्रथमयि नियोजितैः ॥ अश्रोतरि च पांदि स्यं युक्ते कुंभे यथा जलम् ४
 कथं मम मतिर्भूढूपादेशस्तवाप्ययम् ॥ तत्त्वचितेव मधुपे सांप्रतमेन रोचते ५ अथासक्तस्य नक्कापि पिपुंबुं बंधुविचारणा ॥ यथा कामातुरस्यापि न भीतिर्कींश्च वि
 द्यते ६ शुद्धिः का केद्युतकारे सत्यं धैर्यं न पुंसके ॥ कामशांतिं स्त्रियां संपेक्षमादृष्टा त्वयानुकिम् ७ अतिक्रान्तिरुद्योसि व्यापारहितस्य मे ॥ विधात्रादिव योगेन न त्वां
 मुंचामि किं हि चित् ८ ॥ शृणुस्वाच ॥ इत्युक्त्वा निशितं सङ्ग्रहं स्त आदाय दक्षिणे ॥ चकर्तार्थाशिरस्तस्य बिडाल इव सर्पिकम् ९ एवमेव ब्रह्महत्यानां संख्यां
 कर्तुं न शक्यते ॥ स्त्रीबालवृद्धजंतूनां हत्यानां च विशेषतः १० संख्याता परपापानां विभागी जायते यतः ॥ ततो बहुतिथे काले गते कामं दते जरा ११ आग
 ताथ कफो ग्लानिः स्वदोहिक्का भवपथुः ॥ अमृतं द्वीचोपविष्टप्रभुमेन च सा भवत् १२ अनदं च चक्रुस्ते पुत्रा दास्यथ मे वकाः ॥ सुहृदश्च सुताश्चापि न साराया
 पि मित्रकाः १३ एक एवाभवत्तत्र दृष्ट आतो रहस्यकृत् ॥ आनवार्य गतिं विप्रः स चापि प्रेषितस्त्वया १४ आकारयितुं स योस्तान्मुनिन्काननवासिनः ॥ ते चापि त्व
 द्रयादेव द्विजवाक्यात्समागताः १५ अब्रवीस्तां ब्रमस्कृत्य मतोदानं निगृह्यताम् ॥ तेषु ब्रह्मगृहीतो मोदानां निपातितस्यते १६ याजनाध्यापनाद्यौ नातसंबंधा
 द्वाषणादपि ॥ परं संवर्ते पापं स हयानासनाशनाद् १७ इति ते भाषमाणस्यांशत्वाच निजमाश्रमम् ॥ सन्तुः सचैलंसे वैपि पापमानीस्ततो जपम् १८ ततो नु
 तापो मनसि जातः कामं दते दृष्टशम् ॥ आमयात्स्वजनेन स्यागाद्वाह्नौः परिवर्जनाद् १९ जर्णदेवालयोद्धारं भवत्ते मतिरुज्जिता ॥ धनं स्वं विपुलं वीक्ष्य कुप्यस्त्रादि
 संयुतम् २० ततो नादिपरा मूर्तिर्गणेशस्य वने शुभा ॥ जीर्णद्वालये शृङ्गे स्थिता ते कथिता द्विजैः २१ ततोऽतिविस्मृतं दीवं चतुस्तोरणं संयुतम् ॥ चतुर्द्वारं सुर

चिरंचतुःशिखरशोभितम् २२ नानास्तंभचिंतनानावादिभिः परिवारितम् ॥ मुक्ताप्रवालालाद्यैः खचितं शिखरांगणम् २३ नानापुष्पदुग्धमुत्तनानाफलदुग्धैश्चितम्
 चतुर्दिक्षु चारुवारिमयवापीविराजितम् २४ प्रासादं निर्मितवतस्तद्भूयंते व्ययंगतम् ॥ किंचित्त्रिधा च पुत्रैश्च सुहृद्भवं व्युभिहतम् २५ ततो नातिचिरकालं पंचत्वं
 च गतो भवान् ॥ याम्यहृतैः कशाघातैर्बद्धः संताडितो भृशम् २६ कंटकैर्विद्धसर्वांगः शिलायां पोथिनोपि च ॥ मज्जितो न केवोरप्यशोणितकर्दमे २७ एवं नीतः
 स्तुतैर्दूतैश्चित्रगुण्यमांतिके ॥ यमेन पृष्ठः किंपुण्यमुत्तमोऽप्यसिपातकम् २८ त्वमवोचः पुण्यमहपूर्वभोऽश्यामि सूर्यज ॥ ततः सौराष्ट्रदेशं त्वराजत्वेन विनिर्मितः
 २९ इति ते कथितं पूर्वजन्मपापकरं मया ॥ शरणागतकारुण्यतपो बलसमाश्रयात् ३० कांतप्रासादकरणात्सोमकांतोऽभवो नृपः ॥ कांतयाकांततरयाभासि
 कांत्याशशोभया ३१ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ शृणुणाभिहतं श्रुत्वा सोमकांतो नृपाधमः ॥ तदा कथं संशयापन्न आसिदं श्वेव निष्क्रियः ३२ वेदशास्त्रार्थं
 विदुषो भूतभावि भवद्भिदः ॥ तपस्विनोऽष्टगोर्वाक्ये यतः संशयंदधौ ३३ निरगन्क्षणमन्त्रेण तस्यां गत्वा तपःक्षिणो भृशम् ॥ नानावर्णैः कतिपयरात्रिभूतं तदा ३४
 उडयो द्वीयवं च व्रैर्दं दुर्गुणं शुद्धैः ॥ उक्त्योक्तृत्यमांसा निजक्षुस्ते मुनिसान्निध्यौ ३५ ततो तिहुः खिततनुः करणं पुनरागतः ॥ अवदद्दीनयावाचा भृशं ज्ञानं
 तपोनिधिम् ३६ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ त्वद्वने जातिवैरागां परस्परभयं न हि ॥ त्वत्समं संक्षथमिमे मृतं मां मारयंति च ३७ त्वत्पादप्रवणं दीनं संकुष्ठं शरणागतम्
 इदानीं मोचय मुने सर्वस्वाभयं कर ३८ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ इत्युक्तः पुनरप्याह भृशं गुह्यं स्तं दीनवत्सलः ॥ मदाकथं संशयादिस्थमनुभूतं नृपत्वया ३९ प्रतीकारं
 वदिष्यामि स्वस्थो भव वक्ष्णं नृप ॥ मम हंकारमन्त्रेण गमिष्यंति द्विजा इमे ४० ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ द्विजस्य हंकारं तिष्ठत्वा द्विजाश्चांतं हितास्तदा ॥ तुतो षट्पति
 आपि पत्न्यमात्यसमन्विता ४१ इति श्रीगणेश ० उपासनाखंडे नानापाक्षिनिवारणं नामाष्टमोऽध्यायः ८ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ ततो भृशः क्षणं ध्यात्वा पुनस्तं
 प्राह भूपतिम् ॥ अत्यंतं विह्वलो दुःखं वीक्ष्य तत्पूर्वकर्मजम् ४२ ॥ ॥ कृपापानिकरास्ते तु कोपायाः कथिता मया ॥ तथाप्येकं ब्रवीमि त्वामुपायमवनाशनम् २ गणे
 शस्यपुर्णत्वं श्रोष्यसे यदि सत्वरम् ॥ तदैव मोक्षयेदुःखं साराग्रात्रा संशयः ३ इत्युक्तं वातगणेशस्य नामाष्टमस्तुतम् ॥ जम्बाजलं मंत्रयित्वा सिषेच नृपतिं तदा
 ४ सिक्तमन्त्रे जले तेन तन्नामार्घ्यं तालवुः ॥ कृष्णांस्यः प्रापतद्भूमौ वधे तत्क्षणादसौ ५ सप्ततालप्रमाणो भूद्वयादितास्योभयं करः ॥ करालजिह्वोरक्तक्षोदीर्घबाहु
 र्जटाधरः ६ मुखादुस्वमन्त्रिणक्षणाच्च प्रयशोणिते ॥ नेत्राणामंधतां कुर्वन्नंधकाराद्वपरः ७ आलोक्य दुर्दुःखं वेतदाश्रमनिवासिनः ॥ दंष्ट्रा रौर्वैर्दशदिशः
 पूरयंतं महतम् ८ अष्टच्छतो द्विजवरस्तत्समं संतु पूरुषम् ॥ विद्वानपीतिकोसित्वं नाम ते किं वदस्व मे ९ प्रत्युवाच मुनिं तं पुरिष्ठो द्विजेन सः ॥ प्राणिमात्रश
 रीरस्थो नामाहं पापपूरुषः १० त्वमंत्रजलपातेन निःसृतो राजदेहतः ॥ शुधादुराधश्च मीहे देहि महान् चेतदा ११ भक्षयिष्ये मुने लोका नमो मकांतं तवाग्रतः ॥ वद

मेवसर्तिरम्यामितोनिःसारितस्य च १२ ततस्तुबहिरप्येत्यतमुवाचमुनिःपुनः ॥ अस्मिन्सालेसालेविरसेवसकोदरे १३ गलितानिचपत्राणिभक्षयस्वममा
ज्ज्ञया ॥ नोचेत्वांअस्मसात्कुयीनादृतंमेवचोधम १४ ॥ सूतउवाच ॥ इतितमुनिवाक्यतिशुष्कंसवृक्षमस्पृशत् ॥ अस्मसादभवदृक्षोद्विजास्तत्स्पर्शमात्रतः
१५ मुनेःसंदर्शनाद्रीतस्तस्मिन्मन्मन्यलीयत ॥ तस्मिन्चविलिनेसमुनिःसोमकांतंपुनर्जौ १६ भृगुरुवाच ॥ पुराणश्रवणाद्यतेजातंपुण्यंनृपोत्तम ॥ अयंया
वच्च्युततरत्रचोत्तिष्ठतेपुनः १७ तावत्संपादयास्मिन्स्तद्रूपमन्यलीयत ॥ विवृद्धेस्मिन्स्तैराजन्निष्पापस्त्वभविष्यसि १८ ॥ राजोवाच ॥ ॥ गणेशस्यपुरा
णंयन्नदृष्टंनचवैश्रुतम् ॥ कुत्रतल्लभ्यतेब्रह्मव्याकृतोतस्यवामुने १९ ॥ मुनिरुवाच ॥ ब्रह्मणवथितंपूर्ववेदव्यासायधीमते ॥ व्यासाच्चविदितंमहापुराणंपाप
नाशनम् २० अहंतेचप्रवक्ष्यामितीशस्नानंसमाचर ॥ श्रोष्यपुराणमितिचसंकल्पंकुरुसुत्रत २१ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ भृगुणोदितःस्नात्वाभृगुतीर्थेतिवि
श्रुते ॥ सोमकांतोमुदायुक्तस्ततःसंकल्पमाचरत् २२ गणेशस्यपुराणंयत्तच्छ्रोष्येद्यप्रभृत्सहम् ॥ संकल्पमात्रेतुक्तेबभौराजानिरामयः २३ भृगुप्रसादानी
रक्तःकृमिक्षताविसर्जितः ॥ गृहीत्वातंभृगुराद्विस्मितंहर्षितंष्टपम् २४ उपविश्यासनेस्वीयेदापयत्तस्यचासनम् ॥ उपविष्टोवभाषेतोदिव्यकांतित्विष्टोत्तमः २५
राजोवाच ॥ भवत्प्रसादात्सकलगारिष्ठांसंकल्पमात्रेणगतव्यथाम् ॥ आश्चर्यमूतंसकलंवदस्वपुराणमेतद्विरदानस्य २६ ॥ ॥ भृगुरुवाच ॥ ॥ शृणुज्वावहि
तोमूत्वातत्पुराणंवदाम्यहम् ॥ अनंतपुण्यनिचयैर्यस्यश्रवणगोचरा २७ मतिरूपद्येतंपुंसांन्यथापापकारिणाम् ॥ यस्याकर्णनमात्रेणसप्तजन्मार्जितान्यपि
२८ लघुशुष्काद्रिस्थूलानिपापानिचमहांत्यपि ॥ तत्क्षणाद्विलयंयातिगणेशस्यप्रसादतः २९ अव्ययस्याप्रमेयस्यनिगुणस्यनिराकृतैः ॥ मनोवागनिरूप्य
स्यकेवलानंदरूपिणः ३० यस्यस्वरूपंनविदुर्ब्रह्मेशानादयःपुराः ॥ सहस्रवदनोयस्यमहिमानंनचक्षमः ३१ यावद्विशेषविदपिप्रवक्तुंराजसत्तम ॥ म
यायथाश्रुतंपूर्वतत्पुराणंसुपुण्यदम् ३२ अतींद्रियज्ञानवतोव्यासाच्चाभितेजसः ॥ यज्ञविधंशोकोर्तोदक्षःशुश्रावमुद्रलात् ६३ यस्यभक्तिर्दृढाराजन
गणेशेसर्वसिद्धिदे ॥ सप्तच्छृणुयान्नयंनवाच्यंतादृशेतर ३४ यदिसर्वेषुकिंवीरनिवन्मराजस्यसेवनम् ॥ कृतदाविघ्ननिचयाविहरेयुंथासुखम् ३५ दु
स्वान्यनुभवयुक्तेनानाविरहान्युत ॥ चकारेदंपुराव्यासोभूतमभ्यविष्यवित् ३६ वेदार्थज्ञानरहितानवेदाध्ययनवर्जितान् ॥ वर्णाश्रमाचारशून्या
नृजातिसंस्कारिणः ३७ कलौविलोक्यतुजनान्कुटिलान्यापकारिणः ॥ अष्टादशपुराणानिक्लृप्तवान्यमगुप्तये ३८ तावंत्युपुराणानितोर्थानबुधुर्जनाः ॥
ततएवगणेशस्यरूपंजानंरामीजनाः ३९ इतिश्रीगणेशपु०उपासनासंखंडराजोपदेशकथनानामनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ भृगुरुवाच ॥ ॥ नारा
यणाशंसंभूतःपाराशर्योमहामुनिः ॥ अतीतानागतज्ञानविदृशान्नाथतत्त्ववित् १ कृत्वावेदंचतुर्भांगंतदर्थज्ञानसिद्धये ॥ सविद्यामदुर्गवर्णपुराणंकर्तुमार
भद्र २ समाप्तिसाधनंनैवकृतवान्संगलपुरा ॥ गणेशस्यनर्तिकापिस्तुतिंवातस्यवाक्काचिवत् ३ ततोविघ्नाभिभूतःसन्नर्थकंचननास्मरत् ॥ आतिरेवाभ्र

वतस्यलौकिकेऽलौकिकपथि ४ नित्येनैमित्तिकेकाप्यश्रौतेरस्मार्तचक्रमणि ॥ व्याख्यातुर्वेदशास्त्राणां सर्वज्ञस्यसतोपिहि ५ ओषधीभिश्चमत्रैश्चमत्रो
 र्यईवाहिराट् ॥ तस्तंभेस्वात्मानिष्ठशंतद्धेतुं नाध्यगच्छत ६ ततो गच्छस्तस्यलोकं धातरं प्रभुमादरात् ॥ विस्मयाक्रातहृदयो ह्येक्षणः पाराशरोमुनिः ७ नमस्कृ
 त्वादेव गणां देवर्षीन्कमलासनम् ॥ पूजितो ब्रह्मणा दत्तो निषसादासने शुभे ८ पाणिना चारुशृशपादौ पाराशर्यो महामुनिः ॥ प्रणयावनतो भूत्वा ब्रह्माणं प्रष्टुमाश्र
 त् ॥ ९ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ ब्रह्मब्रह्मतेमेतद्विक्रिमैर्देवादुपस्थितम् ॥ वेदार्थानि पुराणानि कर्तुं मे बुद्धिराहता १० आविक्षतां खलौ लोकां नृजानां
 चारिविवर्जितान् ॥ कलौ कर्मजडांस्तब्धान्नास्तिकान्वेदिन्दकान् ११ विधिचैवानिषधं ज्ञास्यंति ममावकथतः ॥ ममैव तु गतं ज्ञानं भ्रातः क्षीव इवाभवम् १२
 नहेतुं तत्र पश्यामि रफूर्तिः कापिन जायते ॥ तद्धेतुं रफूर्तिहेतुं च प्रष्टुं स्वामहमागतः १३ अन्यं कंशरणं यामि विना त्वांचितुरानन ॥ सर्वज्ञ सर्वकर्ता त्वं मम भ्रातृनि
 वारय १४ वदहेतुं मम भ्राते नारायणस्वरूपिणः ॥ नित्याचारवतो ब्रह्मन् सर्वज्ञस्य सतोपिच १५ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ एवमाकर्ण्य तद्वाक्यं विचार्य कंमलासनः ॥
 प्रणतं मुनिभ्याह प्रहसनं विस्मयन्निव १६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ हंते कथयिष्यामि गतिं सूक्ष्मां हि कर्मणाम् ॥ विचार्य सम्यक्कृतं व्यकर्मसाध्वितरन्वयत् १७ अ
 न्यथा कुर्वतः पुंसः कुतं भवति चान्यथा ॥ बुद्ध्या युक्त्या जेवनापि गुरुणि च लघूनि च १८ कार्याणि साधयेद्दीमान्न गर्वाच्च मत्सरात् ॥ वाहनत्वं समापन्नो गेवणतु
 स गेश्वरः १९ मत्सरान्नाशितं सर्वमाविकेयमुतेन च ॥ मत्सरादेव रामेण क्षत्रमुत्सादितं पुरा २० यो नादिनिधनो देवो जगत्कर्ता जगन्मदः ॥ जगद्धाता जगद्धर्ता
 सदसद्भवत्तमव्ययम् २१ यो कर्तुमन्यथा कर्तुं शक्तः कर्तुं च सर्वदा ॥ यस्याज्ञा वशगानित्यं देवा इन्द्रपुरोगमाः २२ अहं विष्णुश्चन्द्रश्च सूर्योऽग्निरुणादयः ॥ यो
 विघ्नहर्ता भक्तानां विघ्नकर्तेतरस्य च २३ तस्मिन्स्वकृतवान् गवस्वविद्यावलसंश्रयात् ॥ सर्वज्ञतां मिमानेन कृतं पूजनं त्वया २४ स्मरणं वा गेऽशस्य प्रारंभेन्यस्य
 वा तया ॥ न कृतं च त्वया व्यास तेन भ्रातृस्त्वानव २५ आरंभे सर्वकार्येण प्रवेशे वापि निर्गमे ॥ श्रौतेस्मार्तैर्लौकिके योऽस्मृतो विघ्नं करोति च २६ यमाहुः परमा
 नंदं यमाहुः परमांगतिम् ॥ यमाहुः परमं ब्रह्म वेदशास्त्रार्थदर्शिनः ॥ तं गच्छ शरणं वत्स द्विरदानमदादात् २७ स चेत्पन्नो भगवान्वांछितं ते कश्चिच्छति ॥
 नो चेद्दर्पसहस्रेण न स्ववांछामवाप्स्यसि २८ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ को सौ गेऽशः किंचास्य रूपं वेदं कथं च तत् ॥ कस्य वायं प्रसन्नो भूदूर्वा हि चितुरानन ॥
 कतिवाद्यवतारश्च किंचिकार्यं चैकृतम् ॥ पूर्वंच पूजितः केन कस्मिन्कालेऽस्मृतोपि च ३० मम विक्षिप्तचित्तस्य पृच्छतः प्रपितामह ॥ एतत्सर्वं मुविस्ता
 र्थं ब्रूहि मे करुणानिधे ३१ इति श्री गणेशपुराणे उपासनाखंडे व्यासप्रश्नवर्णनानामदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ भृगुरुवाच ॥ ॥ जगाद भूयश्च तुरानन
 रत्तमेवं कृतं प्रश्नं विवक्षयाथ ॥ क्रमेण सर्वं कथयामि ते हं गेऽशं मंत्रां बहूनां विचार्य १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अंताहिमुने मंत्राणे शस्य महात्मनः ॥ उपासनं व

दिप्यामिश्रीघ्रासिद्विकारस्यते २ समकोटिमहामंत्रागणेशस्यागमोस्थिताः ॥ तद्ग्रहस्याग्निवैदिकिचिकित्किचिदहमुने ३ षडक्षरैकाक्षरयोः श्रेष्ठवंतेषु विद्यते ॥ ययोः स्मरणमात्रेण सर्वसिद्धिः करभवेत् ४ जीवन्मुक्ताभवंत्येव यदुपासनयामुने ॥ तएवधन्यास्तैः पूज्यास्तैः नमस्याः सुरैरपि ५ यदुपासनयादा स्येषां कुर्वन्ति सिद्धयः ॥ इच्छाविहाराः सर्वज्ञानानारूपामभवन्ति ६ ये कुर्वन्ति गणेशस्य अकिंभावसमन्विताः ॥ नयेषां भक्तिलेशोपितेषां जन्मनिरर्थं कम् ७ नालोकयेन्मुखं तेषां विमुखाये गजानने ॥ तेषां दर्शनमात्रेण विघ्नानि स्युः पदेपदे ८ विघ्नान्युपशमयान्ति तदुपासकदर्शनात् ॥ नमस्यन्ति च भूतानि स्था वराणि चराणि च ९ अतस्तेऽहं प्रवक्ष्यामि मंत्रमेकाक्षरं शुभम् ॥ तदनुष्ठानमात्रेण वांछितं समवाप्स्यसि १० अनुष्ठानं प्रवक्ष्यामि यथा किंशं भुनामम ॥ स्नानं कृत्वा धौतवस्त्रे परिधाय शुचिर्नरः ११ चैलाजिनं कुशैः कृत्वा स्वासनं साधकः सुधीः ॥ तस्मिन् स्थित्वा भूतशुद्धिं प्राणानां स्थापनं तथा १२ अंतर्बहि र्मातृकाणां न्यासं कृत्वा त्वत्तद्व्रितः ॥ प्राणायामंततः कृत्वा मूलमंत्रं जपन् हृदि १३ मंत्रसंध्यामुपासीत आगमोक्तो यथा विधिः ॥ आपादमस्तकं देव्या त्वानि श्रुत्वा १४ मानसैरुपचारैस्तं पूजयेत्सुसमाहितः ॥ ततो जपेद्यथा शांतिपुरश्चरणमार्गतः १५ अनुकूलो भवेदावद्वारं दातुं गजाननः ॥ स्वरूपदर्शये द्यावता वज्रपरो भवेत् १६ ॥ भृगुरुवाच ॥ एवमुक्त्वा मुनिर्ब्रह्माविलोक्य शुभवासम् ॥ एकाक्षरमंत्राजमेकागणपस्य च १७ अशिक्षयत्तदा सर्वसंभ्रान्तं मुनिस्ततम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सूर्यकोटिप्रतीकांशं वरं दातुं समागतम् १८ यदा द्रक्ष्यसि तं देवं तदा चित्तं स्थिरिकुरु ॥ ममैव हृदये नित्यं स्थितो भव गजानन १९ वृणीष्वेति वरं तस्मात्स तदा स्यत्यसंशयम् ॥ हृदि स्थिते तत्र देवो दिव्यं ज्ञानमवाप्स्यसि २० भूतं भावि भवैव ज्ञास्यसि त्वमशेषतः ॥ हि त्वाभ्रातिं दृढां वत्सनानाग्रं धान् कारिष्यसि २१ ॥ व्यास उवाच ॥ गताभ्रातिर्मम पितरुपदेशे लुतेत्यया ॥ अनुष्ठानं करिष्यामि पितामहतवाज्ञया २२ ॥ ब्र ह्मोवाच ॥ एकोतिर्जने देशे गच्छता हेतुवर्जिते ॥ अनुष्ठानं कुरु विभोगजाननमनुत्तरम् २३ नास्ति को नित्यं के कुरे नाचारं च खलेशठे ॥ न वक्तव्यो मंत्राजस्तादृ शेशरणागते २४ दृढभक्तौ श्रद्धयो न विनीते वेदादिनि ॥ साक्षां क्षिनिः कुशेशास्त्रज्ञे च प्रकाशय २५ प्रापयत्येव नरकान् दशपूर्वाद् दशपरान् ॥ मंत्राज स्तुवकारमप्रकारेण प्रकाशितः २६ योजयेद्भक्तिपूर्वतु सलभे दीप्तिं फलम् ॥ पुत्रपौत्रसमायुक्तो धनधान्यसमन्वितः २७ एकदंतप्रभावेण लब्ध्वा ज्ञानं सुनिर्मलम् ॥ इह मुक्त्वा खिलान् भोगान् तेन पोक्षमवायुयात् २८ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उपानासखंडे मंत्रकथनं नैमाकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ४३ ॥ सूत उवाच ॥ इति श्रुत्वा तु वचनं निर्गतं ब्रह्मणो मुखात् ॥ हर्षेण महता युक्तो मुनिः प्रपच्छतं पुनः १ ॥ व्यास उवाच ॥ अवधानं भयाप्राप्तं पीत्वा वागमृतं तव ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि मंत्राजमिमं पितः २ कोजजापकं थं सिद्धिमवाप च गजाननात् ॥ एते मे संशयं छिधि त्वत्तो न्यो नास्ति मे गुरुः ३ ॥ भृगुरुवाच ॥ इत्येवं

१ उपादिशन् मंत्राजमिति पाठान्तरम् ।

मुनिनाष्टजगादवदातारः ॥ कृपयावनतब्रह्मातैयसराजसत्तम ४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ साधुसाधुत्वयाष्टपुण्यवानसिसंप्रतम् ॥ नह्यपुण्यवताब्रह्मनकथा
 याःश्रवणरतिः ५ उपासनामार्गमिमसम्यक्त्वाबोधयान्यहम् ॥ स्निग्धप्रज्ञाधिकेशिष्येतोगोप्यनकिंचन ६ अकाररूपीभगवानुक्तस्तेगणनायकः ॥ य
 थासर्वेषुकार्येषुषुष्यतेसौविनायकः ७ निर्विक्रकामनावद्भिर्नोचोद्विघ्नकरोतिसः ॥ तथोकारवजियुक्ताअकारपल्लवान्विताः ८ मंत्राःसर्वागमेप्रोक्ताअन्येषु
 निष्फलाश्चेत् ॥ सदसद्व्यक्तमव्यक्तंसर्वोद्दिगणनायकः ९ एवमसर्वदेवसिद्धमुनिराक्षसकिन्नराः ॥ गंधर्वाश्चरणानागायक्षगुह्यकमानवाः १० उपसकाराणे
 शस्यसर्वलोकेश्वराचराः ॥ अतएवगणेशाद्विपरिकिंचिन्नविद्यते ॥ इदानीकथयिष्यामिधामेकांपुरातनीम् ११ मंत्रराजपेनयंयथातुष्टोगजाननः ॥
 कदाचिद्वैवयोगेनप्रलयेसमुपस्थिते १२ वायुभिःपर्वताभिन्नाःपतिताःपरितोदिशम् ॥ तपंतिद्वादशादित्याःशोषयित्वाजलमहत् १३ ज्वालमालीमहा
 वह्निरखिलंज्वलयत्यपि ॥ सर्वतर्कामहामेधावर्षतिपरितोजलम् १४ हस्तिहस्तोपमाभिस्तुधाराभिर्द्विजसत्तम ॥ उल्लंघयंतिमर्यादांसागराःसरितोपिच १५
 एवमसर्वोविनश्यतिआब्रह्मस्थावरादयः ॥ एवमायामयेनष्टविकारैरसौगजाननः १६ अणुभ्योणुतररूपंछत्वाक्कापिव्यविस्थितः ॥ ततःकालेबहुतरगतैश्च
 तमसाद्यते १७ एकाक्षरंणुनर्ब्रह्मनादयुक्तमजायत ॥ वैकारिकंपुनारूपंयदानंदमयंस्थितम् १८ मायाविकारमासाद्यतदेवायुद्रजाननः ॥ ततएवच
 संभूतागुणाःसत्त्वजस्तमः १९ ततस्त्रयःसमुत्पन्नाविष्णुर्ब्रह्माहरेर्गोपच ॥ माययारचितसर्वत्रैलोक्यसंचराचरम् २० ततस्तन्माययाभ्रांतावभ्रमुस्ते
 सुरास्त्रयः ॥ तमेवजनकंस्वयद्रष्टुंद्रष्टुसमुत्सुकाः २१ किमस्माभिकर्मकार्यमितिजिज्ञासयामुने ॥ एकविंशतिस्वर्गाणिपूर्वमूर्ध्वविलोक्यते २२ अंतरि
 क्षतथातिर्यक्पश्चात्पातालमाययुः ॥ अदृष्टापरमात्मानंतपश्चरुस्ततोभृशम् २३ निराहाराजपरादिव्यवर्षसहस्रकम् ॥ श्रान्ताःखेदमनुप्राप्तास्ततस्तेष्टाथि
 र्वीपुनः २४ विचिन्वंतोयद्रुद्रंशुवनान्युपवनानिच ॥ सरितःसागरानशैलान्यशिशिराणिगुहापिच २५ ततोजलाशयंतेतुमहांतंददृशुःपुरः ॥ नानाज
 लचरैर्दृक्षैःपक्षिभिर्विविधैर्युतम् २६ बलाकाभिश्चक्रवाकैर्हंसैःकारंडकैरपि ॥ नादिंतनलिनीजालविषसंज्ञाशनेरतैः २७ स्नात्वाविश्रम्यतत्तोरसमुत्तो
 र्यपुरोययुः ॥ नानावीचिसमायुक्तंमहांतंतंजलाशयम् २८ सुदुस्तरतरपुंसांझषणकसमाकुलम् ॥ ईक्षांचकुःसुदुर्दर्शप्रलयानलसन्निभम् २९ कोटिसू
 र्यप्रतीकांशतेजोराशिपुरोमुने ॥ चिंतामापुःपरितेतुतेजसाहृतदृश्यः ३० ततोगगनमार्गेणतेजोमध्याद्विनिर्गताः ॥ क्षुधातृषापारश्रान्तानिश्चयसंतोमुद्रमुहुः
 ३१ निंदंतश्चशपंतश्चस्वात्मानंजातसाध्वसाः ॥ ततोतिकरुणाविष्टेलोकाध्यक्षोखिलार्थवित् ३२ दर्शयामासतारूपंमनोनयनंदनम् ॥ पादांगुलिनख
 श्रीभिर्जितरत्नाजकेसरम् ३३ रत्नांबरप्रभावातुजितसंध्याकर्मण्डलम् ॥ कटिमूत्रप्रभाजालैर्जितहेमाद्रिशेखरम् ३४ खड्गखेदधनुःशक्तिशोभिचारुचतुर्भुजम् ॥

मुनासंपूर्णिमाचंद्रजितकान्तिमुखांबुजम् ३५ अहान्तिप्रभायुक्तपद्मचासुलोचनम् ॥ अनेकमूर्यशोभाजिन्मुकुटश्राजिमस्तकम् ३६ नानातारां
 कितन्धोमकांतिजितुत्तरियकम् ॥ वराहदंष्ट्रशोभाजिदेकदंतविराजितम् ३७ ऐरावतादिदिक्पालभयकारिसुपुष्करम् ॥ दक्षैवसहस्रदेवंप्रणेमुस्तेमुदामु
 ने ॥ पादांबुजमुपस्पृश्यतःस्तोतुंप्रचक्रमुः ३८ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउपासनाखंडेगजाननदर्शननामद्वादशोऽध्यायः १२ ॥ ६३ ॥ व्यासउवाच ॥ पंथा
 स्यश्चतुरास्यश्चसहस्रमस्तकोपिच ॥ गजास्यंवरदेवंकथमेतत्प्रतुष्टुः १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रसादोन्मुखविशेषशृपापांगानिरीक्षणात् ॥ प्राप्तबुद्धिप्रसादास्ते
 केशास्तंतुवुस्तदा २ ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशऊचुः ॥ अर्जुनिर्दिकल्पनिराकारमेकंनिराजंमद्वैतमानंदयूयं ॥ परंनिर्गुणनिर्विशेषनिर्गहंपरब्रह्मरूपंगणेशंभजे
 म ३ गुणातीतमाद्यचिदानंदरूपचिदाभासकसर्वगज्ञानगम्यम् ॥ मुनिधेयमाकांशरूपंशंपरब्रह्मरूपंगणेशंभजे ४ जगत्कारणकारणज्ञानरूपंपुरा
 दिसुखादियुगादिगणेशम् ॥ जगद्ध्यापिनविश्वधनंधसुरेशंपरब्रह्मरूपंगणेशंभजे ५ रजोयोगतोब्रह्मरूपंश्रुतिज्ञसदाकार्यसंकटदायित्यरूपम् ॥ जगत्
 कारकसर्वविद्यानिधानंपरब्रह्मरूपंगणेशंभजे ६ सदासत्त्वयोगंमुदाकिडमानंसुराशिरुहंरंतजगत्पालयंतम् ॥ अनेकावतारनिजज्ञानहारंसदाविष्णुरू
 पंगणेशंभजे ७ तमोयोगिनंरुद्ररूपंत्रिनेत्रंजगद्धारकंतारकंज्ञानहेतुम् ॥ अनेकागमैःस्वजनबोधयंतसदाशर्वरूपंगणेशंभजे ८ तमस्तोमहारंज
 नाज्ञानहारंत्रयविदेसारंपरब्रह्मरूपम् ॥ मुनिज्ञानकारंविदूरविकारंसदाब्रह्मरूपंगणेशंभजे ९ निजैरोषधीस्तर्पयंतंकरौघैःसुरैवानकलाभिःसुधासावि
 णीभिः ॥ दिनेशोऽसंतापहारंद्विजेशंशशांस्वरूपंगणेशंभजे १० प्रकाशस्वरूपंभोवायुरूपंविकारादिहेतुकलालभूतम् ॥ अनेकक्रियानेक
 शक्तिस्वरूपंसदाशक्तिरूपंगणेशंभजे ११ प्रधानस्वरूपंमहत्तत्त्वरूपंधरावारिरूपंदिगीशादिरूपम् ॥ असत्स्वरूपंजगद्धेतुभूतंसदाविश्वरूपंगण
 शंभजे १२ त्वदीयेमनःस्थापयेदंघ्रिगुमेजनोविघ्नसंघान्नपीडांभजे ॥ लसत्सूयंविबिजशालेस्थितोऽयंजनोधांतवाध्याकंथवालभेत १३ वयंआ
 मितासर्वज्ञानयोगादलब्धास्तवांघ्रिवहून्वर्षपूगान् ॥ इदानीमवामास्तवैवसादात्प्रपन्नान्सदापाहिविशंभराद्य १४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवंस्तुतो
 गणेशस्तुंतुष्टोमून्महामुने ॥ कृपयापरयोपेतोभियांतुंतांनप्रचक्रमे १५ ॥ गणेशउवाच ॥ यदर्थंछिरितायूंयदर्थमिहचगताः ॥ प्रीतोहमनयास्तुया
 वरंमत्तोऽवृणोति १६ कृतंचममयवस्तोत्रंभवद्विद्भिर्योवितात्माभिः ॥ स्तोत्रराजमितिस्थितंभविष्यतिमहाज्ञया १७ इदंयःपठेत्प्रमातरुत्तरथायथिमां
 स्त्रिसंधंमदभाक्पुनोविशुद्धः ॥ सपुत्राश्चश्रियं सर्वकामांभजेतपद्मब्रह्मरूपोभवेदंतकाले १८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इतितद्वचनंश्रुत्वासंतुष्टास्तेतमनुव
 न् ॥ तदीक्षयारजःसत्त्वतमोगुणसमुद्भवाः १९ ॥ त्रयऊचुः ॥ यदितुष्टेसिदेवशस्त्राष्टिसंहारकारक ॥ तवांप्रिक्रमलेनोस्तुभक्तिरव्यभिचारीणी २० किं

१ शोभाभिः इत्याद्यान्तरम् । २ आकाशतुल्यमि पा०

चास्माभिः प्रकर्तव्यमाज्ञापयतुनो भवान् ॥ अयमेव वरोस्माकं वांछितो द्विरदान २१ इति श्रुत्वा च स्तेषां पुनः प्राह गजाननः ॥ श्रविष्यति महायागम
 यि भक्तिर्दृढा हिवः २२ संक्षानियथायूर्यं तरिष्यथ महान्तपि ॥ भवत्स्योत्प्रेष्य मिकार्याणि च पृथक् पृथक् २३ मृष्टिक्तो भव ब्रह्मन् रजोगुणसमुद्भवः ॥
 पालनं कुशविष्णोत्वं व्यापकः सत्त्वं संश्रयः २४ हरसंहरमर्षी त्वंतमो गुणसमुद्भवः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वेदशास्त्रपुराणां निष्ठेष्टि सामर्थ्यमेव च २५ ददौ गणेशोऽन्यां विद्यां
 ब्रह्मणे महामादरात् ॥ विष्णवे भगवान् प्रादात् योगात्स्वच्छं दूरुपताम् २६ एकस्मिन् षडर्णचमंत्रं सर्वांगमांस्तथा ॥ हराय भगवान् प्रादाच्छक्तिं सहस्रेणैव च २७ तत
 आहं दीनमना स्त्रै लोके येशं जगद्गुरुम् ॥ उवाच प्राजलिर्भूत्वा वरदं तमिमाननम् २८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यथा गृहीतशक्तिस्तु वाच्या वाच्यं विवक्तिन ॥ तथानेक
 विधां सृष्टिमदृष्टां कापि किंचन २९ कर्तुं वापि विभो राजा विभेदं कथमुत्सहे ॥ इतः कृपयतु वापीत्येवमांसया कथम् ३० ततो गजाननः प्राह दिव्यं चक्षुः
 प्रदाय तम् ॥ ब्रह्माणं वेदशास्त्रज्ञं तथा व्याकुलितं प्रभुः ३१ ॥ गजानन उवाच ॥ बहिर्ऋतः शरीरे संख्यातीता निषद्वाज ॥ ब्रह्मांडानि त्वमद्यैव विभ्रमंति विलोक
 य ३२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततो गजाननेनाहं स्वदेरेश्वासवायुना ॥ नीतो ददर्श धातापि ब्रह्मांडानि त्वनेकशः ॥ औदुंबराणीव तरेतेषु वामशकानिव ३३ भेदयामास
 तत्रैकं परमेण स्वतेजसा ॥ तदंतः सकलां सृष्टिं ददर्शार्थं पुनः ३४ ब्रह्माणं चापतंत्रं विष्णुमिदं प्रजापतिम् ॥ शंकरं आस्करं वायुं वनानि सरितो बुधम् ३५
 सागराश्च यक्षगंधर्वा नप्सरः किन्नरोरगात् ॥ ऋषीन् पुण्यजनान् साध्यान् समुष्यान् च पर्वताच्छुभान् ३६ उद्भिज्जान् जारजान् जंतून् स्वदेजानं दजानपि ॥ पृथग्
 च सप्तपातालान्यव्ययान्येकं विंशतिम् ३७ ददर्श विश्वं चाहं वै भवाभावावचराचरम् ३८ यद्यद्याहं भेदयामास चांडं तस्मिन् स्मिन् सवमेवं दर्श ॥ दृष्ट्वा भ्रां
 तिपूर्ववत्संप्रपेदेतेषां तसर्वथानाध्यगच्छम् ३९ न स्थातुं नैव वागं तु शशक मलासने ॥ उपविश्य ततो ब्रह्मं स्तुष्ट्वा द्विरदानं ४० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वंदे
 देवं देवं देवं गणेशं ब्रह्मांडानां नैव संख्यायं दंगे ॥ अभोऽदूनां सागरे वाष्पणां कंसं ख्यातां शर्कराणां च तीरे ४१ लज्जानमेत्रास्ति सुरेंद्रवद्यपादा रविदंतवयववि
 लोक्ष्य ॥ भ्रातो भवं ज्ञाननिधौ प्रसन्ने भोक्षोपितुच्छः किमु तान्यवार्ता ४२ दृष्टं च नानार्थयुतं सुरेश ब्रह्मांडं कूटं जठरं रविदीये ॥ स्थातुं बहिर्गैतुमपीह नेश
 स्वदन्यदेवं शरणं चैमि ४३ ततः प्रसन्नो भगवाननंतो वै गजाननः ॥ बहिर्निष्कासयामास तदाम्बुं स्निग्धमानसम् ४४ नासिकारं धमार्गेण हरिं मदन्यायिन
 म् ॥ तामसं च हरं देवो विष्णुना सह संगतम् ४५ निःसारयामास विभुः श्रुतिं ब्रह्मजाननः ॥ शयाति स्म तदंगेतां भो हरि हर सुखम् ४६ ॥ इति श्रीग
 णेशपुराणे उपासनाखंडे ब्रह्मस्तुतिवर्णनं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ राजोवाच ॥ ततः किमकरोद्ब्रह्मा वीक्ष्यां डानि सहस्रशः ॥ कथंचं सृष्टिम करो दाज्ञां
 प्राप्य गजाननात् १ ॥ भृगुरुवाच ॥ अभवद्भवसंपन्नः स्वात्सर्ग्येवं विचारयत् ॥ वेद्विशालाणि वेदांश्च पुराणां गमनानपि २ ज्ञानविज्ञानसंपन्नः शापानुग्रहश

क्लिप्तम् ॥ ब्रह्मांडानिचदृष्टानिष्ठशान्तिरचनास्तथा ३ इदानींष्टिष्टिकरणेऽशक्यमैवैवैकचिन ॥ इत्येवमसंस्पृष्टेष्ट्यर्थकमलोद्भवै ४ विघ्नानानाविधामुपमादुरास
न्सहस्रशः ॥ तंवेष्टयित्वाब्रह्माणस्थिताःपरमदारुणाः ५ यथाभूताःपुष्परसैःसरधामधुजालकम् ॥ त्रिनेत्राःपंचहस्ताश्चक्रपास्याःसप्तपाणयः ६ त्र्यम्बयःपंचतु
डाश्चसप्ततुंडाःषड्भयः ॥ दशास्याःपंचपादाश्चतालदंतावकोदराः ७ नानारूपा महामहास्वाःसंह्यातुनचतैक्ष्माः ॥ चक्रपेद्दुहिणस्तेषानानारावात्रिशयान् ८
कोचिर्तमुश्रिभिर्जैघ्र्नेर्मुश्चतुवुःपरै ॥ चतुःशिखासुसृष्टदोलायामासुरादरा ९ चत्वार्यपिमुखान्यस्यजहसुस्तथापरे ॥ निनिदुश्चप्रशंसंचक्रुःकेचित्ति
षेविरे १० मोचयामासुरपरेबधुरपरेपुनः ॥ मोचिर्तपुनरप्यन्येविकचकुरितस्ततः ११ आलिङ्गिषुश्चर्तैचिचुचुवुःक्षिशुवतपरे ॥ अष्टभ्यशुषुतधृतानन
तैकोष्ठहस्तवान् १२ एवंपरपरान्ब्रह्माचिंताशोकसमन्वितः ॥ अखर्वेष्टष्टिगर्वतंत्याजहृदिदसंगतम् १३ जगाममहर्तोमूर्छाःनिराशःस्वस्यजीबने ॥ मुहूर्तमा
त्रेनुगेतस्समारमनसाविमुग्ध ॥ प्रार्थयामासकारुण्यदुदन्निवगजाननम् १४ ब्रह्मोवाच ॥ नचयुष्यंस्वल्पंविधेयजननेसक्तमनसोनेतत्त्वज्ञानंभवजलधि
तारंसुविमलम् ॥ जनुर्मुमौल्लब्धावतवभजनतोयामिपरमांकदामुक्तिमुक्तिनिरुपमसुखांवाखिलगुरो १५ त्वत्कटाक्षामृतेनात्कोभक्तःसीदतितेविभो ॥ इयंल
जातववास्तानमेमृदुश्चिरायुषः १६ भृगुरुवाच ॥ इयसौप्रार्थयन्नेवशुश्रावगगनेरिताम् ॥ गिरंतपस्वेतिततःप्रार्थयामासतांपुनः १७ अंतर्हिताश्चेवि
द्वाःश्रुत्यांनभसोगिरि ॥ नानारूपा महर्वाविर्यामुक्त्वातंकमलासनम् १८ समुक्तीश्चतयामासपद्मयोनिमहायशाः ॥ विनामंत्रविनास्थानंकथंतप्स्येतपोमह
त् १९ इतिव्याकुलचित्तोसौबभ्रावमजलमध्यतः ॥ अनन्यमनसाध्यायनगजाननमनामयम् २० मुकुटेनविशजंतमुक्तारत्नयुजाशुभम् ॥ रक्तचंदनलिप्तां
गंसिंदूरारुणमस्तकम् २१ मुक्तादामलसत्कंठसंपयज्ञोपवीतिनम् ॥ अनर्घ्यरत्नवदितबाहुभूषणभूषितम् २२ स्फुत्स्मरकतभ्राजदंगुलीयकशोभितम् ॥ म
हाहविष्टितबृहन्नाभिशोभिमहोदरम् २३ विचित्ररत्नसंचितकटिसूत्रविराजितम् ॥ सुवर्णसूत्रविलसद्रक्तवस्त्रसमावृतम् २४ भालचंद्रलसदंतशोभाराजकरं
परम् ॥ एवंध्यायितस्मिन्स्तुपुनरेवनभोवचः २५ उदिष्यायवदंतपश्यवदंतपश्येत्सुंदरम् ॥ शुक्तेवितवचनं ब्रह्माणुर्नाश्रतामवापसः २६ ॥ इतिश्रीगणे
शपुराणेउपासनाखंडेब्रह्मचित्तावर्णनं नामचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥

मकांतप्रवक्ष्यामि तांकांशुणसादरम् १ ब्रह्मोवाच ॥ ततोहंसुमहत्स्वप्रदं दर्शयामि सत्तम ॥ अमताभ्रमताव्योमजलेदृष्टोवदोमहान् २ महावातातपाद्भिस्तुनष्टे
स्थावरजंगमे ॥ अवशिष्टःकथमयमेकएववदोमहान् ३ एवं संशयमापन्नस्तत्पत्रेबालकलघुम् ॥ चतुर्बाहुंसुमुकुटं कुंडलाभ्यां विराजितम् ४ मणिमुक्तामयं
दामविभ्रवकंठे सुशोभितम् ॥ अर्धचंद्रं रक्तवस्त्रं कटिसूत्रं तथैव च ५ एकदंतं नारवर्णं जात्यर्थं तेजसाज्जलत् ॥ दृष्ट्वैवं तं कयामास बालकं कथमत्रैव ६ पु

१ अयं श्लोको मुद्रित पुस्तके न विद्यते परमग्रे सर्वत्र प्रथमपुरुष प्रयोग एव ।

प्करणे च तत् बालं जलं मन्मस्तकोक्षिपत् ॥ ततो ह माजहासौ चैश्चित्तानंदं समन्वितः ७ मय्याहसति बालः स उत्तारवटान्ततः ॥ सममार्कं समागत्य मंजुवा
 क्यं जगाद ह ॥ ८ ॥ ॥ बाल उवाच ॥ ॥ लघोर्लघुतारोऽसित्वं वृथा दृष्ट्वापि मूढधीः ॥ विघ्नैरभिहतोऽसित्वं सृष्टिं च तां समावृतः ९ तपोश्च ताप
 रो नित्यविभ्रमञ्जलमध्यगः ॥ सर्वचित्ताहरेते ह मुपायं चतुरानन १० उपादिशामि ते मंत्रमेकाक्षरमिमं मम ॥ पुरश्चरणमार्गेण दशलक्षं जपस्व तम् ११ ततः प्रत्य
 क्षतां यास्ये दास्ये सा मर्थ्यमुत्तमम् ॥ दृष्ट्वैवं प्रमाथ्यै प्रतिबुद्धोऽभवं ह्यहम् १२ शुशोच च कदा मस्याहंशनं परमेशुः ॥ दृष्टस्व प्रोभं वमं जानंदमय
 सागरे १३ ततः स्नात्वा परमं त्रज्जाप बहु वासरम् ॥ एकपादेन कमले तिष्ठन् ध्यायन् गजाननम् १४ जितेंद्रियो जिताहारः काष्ठपाषाणवत् स्थिरः ॥ दिव्य वर्षस
 हं संपतपस्ते परमहत् १५ ततो मे मुखतो ज्वालाः प्रादुरासन् दुरासदाः ॥ ताभिः सर्वाणि भूतानि पादमापुः सुदारुणम् १६ ततो गजानो दृष्ट्वा तानि दृष्ट्वा
 मम मुदृढाम् ॥ तुतोष परयाभक्त्या प्रादुरासीत्ततः पुरः १७ कोटि सूर्यसमानश्चैर्ज्वालामाली वहव्यमुक् ॥ दहन्निव त्रिलोकीं सहरन्निव रोदसी १८ परशुक
 मलधारी दिव्यमाया विभूषः सकलदूरितहरिः सर्वसौंदर्यकोशः ॥ करिव मुखशोभी भक्त्या छाप्रपोषः सुरमनुजमुनीनां सर्ववैष्णवनाथः १९ तेजो राशिर्बृहदृक्षा
 कं पेठ्या ससन्मुने ॥ चिंतामवापरमां व्यग्रचित्तो जपाच्युतः २० आच्छादितानि क्षणानि स्मृतिश्च विलयं गता ॥ दृष्ट्वा दृशं मवस्थां तां शीघ्रं प्राहाथ विघ्नराट्
 २१ ॥ ॥ गणेश उवाच ॥ नभ्यं कुल्लोके शसत्सर्वाहं समागतः ॥ येन ते मंत्रजो देशिस्वप्न एकाक्षरः शुभः २२ तेन सिद्धिरनुप्राप्ता वरंदंतु समागतः ॥ सौम्य
 भावं प्रपन्नोऽस्मि वरं वरय सुव्रत २३ दास्यामि ते प्रसन्नो हं यद्यच्छेत् हृदयं तत् ॥ मयि प्रसन्ने सर्वे तद्भक्तितानां त्रसंशयः २४ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ इत्थं निशम्य गजना
 थवचो विशुद्धं ब्रह्मा जहर्ष परमं प्रसमीक्षमाणः ॥ नत्वा चराचरं गुरुं सकलैः शिरोभिः प्राह प्रसन्न हृदयः सफलं जनुर्मे २५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ यो वेदानां स शास्त्राणां ज्ञा
 निनां योगिनामपि ॥ सर्वोपनिषदचैव गोचरो न कदाचन २६ स पुण्यनिचयैर्मध्यातः प्रत्यक्षतां विभुः ॥ अनादिनिधनो नंतो प्रमेयो निर्गुणोऽपि च २७ यदि प्र
 सन्नो देवेश विघ्नेश करुणाकर ॥ तव भक्तिं दृढां दिहियदा दुःखं न नः स्पृशेत् २८ इदानीं देहि सामर्थ्यं नाना निर्माणनेमम ॥ विघ्नानि च शमयं तु यदितुं शोसि मे प्रभो २९
 स्मृतमात्रं सदा मे त्वं सर्वकार्यं समापय ॥ अंतो मुक्तिं स्थिरं दिहियदा दुःखं न नः स्पृशेत् २९ ॥ गजानन उवाच ॥ ॥ एवमस्तु कुरुष्व त्वं सृष्टिं नाना विधां बहुम् ॥
 मां स्मृत्वा सर्वविघ्नानि नाशं स्यंति सर्वतः ३१ दृढाभक्तिः शुभं ज्ञानं मत्पसादा ब्रूविष्यति ॥ निःशंकं कुरु कार्याणि सर्वानि चतुरानन ३२ ॥ मुनिरुवाच ॥ एवं
 लब्धवरो ब्रह्मा पूजयामास तं विभुम् ॥ यद्यक्षितो चित्तयत्स तत्ते देवातिष्ठते ३३ पूजायै देवदेव्य गणेशस्य प्रसादतः ॥ दक्षिणावसरे हेतुकं न्यके स मुपस्थिते ३४
 चारुप्रसन्न मन्यन वदैनः शुविगजिते ॥ अनेकरत्नखचितनानालंकारशोभिते ३५ दिव्यगंधयुते दिव्यवस्त्रमाला विभूषिते ॥ ते तस्मै दक्षिणार्थं सकल्पया

१ येन त्वयं लोकोधिक एकस्मिन्नुत्तरे । २ त्वयि तुष्टे गजानने इ० पठान्तरम् ।

मासपञ्चमः ३६ रंभागर्भेणनिराज्यदिव्यपुष्पांजलिंददौ ॥ सहस्रनामभिःस्तुत्वाप्रदक्षिणमथाकरोत् ३७ नमस्यप्रार्थयामासदीनानांशं करो भव ॥
 एवं संपूजितस्तेन ब्रह्मणा परमेष्ठिना ३८ ततः प्रसन्नो भगवाच्च विघ्नहर्ता गजाननः ॥ सिद्धिबुद्धीगृहीत्वा ते अंतर्धानमगादिमुः ३९ कस्ततः कारयामास ह्यष्ट
 पूर्ववदायताम् ॥ आज्ञया परमेशस्य प्रसादाच्च प्रसन्नधीः ४० ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उपसनाखंडे गजाननपूजनारूपणं नाम पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥
 राजोवाच ॥ ॥ श्रुत्वा कथां गणेशस्य हर्षश्रुतं सिजायते ॥ पुनश्च वद विप्रर्षेण त्वप्यामि कथां मुतात् १ अंतर्हिते भगवति गणेशे परमात्मनि ॥ कथं विनिर्मेयं ह्यष्ट
 ह्या तद्गण्यप्रभो २ यच्च श्रेष्ठकथयामास व्यासाख्यानं कविधिः ॥ तदहं विस्तरैव श्रोतुमिच्छामि सन्मुने ३ भृगुरुवाच ॥ सिद्धेक्षेत्रस्य माहात्म्यं व्यासा
 याकथय प्रभुः ॥ आनुपूर्व्येण तत्ते हं कथयिष्ये ह्यष्टजयत् ४ स ब्रह्मनिर्मेयं पूर्वमनसा सप्तपुत्रकात् ॥ आहतामृष्टि साहाय्यं सृजंश्च स्वबुद्धितः ५ ते तु तद्वचनं श्रुत्वा
 तपसेकृतानि श्रव्याः ॥ तपस्तत्त्वा मुनिविपुलं परं ब्रह्म समागताः ६ ततो न्यायकल्पयामास सप्तपुत्रान् प्रजापतिः ॥ तेत्यतः ज्ञानं संपन्नान् च क्रुः ह्यष्टिमुत्तमाम् ७ ततः स्व
 यंसमारेभे सनकादीन् विभक्तयः ॥ मुसतो ब्राह्मणान् भिमं सृजत् कमलासनः ८ बाहूरुपादतो न्यां क्षीन् वणींश्चंद्रमसं तद्दः ॥ चक्षुर्मयं च रं विंशोत्रान्मारुतं
 प्राणमेव च ९ अंतरिक्षं तथा नाभेः शिरसो दिवमेव च ॥ भूमिपद्मां दिशः श्रोत्रादप्यल्लोकानकल्पयत् १० अन्यदुच्चावचं विश्वं स्थावरं जंगमं च यत् ॥ स
 मुद्राचरितः शैलं स्तृणु गुल्ममहीरुहान् ११ ततः कतिपयाहः सुगतेषु मुनि सत्तमाः ॥ निद्रितस्य महाविष्णोः श्रोत्राज्जितौ महासुरौ १२ मधुकैटभ
 नामानौ विख्यातौ भुवनत्रये ॥ दंष्ट्राकरालवदनौ पिंगाक्षौ दीर्घनासिकौ १३ महाकायौ महासारावयुश्चौ पर्यवता विव ॥ वर्षा मुदि शब्दौ तौ गजौ भू
 शगर्वितौ १४ वचोभिर्बहुभिर्दुष्टैर्धिक्षारं तस्य चक्रतुः ॥ विप्रान् देवान् ऋषीन् सधून् शास्त्राणि च निनिंदतुः १५ तयोः शब्देन धरणिचक्रेषु एव च ॥
 उद्विग्नमासीत् सकलं ब्रह्म हंस्वनतस्तयोः १६ ततस्तौ क्रोधरक्ताक्षौ कंतं सादिदुमुद्यतौ ॥ ततो सौ वरदादौ विष्णुमोहनकारिणिम् १७ विष्णुनेत्रगतां
 निद्रां तुष्टाव कमलासनः ॥ मधुकैटभनाशाय प्रबोधाय हरेरपि १८ गजाननप्रसादेन विष्णुहस्तात्तयोर्वधम् ॥ ज्ञात्वा सभ्यं विचर्यैव चिताहर्षमन्वि
 तः १९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ स्वाहा स्वधारुपधरा मुधा त्वं मात्रार्धमात्रास्वरूपिणी च ॥ कर्त्री च हर्त्री जननी जननस्य सतो सतः शक्तिरसि त्वमेव २०
 श्रुतिस्वराकालरात्रिनादिनिधनाक्षपा ॥ जगन्माता जगद्धात्री ह्यष्टिस्थितं तकारिणी २१ सवित्री च तथा संभ्यामहामाया तृषाक्षुया ॥ सर्वेषां वस्तुजा
 तानां शक्तिस्त्वमसि पावति २२ त्रैलोक्यकर्ता त्वन्नाथो दैत्यदानवसूदनः ॥ निद्रया व्यामिचि त्सौ ज्ञानविज्ञानवाहः २३ जगदुत्पाद्यते येन पाल्यते हि य
 तेऽपि च ॥ सांपित्वा यावता राणां संकटो विनियोज्यते २४ दुष्टास्मानौ मोहयैतौ त्वंदैत्यौ मधुकैटभौ ॥ हंतु मे तौ दुराधैर्ज्ञानमस्य प्रदीयताम् २५ अहमाराधित

१ श्लोकद्वयमेतन्मुद्रितपुस्तकेन ।

आभ्यां पूर्वजन्मन्यतं द्वितम् ॥ वरानबहुविधानप्रान्तामवध्याममतावुभौ २६ तयोस्त्रैवचान्शब्दान्तोहमसहं बहु ॥ मामेवं हतुक्रामौ तौ स्तुतौ नानावि
 धैः स्तवैः २७ तथापि मद्रघातौ न निवृत्तौ दुष्टभावतः ॥ अतस्त्वांप्राथम्ये देवि विष्णुबोधनहेतवे २८ इति श्रीगणेशपुराणे उपासनाखंडे देवीप्रार्थनानामषोडशो
 ऽध्यायः १६ ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ यावद्वृत्तिष्ठते विष्णुस्तावत्ताभ्यां त्रिविष्टपम् ॥ आक्रांतमिन्द्रमदन्याभ्यां कौबेरमेव च १ तौ दृष्ट्वा सवर्तो देवाः पलायन
 परावसुः ॥ निपेतुर्बभ्रमुः केचिन्मुल्लूश्चस्वलुः परे २ ततो देव्या विनिमुक्तो निद्रया हरिरश्वरः ॥ आन्धास्य सवर्देवांस्ताभ्यां युद्धं चकार ह ३ आक्रमं स
 र्देवानां छतं ताभ्यां निवारितुम् ॥ शेषादि सर्वनागानां मुनीनां यक्षक्षसाम् ४ शुशुभे स हरिस्तत्र सखचक्रगदाधरः ॥ किरिटकुंडलधरो नीलमेघधनच्छ
 विः ५ ततः स भगवान् शस्त्रं प्रदध्मौ श्ववेगवान् ॥ तेन शब्देन महता क्षोभया मासरोदसी ६ पांचजन्यस्वनं श्रुत्वा बिभ्रि देहद्वयंतयोः ॥ ततस्तौ भयं स वि
 म्रौ परस्परमथोचतुः ७ भूमं डलं च पातालं स्वर्गणामेकं विंशतिः ॥ आक्रांताः सम्यगावाभ्यां तदायं न श्रुतः स्वनः ८ वज्रसारमयं येन चक्रेपेहद्वयंतयोः ॥ त
 स्मादनेन योद्धव्यं पुरुषेण बलीयसा ९ रणकंदूतिशायं विजयायेत रायवा ॥ रिपुमेनं हनिष्यावो गच्छावो वापु न भवम् १० एवं तौ निश्चयं कृत्वा युग्युत्सु हरिम्
 चतुः ॥ रणकंदूतिशायं दृष्ट्वा सि पुरुषोत्तम ११ कथमुत्तमं तां यासि आवयो द्दृष्टिगोचरः ॥ मुनिरुवाच ॥ इति वाक्यंतयोः श्रुत्वा जगाद विष्टरश्वाः १२ ॥ हरिरुवाच ॥
 सम्यगुक्ते महादैवौ यथेष्टयुध्यतं मया ॥ न हिकामये ते कश्चिन्मरणं स्वयमात्मनः १३ ॥ तावूचतुः ॥ चतुर्भुजोर्मिदं वेशबाहुयुद्धं ददस्व नौ ॥ मुनिरुवाच ॥
 एवमुक्तो हरिस्ताभ्यां तथेत्याह मुदान्वितः १४ त्यक्त्वा युधानि युयुधे द्वाभ्यामेकश्चतुर्भुजः ॥ जघ्नतुस्तौ शिरोमूर्ध्ना जंघाभिरयजध्वयोः ॥ कूर्परो कूर्प
 रैः स्वीयेर्बाहू बाहुभिरिव च १५ गुल्फौ गुल्फैः कटित्ताभ्यां नासिकाभ्यां च नासिकाम् ॥ मुखेभ्यां मुखेदंशं च पृष्ठाभ्यां पृष्ठमेव च १६ आस्फोटनविकर्षाभ्यां
 बाहुभिर्मंडलैरपि ॥ एवं परस्परं युद्धं प्रावर्तत चिरं तदा १७ सहस्रपंचगुणितमतिक्रांतं महामुने ॥ वर्षाणां न तु जेतुं शशाकहरि शिवरः ॥ ततो दधार रूपं
 सगंधवर्गीतकोविदम् १८ गत्वा वनांतरं चारुवीणागानं चकार सः ॥ हरिणाश्चापदालोकादंगंधर्वराक्षसाः १९ स्वस्वव्यापाररहितः सर्वतत्परतांयुः
 आलापंतं स्यागिरिशः कैलासे श्रुतवान्मुहुः २० निकुंभं पुष्पदंतं च जगाद भगनेत्रहा ॥ एतमानयं तं शिप्रियोसौ गायतिकानने २१ तौ गत्वा दर्शनं तस्य गृ
 हीत्वा वै तमुचतुः ॥ तव गीतस्वनं श्रुत्वा शंकरो हर्षनिर्भरः २२ त्वांसमाह्वयते देवो गानं श्रोतुं तवानघ ॥ आवाभ्यां स हयाहिवंशीभ्रं यामतदांतिकम् २३ तयोर्वा
 क्यमिति श्रुत्वा गंधर्वो हरिभक्तिमान् ॥ ताभ्यां स हययौ तत्र यत्र देवो मे हे धरः २४ ददर्श पार्वतीकांतं चंद्रार्धकृतशेखरम् ॥ गजचर्मपरीधानं रुंडमालाविमूषि
 तम् २५ राजतिपगजदाभारं संपयज्ञोपवीतिनम् ॥ ननाम मुविश्वेशं प्रणतार्तिविनाशनम् २६ उत्थाप्य गिरिशः स्वेन पाणिना तमधोक्षजम् ॥ आस
 नं च ददौ तस्मै पूजयामास शंकरः २७ ततो जगाद स हरिरद्यमे स फलं जनुः ॥ यतो घदर्शनं तेन पूज्यं कामार्थमोक्षदम् २८ तोषयामास तं देवं गंधर्वो गान

तत्परम् ॥ वीणाखैः कल्पदैरा लोपैर्विविधैरपि २९ स्कंदगणेश्वरैर्द्वर्वापावर्तौ च सुराष्ट्रपात्रम् ३० शंखचक्रगदाप
द्वयोर्तांबूरधरं शुभम् ॥ उवाच च हरे मतो ब्रह्मणु कामानशेषतः ३१ दास्यामि तव गानेन परां मुद्रमुपागतः ॥ ऋगुरुवाच ॥ तत ऊचैस्वभूस्तत्तुष्टतांतं दैव्य
योगम् ३२ ॥ हरिरुवाच ॥ मायि क्षीराब्धि शयने निद्रिते मधुकैटभौ ॥ उत्पन्नौ कर्णमलतो ब्रह्माणं भक्षितुं गतौ ३३ तेन निद्रास्तुता भर्गता ह्यप्रतिबोधितः ॥ युद्धं
चकृत वास्ताभ्यां मल्ललीला मुपागतः ३४ नास्मि शक्तौ विजेतुं तौ तत्तत् एतद्वक्तव्यम् ॥ इदानीं तद्द्वयोपायं वद मे करुणानिधे ३५ ॥ भर्ग उवाच ॥ विनाय
कमनश्चैव गतो सिरणभूमिकाम् ॥ शक्तिहीनश्चेतनासि मुश्रुं श्लेशवानपि ३६ गणेशं पूजयित्वैव ब्रजयुद्धाय मारिष ॥ सच तौ मायया मोह्य वशनां प्राप
यिष्यति ३७ मत्प्रसादेन दुष्टौ तौ विष्यसि न संशयः ॥ ॥ हरिरुवाच ॥ कथं विनायकं देवमुपासि भर्ग तद्ब्रू ३८ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ उक्ता ग
णेश्वरस्यैव मंत्राणां सकोटयः ॥ तत्रापि च महामंत्रास्तेष्वप्येकाक्षरो महान् ३९ षडक्षश्च भगवन्तयोरेकं वदामि ते ॥ तत एकाक्षरं त्यक्त्वा सिद्धारिचक्र
योगतः ४० ऋणधनं शोधयित्वा तं जगाद षडक्षम् ॥ महामंत्रगणे शस्य स वै सिद्धिप्रदं शुभम् ४१ जस्यानुष्ठानमात्रेण कार्यते सिद्धिमेष्यति ॥ ततो ज
गाम स हरिरनुष्ठानाय सत्वरः ४२ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उपपासनाखंडे मंत्रोपदेशो नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ सोमकांत उवाच ॥ ॥ कथं जज्ञाप स हरिः
कुत्र वामंत्रमुत्तमम् ॥ सिद्धिं चावाप स कथं वदेत तत्स विस्तरम् ३ ॥ ॥ ऋगुरुवाच ॥ ॥ सिद्धिं क्षेत्रमिति ख्यातं भुवि सिद्धिं कर्पम् ॥ तत्र भगवामहाविष्णुस्तता
परमंतपः २ ध्यायन् विनायकं देवं षडक्षरविधानतः ॥ आराधयामास तदा जित्वा स्वानि प्रयत्नतः ३ बाणास्त्रेण तुल्यैव पूर्ववदिदं बंधमादतः ॥ भूतशुद्धिं वि
धायैव प्राणानां स्थापनं तथा ४ कृत्वा तं मूर्तिका न्यासमाधारादिक्रमेण तु ॥ बहिःश्च मातृका न्यासं सस्तकादिक्रमेण च ५ प्राणानां मय्यमूलं न ध्यात्वा दे
वं गजाननम् ॥ आवाहनादिमुद्राभिः पूजयित्वा मनोमयैः ६ द्रव्यैर्नानाविधैश्चैव षोडशैश्चोपचारकैः ॥ जज्ञाप परममंत्रं विष्णुर्यो गे श्वरेश्वरः ७ गते वर्षश
ते काले परमात्मा गणाधिपः ॥ प्रत्यक्षतां यौ तस्य कोटि सूर्यो भिसनिभः ८ अतिप्रसन्नहृदयो बभौ गुरुद्वयजम् ॥ याचस्व त्वं वरान्मतो यांस्त्वकामय
से हरे ९ ददा मितानं हंसं सर्वोत्तमं नेनोत्पितः ॥ पूर्वमेवाचितं स्याच्चिद्विजयस्तेषु भवेत् १० ॥ हरिरुवाच ॥ ब्रह्मेशानां विद्रुमुख्याश्च देवांस्त्वां द्रुमु
नैव शक्तास्तपोभिः ॥ तं त्वानां रूपमेकस्वरूपं पश्येव्यक्तां व्यक्तरूपं गणेशम् ११ त्वं योगेभ्योऽनुस्वरूपो महद्ब्रह्मो व्योमादिभ्यस्त्वं महान् सत्वरूपः ॥ मूर्ष्टिचांतं
पालनं त्वं करोषि वारं प्राणिनां देवयोगात् १२ सर्वस्यात्मा सर्वशक्तिः सर्वव्यापी सर्वकर्ता परेशः ॥ सर्वदृश सर्वसंहारकर्त्ता पातायाता विश्वनेता पिता
पि १३ एतादृशस्य ते देव दर्शना न्मम सिद्धयः ॥ संभविष्यति सर्वत्र तथाप्येकं वदामि ते १४ ममैव योगनिद्रांते शुतेर्मलममुद्रवो ॥ मधुकैटभौ महामस
त्वा कौत्सादिमुद्रवौ १५ ताभ्यामहंतौ युद्धं कृतवानबहुवत्सरम् ॥ ततः क्षीणबलस्त्वां हारणं समुपागतः ॥ अतो यथा तयोर्मतो वधः स्यात्तद्विचार्य

ताम् १६ अन्येषामपि द्यानान्जयेन यश उत्तमम् ॥ देहि मे परमेशान भक्तिं ह्यनपायिनीम् १७ ययामेकीर्तिर तुल्यैर्लोकायं पाविष्यति ॥ ॥ ग
णेश उवाच ॥ ॥ यद्यत्तत्प्रार्थितं विष्णोस्तत्तत्प्रविताश्रुवम् १८ ॥ ॥ यशो बलं पराकीर्तिं विघ्नश्च भविष्यति ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा महवि
ष्णुर्नैत्रवातं देविभुः १९ तत आनन्दपूर्णमौमेनेतावसुरैर्जितौ ॥ प्रासादं निमित्तस्फाटिकं भूरि रत्नकम् २० लसत्कां वनशिखरं च द्वारं सुरशोभन
म् ॥ प्रतिमां स्थापयामास गङ्गकीयोपलैः कृताम् २१ देवाश्च मुनयः सिद्धा विनायक इति प्रथाम् ॥ चक्रुः प्रयतः सिद्धिं प्राप्तयं हरिणा शुभा २२ सिद्धेश्वरं तं
तस्तत्तु प्रथेभुवि सर्वशः ॥ ततो जगाम स हरि र्यत्र नैत्रमधुकैटभौ २३ दृष्ट्वा तौ हरिमायां तं जहस तुर्निर्निदतुः ॥ मेव शयमं मुखं ते घदं शंतेनैकुतः पुनः २४
आवां तु ते महा मुक्तिं दास्यावोतः पुनः किल ॥ लघुतां च प्रयातोसि किमर्थं रणमागतः २५ ॥ ॥ हरिरुवाच ॥ सहसा दहेतु सर्वं लघु रेव हुताशनः ॥ लघुदीपोम
हद्वात्रौ यथा संहरेतमः २६ तथा वामहमद्यैव शक्तो नाशाय दुर्मदै ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा तिकुट्टौ मधुकैटभौ २७ सहसा जन्न तुर्वि
ष्णुं मुष्टिभ्यां हृदये श्च ॥ ततः पुनर्मल्लघुद्वंद्वं तयोस्तस्य व्यवद्वत २८ युद्धाबहुदिनं ताभ्यां वंदतुं मुमुक्षुः ॥ उवाच श्लक्ष्णया वाचा हरिस्तौ मधुकैटभौ
२९ मम प्रहारानि ह्युवासां थैव बहुलाः समाः ॥ युवयोः पुरुषार्थेन प्रतीतौ हं दैत्यपुंगवौ ३० युवयोः सह शौनैव संभूतौ न भविष्यतः ॥ तावूचतुः ॥ ॥ अ
स्मत्तत्स्ववारात् न हृदि दास्य वस्ता न हारं वदहूम् ३१ आवां हितवयुद्धेन संतुष्टौ च श्च शंत्वायि ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ तयोर्वचनमाकर्ण्य मायामोहितयोर्हरिः ॥
३२ श्रुत्वा बभ्राण दैर्यौ मेवरान् दातुं समुद्यतौ ॥ तदामेव ध्यतां यातं वरं षष्ठो मया ३३ तदा सर्वजलमयं दृष्ट्वा तौ मधुकैटभौ ॥ ऊचतुः परमप्रतीतवहस्ता
नम्यतः शुभा ३४ अंतो त्वच्चित्तं नास्मद्वो मुक्त्यां तिसृणाननीम् ॥ यत्र नोर्वीजलमयी तत्र नौ जहिमाधव ३५ सर्वस्य जावो नास्य संस्ये सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ मुनिरुवाच ॥
तयोरित्थं वचः श्रुत्वा जघनौ दधारह ३६ चक्रेण हुरधारेण चिच्छेद शिरसीतयोः ॥ ततो देवा मुमुदिरैव वर्षः कुसुमानि च ३७ गंधर्वा न नृतुः सर्वे जगत्परसांगणः ॥
ततस्तु विष्णुरभ्येत्य ब्रह्माणं परमेशिनम् ३८ कथयामास दृष्टांतं सर्वं धर्षिनिर्भरः ॥ हरिरुवाच ॥ यदाऽशक्तं विजेतुं तौ दाहं गिरिशं गतः ३९ शंकरेणोपदिष्टो हं षड
र्णमंत्रमुत्तमम् ॥ आराधय महतेन देवां विघ्नेश्वरं विशुम् ४० तेन दत्ता वराम ह्यनानाकामफलप्रदाः ॥ तत्प्रभावान्मया हृष्टौ निहतौ मधुकैटभौ ४१ स्तुतः संपूजितः
सोऽथ तैर्वातं देविभुः ॥ विज्ञातो महिमा तस्य गणेशस्य महात्मनः ४२ शंकरस्य प्रसादेन हनिष्ये दैत्यदानवान् ॥ देवाश्च मुनयः सर्वे स्तुत्वा देवं जगाननम् ४३ ब्रह्मा
णं शंकरं पांचययुः स्वस्वधिकेतनम् ॥ यद्दृशंणुयादित्यं महात्म्यं पापनाशनम् ४४ कस्मादपि भयं न स्यात्लभते साविकामिकम् ४५ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उपा
सनाखंडे सिद्धेश्वरत्रोत्पत्तिकथनं नामाष्टादशोऽध्यायः १८ ॥ शृगुरुवाच ॥ श्रुत्वा ख्ये विधातारं नातिपूर्णा शयो यथा ॥

दिव्यदेहोभवत्ता ११ जहर्षकमलात्यक्यासर्वदुःखानिरीक्ष्यतम् ॥ मंजुलालुखदांवाचमुच्चरतमुहुमुहुः १२ तर्कयामासकमलामणिमन्त्रमहोषधेः ॥ अ
नुष्ठानैर्महाहोर्भनसम्यग्योबभूवह १३ सकथमारुतस्पर्शावसमीचीनोभवत्सुतः ॥ अथतंपुरुषंक्लाहंक्षयेदुष्कर्मनाशनम् १४ इत्युक्त्वासुतमालिङ्गयसात्सर्थो
विगतज्वरा ॥ तमादायगताभिक्षांकुंठितव्रगेयुनः १५ नागराभोजयामासुरुषामंत्रयसादरम् ॥ नानापक्वान्नाशाकौशंकराघृतपायसैः १६ एवंप्रतिदि
नंतौतुमुक्त्वाडुदिवंसमुदा ॥ आपतुर्धनवस्त्राणिनूतनानिवराणिच १७ तमपृच्छन्नागरिकःपितुस्तेनाममेवद ॥ कोदेशर्किपुरुज्ञातिःकाचतेहतमेवच १८
इतितद्विरमाकर्ण्यदक्षोनामतमब्रवीत् ॥ ततोमातरमागम्यपितरंनगंकुलम् १९ वृत्तंचपरिपप्रच्छततस्तंपुनरब्रवीत् ॥ कनटिभानुनगरेवल्हभेमपितामहा
न २० क्षत्रियोबलसंपन्नग्रव्यातोरिपुबलार्दनः ॥ तस्येयंकमलाजायासुतोहृदक्षमंजकः २१ उत्पन्नोहंयदाब्रह्मद्वंद्वोर्बधिरेवच ॥ अनेकक्षतसंपन्नोमा
तात्पुंस्तदेधता २२ पित्रानिषेधितासाचयत्वंबहुतथाकरोत् ॥ द्वादशाब्दंतपस्तस्वापितापुण्यंन्येवेदयत् २३ नचमेपाटवंदेहपश्यातिस्मिपितायदा ॥ त
दाविसर्जयामासमातरंसांचनागर २४ इतिसर्वजगौतस्मैदक्षोमातृमुखोद्गतम् ॥ अत्राहंसुभोजतोवायुस्पर्शेनकस्यचिव २५ श्रुत्वैवंतुगतस्मि
न्युरुषपुरवासिनि ॥ दक्षोजगामत्वरितोमातरंप्रतिनंदयत् २६ ततस्तन्नगरेतौद्वावुपदिष्टौद्विजन्मना ॥ गणेशाराधनविधौकरुणायुतवेतसा २७ ततःसा
कमलादक्षोनिर्वाणंपरमास्थितौ ॥ एकांगुष्ठेनतपसागणेशाराधनेतौ २८ देवनामचतुर्थतमोकारपह्लावाञ्चितम् ॥ अष्टाक्षरंपरमंजंजपंतौभक्तिरूप
रौ २९ वायुभक्षौशुष्कतनूनिरीक्ष्यभगवांस्तदा ॥ आविरासीत्तयोरेकरुणाब्धिविनायकः ३० चतुर्भुजोमहाकायोवारणास्थ्योतिसुंदरः ॥ अनेकमूर्ध
संकाशोनिशिसूर्यइवोदितः ३१ रत्नकांचनमुक्तावन्मुकुटप्राजिमस्तकः ॥ पीतकौशेयवसनोहाटकांगदभूषणः ३२ एकजानुनिपातेनसंनिविष्टोमहा
सने ॥ कटिसूत्रकांचनीयमुद्रिकांरत्नसंयुताम् ३३ महाहिंजरेविभ्रमेदकंदंतगार्धकम् ॥ एवरूपंददशतुःपुनश्चद्विजरूपिणम् ३४ जगादसद्विजस्तौ
तुभवननिर्वाणतोषितः ॥ आगतोहंवरंदंतुंघृणुतंमनसीप्सितम् ३५ विश्वामित्रउवाच ॥ एवंप्रसन्नेविघ्नेशेप्रत्यक्षेद्विजरूपतः ॥ ननामपरयाभक्त्याभ्रणद्वंद्व
जलिश्चतम् ३६ ॥ दक्षउवाच ॥ पूर्वजन्मकृतंपुण्यंफलितंमोहिजोत्तम ॥ यन्मयादर्शिरूपंतद्विविधंपरमंमहत् ३७ दैन्यायकंचैवंप्रचजन्ममेजनिता
र्थकम् ॥ कारणानांपरंत्वंदकारणंछंदसामपि ३८ परंज्ञेयंपरंब्रह्मश्रुतिमृग्यंसनातनम् ॥ त्वमेवसाक्षिसर्वस्यसर्वस्यांतर्बहिस्तथा ३९ त्वमेवकर्ताकार्या
णालुघुस्थूलशरीरिणाम् ॥ नानारूप्येरूपीत्वांनिरूपश्चनिराकृतिः ४० त्वमेवशंकरोविष्णुस्त्वमेवैन्द्रोन्नलोऽर्थमा ॥ भूवायुस्वस्वरूपेपिजलसोमक्षरूपवा
न ४१ विश्वकर्ताविष्वपताविश्वंसंहारकारकः ॥ वराचरुगुरोसाज्ञानविज्ञानवानपि ४२ भूतंभाविष्वक्चैवत्वमेवैन्द्रियदेवताः ॥ कलाकाशानुहूताश्च

श्रीधृतिःकांतिरेव च ४३ त्वमेवसांख्ययोगश्चाक्षाणिश्रुतिरेव च ॥ पुराणानिचतुःषष्टिकलाउपनिषत्तथा ४४ त्वमेवब्राह्मणवैश्वःक्षेत्रियःक्षत्रियःशूद्रएव च ॥
 देशोविदेशस्त्वक्षेत्रगुण्यक्षेत्राणिन्यानुत ४५ त्वंप्रमेयोप्रमेयश्चयोगिनांज्ञानागोचरः ॥ त्वमेवस्वर्गःपातालंवनान्युपवनानि च ४६ औषध्योथलतावृक्ष
 कंदमूलफलानि च ॥ अंडजाजारजाजीवाःस्वेदजाउद्विजाअपि ४७ कामःक्रोधःक्षुधालोभोदंभोदोर्षोदयाक्षमा ॥ निद्रातंद्रीविलासश्चहर्षःशोकस्त्वमेव
 च ४८ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ ॥ इतिदक्षवचःश्रुत्वासुप्रसन्नोविनायकः ॥ मेघांभीरयावाचास्मयन्निजगदतम् ४९ गजाननउवाच ॥ प्रीतोहंतेम
 हाभागस्तुत्यागंभीरयानया ॥ वरंदातुंसमुकंठस्तथापिनददामि ते ५० यद्यहंवदःस्यांतैर्धुयेद्वक्तोममोपरि ॥ सएवदास्यतिवरंयदंगस्यप्रभंजनात् ५१
 दिव्यदेहमनुप्राप्तश्चुश्रोत्रसमन्वितः ॥ जातस्त्वंतस्यनामापिवदामिमुद्वलेति च ५२ सध्यातमात्रोविप्रेक्षाःस्वरूपंदर्शयिष्यति ॥ यान्यान्कामयसेका
 मान्मतेसर्वाचप्रदास्यति ५३ इत्युक्त्वापरमात्मासौतैत्रिवांतरधीयत ॥ तस्मिन्तर्हि तंदक्षोहोरादृष्टशुद्धिः ५४ दरिद्राणिनियौलब्धे गतेतस्मिन्य
 थैवसः ॥ गतायांगविवत्सोवारोवीतियथाश्वशम् ५५ मुंचन्नश्रूणिनेत्राभ्यां पपातधरणीतले ॥ क्लगतःक्लगतइतिमुहुर्जल्पन्विनायकः ५५ इतिश्रीगणेशपु
 राणेउपासनाकाण्डेदक्षस्तुतिर्नाविशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ४४ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ इतस्ततोभ्रमन्धावनवबलभस्यात्मजस्तदा ॥ नविवेदगंतवस्त्रभूषणं
 चातिविह्वलः १ पप्रच्छब्राह्मणान्मार्गेवृक्षांश्चैवविनायकम् ॥ विनायकोगतःकुत्रक्वचिदृशेगदंतुमे २ सएवंभ्रांतहृदयोभ्रमच्चक्षुष्टपोत्तम ॥ निपपातधरापृष्ठे
 क्षणंविगतचेतनः ३ एतस्मिन्नेतरेस्वप्नेप्रपश्यद्ब्राह्मणमग्रतः ॥ दत्तेतवेप्सितंबालमुद्वलेनमयाहितत् ४ यत्त्वयायाचितंपूर्वविप्रेक्षादृष्टिगोचरात् ॥ इत्युक्त्वा
 प्रस्थितेतस्मिन्ब्राह्मणेनृपसत्तम ५ सुप्तोत्थितइवप्रायोदक्षोहृष्टमनाभवत् ॥ कस्मैचित्पारिपप्रच्छत्वरितायद्विजातये ६ अन्तिकंदर्शितंतेनबहुशिष्योप
 शोभितम् ॥ मुद्वलस्यातिभक्तस्यगजाननरतस्य च ॥ आश्रमंपरमं दिव्यं सर्वं सत्त्वाभयप्रदम् ७ मुद्वलंमनसाध्यायनभ्रमन्यातस्तदाश्रमम् ॥ नानाश्चययुतरंम्य
 मलकानंदनातिगम् ८ ददर्शमुद्वलंतत्रपराध्यांसनगंद्विजम् ॥ वेदेवेदांगतत्त्वज्ञंसंज्ञास्त्रिविशादम् ९ योगाभ्यासबलैर्नानारूपिणंसूयतेजसम् ॥ वैनायकीं
 महामूर्तिरत्नकांचननिर्मिताम् १० चतुर्भुजां त्रिनयनानालंकारशोभिनीम् ॥ उपचारैर्षोडशभिःपूजयंतंविधानतः ११ ननामदक्षस्तंदृष्ट्वादंबवत्प्रथिवी
 तले ॥ मुंचन्नश्रूणिनेत्राभ्यांनिश्चयंसंश्रमुदुर्मुहुः १२ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ पप्रच्छमुद्वलस्तंतुं कस्त्वं कस्मादिहागतः ॥ नुदामिदुःस्वर्कितोस्तिवदसवमशेषतः १३
 एवंविप्रवचःश्रुत्वाकमलानंदनस्तदा ॥ सावधानमनाभूत्वाजगद्विजगुणवम् १४ ॥ दक्षउवाच ॥ सत्यमेवदेवब्रह्मन्अभिप्रायंतंवांतिके ॥ कर्णादेशराजा
 मूत्रगरेभानुसंज्ञके १५ बलभोनामनीतिज्ञानीदातादयान्वितः ॥ तस्यपत्नीतुकमलजनयामासमायदा १६ तदाहुर्गंधिक्षतपुक्कशोणितस्त्राविनासिकः ॥
 अंधःकुब्जःकर्णहीनःशब्दहीनःश्वसनवहु १७ अभवन्नागरादृष्ट्वायजैर्नामितिचाब्रुवन् ॥ पितामेहादृशाब्दानिनानायत्नमथाकरोत् १८ शरीरपाटवार्थमेना

लभतमहेश्वरात् ॥ उपायंसततोमां चमातरं कर्मलां च मे १९ बहिर्निष्कासयामासिन्देनांतरात्मना ॥ ततो मे जननी खेदाददमाना पुं पुरम् २० आगत्य
 कौटिह्यपुरं मया सह दुर्घादिता ॥ भिक्षाटने क्रियमाणे पूर्वपुण्यप्रभावात् २१ अभवदशनं तं वामं ध्येयवथादृशिः ॥ तत्र गात्रभवाद्वायोः स्पृशद्वाद्वागतामम
 २२ रघुनाथां प्रिसंस्पृशद्दहत्यायायापुरा ॥ दिव्यदेहं समापन्नः प्रसादात्तवमुब्रत २३ नमया विदितं किंचिज्जनन्यामे निवेदितम् ॥ अहं च विस्मितो भूत्वानि
 श्रयं कृतवानह्निदि २४ यद्गङ्गायुस्पर्शेन दिव्यदेहमहंगतः ॥ तद्दर्शनं यदास्यान्मे तदा देहं धराम्यहम् २५ एवं भ्रमन् बहुदिनं ततो सौकरुणानिधिः ॥ आवि
 रासीन्मवपुरतः कोटि सूर्यसमप्रभः २६ उभयोस्तपसा तुष्टे देवदेवो गजाननः ॥ तं दृष्ट्वा कमलाकामा नमः प्रार्थामानसीत्पिताम् २७ ततो मामब्रवीद्वैवप्रसन्नो मञ्जु
 लो गिरिम् ॥ यद्दर्शनं यमं कृत्वा भ्रमन् खेदमुपागतः २८ सोऽहं ते दर्शनया तो मुद्रलो ब्राह्मणोत्तमः ॥ भुत्वा तद्ब्रुचन् हृष्टमभ्यन्मानसं मम २९ ततो गजाननमहंस्तुतवान्
 विविधैः स्तवैः ॥ उवाच मुप्रसन्नात्मा वरं वृणु महामते ३० अहं चाकथयंतस्मै यद्यन्मे मनसोऽपि स्तम् ॥ ततो ब्राह्मणरूपं तत्त्यक्त्वा न्यहूपादये ३१ चतुर्भुजं महाकायं
 मुकुटाटोपमस्तकम् ॥ परशुं कमलमालां मोदकाना वहक्कैः ३२ दिव्यांबरं श्रजं द्विषाण करपुष्करम् ॥ कुंडले प्रावहच्छ्रुत्योऽभूय बिंबे इवापरे ३३ दिव्यालं
 कारसंयुक्तं भुजंगवलयोदरम् ॥ देवर्षिगंधर्वगणैः किन्नैरुपशोभितम् ३४ तत आनंदपूर्णे हिं दृष्ट्वा रूपं तथा भवम् ॥ पूर्णचंद्रं यथा दृष्ट्वा पूर्णे भवति वारिधिः ॥ ते
 नोक्तं मुद्रलः सर्वान् कामांस्तोषिपरिपूर्यति ३५ तदेवांतर्हितरूपं दृष्ट्वा वन्नसादरम् ॥ यथास्वप्नगतं सर्वजागरे नैव दृश्यते ३६ ततोऽहं नितरां खिन्नो न्यपतं भुवि
 मूर्छितः ॥ प्रतिलम्ब्य तत्संज्ञां वरं षण्णिवितिसंस्मरन् ३७ यया चेदेव देशं सर्वव्यापिनमीश्वरम् ॥ गृहे मे सुस्थिरालक्ष्मी भिक्षिर्मतो दृशीतव ३८ दृ
 ष्ठश्चैव पूर्वपुण्येन ह्वयमेतत्प्रदीयताम् ॥ ततोऽहं भुतवान्दत्तमिति वाचं न भोगताम् ३९ ततो हृष्टमनो विप्रतवसान्निध्यमागतः ॥ मुद्रलस्त्वं द्विपास्यो सौ द्विपास्यस्त्वं समु
 द्रलः ४० इति मे मनसि स्पष्टं भाति सर्वगजाननः ॥ शृणु रुवाच ॥ इति तद्ब्रुचन् श्रुत्वा मुद्रलो वाक्यमब्रवीत् ४१ सभाग्यः कृतकृत्योऽसि भिक्षिमानं कर्मलासुत ॥ म
 हिमातव भर्के हि वं कुं शक्यो न केनचित् ४२ तपामि मुदृढं चाहं दश वर्षं शतं तपः ॥ नम एतादृशो देवो दृष्ट्वासीत्कदाचन ४३ यः सर्वजगतां नाथ शराचमुरे गुरुः ॥ योर
 जः सत्त्वतमसां नितानि रं गुणाश्रयः ४४ यो ब्रह्मा शिवविष्णूनां शरीराणि करोति हि ॥ भूतानां च विभूतानां मात्रां द्रियधियामपि ४५ यं न देवा विदुः सम्यङ् न वेदानर्षयोपि
 च ॥ एवं गजानन त्वं हि प्रत्यक्षं दृष्टवानस्फुटम् ४६ अहं त्वच्चरणौ वंदे यत्तत्त्वं भिक्षिमानपरः ॥ ततः परस्परं तौ तेन मुश्चालिं लिंगतुः ४७ गुरुं बंधू बिंरं कालमेकचित्तौ समाग
 तौ ॥ तत एकक्षरं मंत्रं सजप पन्थानपूर्वकम् ४८ मुद्रलो राजपुत्राय नम्रा योषोपदिदेश ह ॥ उवाच चैवं न भूयोऽपि मंत्रस्यास्य दिने दिने ४९ अनुष्ठानं कुरुष्व त्वं प्रसन्नस्ते भविष्य
 ति ॥ गजाननो देव कामान्न मनसा वा छितांस्त्वया ५० एनं चेत्यजेत्संमंत्रं सर्वशो न जमेष्यसि ॥ यद्यस्य भक्तिमुचिरं लोके स्मिन् विचरिष्यसि ५१ इन्द्रादिलोकपाला
 नां गणो वश्यत्वमेष्यति ॥ इह मुक्त्वा सिलान् भोगान्ते मोक्षमवाप्स्यसि ५२ इति श्री गणेशपुराणे उपासनासंहमंत्रोपदेशवर्णनं नामैकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २३ ॥

राजोवाच ॥ ॥ आश्चर्यमूर्तकथितं दक्षपुत्रस्य चोष्टितम् ॥ विरूपयो मे महास्त्रसंजातो मुनिस्तम १ अंधःकुण्डलस्रक् प्रूतिगंधसमन्वितः ॥ वाचा वि
 हीनो मेध्यश्वासासमात्रावशेषितः २ कथं मुद्रलदेहेत्यवायुना दिव्यदेहाक् ॥ संजातः केन पुण्येन मुक्तो वा पाताकाव कुतः ३ दिव्यवर्षसहस्रं यस्तपापपर
 मंतपः ॥ कथं तस्याभवन्नैव दर्शनं देवकाक्षितम् ४ कथं वल्लभपुत्राय देवदेव इमाननः ॥ प्रत्यक्षो भूद्विनाशैः सचः पूर्वजन्मनि ५ एतत्संशयजातं मे नुद
 सर्वज्ञतेनमः ॥ नटप्यामि पिबान्निर्यगजाननकथा मृतम् ६ ॥ ॥ विद्यामित्र उवाच ॥ ॥ सम्यक्पृष्टं स्वयाराज न संशयच्छेदनायते ॥ वदामि निखिलं सम्य
 क्शृणुष्वैकमना नृप ७ सिद्धुदेशेति विख्याता पल्लिनाम्ना भवपुरी ॥ तस्यामासीद्वनैवैश्वश्रेष्ठकल्याणसंज्ञकः ८ वदान्यः कुशलो धीमान् द्विजदेव पराय
 णः ॥ इंदुमतीति विख्याता पल्लितस्य शुभानना ९ पतिव्रतापतिप्राणापतिवाक्यपरायणा ॥ तयोः कालेन संजातो गुणवान् पुत्र उत्तमः १० कल्याणः प्रददौ धेनू
 र्वस्त्रालंकरणानि च ॥ ब्राह्मणेभ्यो थरत्नानि कांचनभूरिदक्षिणाम् ११ ज्योतिर्विद्विर्निर्गदितं नाम चक्रे सुतस्य सः ॥ बलाल इति विख्यातं बलवत्वाच्छ्रुतं तदा
 १२ सच कालेन महता वयस्यैश्वर्यमन्वितः ॥ देवपूजार्तो नित्यं ग्रामाद्वाहिरयाम्मुदा १३ एकदा ते वनं याता बलाल प्रमुखाः सुताः ॥ नानाक्रीडारताः स्नाता उ
 पलंस्थायाम्यमुदरम् १४ गणेशबुद्ध्या संपूज्य दूर्वाकुसुमपुलवैः ॥ केचिद्व्यानरतास्तस्य नाम जाप्यं प्रचक्रिरे १५ केचिन्ननदुस्तत्र यथेष्टं देवभक्तिः ॥ केचिच्च
 गानकुशलाजगुर्देवस्य तुष्टये १६ केचिर्कोष्ठैः पल्लवैश्च मण्डपं चकुरोजसा ॥ केचिद्विप्रिपरीवेषं केचिदप्रासादमुत्तमम् १७ केचिन्मानसपूजाभिः केचिदपुष्प
 लतादिभिः ॥ धूपदीपचैवैव फलतांबूलदक्षिणाः १८ निवेद्य पुपुजुस्तस्मै मुदा परमया युताः ॥ केचिच्च पंडिताभूत्वा पुगणान्यद्ब्रुवंस्तथा १९ व्याचक्रुर्वर्मशा
 स्त्राणि ग्रथानन्यांश्च केचन ॥ एवं देवताः सर्वे निर्युवदिवसान्बहून् २० नक्षुयानं तृषां क्रोपि जानन्देवस्य भक्तिः ॥ एकदा जनकस्तेषां कल्याणैश्च यमन्ययुः ॥
 २१ अद्भुतरोषिताः सर्वे स्वबलालं निवारय ॥ शिशून् सर्वान्समाहूय वनं याति दिने दिने २२ नार्याति प्रातराशयनमग्न्याहेनिशामुखे ॥ कृशानो बालका जाताः
 स्वसुतं शिक्षया युना २३ नो चेद्द्वयं निबद्धं न ताडयाम इतः परम् ॥ पुगधिपमथाभ्येत्यत्वां बाहिः करवामहि २४ इति तेषां चः श्रुत्वा श्रुतपूर्वं कदाचन ॥
 रोषावेशात्सकल्याणो जपाकुसुमलोचनः २५ महतं दंडमादाय ताडनार्थं सुनय्यो ॥ दंडाघातेन गतैव मण्डपं प्रबभंजह २६ बालकाश्च ततः सर्वे जगमुदंश
 दिशो नृप ॥ एक एव स बलालो दृढभक्त्या स्थिरो भवत् २७ दृढमुष्ट्या सतं धृत्वा दंडेन ताडयत् शृणु ॥ यथा सर्वशरीराण्युधाराः शोणितसंभवाः २८ प्रादुरासन्ना
 रिधारा वर्षा काले यथाग्निः ॥ चिक्षेप दूरतः पश्चाद्देवं सिद्धुं सुदरम् २९ बवंधतं सुतं दृष्ट्वा वृषापाशं तैर्दृढम् ॥ पुत्रस्नेहं परित्यज्य यमदूत इवापरः ३० मुक्तो दैतर्न हस्ता
 भ्यां पादाभ्यां स यथा भवेत् ॥ उवाच पश्चात्पुत्रं देवस्त्वामोचयिष्यति ३१ सदा ताभोजनपानगोपनं च करिष्यति ॥ यदि चेद्ब्रूहमाया सितदास्यं मरिष्यति ॥

३२ ॥ मुनिरुवाच ॥ विषयदेवालयमाधुयातकल्याणवैश्यातिरुशानिविष्टः ॥ स्वर्मादिर्बन्धवनेस्त्रुद्रैवस्ययोगादश्वस्तुष्टः ३३ तस्मिन्प्र
यातेसचैश्यपुत्रशुशोचदेवमनसाविचित्र्य ॥ विघ्नारित्येवकथनुदेवनामाभवत्सर्वजनेषुगीतम् ॥ ३४ ॥ दुष्टांश्विविघ्नानिननाशयेस्त्वदुष्टांतकतेनकथंप्र
सिद्धः ॥ शेषेर्विनासाविताथदीप्तिं चंद्रोमृतं बहिरथोष्णतां च ३५ त्यजेत्स्वभक्तावचसं त्यजेथावेदेषुशास्त्रेषु कथं प्रसिद्धिः ॥ एवं विलप्याथानिजं शशपक
ल्याणसंज्ञापितमुदुष्टम् ३७ येनंदममविव्वस्तेदेवालयमनुत्तमम् ॥ गणेशमूर्तिं विक्षेपताडनचमकारात् ३७ सर्वाद्योबधिः कुब्जोमूकोभयतिनि
श्चितम् ॥ यदिमेसुदुढाभाकिहिरिदाननउत्तमा ३८ तदोक्तंममसत्यं स्यात्तस्य सर्वमयोदितम् ॥ नबद्धेकमिसीशक्तोसौदेहबंधने ३९ अन्ययुद्धापरि
चिद्यदेवंत्यजामिहं विजनेवनेस्मिन् ॥ पलायनैवंकृतयदवैदेहोपितएषदेव ४० तस्यैवंनिश्चयबुद्ध्याप्रादुरासीद्रजाननः ॥ ब्राह्मणस्यस्वरूपेणब
ल्लालस्यप्रभावतः ४१ यथानिशातमोपाये श्रीसूर्यउदयाचले ॥ तथैवबंधनान्यस्यतेजसाजिथिलानिच ४२ जातानितएनसंनमश्चकथंदेवत ॥ देह
स्यचास्ताजातानक्षतंनचशोणितम् ४३ ज्ञानंचनिर्मलंजतंदेवदेवस्यदर्शनात् ॥ तुष्टावविधैवद्वैतैयंथामतिगजाननम् ४४ ॥ बल्लालउवाच ॥
त्वमेवमातासिपितासिबंधुस्त्वमेवकर्त्तासिचरस्य ॥ निर्मासिदुष्टांश्वलंश्रमाधून्योनौविनिगुंथयथापि ४५ त्वमेवादिकृचकनभोयराब्धिगि
रीदृकालानलवायुरूपः ॥ रवींदुताराग्रहलेकपालवर्णेन्द्रियायैषधिघातुरूपः ४६ ॥ मुनिरुवाच ॥ इतिस्तुतिसमाकर्ण्यमुप्रसन्नो गजाननः ॥ आ
लिङ्गयानिजभक्तंमुवाचघननिस्वनः ४७ ॥ गजाननउवाच ॥ प्रासादोयेनभग्नोमेनरेकेसपतिष्यति ॥ तवशापोपितस्यैवंअविष्यतिममाज्ञया ४८
अंधोथबधिः कुब्जोमूकोसुक्खावसंयुतः ॥ ममशापंसमासाद्यभाविष्यतिनसंशयः ४९ पितासमातृकंचेनंकरष्यतिगृहात्बहिः ॥ अन्यतेवांछितं ब्रूहि
दुष्प्रापमपितेदे ५० ॥ मुनिरुवाच ॥ बल्लालोथाब्रवीद्वैतव्यभिर्क्तिहृदगस्तुमे ॥ अस्मिन्क्षेत्रेस्थिरोभूत्वालोकात्प्रस्रस्यविव्रतः ५१ गणेशउवाच ॥
त्वन्नामपूर्वमन्नामभाविष्यतिजनेशुभम् ॥ बल्ललविनायकेतिनगरेसुप्रातिष्ठितम् ५२ मायिचित्तंस्थितेस्यार्द्रकिरव्यभिराणि ॥ यात्राममकरिष्यतिन
गरेपलिसंज्ञके ५३ आद्रशुक्लचतुर्थ्यायेतेषां कामान्द्राम्यहम् ५४ अगुरुवाच ॥ इतिदेवावरदेवस्तेत्रैवातरधीयत ॥ ततोविनायकस्याप्यबल्लालो ब्राह्मणः
सह ५५ प्रासादंकारयामासनाशोभासमन्वितम् ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ बल्लालवैनायकेतिकथितंतेकथानकम् ५६ यच्छ्रुत्वा सर्वपोषेभ्योमुक्तः
कामानवाधुयात् ५७ ॥ इति श्रीगणेशपुराणेउपासनाखंडेबल्लालविनायककथननामद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ अगुरुवाच ॥ विश्वामित्रवचः
श्रुत्वाभीममप्रच्छंतपुनः ॥ वैश्याचरितवार्तायाः श्रवणेपरमोत्सुकः १ सोमकान्तदृष्टश्रेष्ठकथयामिशृणुष्वत ॥ श्रुतंदक्षस्यचरितं
विश्रांतंमममानसम् २ कथंकल्याणवैश्यागतिरासीद्विदुस्वताम् ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ शृणुष्वैकमनाभीमकथामेतांवदामि ते ३ बल्लालशापा

त्कल्याणदेहात्सुखावशाणतम् ॥ असंख्यक्षतसंयुक्तस्त्रावोबाधिर्यमधता ४ मूकतापूतिगांधित्वंजातंतस्यदुरात्मनः ॥ ददर्शदुमतीतस्यदशामाकास्मिकी
 ततः ५ किमिदंकिमिदंक्रमजात्तामेवंशुशोचतम् ॥ ज्ञानिनोस्यवदान्यस्यदेवद्विजतस्यच ६ धर्मशस्त्रार्थनिष्ठस्यस्वदारपरितोषिणः ॥ अवस्थेयं
 कथंजाताममर्षुर्निरेनसः ७ ॥ मुनिरुवाच ॥ एवंविलप्यबहुधाविश्वसंतोपुनः ८ तेनबद्धंवेनपुत्रंनिशम्यरुदतीमुहुः ॥ पौरैःसहययौतत्र
 यत्रबद्धोवेनसुतः ९ तत्रदेवालयंदेवंददर्शगणनायकम् १० चतुर्भुजंनिनयनसिंदूरारुणविग्रहम् ॥ बलालंचसुतंत्रपूजयंतंगजाननम् ११ मुक्तं
 निर्व्रणमव्यंगंनिरीक्ष्यपुरवासिनः ॥ उवाचेंदुमतीकुट्टाभस्मर्यतीपुनःपुनः १२ कथंप्रतापितातथ्यवादिभिर्भट्टमन्त्रिणैः ॥ तादृशंतंपरित्यज्यपुत्रब्रह्मेहादि
 हागता १३ पश्यंतुदेवभक्तिमेतुत्रंकुर्वतमीदृशीम् ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ विस्मिताःसर्वैवेतेनकिंचित्प्रोचुरणवपि १४ केचिदूचुर्महाभक्ते
 र्महिमाकेनगम्यते ॥ वीक्ष्यसिंदूरक्तांगंरक्तचंदनचर्चितम् १५ रत्नांबरंरक्तपुष्पमालाभिरुपशोभितम् ॥ निर्ममंनिर्हंकारमशुंभमिवविघ्नपम् १६
 निरीक्ष्यतादृशंपुत्रंरक्तवाशोक्तेननदसा ॥ आलिलिंगतदांतंमुनेहसुतपयोधरा १७ आहंतंस्वग्रहंयावःपितुस्तेव्यसनमहत् ॥ उत्थितंतत्रकिंचितंकु
 रूपायंमहामते १८ आवांध्यन्तमौलौकेययोःपुत्रस्त्वमीदृशः ॥ सर्वांगक्षतवान्नरक्तसाववात्पूतिगंधवान् १९ श्यामास्यःकुशतायुक्तोबधिरांधएव
 च ॥ एवंविधःपितातोस्तिंतंनिवेदितुमागता २० पितृर्धर्मणतेनत्वंताडितोनर्थकृद्वादि ॥ तत्रापराधोनैवास्तिश्रुतिस्मृतिपुराणतः २१ पुत्रधर्मान्नि
 रीक्षस्वकुर्वीरोग्याविचारणम् ॥ त्वयाश्लाघ्यतमौलौकोपितातोपितृवत्सल २२ मातापितृवचःकार्यंस्तुत्रेणयशस्विना ॥ पूजनंचतयोःकार्येपोषणंपा
 लनंतथा २३ औषधान्मंत्रत्रादिदेवताप्रार्थनादपि ॥ उपायंकुरुपुत्रत्वंमायिदृष्टंनिवेशय २४ यशस्तेभवितालोकेसौभाग्यंममबालक ॥ इतितस्या
 वचःश्रुत्वाबलालोवाक्यमब्रवीत् २५ ॥ बलालउवाच ॥ ॥ कस्यमातापिताकस्यकस्यपुत्रोथवासुहृत् ॥ विघ्नराजकृतंसर्वमानुषंगयसिलंस्तुतम् ॥
 २६ तस्मान्ममपिताभद्रमातादेवोविनायकः ॥ योयथाकुरुतेकर्मसतथाफलमभ्युते २७ मयासमर्पितोजीवदेवदेवगजानने ॥ तेनजीवस्तथाज्ञानंमदत्तंसुभ
 क्तितः २७ प्रासादंजनाद्देवक्षेपणात्ताडनान्मम ॥ विनायकातिभक्तस्यतथाप्राप्तंफलंभुं २८ विचार्यमाणेनत्वंमेमातावासपितापिच ॥ सर्वस्यहिपितादेवोमा
 तादेवोगजाननः २९ सएवज्ञानदत्तासंहर्ताकालरूपवान् ॥ सर्वस्वरूपोदेवैर्ब्रह्मविष्णुशिवात्मकः ३० वृथामेयेनहंहेनताडनंनिर्वृणनच ॥ कृतंदेवस्यवि
 क्षेपःप्रासादस्यापिभंजनम् ३१ तस्यास्यदर्शनेदोषःपतितस्यमहान्भवेत् ॥ स्नेहंत्यक्त्वामदायत्वंपतितंस्वपरिषेवय ३२ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ इतिपु
 त्रवचःश्रुत्वासातंपुनरथाब्रवीत् ॥ मातोवाच ॥ कृपयापुनराहस्नेहादुच्छांपंक्तुमर्हसि ३३ ॥ पुत्रउवाच ॥ भवांतरेत्यजननीभवितासिवरार्थिनी ॥ अयमे

१ पुत्रोत्तिभक्तिमान् ३० पाठान्तरम् ।

तादृशः पुत्रो भविता तव पुत्रे ३४ कल्याणनामा भविता बलशः क्षत्रियर्षभः ॥ कमलेति विविख्याता नाम्ना त्वंच भविष्यसि ३५ दक्ष इत्येव पुत्रस्य नाम ख्यातं भविष्यति ॥ ततो द्वादश वर्षाणि बलभस्तस्म्यतेतपः ३६ अयं तावदधिरत्वं क्षतानि मूकतां तथा ॥ व्यपनेतु दुःस्वप्नपरानियममास्थितः ३७ अलब्ध्वासफलं तस्मात्स पुत्रां त्वां शुभानने ॥ निराकारिष्यते गेहादिदेशस्था भविष्यसि ३८ कस्यचिद्विजयस्य द्विरदानं चेत्तसः ॥ देवात्स पद्मेन अद्वैते सम्यक्पुत्रो भविष्यति ३९ तत्रैव गणनाथस्य दर्शनं च भविष्यति ॥ तदा स दिव्यदेहत्वं प्राप्स्यते द्विरदानात् ४० इति सर्वसमाख्या तमुच्छ्राप्य कारणं शुभे ॥ भविष्यं कथितं ते दयथेष्टं गम्यतां त्वया ४१ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ एवं निराकृता तेन जननी निरागततः ॥ दुःखशोकसमायुक्ता किंचिद्वर्षयुतापि च ४२ स चारोहतादिव्यविमानं भक्तिभावितम् ॥ गजानेन विहितं बललोथागमदिवम् ४३ इति सर्वसमाख्या तं यदष्टोहमिह त्वया ॥ यागतिस्तेन वैश्येन संप्राप्ता जन्मनो द्वयोः ४४ यथा जगाद बल्लालः सर्वैतद्भवत्तदा ॥ साज्जो कमलाभूत्वासो भवत्क्षत्रियर्षभः ॥ ४५ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उपासनाखंडे भविष्यकथनं नाम त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ भीम उवाच ॥ दक्षेण मुनिशार्दूलराजपुत्रेण धीमता ॥ अनुष्ठानकृतं कुत्र कथं वा कस्य वामुने १ एतद्विस्तार्य ब्रूहि त्वं शृण्वंस्तु प्याम्यहं न च ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ अविदूरे पुरस्तस्याः कौण्डिन्यस्य महावनम् २ रम्यं नाना वृक्षयुतं नानाश्वापदं संकुलम् ॥ नानापक्षिगणैर्युक्तं लताजालविराजितम् ३ सन्मनो निर्मलपयःसरोवापी विराजितम् ॥ जीर्णप्रासादमध्यस्थ गजाननविराजितम् ४ तत्र स्थित्वा तपश्चक्रे गजा ननसुतोषकम् ॥ मुद्गलेनोपदिष्टेन मंत्रेण काक्षरेण सः ५ तोषयामास तं देवं वैष्णवं द्वादशसंमितैः ॥ सानैर्वैः सुगंधैश्च माल्यैर्धूपैश्च दीपैः ६ नैवेद्यं कंदमूलैश्च भक्षणैर्यैरकल्पयत् ॥ मनसा कल्पयामास दक्षिणां क्षत्रियर्षभ ७ एवं तस्या गमन् भूपदिनानि त्वेकविंशतिः ॥ ततः प्रभातसमये स्वयमेवं दर्शयः ८ एकं महामंतं गंगं सिंदूराक्तं सुशोभितम् ॥ मदलाविसुगंधाभ्यां सुंदरांगिरिसन्निभम् ९ चारुप्रसन्नवदनं दंतशोभि महत्करम् ॥ भ्रमरालिसमाकीर्णं गजाननमिवापरम् ॥ तेन तत्कंठे शेरुत्तमालासमर्पिता १० तत उस्थाप्य तं स्कंधे स्थापयामास दंतिराट् ॥ स दंती न गं रयातः पताकाध्वजशोभितम् ११ ततः स प्रतिबुद्धः स नृप प्रच्छ जन्मनीं निजां ॥ कमले वद मातस्त्वमस्याभिप्रायमद्य मे १२ आरोहणं गच्छेत्तु भवाय दिवा शुभम् ॥ ॥ कमलोवाच ॥ धन्यस्त्वमसि दृष्टेयं गज रूपि विनायकः १३ आरोहणं फलं राज्यप्राप्तिरिव न संशयः ॥ ॥ दक्ष उवाच ॥ यदि राज्यस्य प्राप्तिं स्यात्तदा तु भ्यंददा न्यहम् १४ न रयानं तथा ग्रामान् दीपिकां मौक्तिकलजम् ॥ धर्मं च कारयिष्यामि गवाष्टापददानतः १५ व्रतानि नियमांश्चैव दानान्यन्यान् येन कशः ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ श्रुत्वरंथं कमलादृष्टा जगदतनयं प्रति १६ त्वयिराज्यस्थिते पुत्रपरमानंदतामसम् ॥ सद्धर्ममतां चेतःसतः सारभूतस्त्वत् ॥ आयुष्यं विपुलं ते स्तुद्धिजदेवार्चने रतिः १७ ॥ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उपासनाखंडे स्वं

१ यच्छेदिति महाभक्त्या परंप्रियमास्थिताः ३० पाठान्तरम् ।

प्रकथननामचतुर्विंशोऽध्यायः २४ ॥ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ शृणुराजजन्महर्ष्यदेवकालकृतं शुभम् ॥ काङ्क्षित्येनगरराजाचन्द्रसेनो महामतिः १ स्वकर्मप
 रिपाकेन निधनं कालयोगतः ॥ अगमद्विव्ययनेन धर्मबाहुल्यतो दिवम् २ तच्च नगरिकाः श्रुत्वा हाहाकारं प्रचक्रिरे ॥ धावमानाय युस्तत्र त्यक्त्वा कार्यार्थेनैक
 शः ३ शिरांसि च विनिघ्नन्त पाणिभिः शोककर्षिताः ॥ चस्वलुश्च पतन्तश्च दृश्यते तत्र मृतपतिम् ४ नेमुः पादौ प्रगृह्यैव दुःखमोहवशं गताः ॥ केचिद्वस्त्रं गृहीरै
 वस्वस्वमूर्ध्न्येवेशयन् ५ रुरुदुःसुस्वरं केचित् पाणिपृष्ठमुदस्वनाः ॥ मृता इव निपेतुश्चेन्नेहातिज्ञा यतो परे ६ तस्य पत्नी तु सुलभारोदकरुणस्वरा ॥ पाणि
 भ्यानिघ्नतीस्वीयं हृदयं श्रुत्वा ७ विकीर्णभूषणमूर्छामागता पतिता मुवि ॥ समानव्यसनाभिः सा पुरस्त्रिभिधृता तदा ८ विललापत दाक्रांता वन्द
 सेनस्य सुंदरी ॥ निर्लज्जानिरुक्ता शानाथनाथेति जल्पती ९ रंधातर्न दयातोस्ति बालवच्चरितं तव ॥ युनक्ति स्नेहभावेन विनियुं श्य कृतार्थकम् १० राज
 न्नपृष्ठाकगतो वदमांकरुणानिधे ॥ दिने दिने वदस्ये वं यामि भद्रासनं प्रिये ११ अद्यानिष्ठुरतां केन गमितीत्यागमा मम ॥ तत्क्षमस्व नमाम्येषां जनमध्यगतत्र
 पा १२ नयमां यत्र यातो सिप्रियां तो प्रियकारिणीम् ॥ त्रिलोकीं पश्यतीं शून्यामपुत्रां पतिना विना १३ ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ सुमंतुः प्रकृतिस्तस्य म
 नोरंजन एव ॥ द्वावप्यवोदितां तत्र किंराज्यस्य भाविव्यति १४ आवाभ्यामविचर्यैव कगतो नृपसत्तम ॥ कस्मात्प्रवदसे राजन् किमर्थं भौनमास्थितः १५
 न पश्यसि प्रियां भार्यामनाथा मि विह्वलाम् ॥ सहैव यावो नृपते त्यक्त्वा सर्वं गृहाश्रमम् १६ अनार्थं न गते धराष्ट्रं वा कोऽथ पास्यति १७ ॥ ॥ मुनिरुवाच
 एतस्मिन्नेतरेतत्र बभाण ब्राह्मणः सुधीः १८ वेदशास्त्रार्थं तत्त्वज्ञः प्रस्तुतं निष्ठुरवचः ॥ सर्वस्वार्थं पराग्रूयं नप्तः कश्चन विद्यते १९ सुहृदो रोदनाश्रूणि मु
 खे प्रेतस्य यांति हि ॥ दृष्टिव्यां भारतां याति प्राणहीनं कलेवरम् २० ब्रह्मांडगोलके को नृमुत मम्यो नु गच्छति ॥ इयं च सुलभाराज्ञीरोदते जीविताशया २१
 यस्यामनो नु गत्यर्थं न सारोदितं किं हि चिद्व ॥ द्यूयं सर्वे नगरिकाः स्वकार्यं गमनाकुलः २२ सूर्यवंश्याः सोमवंश्या ये राजानो मृतान किम् ॥ तस्मादुत्था
 य सर्वे पिराज्ञः कुर्वंतु संस्कृतिम् २३ मृतसंस्कारा रीयः स एवाप्तो न चापरः ॥ एतदर्थं हिलोकस्य ज्यायसी पुत्रयुधुता २४ तस्मादानीयतां धर्मपुत्रो
 वाप्यन्य एव च ॥ सहि क्रियां मारभतु सर्वे वैदयस्ति लांजलिः २५ ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ ततस्ते नागराः सर्वे द्वावमात्यौ स्त्रियश्च ताः ॥
 प्रबोधि ता ब्राह्मणेन च कुस्तस्यौ ध्वेदिहिकम् २६ सुमंतुना कृतं सर्वे वैदयस्ति लांजलिः ॥ पुनः स्नात्वा तु ते सर्वे नगरं गवि विशुश्चिराव २७ अश्रं तो पिचुमं
 दस्य पत्रं न त्वं श्वरं जनाः ॥ सांत्वायित्वा तु सुलभां युः स्वस्वं नि केतनम् २८ त्रयोदशाहो निर्द्वेतरा इयं दत्त्वां वराणि ॥ चक्रुस्ते भोजनं प्रीत्या प्रत्यहं
 बहु वारम् २९ एकदानागराः सर्वे द्वावमात्यौ नृप प्रिया ॥ सर्वे संशयिता आसन् प्रजापालन कर्मणि ३० एतास्मिन्नेतरेतत्र मुद्रलो मुनिरायौ ॥

उवाच सर्वांशयदिस्य राज्ञोपहागजः ३१ गहनोनामगृह्णतु मालं पुष्करनिर्मिताम् ॥ समाजेष्य कंठे तानि निक्षिपेत्सदृशो भवेत् ३२ तथेति चतुर्दशैव साधुसाध्वित्यपूजयन् ॥ अतीन्द्रियज्ञानवतो वचोमुद्रलशर्मणः ३३ इति श्रीगणेशपुराणे उपामनाखंडे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ विष्णो मित्र उवाच ॥ ॥ एकस्मिन् दिवसे शुभग्रहयुते लेशु भवेत्सर्वयोगो चारुफलजेने च नगेनानाविधे मिलेते ॥ मालं रत्नमयीं ददौ नरपते राज्ञि करेणोऽक्रोशं प्रार्थयद्दिदं कुरुष्व दृष्टयितो केषु यस्ते मतः १ तामाज्ञां प्रतिगृह्य वारणपतिः संजितो धातुभिर्बभ्रा मद्भिज्वादि चारणगणैराज्ञासितः सर्वतः ॥ नाना वाद्यकरैर्वृतो नृपमैत्राज्यार्थिभिः पूरुषैर्जिघ्रसुर्वजनसंभाषि गंतयोत बहिः पतनात् २ नायस्तन्नगरं शिशून् यथा तनीकृत्वा पुरोवस्थितान् राज्ञ्यार्थं विविधान् राश्ववहुधा श्रेणीमुखाश्च स्थिताः ॥ तेषां विमनस्कतां परिगताः स्वसंगृहं चागता यतोस्मिन् गहनं करिष्यथ पुरोयाता बहिः आपरे ३ गजस्तु यातः कमलासुतं तं संपूजयंतं दिदं नतम् ॥ दृष्ट्वैव तस्मिन् दिदं ये स मालं पश्यन्तु लोकेषु सुषुप्तो ४ वल्गाणि माल्यानि च भूषणा निदक्षाय दत्तानि तैर्दवलैः ॥ ज्ञात्वा मर्तं पौरजनस्य राजाज्ञाः प्रकुर्योरुभयोस्तैर्देव ५ वदुर्वाद्यं संधाश्च दिव्याभौमाजनेकशः ॥ मुमुचुः पुष्पवर्षं तैर्देवा हर्षयुनाः शुभम् ६ उपविष्टास्तदालोका यथास्थानं यथाक्रमम् ॥ नेमुश्च तं दक्षदृष्टुं पमत्यद्वयसंगुतम् ७ तांबूलानि च वल्गाणि जनेभ्यः प्रददौ नृपः ॥ ब्राह्मणान् पूजयित्वा वैवदत्वादाना न्यनेकशः ८ संपूज्य मर्तं तांतु वल्गालंकरणादिभिः ॥ दापयामास दानानि ब्राह्मणेभ्यो यथाविधि ९ नरयाने समारोप्य स्वयमारुरुहे गजम् ॥ अलंकृतं सितमार्गपताकाध्वजसंगुतम् १० अथारूढावमात्यौ तौ पुरस्कृत्य ययौ पुरम् ॥ स्तुवंति बर्दिनः पौरान् नृत्यं त्यप्ससः पुरः ॥ गंग्रवागानि निष्णाता धावि त्वायां त्यमुं पुरः ११ जयशब्देन मशब्दो वाद्यशब्दो गमाद्विवम् ॥ नृपद्वारं समासाद्य तत्त्वोकोचिवदृष्टं हं ययुः १२ सभ्यां विविशुः सर्वैर्संख्यातीतान् नृपान् तदा ॥ नृयानं प्रेषयामास मुद्रलाय महाभारतिः १३ छत्रं ध्वजं चारं च सुभ्रं प्रकृतिं तथा ॥ आयातं मुद्रलं दृष्ट्वा स्वामनात् पुरतो ययौ १४ साकिरीटेन शिरसा पादयोः प्रणनाम तम् ॥ न्यवेशयत्स्वामने तं तेनाज्ञास्य आसने १५ उपविष्टो राजसंघैः पूजयामास तं मुनिम् ॥ गांचापि प्रददौ तत्र ब्राह्मणाय महाभारतिः १६ उवाच तं नृपो दक्षाभो मुद्रलमहासुने ॥ अद्य ते माहिमा ज्ञातो लोकैर्कर्ममहानयम् १७ शरीरे चारुता गव्यप्राप्तिश्च त्वत्प्रसादतः ॥ कृत्वा स्वस्था पूर्वतनोः केदृक् राज्ञ्यं महा मुने १८ विनायकमहं जानित्वा मे वमुनि स तम् ॥ पुनर्मे मस्तके ब्रह्मन निधिं हिरण्यं कजम् १९ येनाहं सर्वकामानां भाजनं स्यां चिरं मुने ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ आकर्ण्य वचनं तस्य मुद्रलोथा ब्रवीच्च तम् २० न ते भयं रिपुकृतं अपि विष्यति कदाचन ॥ ययं कामये स कामं सर्वतस्ते भविष्यति २१ ततस्तस्मै ददौ ग्रामान् वानवांसोरत्नयनादिकम् ॥ अन्येषां ब्राह्मणानां च गोधानां यं शुक्रानि च २२ आशीर्भाभिर्नद्या ययुस्ते ब्राह्मणा गृहम् ॥ अमात्याभ्यां गृहेभ्यश्च ददौ ग्रामानेकशः २३ प्रासादं कारयामास गणेशस्य बृहत्तरम् ॥ कुण्डेन नगरं तस्मिन् प्राक्तनं संस्थितं लघुम् ॥ विसर्जयामास स भ्रात्रं विवेश गृहं नृपः २४ आययौ बलभस्तत्र श्रुत्वा वार्त्ताजने

रताम् ॥ वारसेनानरपतिस्वासुतापतिमिच्छतीम् २५ ददौ तस्मै स्वप्रगतगणेशस्याज्ञया शुभम् ॥ दक्षाय राज्ञे महतो विलोककश्रुतकीर्तये २६ तस्मा
तस्यां भवत्पुत्रा बृहद्भ्रातृरिति श्रुतः ॥ ततो भवत्सङ्गधः सुलभस्तत्सुतो भवत् २७ पद्माकरस्तत्तनयो वपुर्दसीस्तुतः ॥ चित्रसेनस्तत्सुतो भूधित्रसेनस्त्वमेव
हि ॥ २८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ विश्वामित्रमुखात्सर्वश्रुत्वा वंशपरं पराम् ॥ ततः सनरशादूलोभीमानामर्होपतिः २९ संतोष्य तं मुनिं प्रार्थय प्रच्छ
द्विजपुंगवम् ॥ भीम उवाच ॥ विनायकः कदा मे स्यात्सुप्रसन्नो महामुने ३० तमुपायं वद भो येन मे तदनुग्रहः ॥ कदा हं कृतकृत्यः
स्यादृष्ट्वा देवं जाननम् ३१ ॥ इति श्रगणेशपुराण उपमनाखण्ड परंपरा वर्णनं नाम षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ व्यास उ
वाच ॥ कउपायस्तु निनाविश्वा मित्रेण धीमता ॥ कृपावता तु भीमाय कथितं तत्स्वदस्वमे १ मन्मनो मोहपटलं मृग्यो रिविनिःसृतम् ॥ तत्कथामृतपानेन पिताम
हमुदायथा २ ब्रह्मोवाच ॥ भीमाय कथितं तेन उपायः शृणुष्व तम् ॥ एकाक्षरं महामंत्रं भीमाय कथयन्मुनिः २ पाराशर्यमुनिं श्रेष्ठकथया मिश्रणुष्व तम् ॥ उ
वाच तं प्रसन्नात्मा विश्वामित्रः मुखमविवृत् ३ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ अनेनाराधय विभुं देवं तं गणनायकम् ॥ अनुष्ठानं कुरुष्व त्वं प्रासादे दक्षनिर्मिते ॥ विनायकप्र
सन्नस्ते सर्वान् कामान् प्रदास्यति ४ धर्ममर्थतथा कामं मोक्षमन्यदपेक्षितम् ॥ गच्छ वास्वपुर्भीमर्चितं कामपि माकुरु ५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्युक्तः स तदा तेन तं प्रण
म्य ययौ नृपः ॥ सपत्नीको ददर्श पतनं स्वं जहर्ष च ६ अमात्यौ सेनया साद्वैना गैरियतुष्टपम् ॥ आलिङ्गितुं पृथक् चित्रेन दूरात् तां किके ७ प्रविवेश पुरं राजा
सर्वैः सांकं ध्वजालिमत् ॥ सितमार्गं चारुगंधं नानावादित्रशब्दितम् ८ ऊचुः परस्परं लोकाः पुरीयं शोभते धुना ॥ यथानरिपतिं प्राप्य यथांधो वापि सदृशम् ॥
९ इति शृण्वन्नृपानस्थस्तथा साचारुहासिनी ॥ वस्त्रालंकारशोभाढ्यौस्तूयमानौ मुदान्वितौ १० उभौ विविश तूरम्यं पुरं नानर्द्धि संकुलम् ॥ विस्मय्य सर्वलोकं तौ
वस्त्रालंकारमौक्तिकैः ११ तांबूलैस्तेषु यातेषु यवनं स्वमगच्छताम् ॥ ततः शुभे दिने राजा दक्षप्रासादमागमत् १२ यत्कोण्डिन्यपुर्कारिपुरादक्षेण धीमता ॥
तत्रार्चयामास विभुं सर्वदा तं विनायकम् ॥ उपवासपरो निरत्यन्तं मंत्रमवलोडयत् १३ भोजने शयने याने वचने भस्मनेपि च ॥ तमेव चितयन् विद्यमन्य मन
सानृपः १४ जले स्थलेन भोगं स्वर्गं देवरेडुमे ॥ अक्षये पयं नृपोऽपश्यद्विनायकमनुत्तमम् १५ ययं पश्यति तं नौ तिहृद्वालिगनतत्परः ॥ नग
रं तेजनाः सर्वापि शच इति मे निरे १६ ततो विनायकं भ्येत्य धृत्वा पाणितले नृपम् ॥ आहूतं नृपमुक्तो सिक्किं वाछि सिवदस्व तत् १७ तमुवाच नृपो नान्यं जने
स्वप्नरां बुजात् ॥ ततो विनायकः प्राहुः पुत्रस्ते चारुदर्शनः १८ भवितामत्प्रमादेन गुणीस्वर्णतनुर्नृपः ॥ व्रजस्वं भवनं देवद्विजपूजापरो भव १९ सगत्वा भव
नं राजा तच्च कारते यवच ॥ देवानां ब्राह्मणानां च पूजं तं परं तथा २० अकरोत्सर्वं भविन गणेशः प्रीयतामिति ॥ अल्पेनैव तु कालेन पुत्रस्तस्या भवच्छुभः २१
ददौ दानान्यनेकानि पुत्रजन्मनि भित्ततः ॥ रुक्मांगदेति नामास्य च कर्द्विजवरोदितम् २२ वष्टुषे बालको निरत्यं शुक्लपक्षे यथाशशी ॥ चकार गुरुसात्तं साशी

धनपतिमुत्तमम् २३ सचश्रवणमात्रेणजग्राहगुरुगोदितम् ॥ सर्वविद्यानिधाननन्दतन्तकपिलेनच २४ सोपिविद्यानिधिरभूद्रज्जणइवापरः ॥ रुक्मांग
देतिबलवान्सर्वशाल्वविशारदः २५ तस्मैपट्टाभिषेकसचकारगुणराशये ॥ ददौचिद्विजमुख्येभ्योवासात्तद्वनानिच २६ ततोयिकांमहाभक्तिसोपिचक्रोर्वि
नायके ॥ जजापैकाक्षरमंत्रं पितुःप्राप्तंदिनेदिने २७ एकस्मिन्दिनेसुर्यंयुवराजाविवेशह ॥ मृगयांव्यचरद्गृजिघानगवयान्मुगान् २८ अतिश्रान्तोददृशा
थमुनेकस्यचिदाश्रमम् ॥ नानावृक्षलताजालत्यक्वैरमृगान्वितम् २९ ॥ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणोपासनाखंडेरुक्मांगदाभिषेकवर्णननामसप्तविंशोऽध्या
यः ॥ २७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततो रुक्मांगदोपश्यदृषिवाचक्रविंशुभम् ॥ मुकुंदांतस्यपत्नीचक्षिग्धमंजुलभाषिणीम् १ अतिश्रान्तो नरपतिर्नमश्चक्रउ
भावपि ॥ तस्मिन्मुनौनेतस्नातुंययांचदृपसत्तमः २ मातमुकुंदंमेदोहशीतलजलमुत्तमम् ॥ विनाजलंममप्राणगमिष्यंतियमक्षमम् ३ आकर्ण्यतस्यवा
चंसाजगादमदनातुरा ॥ त्वादृशंपुरुषंकापिमारादप्यतिसुंदरम् ४ नदेवेषुनगिणुयक्षगंधर्वपुंजयोः ॥ पश्यामिचारुस्रस्रवांगमतेमेहदयंत्वयि ५ अत्या
सत्तत्त्वदधरासुतपानेचदेहितत् ॥ नारदउवाच ॥ व्यलीकंसतुष्टुवैवश्रांतत्वात्भृशदुःखितः ६ तिलोत्तमोत्तमांतसजितेन्द्रियतयाजगौ ॥ त्यजप्रौढेन
भेषिचिंतपारदार्यैर्विगर्हिते ७ विनायकप्रभावोणसत्तैर्नवानक्रहर्हिचिव ॥ नजलंयातुमिच्छामित्वयादत्तंसुदुष्टया ८ ऋषेराश्रमइवेवंयातोयास्यइतोशुभे ॥
तंगंतुमुद्यतं पाणिधृत्वावीवदद्गतुरा ९ ॥ मुकुंदोवाच ॥ बलात्कारेण्योन्यस्यस्त्रियश्रुतिमिच्छति ॥ सएव नरकंयातिनस्वयंयातितामपि १० कृतेत्रे
तायुतेब्रह्मास्त्रीणांस्वातंत्र्यमभ्यधात् ॥ नकरोषियदावाक्यंतदाभस्मभविष्यसि ११ अथवाराज्यविश्रुंकरिष्येवनचारिणम् ॥ नारदउवाच ॥ इत्युत्तवाधाव
मानासाकाममार्गणपीडिता १२ रभसालिंगयामासचुंबुंबदंनंहठात् ॥ ततो रुक्मांगदस्तांतुबलाच्चिक्षेपदूरतः १३ मूर्छितापतितामूरोर्मैवमस्ताहता ॥
उत्थितांतांतदाप्राहपरदारविरक्तधीः १४ रुक्मांगदोमहाभागमुनिपत्न्यविवेकिनि ॥ परपुंसिमनोयस्याःसावैनिरयभागाभवेत् १५ नेममनश्चलेत्कापिय
दिशुष्येन्महोदधिः ॥ एवंनिराकृतातेनंतंशापरुषान्विता १६ यथाहंकष्टमगमंतथात्वंकुष्ठभागभव ॥ यतस्तेहृदयंजालात्सारभूतंनंचदुत्तम् १७ इत्यंवदती
तांराजानिर्भर्त्यबहुधाततः ॥ त्वरयानिर्गतस्तस्मादश्रमाद्भृशदुःखितः १८ स्वंदंशंशरीरंमश्वेतबकशरीरवत् ॥ कुष्ठरोगयुतंकांल्याहीनंचभृशकुत्सि
तम् १९ चित्ताणिवितेदामग्नइमाहगजाननम् ॥ किमपराहंमयातेदकथमत्रागतोप्यहम् २० प्राप्तकथंनुदुष्टायामुनिपत्न्याःसमागमम् ॥ त्वयानूनंसिद्धि
पतेदुष्टाःसंवर्द्धिताभृशम् २१ अवतारांश्चाधूनांरक्षणयविभर्षिहि ॥ इयंननाशितादुष्टास्वैरिणीरूपमर्षिता २२ कथंमशरीरंरितवत्कांचनस्पृहंसुंदरम् ॥
इमामवस्थांसंप्राप्तकेनवादुष्टकर्मणा २३ तवभक्तिरथापूर्वसदाकुर्वेयथाविधि ॥ त्वदन्येनवशरणयामिनाथगजानन २४ नेदंशरीरंवक्त्रंवादर्शयिष्येजनं
प्रति ॥ प्रायोपवेशनेनेदंशोषयिष्येकलेखम् २५ निश्चित्येवंनरपतिरासन्यश्रोघसन्निधौ ॥ भृत्याइतस्ततोधावेक्षतेस्मचतदृपम् २६ प्रवृत्तायानिशाया

चजरमुःस्वस्वंनिकेतनम् ॥ स्वामिसेवकयोर्जातागतिश्चक्राह्वयोर्वि २७ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उपासनाखंडे प्रायोपवेशनं नामाष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥
 ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ तस्मिन्च देवसमासिनः कस्मिंश्चिद्विद्ये स नृपः ॥ दूराद्दृष्टं देवर्षिना दंष्टुनिपुंगवम् १ ननामप्रार्थयामास क्षणं विश्राम्यतामिति ॥ उत्त
 तारभोमागन्ना रदः करुणानिधिः २ पूजयित्वा यथाशक्ति प्रपच्छमुनिमादरात् ॥ अहं रुक्मांगदो नाम भीमपुत्रो महाबलः ३ मृगां व्यचरन्वाच क्रवेरा
 श्रममागतः ॥ जलयाञ्छाकृता तत्र दृष्टिनेन मयानघ ४ तस्य पत्नी भृशं नष्टा कामार्ता मामाचुंबत ॥ तस्मिन्मुनौ गते स्नातुं दृष्ट्वा भवेन चेतसा ५ उवाच मां भज
 स्वेतिका मबाग्नपीडिता ॥ जितोद्विजयया देवप्रसादात्मासा निराकृता ६ अशपटुः खितात्यंतं सामानि शूरचेतसा ॥ कुक्षी भवमहादुष्टसकामात्यजे सेयतः ७ ॥ ब्रह्मोवा
 च ॥ ॥ श्रुत्वेवं दुष्टवचनं निर्गतो हंत दाश्रमात् ॥ श्वेतकुक्षी तदा जातो वदमे निष्कृतिमुने ८ वियोगान्मम भीमोपि मग्नाः स्यादुःखसागरे ॥ श्रुत्वेत्थं वचनं तस्य नारदः प्रा
 ह विश्ववित् ९ उपायं तस्य कुष्ठस्य नाशाय करुणायुतः ॥ आगच्छतामयामार्गे दृष्ट्वा श्रयं मुत्तमम् १० विदर्भे नगरं ख्यातं कंदर्बमिति संज्ञया ॥
 तत्रासादेमया दृष्टा मूर्तिर्वैनायकी शुभा ११ चिंतामणिरिति ख्याता सर्वेषां सर्वकामदा ॥ तस्याऽग्रतो महाकुंडं गणेशपदपूर्वकम् १२ काश्चिच्छूद्रो महाकुक्षी राजर्ज
 रितो द्रुप ॥ तर्थात्राप्रसंगेन कंदं बपुरमागतः १३ गणेशकुंडे स्नात्वा वैदिव्यदेहमवापसः ॥ विनायकस्वरूपेऽस्तु गणेशो न तं भवरात् १४ विमानवरमाह्लासग
 तः स्थानमुत्तमम् ॥ यत्र गत्वा न शोचंति न पतंति पुनः क्वचित् १५ दृष्टो मयैव राजद्रतत्रस्नानाय सांप्रतम् ॥ स्नात्वा देवं समभ्यर्च्य चिंतितार्थप्रदं विमुम् १६ देहि
 दानानिर्विप्रभ्यः सद्यः पूतो भविष्यसि ॥ जीर्णोत्तमं च परित्यज्य सुखं रूपी भुजगो यथा १७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इति वार्णो नारदोक्तानि शम्यन् प्रपत्तमः ॥ न किंचिदुक्त
 वान्वाक्यं मग्नज्ञानं दसागरे १८ गंतुं समुद्यते तस्मिन्ना रदे मुनिपुंगवे ॥ प्रणिपत्य ततो दृच्छत् प्रपूज्य च मुनिपुनः १९ ॥ रुक्मांगद उवाच ॥ ॥ तस्मिन्क्षेत्रे
 पुरा केन सिद्धिः प्राप्ता शुभानव २० मूर्तिश्चस्थापिता केन मणिरत्नमयी शुभा ॥ वैनायकी तिमिशं संपरं कौतूहलमुने २१ भवादृशानां साधूनां परोपकरणमतिः ॥
 अन्यथा अमणे कृत्यं न लोकेषु प्रदृश्यते २२ लोकेषु वर्तते मेवः शेषेणाद्रियते धरा ॥ उपकाराय सूर्योऽपि भ्रमते हर्निशं दिज २३ समस्य सर्वमूतेषु सर्वज्ञस्य तवाग्रतः ॥
 अनभिज्ञेन मूढेन किं वक्तव्यं दयानिधे २४ दृच्छेत्तथापि देवं सर्वशयच्छेदनाय वै ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ साधुष्टं त्वया भूपलोकानुग्रहकारक २५ तपो हंत
 ववाक्येन सर्वं च कथयामि ते २६ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उपासनाखंडे नारदागमनं नामैकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ कदाचिदमरा
 वर्यां शंक्रं दंष्टुगतोऽस्म्यहम् ॥ समांसं पूज्य विधिवदुवाचा वनतोऽष्टशम् १ ॥ इंद्र उवाच ॥ किंचिदाश्चर्यभूतं मे संतोषाय मुने वद ॥ भ्रमसे सर्वलोकांस्त्वं विदित
 सर्वमस्ति ते २ ॥ नारद उवाच ॥ मृत्युलोके मया दृष्टो गौतमस्य श्रमो महान् ॥ नानावृक्षलताजालैर्नानापक्षिगणैर्युतः ३ अहल्या सहितं तत्र गौतमं दृष्टवानहम् ॥
 रूपं विलोक्य तस्यास्तु जातो हं कामविह्वलः ४ यस्यारूपेण सा वित्री शची लक्ष्मीर्गिरिद्रजा ॥ उर्वशी मे न कांभालोके ख्याता तिलोत्तमा ५ केशाबालाययाका

रिसाऽनसूयाप्यरुंभो ॥ छायासंज्ञारवर्भायां कश्यपस्य च यादितिः ६ सदृशीनैव कापि स्यान्नागपत्नीषु वा क्वचित् ॥ न च भोराचे ते गानं न पूजा न च भोजनम् ७
 ब्रह्मचर्यं च मेस्वीयं निद्रां च न लभे क्वचित् ॥ त्वरावानहमाया तोद्वंशुसाध्वमरावतीम् ८ तुच्छां पश्य इमं देवीं विनाताम मरावतीम् ॥ नारद उवाच ॥ इति श
 कं हुवन्न तोहं तोहं दृष्टपतेवर ९ अंतर्हि मायित दामद्वयं मनसा स्मरन् ॥ जंभे भेदी मस्य केतुविद्वामूर्च्छामवापसः १० पश्येकदामुनेभ्यो गौतमस्यैव चित
 यत् ॥ कदाधरास्तं माप्यमुच्येयं मदना नलात् ११ जीवितु नैव पश्येन्यं तदालंभं विनाशुभम् ॥ एवं निश्चित्य संकल्पं गौतमो भूत्संजं १२ चितयन्नेव तां मा
 र्गे मुनेराश्रममाययौ ॥ ददर्श तामहल्यां तु स्नातुं याते स गौतमे १३ अन्यंतगतः प्रोचो प्रियद्रव्याशुभां कुरु ॥ सा चोवाच पश्य क्व वाक्यमद्यागतो गृहम् १४ दि
 वैवसुतेच्छां किं कुरुषेति विगृह्णताम् ॥ गौतम उवाच ॥ अहं स्नातुं गतो यावत्तावदवापसः १५ तत्रैव स्नातुमाया ताजाननाक्षि गोचरा ॥ विबाधरा
 सुचावैगीचारुपीनपयोधरा १६ न लग्नं मे मनो देवि जपे कामाखपीडितम् ॥ ततो ह माश्रमं यातो रतिं देहि मियधुना १७ नो चेत्कामाग्निना दग्धं सुतमां
 कनुपश्यसि ॥ शपेत्वां प्रब्रजिष्ये वा निग्रहीष्ये मनोभ्रशम् १८ ॥ अहस्यो वाच ॥ स्वाध्यायं देवपूजां च त्वक्वाकिं प्राप्यते रतिः ॥ नोचितं तव ब्रह्म
 र्थं तथाप्याज्ञां करोम्यहम् १९ भर्तुः शुश्रूषणादन्यो धर्मो नास्ति स्त्रियाः क्वचित् ॥ नारद उवाच ॥ स्वराकृतस्वभावैः साज्ञात्वा तं स्वाभिन्नं निजम् २० विवेश शय
 ने न तु महत्या स हवज्जिणा ॥ निःशंकं चुंबनाश्लेषनीवीं विस्मयनादिभिः २१ आकृत्या गौतमस्यैव चिक्रीडे जंभहातया ॥ दिव्यान्गं धातुपात्राय च किताशं किताश्र
 यम् २२ तर्कयामास मनसि किमयं कूट रूपवान् ॥ कलकोयं मम भृशं चंद्रस्यैव भवेद्वृक्किम् २३ उभे कुले मे नष्टे किं दुष्टस्यास्य तु संगमात् ॥ दर्शयिष्ये कथं
 लोकेऽयं शश्यामं मुखं त्विदम् २४ नयिष्यति गतिं कामो प्रियो भर्ता तु मां मुनिः ॥ पप्रच्छ तं शठकोपाद को सित्वं कूट रूपधृक् २५ विश्वस्तास्वामि रूपेण वदनो
 चेच्छपा मिते ॥ इत्युक्तः शापभीतो सा वा विश्वे क्रेनिजं वपुः २६ दिव्याभरणसंयुक्तं किरीटकटकां न्वितम् ॥ कुंडलादुत्तरीभिर्विलसन् मुखं पंकजम् २७ उ
 वाच स तत्तां तु विद्विमांस्त्वं शची पतिम् ॥ लावण्यदर्शने तं हे विह्वलो मदनाग्निना २८ न लभे भुक्तिं च चन्द्रमस्तत्तत् इत्युक्तं भया ॥ इतोपि मां जस्वत्वं त्रैलोक्येश्वर
 मादरात् २९ श्रुत्वेत्थं वचनं तस्य मुनिपत्नी रुषां चिता ॥ वमती वसुसाज्ज्वालां जगाद त्रिदशाधिपम् ३० अस्य ते वपुषो मूढमद्वर्तिसमागते ॥ अवस्थाका
 भवेन्मंदनजनिहंशतक्रतो ३१ पातिव्रत्यं त्वयामग्नं दृष्ट्वा पीयसा मम ॥ कामवस्थां गमिष्यामि शापादौ तमवागभवात् ३२ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उपास
 नाखंडे अहल्याधर्षण नाम त्रिंशत्तितमोऽध्यायः ३० स्वमांगद उवाच ॥ आगतैर्गौतमेको वा वृत्तांतो भूम्भहा मुने ॥ वद मे सकलं तं तु जिज्ञासा म हती मम ३
 नारद उवाच ॥ नित्यकर्मसमाप्यैव स्वाश्रमं गौतमो ययौ ॥ आकार्य निजपत्नी तं देहि पादोदकं मम २ किमर्थं नागताद्यत्वं संमुखं मम पूर्ववत् ॥ नानीत मास

१ स्वमांगद निवेशः ।

नंकस्मात्कथंचादुनभाषसे ३ श्रुत्वेत्थं वचनंतस्य वेपमानालतेवसा ॥ अद्योमुखीविनिर्गम्यमुहूर्तांन्मुनिमाययौ ४ साष्टांगपतिताभूमौ तत्पादोपरि मस्त
 का ॥ विह्वलाशापभीतासाशनैरथजगौमुनिम् ५ उषसि त्वंप्रयातोसि स्नानं कर्तुं निजं विधिम् ॥ तवरूपधरोदुष्टदेवद्रोमाभुवाचह ६ दृष्टवराप्सरोभ्योपि सुं
 दरीकामिनीमया ॥ नमेमनोजपेदेव विधौ निलोस्थिरं भवेत् ॥ परावृत्यागतस्तस्माद्भक्तिर्भेदे हि शोभने ७ त्वमेव तिमया भ्रांयाकृतं वाक्यं तथैव तत् ॥ दि
 व्यंगंधानुप्राप्य विकल्पो भवत्पुनः ८ दुरात्मन्कोसिनो ब्रूहि नो चेद्रस्मभं विष्यसि ॥ इति शापभयाज्जातप्रकटो बलमुदनः ९ तावदेव भवद्वाक्यं
 श्रुतं तु मुनिस्ततः ॥ लज्जयानागताशीघ्रमपराधं क्षमस्व मे १० स्वयं निवेदने दोषो दोषोपर निवेदने ॥ मंत्रायुर्गृहं ध्रुवश्रीरतयश्चौषधानि च ११ मानाप
 मानदानानि प्रकटानि न कारयेत् ॥ इत्थं निश्चिन्त्य स मुनिः कोपव्याकुलितो द्रियः १२ शशापवनितां स्वीयाहुः शीलं त्वं शिलाभव ॥ नाज्ञासर्पिर्भस्वरूपं तं स्वभावं चे
 छित्तानि च १३ परं पुंसि निमग्नं तैयतश्चेत्तो तिका मुके ॥ यदादाशरथी रामो भ्रमद्वाजावनेवने १४ तस्यां धि रूपं शनो देवस्वरूपं प्रतिपत्स्यसे ॥ ॥ नारद
 उवाच ॥ ॥ तदैव सा शिला जाततपो निधिवचो बलात् १५ तस्याः शापं समाकर्ण्य च कपे पाकशासनः ॥ प्रकंपनस्य संयोगाद्विमतत्पर्वतो यथा १६ त
 र्क्यामास मनसि कथं कार्यं मया धुना ॥ समुद्रमध्ये कूपे वा तडागे कमले यथा १७ लीनो भूत्वा यदा स्थास्येत दाज्ञा स्याति मां मुनिः ॥ अतो बिडालरूपेण विच
 चार स वज्रश्च १८ गौतमस्तम च क्षाणो गृहे द्वा रितथाश्रमे ॥ क्वगतो दानवरिपु र्ये मिभार्या विदूषकः १९ ध्यानेन बुधे तं दुक्षणेन मुनिस्ततः ॥ न ते भस्म
 करिष्यामि देवद्रोसि यतः खलः २० शपाभि त्वां शची भर्तः सहस्रभगवान्भव ॥ श्रुतवान् वचनं यावद्दोषेण मुनिनिरितम् २१ तावद्दृशं स्वं देहं सहस्रभगवि
 ह्वितम् ॥ ततो दुःखार्णवे मग्नः शुशोच बलवृत्रहा २२ ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ ॥ अहं शिक्षापितो वृद्धैर्नानाधर्मनिकेशः ॥ वृद्धानां वचनं यन्मेन विचारितमादरात्
 २३ स्वबुद्धिर्हितं कृत्स्नं विनाशाय परे रिता ॥ गुरोर्गरीयसी बुद्धिः क्षयदाका मिनीमतिः २४ कुतो नारदवाक्येन यातो हं तामर्निदिताम् ॥ देवराजो भवन्नास्य
 लोकानां दर्शयेकथम् २५ दिव्यदेहो गतः काद्यनिजभार्या वंदे नु किम् ॥ धिष्णं च धिक्स्मरं यन्मप्रापितो गर्हितं दाशम् २६ प्राणिभिर्भुज्यते कर्मशुभं वाय
 दिवा शुभम् ॥ तिर्यग्योनिं समासाद्य क्षपयिष्येऽवमात्मनः २७ नलिनीकुड्मले तिष्ठेद्द्विगोपकरूपधृक् २८ ॥ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उपसनाखंडे
 शक्रशापवर्णनं नामैकात्रिंशति तमोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ धृ ॥ नारद उवाच ॥ शक्रे तु नलिनीयाते तं पुरं ब्रह्ममागतः ॥ बृहस्पतिपुरोगांस्तांस्तत्रापश्यं स्थितान्
 सुरान् १ तेभ्यो ह्येकथं सर्वमुभयोः शापकारणम् ॥ अहल्याया महेशस्य संयोगं च विरूपताम् २ सहस्रभगतां यातः शक्रो गौतमशापतः ॥ अहल्याय
 र्पणा देवास्तं संगात्सा शिलाभवत् ३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ श्रुत्वा तेनारदो कृतसर्वदेवाः शुचान्विताः ॥ अतिदुःखाद्रुदतस्ते निश्वासोच्छ्वासविभ्रमैः ४ ॥

देवाऊचुः ॥ ॥ येनाकारिशतं यज्ञादानवायेन निर्जिताः ॥ त्रैलोक्यं पालितं येन मुक्तमद्रं पदं शुभम् ५ पूजिता बहवो देवा ब्राह्मणा ब्रह्मवित्तमाः ॥ भुक्ताना
न विधाभोगाज्येषामतिदुर्लभाः ॥ कुत्रस्थस्य यस्य सौदेवो भोक्ष्यते स्वप्स्यते कथम् ॥ कमद्यशरणं यामः स्वकृते तत्कृतोपि वा ७ पालयिष्यतिकोऽस्मान्वै
पदमैश्वर्यं चातिथ्या ॥ कथं प्रसन्नतां यायाद्भौतमो मुनिस्ततः ८ स्वीयभार्यावियुक्तः संस्तुता गः स्मरन् रुषा ॥ अन्योपायं न पश्यामो गौतमस्य प्रसाद
तः ९ तस्मान्नारदस्यास्यामो गौतमसोऽस्त्वितुं मुनिम् ॥ एवं ते निर्ययुर्देवानादेन समन्विताः १० गौतमं ते समासाद्य बद्धा जलिपुटमुनिम् ॥ तुष्टुर्विविधे
र्वीक्यैस्ते मे वशरणं गताः ११ ॥ ॥ देवाऊचुः ॥ ॥ तव प्रभावं कुन्तो मुनेन शक्तिर्निविद्यते ॥ गरिमाणं वदेत् को नु मेरोहिमवतोपि च ॥ दृष्टिधारारजो भूमेर्गंगायाः
सिक्ता अपि १२ कमं बुधे गुणान्विष्णोर्गणयेत् को नु मूढधीः ॥ प्रातरे वासो बीजानां मध्याह्ने सस्य संपदः १३ संपादिता स्वव्यापूवमवितान् क्रुषिस्ततमाः ॥
वालसिख्यैर्यजि कृत्वा पद्मं द्वौ विनिर्मितः १४ ब्रह्मादिभिः प्रार्थिता स्तेपे क्षिणांतमकल्पयन् ॥ पयसां निधिरैकेन प्राशितश्चुले केन यत् १५ अपरा मृष्टि
रारब्धा गाधिपुत्रेण धीमता ॥ स्तंभितो मुजुं द्रस्य च्यवेनेन महात्मना १६ तस्मात्सर्वात्मना पुंसां भवतां सिवनं नतिः ॥ दर्शनं आपणं पूजास्पर्शनं पापनाशन
म् १७ उपकाररतानां च दीना नुग्रहकारिणाम् ॥ इन्द्रार्थे शरणं याता नृकृपां कर्तुं वमर्हसि १८ ॥ ॥ गौतम उवाच ॥ ॥ भवतां दर्शनं वमं चक्षुषा नैव जायते ॥
मम पुण्येन जातं तत्कामं संपादं न नृणाम् १९ जन्माश्रमतपोदानं देहजात्मा व्रतानि च ॥ सार्थकानीक्षणैर्नैव जातानि भवतां खलु २० इदानीं प्रार्थितं किं वस्तन्निरु
प्यं ममाग्रतः ॥ शक्यं चेत्तत्करिष्ये हं भवत्स्मृतिबलेन तत् २१ ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा जहृषुस्ते दिवौकसः ॥ चंद्रो देययथा हर्षं प्राप्नोति
जलधिः स्फुटम् २२ यथा वा बालभाषाभिः पितरौ मुदसीयतुः ॥ प्रार्थनां चाक्रिरे सर्वे गौतमं तं महासुनिं २३ ॥ देवाऊचुः ॥ ॥ ईश्वरस्य पराधेन कामो भस्म
त्वमागतः ॥ आगस्कारिवथा शक्रो न च प्राणैर्वियोजितः २४ इदानीं स यथास्थानं च कीयं प्राप्नुयान्मुने ॥ क्षमिस्वा तस्य चागां सिर्येषां वचनाद्विनः ॥
२५ कृते तस्मिन् प्रसादे तु सर्वेषां वाञ्छितं भवेत् ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ भुत्वा देवसमूहस्य वचनां निगौतमः २६ प्रहस्य प्रत्युवाचे दं सर्वान् देवगणान् प्राति ॥
॥ गौतम उवाच ॥ ॥ नामापितस्य न ग्रात्वं पतितस्य कृतागसः २७ कपटस्य शठस्यापि दुष्टस्याप्यविवेकिनः ॥ अनुनापविहीनस्य निष्कृतिर्न विद्यते २८
तथापि भवतां वाक्याव करिष्ये तदप्रियं सुराः ॥ भवंतोऽपि यदा रूढास्तदा शापः पतेन्मयि २९ पूतो भवति जंतुर्हि बहूभिर्भोगैर्नुगृह्यते ॥ अत एकं वदेमं व्रतं स्तैः प्र
दिशं तु च ३० सर्वकर्ता सर्वहर्ता सर्वपाताकृपानिधिः ॥ विनायको देवदेवो ब्रह्मविष्णुशिवात्मकः ३१ षडक्षरस्तस्य भयं त्रामहासिद्धिप्रदायकः ॥ उपदेशो
कृते तस्य दिव्यदेहो भवेन्नृसः ३२ भगानितस्य यावन्तिता वन्नो भो विष्णति ॥ स्वराज्यं प्राप्स्यते शक्र इति सत्यं वदामिवः ३३ अभिधा य सुराणि तथं तूष्णीमासी

तस्योत्तमः ॥ तंचतेपूजयित्वातुनमश्चुमुदान्विताः ३४ प्रदक्षिणीकृत्यपुनःप्राप्यानुज्ञायथुःसुराः ॥ प्रशंसंतोमुनिं तत्रयत्रास्तेबलवृत्रहा ३५ गौतमा
 ज्ञानसंपन्नात्मात्विक्तो न्योनवर्तते ३६ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउपासनाखंडेमंत्रकथननामद्वात्रिंशोऽध्यायः ३७ ॥ नारदउवाच ॥ ऊर्ध्वदेवावृत्रहणं
 बहिर्ग्राहिशतक्रतो ॥ वयंहिसहितास्तत्रनारदेनसुरर्षिणा १ तंगत्वागौतममुनिं प्रसाधत्वाभिहागताः ॥ उपायस्तेनकार्थितोवरोदत्तस्तवापिच २ दो
 षेजातेस्वयंसंतःख्यापयतिजनेषुतम् ॥ तत्रप्रतिविधिं सम्यक्कुर्वतितत्रिर्यकम् ३ आच्छादनेदोषत्र्यङ्घ्रिः ख्यापनेतुल्योभवेत् ॥ तस्मात्स्वमापिदेवद्रवहिरा
 गस्ततवद ४ देवर्षिप्रतिदंष्ट्रहिकुरुपायंमुनीरितम् ॥ वैनायकंमहामंत्रग्रहणत्वंषडक्षरम् ५ ब्रह्मादर्शचांग्रुविवाहेगिरिजेशयोः ॥ चस्कंदस्तदरेतो
 लज्जितोवाङ्मुखोगतः ६ ज्ञात्वामहेशःकृतवान्निदोषंतमुपायतः ॥ इतिवार्णिसंश्रुत्वेवदेवर्षिगणनिर्मिताम् ७ आजगामबहिःशक्रानलिनिकोशतोत्तुप ॥
 सर्वेषांतत्रदेवानांश्रुत्वावाक्यानि सादरम् ८ ॥ पूयशोणितदिग्ध्यागोमलिनःपूतिगंधवान् ॥ दृष्ट्वा तथाविधं देवानेमुःसर्वेसुरेभ्यश्च ९ आच्छाद्यब्रा
 णरं ब्राणिवन्नाग्रैर्नृपसतम् ॥ सुस्नातंपुनराचांतं तमिदं देवाक्यपतिस्तदा १० षडक्षरंमहामंत्रं गणेशस्योपदिष्टवान् ॥ उपदेशेकृतेतेन दिव्यदेहोभवच्चसः ॥
 ११ ॥ सहस्रनयनःश्रीमानबभौसूर्यइवापरः ॥ ततोवाद्यनिनैदं श्रजशब्दं दिव्यौकसाम् १२ गंधर्वाणांगानरैर्नादिताविदिशोदिशः ॥ मुमुक्षुःपुष्प
 वर्षाणि सर्वेदेवामुदान्विताः १३ आशिषोऽथददुःसर्वेभूतयोनो नारदादयः ॥ आलिङ्गिमुदो देवास्तुष्टु आचरेचतम् १४ केप्युचुस्तं सुमनसः सनाथा हि वयस्य ॥
 विनात्वनैव शोभा मोविना चंद्रनभोयथा ॥ १५ ॥ विनास्वपितरौ बालानसुखं याति सर्वथा ॥ तथाविना वयं त्वांहिलभामः शर्मनकंचित् १६ ॥ ॥ मुनि
 र्वाच ॥ ॥ श्रुत्वेत्थं देववचनं जहर्षचशतक्रतुः ॥ उवाच च प्रसन्नात्मा तथ्यं वाक्यं सुरान्प्रति १७ ॥ इदं उवाच ॥ मया कृतं कर्म मुदुष्करं यद्देवाः पाक्येन वि
 मोहितेन ॥ लब्धं फलदुःसहमद्यसर्वैरुद्धारितो हंडरितप्रकोपात् ॥ १८ ॥ नमामि सर्वानमः प्रबहर्नृषींश्च सर्वान्सुगुरुप्रभावान् ॥ उद्धर्तुमात्मानमतोखिला
 मांसं त्रातुमर्हः शरणं प्रपन्नम् १९ कथं प्रयत्नोचितो भवद्भिः प्रसादानायास्य हि गौतमस्य ॥ कथं नुमंत्रं परमं मदर्थं सकृवास्तत्कथयंतु सर्वे ॥ २० ॥ ॥ देवा
 ऊचुः ॥ ॥ मुनिपुरस्कृत्य गुरुव्यंगतामुनिं प्रणिपत्य सम्यक् ॥ प्रसादितो वागमृतौर्ध्वचित्रैः स्याद्यमानोऽप्यवदत्स्वमंत्रम् २१ यस्योपदेशेन सहस्रने
 त्रोजातो भवान्सर्वसुखाय देव ॥ प्रयाहि देवत्वमरावर्तोस्वां प्रशाधिसर्वान् विबुधान् अलोकात् २२ इदं उवाच ॥ ॥ नाहं प्रयास्ये स्वपुरीप्रसादं विना गणे
 शस्य सुरर्षिवर्याः ॥ व्रजंतु यं कृतं साधु कृत्या धामानि दिव्यानि मुदारमतः २३ एतावतालं प्रकटं कृतो हं लज्जाविलीनो बहुदुर्गतिश्च ॥ प्रसादितो यन्मुनि
 र्वाते जाभवत् प्रसादाद्बहुनेत्रा मे २४ ॥ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उपासनाखंडे त्र्यंशोऽध्यायः ३८ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ कदंबदृश्यत

१ कृतकार्यं सागर इति पाठान्तरम् ।

लेनिधायनासाद्यदृष्टिपरमासनेसः ॥ मनोनिर्हयाथजपमंत्रषडक्षरंजंभिरपुनर्दं १ सहस्रवर्णाणिगतानितस्यमरुयतेर्मस्तभक्षणस्य ॥ वल्मी
ककुल्मानिशरीरदेशजातानिबुधरवतास्थिरस्य २ ततःप्रसन्नोभगवान्गणेशोयःसर्वगःसर्वविदुग्रतेजाः ॥ स्वतेजसावह्निशशिनतेजास्याच्छादयन्
सर्वविलोचनानि ३ चतुर्भुजोरत्नाकिरीटमालीचावर्गदःकुण्डलमङ्गिण्डः ॥ मुक्तामयंदायमचनूपुरेचिभ्रमहावर्धेकदिप्तुत्रमुक्तेः ४ यःपुष्कराक्षःपृथु
पुष्करोपिबृहत्करःपुष्करशालिमालः ॥ आविर्बभूवारिवलदेवमूर्तिःसिंदूरशालीपुरतोमघोनः ५ तद्वस्त्राभयभीतोभूतकिमिदंकिमिवागतम् ॥ कथंचजी
वितेमेत्यादिस्यप्राणमयस्यच ६ विघ्नोयंकिमहानदानजनेकेननिमित्तः ॥ स्वेदस्त्राविशरीरेमंकेपतेबोधियत्रवद ७ इत्थंवल्लवितंतस्यबुबुधेसिल
दृग्विभुः ॥ विनायकोमहेंद्रतमुवाचमंजुलंबचः ८ ॥ विनायकउवाच ॥ माभ्यंदुरुद्वेशमानवोत्सिकथंसुर ॥ यन्निगुणनिर्विकारंचिदानंदंनानन
म् ९ कारणतीतमव्यक्तजगत्कारणकारणम् ॥ यंथ्यायसिसदादेवंमंत्रेणनेननिश्चलः १० श्रंतीसिबहुकालंत्वमितिप्रत्यक्षतांगतः ॥ तपसानेनतुष्टो
हंवरंदातुमिहागतः ११ ब्रह्मांडानामनंतानामुत्तिप्रलययावनम् ॥ मत्तएवेतिविद्वित्वंष्टुण्यद्वाछलेसेनव १२ नारदउवाच ॥ श्रुत्वातस्यवचोऽस्म्यंबुबुधेव
लभेद्वनः ॥ भगवंतंमहाकायंदेवदेवंविनायकम् १३ ननामपरयाभक्तयाततउत्थायसत्वरः ॥ अवीदच्छचीकांतःप्रत्यक्षंब्रह्मरूपिणम् १४ ॥ इंद्रउवाच ॥
ब्रह्मादयोपिनोदेयाविदुस्त्वंसिदिगीश्वराः ॥ गुणांस्तवमहाबाहोऽष्टाष्टिस्थित्यतकारिणः १५ पदंदुष्टात्रिमंमदंशतयज्ञसमुद्रवम् ॥ दत्तंत्राप्यंतरायाभवंति
बहुधामम १६ मयाकथंदुविज्ञेयोमहिमातेगजानन ॥ यस्यतेनुग्रहःपूणोभविष्यतिमहेश्वर १७ सएवमहिमानंतेजानीयाद्विघ्नकारण ॥ तस्यतेगुण
रूपाणिवकुंशक्तिर्भविष्यति १८ निराधारोखिलाधारोनित्यज्ञानोऽजरोमरः ॥ नित्यानंदेनसंपूर्णोभायावीक्षरएवच १९ अक्षरःपरमात्माचविश्वरूपो
सिलेश्वरः ॥ उग्रैस्तपोभिस्त्वाज्ञात्वानिवृत्ताःसनकादयः २० षडक्षरप्रभवेनदृष्टोसिपरमेश्वर ॥ पुरायंब्रह्मणादिष्टोमंत्रोमेनुग्रहेणवै २१ उक्तवांश्चैव
मांब्रह्मायदांभुविस्मरिष्यसि ॥ तदैवभ्रश्यसेस्थानादुद्देशाच्चैवयास्यसि २२ ततोभयातिलुब्धेनदुर्भाग्यवशेनतु ॥ धर्षितामुनिपत्नीसाततोदुर्गतिमाप्त
वान् २३ पुनश्चधिषणोक्तेनतेनमंत्रेणदृष्टवान् ॥ स्वरूपंतवेदेवज्ञसहजनयोधुना २४ अन्यमेकंवरंयाचेयतस्त्वंचितार्थदः ॥ इदंकंदंबनगरंचितार्
मणिपुरंस्त्विति २५ अनुज्ञानफलेप्राप्तंयतेहृदपदांबुजम् ॥ इदानींतुवरंयाचेयतेमदेहिविघ्नप २६ तवाविस्मरणंदेवनभवेन्मेतथाकुरु ॥ मनोमेसमतांनि
त्यंतवपादांबुजेविभो २७ अद्यप्रश्रुतिलोकेस्मिन्स्थायितयातुगजानन ॥ चिंतामणीतितीर्थतुसरश्चप्रथताभिदम् २८ अस्मिन्नुत्तरेनदानेनधर्मकामा
र्थमुक्तयः ॥ जनानंसिद्धयःसंतुप्तसादातेजगह्वरो २९ ॥ मुनिरुवाच ॥ आकर्ण्यवचनंशक्रंमेघगंभीरानिस्वनः ॥ उवाचश्लक्ष्णयावाचविघ्नेशो
जगतापतिः ३० ॥ विनायकउवाच ॥ इदं संपत्स्यतेसर्वंयत्त्वयाप्रार्थितंविभो ॥ अन्यएकोवरस्तेतुस्वपदेत्वंस्थिराभव ३१ अविस्मृतिश्चसंतंम

मतेस्तुसुरेश्वर ॥ यदाचसंकटं तस्यात्तदा मांस्मरवासव ३२ आविर्भावनेतैकार्थसर्वसंपादयेति शम् ॥ इदं चित्तमणिपुरं ह्यन्तं भुवि विष्यति ३३ कदं
 बपुरमिष्येत्तत्तीर्थं चित्तमणीति च ॥ अत्राननेन सर्वेषां सिद्धयोपिकरस्थिताः ३४ चित्तं च प्रदास्यामि चित्तमणि विनायकः ॥ ॥ एवं
 रंतोलब्ध्वा स्वः सिद्धुमानयद्दरिः ३५ कृत्वा भिषेकं तद्द्वारा पूजयामास तं विभुम् ॥ गजाननं महाभागं परिवारसमन्वितम् ३६ पूजितः सुरनाथेन तैत्रवांतं देवि
 भुः ॥ स्थापयामास शक्रोपि रफाटिकां मूर्तिमादरात् ३७ वैनयकौशुभां दिव्यां सवावयवसुंदराम् ॥ कारयामास विपुलं प्रासादं रत्नकांचनैः ३८ न
 त्वाप्रदक्षिणं कृत्य शक्रः स्वपदमभ्यगात् ॥ तदेतद्भुवि विख्यातं चित्तमणिपुरमिह ३९ अद्यापि सा शुभजलांगशक्रस्य शासनात् ॥ कृत्वा भिषेकं
 मूर्त्तौ याति स्वधांसर्वदा ४० एवं ते क्षेत्रमहिमा कथितोऽहं दर्शनः ॥ सर्वदोषहरः श्रीमान् सर्वकामप्रदः शुभः ४१ तत्र गत्वा महीपालः स्नानं कुरुयथा वि
 धि ॥ सर्वदोषा विनिर्मुक्तो भविष्यति न संशयः ४२ ! ब्रह्मोवाच ॥ ततो ययौ मुनिः शीघ्रमनुपृच्छ च तं नृपम् ॥ आशीर्भिर्गभिनद्यैव स रुक्ममादमादरा
 त् ४३ ॥ इति श्री गणेशपुराणे उपासनाखंडे चित्तमणितीर्थवर्णनं नाम चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ व्यास उवाच ॥ देवर्षौ तु गते तस्मिन् पृथक् किमकरोत्तदा ॥ रुक्मांग
 दोमेकथय कथामेतां मनोरमाम् १ ब्रह्मोवाच ॥ कृत्वोपदेशं सुमहांतं मंगते मुनौ नारदनाम्नि पुत्र ॥ रुक्मांगदोहर्षयुतो ददर्श मेनां स्वकीयां चतुरंगिणीताम् २
 तथा पिष्टो नृपतिर्विरूपयः स्वर्णकांतीरिति भर्तृरूपः ॥ आसीत् पुरेत्थं कथमेव जतः संशय्य पप्रच्छ नृपं निमित्तम् ३ ॥ ॥ सेनान्य ऊचुः ॥ ॥ गिरिवना
 नि सरितो भ्रांत्वा च वयमागताः ॥ क्षुत्तृपरीतारो जैद्रत्नदर्शनसमुत्सुकाः ४ पदे पदे प्रपश्यंतः संप्राप्तास्ते पदांबुजम् ॥ इमाम वस्यां दृष्ट्वा तैदुःखाः स्वतंगताः
 ५ किं निमित्तमभूत्तन्नः कथयस्व नृपेत्तम ॥ ॥ नृप उवाच ॥ ॥ अहमग्रेसमाया तस्त्वृषितः क्षुधितश्च ह ६ अपश्यं पुरतः शीघ्रं वाचकं विगृह्णाश्रमम् ॥
 तत्र गत्वा मया दृष्टा तस्य पत्नी शुमानना ७ नाम्ना मुकुंदेति शुभाया चिता सा जलं मया ॥ सा तु दृष्ट्वा स्वैरिणी चिमा मुवाचा शुभं वचः ८ रतिकुरु मया साद्वैर्नो चे
 च्छापं ददामि ते ॥ निराकृता मया सा तु बलाच्छुद्धेन चेत्तसा ९ तद्गतेरिगेत्स्नातुं सा मां दृष्टा शपद्वा ॥ ततस्तु दृष्ट्वा मूले ह मुपाविष्टो हि दुःखितः १० प्र
 भावात् पूर्वपुण्यस्य दृष्टवान् नारदं मुनिम् ॥ तेन मे कथितो रिष्टनाशको विधिरुतमः ११ चित्तमणि क्षेत्रगतो गणेश तीर्थसंश्रितः ॥ माहिमा कथितेन तेन तस्य
 तीर्थस्य विस्तरात् १२ तत्र स्नानं समाख्यातं मुनिना दिव्य चक्षुषा ॥ अतः स्नातुं गमिष्यामि स्वदोषस्यापनुत्तये १३ यां तु सर्वमया साद्वैतत्रस्नातुं यदीच्छत ॥
 स्नात्वा दत्वा यथा शक्तिसंपूज्य च विनायकम् १४ पूतास्तयोः प्रभावेण यास्यामः स्वपुरतः ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ इति ते निश्चयं बुद्ध्वा जगमूराज
 पुरःसराः ॥ दृष्ट्वा तीर्थं गणेशाख्यं दिव्यदेहो बभौ नृपः १५ तप्तकांचनवर्णाभो यथा पूर्वं मुनीश्वर ॥ ततो रुक्मांगदो मे नारादेोक्तं भृवं चः १६ तत्र ब्रा

१ तीर्थदेव प्रसादेन पूतायामः स्वकंपुरम् । २ तयोः तीर्थदेवयोः ।

त्वादीदानान्येकानिचृपस्तदा ॥ रुक्मांगदोब्राह्मणेभ्योमुदापरमधायुतः १७ विनायकं पूजयित्वा तेजो राशिं ददर्श सः ॥ विमानमर्कप्रतिमं ब्राह्मणाः सेवका
 श्वते १८ विनायकगणैर्जुष्टमप्सरः किन्नरैर्युतम् ॥ नत्वा नृपसुरान्पञ्चकेयूयं कृतमागाः १९ दूताः कस्य किमत्रास्तिकार्यं तव ब्रूतमादरम् ॥ ॥ ब्र
 ह्मोवाच ॥ ॥ श्रुत्वा नृपतिवाक्यानि मंजुलानि विमानगाः २० दूता विनायकस्योद्युन्योऽसि नृपसत्तम ॥ येनेते सर्वभावेन ध्याताश्चिंतामणिप्रभुः २१
 तीर्थयात्राकृता सम्यक् दानं दत्वा यथाविधि ॥ चिंतामणिः पूजितश्च कृतकृत्योऽसि सांप्रतम् २२ चिंतितामणि रयं स्मृतः ॥ वयं च कृतकृत्याः स्मो
 दर्शनात्तव सुव्रत २३ महिमानं जानीमस्तव मेकैर्दृष्टोत्तम ॥ कायेन वचसा बुद्ध्या जीवस्याप्यपेक्षेन च २४ आराधितस्त्वया देवः सर्वब्रह्माडिनायकः ॥ वि
 नायकस्तस्य दूतास्तेन च प्रेषिता नृप २५ उत्सुकः स उवाचास्मान्बुद्धं शीघ्रयायिनः ॥ रुक्मांगदं विमानेन न जानयंतु ममांतिकम् २६ इति श्रुत्वा वयं यता
 आरोहस्वनभोगमम् ॥ याहि शीघ्रतरं देवं सहास्माभिर्विनायकम् २७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इति श्रुत्वा वचस्तेषां आह रुक्मांगदो नृपः ॥ क्राहं मंदमतिदूताः
 क्वा खंडितविग्रहः २८ अप्रमेयो प्रतर्क्यश्च चिन्मात्रो विमुरव्ययः ॥ सर्गस्थियप्ययानां यः कारणकारणातिगः २९ तस्य दोगमयिकथं न जानेतीति जं फल
 म् ॥ जन्मांतरगतं किमेकालितं पुण्यसुतमम् ३० तेन वा दर्शनं जातमग्रेति फलदं शुभम् ॥ यूयं धन्यतरा ये पांप्रत्यक्षो हर्निशं विभुः ३१ इत्युक्त्वा पूजयामास
 नत्वा चरणपंकजम् ॥ प्रार्थयामास सर्वांस्तान् पितामहदृष्टोत्तमः ॥ ब्रह्मण्यः स त्वदादीज्योभो भगवन्पराक्रमः ३२ विनातंकथमायामि मातरं चारुहासि
 नीम् ॥ तयाप्याराधितो देवो देवो विनायकः ३३ जन्मावधि न चाप्यन्यतो यस्य दंष्ट्रां विबध्यन् ३४ इति तद्वचनं श्रुत्वा कृत्वा प्रतिक्रान्ति
 पि ॥ श्रेयस्तस्मै च तस्यै च पित्रे मात्रे प्रदीयताम् ३५ ततस्तारविषेण व्याधौ विमानवरमास्थितौ ३६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा कृत्वा प्रतिक्रान्ति
 कुशैः ॥ कुशोऽसि कुशपुत्रोऽसि ब्रह्मणानिर्भितः पुरा ३७ त्वयि स्नाते तु मस्नातो यस्य दंष्ट्रां विबध्यन् ३८ इति तद्वचनं श्रुत्वा कृत्वा प्रतिक्रान्ति
 कानां चैकस्नानाविधि नृपः ॥ चिंतामणिक्षेत्रगतं तीर्थं गणेशं संज्ञके ३९ ततो रुक्मांगदो राजा सवलो दूतवाक्यतः ॥ एवं भद्रं तस्मै चार्यैर्वेषामानुपूर्वशः ३८ ग्राम्याणां सवलो
 ४० वाद्योषैर्ब्रह्मघोषैर्धवाण्सरसां रवैः ॥ नादितं गगनं तेन विमानेन दिशो दश ४१ मातापितृभ्यं प्रददौ श्रेयो रुक्मांगदो नृपः ॥ सर्वेषामेव लोकानां
 स्नानश्रेयो विनायके ४२ दत्तमात्रे तु कौशेयस्नानजेश्रेयसि ध्रुवम् ॥ विनायकाज्ञान्यानि विमानानि समाययुः ४३ प्रत्येकं ते समाकृष्टा एकैकं गगने चरम् ॥
 एवं रुक्मांगदो भीमरतन्माता चारुहासिनी ४४ सर्वलोकायुस्तत्र यत्र देवा विनायकः ॥ एवं तत्रां सरं सर्वा बालाश्च पचावधि ४५ पुण्याद्गणेशतीर्थस्य स्ना
 नजात्स्वर्गं गतम् ॥ ॥ कउवाच ॥ इति ते कथितं सर्वं धर्मदंष्ट्रध्यायुने ४६ चिंतामणिक्षेत्रगतं माहात्म्यं तीर्थसंभवम् ॥ यः शृणोति नरो भ
 क्यया सोऽपि तद्गतिमाप्नुयात् ४७ इति श्रीगणेशपुराणे उपासनासंस्कृतं दंबपुरागत वर्णनं नाम पंचविंशोऽध्यायः ३५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ श्रुतं गणेशती

र्थस्य महात्स्यं कमलासन ॥ रुक्मांगदस्य चरितं कोटिद्विपुत्राणिनाम् १ तथा पिबूहि मे ब्रह्मन् मुकुंदाचरितं शुभम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ गते रुक्मांगदे सा
 तुज्ज्वालमदनाग्निना २ दावाग्निना यथाग्निमेव महावनस्थलीसुत ॥ मुकुंदानालम्ब्य मेवने शीतलमारुते ३ लतापुष्पमेव स्थाने चंद्रचंदनतोपिच ॥ तस्या
 नरोचते हास्यगीतिद्वयं कथांतरम् ४ अवजलं विह्वलायास्तच्चिताया सुनीश्वर ॥ क्षुद्रदृश्रेण तस्यारुक्ष्णं निद्रासमाययौ ५ तामिन्द्रो बुधेकांतां प्र
 सुप्तां विजेनेने ॥ कामातुरां विह्वलां च रुक्मांगदकृते सुत ६ धृत्वा रौक्मांगदं रूपं बुभुजे कासुकां तुताम् ॥ आलिलिगमुद्राशक्रो मुकुंदाजहृषेष्टम् ७
 सापिरुक्मांगदं तंतु बुधे सुष्ठु शंसुत ॥ सोपितस्याः कुचौ पीनौ मम दृढमुष्टिना ८ व्यंशुकां व्यंशुकोरे मे निःशंकं सतया सह ॥ ततः सालज्जमानेन स्व
 ग्रहं प्रत्यपद्यत ९ इन्द्रो रुक्मांगदो भूतस्तत्रैवांतर्दधे सुत ॥ मेने रुक्मांगदो भुङ्क्तस्ततो गभं दधौ तुसा १० सुषुवनवमे मासि सुवेलायां सुतं शुभम् ॥ चा
 रुसर्वा निववांरूपेण मदनतिगम् ११ तस्य शब्देन महता धरण्यां पतितस्य तु ॥ सनादं दशदिग्दं दमृत्स्मृत्सूरासतलम् १२ पक्षिणो बभ्रुमुः सर्वे उड्डियो
 ङ्गीयसवर्तः ॥ वाचका विःसमाथा तस्य कत्वा सर्वं नित्यवर्मच १३ मुकुंदाचरितं तेन नैव तु द्रुक् ददाचन ॥ जातकमार्दिकं सर्वं चकार भृशहर्षितः १४ ददौ
 दानं यथाशीति ब्राह्मणेभ्यो यथाहृतः ॥ दशाहेतुव्यतीतं सनाम कर्म करोन्मुनिः १५ ग्रुत्समं देत्यनुज्ञातो ज्योतिःशास्त्रपैरिद्विजैः ॥ ततस्तु पंचमेन्द्रे स्थव्रतवं
 धं चकार ह १६ वेदव्रतानि च त्वारिचकार बटुकस्य सः ॥ सृष्टिनिगदमात्रेण गृण्हाति ब्रह्मतेजसा १७ वेदशास्त्रनिधिर्जातः स्वकर्मकुशलोपिच ॥
 कदाचिन्मुहुर्नैतु पिता वाचकविः सुतम् १८ गणानां त्वेति क्रुद्धं मंत्रं हांतं मुपादिष्टवान् ॥ उवाच च महामंत्रो विदिको खिलसिद्धिदः १९ आगमो
 केषु मंत्रेषु सर्वेषु श्रेष्ठ एव च ॥ ध्यात्वा गजाननं देवं जपेन स्थिरमानसः २० परां सिद्धिं सा मायैव कुर्यात्तिलोके गमिष्यसि ॥ ततो ग्रुत्समदो विप्रो मंत्रं प्रा
 प्य पितुं सुखात् २१ अनुष्ठानरतो भूत्वा जपध्यानपरो भवत् ॥ एवं बहुतिथे काले गते तु मुनिपुंगवे ॥ तस्मिन् व्रमगधदेशे यो राजा मगधं भजितः २२ चारु
 रूपो महामानी दानशूरो रिमर्दनः ॥ नानालंकारो भाढयो महार्हासिनसंश्रितः २३ सुधर्मसिन्धो धीरः पुरुहूत इव परः ॥ चतुरंगबलोपेतो ज्ञानी पंडितमा
 नदः २४ आमात्यौ द्वौ ज्ञाननिधी वाचस्पत्यधिकौ गुणैः ॥ अंबिकानामाचार्यस्य चारु रूपा गुणा विक्ता २५ पतिव्रता महाभागा शापा नुग्रहक्षमा ॥ त
 स्य राज्ञः पितुः श्राद्धे समाजमुर्महर्षयः २६ राज्ञा हूता वसिष्ठा निप्रमुखा श्रुतिपारगाः ॥ आकारितो ग्रुत्समदस्तपस्वी शुचिमानसः २७ ततः शास्त्रप्रसं
 गेन प्रौढिग्रुत्समदो वदत् ॥ तमात्रिं विंशतिगणित्येव मन्त्रान्मुनिं शंनिधौ २८ तपस्वीति भगवन्मन्यो न युनिस्त्वं यतस्तव ॥ जन्मरुक्मांगदाज्जातं राजपु
 त्रादिचारय २९ नास्मत्समं क्षंपूजार्हं इतो गच्छ स्वमाश्रमम् ॥ इत्यत्रिवचनं श्रुत्वा कोऽपि दसि हृदयलम् ३० दहन्निव त्रिलोकं स भक्ष्यन्निव तारुमुनीन् ॥

१ विचारय महाभते इ० पाठान्तरं सन्त्यक् ।

अपरेत्वपलायतसिंहहृद्वायथामृगाः ३१ उवाचतत्रसदसिर्वसिष्ठादीन्मुनीन्प्रति ॥
 राः ॥ तदाशापाग्निनायुष्मान्कुर्याभस्मावशेषितान् ३२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्युक्त्वातान्मुनीन्सर्वान्प्रययौमात्रं प्रति ॥ पप्रच्छतांगुत्समदोवद
 दुष्टेति कामुके ३३ मुकुन्देवमेतानोचैवभस्मभाविष्यसि ॥ आकर्ण्यैववचस्तस्यचक्रेश्वशविह्वला ३४ मुकुन्दमारुहेनेकदलकुड्मलान्नि
 ता ॥ उवाचदीनयावाचाबद्धाजलिपुटासती ३५ ॥ मुकुन्दोवाच ॥ मृगयासक्तचित्तोभूदृष्टमार्थान्नृपतेमः ॥ त्रैलोक्यमुभगोदृष्टोमयारु
 क्ममांगदःशुभः ३६ अनुष्ठानरतेवाचक्रवौमेभर्तोरिप्रिये ॥ अनिवार्याःस्त्रियइतिस्मृत्वावाक्यंविधोरितम् ३७ तस्मिन्दृषेयसक्तमनाजातास्मिसापिता
 तव ॥ श्रुत्येवंवचनतस्यामौनवान्नमययौमुनिः ३८ लज्जयाधोमुखःशापमभ्यधाज्जननं प्रति ॥ पुत्रउवाच ॥ दुष्टेभूतेपापरतेकाननेकं
 कीमिव ३९ असंख्येयफलसर्वैःप्राणिभिःपरिवर्जिता ॥ सापिशापंदतैस्मैक्रोधाविष्टासुतायहि ४० जननीत्वमनादृत्ययतःशसासखुत्वा ॥ अ
 तःशपाभित्वापुत्रत्वतःपुत्रोतिदारुणः ४१ त्रैलोक्यभयदौर्देव्योभविष्यतिमहाबलः ॥ एवंशशपतुस्तनौतुमातापुत्रौपरस्परम् ४२ ॥ कउवाच ॥
 सातैर्दवशरीरं त्यक्त्वाभूद्वदरीवने ॥ वर्जितापक्षिंसंवातैर्जैरंडजैरपि ४३ ततोतारक्षिवागासीर्दिद्रादृत्समदोद्वभूत् ॥ सतुष्टत्समदोबह्वन्ननुष्ठानायज
 म्मिवात् ४४ इदंष्टत्समदाख्यानंयःशृणोतिनरोत्तमः ॥ नसंकटमाप्नोतिवांछितंलभतेखिलम् ४५ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणोपासनाखंडेष्टत्समदोपा
 स्यान्ननामषष्टिशतमोध्यायः ॥ ३६ ॥ ४६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भ्रमन्मुनिर्दशैश्विनं पुष्पकसंज्ञितम् ॥ नानाद्रुमलताकीर्णपुष्पकरशोभितम्
 १ शोभितंनिर्झरजलैर्निर्जैर्मुनिसत्तमैः ॥ ननामतान्युत्समदोन्यवसञ्चतदाज्ञया २ तत्रस्नात्वाजपंचक्रेपादांगुष्ठाग्रयिष्ठितः ॥ स्थिरेणमनसाध्यायत्रदेवांवि
 श्वेश्वराविभुम् ॥ ३ ॥ नासाग्रन्यस्तदृष्टिःसन्निरीक्षन्नादिशोदश ॥ जितेन्द्रियोजितधर्मासोजितात्सामारुताशनः ॥ ४ ॥ दिव्यवर्षसहस्रसतपस्तेपेसुदा
 रुणम् ॥ उन्मील्यनयनं पश्यच्चदाष्टत्समदोमुनिः ५ तदोनेत्रोद्भवोवह्निस्त्रिदशान्यथेतापयत् ॥ शशंकिरेतद्देवाःकस्यायंपदभागमेवत् ६ अपरं
 गलितंपत्रंभक्ष्यत्रेकमेवच ॥ यत्नमास्थायपरमंस्थानुभूतोतिनिश्चलः ७ दशपंचमहन्नाणिनेषेनिश्चलमानसः ॥ ततोविनायकोदृहह्लातपतनंतस्यदु
 र्वटम् ८ अनुग्रहायतस्याथमादुरासित्सुदीप्तिमान् ॥ यथादेवतुर्वत्सरवंश्रुत्वाधावतिसत्वरम् ९ तथाविनायकोदेवशीघ्रिगृत्समदययौ ॥ भासयस्ते
 जसाविश्वसहस्ररविसन्निभः ॥ १० ॥ चलत्कर्णतालोलुबहहंतिलोलिमुखामुदाचारुखेलोलसच्चंद्रभालः ॥ बृहत्पद्मभालोजगत्कार्यसूलःकंकजनालो नम
 स्तेविभेः ११ सिंहारूढोदशभुजोव्यालघ्नोपवीतवान् ॥ कुंकुमागरुकस्तूर्गचारुवदंनचर्चितः १२ सिद्धिबुद्धिद्युतःश्रीमानक्रोडिन्मूर्त्याधिकद्युतिः ॥

१ तत इतिपद्यं नैकास्मिन्पुस्तकेलिखिते ।

अनिर्वाच्यस्वरूपोपिलीयासीत्पुरोमुनेः १३ ततेजसादृतंतेजोमुनेस्तस्यमहात्मनः ॥ ततेजसादृतंतेजोमुनेस्तस्यमहात्मनः ॥ ब्रह्मस्यतेजसायद्ब्रह्माक्षत्रांचद्राजमहः १४ निमील्यनयने
 सोधचकपेष्टशविह्वलः ॥ पपातमूर्छितोभूमौविस्मृतध्यानमंगलः १५ पुनश्चमनसाध्यायग्याननमानामयम् ॥ मनसातर्कयन्विघ्ननिमित्तं व्याकुलोमुनिः ॥
 १६ किमेतत्क्षोभजननंसहसासमुपस्थितम् ॥ अद्यप्रश्नतित्यत्तत्तत्कथंमेवृथागतम् १७ पाहिदेशसर्वात्मनविघ्नादस्माद्रयानकात् ॥ त्वामृतेशरणं
 यामिकमन्यजगदीश्वरम् १८ महद्दुःखंसदादेवप्राप्तंकेनचेतुना ॥ नास्मत्पत्नौपूजनीयइतिथदहतेमनः १९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ इतितद्ब्रदितं
 श्रुत्वाजगदसविनायकः ॥ ॥ गणेशउवाच ॥ ॥ अनुग्रहायसंप्राप्तंविद्विमांगणनायकम् २० मनकादिभिरप्राप्यचिंरंनियममास्थितैः ॥ त्यक्त्वाभ
 यंब्रूहिचेत्वाछितंमुनिसत्तम २१ एकांयुष्टेनतपसातोषितोहंत्वयानिशम् ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ निशम्येत्यवचस्तस्यदेवदेवस्यशोभनम् २२ दंडवत्प्र
 णनामैनंनिजानंदपारिभुतः ॥ उवाचपरमप्रीतोवरदंतंविनायकम् २३ ॥ ॥ गृत्समदउवाच ॥ ॥ अद्यमेसफलंजन्मतपसोनियमस्यच ॥ अखंडानं
 दरूपोयैब्रह्मभूयोनिराकृतिः २४ मुंचन्नश्रूणिनेत्राभ्यामानंदेनननर्तय ॥ चिदानंदवनोवेदशास्त्राणामप्यगोचरः २५ सर्वोदृष्टोमयासाक्षादतः
 किंप्राथयेविभो ॥ तवाज्ञयातथाप्येकंप्राथयेद्विरदान २६ चतुराशीतिलक्षासुयोनिसुश्रेष्ठतासुच ॥ मनुष्याणामहाभागवर्णस्तत्रमहत्तराः
 २७ तत्रापिब्राह्मणाःश्रेष्ठास्तत्रापिज्ञानिनःपराः ॥ ज्ञानिष्वनुष्ठानपरास्तेषुचब्रह्मवेदिनः २८ ब्रह्मज्ञानंथाज्ञानंदेहिमजगदीश्वर ॥ त्वयिभक्तिं
 मुहृढामविस्मरणमेवच २९ तवभक्तैषुसर्वेषुश्रेष्ठतांचगजानन ॥ अन्यैकैकंवरंयचेतंचमेदेहिशंकर ३० तवभक्तैकनिलयत्रैलोक्याकर्षणक्षमम् ॥
 विख्यातंत्रिषुलोकेषुनमस्यंसुरमातुषैः ३१ एवंमांकुरुविघ्नेशयदितुष्टोखिलार्थकृत् ॥ वनंचपुष्पकंनम्राख्यातिंथातुसुरेश्वर ३२ अस्मिन्स्थित्वाच
 भक्तानांकामानपूरयनित्यदा ॥ इदंचपुष्पकपुरंचतुर्दिक्षुविशेषतः ३३ गणेशपुरमित्येवंप्रथांयातुगजानन ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ इतितद्ब्रचनंश्रुत्वा
 जगाद्विरदाननः ॥ ॥ गणेशउवाच ॥ ॥ साधुसाधुमहाबाहोप्रसन्नेममिदुर्लभम् ॥ भक्तानांत्रिषुलोकेषुनक्तिंचिन्मुनिपुंगव ३५ त्वयायत्प्राप्तिंतिप्रित
 तेसर्वंभविष्यति ॥ विप्रत्वंदुर्लभतंप्रसन्नेनमयार्पितम् ३६ गणानांत्वेतिमंत्रस्यवैदिकस्ययतस्तस्वया ॥ जपःकृतोमुनेस्तस्त्वमपिरस्यभक्तिपति ३७
 ब्रह्मादिषुचदेवेषुवसिष्ठादिमुनिष्वपि ॥ ख्यातिंयास्यसिस्वर्गपदंश्रेष्ठबभूवुपागतः ३८ सर्वेष्वारब्धकार्येषुपूवैतेममचापरम् ॥ स्मरणयेकरिष्यतितेषांशिद्धि
 भविष्यति ३९ ऋतेज्ञानाद्वैवर्तिपिछंदसांकर्मनिष्फलम् ॥ पुत्रश्वत्थलवान्सर्वदेवानांभयंकरः ४० भविष्यतिमहाख्यातिंत्रिषुलोकेषुवास्यति ॥ अ
 जेयःसर्वदेवानांविनाखरूंभविष्यति ४१ मद्भक्तोमद्गतप्राणोमन्निशोमत्परायणः ॥ इदंचनगरंदेवयुगेषुष्यकंजितम् ४२ त्रेतायांमणिपूरंचभान
 कंद्वापरोपिच ॥ कलौतुमद्रकंनमख्यातंलोकेभविष्यति ४३ अत्रज्ञानेनदानेनसर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एवंदत्त्वावारांस्तत्तत्तत्रैवा

तदर्थेविमुः ४४ तस्मिन्तर्हिते तत्रस्थापयामासवैमुनिः ॥ गणेशमूर्तिप्रासादं कारयामाससुन्दरम् ४५ वरदेति च तन्नामस्यापयामासशश्वतम् ॥ सिद्धिस्था
न च तत्रासिद्धिगणेशस्य प्रसादतः ४६ कामान्पुष्पाणामितिसर्वेषां पुष्पकक्षेत्रमित्यपि ॥ पूजयामास तन्मूर्तिं ४७ इमां कथां यः शृणुयाम्मु
नीन्द्रश्रीविघ्नराजस्य वरप्रकाशम् ॥ लेभे त कामानसिखिलाङ्गणेशमर्च्य क्तिदृढां संहतिं शिवमर्च्य ४८ ॥ इति ॥ १०० ॥ पुनर्ने उपाशनाखिंद वरदास्त्वानं न भवत
त्रिशक्तमोध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ ततो गृह्यत्समदस्यासीत्कथं ह्यसि भुरेश्वर ॥ तन्मा चक्षवत्तेन श्रद्धानस्य पद्मज ॥ ब्रह्मोवाच ॥
ततः सर्वे मुनिगणानां यामासुरादरात् ॥ ब्रह्ममुनिवरश्रेष्ठेनेमुष्टमदं च तम् २ वरदानाद्रेण शस्य वदतु स्तं यज्ञकर्माणि ॥ सर्वोऽग्रे गणेशस्त्वपूजनादौ च स
स्मरः ३ एवं विख्यातिमगमत्समुनिर्गणनायकः ॥ भक्तिपरमिकाचक्रे जपमंत्रं मुनिश्चलः ४ कदाचित्समुनिर्व्यसि बुधुर्बलमुदारम् ॥ दिशोन
भ्रष्टार्थिर्वीनादयश्च गिरिगह्वरात् ५ अपश्यत्पुरतोयावत्तादृशं लभ्यं करम् ॥ रक्तवर्णमहानंदं जपाकुसुमसन्निभम् ६ तेजोराशिं च मुण्यन्ते तत्रालोकपथं मु
हुः ॥ दृष्ट्वा स तादृशं बालं चक्रे भयविह्वलः ७ तर्कयामास मनसा विघ्नकोयमिहागतः ॥ न जानि गणनाथेन दत्तं पुत्रो ममाद्भुतः ८ पश्याति स्म पुनः सो
मुं चारुक्रं सुलोचनम् ॥ चारुस्वमांगं दं चारु कुटुं चारु पुरम् ९ चारुणा कटिमुनेत्रं रजतकटिदं सुतम् ॥ प्रपच्छतं मुनिकोसिकस्यासि किंचि कर्षसि १०
कचे तोषितरौ स्थानं वदते जो निधेर्भक्त ॥ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ श्रुत्वा त्वं वचनं तस्य जगदाबालको मुनिम् ११ ॥ ॥ बालक उवाच ॥ ॥
मृतमाविभक्तानि किमां त्वं परिगृच्छसि ॥ तथाप्यज्ञावशो वचिभक्षुता तव जननिर्मम १२ त्वमेव जनको भाता लोपां कुरु ममोपरि ॥ पालय स्वपितर्मां
त्वं दिनानि कतिचिन्मुने १३ त्रैलोक्याक्रमणेशक्तेर्देवं द्रव्यशर्वात्तनम् ॥ करिष्यामि भवनसंदेहो विक्षयसंपौरुषम् १४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ इत्याकर्ण्य
चस्तस्य भयहर्षसमन्वितः ॥ उवाच लक्ष्मणावाचा मुनिर्दृष्टस्मदेव चः १५ यद्ययं जातमात्रोपिशक्तैल्लोक्यकर्षणे ॥ तस्मादस्य प्रदास्यामि स्वमंत्रं
स्वात्मजस्य हि १६ येनास्य वा छित्तदेवः परितुष्टो विनायकः ॥ प्रदास्यति जगन्नाथो मम कीर्तिर्भविष्यति १७ एवं संचित्य मनसा तस्मै स्वमंत्रमादिशत् ॥
गणानां त्वो तितं बाहव कुर्वन् दृष्टानमादरात् १८ जपस्व दैदिकं मंत्रांचितं तथाप्यगजानने ॥ संतुष्टस्ते यदा पुत्रसर्वाकामान्प्रदास्यति १९ एवं प्राप्तमहामंत्रो
जगाम तपसे वनम् ॥ एकां गृष्ट्वा नावतस्थे निराहारो जितेन्द्रियः २० ध्यायन् गजाननं देवं मनसा निश्चलनसः ॥ जपतस्तस्य वर्षाणि सार्धाद्युतमितानि च ॥
२१ गतानि तस्य सुखतो बभूवामि दिशो ज्वलन् ॥ भयं बभूव देवानां दैवानां तलवासिनाम् २२ ततस्तत्तपसा तुष्टा विरासी द्विजाननः ॥ दिशो विवि
मिराः कुर्वन् छादयन् भातुं मंडलम् २३ भ्रामयन् पुष्करं चारुसुविषाणं मुदायुतः ॥ तद्विहृतिरंशुत्वा बालकौ विह्वलिव २४ उन्मील्य नेत्रे सोऽपश्यद्दे
वं तं पुरतः स्थितम् ॥ चतुर्भुजं महाकार्यं नानाभूषा विभूषितम् २५ परं शुकं मलं मालां मोदकां चिभ्रतं करैः ॥ तेजसा र्थापि तस्तस्यैवैकं त्वानामसः २६

वद्वाजलिपुटोभूत्वाप्रार्थयामासतंविभुम् ॥ ॥ बालकउवाच ॥ ॥ किमर्घ्ययसेदेवभक्तत्वांशरणागतम् २७ भवसौम्यतरदेवेदेहि
 मेसिलवांछितम् ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ इत्याकर्ण्यवचस्तस्यसंजहारस्वकंमहः २८ उवाचपरमप्रीतोसावधानोभवाभक्त ॥ यंध्यायसिदिवा
 रात्रौसोहेतदेवरदोधुना २९ ममेदंपरमंरूपंस्वप्रकाशंजगन्मयम् ॥ नविदुर्ब्रह्मद्राद्याःकुतोवेस्यतिमानवाः ३० देवाश्चमुनयःसर्वेनचराजर्षयो
 परे ॥ नासुराःसिद्धगंधर्वानागानचदानवाः ३१ सोहंतवतपोबद्धोवरंदातुमिहागतः ॥ वरयस्ववराभतोयान्यांस्वमनसेच्छसि ३२ सउवाच
 ततोबालोधन्योहंतवदर्शनात् ॥ पिताधन्यतरमेधसार्थकंजन्ममेतपः ३३ स्तुतिकर्तुंनजानामिबालभावात्सुरेश्वर ॥ यतस्वसर्वजगतांकार्पायाताप
 हारकः ३४ त्वद्वासाभासत्येषरविग्निश्चंद्रमाः ॥ चराचरंयेतयसेस्वमाहात्म्यान्यमहाभूते ३५ महिमानंमहांतैकैशाजपिनवैविदुः ॥ यदिने
 वरदोसिखंतमेदेहिगजानन ३६ त्रैलोक्याकर्षणेशक्तिविशिष्टां देहिमेविभो ॥ देवदानवगंधर्वमनुष्योरगराक्षसाः ३७ वश्याममसदांसंतुमुनि
 किन्नरचाराणाः ॥ मनसाचितंयन्मेतत्तत्सिध्यतुसर्वदा ३८ इंद्रादयोलोकपालाःसेवांकुर्वंतुमेसदा ॥ इहभोगाननेकान्मममुक्तिं चातेप्रयच्छच्च ३९ अन्यं
 चतेवरंयेचपुर्मेतत्तवाज्ञया ॥ प्रार्थायातुयतश्चात्रतप्तमुग्रंतपोमया ४० गणेशपुरमितिचख्यातिंयातुजनेष्टदम् ॥ ॥ गणेशउवाच ॥ ॥ त्रया
 णामपिलोकानामाक्रमंत्वंकरिष्यसि ४१ सर्वेभ्योनभयतेस्तिसर्वेश्वश्याश्रतेसदा ॥ आयासंकांचनंरौप्यंमयादत्तंपुत्रम् ४२ अभेद्यं सर्वदेवानां काम
 गंशंकरविना ॥ त्रिपुरेतिचतेनामख्यातिंलोकैगमिष्यति ४३ यदैकेनचबाणेनशिवाभेस्यतित्रिपुरम् ॥ तदैवासायमेमुर्किंनत्रात्रयविचारणा ४४
 अन्यतेवांछितंसर्वमप्रसादाद्भविष्यति ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ दत्त्वेत्यंसवगान्देवस्तत्रैवातदंधेविभुः ॥ विषादमगमद्वेववियोगात्त्रिपुरासुरः ॥
 ४५ हर्षचविपुल्लेभेवरान्प्राप्यथोप्सितान् ॥ त्रैलोक्यविजयंकर्तुंयततेस्मततोबलात् ४६ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणोपासनासंखेडवरप्रदानं
 नामाष्टत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ ततःकिमकरोद्ब्रह्मन्त्रिपुरोवरदरपितः ॥ तत्सर्वकौतुकमद्वयवस्तुमहस्यशेषतः १ ॥ ॥ ब्र
 ह्मोवाच ॥ ॥ ततःकाश्मीरपाषाणभवांमूर्तिगजाननीम् ॥ स्थापयामासविधिवद्ब्राह्मणैर्मन्त्रकोविदैः २ महान्तंकांचनं दिव्यं भाणिमुक्ताविभूषितम् ॥
 गणेशपुरमध्यसंप्रासादं कृतवान् शुभम् ३ उपचारैः षोडशभिः पूजयामास तं विभुम् ॥ नमस्कृत्यैव संख्यातैः स्तुतिभिः प्रार्थनैरपि ४ क्षमाप्य देवदेवेश
 मनुज्ञाप्य यौबहिः ॥ ददौ दानान्येनैकानि ब्राह्मणेभ्यो यथाहंतः ५ तत्तत्सदभ्रस्थानं बंगाले त्रिपुरस्य ह ॥ गणेशपुरमिदमेवं शेषां सर्वानि द्विदम् ६ ततः स त्रि
 पुरे दैव्यो गजानन वरोद्धतः ॥ नृलोकान्पालयामासे देवानामाक्रमेतः ७ पदातयस्तुरंगं श्वगजश्चरयि न स्तथा ॥ दशदिग्भ्यो ययुस्तं तु सेवार्थं बलवत्तराः ८
 राजानः सेवका जाता आनुकूल्येन तस्य ह ॥ प्रति कूलागता मृगं युद्धं कर्तुं मनीश्वराः ९ एवमाक्रम्य भूस्वं दंतं तोगादमरावतीम् ॥ तत ईद्वेदेव गणैर्नाना शुद्ध करैश्च

तः १० ऐरावतसारुढययौयुद्धादंशितः ॥ सोपिसेनात्रिधाचक्रेचतुरंगमहाबलः ११ भीमकार्यमहादैर्यवज्रदंष्ट्रचदानवम् ॥ धनुर्द्वेगदायुद्धेश्वरयुद्धे
चकोविदम् १२ जल्युद्धमल्लयुद्धेनिष्णातदैर्यपुंगवम् ॥ भीमकायेमवोचत्सहलोकरस्याधिपोषव १३ कालकूटवज्रदंष्ट्रजगदिन्द्रिरोबली ॥ त्रिभागयान
यायाहिसेनायत्वंसातलम् १४ शेषमुख्यानसर्वनागान् वशान्कुरुममाज्ञया ॥ अहं त्रिभागायाशक्रमामिष्येखिलान्मुनान् १५ भीमकायोवज्रदंष्ट्रयथाज्ञ
सौप्रस्थतुः ॥ चतुरंगबलैर्युक्तः स्वयन्दनमाययौ १६ दिव्यान्वृक्षान्बभञ्जुस्तेवार्यमाणस्तुसैनिकाः ॥ तत्रस्थित्वार्दैर्यराजोदूतान्शक्रायप्राहिणोत् १७
अत्रानयंतुंशक्रं दर्शनायत्वरान्विताः ॥ वंदंतुममवाक्यंवायुलोकैकं प्रजाधुना १८ तत्रत्वांपालयिष्यामिमांशोद्वहमावतीम् ॥ यदियुद्धेचतेबुद्धिस्तदाशी
र्षंप्रयाहिमाम् १९ तेगत्वाशक्रमाचल्युन्निपुरासुरचेष्टितम् ॥ श्रुत्वेत्येवचनंतेषां वज्राहतहवाचलः २० चक्रेपंचालरिपुवायुनेवयथातरुः ॥ चितयाव्याकु
लीमूतः किमेतदितिचितयम् २१ क्रोधानलेनजज्वालं संक्रांखिलोचनः ॥ कुर्वन्मयस्मवलोकानां शोषयन्निवारिधीम् २२ उवाचदूतान्गच्छंतुंयानुद्धा
यसत्वरः ॥ स्वयैरावतारुढोजगजसुरशत्रुहा २३ तेनानेनमहताक्षोभयन्भुवनत्रयम् ॥ श्रुत्वातद्वचनंतेतुगतादूतायथागतम् २४ विबुधाश्चापिसन्नदा
नानाशस्त्रासिपाणयः ॥ भिडिपालकराः केचित्कोचिच्छत्तयृष्टिपाणयः २५ मुहुरासिधराः केचिद्वनुर्वाणकराः परे ॥ गदासेटकराः केचित्कोचिनुदंढपाणयः २६
एवंदेवगणैर्युक्तोवज्रभृन्निर्ययौबहिः ॥ कृतस्वस्त्रयनोविप्रीनानावादित्रनिस्वनैः २७ त्रिपुरोदूतवाक्येनज्ञात्वायुद्धोद्यमंतुतम् ॥ सन्नद्वामकरोत्सेनां प्रहृष्टां चतु
रंगिणीम् २८ जसंख्यातांसमादायहयारुढोभिनिर्ययौ ॥ परस्परंदददृशुस्तेनेवीरभूषणे २९ कोलाहलोमहानासीवबृंहितैर्होषितैरपि ॥ क्ष्वेडितैरथ
वोविश्ववाद्यधोषैरेनकथा ३० ततोह्रकारमात्रेणनोदितास्त्रियुरेणते ॥ वीरायुधिरेदैर्यैः संसर्गमहानभूत् ३१ नाभूत्स्वपरबोधोपिजघ्नेरवपरस्पर
म् ॥ एवंतुमुलेज्येसृतास्तेदानवाबहु ३२ सुमनसोपिपतितादैर्यशस्त्रप्रपीडिताः ॥ बभुस्तेसैनिकास्तत्रपुष्पिताइवकिंशुकाः ३३ ज
शय्याक्षयिताः केचिदंघ्रिहीनास्तथापरे ॥ क्रमेलकागजाध्वक्षारथारश्वाश्चपदानिनः ३४ ततपलायनपरदैर्यायातादिशोदश ॥ सिंहदंष्ट्रवस
हसायुगाजीवनकांक्षिणः ३५ ततोनिवार्यतस्यैवंदृढारकिरिपुः स्वयम् ॥ क्रोधानलमहाज्वालोगर्भेभेदवापरः ३६ शक्रसान्निध्यमगमत्भक्षयन्नि
वरोदसी ॥ स्वसङ्गेनाहनन्तीव्रह्मस्तं वज्रधरं ३७ वज्रपपाततद्वस्तात्तदुत्तमिवाभवत् ॥ तदादायाहनदैर्यस्तेनैरावातंगजम् ३८ ऐरा
वतप्रहारेणपलायनपरोययौ ॥ ततो जघानसहरिर्मुष्टिनादैर्यपुंगवम् ३९ सक्ष्णपतितोभूमौततथायेवगवान् ॥ जघानमुष्टिनाशक्रं धर
ण्यतमपातयत् ॥ ४० ॥ ततउत्थायमधवादैर्यप्राहरुषान्वितः ॥ इदानींमल्लयुद्धायसज्जीभवामुत्तरेधर ॥ ४१ ॥ ततःसविस्मयाविष्टउवाचबलगवि

१ श्रीस्वोत्प्रेयस्यकामोत्प्रेयसः ।

तः ॥ किमर्थं त्वं निजप्राणे निर्दयोऽसि सुरेश्वर ४२ कृमिकीटपतंगानां प्राणेतीविप्रियो मतः ॥ गच्छ देवघरं गच्छति स्थानं दत्तं मया शुभम् ॥ ४३ ॥ ब्रह्मो
 वाच ॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा जगदवलवृत्रहा ॥ यद्यहं जीविता त्वां हि मोचयामि न चेद्विप्रो ४४ तदा हं धरणीयामित्वदाज्ञावशगोधम ॥ त्वमेव हतम्
 धाद्यधरणीयास्य मेखल ४५ वदत्येवं तु देवद्वेदेत्येदो निजवानतम् ॥ मुष्टिना हृदये दुष्टस्ततो युद्धमभूतयोः ४६ चाणूरुष्णयोर्ये द्वत्परस्परज्यैषिणोः ॥ हृद
 यं हृदयेनैव हस्तं हस्तेन जघतुः ४७ जानुभ्यां जानुनीचोरुताभ्यां तौ च निजघ्नतुः ॥ मस्तकं मस्तकेनैव कूर्पकूर्परेण तु ४८ पृष्ठेन पादाभ्यां पादां तावभिजघ्नतुः ॥
 पादौ गृहीत्वा दैत्योऽस्य भ्रामयित्वा मुहुर्मुहुः ४९ तस्याजदूरतः शक्रं यथानज्ञाय तत्काचित् ॥ आरुराहस्वयं तु चतुर्दंतं गजेधरम् ५० ततो देवगणाः सर्वे हिमवद्भिरी
 गह्वरम् ॥ ययुः शक्रं विचित्रं तैर्दैत्यैः संघास्तमालिङ्गि गुरतथा परे ५१ पूजयामासुरपरे वीजयामास कश्चन ॥ पादं संवाहनं चास्य चक्रुः केचन भक्तिः ५४ तत्रैव न्यवसन् सर्वे
 यातं देवैर्द्रतं तदेवह ॥ प्रणेमुर्देवं संघास्तमालिङ्गि गुरतथा परे ५३ पूजयामासुरपरे वीजयामास कश्चन ॥ पादं संवाहनं चास्य चक्रुः केचन भक्तिः ५४ तत्रैव न्यवसन् सर्वे
 गुररूपाः सुरास्तदा ॥ दैत्यस्त्वेरावतारुढो ययौ ताममरावतीम् ५५ देवस्थानानि दैत्यानां मिद्रासनगतः स्वयम् ॥ ददौ विभज्य प्रत्येकं मानपूर्वं सुरद्विषाम् ५६
 दिव्यवादित्रनिघोषैः शृण्वन् गांधर्वानि स्वनात् ॥ किन्नरैः सेव्यमानस्तु मेचाप्सरसांगणैः ५७ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उपासनाखंडे द्विपराजयोनौ मेकोनचत्वारिंशो
 ध्यायः ॥ ३९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ आक्रम्य देवधिष्ण्यानि दैत्यो गावब्रह्मणः पदम् ॥ पराक्रमैर्यत्कृतं श्रुत्वा देवमुखात्पुत्रा १ ब्रह्माययौ नाभिपद्मां विष्णुः क्षीरनिधय
 यौ ॥ दैत्यस्य मानसौ पुत्रौ प्रचंडश्च दण्डवत् २ प्रचंडं स्थापयामास ब्रह्मलोकोधिनायकम् ॥ ततश्चंडचैकुंठे च कारस्वामिनस्वयम् ३ ततः कैलासमगमत्तं च दोभ्या
 मचालयत् ॥ भयभीता च गिरिजालिङ्गेशं कंश्चराम् ४ ततः कैलासमगम्युद्धाकांक्षामहासुरः ॥ तेन तुष्टो महादेवो दैत्यस्य पौरुषेण च ५ बहिर्ययौ वरं दातुं निजम
 त्तु सुखप्रदः ॥ ददर्श त्रिपुरदैत्यं वरं दृष्ट्वा ध्यात्वा ६ सर्वव्रजे दिदृष्टोऽसि देहैः कैलासमद्यमे ॥ गच्छ मंदारशिखरयावनममनोरथः ७ शंकरोऽपि ददौ तस्मै कैलास
 स्वल्पकालिने ॥ स्वयं जगाम गीरिशो मंदराद्रिगणैर्वृतः ८ कैलासशिखरारुढो जहर्ष त्रिपुरासुरः ९ एवं देवान् वशं कृत्वा पुनरायाद्रास तलम् ९ यमिकायोऽपि बलवान्
 भूमं हलगतो बलात् ॥ वशं च कारुष्यत्पतीन् षट्पिन्सर्वान् बन्ध च १० अग्रिकुंडानि सर्वाणि देवदत्तमिकराणि च ॥ आश्रमांश्च बभञ्ज श्रुतीर्थानि च विशेषतः ११ तापसां
 स्नायामास कारागारसमाश्रयात् ॥ स्वाहा स्वधा वषट्कारान् वेदस्याभ्यसनानि च १२ सदा चारान् सदा द्वेष्टि सर्वावसमन्वितः ॥ वज्रदंष्ट्रे यत्सप्तपिपातालानि वशे
 नयत् १३ शेषं च वासुकिं चैव तत्संघं सर्वभोगिनः ॥ निर्विषांस्तपिषांश्च चकार वशवर्तिनः १४ वज्रदंष्ट्रे रत्नजातं बुभुजे प्रपञ्चतम् ॥ नागांगनाभिश्च कुतूहले नरे मे
 सदा सौप्तमदतिहर्षात् ॥ भोगान् विभुं जनविधिवानिरत्नाभ्यादाय तास्त्रिपुरातिकेसः १५ पातालवश्यतां शसनं लेभे मानं ततोऽधिकम् १६ वस्त्राणि च महार्हा
 णि प्राप्ता मन्दासानने कशः ॥ एवं त्रिलोकान् वशगावकृत्वा दैत्यान् नन्दह १७ देवाः सर्वे गुहावासिश्चित्तयामासुरवहम् ॥ कथमस्य वधः कस्मिन् काले वापि भविष्य

ति १८ कस्माद्वैतिनजानिर्मोल्लभ्योनेनवरःकुतः ॥ एवंयाकुलचित्तपुत्रुमुशुनिसप्तम १९ आययौनारदस्तत्रलोक्यचरइच्छया ॥ ददर्शदीनान्देवांस्तनुत
 तारनभःपथात् २० दृष्ट्वासर्वेनारदंतमुत्तस्थुःसहसाद्रात् ॥ आलिलिगुश्चनेमुश्चपुत्रुश्चयथाक्रमम् २१ विश्रांतपरिप्रच्छुश्चिपुरस्म्यवरादिकम् ॥ ॥
 ॥ देवाऊजुः ॥ त्रिपुरेणसमाक्रांतत्रैलोक्यंसचराचरम् २२ स्थानानिगृहीतानिकेशास्तेनापिनिर्जिताः ॥ शरणंकंत्राजमोद्यकवंतस्यवधोभवेत् २३ वरा
 श्वेकनदत्तानोवदारयन्निपुरयभ्रोः ॥ ॥ नारदउवाच ॥ कथयामिसमासेनदृत्यस्यचेष्टितंमहत् २४ दिग्दर्वपमहस्रसततोपरमंतपः ॥ प्रसादयामासविभुं
 णेशदिवनायकम् २५ तेनास्मैदुर्धरादत्तावराःसर्वेभ्यंकराः ॥ देवर्षिपितृभूतेभ्योयक्षरक्षःपिशाचतः २६ ननागेभ्योभयदत्तंविनैकंशंकराविमुम् ॥ प्रसादयंतुदेवेश
 द्विरदाननमाद्रात् २७ आराधयंतुसर्वेपिविश्वेशसर्वासिद्धिदम् ॥ देवाऊजुः ॥ कथमारारधंतस्येददेवस्यधीमतः २८ कर्तव्यमुनिशादूलकृपयातदहस्वनः ॥
 नारदउवाच ॥ अहमेकाक्षरंमंत्रकथयाम्यखिलान्प्रति २९ तेनमंत्रेणतेसर्वेभ्योयथादत्तेनभक्तिः ॥ अनुष्ठानंप्रकुर्वंतुसर्वेपिस्थिरमानसाः ३० यावत्प्रत्यक्षतामिति
 देवोसौगणनायकः ॥ सप्तवत्तद्वयोपायंवदित्यस्याखिलान्प्रति ३१ नान्योपायंप्रपश्यामितस्मात्कुर्वंतुमेवच ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वानारदःसर्वानुप
 दिश्यमनुंचतम् ३२ जगामतत्क्षणादेववीणागानरतोमुनिः ॥ ततःसर्वेसुरवरागणेशध्यानतरपराः ३३ एकपादस्थिताःकोचित्रकोचित्पद्मासनस्थिताः ॥
 केचिद्वीरासनयुताःकेचिन्मीलितलोचनाः ॥ निराहाराजितत्वासाजेपुर्मंत्रमुनीरितम् ३४ ततोबहुगतेकालेरुणाब्धिर्गजाननः ॥ अनुष्ठानंनिराक्षयैषां
 वानांचिरकालजम् ३५ आविर्बभूवगणपस्तेषामग्रेवरप्रदः ॥ उल्लसत्स्वर्णमुकुटश्चारुकुंडलमंडितः ३६ दंतन्यस्तकरोराजवकाटिसूत्रवरंगदः ॥ पाशो
 र्द्युणिचपरशुकमलंचमुजैर्दधत् ३७ रक्तचंदनकस्तूरीसिंदूरशशिभूषणः ॥ विद्युत्तेजोलसत्कांतिःकोटिसूर्यसमप्रभः ३८ दृष्ट्वंसहसादेवंविना
 यकमनामयम् ॥ तेजसाधार्षिताःसर्वेभ्यमापुश्चकेचन ३९ प्रणेसुःसहसाकेचिदेवास्तांदिरदानं ॥ पूजयामासुरपरहर्षगद्गद्भाषिणः ४० स्वसंकष्ट
 विनाशायतुष्टुःकोपितंविमुम् ॥ प्रसादसुमुखंदेवंसुमुखंसंकटापहम् ४१ ॥ ॥ देवाऊजुः ॥ ॥ नमोनमस्तेपरमार्थरूपनमोनमस्तोखिलकारणा
 य ॥ नमोनमस्तेखिलकारकायसर्वद्रियाणामधिवासिनेपि ४२ नमोनमोभूतमयायतेस्तुनमोनमोभूतछतेसुरेश ॥ नमोनमःसर्वधिंयाप्रबोधनमो
 मोविश्वलयोद्भवाय ४३ नमोनमोविश्वश्रुतोखिलेशनमोनमःकारणकारणाय ॥ नमोनमोवेदिदामदृश्यनमोनमःसर्ववरप्रदाय ४४ नमोनमोवाग
 विचारभूतनमोनमोविघ्ननिवारणाय ॥ नमोनमोऽभक्तमनोरथघ्नेनमोनमोभक्तमनोरथज्ञ ४५ नमोनमोभक्तमनोरथेशनमोनमोविश्वविधानदक्ष ॥
 नमोनमोदैत्यविनाशहेतोर्नमोनमःसंकटनाशकाय ४६ नमोनमःकारुणिकोत्तमायनमोनमोज्ञानमयायतेस्तु ॥ नमोनमोज्ञानविनाशनानयनमो
 नमोभक्तविभूतिदाय ४७ नमोनमोऽभक्तविभूतिहंत्रेनमोनमोभक्ताविभोचनाय ॥ नमोनमोभक्तविबंधनायनमोनमस्तेप्रविभक्तमूर्ते ४८ नमोनमस्त

त्वविबोधकायनमोनमस्तत्त्वविदुत्तमाय ॥ नमोनमस्तेखिलकर्मसाक्षिणेनमोनमस्तेगुणनायकाय ॥ ४९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवंस्तुतःसुरदेवो
 द्विरदाननईश्वरः ॥ उवाचपरमप्रीतोहर्षयन्सुसत्तमान् ५० ॥ गणेशउवाच ॥ स्तोत्रेणतपसाचैवसुराःसंतुष्टिमागतः ॥ ददामिसकलाभिष्टं
 तद्गुणध्वंसुरेश्वराः ५१ ॥ देवाऊचुः ॥ यदितुष्टोसिदेवेशत्रिपुरजंहिदानवम् ॥ सर्वेषामधिकारान्नोहृत्वायस्तुतिष्ठति ५२ त्वयैवास्या
 भयंदत्तंसर्वामरसमूहतः ॥ अतःस्मसंकटमाप्ताःसंकटान्मोचयाशुनः ५३ त्वामेवशरणमाप्ताएषएववरोहिनः ॥ गणेशउवाच ॥ वारयिष्येभयं
 सर्वैतस्मादघोरतराद्विवः ५४ भवत्कृतमिदंस्तोत्रमतिप्रीतिकरंमम ॥ संकष्टनाशनमितिर्विख्यातंचभविष्यति ५५ पठतांशृण्वतांचैवसर्वकाम
 प्रदंष्टणाम् ॥ त्रिसंध्यंयःपठेत्तत्संकष्टनामुयात्तत्काचिव ५६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इतिदत्त्वावरंतेषांसुराणंजगदीश्वरः ॥ पश्यतांमुनिदेवानां
 तत्रैवान्तर्दधेविमुः ५७ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउपासनासंक्षेपस्तोत्रनिरूपणंनमत्त्वारिशोध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥
 वरदेनगणेशेनप्रमुणासर्वकारिणा ॥ किंकृतंतन्ममाक्ष्वष्टच्छतेचतुरानन ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततो गजाननोविप्ररूपेणत्रिपुरंययौ ॥ म
 हार्हासनसंविष्टंदशोद्विजसत्तमः २ सउत्थायनमस्कृत्यस्वासनेचोपवेशयत् ॥ संपूज्यपरिप्रच्छकुतआगम्यतेद्विज ३ काविद्याकिंचतेनामष्ट
 च्छतेब्रूहिमेद्विज ॥ प्रयोजनंचाकिंतेस्तिशक्तिश्चेत्करवामहे ४ ॥ द्विजउवाच ॥ सायंगृहावयंदेत्यसर्वज्ञाःसर्ववेदिनः ॥ इच्छाविहारालोकानां
 भ्रमामोहितकाम्यया ५ कलाधरेत्येवनाम्नाविख्याताभुवनत्रये ॥ द्रष्टुकामौवैभवंतेसंप्राप्ताभवन्तव ६ असिलाःसंपदस्तेतुष्टश्चातृताःस्मसंप्रतम् ॥
 नकैलासेनवैकुण्ठेब्रह्मलोकेपिनेदशी ७ प्रदेशकेनवैसंपद्यादृशदृश्यतेतव ॥ दैत्यउवाच ॥ नाममात्रं कलाधारःकिंवाजानासिताद्विज ॥ ८ ॥
 संपदःसर्वलोकेषुयाभ्ययत्तांशंसि ॥ जानासिचेद्वंशयमेतासांमध्येमहोत्कटाम् ९ दृष्ट्वादास्यैवांछितंतेप्रियप्राणमपिद्विज ॥ नस्मरेपरिहासेपिवितयं
 आप्तिमुने १० ॥ कलाधरउवाच ॥ परेषांसंपदंदृष्ट्वाकिंस्यात्तवसुराद्विष ॥ विनयात्तेप्रसन्नोहंकलयतेदमिवै ११ कांचनराजंतलोहंत्रिपुरंश
 रसंस्थितम् ॥ रमतत्रास्थिरौदृत्याचिरकालंथासुखम् ॥ १२ ॥ जभेयंदेवागंधर्वैर्ननुबैरुगैरपि ॥ कल्पितार्थप्रदंतेकामंगकामदंष्टुभम् १३ यदैवैके
 नबाणेनकस्मिंश्चित्कालपर्यये ॥ भेत्स्यतेतद्दरौदैत्यतदानाशुपैष्यति १४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्युक्त्वायनुरादायसंस्तभ्यशर्मन्तरा ॥ पुत्रप्राप्ति
 र्ममेसौभुवनत्रयसन्निभम् १५ विचित्रैर्भवनैर्मन्यैर्दीर्घिकारामसंशुतैः ॥ नानाप्राप्तिगणैर्जुष्टंमर्वकामप्रदंश्वगम् १६ ॥ माययामोहितोदैत्यस्तत्रस्थो
 जहृषेभृशम् ॥ जगर्जवनवैहृत्योलोकत्रयविकंपनः ॥ १७ ॥ नमत्तःश्रेष्ठइत्येवंगर्वदपसमन्वितः ॥ त्रैलोक्यक्षोभयामासब्राह्मणंतमथाबवीत् ॥ १८ ॥

१. अकस्मात्कदनमाप्ताः इतिपाठान्तरम् ॥ २. ब्रह्मेत्यारभ्यपद्यमुद्रितपुस्तकेन ॥

याचस्वदुर्लभतरतेदास्येद्विजोत्तम ॥ इत्युक्त्वासद्विजः प्राह तदैत्यनिग्रहोपि सन् १९ ॥ ॥ द्विज उवाच ॥ अहं कैलासमगमं दृष्ट्वा तस्मिन् तिसु त्तमाम् ॥
 शिवेन पूजितां सम्यगगणेशीं चितां धर्दाम् २० तामानयत्वं मे देहि शक्तियद्यसुरेश्वर ॥ नैतादृशी मया मूर्तिर्यै लोके यंचरते क्षिता ॥ २१ ॥ अतो मम
 नस्तस्यामासक्तं दैत्यसत्तम ॥ तां प्राप्य कृतकृत्योऽहं विष्णुम्यसुरेश्वर २२ कीर्तिते प्रथयिष्यामि त्रैलोक्ये स चारचरे ॥ न दातां प्रियाच्छ्रेष्ठो वां छितं यः प्रय
 च्छति २३ ॥ ॥ दैत्य उवाच ॥ शंकरं किं करमन्ये गणयेन च देवताः ॥ जानयित्वा प्रदास्यामि तां मूर्तिं द्विजगुणव २४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इत्युक्त्वा
 पूजयामास तं कलाधरमादरात् ॥ ददौ तस्मै दशग्रामानगो वस्त्रभूषणानि च २५ मुक्ताफलानि भूषाणि महार्हाणि ताराणि च ॥ रत्नानि च प्रवाला निरां कवा
 स्तरणानि च २६ दासी दासशतं नानाभूषणयुक्तं देवसुरैः ॥ सदस्वान्तवस्तुश्रयस्वर्णक्षेत्राजानां चरथान् २७ प्रगृह्यैतद्वृद्धाह तं प्रययौ सकलाधरः ॥
 स्वाश्रमं हर्षयन् पूर्णसर्वानाश्रमवासिनः २८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं च सर्ववृत्तान्तं नारदोऽकथयत् सुरान् ॥ तेषां कालं प्रतीक्षतो दिवसानतिचक्रमुः २९
 ॥ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उपासनाखंडे नारदागमनोपनिषत्प्रवृत्तं तन्महाध्यायः ४३ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ कृतवान् किमु दैत्यः स गते तस्मिन् कला
 धरे ॥ कथयामानीय दत्तास्मै मूर्तिं श्रितामणेऽभू आ ३ एतत्कथय मे स वै विस्तार्य च तुरानन ॥ लीलागजाननीः शृण्वन्नृत्तप्यामि समासतः ॥ २ ॥ ब्रह्मोवा
 च ॥ ॥ तस्मिन् न गते यदकरोत्स दैत्यो मुनि सत्तम ॥ तत्सर्वं कथयिष्यामि शृणुष्व धाव हितो मुने ३ दूतौ संप्रेषयामास मंदराद्विस्थितां शिवम् ॥ आशिक्षय
 च्छिवं गत्वा ब्रूतं मद्वाक्यमादरात् ४ मूर्तिं श्रितामणे स्ते स्तिग्रहे सवार्थं दायुषा ॥ देहि तां दैत्यराजाय साध्वै रगिरिजापते ॥ ५ ॥ पातालस्वर्गलोके वामर्त्ये
 वा पुनरुद्धतम् ॥ तत्सर्वं तेन दैत्येन ह्यानीतं स्वगृहे बलात् ६ शीघ्रमानीय तां दिव्यावौ दैत्यमहाबलम् ॥ न दास्ये स्य दसां प्राप्ता तदा दैत्यः पराक्रमी ॥ ७ ॥
 ग्रहीष्यति बलात् तां तु ततो दुःखमवाप्स्यसि ॥ इति दैत्यवचः श्रुत्वा जगमदुःस्तौ शिवं प्रति ८ आह तु स्तौ महादेवं दैत्यराजेन शिक्षितम् ॥ इत्थं दूतवचः श्रुत्वा
 त्रिनेत्रः क्रोधमूर्छितः ९ उवाच दूतौ तौ वाभि तिकृत्वा क्षमेव चः ॥ कामस्येव भवेद्द्रुमनो चेन्नानां प्रसंशयः १० किं कार्यं तेन दैत्येन नृणां भूतेन मे विभोः ॥ आ
 या तु दुद्रुमे वास्तुमर्मुकामो ममातिकम् ११ नेयं मूर्तिं स्तेनशक्या प्राप्नुजन्मशैतैरपि ॥ प्रलयाग्निः पतंगेन किं शांतिमधिगच्छति १२ मेरोः पातो मूष
 केन शक्यः कर्तुं किमोजसा ॥ असंख्यजलनिष्काशाच्छुष्कः स्यात्किमहोदधिः १३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ श्रुत्वा तु शांकरं वाणीं दैत्यो यातौ यथागतम् ॥ अहू
 तां स्वाभिं न वाक्यं शंभुना यदुदीरितम् १४ तदा कर्ण्यं प्रजज्वालैर्दयो वाक्यार्थकोविदः ॥ क्रोधानलेन दीप्तो त्रैलोक्यं प्रदहन्निव १५ आज्ञापयन्
 युद्धाय स्वसेनां चतुरंगिणीम् ॥ निर्गता स ह सांसेना मंदराचलं मुखे १६ मृतं लंछादयामास निर्मर्यादो यथा बुद्धिः ॥ अनेकसूर्यसंकाशा विकीर्णैः
 शस्त्रसंचयैः १७ गजैर्वाघनवद्वहैरंघ्रिभ्यो र्मानसकंपिनी ॥ दैत्यसिंहे पुरमांस्त्वहो विमानसदृशं महत् १८ मनोवैगंततः पश्चाज्जिघांसुः शंभुमाययौ ॥

[illegible]

त्रिभिः ॥ पातयामासेवेनवज्रदंष्ट्रत्रिभिः शैरः १६ इंद्रोपिवज्रपातेनदैत्यामारुह्यपातयत् ॥ उद्यम्यनिशितस्वर्द्धैत्यपुत्रः समाययौ १७ हनुकामो
जयंतंतवीरेषुपतितेषुच ॥ तंनिरक्षयतथायांतंस्वर्द्धाचिच्छेदपात्रिणा १८ जयंतोभ्यहनच्छीघ्रैर्दयमजुंत्रिभिः शैरः ॥ तराहतोविमन्त्रकंयपतमोहसं
युतः १९ एवंसेवेषुसैन्येषुप्रभ्रमेषुसमंततः ॥ दृष्ट्वापलायनपरानदैत्यान्देवगणादिंतात् २० अधावनपृष्ठतः केचित्प्रमथाजयशालिनः ॥ एवंजयत्सुदेवे
षुस्वसैन्येविहतेपिच २१ आययौस्वयमेवेशत्रिपुराधिष्ठितोसुरः ॥ शस्त्रयुद्धंपुराकृत्वयुध्येतामस्रतोद्युभौ ॥ २२ ॥ वारुणास्त्रजहौदैत्योद्विष्टोर्वीर
तराभवत् ॥ नीहारबहुलेयुद्धेनप्राज्ञायतकिंचन २३ क्वचिदविद्युत्प्रकाशेनस्वपरज्ञानकारिणा ॥ युद्धमासीत्तुमुलंधोरूपंदुरासदम् २४ विलोक्यसै
न्यंतस्सर्वद्विष्टावतप्रपीडितम् ॥ शिलापातभयाद्यातेस्वसैन्येतुदिशोदश २५ वायव्यमंलगिरिशोमोचयामासस्त्वम् ॥ महावातान्महामेवाविशीणोः
स्वर्द्धाचिच्छेदपात्रिणा २६ वातेनवृण्णितासेनादैत्यानांसर्वतोदिशम् ॥ जगलुःपक्षिपिच्छानिविरिणीषाणिदूरतः २७ पतिताश्चर्णिताः केचिद्वथाश्वगजपतयः ॥
उन्मूलितालतादृक्षाश्छादयंतस्मसैनिकात् २८ पन्नगास्त्रेणतंवायुंतथादैत्योन्यवारयत् ॥ आकर्णधनुराकृष्यतूणाद्वाणंप्रगृह्यच ॥ २९ ॥ मंत्रयन्त्रन
लास्त्रणशिवसैन्येन्यपातयत् ॥ अंगारद्वष्टिः सहसापतितासर्वदाहिनी ३० प्रलयमेनिरेसर्वेज्वालामालाभिरदिताः ॥ ज्वालाम्भ्योदिप्यमानाभ्योमहाभितिक
रः पुमान् ३१ आविरासीन्महाकायोऽखिस्त्वमूर्ध्नाभनस्तलम् ॥ दंष्ट्राकारलवदनोमहारावभुधातुरः ३२ लालयन्सर्पानांवीरांशतयोजनविरुताम् ॥ नासा
पवनवेगेनभ्रामयन्कुंजरावरणे ३३ भक्षयामासतांसेनांउरगानिवपक्षिराट् ॥ अपीपलङ्गमेनातेनपुंसांप्रपीडिता ३४ शिवपृष्ठसमासाद्यरक्षरक्षेतिचा
ब्रवीत् ॥ मागैष्ट्यभयंतस्यैदृत्वावाह्निन्यवारयत् ३५ पर्जन्यास्त्रप्रपातेनतत्तक्षणाद्भिरजापतिः ॥ बाणेनैकनंतंधोरंपुरुषंसन्यपातयत् ३६ ततउत्था
यपुरुषोबभक्षशिवसैनिकात् ॥ युयुःपलायनपराः प्रमथाभयविव्वलाः ३७ स्खलंतोनिपतंतश्चनिश्वसंतश्चकंपिरे ॥ शिवोपिनिःसहायत्वादरीमेवा
न्वपद्यत् ३८ षडाननदयोवीराजनुसस्रुस्तमेवहि ॥ जिह्वशुगिरिजौदैत्योविविच्यैकाकिर्नीगिरी ३९ विहारयणभूमितुययौकैलासमेवसः ॥ दूरादृष्ट्वात
मायांतंचकंपेगिरिजातदा ४० उवाचपितरंगत्वादस्येयोमांकिनुनेष्यति ॥ तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वानित्वातंदुर्गमांगुहाम् ४१ अविज्ञातांस्वेतरेणस्थापयामासनि
र्भयाम् ॥ सोपिदैत्यस्ततोहैर्मगिरितद्वहणेच्छया ४२ आगतो नददर्शयगिरिजान्कापिस्तम ॥ भ्रमन्दर्शतत्रैकांमूर्तिं चिंतामणेः शुभाम् ४३ सहस्रसूर्यसंकाशां
नानालंकारशोभिनीम् ॥ त्रैलोक्यमुंदरांसद्वोऽगृहीत्वास्वस्थलययौ ४४ नानावादननिर्घोषैः स्तुवद्विर्बोधिर्भित्तः ॥ ततः पातालमगमत्सर्वत्रविजयीबली ॥
४५ गच्छतस्तस्यैत्यस्यहस्तेऽप्यंताहितातदा ॥ मूर्तिश्चितामणेः सातुतदद्भुतमिवाभवत् ४६ तमेवाशकुनमंस्वातपुंरुनराविशत् ॥ अयंतंविमनाश्चिंतांद्
रंतांसमुपागतः ४७ ॥ इतिश्रीमणेशपुराणेउपासनासंक्षेपत्रिचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ ततः किमकरोच्छंभुस्त्रिपुरेणपराजि

तः ॥ कथं तमजयैत्यंत्रिपुरं जयशालिनम् १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः शंभुः परार्चितामार्पेदे मनसा सक्तु ॥ स्वाहा स्वधा विहीनं तु मूलं परिचितयन् २
 कदास्व स्थानगा देवा भविष्यंति गतज्वराः ॥ केनोपायेन वासः स्याद्भुजैरस्य पराजयः ३ एवं चितातुरेतास्मिन्नारदो मुनि सत्तमः ॥ आययौ शंकरं द्रष्टुं देवान् सर्वान्यदृ
 च्छया ४ तं दृष्ट्वा जहृषे देवो मर्त्यः प्राप्य यथा मृतम् ॥ पूजयामास विधिवत्कृतासनपरिग्रहम् ५ आलिङ्गय तमुवाचेऽथ शिवश्चित्तातुरो भृशम् ॥ देवानां हितमन्वि
 च्छन् नैतस्य स्वधमेव च ६ शिव उवाच ॥ दैत्येन सर्वदेवानां कन्दनं कृतमोजसा ॥ तद्वर्णे भग्नसंकल्पाः सर्वे देवाः पलायिताः ७ याता दशदिशो ब्रह्मनकः कुत्रास्तेन
 वेद्म्यहम् ॥ ममाप्यन्त्याणितेनास्त्रैः प्रभग्नानि सहस्रशः ८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ श्रुत्वा शिववचः सोममुवादान्मुनि सत्तम ॥ मन्वानः परमाश्रयैत्रैलोक्येश पराभव
 म् ९ ॥ नारद उवाच ॥ सर्वज्ञे सर्वविद्येश सर्वेश सर्वकर्तार ॥ सर्वान्वेने सर्वहरे सर्वस्यापि नियन्तार १० शक्ते कर्तुमर्हस्येति वाच्यथा कर्तुमपि प्रमो ॥ अ
 णिमादिगुणोपेतैषैश्वर्यविलासिनि ११ किंवक्तव्यं मया देवसर्ववत्कृते त्वयि ॥ मुनिना गानसक्तेनात्रिलोको भ्रमता निशम् १२ तव वाक्यादुरोधेन विचार्य प्रब्र
 वीम्यहम् ॥ एवमुक्त्वा क्षणध्यात्वा पुनः प्राह शिवं मुनिः १३ ॥ मुनिरुवाच ॥ युद्धाय गंतुं कामेन नाचितो गणपस्त्वया ॥ अतः पराभवं प्राप्तो वह्निनेत्रः पिनाक
 धृक् १४ इदानीमर्चय पुरा विघ्नेशं विघ्नवारणम् ॥ प्रसाद्य तद्वरं लब्ध्वा याहि युद्धाय सादरम् १५ पराजेष्यसि तदैत्यनात्रकार्या विचारणा ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ते
 नापि तपसा देवो महताराधितः पुरा १६ तेन तस्मै वरोदतोऽखिलविघ्नो वहा रिणा ॥ महेश्वरं विनामृत्युन केनापि भवेत्तव १७ तस्माद्गिरिश तस्येदं कामं गतुं पु
 रत्रयम् ॥ एकेषुणादारय स्वजयोपायो यमीरितः १८ प्रहर्षं मूलं लेभ्यः श्रुत्वा गजानन गिरिपूर्वोकां प्राह तं मुनिम् १९ ॥ शिव उवाच ॥ स
 त्यमुक्तं त्वया ब्रह्मं स्वद्वाक्येन स्मृतं मया ॥ उपदिष्टौ पूर्वमेव मंत्रौ तेन मुनेन मम २० षडक्षैरेकाक्षरौ तौ सर्वसंकटहारकौ ॥ युद्धे व्यासक्तचित्तेन न जप्तौ न च संस्मृतौ २१
 सर्वविघ्नहरो देवो न स्मृतो हि गजाननः ॥ सर्वेषां कारणं कर्ता पाताहता विनायकः २२ ॥ मुनिरुवाच ॥ ततोऽप्यमहादेवमाहादेवं गजाननम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 विसर्ज्य नारदेवो जगाम तपसोऽशिवः २३ दंडकारण्यदेशे तु पद्मासनस्थितो जपत् ॥ प्रणिधाय बलत्वा निनियम्य ध्यानतत्परः २४ सो तपत्तप उग्रं शतवर्षाणि शं
 करः ॥ ततस्तस्य सुखांभोजान्निर्गतस्तु पुमान्परः २५ पंचवक्त्रो दशजुलोलोऽदुःशशिप्रभः ॥ मुंडमालः सर्पभूषो मुकुटांगदभूषणः २६ अग्र्यर्कशशिनो
 भाभिस्त्रिस्त्वेव न्दशायुधः ॥ तद्भासाधार्षितो देवो पश्यदुग्रपुरःस्थितम् २७ विनायकं पंचमुखं पंचास्यमपरांशिवम् ॥ तं दृष्ट्वा तर्कयद्देवः किमहं द्विवि
 धोऽभवम् २८ किं वाममैवरूपेण त्रिपुरोयमिहागतः ॥ त्रयस्त्रिंशत्कोटिदेवेष्वपरः पंचवक्त्रवान् २९ अथवा स्वप्न एवाथ दृष्टो दीर्घतरो मया ॥ अथ वामे
 वरं दातुमागतो यं गजाननः ३० सर्वविघ्नहरो देवं यंध्यायामि दिवानि शम् ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एवमाकर्ण्य तद्वाक्यमुवाच द्विरदाननः ३१ अंतर्यस्त
 किं तो देवः सोऽयं विघ्नहरो विभुः ॥ न मे स्वरूपं जानति देवर्षिचतुराननाः ३२ न वेदाः सोऽपि न पदः कुतः षट्शाल्वेदिनः ॥ अशेषमुवनस्याहं कर्ता पाता

पहारकः ३३ ब्रह्मादिस्थावरचरत्रिगुणानामहंप्रभुः ॥ तपसानेनतुष्टोहंवरदातुमिहागतः ३४ वरान्वृणुमहोदेवयावतोमत्तइच्छसि ३५ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उपासनासंख्ये तपोवर्णनं नाम चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ४४ ॥ मुनिरुवाच ॥ ततः प्रसन्ने विघ्ने शेषे देवेशे विघ्नहारीणि ॥ वरान्नादत्सति शर्वाय किं विघ्ने सदाशिवः १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ गणेशवचनं श्रुत्वा शिवो वाक्यमथाब्रवीत् ॥ स्मृत्वा गजाननं तत्तुल्यस्वरूपं वरप्रदम् २ ॥ शिव उवाच ॥ दशापिनेत्राणि ममाद्यधन्यान्यथोभुजाः पूजनतस्तवाद्य ॥ तवानेतं पंचशिरांसि पन्थान्यश्नुते पंचमुखानि देव ३ पृथ्वीजलवायुरथोदिशश्च तेजश्च कालः कलनात्मकोऽपि ॥ नभोरसोरूपमथापि गंधः स्पर्शश्च शब्दोऽप्यनंद इन्द्रियाणि ४ गंधर्वयक्षाः पितरो मनुष्या देवर्षयो देवगणाश्च सर्वे ॥ ब्रह्मद्रुद्रा वसवोऽथ साध्यास्त्वत्तः प्रसूताः सचराचराश्च ५ ॥ सहस्रयुगो विंशत्यमनन्य बुद्धेर्जगुणात्पासिसमस्तमेतत् ॥ तमोगुणात्सहस्रे गुणानित्यानि राहाः खिलकर्मसाक्षी ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततोहमबुवंदं गणेशं तं शिवाज्ञया ॥ नामचाकरं तस्य तच्छृणुमहामते ७ त्वन्नामबीजं प्रथममादुकाणामोकाररूपं श्रुतिमूलभूतम् ॥ यतो गणानां त्वमसीह इशोगोत्रे इत्येव तवास्तु नाम ८ ॥ ओमित्यथोक्तं गणनाथे कनतुतोषशर्वः प्रददौ वरांश्च ॥ यस्मिन् सर्वकार्येषु त्वेव शक्यं तत्तत्सलभेदविघ्नम् ९ विनास्त्यतिनेलं मेघकोपिवांछार्थं सिद्धिं कृमिक्रीडाकोपि ॥ शैवैस्त्वदीयैरथैवैषण्वैश्च शक्तैश्च सौरैश्च सर्वकार्ये १० शुभाशुभैर्वादेकलौकिकैर्वा त्वमर्चनीयः प्रथमं प्रयत्नात् ॥ यत्र मंगलं सर्वजनेषु देवस्य यक्षविद्याधरपन्नगेषु ११ तस्येश्वरो मंगलमूर्तितां त्वं यतो यतो मंगलकृत्स्वभक्ते ॥ जहंपुरानर्चय तत्स्वदेशस्त्वय्यस्मृतैस्त्य वरस्य युद्धे १२ अवंदनाच्चापपराभवं तं तस्तवांघ्रिशरणं प्रपन्नः ॥ क्षमापराधं मम सर्वशक्ते जयं प्रयच्छासि लज्जय काले १३ ये सर्वथा त्वानंजतिं देवजडाद रिद्राः प्रभवंतु तोपि ॥ अजतिरिति कुता मनुष्याः प्राप्स्यंति सिद्धिनि रिवलार्थं दान्तिम् १४ ॥ कउवाच ॥ इत्थं निशम्यां खिलवाक्यसारं वेत्ता वदद्वाक्यमिदं गिरिशम् ॥ यदायदा मे रमरणं विदध्यास्तदांति कंतेहमिया मुमेश १५ मन्नामबीजेन निमग्नैकं बाणं तु तेनैव पुरत्रयं तत् ॥ निपातयास्मन्महसामहेशकृत्वा सदैव खलु भस्मसात्त्वम् १६ ततः स्वनान्नाम वदत्सहस्रं गणाधिपोऽस्मै प्रणतयसम्यक् ॥ शिवाय अक्तया परिदुष्टचित्तो जयप्रदं कामकरं जनानाम् १७ उवाच चैरणं काल एतत् पठस्व दैत्यान् विनिहंति शीघ्रम् ॥ त्रिसंध्यमेतस्य जपान्नराणां सिद्धयंतिका माः सकला जभीष्टाः १८ श्रुत्वा तु वाक्यं दिशदानस्य तं पूज्यसम्यक् क्षिप्र उजहर्ष ॥ संस्थापयामास महागणेशं प्रासादमुच्चैर्दृढमाशुचक्रे १९ संतप्य देवान् मुनिं सिद्धं संधानदाननिदत्वा द्विजपुंगवेभ्यः ॥ पुनश्च संपूज्य नमश्चकार देवगिरिशो वरदं गणेशम् २० उवाच सवर्नमजिपूरितुं विख्यातिमागच्छतु सर्वलोके ॥ देवेन सर्वैश्च तथोदितैस्तैरर्तुभिरुत्तेगणनाथमुख्यैः २१ अंतर्हितुं निगुणेषु रम्ये शोशोऽप्यगतास्त्वनिलयं स्वर्गैरुपेतम् ॥ गंधर्वयक्षनिवहैरमरांगनाभिर्दत्तं निजं परमुदागिरि राजमुवाच २२ श्रुत्वा तद्वाप्युतवचः सकलं गिरिशदेवेश्वरामुदिरमुनयः स दाराः ॥ योगीश्वराश्च निहतानि

पुंस्वधिष्यममसताप्याधिगतगिरिशप्रसादात् २३ ॥ इतिश्रिगणेशपुराणेउपासनाखंडेशिवस्यवर्दाननामपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ४५ ॥ व्यास
 उवाच ॥ कथंनान्नांसहस्ररंगणेशउपदिष्टवान् ॥ शिवायैतन्ममाचक्ष्वलोकानुग्रहतत्पर १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ देवएवंपुरातिःपुरत्रयजयोधमे ॥
 अनर्चनाद्रणेशस्यजातोविघ्नाकुलः किल २ मनसासविनिर्घायततस्तद्विकाराणम् ॥ महागणपतिभक्त्यासमभ्यर्च्यथाविधि ३ विघ्नप्रशमनोपायमपृच्छ
 दपराजितः ॥ संतुष्टःपूजयाशंभोमहागणपतिःस्वयम् ४ सर्वविघ्नैकहरणसर्वकामफलप्रदम् ॥ ततस्तस्मैस्वकंनान्नांसहस्रमिदमब्रवीत् ५ अस्यश्रीमहाग
 णपतिसहस्रनामस्तोत्रमालामंत्रस्य ॥ गणशक्तुषिः ॥ महागणपतिर्देवता ॥ नानाविधानिच्छदांसि ॥ गोमतिबीजम् ॥ तुंडमितिशक्तिः ॥ स्वाहाकील
 कम् ॥ सकलविघ्ननाशनद्वारामहागणपतिप्रीत्यर्थजपेविनियोगः ॥ ॥ महागणपतिस्त्वाच ॥ ७ गणेश्वरेशकोटोगणनाथोगणाधिपः ॥ एकदंष्ट्रेव
 क्रतुंढोगजवक्त्रोमहोदरः ६ लंबोदरोधूम्रवर्णोविकटोविघ्ननायकः ॥ सुमुखोदुस्खोबुद्धोविघ्नराजोघनाशनः ७ भीमप्रमोदआमोदःसुरानंदोमदोत्कटः ॥ हेरंबःशब
 रःशंभुर्लंबकर्णोमहाबलः ८ नंदनोऽलंपटोभोरुर्मघनादोगंजयः ॥ विनायकोविरूपाक्षोधीरशूरावरप्रदः ९ महागणपतिर्बुद्धिप्रियःक्षिप्रप्रसादनः ॥ रुद्रप्रियोग
 णाध्यक्षउमापुत्रोघनाशनः १० कुमारगुरुरीशानपुत्रोभूषकवाहनः ॥ सिद्धिप्रियःसिद्धिपतिःसिद्धःसिद्धिविनायकः ११ अविघ्नस्तुंबरुःसिंहवाहनोमोहिनी
 प्रियः ॥ कटंकटोराजपुत्रःशालंकःसोमितामितः १२ कूष्माण्डसामंभूतिर्दुर्जयधूर्जयोजयः ॥ भूततिर्भुवनपतिर्भूतानांपतिरव्ययः १३ विश्वकर्तोविश्वसु
 खोविश्वरूपोनिधिर्घृणिः ॥ कविःकवीनामृषभोब्रह्मण्योब्रह्मणस्पतिः १४ ज्येष्ठराजोनिधिपतिर्निधिप्रियपतिप्रियः ॥ हिरण्यपुरांतस्थःसूर्यमंडलम
 ध्यगः १५ कराहतिष्वस्तसिंधुसालिलःपूषदंतभिर् ॥ उमांककैलिकुतुकीमुक्तिदःकुलपालनः १६ किरीटिकुंडलीहारीवनमालीमनोमयः ॥ वैमुख्यहतदै
 त्यश्रीःपादाहतिजितक्षितिः १७ सद्योजातःस्वर्णमुंजमेखलीर्दुर्निमित्तहृत् ॥ दुःस्वप्नहृत्प्रसहनशुणीनादप्रतिष्ठितः १८ सुरूपःसर्वनेत्राधिवार्षा
 सेनाश्रयः ॥ पीतांबरःखंडारःखंडेकुतशेखरः १९ चित्रांकःश्यामदर्शनोभालचंद्रश्चतुर्भुजः ॥ योगाधिपस्तारकस्थःपुरुषोत्तमजकर्णकः २० गणाधिरा
 जोविजयस्थिरोगजपतिर्ध्वजी ॥ देवदेवस्सरप्राणोदीपकोवायुकीलकः ॥ २१ ॥ विपश्चिद्धरदोनादोवाद्भिन्नबलाहकः ॥ वराहरदनोमृत्युंजयो
 व्याघ्राजिनांबरः २२ इच्छाशक्तिघरोदेवत्रातादैत्यविमर्दनः ॥ शंभुवल्कोद्भवःशंभुकोपहाशंभुहास्यभूः २३ शंभुतेजाःशिवाशोकहारीगौरीसुखाव
 हः ॥ उमांगमलजोगौरीतेजोभूःस्वधुनीभवः २४ यज्ञकायोमहानादोगिरिवर्ष्मशुभाननः ॥ सर्वात्मासर्वदेवात्माब्रह्ममूर्द्धाककुप्युतिः २५ ब्रह्मांडकुंभश्चि
 द्वयोर्मभालःसत्यशिरोरुहः ॥ जगज्जन्मलयोन्मेषनिमेषोभ्यर्कसोमहृक् २६ गिरिंद्रकरदोधर्मोर्धर्मिष्ठःसाम्बुहितः ॥ ग्रहर्क्षदशनोवाणीजिहोवासवनासिकः

१ हुमितिबीजं एवं लिखितपुस्तके २ नन्दनःश्रीप्रदोभीषोमेघनादोगणजयःइतिपाठान्तरम् । ३ शालंकःइतिलिखिते ४ विघ्नान्नपूरुइ०पा० ५ हविर्भुजःइ०पा० ६ नादभिजोमहांबरः इ०पा०

२७ भ्रूमध्यस्थितकरोब्रह्मविद्यामदोक्तः ॥ कुलाचलांसःसोमार्कधंदोहृदशरीरधरः २८ नदीनदभुजःसर्पगुलीकस्तारकानलः ॥ व्योमनाभिः
 श्रीहृदयोमेरुष्ठणैर्वोदरः २९ कुक्षिस्थयक्षगंधर्वरक्षःकिन्नरमानुषः ॥ पृथ्वीकटिःसृष्टिलिंगःशैलोरुदस्रजानुकः ३० पातालजंघोयुनिपादकालगुष्ठबय
 तनुः ॥ ज्योतिर्मंडललगुलोहृदयालाननिश्चलः ३१ हृत्पद्मकर्णिकाशालिवियत्केलिसंरावरः ॥ सद्रक्तध्याननिगडःपूजावारिनिवारितः ३२ प्रतापी
 करयपसुतो गणपोविष्टपीबली ॥ यशस्वीधार्मिकःस्वोजाग्रथमःप्रथमेश्वरः ३३ चिंतामणिद्वीपपतिःकल्पद्रुमवनालयः ॥ रत्नमंडपमध्यस्थारत्नसिं
 हासनाश्रयः ३४ तीव्राशिरोधृतपद्मोज्ज्वालिनौलोलालितः ॥ नंदानंदितपीठश्रीभोगदासृषितासनः ३५ सकाभदायिनीपीठःस्फुरद्गुह्यसनाश्रयः ॥
 तेजोवतीशरीरलंसन्यानित्यावतंसितः ३६ सविघ्ननाशिनीपीठःसर्वशक्त्यंबुजाश्रयः ॥ लिपिपद्मासनाधारोवाह्यधामत्रयाश्रयः ३७ उन्नतप्रपदेगूढगु
 लःसंवृतपाणिनकः ॥ पीनजंघाःश्लिष्टजानुःस्थूलरुप्रोन्नमस्कटिः ३८ निम्ननाभिःस्थूलकुक्षिपीनवक्षःबृहदुजः ॥ पीनस्कंधःकंदुकंठोलंबोष्ठोलंबना
 सिकः ३९ भ्रमवामरदस्तुंगसव्यदंतोमहाहनुः ॥ ह्रस्वनेत्रत्रयःशूर्पकर्णोनिबिडमस्तकः ४० स्तब्धकारकुंभआग्ररत्नमौलिनिर्गुणः ॥ सर्पहारक
 दीप्तुत्रःसर्पयज्ञोपवितवान् ४१ सर्पकोटीरकटकःसर्पश्रेयकांगदः ॥ सर्पकश्येदराबंधःसर्पराजोत्तरीयकः ४२ रत्नोरत्नंबरधरोरत्नमाल्यविभूषणः ॥
 रक्तक्षणोरत्नकरोरत्नत्वोष्ठपल्लवः ४३ श्वेतःश्वेतांबरधरःश्वेतमाल्यविभूषणः ॥ श्वेतातपत्ररुचिःश्वेतचामरवीजितः ४४ सर्वावयवसंपूर्णःसर्वलक्षण
 लक्षितः ॥ सर्वाभरणशोभाढ्यःसर्वशोभासमन्वितः ४५ सर्वमंगलमंगल्यःसर्वकारणकारणम् ॥ सर्वदैकरःशार्ङ्गबीजपूरीगदाधरः ४६ शुक्लांगो
 लोकसुखदःसुतनुस्तनुवर्धनः ॥ किरिटीकुंडलीहारिवनमालीशुभांगदः ॥ ४७ इक्षुचापधरःशूलीचक्रपाणिःसरोजभृत् ॥ पाशीधृतोत्पलशालीमं
 जरीभृत्स्वदंतभृत् ४८ करपल्लीधरोविश्वभयदैकरोवशी ॥ अक्षमालाधरोज्ञानमुद्रावाचमुद्रायुधः ४९ पूर्णपत्रिकंबुधरोविधृतालिसमूहकः ॥ मातु
 लिंगधरश्चूतकलिकाभृत्कुठारवान् ५० पुष्करस्थस्वर्णवटीपूर्णरत्नाभिवर्षकः ॥ भारतीसुंदरिनाथोविनायकरतिप्रियः ५१ महालक्ष्मोप्रियतमःसिद्धलक्ष्मी
 मनोरमः ॥ रमारमेशपूर्वगोदाक्षिणोमामहेश्वरः ५२ महीवराहवामंगोरतिकंदर्पश्रिमः ॥ आमोदमोदजननःसप्रमोदप्रमोदनः५३ समेधितसमृद्धिश्रीऋद्धिसि
 द्धिप्रवर्तकः ॥ दत्तसौमुख्यसुमुखःकोतिकंदलितश्रयः ५४ मदनवाक्याश्रिताभिःरुतदौमुख्यदुर्मुखः ॥ विघ्नसंप्लवोपघ्नःसर्वोन्निरमदद्रवः ५५ विघ्नकृन्ने
 घ्नचरणेद्राविणीत्तितःरुतः ॥ तीव्राप्रसन्नयनोज्ज्वालिनौपालितैकदृक् ५६ ॥ मोहिनीमोहनोभोगदायिनीकांतिमंडितः ॥ कामिनीकांतवक्त्रश्रीरधि
 ष्ठितवसुंधरः ५७ वसुंधरामदेवब्रह्ममहासाखनिधिप्रभुः ॥ नमःसुमतीमौलिमहापद्मानिधिप्रभुः ५८ सर्वसहस्रसंख्यःशोचिष्येशहृदाश्रयः ॥ ईशानमूर्धा

देवेंद्रशिखः पवननन्दनः ५९ अग्रप्रत्यग्रनयनो दिव्यास्त्राणां प्रयोगविद् ॥ ऐरावतादि सर्वाशावराणावरणप्रियः ६० वज्राद्यस्त्रपरिवारोगणचण्डसमाश्रयः ॥
 जयाजयपरीवारो विजयाविजयावहः ६१ अजिताजितपादाब्जो नित्या नित्यावतंसितः ॥ विलासिनीकृतो ह्लासः शौडो सौंदर्यमंडितः ६२ अनंतानंतसुखदः
 सुमंगलमुमंगलः ॥ इच्छाशक्तिज्ञानशक्तिक्रियाशक्तिनिषेवितः ६३ सुभगासंश्रितपदोललितालिताश्रयः ॥ कामिनीकामनकाममालिनीकेलिलालितः
 ६४ सरस्वत्याश्रयगौरैर्नन्दनः श्रीनिकेतनः ॥ गुरुगुप्तपदेवाचासिद्धो वागीश्वरीपतिः ६५ नलिनीकामुको वामारामो ज्येष्ठामनोरमः ॥ रौद्रीमुद्रितपादाब्जो
 हुंबीजस्तुंगशक्तिः ६६ विश्वादिजननत्राणः स्वाहाशक्तिः सकलिकः ॥ अमृताब्धिकृतावासो मदघूर्णितलोचनः ६७ उच्छिष्टगण उच्छिष्टगणेशो गणनायकः ॥
 सार्वकालिकसंदिग्धनिर्णयशैवो दिगंबरः ६८ अनपायो नंतदृष्टिप्रमेयोजगरमरः ॥ अनाविलोपप्रतिरोधच्युतो द्युतमक्षरम् ६९ अप्रतर्क्यो क्षेयोज्ययो न धारो
 नामयो मलः ॥ अमोघसिद्धिरहैतमवरो प्रमिताननः ७० अनाकारो ब्यभूम्यग्निबलघ्नो व्यक्तलक्षणः ॥ आधारपीठ आधारआधारधेयवर्जितः ७१ आबु
 केतनजाशापूरकआलुमहारथः ॥ इक्षुसागरमध्यस्थ इक्षुभक्षणलालसः ७२ इक्षुचातिरेकश्रीरिक्षुचापनिषेवितः ७३ इंद्रगोपमानश्रीरिंद्रीनिलसमद्युतिः ॥
 इंदीवरदलभयमंडुमंडलनिर्मलः ७४ इध्मप्रियइडाभागइडाधामेदिराप्रियः ॥ इक्ष्वाकुविघ्नविध्वंसी इतिकर्तव्यतेप्सितः ७५ ईशानमौलिरीशानईशानसुतई
 तिहा ॥ ईषणात्रयकल्पांतर्हामात्रविवाजितः ७६ उपेद्रउडुष्टमौलिहंहरकबलिप्रियः ॥ उन्नताननउत्तुंगउदारत्रिदशग्रणीः ७७ ऊर्जस्वनूपमलमदूहापो
 हदुरासदः ॥ ऋग्यजुःसामसंभूतिर्ऋद्धिसिद्धिप्रवर्तकः ७८ ऋजुचितैकमुलभः ऋणत्रयविमोचकः ॥ लुप्तविघ्नः स्वभक्तानां लुप्तशक्तिः सुरद्विषाम् ७९ लुप्तश्रीर्विमु
 खार्चानां लुप्ता विस्फोटनाशनः ॥ एकारपीठमध्यस्थ एकपादकृतासनः ८० एजिताखिलैर्यश्रीरेजिताखिलसंश्रयः ॥ ऐश्वर्यनिर्वैरैश्वर्यमैहिकामुष्पिकप्रदः
 ८१ ऐरमदसमोन्मेषऐरावतनिभाननः ॥ अकारवाच्य अकारजो जस्वानोषधीपतिः ८२ औदार्यनिधि रौद्रयद्युर्ध्वौ त्रत्यनिःस्वनः ॥ अंकुशः सुरनागानामंकुशः
 सुरविधिवाम् ८३ असमस्तविसर्गाणां पदेषु परिकीर्तितः ॥ कमंडलुधरः कल्पः कपर्दी कलभाननः ८४ कर्मसाक्षी कर्मकर्ता कर्मफलप्रदः ॥ कर्दबगोलकारः कू
 ष्माण्डगणनायकः ८५ कारुण्यदेहः कपिलः कथकः कटिमुत्रभृत् ॥ सर्वः खड्गप्रियः खड्गखातांतरथः खनिर्मलः ८६ खल्वाटशृंगनिलयः खट्वांगीखदुरासदः ॥ गुणा
 द्योगहनेगस्योगद्यपद्यमुधारणवः ८७ गद्यगानप्रियोगर्जो गीतगीर्वाणपूर्वजः ॥ गुह्याचारतो गुह्यो गुह्यागमनिरूपितः ८८ गुहाशयो गुहाब्धिस्थो गुरुगम्यगुरोर्गु
 रुः ॥ घंटाघघरिकामालीघटकुंभो घटोदरः ८९ ङकारवाच्यो ङकारो ङकाराकारं भूदभृत् ॥ चंद्रश्चंद्रेश्वरः सुहृदंदेशश्चंद्रयिक्रमः ९० चराचरपतिश्चित्तमणिश्चर्वणला
 लसः ॥ छंदश्छंदोवपुश्छंदोदुलक्ष्यश्छंदविग्रहः ९१ जगद्यो निर्जगत्साक्षी जगदीशो जगन्मयः ॥ जपो जपपरो जप्यो जिह्वासिंहासनप्रभुः ९२ झलझलछोल्लसद्दानञ्जकारि
 भ्रमराकुलः ॥ टंकारस्फारसं सरावणं कारिर्मणिनूपुरः ९३ ठद्वयपिच्छवांतरथः सर्वमंत्रैकसिद्धिदः ॥ ढिंढिंढुंढो ढाकिनीशो ढामरो ढिंढिमप्रियः ९४ ढक्कानिनादमुदि

तोढाकोढुढिविनायकः ९५ तत्वानांपरमंतचतत्त्वंपदुनिरूपितः ॥ तारकांतसंस्थानस्तारकस्तारकांतकः ९६ स्थाणुः स्थाणुः प्रियः स्थाता स्थावरजंगमजगत् ॥
 दक्षयज्ञप्रमथंनोदातादानवमोहनः ९७ दयावान् द्रिद्व्यविभवो दंष्ट्रदंडनायकः ॥ दंतप्रभिन्नाभ्रमालौदत्यवारणदारणः ९८ दंष्ट्रालग्नद्विपटोदेवार्थद्वगजकृतिः ॥
 धर्मधनपतिर्धन्योधनदोधरणीधरः ९९ ध्यानैकप्रकटोध्येध्यानध्यानपरारणः १०० नंदो नंदिप्रियो नानादो नदमध्ये प्रतिष्ठितः ॥ निष्कलो निर्मलो नित्योनिया
 नित्योनिरामयः १ परंव्योमपरंधामपरमात्मापरंपदम् ॥ परास्परः पशुपतिः पशुपाशाविमोचकः २ पूर्णानंदः परानंदः पुराणपुरुषोत्तमः ॥ पद्मप्रसन्ननयनः प्रण
 ताज्ञानमोचनः ३ प्रमाणप्रत्ययातीतः प्रणतार्तिनिवारणः ॥ फलहस्तः फणिपतिः फेत्कारः फणितप्रियः ४ बाणाचिंतां प्रियुगुलो बालकेलिकुतूहली ॥ ब्रह्मब्र
 ह्माचिंचितपदो ब्रह्मचारी बृहस्पतिः ५ बृहत्तमो ब्रह्मपरो ब्रह्मण्यो ब्रह्मविविप्रः ॥ बृहद्वादाय चीत्कारो ब्रह्मांडावल्लिमेखलः ६ भूक्षेपदत्तलक्ष्मीको भर्गो भद्रो भ
 चापहः ॥ भगवान् भक्तिमुलभूतिदामूतिभूषणः ७ अव्योमभूतालयो भोगदाता भूमध्यगोचरः ॥ मंत्रो मंत्रपतिर्मंत्री मदमत्तमनोरमः ८ मेखलावान् मदंगति
 र्मतिमत्कमलेश्वरः ॥ महाबलो महावीर्यो महाप्राणो महामनाः ९ यज्ञो यज्ञपतिर्यज्ञगोप्ता यज्ञफलप्रदः ॥ यशस्करो योगगम्यो याज्ञिको याजकप्रियः ११० रसो
 रसप्रियो रस्योरंजको रावणाचिंतः ॥ रक्षोरक्षारो रत्नगर्भो राज्यसुखप्रदः ११ लक्ष्यं लक्षप्रदो लक्ष्यो लयस्यो लङ्काप्रियः ॥ लानप्रियो लास्यपरो लाभल्लोकावि
 श्रुतः १२ वरेण्यो वद्विवदो वंदो वंदोदांतगोचरः ॥ विकर्ता विश्वतश्चक्षुर्विधाता विश्वतोमुखः १३ वामदेवो विश्वनेता विश्ववज्रनिवारणः ॥ विश्वबंधनविष्कम्भाधारो
 विश्वेश्वरः प्रभुः १४ शब्दब्रह्मशमप्राप्यः शंभुशक्तिगणेश्वरः ॥ शास्ता शिखाग्रनिलयः शरण्यः शिखरीश्वरः १५ पङ्कजकुसुमसर्गवीषाधारः षडक्षरः ॥ स
 सारवैद्यः सर्वज्ञः सर्वभेषजभेषजम् १६ सृष्टिस्थितिलयक्रीडः सुरकुंजरभेदनः ॥ सिद्धरितमहाकुंभः सदसद्व्यक्तिदायकः १७ साक्षी समुद्रमथनः स्वसंवेद्यः स्वद
 क्षिणः ॥ स्वतंत्रः सत्यसंकल्पः सामगानरतः सुखी १८ हंसो हस्तापिशाचीशो हवनंहव्य कव्यमुक् ॥ हव्यं हुताप्रियो हर्षो हृल्लेखामंत्रमध्यगः १९ क्षेत्राधि
 पक्षमाभर्ता क्षिमापरपरायणम् ॥ क्षिप्रक्षेमकरः क्षेमानंदः क्षोणीसुहृदः १२० धर्मप्रदो र्दकामदाता सोभाग्यवर्द्धनः ॥ विद्याप्रदो विभवदो मुक्ति
 मुक्तिप्रदायकः २१ आभिरूप्यकरो वीरश्रीप्रदो विजयप्रदः ॥ सर्वशयकरो गर्भदो षहापुत्रपौत्रदः २२ मेधादः कीर्तिदः शोकहारी दौर्भाग्यनाशनः ॥
 श्रीशोकहारी दौर्भाग्यनाशनः सर्वशक्तिः २३ प्रतिवादि सुखस्तोभोरुचिंतप्रसादनः ॥ पराभिघातशमनोदुःखभंजनकारकः २४ लवचुटिः कलाकाश
 निमेषस्तवपरः क्षणः ॥ घटीमुहूर्तः प्रहरो दिवान् क्तमहर्निशम् २५ पक्षो मासो यन्वर्षं युगं कल्पो महालयः ॥ राशिस्तारातिथिर्गोवारः करणमंशकम् २६
 लंघं होरा कालचक्रं मेरुः सप्तर्षयो ध्रुवः ॥ राहुर्मंदकविजिर्विबुधो भौमः शशीरविः २७ कालः सृष्टिः स्थितिर्विश्वं स्थावरजंगमं च यत् ॥ मूरापो भिर्मरुद्वयो माहकृ
 तिः प्रकृतिः पुमान् २८ ब्रह्माविष्णुः शिवो रुद्र ईशः शक्तिः सदाशिवः ॥ त्रिदशः पितरः सिद्धाय श्वाश्वारक्षोः सिक्रराः २९ साध्या विद्या धरा भूता मनुष्याः पशवः स्व

गाः ॥ समुद्राः सरितः शैलामृतं भयं भवोदकः १३० सांख्यपातं जलयोगः पुराणा निश्चुतिः स्मृतिः ॥ वेदांगानि सदा चारोगीमांसाभ्या यवित्तरः ३१ आयुर्वेदो
धनुर्वेदो गार्धवकाव्यनाटकम् ॥ वैखानसं भागवतं सात्वतं पांचरात्रकम् ३२ शैवपाशुपतं कालमुखं भैरवशासनम् ॥ शाक्तं धैनायकं सौरं जैनमार्हतं संहिता ३३
सदसद्व्यक्तमव्यक्तं सचेतनमचेतनम् ॥ बंधो मोक्षः सुखं भोगोऽयोगः सत्यमणुर्महान् ३४ स्वस्तिं हृष्टस्वधा स्वाहा श्रौषड्वौषड्वषणमः ॥ ज्ञानं विज्ञानमार्गं
दोषो धांसं विच्छेद्यमोयमः ३५ एकएकाक्षरा धारा एकाक्षरपरायणः ॥ एकाग्रधीरेव वीर एका नेकस्वरूपपृक् ३६ द्विरूपो द्विजो द्व्यक्षो द्विरदो द्वीपरक्षकः ॥ द्वैमा
तुरो द्विवदनो द्वंद्वतीतो द्वयातिगः ३७ त्रिधामास्त्रिकरस्त्रेता त्रिवर्गफलदायकः ॥ त्रिगुणात्मा त्रिलोकादि त्रिंशत्कीशः क्षिप्रलोचनः १३८ चतुर्बाहुश्चतु
र्दंतश्चतुरात्मा चतुर्मुखः ॥ चतुर्विधो पापयमश्चतुर्वर्णः श्रीमश्रयः ३९ चतुर्विधवचो वृत्तिपतिरिव तत्प्रवर्तकः ॥ चतुर्थी पूजनपीतश्चतुर्थीतिथिसंभवः ४० पंचाक्ष
रात्मा पंचात्मा पंचास्यः पंचकृत्यकृत् ॥ पंचाधारः पंचवर्णः पंचाक्षरपरायणः ४१ पंचतालः पंचकरः पंचप्रणवभावितः ॥ पंचब्रह्ममयस्फूर्तिः पंचवारणवा
रितः ४२ पंचभक्ष्यप्रियः पंचबाणः पंचशिवान्तकः ॥ षट्कोणपीठः षट्चक्रधामा षड्ग्रंथिभेदकः ४३ षड्वध्वांतविध्वंसि षण्डगुलमहान्हदः ॥ षण्मुखः
षण्मुखभ्राता षट्शक्तिपरिवारितः ४४ षड्वैरिर्वा विध्वंसि षडूर्मिभयभंजनः ॥ षट्कर्कदूरः षट्कर्मनिरतः षड्रसाश्रयः ४५ सप्तपातालवर्णः सप्तद्वीपो
रुमंडलः ॥ सप्तस्वर्लोकमुकुटः सप्तसासिध्वरप्रदः ४६ सप्तांगराज्यसुखदः सप्तापिणमंडितः ॥ सप्तछंदोनिधिः सप्तहोता सप्तस्वराश्रयः ४७ सप्ताब्धिकेलिकासार
सप्तमातृनिषेवितः ॥ सप्तच्छंदो मोदमदः सप्तछंदोमखप्रभुः ४८ अष्टमूर्तिर्ध्येयमूर्तिरष्टमूर्तिकारणम् ॥ अष्टांगयोगफलभूरष्टपत्रांबुजासनः ४९ अष्टशक्तिममृद्ध
श्रीरैष्टश्यप्रदायकः ॥ अष्टपीठोपपीठश्चैरष्टमातृसमावृतः १५० अष्टभैरवसेव्यो षवसुवंद्यो षमूर्तिश्च ॥ अष्टचक्रस्फुरन्मूर्तिरष्टद्रव्यहविःप्रियः ५१ नवना
गासनाध्यासी नवनिध्यनुशासिता ॥ नवद्वारपुराधारो नवद्वारनिकेतनः ५२ नवनारायणस्तुत्यो नवदुर्गा निषेवितः ॥ नवनाथमहानाथो नवनगाविभूषणः ५३
नवरत्नविचित्रांगो नवशक्तिशिशिरोधृतः ॥ दशात्मको दशमुजो दशदिक्पतिर्वंदितः ५४ दशाध्यायो दशप्राणो दशैर्द्रियनियामकः ॥ दशाक्षरमहामंत्रो दशाशा
व्यापि विग्रहः ५५ एकादशमहार्द्रैस्तुत एकादशाक्षरः ॥ द्वादशोद्दंडो द्वादशान्तनिकेतनः ॥ त्रयोदशभिदाभिन्नविश्वेदवाधैवतम् ॥ चतुर्दशैश्वरद
श्चतुर्दशमनुप्रभुः ५७ चतुर्दशादि विद्याढ्यश्चतुर्दशजगत्प्रभुः ॥ सामपंचदशः पंचदशी शांतांशुनिर्मलः ५८ षोडशाधारिणिलयः षोडशस्वरमातृकः ॥
षोडशांतपदासः षोडशैर्दुकलात्मकः ५९ कलासप्तदशी सप्तदशाक्षरः ॥ अष्टादशद्विपतिरष्टादशपुराणलव १६० अष्टादशौषधीः सृष्टीरष्टादशविधि
स्मृतः ॥ अष्टादशल्लिपिव्यष्टिमष्टिज्ञानकोविदः ६१ एकविंशः पुमानेकविंशरंयगुलिपल्लवः ॥ चतुर्विंशति तत्त्वात्मा पंचविंशाख्यपूरुषः ६२ सप्तविंशतिता
रेशः सप्ताविंशतियोगकृत् ॥ द्वात्रिंशैर्ब्रवाधीशश्चतुर्विंशन्महाहृदः ६३ षड्विंशतत्त्वसंभूतिरष्टविंशत्कलातनुः ॥ नमो देकेन पंचाशत्पद्मरुद्रगो निरगलः ६४

पंचाशदक्षरश्रेणीः पंचाशद्विष्णुशक्तीशः पंचाशन्मातृकालयः ६५ द्विपंचाशद्वह्नुः श्रेणीस्त्रिषष्ठ्यक्षरसंश्रयः ॥ चतुःषष्ठ्यर्णनिर्णैताचतुःष
ष्ठिकलानियिः ६६ चतुःषष्टिमहामिद्वयोगिनिर्विदंवादिताः ॥ अष्टषष्टिमहातीर्थक्षेत्रमैरभावनः ६७ चतुर्नवतिमंत्रात्माषणवयधिकप्रभुः ॥ शतानंदः
शतधृतिः शतपत्रायतेक्षणः ६८ शतानंकिः शतमखः शतधारवरायुधः ॥ सहस्रपत्रनिखलः सहस्रफणप्रभुषणः ६९ सहस्रशीर्षपुरुषः सहस्रक्षामहस्रमाव ॥
सहस्रनामसंस्तुयः सहस्रक्षबलापहः १७० दशसाहस्रफणिश्चतुःफणिराजकृतात्मनः ॥ अष्टाशीतिसहस्रौवमहर्षिस्तोत्रयंत्रितः ७१ लक्षाधोशप्रियाचारोल
क्षाधीशमनोमयः ॥ चतुर्लक्षजपप्रीतश्चतुर्लक्षप्रकाशितः ७२ चतुराशीतिलक्षाणांजीवानंदेहसंस्थितः ॥ कोटिसूर्यप्रतीकाशः कोटिचंद्राशुनिर्मलः ७३
शिवायवाधुष्टकोटि विनायकधुरंधरः ॥ समकोटिमहामंत्रमंत्रितावयवद्युतिः ७४ त्रयस्त्रिंशदकोटिसुरेश्रेणीप्रणतपादुकः ॥ अनंतदेवतासंख्योद्धानंतमु
निसंस्तुतः ७५ अनंतनामानंतश्रीरनंतानंतसौख्यदः ॥ अंइतिवैनायकंनान्नामहस्रामिदमीरितम् ७६ इदं ब्रह्मामुहूर्तैर्वैयः पठेत्प्रत्यहं नरः ॥ करस्थस्य सकल
मैहिकामुष्मिकं मुखम् ७७ आयुरारोग्यमैश्वर्यं धर्मः शौवंबलयशः ॥ मेधाप्रज्ञाधृतेः कांतिः सौभाग्यमातिरूपता ७८ सत्यं दया क्षमा शांतिर्दाक्षिण्यं धर्मगी
लता ॥ जगत्संयमं विश्वसंवादादपादवम् ७९ सभापांडित्यमौदार्यं भाग्यं ब्रह्मवचसम् ॥ औन्नत्यं च कुलशैलप्रतापो वार्यमार्यता १८० ज्ञानं विज्ञानमा
स्ति कर्ष्यं विश्वातिशायिता ॥ धनधान्याभिद्विद्विद्वत्सकृदस्य जपाद्भवेत् ८१ वश्यं चतुर्विधं नृणां जपादस्य प्रजायते ॥ राज्ञो राजकुलत्रस्य राजपुत्रस्य मंत्रिणः ८२
जप्यते यस्य स्वशर्ये सदा सस्तस्य जायते ॥ धर्मार्थकाममोक्षणामनायासेन साधनम् ८३ शाकिनीढाकिनीरक्षोक्षोरागभयापहम् ॥ साम्राज्यसुखं चैव सप्तम
स्तरिपुमर्दनम् ८४ समस्तकलहं ध्वंसिदग्धबीजप्ररोहणम् ॥ दुःस्वप्नशमनं क्रुद्धस्वामिचित्तप्रसादनम् ८५ षट्कर्माष्टमहासिद्धिर्विकालज्ञानसाधनम् ॥ परकृ
त्योपशमनं परचक्रविमर्दनम् ८६ संग्रामरगे सर्वेषामिदमेकं जयावहम् ॥ सर्वबंध्यात्वदोषघ्नं गर्भरक्षककारणम् ८७ पठ्यते प्रत्यहं यत्र स्तोत्रं गणपते रितम् ॥
देशे तत्र ननु भिक्षमीति यो दुरितानि च ८८ न तद्गंहजहातिश्चैत्रायं जप्यते स्तवः ॥ क्षयकुष्ठप्रमेहाशीमगंदरविषूचिकाः ८९ गुल्मं ह्रीं हानमैशमानमति सारं महोद
रम् ॥ कांसं श्वासमुद्रावर्त्तं शूलशोफादिसंभवम् १९० शिरोरोगं वामिंहिकां गंडमालामरोगकम् ॥ वातापित्तकफद्वंद्वत्रिदोषजनितञ्चरम् ९१ आगंतुविषमं
शीतमुष्णं चैकाहिकादिकम् ॥ इत्याद्युक्तमनुर्कवारो गंदोषादिसंभवम् ९२ सर्वप्रशमयत्याशुस्तोत्रस्यास्य सकृजपः ॥ प्राप्यते स्य जपादिसिद्धिः क्षीदुरपतितैः
सकृत् ९३ सहस्रनाममंत्रोयं जस्य स्तुभासये ॥ महागणपतेः स्तोत्रं सकामः प्रजपेत्तद्विदम् ९४ इच्छया सकलवृत्तभोगानुपभुज्येह पार्थिवान् ॥ मनोरथफलं दिव्यै
र्वर्ग्यमानैर्मनोरमैः ९५ चंद्रद्रुमास्करोपेन्द्रब्रह्मरुद्रादिसंभ्रम् ॥ कामरूपः कामगतिः कामतो विवेचयिह ९६ मुक्त्वा यथेप्सितान् भोगान् भौष्टैः सह बंधुभिः ॥ गणेशा

१ वल्मीकम् ६० पा० । २ काम ईश्वर ६० पा० ।

नुचरोभूत्वा महागणपतेः प्रियः ९७ नंदोश्वरादिसानंदानंदितः सकलैर्गणैः ॥ शिवाभ्यां लुपया पुत्रा निवेशिषंचालितः ९८ शिवभक्तः पूरणक्रामो गणेश्वरवरात्
 पुनः ॥ जातिस्मरो धर्मपरः सार्वभौमो भिजायते ९९ निष्कामस्तुजपन्नित्यं भक्त्या विवेश तत्परः ॥ योगसिद्धिं परा प्राप्य ज्ञानवैराग्यसंस्थितः २०० निरंतरो दि-
 तानंदे परमानंदं संविद ॥ विभोत्तोर्ये परे परा पुनरावृत्तिवर्जिते १ लोको वैनायके ध्यामि रमतो निरत्यनिवृत्तः ॥ यो नाम भिह्नुने दैतैर्येषु जयेन्नरः २ राजानो वश्य
 तां याति रिपवो यांति दासताम् ॥ मंत्राः सिद्धयति सर्वेऽपि सुलभास्तस्य सिद्धयः २०३ मूलमंत्रादपि स्तोत्रमिदं प्रियतरं मम ॥ नभस्ये मासि शुक्लायांचतु-
 र्थां मम जन्मनि २०४ दूर्वाभिर्नामभिः पूजांतर्पणं विधिवच्चरेत् ॥ अष्टव्यैर्विशेषेण जुहुयाद्भक्तिं स्यूतः २०५ तस्येप्सितानि सर्वाणि सिद्ध्यन्त्यत्र न संशयः ॥
 इदं प्रज्ञपठितं पाठितं श्रावितं श्रुतम् २०६ व्याकृतं च चिंतय्यातं विमृष्टमाभिनंदितम् ॥ इहामुत्र च सर्वेषां विश्वैश्च प्रदायकम् २०७ स्वच्छंदं चारिणाप्येष्ये
 न संधायते स्तवः ॥ संस्थयेति शिवोद्भूतैर्गौरव्युष्टकोटिभिः २०८ पुस्तके लिखितं स्तोत्रं मंत्रं भूतं प्रपूजयेत् ॥ तत्र सर्वोत्तमालक्ष्मीः सन्निधत्ते निरंतरम् २०९ दाने
 रशेषैरखिलैर्वैश्वैर्यैः स कलैर्मसैश्च ॥ नतत्फलं विदति यद्रूपेण शसहस्रनाम्नां स्मरणेन सद्यः २१० एतन्नाम्नां सहस्रं पठति दिनमगौ प्रयद्दं प्रोज्झिहाने सायं म-
 ध्यदिने वा त्रिषण्णमथ वा संतं वा जनोयः ॥ सस्यादैश्वर्यधुर्यः प्रभवति च सार्कंति मुञ्चेत्स्तनोति प्रत्यूहंति विश्वं वशयति सुचिरं वर्धते पुत्रपौत्रैः ११ अर्कचनोप्ये-
 कचित्तो नियतो नियताशनः ॥ जपेच्चतुरो मासान् गणेशार्चनतरपरः १२ दरिद्रतां संसुम्नूत्य सप्तजन्मानुगामपि ॥ लभते महती लक्ष्मी मित्याज्ञा पारमेश्वरी १३
 आयुष्यं वीतरांगकुलमतिविमलं संपदश्चार्त्तदानाः कीर्तिर्नित्या वदाता भणति राभिनवाकांतिरव्याज अभ्या ॥ पुत्राः संतः कलत्रं गुणवदभिमंतयद्यदेतच्च सत्यानि
 त्ययः स्तोत्रमेतत् पठति गणपतेस्तस्य हस्ते समस्तम् १४ लं गणजयोगणपतिर्हं रं बोधरणिधरः ॥ महागणपतिर्लक्षप्रदः क्षिप्रप्रसादनः १५ अमोघसिद्धिरमि-
 तो मंत्रार्थिश्चितामणिर्निधिः ॥ सुमंगलो बीजमाशा पूरको वरदः शिवः १६ काश्यपो नंदनो वाचा सिद्धोर्द्धो दिर्विनायकः ॥ मोदैर्गैरिभ्रत्रैकविंशत्यानामभिः शुभा-
 न् १९ उपाय नंदं दद्रुक्त्या मत्प्रसादं चिकीर्षति ॥ वत्सरं विघ्नराजस्य तथ्यामिष्टार्थसिद्धये १८ यः स्तौति मद्रतमना ममाराधनतत्परः ॥ स्तुतो नान्नां स्रंसहस्रेण ते
 नाहं नात्र संशयः १८ नमोनमः सुरवरपूजितं प्रयेनमोनमो निरुपमं मंगलात्मने ॥ नमोनमो विपुलकरैकसिद्धये नमोनमः करिकलभाननायते २० गणपजेश
 हे रं वैद्वै मातुरा गजानन ॥ आलेदो धूमकृतो नो लंबोदरा विनायक २१ ब्रह्मैकदन्ति विघ्ने शविष्णो कपिलनिर्गुण ॥ कालाद्यासिद्धिदानं तत्राहिमां भवसागरात् २२ र्किकि-
 णी गणराजितस्तव चरणः प्रकटितगुरुमिति चारित्रिगणः ॥ मदजललहरी करितकपोलः शमयतु दुर्शीतं गणपतिं दृष्टनामा २३ ॥ इति श्रीमदादिगणेशपुराणे
 उपासनाखंडे श्वरगणेशसंवादे गणेशसहस्रनामकथनं नाम षट्चत्वारिंशोऽध्यायः १६ ॥ व्यास उवाच ॥ नाम्नां सहस्रेषां प्रसन्ने च गजानने ॥ ततः किम-

१ इति द्रिचहंति विषयम् इति पाठान्तरम् । २ कलदंति पाठान्तरम् ।

करोतु ब्रह्मन् हरस्तत्कथस्वमे १ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ गणेशवरदानेन नाम्ना चैवोपदेशतः ॥ प्रहृष्टं शक्रो द्रुत्यञ्जजर्जमहास्वनः २ आहूय स्व
गुणान् देवान् द्रुत्यान् द्वावसरमादिशत् ॥ ते च हर्षेण महता ययुर्देवाः शिवात्मिकम् ३ ब्रह्मा कुबेरो थपुर्दरो शिवायुश्चासो विरुणो र्यमाच ॥ गंधर्वयक्षाग्र
हकिन्नराश्च सर्वे नमस्कृत्य शिवं स्तुवंतः ४ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ महो देवजगन्नाथ जगदानन्ददायक ॥ त्वया हतं महादैत्यकदाद्रक्ष्यामहे वयम् ५ स्था
नश्रष्टायते न कृता विश्वविधातिना ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एवं देववचः श्रुत्वा पिनाकीनिर्ययौ मुदा ६ गणेशं मनसा ध्यायन् द्रुद्याय कृतानि श्रव्यः ॥ वेगेन भ
वं न प्राप्य देवगंधर्वसंयुतः ७ तावच्चदैत्यं चारिस्तु दत्तातः सन्निरूपितः ॥ आगतः सुरसैन्येन युद्धाय गिरिजापतिः ८ तस्य सैन्या न्यन हतं शस्त्रैश्चक्रैः ॥ सच दै
त्यो महानादो युद्धभूषणभूषितः ९ वीरानां नद्यामा सवासः स्त्रग्भूषणैर्धनैः ॥ अनेकयानसंस्थेषु योद्धुः त्रिपुरस्वयम् ॥ आसुरो महो दैत्यो न दयन् विदिशो दिशः ॥
ततो युद्धं समभवत्सेनयोरुभयोर्महत् ११ शस्त्रैर्नानाविधैर्बाणैर्ममैदिभिरायसैः ॥ असृङ्गं नदीप्रवाहो भूमागो रीधनकारकः १२ शस्त्राहता बभूवुर्ध्याः पुष्पि
ताः किं शुका इव ॥ केचिच्च हृदयेण जीवग्राहमा रयन् १३ केचित्कचेषु धृत्वा वैवाशिरां भिचिच्छिदुर्बलात् ॥ धावतां रथिवरिणा मश्वानां करिणामपि १४ अं
त्रिपातभारेण व्युत्थानशोरोदसीक्षणात् ॥ अंधकोरघोरतेर न प्राज्ञायत किंचन १५ चक्रे वतं दद्रुं द्रुवीरानानाविधाभृशम् ॥ जीविताशां परित्यज्य मर्त्यैः कृतानि
श्रव्याः १६ अदृश्यं तं मुतादिवा गतेरजसिवायुना ॥ विदुते सुरसैन्ये च दैत्यसैन्ये च हर्षिते १७ आययौ समरश्चावीवज्रहस्तः पुरंदरः ॥ शतकोटिनिरिक्ष्यै
व दुद्धुर्दैत्यदानवाः १८ सवज्रपातैरसुरांश्चूर्णयामास वज्रभृत् ॥ तत्पुजुर्जीवितं ते तु चंडवज्रप्रहारतः १९ केचिच्च भग्नचरणाः केचिद्भग्नशिरोधराः ॥ केचिद्दिशि
जटराश्चिन्नस्कंधभुजाः परे २० छिन्नाश्वानां च वीराणां वाजिनारंथिनां तथा ॥ केषां चिदुरवो भिन्ना जंघासुचताः परे २१ छिन्नगुल्फाः परेपेतुं भिषास्तेरुथा परे ॥
निहतानां मत्कृपातैर्जिज्ञेसिन्नागा बहु २२ उत्साहवर्द्धनास्तेषां वीराणां जयकांक्षिणाम् ॥ ततः शनैर्जमानो ददर्श त्रिपुरासुरः २३ निहतं बहु धासैन्यं शक्रोऽदु
मथाययौ ॥ बभाण शक्रं हृस्वैव किमर्थं मज्झामिच्छामि २४ अपैहि युद्धाज्जीवस्त्वं न प्रहंन्मिमासव ॥ काते शक्तिर्मया युद्धं कर्तुं तव शचीपते २५ अजः सिंहो न कियुद्ध
करिष्यति वदस्व मे ॥ एहि युध्यस्व शक्तिश्चैनो चेद्वच्छयथा सुखम् २६ एवमुक्तो स्थिते शक्रे व वर्षसायका न्वहूत् ॥ सज्यं कृत्वा धनुर्दैत्यो देवेना मता डायत् २७
एकस्मान्मां त्रिताडवाणां संख्याता यः क्षराः ॥ मृदंतो देवगंधर्वा धर्वा दसीसमपूरयत् २८ अंधकारं पुनरभूत् तवाणजालैर्निरंतरम् ॥ तद्वाणैरपि ते देवा व्यगाः पेतुध
रा तले २९ बलहान्यपतद्भूमौ प्रहारवरपीडितः ॥ सर्वेषु देववैषु मूर्च्छितेषु महेश्वरः ३० क्षाधंतं बहु गर्जंतं युध्यंतं नाम्भयो रोचयत् ॥ मनसा पूजयच्छंभुस्तस्य दैत्यस्य
पौरुषम् ३१ एतास्मिन् वंते रतनारोदो द्रष्टुमाययौ ॥ पूजितः प्रावदच्छंभुश्च पृथुष्वनीललोहित ३२ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ त्वया चित्तानकर्तव्या त्रिपुरस्य वध
प्रति ॥ वक्ष्ये तस्य वधोपायं तं कुरुष्व महेश्वर ३३ तेन पूर्वतपो कारिदुष्कं ब्रह्मणोऽपि हि ॥ आराधितो गणपतिः स तस्मै सर्ववांछितम् ३४ यद्येतेन वृ

तंदेवोदत्तवानविचारतम् ॥ पुरत्रयंकागममेकबाणाश्रितंमहत् ३५ मरुद्वितीविहीनतदभ्यंशर्वनिर्जैः ॥ सएवमुक्तवानृगुह्यशरेणैकेनयस्तव ३६ पु
रत्रयमेतत्तस्मान्मृदुमवाप्स्यसि ॥ एवमुक्तवागतेतस्मिन्नारदेमुनिसत्तमे ३७ मूर्छितानविबुधानशर्वःसावधानमथाकरोत् ॥ सस्मारेभमुखंवा
क्यंस्मारितोनारदेनतु ॥ ३८ ॥ महाप्रयत्नमारेभैर्दयराजवधायसः ॥ तेजसामर्षनाशायशक्तेर्देवोनिजेच्छया ॥ ३९ ॥ रथंकुरुपंशिशिष्यचक्रंय
तारमिदीवरजंकार ॥ धनुर्गिरिंद्रिशरमच्युतंसधुयांश्चिनेयावसुगद्विशः ४० आचम्येदंवनसाविचंयतेनोपदिष्टंजजापनाम्रा ॥ सहस्रमेकाक्ष
रमंत्रयुक्तमंत्रयतेनपिनाकमुग्रम् ४१ अमंत्रयन्महाबाणंविष्णुरूपंयदाशिवः ॥ चक्रंपथरणीशेषोवनानिगिरयोपिच ४२ बभ्रमुःखणाःसर्वेदुकुजु
श्चमहारवान् ॥ शब्देनाजगवस्यापिविश्रान्ताःसुरमानुषाः ४३ अमुंचतंयदाबाणंतदादग्धंनभस्तलम् ॥ भूमंढलंसपातालंज्वालामालाभिरंजसा ४४
दृष्ट्वापालदैर्युद्धैःसैन्यैःपुरसंश्रयः ॥ जवेनागच्छरःसोप्यदृहद्वैत्यपुरत्रयम् ४५ दैत्यदेहागतंजोषर्गदेहलयंययौ ॥ पश्यतांस्वैसन्यानांदैत्यदान
वरक्षसाम् ४६ ततोतरिक्षवागासीन्मुक्तोदैत्यःशिवाहतः ॥ ततस्तेतुमुदुदेवामुनयोपित्रिलोचनम् ४७ जगुर्गंधर्वनिचयाश्चराणाःश्रुतितत्पराः ॥ नष्टुश्चा
प्सरःसंवाःकिन्नरावाद्यवादकाः ४८ मुमुबुःपुण्यवर्षाणिनारदाद्याःसुरर्षयः ॥ ययुःशिवाज्ञयादेवाःस्वस्वंस्थानंनिराधयः ४९ नमस्कृत्यमहेशानत्रिपुरासुरवा
तिनम् ॥ मुनयोपिनिरुद्धाःस्वस्थानुष्ठानतत्पराः ५० आसंतस्मिह्रतैर्दैत्यैर्वेदेवांगशालिनः ॥ अप्रिहोत्राणियज्ञांश्चदानानिचव्रतानिच ५१ चक्रुःसर्व
जनाभूमौपुनरुत्साहसंयुताः ॥ झैलादिगणपस्कंदैःसर्वैःपारिषदैरपि ५२ कृतावनामह्यक्षोपिपिबज्यतंमहारथम् ॥ जयशब्दैःस्तूर्यशब्दैर्देवदुंदुभिनिस्वनेः ५३ अ
लंऊतैरैलराजैकैलासंसुदितोययौ ॥ त्रिपुरारिशितस्पष्टंतोनामास्यपप्रथे ५४ एवमहागणपतेर्मंत्रसामर्थ्यमीरितम् ॥ सहस्रनाम्रापिचप्रभावोयंनिरूपितः
५५ नविज्ञातोमदन्येनकस्यापिनिनिवेदितः ॥ पठनाच्छ्रवणादस्यसर्वकामफलंभवेत् ५६ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउपासनाखंडशिखिविजयोनामसप्तचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ४७ ॥ व्यासउवाच ॥ श्रुतंमयामहात्म्यानंत्रिपुरस्यवधाश्रयम् ॥ तथापिश्रोतुमिच्छामिक्वस्थिताजगदंबिका १ कथमाविर्बभूवेषातिथौद
ग्धःकदैत्यराट् ॥ एतत्सर्वसविस्तारंकथयस्वपितामह २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ बाहुलेपौर्णमास्यांससायंद्योमहासुरः ॥ दिवायुद्धंमहावीरंप्रागेववर्णितंहितत् ॥
३ यतोर्चितःसुरैःसर्वैर्जयशालीसुरारिहा ॥ अतस्तस्यादीपदानंकुर्वीतिभुविमानवाः ४ तस्यांस्नानंचदानंचजपहोमादिकंचयत् ॥ बहुलंजायते
यस्मात्तस्मात्साबाहुलंस्मृता ५ तस्यांयेतुनकुर्वीतित्रिपुरारिमहोत्सवम् ॥ नलभंतैर्जयकापिदग्धपुण्यभवंति ६ अतस्तस्यांपौर्णमास्यांप्रात
रर्चयितेशिवम् ॥ निशियतैःकृतंपापंविष्यप्रतिपद्यते ७ आजन्मतःकृतंपापंमध्याह्नार्चनतस्तथा ॥ समजन्माजितंपापंप्रदोषार्चनतोमुने ८
आविर्भावंशिवायास्वकंयमानंमयाशृणु ॥ तस्यमृत्युंशिवाज्ञात्वाभयादंतर्हिताशिवा ९ आविरासीजगन्माताहिमाचलगुहामुसात् ॥ द

दर्शपर्वतवारसिंहव्याघ्रमृगाकुलम् १० अपरयतीशिवसंस्तुतिरहाकुलमानसा ॥ विलापप्रशंसीताहातातहाशिवेतिच ११ कथंमानविजा
 नीषिसर्वज्ञः सत्सदाशिव ॥ वनएकाकिनीधोरंक्रंदंतकुशामिव १२ कदामेदुर्जनतेस्याद्विक्रिमांस्मृत्वानामि ॥ शकानजीवितयंतुसोढुवाविर
 हंहर १३ तावत्त्वमपिकुत्रासिनभेशोकशृणोषिकम् ॥ त्वंविनाशरणंकवायामिकिवाकरोम्यहम् १४ योजयस्वपुनर्मांस्त्वंशिवेनचशिवेनच ॥
 इदानीपुनरूपव्राजानीहजठरात्तव १५ वरतमेवशीघ्रमिवेषयसदाशिवम् ॥ नोचेहपरित्यागंशृगोरस्मात्करोम्यहम् १६ ॥ कउवाच ॥ एवमुदंस्यास्त
 स्यास्तुश्रुत्वातांगिरमुत्तमाम् ॥ न्यवेदयद्विमवतेकाश्चिदागल्यधीवाः १७ ॥ धीवरउवाच ॥ काचिन्नितर्बिर्नबालासर्वाभरणभूषिता ॥ तादंकेवि
 भ्रतीश्रुत्योर्मंडलेइवभास्वतः १८ नानारत्नलसदीप्तिमुकुटंभस्तकेभृशम् ॥ ललाटेचतुष्कोणमुक्तापोडशशोभितम् १९ पुट्यपांचनरत्ना
 ढ्यंचमुक्तादामविलंबितम् ॥ सीमंतांतर्गतचारुनासिकेस्वर्णमौक्तिकम् २० अंगदेचारुणीबाह्वोर्हस्तयोर्वलयानिच ॥ लसत्कांचनरत्नद्वयप्रलेकमे
 गुलियकम् २१ मुक्ताफलमयीमालालसत्तंकचक्रसंश्रिताम् ॥ हेमरत्नमयीकांचिकाटीक्षीमावृत्तेशुभाम् २२ गुरुफ्रयोःशृङ्खलेहैमसिंज्जा
 र्मुनूपुरे ॥ पादांगुलीष्वपिपृथक्त्तदभूषणमुत्तमं २३ एवमर्वाचनवर्धांगिरुदतीवह्वलाभृशम् ॥ दृष्टाष्टानमार्वाकिष्टणहातिमातवाभिधाम् २४ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ इत्थंनिशम्यहिमवांस्त्वरितस्तांमुतांययौ ॥ सांत्वयन्हेतुगर्भाभिर्वाग्भिस्तामवदसुधीः २५ ॥ ॥ हिमवानुवाच ॥ ॥ किम
 र्थंशोचसेसुभ्रसृष्टिस्थित्यंतहेतुके ॥ सर्वलक्षणसंपूर्णसर्वशक्तियुतेनवे २६ अर्कतुमन्यथाकर्तुंकुतुमेशमेशमहेश्वरि ॥ अवाप्तसर्वकामेचसर्वप्रा
 प्यंतरंगते २७ नवियुक्ताशिवेनत्वंसर्वार्थमिणीशुभ्रे ॥ अथापियोजयिष्येत्वांशिवेनशिवकारिणा २८ उत्तिष्ठेतिष्टहीत्वातामाययौनिज
 मंदिरम् ॥ ननंदपार्वतीतत्रदृष्ट्वाभेनानुतान्विताम् २९ निवासपरमाप्यासीच्छिबंदुदंष्टमसुमुका ॥ उवाचपितरंनत्वासाधूपायंदस्वमे ३० ब्र
 तदानंतपोवापिदुष्करंशिवलब्धये ॥ कारिष्येतमहंतातपर्ववत्तपउत्तमं ३१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अवदज्जनकस्तांतिविचार्यमनससकृत् ॥ कार्ये
 सिद्धिकंशीघ्रमुपायंशृणुतमुने ३२ ॥ ॥ हिमवानुवाच ॥ शृणुपावर्तितेक्ष्यामिसाधूपायंशिवाप्तये ॥ उपास्तिविघ्नराजस्यधर्मार्थकाममोक्षदा
 म् ३३ अनुष्ठितामहेन्द्राद्यैर्देवैश्चनारदादिभिः ॥ प्राप्ताश्चसिद्धयस्तास्ताःशक्रादिपदलक्षणाः ३४ ब्रह्मणःसृष्टिसामर्थ्यदत्तेनमहात्मना ॥ वि
 ष्णोश्चावनामार्थ्यदत्तंसर्वेश्वरेणह ३५ शिवस्यापिचित्तैर्वसामर्थ्यसंहतौदृढम् ॥ शेषस्यापिचित्तैर्वसवर्विब्रह्महरेणच ३६ धराधरणसामर्थ्यदत्तंसर्वेश्व
 रेणह ॥ यस्यस्वरूपंनविदुर्ब्रह्माद्यामुनयोपिच ३७ वाचाभोगोचरोयोसौमनसोथाप्यगोचरः ॥ गजाननस्वरूपेणपरिदृश्योयमीश्वरः ३८ अतस्तेनैव
 रूपेणसर्वभ्रेषुपूज्यते ॥ तमुपासस्वसर्वेशंमयाप्रोक्तेनवर्त्मना ३९ ॥ इतिश्रीगण्डोपाअंबाविर्भावअष्टत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ पार्व

लुवाच ॥ ॥ दयानिधेगिरिद्रत्नपितृमैवदसत्वरम् ॥ उपासनांगणेशस्य सर्वेशस्य जगद्गुरोः १ यया शिवं समभ्येत्य शिवं प्राप्स्यामि शश्वतं ॥ मर्त्यलोकेऽपि
 लोकानामुपकारो भविष्यति ॥ २ ॥ ॥ हिमवानुवाच ॥ ॥ तव स्नेहवशाद्देविरहस्यं परमशुभं ॥ लोकानां चोपकाराय वक्ष्ये शृण्वकेचेतसा ॥
 ३ प्रत्युषकाल उत्थाय नैऋतीं दिशमाव्रजेत् ॥ आच्छाद्य धरणीं पूर्वदृष्टं काष्ठदलैरपि ४ उर्वारं जयेतिष्ठत्सु तर्पन् च बुद्धिमान् ॥ त्यक्त्वा मूत्रपुरीषे तु यथो
 कं शौचमाचरेत् ५ दंतजिह्वाविशुद्धिं च कृत्वा क्षातुं तत्र जेत् ॥ नदीं तडागं वापि वासरः कूपमथापि वा ६ कृत्वा पूर्वं मलक्षानं भस्त्रनानं ततश्च
 रेत् ॥ मृदावाचं देवेनापि तिलकं कुंकुमेन वा ७ कुर्याद्वै ते वाससी वापरि धाय शुभासने ॥ उपविश्यैकचित्तस्तु सर्वं नित्यं समाप्य च ८ मृत्तिकां सुंदरां
 स्निग्धां क्षुद्रपाषाणवर्जिताम् ॥ सुविशुद्धा मवलमीकां जलसिकां विमर्दयेत् ९ कृत्वा चारु तरां मूर्तिगणेशस्य शुभां स्वयम् ॥ सर्वां विवयवसंपूर्णां च तु मुजविरा
 जिताम् १० परश्वादिस्वायुधानि दधतीं सुंदरां धनाम् ॥ स्थाप्य पीठे ततः पाणी प्रक्षाल्य मेलयेत्सुधीः ११ पूजाद्रव्याणि सर्वाणि जलादीनि प्रयत्नतः ॥
 अष्टगंधानक्षतांश्च रक्तपुष्पाणि गुग्गुलुम् १२ त्रिपंचसप्तभिः पत्रैर्युतां द्यूं कुराच्छुभम् ॥ अष्टोत्तरशतं नीलावर्धनानीय सुंदरां १३ धृतदीपं तैल
 दीपनैवेद्यां विविधं शुभम् ॥ मोदकापूपलङ्कान् पायसं शंकरायुतम् १४ मूक्षं च तंदुलं च वज्रं जनानि बहूनि च ॥ सचंद्रपूगचूर्णं ढ्यं खाद्य स्वादिरसं युतं
 १५ एलावंगं मिश्रं तांबूलं केसरान्वितम् ॥ जंबात्रपनसादीनि द्राक्षारंभा फलानि च १६ ततः हतुं भवानीं शेनालिकेराणि चानयेत् ॥ बहुप्रकारं मार्तण्डयं कांच
 नीं दीक्षिणां तथा १७ एवं संश्रुतं संशारं एकांतस्थलमास्थितः ॥ चैलाजिने कुशमये आसने च कृतामनः १८ मूर्तशुद्धिं प्रकुर्वीत प्राणानां स्थापनं तथा ॥ दिग्बन्धपूर्वदे
 वांश्च अग्रे शादीन् वस्त्रपुरा १९ अंतर्बहिर्मातृकाश्च न्यसेदागममार्गतः ॥ सन्निधानादिकामुद्रादर्शयेद्गुरुमार्गतः ॥ मंत्रन्यासं ततः कृत्वा षडंगं न्यासे मेव च २० पूजाद्रव्या
 णि संशोध्य ततोऽर्घ्यं यद्व्रजाननम् ॥ एकदंतं शूर्पकं गजवं च तु मुजम् २१ पाशां कुशधरं देवं मोदकां च निभ्रतकरैः ॥ रक्तपुष्पमयीं मालां कंठे हस्ते परां शुभाम् २२ भ
 क्तानां वरदां सिद्धिबुद्धिभ्यां सेवितं सदा ॥ सिद्धिबुद्धिप्रदं नृणां धर्मार्थकाममोक्षदम् ॥ ब्रह्मरुद्रहरीं द्वादशैः संस्तुतं परमर्षिभिः २३ आगच्छ जगदाधारसुरासुरसर्वार्थि च तत् ॥
 अनाथनाथ सर्वज्ञगीर्वाणपरिपूजित २४ स्वर्णसिंहासनं दिव्यं नानारत्नसमन्वितम् ॥ समर्पितं मया देवतत्रयं सर्वसुपाविश २५ देवदेवेश सर्वसर्वार्थि हितं जलम् ॥
 पादंगृहाण गणपं गंधपुष्पाक्षतैर्युतम् २६ प्रवालमुक्ताफलपूगरत्नांबूलजंबूनदमष्टगंधम् ॥ पुष्पाक्षतायुक्तमो वशकं दंतमार्घ्यं सफलीकुरुष्व २७ गंगां दिसर्व
 तीर्थेभ्यः प्रार्थितं तोयमुत्तमम् ॥ कर्पूरैः लालवंगादिवासितं रत्नीकुरुप्रभो २८ चंपकाशोकबकुलमालतीमोगरादिभिः ॥ वासिंतिं स्निग्धतां हेतुं तैलं चारुमृद्वतां २९
 कामधेनुसमद्भूतं सर्वेषां जीवनं परम् ॥ पावनं यज्ञहेतुं स्तेपयः स्नानार्थं मर्पितम् ३० धेनुदुग्धसमुद्भूतं शुद्धं सर्वजनप्रियम् ॥ मयानीतं दधि वरं स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां ३१
 नवनीतसमुत्पन्नं सर्वसंतोषकारणम् ॥ यज्ञां गंदेवताहारो घृतं क्षातुं समर्पितम् ३२ पुष्पसारखसंभूतं सर्वतोऽपि विवर्धनम् ॥ सर्वशुद्धिकरं देवमधु स्नानार्थं मर्पितम् ३३

इक्षुसारसमुद्धृतांशंकरांसुमनोहरां ॥ मलापहारिणोऽस्मादुगृहाणत्वमयापि तां ३४ सर्वमायुर्यताहेतुः स्वादुःसर्वप्रियंकरः ॥ पुष्टिक्लृप्तादुमाननिदुःखमारभ्यो गडः
 ३५ कांस्थेकांस्थेनापिहितोदधिमेध्वज्यपूरितः ॥ मधुपकोमयानां तु गूजार्थप्रतिगृह्यतां ३६ सर्वतीर्थार्हितोऽयं मया प्राथनया विभो ॥ सुवासितं गृहाणेदं सम्य
 क्क्लृप्तां तु सुरेश्वर ३७ रक्त्वस्त्रयुग्मं देवलोकलज्जा निवारणम् ॥ अगर्भ्यमसि तिसृहं मंत्रं च गृहाणेदं मया पिताम् ३८ राजतं ब्रह्मसूत्रं च कांचनं रत्नसंयुतम् ॥ अत्योपपा
 दितं देवगृहाण परमेश्वर ३९ अनेकं ब्रह्मयुक्तानि भूषणानि बहूनि च ॥ तत्तद्गोकांचनानि धो जयापि तवाज्ञया ४० अष्टगंधमया युक्तं रत्नं चंदनमुत्तमम् ॥ द्वादशां
 गेषु ते देवलेपया मिकुं ४१ रत्नचंदनसमिश्रं तदुल्लांस्तिलकोपरि ॥ शोभायै संप्रदास्यामि गृहाण जगदीश्वर ४२ पाटलं कर्णिकारं च बद्धूकरं तपकजम् ॥
 भोगरमालतीपुष्पं गृह्यतां परमेश्वर ४३ नानापंकजपुष्पैश्च श्रयितां पल्लवैरपि ॥ बिल्वपत्रयुतां मालां गृहाण सुमनोहराम् ४४ दशांगं गुलंपूषं सर्वसौगंध्य
 कारकम् ॥ सर्वपापक्षयं करं त्वं गृहाण मयापि तम् ४५ सर्वज्ञसर्वलोकेश तमो न शनमुत्तमम् ॥ गृहाण मंगलं दीपं देवदं वनमोस्तुते ४६ नानापक्वान्नसंयुक्तं पाय
 संशंकरा न्वितम् ॥ नानाव्यंजनशोभाढ्यं शाल्योदनममुत्तमम् ४७ दधिदुग्धघृतैर्युक्तं लवंगैलासमन्वितम् ॥ मरीचिचूर्णसहितं क्वथिकावटकान्वितम् ४८
 राजिकायान्यसंयुक्तं मेधीपिष्टं सतक्रमम् ॥ हिंजीरककूष्माण्डमरीचिमाषपिष्टकैः ४९ संपादितैः सुपक्वैश्च गर्जितैर्वटकैर्युतम् ॥ मोदकापूपलडूकशकुलीमंड
 कादिभिः ५० पर्यटैरपि संयुक्तं नैवेद्यममृता न्वितम् ॥ हरिद्राहिंयुलवणसहितं सूपमुत्तमम् ५१ ससासुद्रं गृहाणेदं भोजनं कुरु सादरम् ॥ सुदामिकारं कंतोऽयं सुगं
 धं च पिबेच्छया ५२ त्वयि दत्ते जगन्मृतं सान्त्वित्य त्वमेव महात्मनि ॥ उत्तरापो शनार्थं देदामि त्वोऽयं सुवासितम् ५३ सुखपाणिं विशुद्धयर्थं पुनस्तोयं ददामि ते ॥ दाडिमं मधु
 रं निबुजं ब्राह्मप्रणसादिकम् ५४ द्राक्षारं भाफलं पक्वकंकैः स्वाजुरं फलम् ॥ नारिकेलं च नारिगमं जिंजरं च तथा ५५ उर्वारकं च देवशफला न्येतानि गृह्यतां ॥
 मुखपाणिं विशुद्धयर्थं पुनस्तोयं ददामि ते ५६ गृहाण चंदनं चारुकरांगोद्धृतं न शुभम् ॥ नानापरिमलद्रव्यैर्निर्मितं चूर्णमुत्तमम् ५७ सुगंधिनामकं पुण्यगंधिचारुप्र
 गृह्यतां ॥ चारुशास्त्रसंभूतं वंशसारसमुद्रवम् ५८ सीमंतभूषणं चूर्णलक्षारं जितमस्तुते ॥ सचंद्रपूगचूर्णं गन्धसाद्यासादिरसंयुतम् ५९ एलवंगं सभिंश्रं
 तांबूलं केसरान्वितम् ॥ न्यूनातिरिक्तपूजायाः संपूर्णफलहेतवे ६० दक्षिणां कांचनं देवस्थापयामि तवाग्रतः ॥ सितपतितं स्तथारक्तैर्जैः कुसुमैः शुभैः ॥
 ६१ श्रयितां तु दरां मालां गृहाण परमेश्वर ॥ हरिताः श्वेतवर्णा वापंचित्रिपत्रसंयुताः ६२ दूर्वाकुरामया दत्ता एका विंशति संमिताः ॥ एकविंशति संख्या
 काः कुयैर्द्विप्रदक्षिणाः ६३ पदे पदे ते देवेश नश्यन्तु पातकानि मे ॥ औदुंबरे राजते वाकांस्थं कांचनं स भवे ६४ पात्रे प्रकल्पितान् दीपान् गृहाण चक्षुरपका
 न् ॥ पंचारातिं पंचदीपैः पितां परमेश्वर ६५ चारुचंदनभंडां पंगु गृहाण वीचिवारणम् ॥ यथास्य नश्यते भस्मतथा पापं विनाशय ६६ स्तोत्रैर्नानाविधैः
 सूक्तैः सहस्रनामभिस्ततः ॥ उपविश्य स्तुवीतं कृत्वा स्थिरतरं मनः ६७ दीनाधीशदयानिधेयसुरगणैः संसेव्यमानं हि जब्रेशानमहेशं शेषगिरिजागंधर्व

त ३० ततः सुहृज्जनं युतः स्वयं भुंजीत सादरम् ॥ अपरस्मिन्दिने मूतं दृष्ट्या नैस्थापयन्मुद्रा ३१ छत्रध्वजपताकाभिश्चामरैरुपशोभिताम् ॥ किशोरैर्दण्डयुद्धेन युध्वादि
 श्वपुरमारम् ३२ महाजलाशयंगत्वा विस्तृत्य निनयेज्जले ॥ वाद्यगतिध्वनियुतो निजमन्दिरमात्रजेत् ३३ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उपपासनावेगे हिमवन्निजासं
 वादे चतुर्थो व्रतकथनं पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ पार्वत्युवाच ॥ तव वाक्यामृतं नानां हंपितः प्रीतास्मि सांप्रम् ॥ परंतु संशयो मे स्तितं तुदस्व हिमालय १
 केन केन कृतं पूर्वं व्रतमेतन्महीधर ॥ आख्यातं केन वा क्रमैकं सिद्धिं सितीतमत् २ एतस्मा विस्तरं ब्रूहि संशयच्छेदनाय मे ॥ यश्च पृच्छति यो विक्किजा
 ननकथाः शुभाः ३ शृणोत्यन्योऽपि यो मत्प्रेक्ष्य स्तेषु ण्यभागिनः ॥ जीवितं स फलं तेषां जन्मज्ञानं च कर्म च ४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एवं याकृत प्रश्नो
 हिमवानभ्ययाषत् ॥ वरदस्य गणेशस्य नानाजनकृतं व्रतम् ५ ॥ ॥ हिमवानुवाच ॥ ॥ शृणु पार्वति वक्ष्यामि संवादं ते पुरातनम् ॥ सेतिहासं व्रतस्यास्य सर्व
 सिद्धिकरस्य ह ६ कैलासि गिरिवर्ये तु सुखासीनं जगद्गुरुम् ॥ क्रीडमानं मुदा देवैर्गंधैर्वयमर्षिभिः ७ न त्वास्तु त्वामहते जाः परिप्रपच्छ षण्मुखः ८ ॥ स्कंद उ
 वाच ॥ देवदेव जगन्नाथ भक्तानामभयंकर ॥ नानाख्यानां निदिव्यानि श्रुतानि त्वत्प्रसादतः ९ दृष्टिं तात न गच्छामि पापं पापं सुधामिव ॥ अयुना ब्रूहि मे देव
 व्रतं सर्वार्थसिद्धिदम् १० अनुष्ठानेन यस्य साधकस्थः सिद्धयो नृणां ॥ जायते साधकानां तु वरदस्य प्रसादतः ११ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ ॥ साधुष्टु त्वया स्कंद
 सर्वेषां हितकारकम् ॥ कथयामि तव प्रीत्या महासिद्धिप्रदं भुवि १२ विनायकाप्रियं तात व्रतानां मुत्तमं व्रतम् ॥ सर्वेषां पुरुषार्थानां साधकं छत्ति कात्मज १३
 विनायकैस्तथादानैर्जपहोमादिभिर्विना ॥ सर्वसिद्धिं स्कंद उवाच प्रपन्नं १४ राजानं राजपुत्रं वा तन्मन्त्रिणमथापि वा ॥ वक्ष्यामि यतिं क्षिप्रं व्रते तन्म
 हत्तमम् १५ महापापोपापैश्च बहुजन्मसु संचितैः ॥ व्रतस्यास्य प्रभावे नैषु मान्मुच्यते क्षणात् १६ आजनं सर्वसिद्धिनां जायते मानवो भुवि ॥
 प्रीतिं दुर्गुणेशस्य नानेन सह संक्षितौ १७ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ तात कास्मिन् भवे मासि व्रतं भूतं महोत्तमम् ॥ विधानं कीदृशं चास्य केन वाचरितं पुरा १८ स
 र्वमेतन्माचक्ष्वद्यस्ति करुणामयि ॥ ॥ शिव उवाच ॥ ॥ न भश्चुक्लवतु र्थ्यं तु स्नात्वा गुरुहं ब्रजेत् ॥ प्रणम्य तं गुरुं पञ्चातूजायै स्वायथा विधि १९ पाद्या
 च मनवस्त्राद्यैर्भूषणैश्च महत्तैः ॥ तोषयित्वा तु तं सम्यगज्ञाया प्राभेद्व्रतम् २० सर्वसिद्धिं कंतात व्रतं गणेशं गुरो ॥ त्वमेव श्रीगणेशो सिद्धिं शकाम प्रदं प्रभो
 २१ उपदिष्टं व्रते तेन सार्धं गता तं ब्रजेत् ॥ तडागं वा देवसातं तत्र स्नायाद्या विधि २२ श्वेतसर्पपुत्केन तिलकं केन षण्मुख ॥ स्नात्वा यात्रियुतेनेह
 कृत्वा नित्यं गृहं ब्रजेत् २३ उपविश्या सने शुद्धे पूजयित्वा गणधिपम् ॥ गुरुपदिष्टमाग्रेण व्रतं पञ्चासमभ्रेत् २४ मुद्रा मूर्तिगणेशस्य चतुर्थांश्चावणस्य
 तु ॥ प्रत्यहं पूजयेत् कृत्वा यावद्भद्रं चतुर्थिका २५ ब्रह्मचर्यव्रतोऽस्थित्वा कर्तव्यं व्रतमुत्तमं ॥ उपवासैकं अज्ज्ञानं केन याचितेन वा २६ चतुर्थीकाले
 भुंजीत हविष्यान्नं समाहितः ॥ अक्षारं मधुरं भुंजन् भक्तिमानाचरेद्भूतम् २७ जपन गणेशं शरीरं विद्यां षडाननं षडक्षरीं ॥ द्विचतुरक्षरां वापि तथैव काक्षरा

सिद्धैस्तुत ॥ सर्वांगनिवारणैकानिपुणत्रैलोक्यनाथप्रभोर्भक्तिमेसफलांकुरस्वसकलांक्षात्वापराधान्मम ६८ इतिमूर्तिसमभ्यर्च्यदंडवत्प्रणिपत्यच ॥ जपेन्मंत्रंततोदोविसर्वासिद्धिप्रदायक ६९ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणउपासनाखंडेगणेशार्थिवपूजनिरूपणनामैकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ४९ ॥ पावंस्तुवाच ॥ अहंमंत्रनजानामिगिरिंद्रमेवदस्वयं ॥ अनुग्रहं गणेशस्ययामियामिशिवंशिवं ॥ मंत्रानानाविधादेविनाना सिद्धिप्रदायकाः ॥ असंख्यातागणेशस्यकार्थितेषुबुदभिते २ कृत्वापद्मासनं सम्यक्नियम्यस्थानिसर्वशः ॥ कृतन्यासविधिः पश्चाज्जपंकुर्यान्निजं च्छया ३ एकाक्षरस्यमंत्रस्यलक्षलक्षार्थमेवच ॥ पटक्षरस्यमंत्रस्यनियुतचायुतं तथा ४ तथापंचाक्षरस्यापि दशाष्टाक्षरयोरापि ॥ अष्टाविंशत्तर्णमंत्रोजस्रव्योयुतसंख्यया ५ एवंनानाविधान्मंत्रान्जपतिस्त्वष्टिसिद्धये ॥ त्वंतुपार्वतिमेवाक्यं शृणुष्वैकाग्रमानसा ६ एकाक्षरं षड्जं चतुष्टया णमंत्रमुत्तमं ॥ नभश्शुक्लचतुर्थीत्वमारंभंकुरुमुव्रते ७ अनुष्ठानं मासमात्रं कुरुकार्यं भविष्यति ॥ शिवंप्राप्त्यसि सुव्यक्तमन्यद्यद्वापि वांछितं ८ पार्थिवीपूजितामूर्तिः स्त्रियावापुरुषेणवा ॥ एकाददातिसाकाम्यं धनपुत्रपशूनापि ९ असाध्यं साधयेन्मर्योर्मुर्तिद्वयप्रपूजनात् ॥ त्रिमूर्तिपूजनाद्राज्यं ब्रह्मा निसर्वसंपदः १० चतुर्मुर्तेः पूजयेद्यो धर्मार्थकाममोक्षभाक् ॥ सार्वभौमो भवेद्राजापंचमूर्तिप्रपूजनात् ११ षण्मूर्तिपूजया स्तिष्ठिस्थितिप्रलयकृद्भवेत् ॥ समाष्ट नवमूर्तीनां पूजया सर्वविद्भवेत् १२ भूतभवंशं विष्यं चोत्तिदेवप्रसादतः ॥ त्रयस्त्रिंशत्कोटिदेवावह्निं शिवविष्णवः १३ सनकाद्यामुनिगणाः सेवंते दशपूजनात् ॥ एकादशार्चनाना देवदशरुद्राधिपो भवेत् १४ द्वादशादित्यगज्यं च लभेद्द्वादशार्चनात् ॥ अतिसंकटे वेलासु कुर्याद्द्विद्वयाप्रपूजनं १५ अष्टोत्तरशतं यावता वत्तद वाश्रुयात् ॥ महाभुक्तिमवाप्नोति लक्षपूजनतोऽनंहं १६ काराष्टहान्भुक्तिकामः कारयेन्भूर्तिपंचकं ॥ त्रिःसप्तत्रान्मुच्येत गणेशानुग्रहान्मुने १७ सप्तमूर्तीः प्र कुर्वीत प्रत्यहं पंचवत्सरं ॥ महापापात्प्रमुच्येत गणेशे भक्तिमान्नरः १८ आजन्म मरणादेकापूजयेत्पार्थिवीनरः १९ तमेव सर्वकामेषु पूजयेन्न गणाधिपं ॥ तस्यैव पूजया प्रीतो न देवः स्यात्तथा स्वयं २० सर्वे गणप्रपीडासु मूर्तीनां त्रयमुत्तमम् ॥ नवाहंपूजयेद्यस्तु सर्वपांडां व्यपोह ति २१ सौवर्णीराजतीताम्रीशतिकां स्यसमुद्रवा ॥ भौक्तिकीच प्रवाली च सर्वमेतत्प्रयच्छति २२ एवं कृते त्रेते देवि सर्वार्थकामानवाप्स्यसि ॥ यावद्वाद्रपदेमा सिचतुर्थीपरिलभ्यते २३ तस्यां महोत्सवः कार्योऽथ विभवमादरात् ॥ रात्रौ जागरणं कार्यं तत्कथावाद्यागायनैः २४ प्रभाते विमले स्नात्वा पूर्ववत्पूजयेद्भिमुं ॥ गणेशं वंदे दंततो होमं समाभवेत् २५ कुंडे सां गे स्थांडिले वा हूयाज्जपदशांशतः ॥ पूर्णाहुतिं ततः कुर्याद्द्वालिदानपुरःसरम् २६ आचार्यपूजयेत्पश्चाद्भो भूवा सो धनादिभिः ॥ ब्राह्मणां स्तोत्रेऽप्यश्वाद्भो मं शेषं समापयेत् २७ तर्पयेत्तदशांशेन तदशांशेन भोजयेत् ॥ ब्राह्मणां ब्रवेद विदुषः सपत्नीकांश्च कांश्चन २८ तेभ्योऽपि षण्णवामा सिद्ध्याच्छतया च दक्षिणां ॥ दद्यात्स्त्रीणां मलं कारान्नयोऽपि द्व्यक्षसंकुचुकान् २९ तुष्टये गणनाथस्य सिद्धिबुद्धिमुत्सह ॥ वित्तशान्धनं कुर्वता यथा विभवमाचरे

सिद्धाच्छत्तयाचदक्षिणां ॥ दद्यात्क्षीणमलंकारान्नयोषिद्व्यश्मकंचुकान् २९ तुष्टयेगणनाभ्यसिद्धिबुद्धियुत्स्यह ॥ वित्ताशयंनकुवतयथाविषममाचरे

मपि २८ दशाक्षरामथस्कंदद्वाराणिमथापिवा ॥ नियोतंवायुतंवापिप्रत्यहजपइष्यते २९ तद्धवातद्धवादशांशहोममाचरेत् ॥ ध्यायन्नगजाननंदेवमहोरा
त्रमतेद्वितः ३० प्राप्तेप्रोष्ठपदेमासिचतुर्थ्यां तुगजाननं ॥ सौवर्णपलमानेनतदधर्धेनवापुनः ३१ मयूरवाहनंकुर्यादथवासुगतंशुभं ॥ कृवामंहापित्कांतत्रया
न्यराशिंप्रकल्पयेत् ३२ सौवर्णराजंताम्रकलशंस्थापयेत्ततः ॥ तस्योपरिन्यसेत्पात्रंरुक्मराजतताम्रकं ३३ वस्त्रयुग्मेनसंवष्टचसपात्रंकलशंततः ॥ पंच
पलवसंयुक्तंपंचरत्नसमान्वितं ३४ पीठपूजापुराकृत्वास्थापयेत्तत्रतंविभुं ॥ मूलमंत्रैश्वेदोक्तैःपूर्वोक्तैरपिषणुसु ३५ ध्यात्वागजाननंदेवमावाह्यपरयासु
दा ॥ आसनंचतथापादंदादाचमनीयकं ३६ अर्घ्यरत्नयुतंस्कंदक्षानंपंचामृतैःशुभं ॥ सुवासिताभिराद्रिश्मनापयत्परमश्रमम् ॥ रक्तवस्त्रयुगंदवादुपवीतं
तथोत्तमं ३७ नानाविधैराभरणैर्भूषयेत्परमेश्वरं ॥ गंधाक्षतैर्धूपदीपैर्नैवेद्यविधैरपि ३८ वटकापूपलङ्कूकशाल्यन्नपायसादिभिः ॥ पंचामृतैर्व्यजनै
श्रभोजयेत्परमेश्वरं ३९ उद्धर्तनंकरेदवात्फलंतांबूलमेवच ॥ कांचनीदक्षिणादद्याच्छत्रंव्यजनचामरे ४० नीराजनंमंत्रपुष्पदंत्वास्तोत्राण्युदी
रयेत् ॥ सहस्रनामाभिःस्तुत्वाब्राह्मणान्पूजयेत्ततः ४१ रात्रौजागरणंकृत्वागीतनृत्यादिमंगलैः ॥ प्रभातेविमलेन्नात्वा नित्यंकृत्वायथाविधि ४२ पूज
येत्पूर्ववद्देवततोहोमसमाचरेत् ॥ द्रव्यैर्नानाविधैर्हृत्वाकुर्यादाचार्यपूजनं ४३ गोभूतिलहिण्याद्यंगुरवेतन्निवेदयेत् ॥ अन्येभ्योब्राह्मणेभ्यश्चप्रदद्याद्दूरिद
क्षिणां ४४ ब्राह्मणान्भोजयेत्श्चाच्छतमष्टोत्तरं तथा ॥ अधिकान्यदिशक्तिश्चेदथवाप्येकविंशतिं ४५ दीनांयष्टपणेभ्यश्चदद्यादन्नसपायसं ॥ पुनश्च
दक्षिणांदद्यात्प्रगृह्याशिशुमुत्तमां ४६ सुहृद्व्युतोमौनिरन्यंभुंजीतसादरं ४७ ॥ शिवउवाच ॥ ॥ एवंतेकाथितंस्कंदवरदस्यव्रतंशुभं ॥ मुक्तिमुक्ति
प्रदंनृणांसर्वकामफलप्रदं ४८ पुरातनमितिहासमस्मिन्नर्थेवदामिते ॥ महाधर्मपरोराजापुराभूत्कंदमाभिधः ४९ पालयामासवसुधांसागरांतास्वेते
जसा ॥ गुणैर्यस्यहृतादेवानित्यतस्तदसिस्थिताः ५० कदाचिद्दिव्ययोगेनभृगुस्तस्यगृहंययौ ॥ ततउत्थायराजासबहुमानपुरःसरं ५१ उपविश्यासने
श्रेष्ठेपूजितोगुस्वततः ॥ मुक्त्वास्थितंशुनिर्वरांजावचनमब्रवीत् ५२ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ भगवदसर्वतत्त्वज्ञकिंचित्पृच्छामितद्वद ॥ पूर्वजन्मानिक
श्चाहंकिमयासुकृतंछतं ५३ येनेदंशंमयाज्यं प्राप्तंनिहतकटकं ॥ प्राप्तंनैववृषैरन्यैर्नचप्राप्स्यतिचापरे ५४ देवानामपिपूज्योहंगंधर्वौरगरक्षसां ॥ कुबेरसं
पदातुल्यांसंपदं पश्यमेमुने ५५ त्रिलोक्यांरत्नमूतयत्तदानीतंस्वतेजसा ॥ यंयंपदार्थमिच्छामितंतपश्यामिवेशमनि ५६ केनेतरं कर्मणाप्राप्तं तद्वद
रवममप्रभो ॥ कामयेतत्पुनः कर्तुं पुण्यं पुण्यवतांवर ५७ ॥ ॥ भृगुरुवाच ॥ ॥ कथयाभिष्टुपश्चष्टप्रणिधानबलादहं ॥ त्वमासीत्पूर्वजनुषिक्षित्रियोदुर्ब
लःशुचिः ५८ कुटुंबभरणार्थंत्वंनानाकर्मण्यथाकरो ॥ क्रियमाणंचतत्कर्मनचासिस्फुलंदंतव ५९ अत्यंतनिष्ठुरैर्वैक्यैर्दारापत्यैश्चपीडितः ॥
अपृष्ठापुत्रदारांस्वगतवान्गहनंवनम् ६० विभ्रमचदिक्षुसर्वासुदृष्टवानसिसौभरि ॥ सिद्धासनेसमासीनसेवितंशुनिपुंगवैः ६१ कथयंतंमहाविद्याशिष्ये

भ्योदुःखनिशी ॥ दृष्टातसौभारिदिव्यमन्याश्रुर्षिगणान्नृप ६२ दंडवत्पतितोसिखंभुवितैश्चाभिर्नदितः ॥ उपाविष्टःस्वासनेचमुनिनातेनदर्शिते ६३
 पृष्ठवानसितंदिव्यलब्ध्यावसरमादृतः ॥ ॥ क्षत्रियउवाच ॥ ॥ स्वामिसंसारदुःखेनबहुधाक्लेशितोमुने ६४ दागपत्यमुत्तद्विश्रवाग्बाणैश्शस्ताडितः ॥
 नैवैराग्यमनोयातिनिष्ठेषुसुहृत्सुच ६५ शीतोष्णक्षुत्पिपासाभिःपीडितोपिष्ठशमुने ॥ उपायंदमेकिंचिदुःखसागरतारकम् ६६ ॥ ॥ शिवउवाच ॥
 इतिश्रुत्वावचस्तस्यसौभारिःकृपयायुतः ॥ उपायंचितयामासदृपदुःखविनाशनम् ६७ ततस्तक्षत्रियंप्राहसर्वपापविमोचनम् ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥
 व्रतंत्यक्तयथियज्यामिकुरुनिश्चितमानसः ६८ यस्यानुष्ठानभात्रेणसर्वदुःखलयोभवेत् ॥ ब्राह्मणैःक्षत्रियैर्यैश्चैतथाब्रह्मर्षिभिःकृतम् ६९ मुक्तास्तेसर्वदुःखे
 भ्यःप्राप्ताःसिद्धिमनुत्तमां ॥ वरदस्यगणेशस्यधर्मार्थकाममोक्षकृत् ७० ॥ ॥ क्षत्रियउवाच ॥ ॥ कोसौगणेशःकिंशीलःकिंरूपःकिंस्वभाववान् ॥
 किंकार्माकथमुत्पन्नस्तसर्वैकथस्यमे ॥ यदिमेश्रवस्त्रालयद्यनुग्राह्यतामयि ७१ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ यद्वह्मनित्यंविजंविशोकंज्ञानस्वरूपंपरमार्थमू
 तम् ॥ अनादिमध्यांतमन्तंपारंगणिधंपतंप्रवदंतिसंतः ७२ यस्मादौकारसंभूतिर्यतोवेदायतोजगत् ॥ येनसर्वमिदंव्याप्तंविद्विगणनायकम् ७३ जगत्सर्जनका
 मेनब्रह्मणायस्यतुष्टये ॥ अब्दानांतुशतंपूर्णतपस्तप्तंसुदुष्करम् ७४ ततोत्तदृष्टमनावेधाःप्रसन्नंतमपूजयत् ॥ नानाविधोपचारैश्चदिव्यरत्नैःफलैस्तथा ७५ सिद्धिबु
 द्धिउभेकन्येनसाकल्पितेदौ ॥ तुष्टोदेवोदौतस्मैविद्यामेकाक्षरीविभुः ७६ ततोल्बधवरोब्रह्माचकारसकलंजगत् ॥ षडक्षरेणमंत्रेणविष्णुनातोषितःपुरा ७७
 कृत्वामूर्तिगणेशस्यपूर्वोक्तिविधिनान्व्रतम् ॥ अव्यंगंवर्षमेकंतुनियमान्कृतवान्रहुरिः ७८ वरंलब्ध्वागणेशात्तुपालयामासवैजगत् ॥ एवंविधंविजानीहिगणेशं
 भुविसंस्तुतम् ७९ विश्वरूपमनादिचसर्वकारणकारणम् ॥ तमाराधययत्नेनसर्वदुःखाद्विधुंयसे ८० ॥ ॥ क्षत्रियउवाच ॥ ॥ कस्मिन्कालेप्रकर्तव्यमेतद्व्र
 तमनुत्तमम् ॥ विधिनाकेनमेब्रूहितांप्रतंमुनिसत्तम ॥ करिष्येवचनातेहंसर्वदुःखप्रशांतये ८१ ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ श्रावणेऽबहुलेपक्षेचतुर्थ्या
 मारभेद्व्रतम् ॥ कुर्वीतपरयाभक्त्यायावद्वाद्रचतुर्थिका ॥ उपरैःषोडशाभिःपार्थिवंगणनायकम् ॥ प्रत्यहंपूजयेद्भक्त्याब्राह्मणान्भोजयेत्ततः ८२
 त्वमेतत्कुरुभूपालसर्वान्कामानवाप्स्यसि ॥ इतिश्रुत्वाव्रतंतस्मात्कृतवानिसिमुव्रत ८३ समाप्तेव्रतेतत्रसौभार्यश्रममंडले ॥ तावत्तस्यगृहंदिव्यगणेशस्यप्र
 सादतः ८४ दिव्यनारीनरयुतेदासीदासममन्वितम् ॥ वेदघोषसमायुक्तंजातोगोधेनसंकुलम् ८५ दिव्यवस्त्रसमायुक्तानालंकारसंयुता ॥ अपत्यैस्तादृशैर्यु
 क्ताविस्मितासीत्प्रतीक्षती ८६ आयास्यतिकदाभतंत्येवांचिंतापराभवत् ॥ तावत्स्वंमुनिममंयगतोसिनिजमालयम् ८७ दिव्यतच्छरणंहित्वास्वगृहंपारिमा
 र्गयम् ॥ तावद्वायंप्रीषितास्त्वानिन्युस्तद्वनंनराः ८८ ततस्त्वयापिपिबिज्ञातःप्रभावोवरदस्यसः ॥ तद्व्रतस्यप्रभावेणराज्यभागिहजर्मानि ८९ ॥ शिवउवाच ॥
 इतिश्रुत्वाभृगोर्वार्क्यंकर्दमोहर्षनिर्भरः ॥ चकारसकलंराजाभृगुणायत्समीरितम् ९० व्रतस्यास्यप्रभावेणज्ञानवैराग्यवान्नृपः ॥ भुक्त्वाभोगान्नयथाकामंस्थाप्य

पुत्रात्रिजेपदे ९१ गतो गणेश्वरं धाम यतो नावर्तते पुनः ॥ सर्वार्थसाधकं स्कन्दव्रतानां व्रतमुत्तमम् ९२ नैतादृशं व्रतं दानं श्रुतमन्यत्कदाचन ॥ सर्वार्थसाधकं स्कन्दं
 व्रतं कुरुयदीच्छसि ९३ देवदानवगंधर्वैर्ऋषिभिर्मनुजैर्ऋतम् ॥ नलेन इंदुमत्याचराज्ञा चंद्रांगदेन च ९४ संप्राप्ताः सर्वकामांस्ते गता गणेश्वरं पदम् ॥ ॥ गि
 र्नुवाच ॥ इति कथितं सर्वसिंहसं व्रतं महत् ॥ कुरुवं मनसा ध्यात्वा वरदं गणनायकम् ९५ व्रतमेतन्महाभागे शंप्राप्स्यसे ततः ॥ स्नेहेन कथितं ते
 वप्रकाशं कुरुमाव्रतम् ९६ ॥ इति श्रीगणेशपुं हिमवत्पार्वतीसंवादानामेकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ पार्वत्युवाच ॥ नलेन दंष्ट्रतं कस्मात्कोनलो वद
 मोपितः ॥ मनोविश्रान्तिमायाति शृण्वंत्यामेकथानकम् १ ॥ हिमवानुवाच ॥ निषधेषु महाराजो नालेनामा भवत्पुग ॥ ब्रह्मण्यो वेदविच्छूरो दानीमानी धनीमु
 निः २ रथी खड्गीशरीचापी निषंगिक वचीबली ॥ कृतास्त्रो देवपूज्यश्च त्रिलोकी गमनः शुचिः ३ शेषोऽपि मूकतां याति वर्णितुं यद्गुणानपि ॥ न संख्या विद्यतेऽस्वानां
 गजानां रथिनां तथा ४ धानुष्काणां शस्त्रभृतां जग्निशस्त्रभृतामपि ॥ चक्रं पुर्यद्रयाद्वेवा इन्द्राद्याः सदिगीश्वराः ५ दमयंतीति भार्यासीद्यस्य सौंदर्यमंदिरम् ॥
 दमयित्वा खिलान् ब्रह्मासारं सारं प्रगृह्य च ६ दमयंतीति विख्याता यतस्तेनेति निर्भेता ॥ दमयंत्यै त्रिलोकस्थ नारीणां चारुतामदात् ७ नानां कारसं
 युक्तानां नाम विभूषिता ॥ मुक्ताहारलसत्कंठा सद्गुणाढ्या सुशोभना ८ यस्यामात्यो महानासीत् पद्महस्तः पराक्रमी ॥ बुद्ध्या बृहस्पति स मोनेन ये चागिर
 सासमः ९ तुंगत्वे मेरुसदृशां गार्भोचोदयेः समः ॥ कदाचिदुपविशे सौ नलो राजा महामनाः १० निषसाद स आगे हे नृप मंडलमध्यगः ॥ नृत्यं त्यप्सु र
 सस्तस्य पुरतश्चारुदर्शनाः ११ स्तुवंतीर्वादिनस्तं च ब्रह्मार्पणसंयुतम् ॥ एतस्मिन् नृपुहीतस्ते दर्शनेन महामुने ॥ उत्थाय सादं राज्ञा स्वासने विनिवेश
 तः ॥ पूजितः परयाभ्युत्थतः प्रच्छतं नलः १३ ॥ नल उवाच ॥ स्वामिन् नृपुहीतस्ते दर्शनेन महामुने ॥ जन्मराज्यं पिता माता कुलं जीवितमद्य मे १४ सफलं
 स्वागमे हेतुं वदतून् महामुने ॥ गौतम उवाच ॥ ममासीन्महती वां च्छाद्रुष्टु वै भवं नृप १५ स्तुवंती देवाः स्वर्गस्था ब्रह्मा हरे रशूलिनः ॥ धन्योऽसि मयै लो कस्थो
 मयै देवैश्च शस्यसे १६ नित्यं तस्योप्यहं तृप्तः पूजां दृष्ट्वा च वै भवम् ॥ इदानीं मनुजानी हि गमिष्ये स्वाभ्रं प्रति १७ ॥ नृप उवाच ॥ वेदवेदांग विद्वद्भिरसर्व
 शास्त्रप्रवर्तक ॥ दयानिधेक्षणं स्थित्वा लिङ्गिभिर्मम संशयं मुने १८ ॥ मुनिरुवाच ॥ साधुष्टं महाराजस्थितो हं स्नेहभावतः ॥ नागानृपाश्च देवाश्च य
 तेनाज्ञा विलंघिनः १९ ॥ नृप उवाच ॥ ममैवा विस्मयो ब्रह्मन्निरीक्ष्य वै भवं स्वकम् ॥ इत्थं ममाभवं केन पुण्येन तपसापि वा २० वदतस्वेन कथा ह मभवं पूर्व
 जन्मनि ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ गौडदेशात् परदेशे पुरे पिप्पलसंज्ञके २१ त्वमासीः क्षत्रियः पूर्वदर्शिज्ञानवानशुचिः ॥ जायापत्यैः सुहृद्भिश्च कश्चरैस्तडितो
 ऋशम् २२ रात्रावष्टासर्वास्त्वं निर्वैदा ह नं वनम् ॥ गतवानवृक्षवल्लीभिः सिंहव्याघ्रजैर्मृगैः २३ सेवितं शीतलजलैः सरोभिर्जलजादिभिः ॥ जा
 श्रमोत्थव्यादार्शं भ्रमता भ्रमता वने २४ तपोनिधेः कौशिकस्य वेदवोधोपनिनादितः ॥ तत्र गत्वा मुनिं तं प्रणतो भक्तिभावतः २५ उत्थापितः कौशिकेन

दीनानाथदयावता ॥ दुःखितं त्वां विदित्वा मया शीर्वादिमवीदवत् २६ गजाननो मे देव शोभा विताते शुभ्रंकरः ॥ श्रुत्वा तद्दाशिवसंभ्यां प्राप्तासि परमां दुदम् २७
 पृष्ठवानसितं विप्रमुपायं सर्वकामदम् ॥ दारिद्र्यनाशं करजन्मभुक्तिमुक्तिप्रदं शिवम् २८ गणेशाराधनं तुभ्यं कथयामास कौशिकः ॥ ॥ कौशिक उवाच ॥ ॥ व्रतं
 कुरु गणेशस्य मासमात्रं नराधिप २९ कुरु मूर्तिगणेशस्य मृन्मयी चारुदर्शनाम् ॥ पूर्वोक्ता विविना पूजां कुरु शृणु कथानकम् ३० दिने दिने मासमात्रं ततः सिद्धिं
 वाप्स्यसि ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ इति श्रुत्वा कौशिकं तं प्रच्छ भूमिपुनः ३१ ॥ ॥ वृष उवाच ॥ ॥ गजाननं जानामि तत्स्वरूपं वदस्व मे ॥ ज्ञात्वा
 तं देववेशं करिष्ये व्रतं सुतम् ३२ ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ इति तेन कृते प्रश्ने जगदमुनिः सत्तमः ॥ अनिर्वच्यस्वरूपस्य परब्रह्मस्वरूपिणः ३३ वैकारिकस्व
 रूपाणि गजाननकृतानि तम् ३४ कौशिक उवाच ॥ यत्कर्त्तुं सर्वलोकानां पिता माता जगत्गुरुः ॥ ब्रह्मोद्देशं विष्णुनां ध्येयं यः स गजाननः ३५ ॥ मुनिरुवाच ॥
 इति श्रुत्वा तु तद्वाक्यं प्रणिपत्य मुनिश्चरम् ॥ अनुज्ञातस्तस्तेन गतो सिनिजर्मदिरम् ३६ आरभ्य श्रावणे शुद्धे चतुर्थ्या व्रतं मुतमम् ॥ अकरोन्मृन्मयी मूर्तिगणे
 शस्य यथोदिताम् ३७ स्थाने च वचनेनैव गमनेन शयने भुजि ॥ ध्यायन् गजाननं देवप्रायाः सिद्धिं मुत्तमां ३८ नाना गजस्थाश्चाद्यैर्गौर्धने धनसंचितैः ॥
 दासी दासयुतः श्रीमान् जतो व्रतप्रभावतः ३९ दत्तवानसिदानि सर्वाणि देवतुष्टये ॥ गणेशस्य महामौल्यं प्रासादं कृतवान् मुदा ४० भुक्त्वा भोगान्य
 थाकामकालेन निधनगतः ॥ जातो सिनिषधे देशे वृषस्त्वं नलनामकः ४१ अतस्त्वय्यचललक्ष्मीं खिलोकी जनवंदिते ॥ इदानीं मनुजानि हियत् पृष्ठं त
 त्रिरूपितम् ४२ ॥ ॥ हिमवानुवाच ॥ ॥ एवं गते गौतमे तु व्रतं चक्रे न लोहपः ॥ तद्वाक्यं जातविश्वामो मूर्तिकृत्वा सुशोभनाम् ४३ श्रुत्वा कथां गणेशस्य
 प्रत्यहं पूज्यभक्तिः ॥ अलभत्सर्वकामान् स व्रतस्यास्य प्रभावतः ४४ ॥ इति ते कथितं कन्येन लेनं त्यक्तं व्रतम् ॥ उपदिष्टं गौतमेन पूर्वजन्मकृतं व्रतम् ४५ यस्य प्र
 भावः संपूर्णो वल्लुकैनापि नेष्यते ४६ ॥ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उपासनाखंडेन लव्रतनिरूपणं नाम द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ हिम
 वानुवाच ॥ ॥ इदानीं कथयिष्यामि राज्ञा चंद्रांगदेन च ॥ तत्पत्न्या च कृतं दत्तं दिदुमया शुभानने १ मालवे विषयेत्यतः नगरं कर्णनामकम् ॥ तत्र च
 द्रांगदो राजा बभूवति पराक्रमी २ अणिमादिगुणैः सर्वशान्नाथं तत्त्वविवत् ॥ यज्वादानीं महाज्ञानं विदेवदंगपरगः ३ अतिक्रान्तासभ्यास्य सुधर्मा
 तिमानी ४ मुष्णाति चक्षुषस्तेजो रविकांतमरीचिभिः ५ अतिस्वच्छानिवासं सिरत्नस्तंभाश्रयास्तुते ॥ नीललोहितपीतत्वाच्चित्रांयां तिकानि च
 त् ६ अतिसाध्वी महाभागपतिशुश्रूषणे रता ॥ धर्मशीला व्रतपराश्वशूरशूरसेविनी ६ गृहकृत्येषु चाव्यग्रा देवतातिथिपूजिका ॥ नाम्ना चंदुमतीख्या
 ता सवीर्यवसुदरा ॥ धर्मशीलोऽपि नृपतिरमात्यैः प्रार्थितोऽश्वशम् ॥ जीवहिंसां महाघोरं पापं द्विपरिवर्ज्य ७ कदाचिद्देवयोगेन मृगयां क्रीडितुं ययौ ॥
 तस्मिन् रुरुस्वाराहमृगपक्षिभिरुत्तं नम् ८ नीलकंचुक्रं संवीतो नीलिष्णीषोत्तरच्छदः ॥ बद्धगोधां गुलित्राणः शालिकासङ्घेऽवतान् ९ जवेनाश्वसमारुहो शरचा

॥ पार्वत्युवाच ॥ तस्यांतुमूर्छितायातुकिमकुर्वन्जनस्तदा ॥ तन्मेविस्तरतो ब्रूहि हृदयानंदनं पितः १ ॥ हिमवानुवाच ॥ तदा सर्वे नागरिकानां वाक्यवि
 शारदाः ॥ प्रमृष्यस्त्रिणाश्रूणि समादधुर्दुपस्त्रियम् २ ॥ जनाऽबुः ॥ मातरास्तिष्ठमाशोकं कुरु पुत्रेन कृथाः ॥ प्रेतं दहतो शोका श्रुतस्माद्भट्टं हितकुरु ३
 मर्येषु न हि दृष्टो स्तिचिरजीवीशुभानने ॥ यथा जीर्णपरित्यज्य वासो न्यदृढतेजनैः ४ वर्षमापि देहिना तद्वत्त्यक्स्वायद्ब्रूते शुभम् ॥ अत्याश्रयमिदं
 द्रेस्वयं मृत्युमुखे स्थितः ५ शोचते मृतमपरस्वयं मरणधर्मान् ॥ स्वदेहेन वियोगं च न वेति भाविनं जनः ६ मदीयं मन्यते सर्वदेवकालवशे स्थितम् ॥ ब्रह्मा
 दिस्थावरांतं यद्विश्वं सांध्यचराचरम् ७ ज्ञात्वा तं न श्वं शोकं त्यक्त्वा तिष्ठसु पुत्रिणि ॥ धर्मवान्पुण्यशीलस्ते भर्ता मुक्तिं चादिहा गतम् ८ अतीतानां गतविदं कथयिष्यति सो
 गतदायास्यति किं हि चिव ॥ अतिपुण्यान्मानवोऽपि याति स्वर्गं तः पुनः ॥ अथवा परिपृच्छामो मुनिं किं चादिहा गतम् ९ अतीतानां गतविदं कथयिष्यति सो
 सिलं ॥ अनंतरं हि त्यक्तार्थं तत्सर्वं विदधामहे १० ॥ हिमवानुवाच ॥ एवं प्रबोधि तालोकैः क्षणमिदु मतीतदा ॥ आश्वस्ता सर्ववाक्येन प्रमृष्याश्रूणि वास
 सा ११ विसर्जयामास तदालोकान् सर्वान् समागतान् ॥ त्यक्त्वा सौभाग्यचिह्नानि प्रपदे क्लृप्तांशुशम् १२ रुदती शोचती तस्यौश्वसती मूर्छिता मुहुः ॥ ततो
 द्वादशवर्षं तिनारदो दिव्यदर्शनः १३ आजगाम गृहं तस्यायदृच्छा विचरन्मुनिः ॥ दृष्ट्वा तं विललापाशुवदंतीं भट्टं चेष्टितं १४ दुःखं चाकथयत्तस्मै जातं द्वाद
 शवर्षिकं ॥ निशम्य रुदितस्याहर्षयन्मुनिब्रवीत् १५ ॥ नारद उवाच ॥ क्वापि तिष्ठति भर्ता नंतं शोचि तुर्महसि ॥ शिरश्छादय नीलेन वा
 ससाकर्णभूषणे १६ कर्णयोः कुरु आलेत्वं विभक्तं कुंभशुभम् ॥ वलयानि च करयोः कंठे मंगलसूत्रकम् १७ ॥ हिमवानुवाच ॥ सर्वज्ञस्य मुने वाक्या
 द्विश्रवस्तास्य वादिनः ॥ तत्कालं सर्वमानाय्यहर्षिता सा तथा करोत् १८ आकार्य ब्राह्मणान् सर्वान् संपूज्य स कलांस्तान्स्तु ददौ दानान्यने
 कशः १९ वादयामास वाद्यानि शर्करां च गृहे ॥ प्रेषयामास च तदहर्षादिदुर्मतीशुभा २० वस्त्रतांबूलदानेन ददा ब्राह्मणस्य सा ॥ प्रणिपत्य पुनर्देवमु
 निं नारदमादरात् २१ स्वभट्टं प्रापयेत्पृच्छदुपायं राजकन्यका ॥ इदं मृत्युवाच ॥ कुत्र तिष्ठति भर्ता किं थं तिष्ठति विवासे २२ केनोपायेन वेदं दर्शनं त
 स्य मे भवेत् ॥ अनुग्रहं कुरु मुने तमुपायं वदस्व मे ॥ व्रतं दानं तपो वापि दुःसाध्यमापि यद्वेत् २३ नारद उवाच ॥ व्रतं तु परमं ते ह कथयामि समासतः ॥ न भश्च
 ह्युच्यते दारभेत्परयामुदा २४ नद्यां तडागे वाप्यां वा दंत धावनपूर्वकं ॥ स्नानं प्रभातसमये कुरु संकल्पपूर्वकम् २५ शुक्लवासा गृहं गत्वा मृगमयीं मूर्तिमु
 त्तमाम् ॥ कुर्याच्च तुर्जुं स म्यगगेशस्य मनोरमाम् २६ उपचारैः षोडशभिः पूजयेत् स्थिरचेतसा ॥ एकात्रमेकभक्तं वा स्वयंकुर्यात्प्रयत्नतः ॥ उपोषणं वा कुर्वी
 तया वद्वा द्रव्यार्थिका २७ गीतवादिनृत्त्याद्यैर्ब्राह्मणानां च भोजनैः ॥ महोत्सवं प्रकुर्वीत विभवे सति शोभने २८ एवं व्रतं कुरु शुभे भर्ता स हस मे प्यसि ॥ पाता
 लेनागकन्याभीरुद्धेन जीविताशुमे २९ सत्यं ब्रवीमि ते सत्येनाप्यथाममभाषितं ॥ हिमवानुवाच ॥ इत्युक्ता तेन मुनिना व्रतं पराभद्रादरात् ३० गते मु

पकरोबली ॥ तादृशैर्वीरानिकैरमात्यैःसर्वकैर्दृतः १० निघ्नन्मुगान्वराहंश्चेप्रयन्नगंप्रति ॥ अममाणोवनेराजादृष्टोराक्षसपुंगवैः ११ चकंपेराक्षसान्दृ
 छाशीतिज्वरयुतोयथा ॥ दरीमुखान्गतेनित्रान्व्यादितास्यान्नस्पृशः १२ दृष्टानविदुताःसर्ववीराःसेविजनाअपि ॥ केचिद्यमक्षयंयतामूर्छिताःकेपि
 भूगताः १३ तत्रैकाराक्षसीक्रूरादृष्ट्वाकामातिसुंदरम् ॥ तंष्टंपपरिरभ्यैवचुंबेकामममोहिता १४ तस्यामात्यान्भगेकृत्वाभक्षयामासेसकान् ॥ एतस्मि
 न्नरेराजापलायनपरोययौ १५ कासारमध्येमग्नोभून्नाक्षीद्राक्षसीचतम् ॥ सधृतोनागकन्याभिर्नीतःपातालमंदिरम् १६ भूषितोनागकन्याभिर्वबालं
 कारभूषणैः ॥ पप्रच्छुर्नागकन्यास्तंकुतजागमनंतव १७ कोसिकस्यासिर्किनामवदसत्यंनरोत्तम ॥ इतितद्वचनंश्रुत्वातांजगादनराधिपः १८ अहंचं
 द्रांगदोनामहेमांगदमुतोबली ॥ मालवेविषयेकर्णनगरेवसतिर्मम १९ राक्षसीभयवित्रस्तःप्रविष्टःसालिलंमहव ॥ अवतीभिरिहानीतोयत्पृष्ठतन्निवेदितं
 २० अक्षिताःसर्वलोकांमेमुगयाधिरनस्यह ॥ सरोजप्रसादेनजीवंस्तिष्ठामिसंप्राप्तम् २१ इतितावचनंश्रुत्वापुनरुदुष्टपतंदा २२ ॥ ताऊजुः ॥ ॥ भ
 वास्माकंपतिरिहसर्वेस्स्यतितेप्रियम् ॥ अस्माकंनागकन्यानांभोगश्चातीवदुर्लभः २३ तासामितिवचःश्रुत्वाप्रोवाचदृष्टपसत्तमः ॥ एकपत्नीव्रतमस्तिमत्तर
 स्तत्कथंयजे २४ सोमवंशप्रसूतानांज्ञांधर्मान्नब्रवीमिवः ॥ परद्वयंपद्मेहंपरदारांस्तैवच २५ परनिदांचनेच्छतिदृष्टाःसौम्याश्चसाधवः ॥ अधीतिर्ये
 जंनदानंशरणागतपालनम् २६ निषिद्धाचरणैवविध्यर्थप्रतिपालनम् ॥ एतेधर्मास्त्रिवर्णानांयाजनादित्रयद्विजे २७ अधिकंसर्ववर्णानामातिथ्यपर
 मंतम् ॥ इतिश्रुत्वादृष्टपवचोस्त्रिलोनागकुमारिकाः २८ प्रशेषुस्तंविद्युत्स्वंबहुधास्वस्त्रियाभ्रव ॥ बवंधुर्निगडैस्तंतादुःखिताःकामविह्वलाः २९ राक्ष
 सीजुजलंमशयतर्दर्थतत्सरोगतम् ॥ अक्षयित्वाजलचरान्नाटप्यत्परमंतदा ३० इमं वृत्तांतमशृणोद्वाज्ञीराजीवलोचना ॥ पर्यंकस्थास्वदूतास्तासाराक्षसीतोवशो
 पिताव ३१ मग्ननिशम्यनृपतदुःखितापातिताभुवि ॥ मूर्छामवापमहतीसखीभयिणीजीता ३२ सिकाशीतलोयेनरुदंतीभिर्मुहुर्मुहुः ॥ उपवि
 ष्ठाप्ररुदतीघ्नतविक्षःशिरोमुखम् ३३ शुशोचपरमालोपैर्भक्तैःकांतेतिजल्पती ॥ क्लगतप्राणनाथोमेहित्वामांप्रियवादिनीम् ३४ सर्वावयवसंपूर्णप्रणतांप्रिय
 वारिणीम् ॥ अर्तकार्यरतानित्यंनित्यंचातिथिपूजिकाम् ३५ कुत्रोद्देश्यतिभेनाथोनिद्रांवाकुत्रयास्यति ॥ कांचनंशयनंहित्वापराधार्थस्तरणैर्वृतम् ३६ कथं
 स्नास्यतिकोतोमेहित्वातैलसुगंधिकम् ॥ लोकानांपालनंकोद्याविनतेनकरिष्यति ३७ प्रजानांसर्वलोकानांबाणानांरंजनचक्रः ॥ अस्तंयातोऽगुणनिधिः
 प्रतापनिधिरद्यकिम् ३८ दिशश्चूच्याःप्रपथ्याभिर्विनतेनमहात्मना ॥ काहंसुखंप्रपथ्यामिक्षसुखंसोपियास्यति ३९ इहलोकेपेरेवापिनसुखंकुलयो
 पिताम् ॥ हीनानांस्वामिनादेवयदेतत्स्वामिनासह ४० शरणागतगुप्तिचिदीनानांकःकरिष्यति ॥ एवंबहुविधंदीनारुदतीभृशविह्वला ४१ तत्याजत्रो
 दयित्वासाभूषणानिचदूरतः ॥ कंकणानिचसर्वाणिबभञ्जचमुल्लूच ४२ ॥ इतिश्रीभगवत्पु०उपा०चंद्रांगदोपाख्यानेत्रिपंचाशतमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥

नौनभोमासिदैनैःकतिभिर्गते ॥ द्विरदाननमूर्तिसाचकारपार्थिवीशुभां ३१ पूर्वोक्तविधिनापूजाचकारमुनोहरां ॥ दिव्यगंधैर्दिव्यवस्त्रैर्द्वैश्वकुसु
 मेरपि ३२ दिव्यैर्नानाविधैश्चैवैवैःफलकांचनैः ॥ दीपैःपुष्पांजलीभिश्चप्रक्रमैर्नतिभिःस्तवैः ३३ तन्नामस्मरणैर्ध्यानैस्तोषयामासतंविभुम् ॥ गीत
 वादित्रनृत्याद्यैर्ब्राह्मणानांचभोजनैः ३४ पलमात्रंपयोमुक्त्वाचकाराव्रतमुत्तमं ॥ नभश्चुल्लुचतुर्थ्यादिचिरनष्टप्रियाप्तये ३५ नारदस्यमुनेर्विक्रयाद्यावद्वा
 द्रचतुर्थिका ३६ ॥ इतिश्रीगणेशपु०उपा० इंद्रमतीनारदसंवादचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ हिमवानुवाच ॥ समाप्तेतुव्रतेतस्यागणेशस्यप्रसा
 दतः ॥ पातालैनागकन्यानामन्यथाभून्मतस्तदा १ मोचयामासुराजनंपुपुलुश्वयथाविधि ॥ वक्ष्यामिअरणैश्चैवानारत्नमहाधनैः २ अश्वमनोजवंद
 त्वाविससर्जुर्दंपतदा ॥ कासाराद्वहिरागत्यबध्वाचाश्वमहाद्रुमे ३ स्नातियावन्नागरैर्केदृष्टःकतिपयैर्दृषः ॥ अपरेप्रणिपत्यैनंप्रच्छुःकोभवानिति ४
 कुःस्यकुतआयतःकिंनामावदनःप्रभो ॥ इतितेषांचयःश्रुत्वापप्रच्छतृपसत्तमः ५ इंद्रमत्याःकुमारस्यकुशलंखेदसंयुतः ॥ ततोबुधैरेतमालि
 लिगुमुदाजनाः ६ ऊचुश्चतृपतेभार्यास्त्वेदानींगितागृहम् ॥ उपवासव्रतवतीकृशाधमनिंसंयुता ७ कुमारैर्जीवमास्थायजीवमात्रावशेषिता ॥ केचिच्च
 नगरंगत्वाशुभांवातामवोषयन् ८ अत्याप्तजनवाक्येनश्रुत्वासादृपमागतम् ॥ आनंदाब्धौनिमग्नामूढहृद्भानिवयोगविव ९ ततोमात्मानपुरस्कृत्यसैन्यान्य
 प्रेषयच्चतम् ॥ चित्रध्वजपताकाभिरशोभयतसागुरम् १० वीथीरासिचयामाससभाःसंपाद्यततः ॥ स्वात्मानंमूषयामासोलंकारमूषणैः ११ गोमूहिर
 ण्यदानाद्यैस्तोषयित्वाह्रिजान्बहून् ॥ आरात्तिक्यंकरेदत्वापतिवत्स्त्रिजनस्यसा १२ गीतवादित्रघोषेणपुरात्सरउषागमत् ॥ अमात्यास्तुपुरोगत्वाप्रणम्यनृ
 पपुंगवम् १३ आलिलिगुमुदासर्वप्रणेमुश्वयथाक्रमम् ॥ उपविष्टेतुहृपतौउपविष्टास्तदाज्ञया १४ सर्वांकुशलप्रश्नाद्यैस्तोषयित्वायथाक्रमम् ॥ मानयि
 त्वातथालोकान्दत्वातांबूलवाससी १५ स्वयंजगामशिविर्मिदुमत्यादृपोत्तमः ॥ कारयामाससविधिंद्वादशब्दद्वैजैः १६ पुण्याहवाचनंकृत्वागणेशा
 र्चनपूर्वकम् ॥ संपूज्यशंकरंसम्यक्द्विजांश्चदक्षिणादिभिः १७ बभंजश्रीफल्यकत्वाततस्तत्तदपुरतोययौ ॥ ददर्शतेत्रेदुमतीभिर्दिशैःषांकलामिव १८ नीराज
 यित्वा राजानंयुवतीभिःसभर्तृभिः ॥ लाजपुष्पमयीद्विष्टिताभिःसाकारयत्तदा १९ प्रसृज्यनयनेसम्यगानंदंभुपरिहृते ॥ हर्षशोकान्वितौतौतुपरस्परमयोचतुः
 २० परस्परवियोगार्थिकथयामासतुःशुचा ॥ अनिवार्यप्रकृतिभिःसांत्वितौबहुलौक्तिभिः २१ आनयित्वातुराजानंसमारोहामहागजे ॥ नानालंकारसंयुक्तेषु
 ताकाछत्रसंयुक्ते २२ पादरक्षैःपरिवृतेचतुर्धटाविराजिते ॥ शतंयष्टिधरास्तस्यवारयंतोययुःपुरः २३ अग्निशस्त्रधराश्चाश्वरथारोहाअनेकशः ॥ सव्यदक्षि
 णतोरान्नो गजलक्षंययुर्लुधु २४ नटानृत्यांगनावाद्यवादकांबांदिनःपुरः ॥ ततःपश्चाद्भजनीकाःपुरंगविशुरादरात् २५ सैन्येनरजसाव्याप्तेदिननाथेहतप्रभे ॥
 अलंकृतेपुरेतिस्मिन्नप्राज्ञायतकिंचन २६ ततःपरस्परंनत्वाजमुःस्वस्वनिवेशनम् ॥ मुस्त्याराजगृहंनीताःपुनराज्ञापूजिताः २७ वस्त्रतांबूलदानेनेनाज्ञा

कास्तेरज्ञासहस्रभासदः १३ विह्वलास्तेर्किंकिमितिज्ञातुदूतानचोदयन् ॥ तदूताः प्रागमन्द्भुविमानसूर्यसन्निभम् १४ कस्यचिद्वैश्यपुत्रस्यराज
 दूतस्यकुष्ठिनः ॥ पतितदृष्टिपतेनतद्विमानमहीतले १५ ततोदूताः समागम्यशशंभुं पतितदा ॥ तद्विमानं महाराजपुण्यकृद्देवं युतम् १६ देदीप्य
 मानं पतितदुष्टेष्टधामहीतले ॥ ततोतिहर्षितोगजाप्रकृतिद्वयसंयुतः १७ अश्वारूढोययौतत्रविमानंद्रष्टुमुत्सुकः ॥ मन्यमानोमहाभान्यंस्वजनैःपारि
 वारितः १८ अनेकवाद्यानिर्घोषैर्विमानस्यातिकंथयौ ॥ ददृशुस्तत्रशक्रंतेनैमुत्तार्ययानतः १९ नानालंकारसंयुक्तसंदेहवर्गैर्युतम् ॥ बद्धांजलिपुटो
 राजाप्रोवाचबलसूदनम् २० धन्येयमद्यधरणीधन्यजन्मचमपदः ॥ पूर्वजाः सर्वेष्वपि धन्यान्व्यवशचीपते २१ यद्दर्शनं धृत्युलोके भवतासांनुगस्य
 मे ॥ यस्यतेवशगालोकाब्रह्मेशानादयःसुराः २२ शताश्वमेधेतोदृश्यानान्यथाजायतेक्काचित् ॥ नजानेकेनपुण्येनसोद्यदृष्टोखिलैर्जनैः २३ इदंचते
 विमानंयत्कथंनिपतितंभुवि ॥ एतन्मेसंशयं देवखेत्तुमहर्षिसंप्रतम् २४ गतवान्कुत्रचअवात्रगंतावाशंममप्रभो ॥ शक्रउवाच ॥ राजञ्जृणुमहाश्व
 र्थंकाथितंनारदेनमे २५ तदहंकथयिष्येत्वांशृणुष्वैकमनादृप ॥ नारदउवाच ॥ मृत्युलोकंगतःशक्रश्छुण्डेशश्रमंप्रति ॥ गणेशस्यस्वरूपेणतिष्ठतो जपतो
 निशम् २६ तद्वद्यानात्स्वरूपस्यदृष्टकौतुकमद्भुतम् ॥ पूजितस्तेनमुनिनागजाननस्वरूपिणा २७ नत्वातंमुनिमापृच्छयदर्शनार्थितवागतः ॥ भूमौसारूप्य
 तौनैवदृष्टान्यप्रशक्तो २८ ॥ शक्रउवाच ॥ अहंचनारंदूप्यविस्मयचक्षणेनतम् ॥ अत्युत्सुकतयायातोमुनिद्रष्टुतथाविधम् २९ विमानवरमास्यामनोम
 स्तवेगवत् ॥ मुनिदृष्ट्वाचसंपूज्यद्विरदाननरूपिणम् ३० क्षुण्डीप्रणिपत्याथतस्यपूजांप्रगृह्यच ॥ चलितः सपरीवारो गंतुकामोमरावती ३१ यावत्तेनगरा
 भ्यांशोविमानमिदमागतम् ॥ तावदूतस्यतेदृष्ट्वाकुष्ठिनः पापकारिणः ३२ पतितंभूमिभोगोस्मिन्संवैतेकीथितंनृप ॥ शूरसेनउवाच ॥ तपसाकेनवाशक्रगजान
 नस्वरूपता ३३ प्राप्ताक्षुण्डीनातेनतद्ब्रह्मस्वममप्रभो ॥ नहिमेतृप्तिरस्तीहशृण्वतस्तत्कथामृतम् ३४ ॥ इतिश्रीगणे ०३० षट्षं चाशतमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥
 ॥ शक्रउवाच ॥ हंततेकथयिष्यामि कथामेतांपुरातनीं ॥ यथातेनापिसादृश्यं गणनाथस्यभक्तिः १ दंडकारण्यदेशेषुनगेरंनंदुराभिधे ॥ एकैकैर्वर्तकोदु
 श्रोनाम्नानमैवविश्रुतः २ आबाल्याच्चौर्यैरनिरतौयौवनेजारकर्मदत् ॥ प्रत्यक्षदृष्टिविगमाद्वरेतेचशपत्यपि ३ शपथान्कुलतोमिथ्यापरहृद्देकारकान् ॥
 ततोनिःसारितोग्रामार्तं द्यूतमद्यतौयतः ४ लोकैर्बहिर्दूरतरंगिरिक्किंदरकानने ॥ स्थितः कांतायुतोमार्गेजघानपथिकान्बहून् ५ एवंबहुधनोजातोनाना
 लंकरणैःस्त्रियम् ॥ भूषयामाससुतांतोषयामासमायया ६ शस्त्रंखड्गंसेदंचपाशाशन्धनुरनुत्तमम् ॥ दंडंचोभयतोलोहंवहन्पूणैर्महेषुभि ॥ वृक्षोत्रेकोट
 रैवापिस्थितोमारयतेबहून् ७ नानाविधानिवरतूनिवासांस्याभरणानिच ॥ गृहेसंचयतेनीत्वाविक्रीणातिपुरांतरे ८ यथेष्टंभजतेनिरयंविषयान्भंदिरंनिजे ॥

१ कुष्ठिदृष्ट्या ६० पाठान्तरम् । २ महान्येविस्मयश्चित्ते जायते च पुनःपुनः इतिपाठान्तरम् ३ लोकैः ६० पा० ।

एवं पापसमाचरो हं त्यरण्येषु नपि ९ एकदकस्य चित्तपृष्ठधावितो योजनावधि ॥ सतु तस्माद्गतो दूरं स्वखित्वा पतितो भुवि १० तत उत्थाय कष्टेन गतेनैर्यथैष लः ॥ अपश्यत्पथि गच्छन्सतीर्थं गणेशं शुभम् ११ अकरोन्मज्जनं तत्र श्रममेव व्यपोहितम् ॥ ततो गच्छन्सविषयं दर्शयिषुद्रलम् १२ जपं तं गणनाथस्य मंत्रं नाम समन्वितम् ॥ सङ्गमुद्यम्य निष्कोशं मुद्रलस्यातिबन्धयौ १३ कैवर्तको नामनामा हं कुत मतिस्तदा ॥ जगलुस्तस्य शस्त्राणि सङ्गोपि दृढमुष्टितः १४ अन्यथा चाभवद्धि तस्य दुष्टस्य तत्क्षणम् ॥ द्विरदाननभक्तस्य मुद्रलस्य प्रभावतः १५ जहास मुनिस्तस्योसौ दृष्ट्वा तंतु तथा विधम् ॥ पप्रच्छ संयतः कस्माच्छस्त्राणि गलितानि ते १६ बद्धान्यपि च सर्वाणि पतितानि कुतो वद ॥ कैवर्तक उवाच ॥ गणेश तीर्थस्नानेन मुनेन लोके न च ॥ ज्ञानवैराग्ययुक्तो सावब्रवीन्मुद्रलं वचः १७ आश्चर्यं परमं मन्ये कुंढस्नानेन मे मतिः ॥ विपरीता भवद्ब्रह्मन्विशेषाद्दर्शननेते १८ बाल्यात् प्रभृति मे दुष्टा बुद्धिः पापपरा भवद् ॥ असंख्यातानि पापानि कृतान्यद्यावधि प्रभो १९ इदानी मे वनिर्विण्णमतिमेतत्प्रसादतः ॥ नादास्ये पुनरेतानि शस्त्राणि पतितानि मे २० कुरु मे नृग्रहं पूर्णमुद्धरस्व भवार्णवात् ॥ साधवो ह्यनुग्रहं विदितानां न दुष्कृतिनोपि च २१ न साधुसंगमः क्वापि पृथग् दृष्टो महा मुने ॥ यथा शेषविषं पार्को न घातुं पुष्टया भवेत् २२ ॥ शक्र उवाच ॥ एवमुक्तो मुद्रलोऽसौ तं जगाद कृपां न्वितः ॥ शरणागतसंन्यागेऽस्मिन् दोषं विज्ञेयतः २३ मुद्रल उवाच ॥ विप्रयुक्ते दानादौ नाविकारोऽस्ति कुत्रापि च ॥ तथापि तेनामजपं कथयामि प्रसादतः २४ गजाननस्य परमं सर्वसिद्धिं कं नृणाम् ॥ ततः प्रणाममकरोत् कैवर्तः ततो मुद्रलं मुनिं २५ सकंस्थापयामास तस्य भूष्यभयंकरं ॥ गणेशाय नम इति नामं नृमुपादिशत् २६ स्वयं हिरोपयामास पुरस्तस्तस्य धरातले ॥ उवाच चैनं संप्रीत्या यावदागमनं म २७ तावज्जपस्व नामेदं यावद्यश्चिंसां कुग ॥ एकासनगतो वायुभक्षः एकाग्रमानसः २८ सायं प्रातर्जले देहियश्चिंमूले निरंतरम् २९ ॥ शक्र उवाच ॥ उग्रदिष्टो मुद्रलेन नामा कैवर्तकस्तदा ॥ निराशो जीविते तस्यैतस्मिन्नेतं हिते मुनौ ३० एकासनगते रण्ये जापनामं नृकम् ॥ पुरोधा यमुनेर्ये हिं वृक्षच्छायां समाश्रितः ३१ निराहारो निरीहश्च जितेन्द्रिय गणेशी ॥ एवं सहस्रवर्षं तिसां यष्टिः सां कुराभवत् ३२ ततः प्रतीक्षामकरोन्मुनेरगमनस्यसः ॥ वल्मीकैर्वेष्टितं तुलनाजाल समन्वितः ३३ ततो मुनिर्मुद्रलोपि देवात्तं देशमाययौ ॥ स्मरामरचतदा यष्टिं तं कैवर्तकं यदा ३४ ददर्श भ्रममाणः स सां कुरां यष्टिमुत्तमौ ॥ वल्मीकाक्रांतं देहं च तं कैवर्तकं मुनिः ३५ दुश्चरं मुनिभिः सर्वैरास्थितं तत्पुत्तमं ॥ लक्षितं नेत्रमात्रेण यतः तन्निनातदा ३६ उत्साद्य तस्य देहस्थं वल्मीकं मुनिसत्तमः ॥ मंत्रितेन जलेनास्यसिषे चांगं च सर्वशः ३७ तदैव दिव्यदेहं तं जगाद मुनिसत्तमः ॥ प्राप्तं वंगणेशस्य सारूप्यं करयोगतः ३८ द्विकं प्रजपंतं च नाम वैनायकं शुभं ॥ उन्मीलिते तदनेत्रे मुनिना बोधितस्तु सः ३९ तस्य नेत्रोद्भवो बह्विधुद्ग्नगनगतः ॥ त्रिलोकी मुद्यतो दधुं मुनिना वारितो यतः ४० सोऽपि तं मुनिमानम्यस्व गुं स्वरुणा युतं ॥ आलिङ्गमुदायुक्तस्तनयः पितरं यथा ४१ उपदिष्टो मुद्रलेन नामा कैवर्तकस्तदा ॥ वारुमीकावपु

नरूपन्नेमानयामासतसुतम् ४२ चकारानामर्कस्यमुद्रलोमुनिरादरात् ॥ भूमध्यानिगिताशुडाशुङातितोन्नय ४३ एकाक्षरंचमंत्रचतस्मैप्राहा
थमुद्रलः ४४ वरानस्मैदौपश्चाद्भवत्त्वमुनिसप्तमः ॥ इंद्रादिदेवगंधर्वैःसिद्धैरच्यतमोभव ४५ यथागजाननोदेवोध्यतोद्दृष्टोवनाशनः ॥ तथाहित
मपिमुनेभ्युशुङिःप्रथितोभव ४६ यस्यतेदर्शनस्यात्सकृतकृत्योभवेन्नरः ॥ आयुश्चकल्पलक्षतेअविताममवाक्यतः ४७ एवंबहुविधातस्मैवरान्
यच्छतिमुद्रले ॥ ययुरिन्द्रादयोद्रुंमुनयोनारदादयः ४८ उचुस्तंप्रणिपत्यैवभ्युशुङेतवदर्शनात् ॥ सार्कजन्मनोविद्यापितरौचतपोयशः ४९ त्वमेव
गणनाथोसिपूजनीयोसिमुने ॥ सतुसंपूज्यतान्सर्वान्प्रणम्यचविमृज्यच ५० पुनःपद्मासनगतोजजपैकाक्षरंमनुम् ॥ पुरोमूर्तिप्रतिष्ठाप्यगणेशस्य
मनोहराम् ५१ उपचारैःषोडशभिरपूपुजद्दिनोदिने ॥ आश्रमश्चभौवापीसरोवृक्षलतादिभिः ५२ त्यक्तवैरैःसिंहमृगैर्नकुलैर्भुजगोतमैः ॥ ततोवर्षशत
स्यतेप्रसन्नोभृद्भजननः ५३ उवाचमत्स्वरूपसर्वाकिमर्थतपसेतपः ॥ कृतकृत्योसिसामयुज्यंआयुषंतेचलभ्यसे ५४ इदंक्षेत्रंमुविख्यातंनामलेतिअविष्यति ॥
अनुष्ठानकृतमन्त्रनानासिद्धिप्रदंष्टणाम् ५५ मन्मूर्तिदर्शनादन्नपुनर्जन्मभागभवेत् ॥ अपुत्रश्चलभेत्पुत्रान्विद्यार्थीज्ञानमाप्नुयात् ५६ ॥ शक्रउवाच ॥ इतिक
थितंसर्वशूरसेनद्योत्तम ॥ यत्त्वयापरिपृष्टंमेकिमन्यच्छ्रेतुमिच्छसि ५७ इतिश्रीग०भृशुंइयुपाख्यानंनमसपंचाशत्तमोध्यायः ५७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवंशु
त्वाशूरसेनोमरुवद्वाक्यमुत्तमम् ॥ पुनःप्रच्छतंव्यासःप्रीतःश्रुत्वाकथामृतम् १ ॥ शूरसेनउवाच ॥ केनोपायेनदेवेशयानंतेगगनंन्रजेत् ॥ तमुपायंकुरुविभो
वदवाकिकरोमिति २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवंपुनःकृतप्रश्नंप्रप्राहसुरारिहा ॥ शृण्वतांसर्वलो कानांस्मयमानंदंवचः ३ ॥ इंद्रउवाच ॥ कश्चित्स्यादिहसंकष्टचतुर्थीत्र
तकारकः ॥ विप्रोवाक्षात्रियोवापिनगरेतेष्टोत्तम ४ तस्याब्दकृतपुण्येनसम्यग्दत्तेनभूज ॥ इदानींप्रचलेदेतन्नायथायुतपूरुषैः ५ नृपउवाच ॥ कथंन्रतं
संकष्टचतुर्थ्याविदमेमुने ॥ किंपुण्याकिंफलंतस्यकोविधिःकस्यपूजनम् ६ पुराकेनकृतंचात्रसिद्धिर्यस्मिन्कृतेभवत् ॥ एतत्सर्वंशुनासिरुपयावदविस्तारात् ७
॥ शक्रउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमितिहासंपुरातनम् ॥ कृतवीर्यस्यसंवादनंरदेनमहात्मना ८ बभूवबलवानाजहृतवीर्योमहीतले ॥ सत्यशीलोवदान्य
श्चय्ज्वामानीमहारथः ९ जितेंद्रियोमिताहारेदेवाद्विजनिषेवकः ॥ यस्याश्वगजयोधानारंथिनांसर्वधन्विनां १० नंसंख्याविद्येतेराजसह्याद्विषयासिनां ॥
मंदिरेयस्यसौवर्णःपर्यैकाभ्राजनानिच ११ नासीदौहंवरपात्रंपाकार्थमपिपर्वदा ॥ यस्याद्वादशसाहस्राह्मणाःपंक्तिभोजिनः ॥ १२ ॥ सुगंधानामयस्या
सीरपत्नीधर्मपरायणा ॥ पतिव्रतापतिप्राणत्रैलोक्येतिमनोरमा १३ नानालंकारसुभगाद्विजदेवातिथिप्रिया ॥ एतौदंपतीराजन्नपुत्रौसंबभूवतुः ॥ १४ ॥
पुत्रार्थंसर्वदानानिब्रतानिचतपांसिच ॥ ब्रह्मदुर्नियमानन्यान्याज्ञांश्चबहुदक्षिणान् १५ नानार्थानिनिक्षेत्राणिजग्मतुःपुत्रलिप्सया ॥ तथापिनाभवत्पुत्रो

जन्मांतरकृतैर्नसोः १६ एकदहःस्वितो राजा समाहूय समन्त्रिणः ॥ राज्यं मुद्रां च कोशं च जनान् जनपदांस्तथा १७ तेश्यो निवेद्य सर्वतो जगम तुर्वनमुत्तमम् ॥
 वल्कलाजिनसंवीतौ दंपती तप आस्थितौ १८ जितेन्द्रियौ जिताहारौ जर्णपणानिलाशिनौ ॥ चक्षुर्मात्रेण लभ्यतां दृष्ट्वा धनारदो मुनिः १९ जनकं कृतवीर्यं
 स्थपिपुल्लोकस्थमब्रवीत् ॥ अ पुत्रत्वात्प्रायगतो विद्येत तनयस्तव २० कृतवीर्यो मृगुल्लोके श्वः परशो भरिष्यति ॥ यदितस्म्यभवेत् पुत्रो नाकलोकप्रदं रौकः ॥
 २१ कृतवीर्यस्तदा जीवेन्मृतो वा स्वर्गमाप्नुयात् ॥ इत्युक्त्वानारदो यातः पथति स्माद्भुतं भुवि २२ भृशुं देः पितरौ पुत्रौ तस्य पत्नी स कन्यकाम् ॥ अग्निवाला कुले
 घोरैर्कुम्भीपाके ह्यधो मुखान् २३ याम्यदूतैस्तान् ब्रह्ममानान्कन्दतो विविधा ब्रवान् ॥ तेषामाक्रन्दितं श्रुत्वानारदः करुणानिधिः २४ आगय कथय मामासते
 बाहुः संभृशुं हये ॥ नारद उवाच ॥ शक्रादयो देवगणानुनयः कपिलादयः २५ यस्य ते दर्शनं कर्तुं याति हेरं बरुपिणः ॥ तत्कथं पितरौ पत्नी पुत्राः पुत्र्यश्च क्रियः
 २६ यमलोकैर्कुम्भीपाके पच्यंते तव दोषतः ॥ त्वंचापि ज्ञानसंपन्नः कथं तन्ना वबुध्यसे २७ पूर्वजानां त्वमुद्धारय त्वं कुरु महा मुने ॥ शक्र उवाच ॥ भृशुं देरिति
 ततो वाक्यं श्रुत्वा मुनीरितम् २८ दुःस्वितः पितृदुःखेन भृशं जज्ज्वालवह्निवत् ॥ उपार्थो च तया मामासतेषामुद्धारकारकम् ॥ ददौ श्रेयः संसंकष्टचतुर्थी व्रतजं तदा २९
 विलोक्य प्रणिधानेन भृशुं दीप्तपरोक्षवित् ॥ ध्यात्वा गजाननं देवकरो धृत्वा शुभं पयः ३१ उवाच पितृदुःखि शयया च देव गजाननम् ॥ भृशुं देरुवाच ॥ यदि भक्त्या कृ
 तं मे स्ति गणनाथ व्रतं तव ३१ तदा तस्य प्रभावेन शीघ्रमुद्धार पूर्वजान् ॥ एवमुक्त्वा तु तोयं गजाननकरो क्षिपत् ३२ क्षिप्तमात्रे तदा तोये गजाननप्रसादतः ॥ वि
 मानानि समाख्यसे वेदे वरुपिणः ३३ सेव्यमाना अप्सरोभिः स्तूयमानाश्च चारणैः ॥ गंधर्वैर्गीयमानास्ते गणेशस्थानभाषुवन् ३४ अन्येपि कुम्भीपाके च न
 रादुच्छतिनो भवन् ॥ तेपि सर्वे विमानस्थाः पदगणेश्वरययुः ३५ एवं व्रतस्य महिमा मया ते परिकीर्तितः ॥ यदेकादिनपुण्येन संधतिसद्रतिगताः ३६ जन्मावधि
 कृतं येन संसंकष्टं व्रतमादरात् ॥ शेषोऽपि तस्य पुण्यस्य संख्यां कर्तुं नैव क्षमः ३७ अतस्तस्य प्रभावेन विमानं प्रचलेन्मम ३८ ॥ इति श्री गण्डपाठसंकष्टचतुर्थी व्रत
 कथनं नामाध्यायः ५८ ॥ राजोवाच ॥ ॥ कुम्भीपाकाद्विनिःसृत्य ते पुण्यातेषु वै दिवम् ॥ कषुपांश्च संकृतवाङ्कृतवीर्ये पिता तदा १ ॥ शक्र उवाच ॥ ब्रह्मणे
 कंजगामाशु दर्शकमलानमम् ॥ दुःस्वितो नारदाच्छ्रुत्वा वंशविच्छेदमात्मनः २ प्रणम्य तमपृच्छत्सवंशं विच्छेदकारणम् ॥ मम पुत्रोति धर्मस्मावदान्यो यज्ञ
 कारकः ३ देवतातिथिभक्तश्च मान्यमानयिता भृशम् ॥ नानाविधप्रयत्नैः पुत्रार्थं कृतवान्विये ४ तथापि नाम यत्कस्मात्तस्य पुत्रः सुरेश्वर ॥ राज्यं प्रकृतिसात्क
 त्वावायुभक्षः स्थितो वने ५ अस्थिमात्रावशेषो सावधश्चो वामरिष्यति ॥ जन्मांतरीयं तस्यैनेन गच्छेत्प्रभो ६ तनुपायं दद्यात्कृत्वा वदमेकमलानम ॥ तं प्राप
 यिष्ये तत्राहं स्ववंशस्य विद्वद्ये ७ एवं सुललितां वाणीं श्रुत्वा वाच तथा विधिः ॥ श्रूयतां तव पुत्रस्य पूर्वजन्ममेवेरितम् ८ सामान्नाभवत् पूर्वव्रतं वनगरे यजः ॥
 इच्छामांति रंयस्य दर्शनं पुण्यनाशकत्वं ९ एकदशेन वित्तस्य लोभेन पथि धातिताः ॥ द्वादश ब्राह्मणाः शंतास्त्यक्तास्तेन गुहांतरे १० सर्वे तदीयमादाय निशि

स्वग्रहमागतः ॥ माघकृष्णचतुर्थ्यासुदयेशशिनोदृप ११ गणेशेतिगणेशेतिपुत्रमाहूयस्त्वरम् ॥ अलब्धान्नजलस्तनसहवबुभुजेमुदा १२ कालेनतस्य
 पुत्रोसौपंचत्वमगमन्निशि ॥ चंद्रोदयेचतुर्थीतुकृष्णायामेवभूमुज १३ अज्ञानकृतसकष्टचतुर्थीव्रतसंभावात् ॥ पुण्याद्वैनायकंधामजगाममुखदंतुसः १४
 विमानवरमारुढोवीक्ष्यमाणोप्सरोगणैः ॥ वैमानिकैःस्तूयमानोदिव्यपुष्पैरथार्चितः १५ तेनैवपुण्यशेषेणकृतवीर्याभिधोदृपः ॥ तवपुत्रःसमापेदुत्तुत्वमधु
 नाभुवि १६ तद्वीवक्षयात्तस्यपुत्रउत्पत्स्यतेनघ ॥ इतिब्रह्मवचःश्रुत्वाचकंपेसदृष्टोत्तमः १७ पप्रच्छपुनरेवासावुपायंपापनाशनम् ॥ कृतवीर्यपिताउवाच ॥
 ब्रह्महत्याकृतंतस्यपापंपनश्येत्कथंविधे १८ तद्ब्रह्मवदयासिधोयद्यपिस्व्यास्तुदुष्करम् ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ सचेद्भूतंतुसंकष्टचतुर्थीसंज्ञकंतव १९ सुतः
 करिष्येतेसम्यक्कृत्दापापात्प्रमोक्ष्यते ॥ ॥ राजोवाच ॥ कथंतत्क्रियतेब्रह्मचक्रस्मिन्मासेवतंशुभे २० तत्सर्वदमेस्वामिन्येनपापंलयं व्रजेत् ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 चतुर्थीभौमवारेतुमाघेकृष्णभवेद्यदि २१ शुभमुहूर्तंबंद्रेचकुर्यात्पारंभमस्यह ॥ दंतधावनपूर्वाणिस्नानानिचैकविंशतिं २२ कुर्वतिनिराकर्माणिजेपमंत्रंततः
 परम् ॥ निराहारोभवेन्मौनीपरनिंदाविवर्जितः २३ दुष्टकर्मचतांबूलवर्जयेन्नियमेनच ॥ वर्जयेज्जलपानंचपरद्रोहचपैशुनम् २४ तिलाभलकल्लेनदिनां
 तेस्नानमाचरेत् ॥ एकाक्षरंषड्णंवाजपेद्वावैदिकंमनुम् २५ गणेशप्रीत्येतस्यनाममंत्रंयथाविधि ॥ ध्यायेत्तिरेणेणमनसादेवदंगजाननम् २६ मुहु
 र्तिमात्रेणततःपूजयेद्गणनायकम् ॥ उपचारैःषोडशभिर्नैवेद्योर्विधैरपि २७ मोदकापूषण्कूलीलकुर्वेदकैरपि ॥ पायसैर्विधैर्वैद्यैर्व्यंजैर्लेह्यचोर्ध्वकैः
 २८ फलैर्नानाविधैःपूगतांबूलैर्दक्षिणादिभिः ॥ एकविंशतिदूर्वाभिर्दोषैश्चकुसुमैरपि २९ चंद्रोदयेर्ध्याननिर्तयधर्मप्रवर्कम् ॥ गजाननायपश्चात्तु
 चंद्रायचततःपरम् ३० निवेद्यपूजनंनत्वाक्षमाप्यचततःपुनः ॥ ब्राह्मणान्मोजयेद्भक्त्याशक्त्यावाचैकविंशतिम् ३१ दशद्वादशबाशकोदक्षिणाभिः
 सुतोषयेत् ॥ कथांश्रुत्वाततःसम्यक्स्वयंमुंजीतवाग्यतः ३२ गीतवादित्रघोषेणशेषारात्रित्तोनयेत् ॥ एवंव्रतंचैकवर्षकृतंचेद्यान्ततोदृप ३३ सर्वपा
 पक्षयात्तस्यभवितापुत्रउत्तमः ॥ अन्यवाचितयत्कामयंतंप्राभुयान्नरः ३४ सर्वसंकष्टनाशःस्यात्परचक्राद्भयंनहि ॥ शममूलेजपंस्तिष्ठन्नुपवासपराय
 णः ३५ आचन्द्रोदयपर्यंतंव्रतमेतत्समाचरेत् ॥ अंधोमूकोजडःपंगुस्तदीप्सितमवासुयात् ३६ दारात्पुत्रान्नंराज्यंलभेत्तान्त्रंशयः ॥ श्रावणादिषुमासे
 पुष्टतलङ्घादिकंष्टथक्र ३७ भक्षयेद्दर्पयंतस्तस्यासिद्धिरनुत्तमा ॥ श्रावणेसप्तलङ्कात्रमस्येदधिभक्षणम् ३८ आश्विनेचोपवासंचकार्तिकेदुग्धपा
 नकम् ॥ मार्गशीर्षेनिराहारंपौषेगोमूत्रपानकम् ३९ तिलांश्चभक्षयेन्माघेफाल्गुनेघृतशर्कराम् ॥ चैत्रमासेपंचगव्यंशैश्वर्यशतपत्रिकाम् ४० घृतस्यभो
 जनंज्येष्ठेषाषाढेमधुभक्षणम् ॥ ॥ कृतवीर्यपिताउवाच ॥ अंगारकचतुर्थीतुविशेषोभिहितःकृतः ४१ वदत्वंकृपयाब्रह्मन्प्रश्रयवावनतायमे ॥ शृण्वतो नवमे
 वृत्तिर्गजाननकथांशुभां ४२ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउपासनाखंडेचतुर्थीव्रतकथनमैकोनषष्टितमोऽध्यायः ५९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अंगारकचतु

ध्यास्तुमाहिमानमहीपते ॥ शृणुष्वान्वहितोभूत्वाकथयामिसमासतः १ अवंतीनगरेराजन्भारद्वाजोमहायुनिः ॥ वेदवेदांगविवेकप्राज्ञः सर्वशास्त्रविशारदः २
अग्निहोत्रतोनिर्त्यंशिष्याध्ययनतत्परः ॥ नदीतीरगतेस्तिष्ठन्ननुष्ठानरतोमुनिः ३ एकस्मिन्नेवसमयेद्वह्नातनाप्सरोवरा ॥ तां दृष्ट्वाचक्रमेभोक्तुंभारद्वाजोमहासु
निः ४ अकस्मात्कामिर्नद्विष्टाकामासकोभवन्मुनिः ॥ कामबाणाभिभूतः सन्निपपातमहतले ५ अतिविह्वलाग्नस्त्रयस्त्रयैतः प्रचरस्सले ॥ प्रविष्टतस्यतद्व्रतः
प्रथिवीबिलमध्यतः ६ ततएकः कुमारोभूजपाकुसुमसन्निभः ॥ तंधरित्रिभिहवशात्पालयामाससादरम् ७ जतुः स्वतेनन्यंसांमनुतोपितरौकुलम् ॥ ततः सप्त
सर्वर्षस्तापप्रच्छजर्ननिजां ८ मयिलोहितमाकस्मान्मानुषं देहमास्थिते ॥ कश्चमेजनकोमातस्तन्ममाचक्ष्वसांप्रतम् ९ ॥ धरण्युवाच ॥ भारद्वाजमुनेरे
तःस्खलितंमयिसंगतम् ॥ ततोजातोसिरेषुब्रवीर्धितोसिमयाशुभम् १० ॥ सउवाच ॥ तर्हि तेमुनिर्मातर्दर्शयस्वतपोनिधिं ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तमादायतदादे
वीभारद्वाजंगामकः ११ उवाचप्रणिपत्यैतत्त्वद्वायंप्रसवंसुतम् ॥ वयितंतंपुराधर्यस्वीकुरुष्वमुनेधुना १२ तदाज्ञाययौधात्रीस्वधामरुचिरं तदा ॥ भारद्वा
जः सुतं लब्ध्वा सुमुदेचाल्लिङ्गतम् १३ आप्रायशिरउत्संगेस्थापयामासतमुद्रा ॥ सुमुहूर्तेशुभलेप्रचकारोपनयंमुनिः १४ वेदशास्त्राण्युपादिशयगणेशस्य
मनुशुभम् ॥ उवाचकुर्वन्नुष्ठानगणेशप्रतिथेचिरम् १५ संतुष्टोदास्यतेकामानसवींस्तवमनोगताव ॥ ततः सनर्मातीरेपद्मासनगतोमुनिः १६ संनियम्यैद्वि
याण्यशुध्यायहंरवमंतरा ॥ जजापपरमंमंत्रवायुभक्षोष्टशंक्लेशः १७ एवं वर्षसहस्रंसतपस्तेपेमुद्रारुणम् ॥ मायकृष्णचतुर्थ्यात्सुदयेशेशिनोमले १८ द
शयामासरूपंस्वंगणनाथोद्यदिगुभुजम् ॥ दिव्यांबरभालंचंद्रनानायुधलसत्करम् १९ चारुशुद्धंलसदंतैर्पुष्पैर्नकुंडलम् ॥ सूर्यकोटिप्रतीकाशंनानालंकार
मंडितम् २० ददर्शरूपंदेवस्यसबालः पुरतःस्थितम् ॥ उत्थायप्रणिपत्यैतंतुष्टावजगदीश्वरम् २१ ॥ भौमउवाच ॥ नमस्तेविद्वानाशायनमस्तोविद्वत्कारिणे ॥
सुरासुराणामीशास्यसर्वशक्त्युपबृंहिणे २२ निरामयायनित्यायानिगुणायुगच्छिदे ॥ नमोब्रह्माविदांश्रेष्ठस्थितिसंहारकारिणे २३ नमस्तेजगदाधारनमस्त्रे
लोक्यपालक ॥ ब्रह्मादेयब्रह्माविदेब्रह्मणेब्रह्मरूपिणे २४ लक्ष्यालक्ष्यस्वरूपायदुर्लक्षणेभिर्देवैः ॥ नमःश्रीगणनाथायपरेशाशयनमोनमः ॥ इतिस्तुतःप्रसन्ना
त्मापरमात्मागजाननः २५ उवाचक्षुष्णयावाचाबालकंसंप्रहर्षयन् ॥ गजाननउवाच ॥ तवोग्रतपसातुष्टोभक्त्यास्तुयानयापिच २६ बालमवोपिधैर्येतिद
दामिवांछितात्वरान् ॥ एवमुक्तोभूमिपुत्रोवचऊचेगजाननम् २७ ॥ भौमउवाच ॥ धन्यादृष्टिर्जननमपिमेदर्शनात्तेसुरेशधन्यंज्ञानंकुलमपिविभोभूः सशैलाद्य
धन्या ॥ धन्यैचैतत्सकलमपितपोयनदृष्टोऽखिलेशधन्यावाणीवसातिरपिपयासस्तुतोमूढभावाव २८ यदितुष्टोसिदेवेशस्वर्गेभवतुमोस्थितिः ॥ अमृतं पा
तुमिच्छामिदेवैः सहगजानन २९ कल्याणकारिमेनामन्यातिभेतुजगत्रये ॥ दर्शनमेचतुर्थ्यातेजातपुण्यप्रदंविभो ३० अतः सापुण्यदानित्यंसर्वसंकष्टहारि
णी ॥ कामदाव्रतकर्तृणांस्वत्प्रसादात्सदास्तुच ३१ ॥ गणेशउवाच ॥ जमृतं पास्यसेसम्यग्देवैः सहधरासुत ॥ मंगलं तिचनान्नात्वंलोकेश्यातिगमिष्यसि

३२ अंगारकेतिरुक्त्वाद्ब्रह्मसुमत्यायतःसुतः ॥ अंगारकचतुर्थीयेकारिण्यातिनराभुवि ३३ तेषामब्दसमं पुण्यसंकष्टीव्रतसंभवम् ॥ निर्विघ्नतासर्वकार्येभ्योऽप्य-
 तिनसंशयः ६४ अवंतीनगरेजाभविष्यसिपरंतप ॥ व्रतानामुत्तमं यस्मात्कृतं तत्र तत्तुमुत्तमम् ३५ यस्य संकीर्तनाभ्यर्त्यः सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ ब्र-
 ह्मोवाच ॥ इति द्वावसेदेवः पिदोद्विददाननः ३६ ततस्तुभंगलोदेवंस्थापयामासभक्तिः ॥ शृङ्गमुखं दशभुजं सर्वावयवसुंदरम् ३७ प्रासादं कारया-
 मास गजाननमुदावहम् ॥ संज्ञां भंगलमूर्तीति देवदेवस्य सोऽकरोत् ३८ ततो भवकामदावृक्षेत्रं सर्वजनस्य तत् ॥ अनुष्ठानात्पूजनाच्च दर्शनात्सर्वमोक्षदम् ३९
 ततो विनायको देवो विमानवरमुत्तमम् ॥ प्रेषयामास स्वर्गैर्भौममाने तु भक्तिम् ४० ते गत्वा तेन देहेन तं भौममानयन्बलात् ॥ गणेशस्यांतिकं राजंस्तद्व्रतमिवाभ-
 वत् ४१ ततो भौमो भवत्ख्यातल्लोके यस्य चराचरे ॥ यतो भौमेन संकष्टचतुर्थी भौमसंयुता ४२ कृता प्रापंतं च स्वर्गं चाप्नुत पानं सुरैः सह ॥ अतश्चांगारकयुता च
 तुर्यीप्रथिताभुवि ४३ चिंतितार्थप्रदानेन चिंतामणि रिति प्रथाम् ॥ प्रयातो भंगलमूर्तिः सर्वांनुग्रहकारकः ४३ पारिनेराचुनगरात्पश्चिमप्रार्थितो भवत् ॥ चिं-
 तामणिरिति ख्यातः सर्वविघ्ननिवारणः ४४ अधुना सिद्धगंधैर्वपूज्यते स विघ्नदये ॥ ददाति वांछितानर्थान् पुत्रपौत्रादिसंपदः ४५ इति श्रीगणेशपुराणे उपासनासं-
 दे अंगारकचतुर्थीव्रतोपाख्याने षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एकदा हंगतो राजन् कैलासंगिरिशालयम् ॥ उपविष्टः समामध्यस्थन्नारदमा-
 गतम् १ तेनापूर्वफलचैकं शंकराय निवेदितम् ॥ यया चेगणपस्तत्तु कुमारोऽपि च शंभवे २ कस्मै देयं फलमिदं अपृच्छच्छंकरोऽपि माम् ॥ अहं प्रोवाच बा-
 लाय कुमारो यो तितं ददा ३ दत्तं शिवेन तस्मै तच्चुक्रोधच गजाननः ॥ ततो ब्रह्मा स्वभवनं गत्वा स्रष्टुमिष्ये सः ४ तत्र विघ्नकरो विघ्नं चकार परमाद्भुतम् ॥ उ-
 ग्ररूपं समास्थाय भीषयामासमां तदा ५ मयि भ्रांति स विधुदृष्टा क्रूरतरंतु तम् ॥ अहस्तरमं चन्द्रः स्वर्गणैर्द्विरदाननम् ६ ततः परमक्रुद्धो सावशपत्तं विधुं-
 दा ॥ अदर्शनीयं शैल्लोके यमद्वक्त्रात्वं भविष्यसि ७ कदाचित् केन दृष्टः समहापातकवान् भवेत् ॥ एवं शत्वा गतो देवो निजधाम गणैर्द्वितः ८ चंद्रस्तु म-
 लिनी दीनो लीनश्चित्तमाये चंदे ॥ अणिमादिगुणोपेतजगत्कारणकारणे ९ कथमाचरितं दौष्ट्यमज्ञानाद्बालवन्मया ॥ अदर्शनीयः सर्वेषां विघ्नो मलि-
 नो भवम् १० कथं सुरूपं वदयश्च कलाभिः सुरतोषकः ॥ एतस्मिन् व्रतरे देवैः श्रुतः शापो महान विधोः ११ तत्रैव ब्रह्मि शक्राद्यान्नास्ते सौगजाननः ॥
 विजिज्ञातुः सुरीवास्ते विघ्नकारणकारिणे १२ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ त्वं देवदेव जगतामसि वंदनीयस्व पासिंहं सि विदधासि यथेष्टमीश ॥ त्वं
 निर्गुणोऽपि गुणकृत् गुणिनां त्र्यधीश त्वामेव देवशरणं वयमद्याताः १३ पाहीश नो खिलजगत्तवशाभितं चंद्रे पराधिनि कथं पतितं सुकष्टम् ॥ तस्मादयं च जगदी-
 श जगच्च चंद्रः शर्मा त्रयाममुवने शतधा विधेहि १४ कष्टे निपतिं विश्वं अदृश्येश शिनिप्रभो ॥ अनुग्रहं च चंद्रस्मिन्नल्लोक्ये कर्तुमर्हसि १५ नाज्ञासीद्यस्य ते रूपं म-
 हिमानं श्रुतित्रयम् ॥ सकस्यस्तव नीयः स्यात्तथापि स्तूयसे खिलैः १६ कृतकस्यावयं ते द्यदर्शनाद्वाषणादापि ॥ शरणं ते प्रपन्नाः स्मः प्रपन्नातिहराव्यय १७ इ

तितद्वचनं श्रुत्वा जगाद द्विरदाननः ॥ सुप्रसन्नः स्तवैस्तेषां धर्मकार्थमोक्षदः १८ ॥ ॥ विकट उवाच ॥ प्रसन्नो हं सुराः स्तुत्या ऋणध्वं वाञ्छितं महत् ॥
 असाध्यमपि बोद्ध्या त्रिषु लोकेषु यद्वेत् ॥ १९ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ सुधाकरः नुग्रहेत स र्वं दहामहे वयम् ॥ अनुग्रहीतस्मिन्स्तु र्वेषां नेग्रहा भवेत् २०
 ॥ ॥ गणेश उवाच ॥ एकाऽब्दं वातदधै वातदधै वातदधै धर्ममथापि वा ॥ अदर्शनयोस्तु शशिद्विना न्यं वा वं सुराः २१ ततस्ते दंढवत्सर्वे प्रणमुर्द्विरदाननम् ॥
 उवाच प्रणतां स्तांस्तु विकटो भावपूर्वकम् २२ अप्रमाणं कथमहो वचनं कर्तुमुद्यताः ॥ शरणं च प्रपन्नानां न त्यागं कर्तुमसह २३ मेरुश्च लपते रघुवाहिः शी
 तो भवेद्वादि ॥ मर्यादा मुत्तजेत् सिंधुर्वचो मेना न्नतं भवेत् २४ अथापि गता वाक्यं शृणुष्वं सुरसत्तमाः ॥ भाद्रशुक्ल चतुर्थ्या योज्ञानो ज्ञानतोऽपि वा २५ अभि
 शापी भवेच्च ददर्शनाद्दृशद्दुःखभाक् ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा देवा मुदितोऽसिखलाः २६ जोमिति प्रणिपत्योचुः पुष्पवृष्टिं च विक्षिपुः ॥ तदनुज्ञां गृह्णत्विये देवाश्चंद्रमसं प्र
 ति २७ तमूचुस्त्वं मूढतरो यो ह सा द्विरदाननम् ॥ त्रैलोक्यं संकटोक्षितं त्वया श्रेष्ठपराधिना २८ त्रैलोक्यनायके देवजगन्नय विधायिनि ॥ अव्यये निगुणे नित्ये प
 रब्रह्मस्वरूपिणि २९ गजानने खिलगुरावपराधं यतोचरः ॥ एवं नित्यमितेन स र्वलोकाहितेऽप्सुना ३० अस्माभिः परमच्छेतात्प्रसन्नोऽसौ कृतो विभुः ॥ भाद्रपदचतु
 र्थ्या त्वं न द्रष्टव्यः कदाचन ३१ त्वं चापि शरणं याहि देवदेव गजानन ॥ तत्प्रसादाच्छुद्धतनुः परं ख्यातिमवाप्स्यसि ३२ इति चन्द्रो वचः श्रुत्वा देवानां हितमात्मनः
 ॥ जगाम शरणं देवं शरणागतवत्सलम् ३३ गजाननं सुरेशानं महेशानां दिवदितम् ॥ जजाप परमं भद्रं मे काक्षरमवाप हम् ३४ विशुद्धोऽपि दिष्टं स परमेण स माधि
 ना ॥ दशद्वारं शवर्षाणि तपस्तेपे सुदारुणम् ३५ गंगायां क्षिणे तरे रमं वासिद्धिप्रदायिनि ॥ ततः प्रसन्नो भगवान्पुरोयातो गजाननः ३६ रक्तमालयांबरधरो रक्त
 चंदनचर्चितः ॥ चतुर्भुजो महाकायः सिंदूरारुणविग्रहः ३७ प्रभया भासयै लोकां कोटिभिर्यायिकप्रभः ॥ तेजः समूहं दृष्ट्वा तं प्रचक्रे भृशं शशी ३८ परमं वै र्यया
 स्थायकृतां जलिपुटः पुरः ॥ तर्कयामास मनसा प्रायं द्विरदाननः ३९ वंदातुमिहा यात इति मत्मानं नमतम् ॥ तुष्टाव परया भक्त्या देवदेवं गजाननम् ४० ॥ चं
 द्र उवाच ॥ न माभिर्देवांश्च द्विरदाननं तं यः सर्वा विघ्नहरते जनानाम् ॥ धर्मार्थकामास्तनुते खिलानां तस्मै नमो विघ्नविनाशनाय ४१ कृपानिधे ब्रह्मभयाय देव विश्वात्मने वि
 श्वविधानदक्ष ॥ विश्वस्य बीजाय जगन्मयाय त्रैलोक्यसंहारकृते नमस्ते ४२ त्रयीमयाया खिलबुद्धिद्विद्विद्विद्विप्रदीपाय सुराधिपाय ॥ नित्याय सत्याय च नित्यबुद्धे नि
 यंत्य निरीहाय नमोस्तु नित्यम् ४३ अज्ञानदोषेण कृतो पराधस्तं क्षंतुमहोसि दयाकरवम् ॥ तवापि दोषः शरणागतस्य त्यागे महात्मनः कुरु ननु कं पाम् ४४ ॥ ब्रह्मो वा
 च ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा सुप्रसन्नो गजाननः ॥ तस्मै वरान्मदो देवः स्तुत्या न त्यासुतोषितः ४५ यथा पूर्वी स्थितं रूपं तथा तत्ते भविष्यति ॥ भाद्रशुक्ल चतुर्थ्या त्वां योन
 रः संप्रपश्यति ४६ तस्याभिशापो नूनं स्यात्पापं हानिश्च मूर्खता ॥ तस्यामदर्शनयोऽसि यदुत्तं भूतैः सह ४७ कृष्णपक्षे चतुर्थ्या तु व्रतं यत्क्रियते नरैः ॥ तवोदये

१ मत्पूजानन्तरं पूजनीय इति पाठान्तरम् ।

हंपूज्यस्वंपूजनीयः प्रयत्नतः ४८ दर्शनीयः प्रयत्नेन विपरीतव्रतं वृथा ॥ ललाटे कलयातिष्ठममप्रीतिकरः शशिन् ४९ प्रतिमासां द्वितीयायां नमस्य
 श्रद्धा विष्यसि ॥ एवं लब्धवरश्चंद्रो यथापूर्वाभवत्तदा ॥ ५० ॥ स्थापयामास वरदसूक्तिं देवर्षिभिः सह ॥ भालचंद्रेतिनामास्य च कुस्ते मुनयः सुराः ॥
 ५१ प्रासादं कारयामास कांचनं रत्नसंयुतं ॥ उपचरैः षोडशभिः पूजयामास सादरं ५२ पूजयित्वा सुराः सर्वे मुनयश्च वरानन्ददुः ॥ सिद्धिक्षेत्रमिदं लोके
 विख्यातं तु भविष्यति ५३ अनुष्ठानवतामत्र सर्वसिद्धिकरं भवेत् ॥ ततस्ते देवमुनयो न त्वां त्वां द्विरदानम् ५४ यशःप्रसन्नमनसः स्वस्वस्थानं मुदा युताः ॥
 यातेषु देवमुनिषु देवापि पिदधेवपुः ५५ अंतर्हिते भालचंद्रे चंद्रोदष्टमना इव ॥ स्वधामप्रतिपद्ये स्वयं धाम प्रययौ तदा ५६ ॥ इति श्री गणेशपुराणे उपा०
 चंद्रशपादानुग्रहवर्णनं नैकषष्ठितमोध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ कृतवर्धे पिता उवाच ॥ ॥ चतुर्थ्यां कृष्णपक्षे तु मुक्तिश्रद्धे देयेयतः ॥ क्रियते तन्निमित्तं यत्पृष्टं
 तन्मे निरूपितम् १ दूर्वाकुरारपणस्यापिश्रोत्रमिच्छामि कारणम् ॥ किमर्थं गणनाथस्य प्रियादूर्वाकुरावद २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि दूर्वाकुरासमर्प
 णे ॥ यत्फलं गणनाथस्य श्रूयतां तन्नृपोत्तम ३ जांबेति नगरी ख्याता देशे दक्षिणतो भवत् ॥ क्षत्रियः सुलभोऽस्य तु गुणी दानं धनीवली ४ विवेक्यासिन्मा
 न्यमानां शीघ्रमपरायणः ॥ सर्वशस्त्रार्थतत्त्वज्ञः सर्ववेदार्थतत्त्ववित् ५ विकटे भक्तिमान्त्रित्यस्तु तित्स्तोत्रपरायणः ॥ तस्य भार्या सुदुद्रासिन्नापामविश्रुता ६
 अयं तसुंदरी सा ध्वीस्वरूपा द्विकृताप्सराः ॥ देवविप्रातिथिपरापत्युश्चित्तानुवर्तिनी ७ पतिव्रतानां सर्वासां मान्याश्च षष्ठमाद्रप ॥ एकस्मिन् दिवसे तौ तु दम्प
 तीस्नाननिर्मलौ ८ उपविष्टौ पुराणार्थपरस्परमनोनुगौ ॥ यावत्तावत्समायातो ब्राह्मणे मधुसूदनः ॥ भिक्षाभिलाषी स तत्परमे श्वरचित्तकः ९
 कुचैलश्च दरिद्रत्वात्सां वरोपि दिग्बरः ॥ सुलभस्तंतुदृष्ट्वैव प्रणनाममुदायुतः १० जहास चैनं सहसामो हाविशो द्विजोत्तमम् ॥ स उवाच ततः शपं
 प्रतिष्ठुं यो महामुनिः ११ क्रोधं संरक्तनयनं द्वैलोक्यं प्रदहन्निव ॥ हलकर्षणकोनित्यानि यंदुःखसमन्वितः १२ दृषो भवकुब्जं देव्यो हसद्विद्वतैर्द्विजैः ॥
 मर्तुः शपं परिश्रुत्य सुदुद्राको धमूर्छिता १३ अशपत्तं द्विजं रुष्टासर्पिणिव पदहता ॥ यत्स्त्वया विवेकेन शापो दत्तः पतेर्मम १४ अतस्त्वं च क्रिवा नमू
 त्वा विद्याशी भवकुब्ज ॥ सोपितामशपदं कूरं श्रुत्वा शपंतदिरितम् १५ स्त्रीत्वात्त्वमशपो यस्मात्त्वं चांडाली भविष्यसि ॥ दरिद्रादोषबहुला विष्णुभूत्रा
 दाशुभं करी १६ एवं परस्परं शस्त्राव्यक्तत्वादेहानसुदुर्लभात् ॥ सुलभो वृषभोजतो हलकर्षणवान् भवत् १७ न विश्रांतिं क्षणं तस्य विप्रशापात्तदा भवत् ॥
 द्विजोपिरासमेयौ न जातो सौमधुसूदनः १८ जाता सुदुद्राचांडाली हृष्टा प्राणिर्विहिंसिका ॥ दरिद्रा पैशाचवती विष्णुभूत्राशनतत्परा १९ अतिशुष्कशरीरा
 सादंतुरा विकटानना ॥ कदाचिददमाना सा दक्षिणेन गस्सयतु २० प्रासादं गणनाथस्य पददर्शपरमाहुतं ॥ नानावृक्षलताजालैर्नानापक्षिगणैर्युतं २१ यत्र यो

१ चन्द्रोपि विपना इव इ० पा० । २ अवंती नगरी ति पाठान्तरम् ।

गीश्वराः केचिदनुष्ठानस्ताः सदा ॥ उपासकागणेशस्यनियमस्थावसंतिहि २२ केविकामार्थिनः केचित्पुत्रमोक्षधनार्थिनः ॥ कदाचिद्भद्रमासस्यचतुर्थ्यादुष्ट
हेतुहे २३ तस्मिन्पुंसंप्रवृत्तोगणनाथमहोत्सवः ॥ अतिद्विष्टः प्रवृत्ताचमहाप्रलयसूचिका २४ चांडालीद्विष्टीभासायातिद्यन्निवेशनं ॥ ततस्ततोऽखिलजनै
निरस्ताडनादिभिः २५ ततोदेवालयं यातापाणावर्गिप्रगृह्यता ॥ तत्राप्यताडयन्केचित्प्रायोगिभिस्तैर्निराकृता २६ प्रज्वाल्यसाटणैरग्रिमुष्णान्गानिकु
र्वती ॥ अकस्माद्वायुनाप्रागादेकोदूर्वाकुरस्तदा २७ पतितोगणनाथस्यमस्तकैदेवयोगतः ॥ सरासभः शीतभीतोयातोदेवालयंतदा २८ तदाद्विष्टांगलायु
मुक्तोदेवात्समायौ ॥ प्रासादंगणनाथस्यभ्राविनोर्थस्यगौरवात् २९ उभावापिटणंतस्याश्वांडाल्यास्तौबभक्षतुः ॥ परिमुंजनतत्रतयोर्युद्धमवर्तत ३०
लत्ताभ्यांचैवशृंगाभ्यांगजाननसमीपतः ॥ तयोरास्यान्निपतितौशुंढायांचपदेतदा ३१ दूर्वाकुरौगणेशस्यतुतोपचगजाननः ॥ ततःसायश्चिमादायेदंवातिक
मुपागमत् ३२ अहनतौसखषौस्वयंपूजांबभक्षच ॥ खुरशब्दंतयोः श्रुत्वाबुधेनिद्रितोजनः ३३ बहिश्चकारदंडेनमुष्टिकूर्पश्चाततः ॥ पलायनपरासा
पिताडिताशर्करादिभिः ३४ चांडाल्यारासभस्यापिस्पर्शशर्काकुलैर्जनैः ॥ स्नापितस्तीर्थतोयेनमंत्रितेनगजाननः ३५ पूजितपरयाभक्तयानानाद्रव्यैरेक
शः ॥ दृषरासभचांडालीरतिदुष्टाजनाः पुनः ३६ ताडयामासुरव्यशालुर्देजनुभिस्तलैः ॥ देवद्वारेचपिहितेगतिस्तेषांनविद्यते ३७ भ्रमतांक्रंदातेषांत्रयाणां
दारुणैः स्वैः ॥ मनस्तुदेवेदेवस्यविकटस्यतदाहृतम् ३७ एतेषांप्रसंगेनपुनः पूजामभवात् ॥ एतैश्चपूजितश्चाहमेकदूर्वाकुरादिभिः ३८ प्रदक्षिणाबहुतरा
कृतादुष्टेषुसत्स्वपि ॥ याद्रुष्टुक्चतुर्थ्यैमिदूर्वामेकांसमर्पयेत् ३९ समेमान्यश्चपूज्यश्चकुर्यात्प्रदक्षिणां ॥ तस्मादेतांविमानेनस्वधामप्रापयाम्यहम् ४०
एवंविमानमर्षीत्स्वगणैरुपलक्षितम् ॥ स्वरूपधारिभिर्देवोंगंधवांप्रसमागणैः ४१ युतंवादित्रनिचयैःपुष्पैरपरिमलैरपि ॥ दिव्यभोगसमायुक्तंपताकाञ्च
जमंडितम् ४२ तानादायगणास्तेतुगजाननस्वरूपिणः ॥ तस्मिन्विमानेनिक्षिप्यदिव्यदेहांनुदायुतान् ४३ गजाननाज्ञयातस्यधामसंप्रापयन्नजवात् ॥ प
श्यतांसर्वलोकानामाश्चर्यमभवद्बुद्धि ४४ एतेषांपूर्वपुण्येनगतिरिषेतिचाक्षुक्वन् ॥ ततोयोगीश्वराः केचित्स्यक्स्वाध्यानांगतागणान् ४५ पप्रच्छुः कथमेतेषांब्रूत
पुण्यागतिर्धुवा ॥ अतिपातकिनामेषांपुण्यलेशो न विद्यते ४६ गतिः सुदुर्लभाकस्मात्प्राप्तानोगदत्तानघाः ॥ तदेवाशुचिरिष्यामस्यक्स्वाध्यानुष्ठानमात्मनः ॥
४७ असंख्यतोगतः कालो न देवोद्वेकपथंगतः ॥ विरक्तानां वायुजं अनुष्ठानवतांसदा ४८ धामप्राप्तिः कदानः स्याद्गणेशस्य वदंतुनः ४९ ॥ इति श्रीगणेशपुरा
णे उपासनाखंडे दूर्वापाख्यानां महाविषष्टितमोऽध्यायः ६२ ॥ ॥ ४९ ॥ गणाऊचुः ॥ शृणुध्वं योगिनः सर्वोत्थिरिच्छामनश्चलम् ॥ यत्र शेषो भवेद्वक्तुं समर्थश्च
तुराननः १ तद्वक्तुं समर्थः स्याद्यथाशक्ति वदामच ॥ कुर्वीतस्तवनं यस्य सर्वदाजशिवादयः २ तस्य को गणनाथस्य महिमानं वदेत् स्फुटम् ॥ इत्थं तदीयां लीलां
वातथापि शृणुतानघाः ३ दूर्वाकुराणां महिमानं ज्ञातो मुनिभिः सुरैः ॥ यज्ञो नैस्तपो भिक्षव्रतं होमं न वाप्यते ४ अत्राप्युदाहंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ वा

सवस्यचसंवांदनारदस्यमहात्मनः ५ एकदानारदोगच्छद्वासंवदंष्टुमुत्सुकः ॥ पूजितः परयाभक्त्याकृतासनपरिश्रमम् ६ मुनिपप्रच्छबलहादूर्वामाहात्म्यमा
दरात् ॥ इंद्रउवाच ॥ किमर्थं देवदेवस्य गणेशस्य महात्मनः ॥ विशिषतः प्रियाब्रह्मन् महादूर्वाकुरामुने ७ ॥ मुनिरुवाच ॥ कथयामि यथाज्ञातं दूर्वामाहात्म्य
मुत्तमम् ॥ स्थावरे नगरे पूर्वैर्कोडिन्यो भूम्नः ८ उपासको गणेशस्य तपो बलसमचितः ॥ रमणीयतरस्तस्य ग्रासदक्षिणमागतः ९ आश्रमः सुमहानासी
छतावृक्षसमन्वितः ॥ सरांसि फुल्लपद्मानियत्रासन्सुमहांति च १० भ्रमरैरुपजुष्टानि हंसकारंडकैरपि ॥ चक्रवार्कैर्बैश्वेकच्छपैर्जलकुट्टैः ११
स तु ध्यानरतस्तत्र प्रारभत पउक्तम् ॥ पुरः स्थाप्य महामूर्ति गणेशस्य चतुर्भुजा १२ सुप्रसन्नं सुवरदां दूर्वायुक्तं सुपूजिताम् ॥ जजाप परमं वंशं णंदिवे तोषक
म् १३ पप्रच्छ संशयाविष्टापत्नीनाम्नाश्रयास्यतम् ॥ आश्रयोवाच ॥ स्वामिन् गजानने देवदूर्वाभारं दिने दिने १४ समर्पयसि कस्मात्वं दणैः कोपिन तुष्यति ॥
अस्ति चेत्तु पुण्यमेतेन तमेत्वं कृपया वद १५ कौडिन्य उवाच ॥ शृणु प्रिये प्रवक्ष्यामि दूर्वामाहात्म्यमुत्तमम् ॥ धर्मस्य नगरे पूर्वमासीदुत्सव उत्तमः १६ सर्वे देवाः
संगंधर्वा जाहूता आप्स रोगणाः ॥ सिद्धचारुणागाश्च मुनयो यक्षराक्षसाः १७ तिले तप्तमाया नृत्यं त्याः प्रावारो न्यपतत् भुवि ॥ ददर्श तस्याः सयमः कुचौ चारुबृह
तमौ १८ अभवत् कामसंतप्तो विश्रांतो निरयत्रपः ॥ इयं बालिगिंतु तस्याश्चुर्वितु च तदाननम् १९ सदसो निर्गतस्तस्मा लज्जया धोमुखो यमः ॥ गच्छतस्तस्य रेतश्च
रस्त्रालितं पतितं भुवि २० ब्वाला माल्यभक्तस्मात् पुरुषो विवृता ननः ॥ कुर्वद्दृष्ट्वा रवं कूरं त्रासयन् भुवनत्रयम् २१ ददाद्दृष्ट्वा र्थिवीं सर्वां जटाभिर्गमनं स्पृशत् ॥ च
कंपेतस्य शब्देन त्रिलोकीमानसं भ्रंशम् २२ तदैव विष्णुमगमंस्ते तु सर्वे सभासदः ॥ स्तुतिना नाविधां कृत्वा नानास्तोत्रैर्यथा मति २३ प्रार्थयामासु र्यथाः स
र्वलोकि हिताय तम् ॥ स तैः सर्वैः समगमद्रजाननमनामयम् २४ तस्य नाशं ततो ज्ञात्वा तुष्टुः सर्वेश्वर तम् ॥ देवा मुनयश्चोष्टुः ॥ नमो विघ्नस्वरूपाय नमस्ते विघ्नहा
रिणे २५ नमस्ते सर्वरूपाय सर्वसाक्षिन्मोस्तुते ॥ नमो देवाय महते नमस्ते जगदादये २६ नमः कृपानिधे तुभ्यं जगत्पालने हेतवे ॥ नमस्ते पूज्यं तमसे सर्वसंहारकारि
णे २७ नमस्ते भक्तवरदसर्वदोत्रे नमो नमः ॥ नमस्ते नयशरणसर्वकामप्रपूरक २८ नमस्ते वेदविदुषे नमस्ते वेदकारिणे ॥ कमन्यं शरणं यामः को नुनः स्याद्
यापहः २९ अकाल एव प्रलयः कथं लब्धो जनैरयम् ॥ हागजानन देवेश हाहा विघ्नहराव्यय ३० सर्वेषां मरणे प्राप्ते कथमस्मानुपेक्षसे ॥ इति तद्ब्रच न श्रुत्वा कश्
णाब्धिर्गजाननः ३१ आविरासीत् पुरस्तेषां शिथुरूपो रिभीतिहा ॥ बिभ्रत्कमलनयने शतचंद्रनिभाननम् ३२ कोटि सूर्यप्रभाजालः कोटिकंदर्पजिह्
पुः ॥ कुंदकुडमलशोभा जिह्वशो धरं विबजित् ३३ उन्नमो भ्रुकुटी चारु नयनः कंबुकंठयुक् ॥ विशालवक्षजा नुस्पृग्भुजद्वययुतो बली ३४ गंभीरनाभि
विलसदुदरो तिलसत्कटिः ॥ रंभाशोभा परिस्फूर्द्धि गुरुश्चारु जानुयुक् ३५ सुचारुजंघा गुल्फश्री विलसत्पादपद्मकः ॥ नानालंकारशोभाढ्यो महार्धवस
नावृतः ३६ एवं देवनिरीक्ष्यैव नगरस्य पुरो भुवि ॥ उत्तस्थुर्देवमुनयो जयशब्दपुरःसरम् ३७ प्रणेमुर्देवहूमौ शक्रं देवगणायथा ॥ देवाः ऋषयश्च ॥ कोम

वान्कुतजायातः किंकार्यं वद नो विभो ३८ वयमेव विजानिभिर्ब्रह्मैवाबालरूपधृक् ॥ जनलासुरसंज्ञासात्यक्कामाणि संस्थितान् ३९ आविर्भूतान्ना
तुं दुष्टसंहारकारकम् ॥ इतितद्वचनं श्रुत्वा शिशुरूपी गजाननः ४० बभौ पाहास्य वदनः सर्वान् देवमुनीन् प्राति ॥ बाल उवाच ॥ भवं तो ज्ञानं संपन्नाय दुर्तं सत्यमेव तव ४१
अहंतस्य वधायै वदुष्टस्य परपीडिनः ॥ निजच्छया बालरूपी विगेनां सुरर्षयः ४२ उपायं वच्मि वस्तस्य वधे तं कुतस्तानयाः ॥ सर्वे भवद्विस्तं दद्वानो दनीयो बलादहम्
४३ द्रष्टव्यं कौतुकं तस्य ममैव महत्तरम् ॥ एवं श्रुत्वा कृपावाक्यं सर्वे तैर्हर्षनिर्भराः ४४ ऊचुः परस्परं सर्वे न जानिमीम्य पौरुषम् ॥ ईश्वरो बालरूपेण कुतस्तस्य व
धं नु किम् ४५ अवतीर्णो भवेन्नातुं पीडितं भुवनत्रयम् ॥ इत्यमुक्त्वा तु ते सर्वे प्रणमुः सारं च तम् ४६ एतस्मिन्नेव काले तु कालानलस्वरूपधृक् ॥ दहन् दशदिशो भक्ष
न्न लोके संसाधयौ ४७ कोलाहलो महानासि लोकां क्रंदतां तदा ॥ दृष्ट्वैव सर्वे भुवनयणपरायणः ४८ तंच ते सुनयः भोचुः शीघ्रं कुरु पलायनम् ॥ नो चेद्विसि
ष्ये तत्त्वाद्यमु महानलोलुध्रम् ४९ तिभिर्गिलेयथा मीना नुरागगणरुडो यथा ॥ इतितद्वचनं श्रुत्वा परमात्मा गजाननः ५० बालरूपधरो तिष्ठत्यवतो हि मवा
निव ॥ सुरर्षयो यदुर्ग्राह्य कत्वा तन्नैव बालकम् ५१ ॥ इति श्री गणेशपुराणे उपासनाखंडे हूवाभाहात्म्ये त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ४४ ॥ आ
श्रयो वाच ॥ देवर्षिषु प्रयातेषु बाले चावलवत्स्थिते ॥ किमासीत् कौतुकं तत्र बालकालानलोलुध्रम् १ तत्सर्वं विस्तरान्मह्यं कथया शुभमाहुने ॥ नारद उवाच ॥
एवं तया कृतप्रश्नः कौडिह्यो मुनि सत्तमः २ यदब्रवीच्छर्वाभर्तस्तत्स्वशृणु मया दितम् ॥ कौडिह्य उवाच ॥ अचले चलवद्बाले स्थिते तस्मिन् गजानने ३
कालानल इवाभ्यजाययौ सोऽनलासुरः ॥ तस्मिन्क्षणे चलावापि च चालाचलसंयुता ४ नभोदध्यानसदृशघनगर्जितनिस्वनैः ॥ निपेतुर्वक्षशास्वाभ्यः पक्षि
वंदानि भूतले ५ निर्वारिवारिधिर्जातो दृक्षा उन्मूलितास्तदा ॥ प्रकंपनेन महतान्ना ज्ञायतां किंचन ६ तस्मिन्नेव क्षणे देवो बालरूपी गजाननः ॥ दधारा नलरू
पं तैर्दंभाया बलेन हि ७ प्राशत्सर्वेषु पश्यत्सु जलधिं कुंभजो यथा ॥ ततः सोऽर्चितयद्देवो यद्ययं जठरे गतः ८ दहेन्निभुवनं कुक्षौ दृष्टमाश्रयमुत्कटम् ॥ ततः शक्रो
ददौ चंद्रतस्य बह्वः प्रशंतये ९ भालचंद्रं तितं देवास्तु दुर्भुवनयोपि च ॥ तथापि न च शंतो भूद नलः कंठमध्यगः १० ततो ब्रह्मा ददौ सिद्धिद्विमानसक्त्यै ॥ रं
भोरूपद्वानयने केशैश्च लसंयुते ११ चंद्रवक्रैः सुतांगिरां कूपनाभीं सिरिद्धली ॥ मृणालमध्यं प्रवालहस्ते शैत्यस्य कारणे १२ उवाचे मे ममालिङ्गय तव शंतो नलो
भवेत् ॥ तयोर्गालिने शंतां किंचिदिव दहुताशनः १३ ददौ मुकोमलं तस्मै कमलं कमलापतिः ॥ पद्मपाणि रिति प्रोचुस्तं सर्वे सुमातुषाः १४ अशति
मौ तु वरुणः सिषे च शीतलैर्जलैः ॥ सहस्रफणिनं नांगिरां शोभैर्ददावथ १५ तेन बह्वेदरो यस्माद्बालबद्धो देरो भवत् ॥ तथापि शैत्यनापेदं कंठोऽस्या नल
संयुतः १६ अष्टाशीति सहस्राणि मुनयस्तं प्रेपिदरे ॥ अमृता इव दूर्वास्ते प्रत्येकं सेकं विशतिं १७ आरोपयन्मस्तके स्य ततः शंतो नलो भवत् ॥ तुतोष परमात्मा
सौदूर्वाकुरमराचिंतः १८ एवं ज्ञात्वा तु ते सर्वे पुण्ड्रं तुस्तं गजाननम् ॥ हूवां कुरैरेकैर्नैर्जहर्षां सौ गजाननः १९ उवाच च मुनीन् देवान्मरुतां भक्तिनिर्मिता ॥ मह

तीस्वल्लिपकावापि वृथा दूवाकुरैर्विना २० विना दूवाकुरैः पूजाफलं केनापि नाप्यते ॥ तस्मादुषासि मद्रकैरेकावाप्यैकविंशति २१ मत्तया समर्पिता दूवा ददाति
 यत्फलं महत् ॥ न तत्कतुशतैर्दानैर्व्रतानुष्ठानसंचयैः २२ तपोभिरग्नैर्नियमैः क्रोडिजन्माजितैरपि ॥ प्राप्यते मुनयो देवाय हृवाभिरवाप्यते २३ ॥ कौडिन्य
 उवाच ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा देवा दूवाकुरैः पुनः ॥ आनन्दं परमात्मानं देवदंगजाननम् २४ जगज्जनं द्युक्तो सौनादयस्योदसीभृशम् ॥ हृशानां सर्वदेवानां मुनी
 नांच नृणामपि २५ अनेकशो वरादूवापि दधे बालरूपधृक् ॥ कालानलप्रशमन इति ते समूचिरे २६ प्रासादे निमित्तं सर्वेषां प्राप्यमूर्तिगजाननीम् ॥ विघ्नहरो
 यमित्यस्याभिधांच कुर्मुदासुराः २७ अन्नस्नानं तथा दानं तपोनुष्ठानमेव च ॥ अनेनं जायते विघ्नहस्यास्य प्रसादतः २८ जयः प्राप्नोयत स्तेनपुरांच विजयाभिधम् ॥
 सर्वेषांच हता विघ्ना विघ्नहते तिस्रो भवत् २९ ॥ कौडिन्य उवाच ॥ इति ते कथितं सर्वदूवां महात्म्यमुत्तमम् ॥ श्रवणात्पठनाच्चास्यास्य सर्वापपक्षयो भवेत् ३० पुरातन
 मिति हासं शृणु मे गदतः प्रिये ३१ इति श्रीगणेशपुराणे १० दूर्वामाचतुःषष्टितमोऽध्यायः ६४ ॥ कौडिन्य उवाच ॥ कस्मिंश्चित्समये देवि सुखासीनं गजाननम् ॥ नार
 दो मुनिभ्यागाद्भूतं बहुवासैः १ साष्टांगं प्रणिपत्यैनं प्राहनः सार्धं कंजतुः ॥ यत्पुण्यनिचयैर्जातं दर्शनं ते गजानन २ इत्युक्त्वा स्वांजलिं बध्वा तस्थौ तत्पुत्रो मु
 निः ॥ द्यूत्वा क्रेण तत्पाणिमुपवेशय दासने ३ गजाननो महाभागो महाभागं महाश्रुनिम् ॥ नारदो भगवांस्तेन संतुष्टो मुनिपुंगवः ४ उवाच तं गणाधीशमाश्रय हृदि मे
 स्तितय ॥ तन्निविदितायां तोनत्वात्वां पुनराव्रजे ५ ॥ गजानन उवाच ॥ किमाश्चर्यं त्वया दृष्टं किं ते भवति ॥ वद सर्वं विशेषेण ततो ब्रजनिजाश्रमम् ६ ॥ नारद
 उवाच ॥ मेथिले विषये देवजनको राजसत्तमः ॥ अतिमानि वदान्यश्च वेदे वेदांगपारगः ७ अन्नदानरतो नित्यं ब्राह्मणान्पूजयत्यसौ ॥ नानालंकारवासोभिर्दक्षिणाभिरने
 कशः ८ दीनांधकूपणेभ्यश्च बहुद्रव्यं ददात्यसौ ॥ याचकैर्याच्यते यद्यत्तत्तेन प्रदीयते ९ तथापि न व्ययं याति द्रव्यं तस्य महात्मनः ॥ गजाननस्य संतुष्ट्या द्रव्यं तद्वर्ध
 ते भुक्तिं १० इत्याश्चर्यं महद्भूतं प्रयातस्तद्ब्रह्महानं ॥ ब्रह्मज्ञानाभिमानेन उपहासं समाकरोत् ११ अहं च तमुवाचे त्वं धन्यो सिद्धपत्तम ॥ चितितं ते पिभक्त्या यं
 प्रयच्छति गजाननः १२ स तु गर्वादुवाचे त्वमहं शो जगत्रये ॥ अहं दाता च भोक्ता च पातादापयिता तथा १३ मत्स्वरूपं विनानान्यद्विद्यते भुवनत्रये ॥ कर्त्ता च
 कारणं चार्हं करणं मुनिसत्तम १४ ॥ नारद उवाच ॥ इति ब्रह्मचरं श्रुत्वा क्रोधेनाहं जगाद तम् ॥ इश्वराजगतः कर्त्तानान्यः कश्चन विद्यते १५ त्वं तु धर्ममंराज
 नदं भैव करोषि किम् ॥ दर्शयिष्ये साक्ष्यमस्य स्वल्पकालेनेन व १६ इत्युक्त्वा तमहं यातस्त्वदंति किं भिभानन ॥ कौडिन्य उवाच ॥ आकर्ण्ये त्वं मुनेर्वाक्यं पूज
 यामास तं विभुः १७ अर्घ्यादिभिर्भूलं कौरिद्वयैः पुष्पैः संचन्दनैः ॥ मुनिराज्ञां प्रशूहैव वैकुण्ठे विष्णुमभ्यगात् १८ गजाननोपि मिथिलां राजभक्तिं परीक्षितुम् ॥ कु
 र्वीतं वैषमादाय सर्वज्ञोपि समाययौ १९ अनेकक्षतसंयुक्तं स्रवद्रकममंगलम् ॥ मक्षिकानि च याक्रांतं रदहनिमिवातुरम् २० गच्छंता दृशं दृष्टान्न रानासा निरोध
 नम् ॥ कुर्वीत वाससां कोचिद्वशीवनच यथा तथा २१ स्रवल्भूतं तन्गच्छन्नर्भकावलं संयुतः ॥ नृपद्वारं समागम्य द्वारपालादुवाच सः ॥ राज्ञे निवेद्य तां दूताञ्ज

तिथिमांसमागतम् ॥ ब्राह्मणं क्षुधितं वृद्धं इच्छा भोजनकां क्षिणम् २ श्वेतद्वारक्यं तथा च ख्युर्गत्वा तं जनकं नृपम् ॥ आनीयतामिति प्राह दूता द्रष्टुं कौतुकम् २४ तेषु ता
प्रापया मासुः कुर्वेलं मलिनं नृपम् ॥ ददर्श दूराजनको क्रम्यं तं भाक्षिकावृतम् २५ अमृक्खवंतं वृद्धं तं ब्राह्मणं श्रमवारिणम् ॥ तर्कयामास जनक ईश्वरोरुपधृक्कुकिं
२६ छलितुमांसमाया तोयदिपुण्यं भवेन्मम ॥ समाधाय मे मनो ह्यस्य भाविष्यन् न्यथा भवेत् २७ इत्येवं विवृत्य ये वजनकेनृपसत्तम ॥ प्रवेशितो द्वारपालैर्ब्राह्मणः
पर्यट्टयत् २८ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ चंद्रा शुधवलं कीर्तिं श्रुत्वा तेहं समागतः ॥ देहि मे भोजनं राजन् क्षुधितस्य चिरात् प्रशश्र २९ मम दृष्टिर्बवेद्यावत्तावदन्नं प्रदीयता
म् ॥ तव क्रतुशतं पुण्यं भाविष्यति नरेश्वर ३० ॥ कौडिन्य उवाच ॥ इति वाचं निशम्या सौ गृहमध्ये निनाय तम् ॥ संपूज्य विधिवच्चैर्न स्वाह्नमनुपेषयत् ३१ ए
कत्रासेन सर्वसंज्ञासा द्विजसत्तमः ॥ अथाच दन्नमन्यस नृपादात्पर्वतोपमम् ३२ तदप्येकेन जग्रास कवलेन द्विजोत्तमः ॥ यावदन्नं स्थितं तं सिद्धं पर्याप्तमयुत
स्ययत् ३३ तदहं पुरस्तस्तस्य बभक्षत तत्क्षणेन सः ॥ असंख्यातेषु प्रात्रेषु प्रफुल्लिप्ताः सुतदुलाः ३४ दीयते पुरस्तस्तस्य यः सिद्धश्चोदनो भवत् ॥ स भक्षयति
सर्वतंतत ऊचे जनो नृपम् ३५ राक्षसो यं भवत्प्रायः किमर्थं दीयते बहु ॥ राक्षसेभ्यः प्रदानेन किंचितु पुण्यमाप्यते ३६ केचिद्वृक्षिभुवनं भक्षितेभ्यः स्यनो भ
वेत् ॥ तृप्तिः परमिकाराज्जान्यन्यमस्मै प्रदीयताम् ३७ ततो धान्यानि सर्वाणि गृहे भूमौ स्थितानि च ॥ आनीया चिक्षिपुस्तस्य पुराणमगता निच ३८ पुंसोऽस्य द्विज
रूपस्य सर्वभक्षस्य चातिथेः ॥ नृवाप्तिमगमत्सोऽथ भक्षितेषु चतेषु च ३९ ततो दूता दृष्टं प्रोचुर्धान्यं क्वापि न लभ्यते ॥ इति दूतवचः श्रुत्वा जनके यो भुखे स्थिते ४०
स्वस्तीत्युक्त्वा गमद्विप्रान् वृषां गृहम् ॥ दीयतामन्नामि त्याहेते जनास्तं जगुस्तदा ४१ सर्वेषां गृहं गान्यं सर्वज्ञासमाहृतम् ॥ जगं त्वया खिलं ब्रह्मराग्न्य
तां यत्र ते रुचिः ४२ ॥ द्विज उवाच ॥ कीर्तिरस्य श्रुतालोका न्नदाता जनकारणः ॥ तृप्तिकामः समायातो ह्यवृत्तो हं कथं व्रजे ४३ तूष्णीं मूतेषु लोके
षु बभ्रमन्मत्सदर्शह ॥ विरोचनत्रिंशिरसोर्मिं दिशं द्विजयोर्वरम् ४४ तन्मध्यं प्राविशत्सो हि हृहस्वामी विसृता ॥ सर्वोपस्कारा रहितं धातुपात्रं विवर्जितम् ४५ इति
श्रीगणेशपुराणे उपासनाखंडे पंचषष्ठितमोऽध्यायः ६५ ॥ कौडिन्य उवाच ॥ धरा मात्रास नौ तौ तु न भः प्रावारासंयुतौ ॥ दिगंबरौ सर्वधातुसंस्पृशं वार्जिता
वुभौ १ अयाचितु भुजौ नित्यं जलेन वा खिलाः क्रियाः ॥ द्विज रूपधरो पश्यत् कुर्वाणौ सत्स्वशुद्धये २ गृहं च भक्षिका पुंजैर्मशकैरभितो वृतम् ॥ मूर्तिचगणनाथस्य
पूजितां पुष्पपल्लवैः ३ अनन्यभक्त्या ताभ्यां च तत्पराभ्यां दर्शसः ॥ तावूचे श्रूयतां वाक्यं यन्मया प्रोच्यते न घौ ४ मिथिलाधिपतेः कीर्तिं भुक्त्वा हं क्षुधितोऽष्टय
म् ॥ तृप्तिकामः समायातो न स तृप्तिमाकरोत् ५ कर्मणा दांभिकैर्न वसत्त्वं न परिरक्ष्यते ॥ मम तृप्तिकारं किंचिद्गृहे च दस्ति दीयतां ६ ॥ द्रुपती ऊचतुः ॥ चक्रवर्ती
नृपो यो सौ तेन तृप्तिर्निरुक्ता ॥ आवाभ्यां तु दारिद्र्याभ्यां क्रियेयं तृप्तिकारम् ७ नदी न दृजलैरब्धिरसं ह्येयं न पूर्यते ॥ बिंदुमोत्रेण पथसासकं थं पूर्यते वद ८ ॥ द्वि
ज उवाच ॥ भक्त्या दत्तं स्वल्पमपि बहु तृप्तिकरं मम ॥ अभक्त्या वा यथं भेन बहु दत्तं नृथा भवेत् ९ ॥ तावूचतुः ॥ आवयोर्न गृहे किंचिच्छपथस्तो द्विजोत्तम ॥ पूजा

यै गणनाथस्य प्रातर्दूर्वाकुराहताः १० पूजितो गणनाथस्तैस्ततः एकावाशिष्यते ॥ द्विज उवाच ॥ ११ ॥ कौण्डि
 न्य उवाच ॥ विरोचनाददौ तस्मै श्रुत्वा वाक्यं तदीरितम् ॥ एकं दूर्वाकुरं अत्तयातेन ततो भवद्विजः १२ शाल्यन्नं पायसां च नानापक्वान्नमेव च ॥ व्यंजनानि दस
 वाणि लेह्यचोष्यान्येन कथा १३ विरोचनाददौ कल्पयतास्मिन् दूर्वाकुरे च तम् ॥ गृहीत्वा ब्राह्मणस्तु बभक्ष परया मुदा १४ तस्मिन् दूर्वाकुरे अत्तयादतेनाथ
 त्तितः ॥ प्रशशाम द्विजस्य तत्क्षणज्जठरानलः ॥ १५ ॥ तस्मिन् अश्वपामतेन प्राप्त तत्क्षणमात्रतः ॥ आलिङ्गि गत्रि शिरसं तृप्तो हर्षाविद्विजस्तदा ॥
 १६ तस्याजकुत्सितं रूपं प्रकटो मूढजाननः ॥ चतुर्भुजो विंदाक्षः शुङ्गादं विराजितः १७ कमलं परशुमालादं तं करतले दधत् ॥ महार्हमुकुटो राजत्कणकुण्डलं
 धितः १८ दिव्यवस्त्रपरीधानो दिव्यगंधानुलेपनः ॥ उवाच तौ प्रसन्नात्मा दंपतीसि गजाननः ॥ १९ ॥ वृणीतं तं वंशीघ्रं मनसा यं यमिच्छथः ॥ ॥ तौ
 ऊचतुः ॥ ॥ जन्मनीयन्न नौ स्यातां तत्र ते दृढभक्तिता २० मुक्तिर्वादीयता देवदुस्तराद्भवसागरात् ॥ नचावांचित्तो रन्यत्रापोक्षिताभिमानन ॥ २१ ॥
 ॥ कौण्डिन्य उवाच ॥ ॥ इति तद्वाक्यमाकर्ण्य तेथेयुः कृत्वा गजाननः ॥ पुनरालिङ्गय पिदधेयर्त्तं त्रिंशिरसं मुदा २२ एतस्मात्कारणा दूर्वाभारोऽस्मै दीयते म
 या ॥ अस्मस्य भक्षणाद्यो न तृप्तिर्देवः समाययौ ॥ २३ ॥ दूर्वाकुरेण चैकेन स तृप्तिं परमां ययौ ॥ इति ते कथितः सम्यग् आश्रये माहिमाशुभः ॥ दूर्वासमर्पणभवः
 श्रवणात्सर्वकामदः २४ इति हासमिभं भक्त्या शृणुते आ वयेच्चयः ॥ स पुत्रधनकामाढ्यः परत्रेह च मोदते २५ गजानने लभेद्भक्तिं निष्कामो मुक्तिमाप्नुयात् ॥
 ॥ गणाऊचुः ॥ ॥ श्रुत्वा पीत्यमितीहासमाश्रया संशयं पुनः ॥ २६ ॥ प्रपदेत्सदितं ज्ञात्वा कौण्डिन्यः पुनरब्रवीत् ॥ आश्रये शृणु मे वाक्यं संशयस्या
 पनुत्तये २७ यद्ब्रवीमि ह्यदिस्थस्य मया ज्ञातस्य तेन वे ॥ एकं दूर्वाकुरं गृह्य गच्छ शीघ्रं विदो जसं २८ वदाशीर्वचनं पूर्वं पश्चाद्या च स्वकां वचनं ॥ दूर्वाकुरेण तु लि
 तं गृहीत्वा तदिहानय २९ नयूनं न अधिकं ग्राह्यं तस्य भाराच्छुभानने ३० ॥ गणावूचुः ॥ इति वार्णितस्य श्रुत्वा गृहीत्वैकं तदाश्रया ॥ दूर्वाकुरं ययौ शक्रं भट्ट
 वाक्यपरायणा ३१ इति श्रीगणेशपुराणे उपासनासंक्षेपेष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ गणाऊचुः ॥ आज्ञासातेन मुनिना स्वाभिप्रेतार्थसिद्धये ॥ एकं दूर्वाकुरं गृह्य
 शक्रसन्निधिमाययौ १ तमुवाचाश्रया शक्रदेहि मे कांचनं शुभम् ॥ याचितुं त्वां समायाता भट्टवाक्यात्सुरेश्वर २ ॥ इन्द्र उवाच ॥ किमर्थं त्वमिहायातायद्याज्ञा
 प्रेषिता भवेत् ॥ मया संप्रेषितं स्यात्ते जातरूपं स्वशक्तिः ३ आश्रयो वाच ॥ दूर्वाकुरस्य तु लयाय द्रवत्कांचनं सुर ॥ ततः ग्रहीष्ये शची भर्त्तनं न्यूनं च वाधिकम् ४
 शक्र उवाच ॥ दूतैर्नानयशीघ्रं त्वं कुबेरं भवन्नपति ॥ सदास्य तिसुवर्णं च दूर्वाकुरं भर्त्तनं शुभम् ५ गणाऊचुः ॥ आज्ञया देवराजस्य देवदूतस्तथासह ॥ प्रायात् कुबेर
 भवनं शक्रस्य वचनात्ता ६ अस्यै दूर्वाकुरं भर्त्तनं जातरूपं प्रदीयतां ॥ इद्रेण प्रेषिता साध्वी मुनिपत्नी मया सह ॥ प्रापिता भवन्ते दयाभिदेवनमोस्तुते ७ कुबेर उ
 वाच ॥ अत्याश्रयं महं मये मुनिशक्रस्तथाश्रया ॥ मोहाविष्टानजानंति दूर्वाकुरं भर्त्तनं कियत् ८ कांचनं तेन किं वा स्यात् बहुलं किं नयाचितं ॥ गणाऊचुः ॥ एवमे

वददौतस्यैवबहुलकांचनसह ९ नजग्राहभयाद्रुतैर्गुणैर्विकीर्षकया ॥ स्वर्णकारतुलायांतदूर्वाकुरमधारयत् १० नाभवतुलयातस्यपर्याप्ततुहाटकम् ॥
 वणिक्तुलासमानितातत्रापिनाभवत्समं ११ तैलकारतुलायांतदूर्वाकुरसमंनच ॥ धटोबद्धस्ततस्तत्रहटकंदंतमेकतः १२ दूर्वाकुरोपरत्रापियातिपत्रमयस्त
 दा ॥ अन्यदयद्दधौतत्रकुबेरकांचनंबहु १३ तच्चापिनाभवत्तेनसमंदूर्वाकुरेणच ॥ सर्वकोशगतंद्वयंदत्तेनगिरिंद्वय १४ तथापिनाभवत्साम्यतेनदूर्वाकु
 रेणतत् ॥ पत्नीमाहूयतांप्राहकुबेरकौतुकाञ्चितः १५ कुरुमहाकयतःसुभ्रुयदाग्रेहणमग्रतः ॥ नसमंचेतसमारोक्ष्येनिजसत्वरिरक्षया १६ पतिव्रताज्ञयातस्य
 धटमारुहेतदा ॥ नसमासापितेनासित्ततःसर्वापुरिंददौ १७ धटमध्येकुबेरोसौनबोध्यैजायतैकुरः ॥ श्रुत्वातूतमुखादिद्वागजारूढःसमाययौ १८ स्वकीयद्र
 व्यसहितोधटमारुहेस्वर्य ॥ दूर्वाकुरेनचोध्यैसतथापिसमाजायत १९ अधोमुखोगतश्चिंताकिमेतदितिचितयत् ॥ विष्णुहंरचसम्मारतत्रारोहणक्राम्यया
 २० तत्रागतौसनगैर्धटमारुहेतांतदा ॥ तथापिनोर्ध्वमगमत्तदादूर्वाकुरःस्फुटं २१ ततस्तेतउत्तेरुःशिवविष्णुधनेश्वराः ॥ वरुणंद्राग्निमरुतःकौडिन्यमभि
 तोययुः २२ देवादवर्षयश्चैवसिद्धविद्याधरोरगाः ॥ दिनांतिसमुद्राप्रोत्सनीडामिवपक्षिणः २३ नमस्कृत्यमुनिंसर्वेप्राचुरुद्विचेतसः ॥ सर्वज्जुः ॥ वृजिनंवि
 लयंयातंदर्शनतवभोमुने २४ पूर्वपुण्यभवाद्ग्रेकल्याणनोभविष्यति ॥ तवपत्न्याहृतंस्वंसर्वेषामद्यनःस्फुटं २५ महिमानंनजानीमोदूर्वाकुरसमुद्रवं ॥
 एकदूर्वाकुलत्रैलोक्यमपिनालभत् २६ गजाननशिरस्थस्यत्वयाऽस्तयार्पितस्यच ॥ जानीयान्महिमानंकःसम्यक्दूर्वाकुरस्यह ॥ यज्ञदानव्रततपःस्वाध्या
 योपिनतत्समः २७ गजाननैकभक्तस्यजपतस्तपतोनिशं ॥ तवापिमहिमानंकोजानीयात्सर्वदुहिनः २८ एवमुक्त्वामुनिंसर्वेपूर्वपूज्यगजाननं ॥ सर्वेसभा
 र्थपुण्ड्रस्तुष्टुर्नष्टुर्जगुः २९ नब्रह्मानहरिःशिवेद्रमरुतोनाग्निर्विवस्वान्यमःशेषेऽप्येकलानिधिश्चवरुणोचंद्रमानाश्विनौ ॥ नोवाचामधियोनचैवगरुडो
 नोपक्षराट्नागिरामाहात्म्यंपरिवेदेवाग्निगमैर्ज्ञातरूपस्यते ३० एवंसंतोष्यमैवेतदेवद्वंगजाननम् ॥ मुनिंचसमनुज्ञाप्ययुःस्वंस्वनिकेतनम् ३१ अश्रया
 पिततोज्ञात्वातूर्वामाहात्म्यमुत्तमम् ॥ विश्वस्ताभर्तृवाक्येसादूर्वाभिःप्रत्यपूजयत् ३२ विघ्नेश्वरंसर्वदेवंसर्वैर्दूर्वाभिर्गर्चितम् ॥ प्रणनामचक्षौडिन्यभर्तारस्य
 वादिनम् ३३ उवाचसुप्रसन्नासास्वात्मानंनिंदतीष्टम् ॥ आश्रयोवाच ॥ माहशीनैवदुष्टास्ति यातेवाक्येसंशया ३४ विशेषविदुषास्वामिन्विशेषविदुषात्वया ॥ स
 न्यकृतंममविभोसर्वभूतदयवता ३५ तत्क्षमस्वापराधमेत्वामंहंशरणागता ॥ ततःप्रातःसमुत्थायदूर्वाजादायसत्वरौ ३६ स्नात्वादेवंसमभ्यर्च्यदूर्वापिणमकुर्वताम् ॥
 अनन्यभक्त्याज्ञात्वातूर्वामाहात्म्यमुत्तमम् ३७ सायंप्रातर्देवेद्वंजयंतौनिरतम् ॥ त्यक्त्वायज्ञत्रतंदानंज्ञात्वादेवो गजाननः ३८ कृपयापरयाविष्टःस्वधाम
 प्रत्यपादयत् ॥ गणाज्जुः ॥ अगांधर्वणिंतदूर्वामाहात्म्यमिदमुत्तमम् ३९ अज्ञेपवर्णनेशेषेनोशैहरीश्वरौ ॥ त्रैलोक्यंतुलायस्यःपत्रेणैवाभवत्समम्
 ४० दूर्वेतिस्मरणान्पापंत्रिविधविलयव्रजेत् ॥ तत्स्मृतौस्मर्यतेदेवायतःसोपि गजाननः ४१ इतिचितामणिश्चित्रमहिमावर्णितःस्फुटम् ॥ श्रवणात्कीर्तनाब्धाना

इतिमुक्तिफलप्रदः ४२ एतस्मात्कारणान्नान्नयानांप्रेषितं शुभम् ॥ रामभक्त्यमुखाद्वागतादेवष्टपस्य च ४३ चांडाल्याशीतनाशायत्वानतितावृगभारतः ॥
 वायुनाप्रवलेनापिगतं गजानने ४४ यतस्तस्यप्रियादूर्वासंतुष्टोसौविनायकः ॥ निष्पापत्वाव्रयाणांससाध्विदंतत्वाव्रिजम् ४५ गंधमात्रेणदूर्वायांसं
 तुष्टोजायतेविभुः ॥ प्रसंगेनतुभक्त्यावाकिंपुनर्मस्तकार्पणात् ४६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इतिदूतमुखाद्राज्ञासश्रुतोमहिमातदा ॥ दूर्वायामुनिभिःसर्वैर्नष्टेनच
 सश्रुतः ४७ स्नात्वाद्वाङ्मुरावगृह्यपुजुस्तोविनायकम् ॥ सेवकाश्चापिदूर्वाभिराननुःश्रीगजाननम् ४८ आसन्सर्वेदिव्यदेहास्तेजसासूर्यवर्चसः ॥ शृण्वंतोदेव
 वाधानानानारावान्समंततः ४९ विमानवरमारुढादिव्यवह्मनूलोपिनः ॥ यातावैनायकंधामकेचित्तपूधारिणः ५० नरानागरिकाःकेचिदागतास्तंमहोत्स
 वम् ॥ द्रष्टुंदूर्वाभिराननुःकेविंशतिभिःपृथक् ५१ भुक्त्वाभोगांश्चत्सर्वेगणेशंस्थानमागमन् ॥ विमानचापिचलितमूर्ध्वतत्पुण्यपुंजतः ५२ तस्माद्गणेशभ
 तेनकार्येदूर्वाभिरर्चनम् ॥ नकरोतिनरोयस्तुप्रमादात्ताभिरर्चनम् ५३ सचांडालस्तुविज्ञेयोनरकान्प्राप्तुयाद्बहून् ॥ नतन्मुखानिरीक्षेतकदाचिदपिमानवः ५४
 यस्तुदूर्वाभिरर्चतेदेवदेवगजाननम् ॥ तस्यदर्शनतोऽन्योन्योपिपापीशुद्धिमवाप्नुयात् ५५ अलाभेबहुर्वीणमेकैयैवाभिपूजयेत् ॥ तेनापिकोटिगुणिताकृतापूजान
 संशयः ५६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इतिनानाविधोराजनमहिमाकाथितस्तव ॥ सेतिहासस्तुदूर्वाणांश्रवणात्पापनाशनः ५७ नाख्येयोदुष्टबुद्धेस्तुप्रियेपुत्रेनिवेदयेत् ॥
 इन्द्रउवाच ॥ इतिब्रह्ममुखाच्छ्रुत्वापरमाख्यानमुत्तमम् ५८ नन्दंपरमप्रीतोनामकमलासनम् ॥ तदाज्ञाययौस्थानंस्वकीयविस्मयान्वितः ५९ ॥ इतिश्रीगणे
 शपुराणेउपा० दूर्वाभाहात्म्येसप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ शूरसेनउवाच ॥ अन्यांकथयशकत्वंगणनाथकांपुनः ॥ कृतवर्धस्यजनकःकिंच
 कारततःपरम् १ ॥ ॥ इन्द्रउवाच ॥ श्रुत्वाख्यानंतुंसंकष्टचतुर्थ्याराजसत्तमः ॥ दूर्वाख्यानंतुंसंभुत्वाचिंताविष्टोऽनृपोभवत् २ अपुत्रस्यगतिर्नास्तिपुत्रोमे
 भविताकथम् ॥ स्वप्नेदर्शयितुंकार्तैर्वीर्यस्तथाविधः ३ सगद्गद्वाभ्यांकंठाभ्यांनोचतुस्तौपरस्परं ॥ आलिङ्गितुरन्योन्यंप्रेमविह्वलचेतसा ४ ततःपुत्रं
 करेधृत्वापर्यैकस्थापयत्पिता ॥ उवाचचत्तयापुत्रपुत्रार्थंबहुधाश्रमः ५ क्रियतेचाहमप्येकमुपायंवच्चितेनव ॥ मृत्पुलोकादागतेनकथितनारदेनमे ६
 तदैवाहंगतःपुत्रब्रह्मणःसदनंप्रति ७ पप्रच्छाहंनमस्कृत्यब्रह्माणं सर्ववेदिनं ॥ कथमेभवितापुत्रसंततिःकमलासन ८ कथितेनसंकष्टचतुर्थीव्रतमुत्तमम् ॥ क
 उवाच ॥ अस्मिन्व्रतेकृतेपापक्षयेजतेदृष्टोत्तम ९ संततिस्तवपुत्रस्यभविष्यतिनसंशयः ॥ पितोवाच ॥ तदातथैवल्लिखितंब्रह्मणाकथितंयथा १० गृहाण
 पुस्तकंचैतद्यथावत्कुरुचव्रतम् ॥ यावदब्दं समाप्येतावत्सिद्धिविनायकः ११ प्रसन्नोभवितादेवःसर्वसंकष्टहारकः ॥ तस्मिन्प्रसन्नेपुत्रस्तेभवितानात्रसंशयः १२
 इत्युक्त्वांतर्हितस्तस्यपुत्रस्यजनकोदृप ॥ जजागरत्तोरिजाकृतवर्धपिस्तुवैबली १३ ददर्शपुस्तकंहस्तेस्वप्रार्थन्यरिसम्परे १४ मुमोचाश्रुणिनेत्राभ्यांशो
 कानंदपरिभ्रुतः ॥ पितुर्वियोगाच्छ्लोकार्तःपुस्तकापेक्षहर्षितः १५ तावत्तस्यागतामात्याःपरिवार्यांबुबध्नपम् ॥ ॥ अमात्याऊचुः ॥ ॥ जहिप्रमदंराजंस्त्वं

साव धानमनाभव १६ त्यजशोकं वदस्मान्न किं कारणं शोककारकम् ॥ अस्मानपि समाविष्टस्वच्छोकोच्छोकोत्कटः १७ ॥ इंद्रउवाच ॥ श्रुत्वा वाक्यमालानां कार्त्तवीर्येण गदताम् ॥ मया स्वप्ने पिता दृष्टस्तेन मोहिहलं मनः १८ पुस्तकं चैव संकष्टचतुर्थी व्रतबोधकं ॥ दत्तं मम के तेन पिदधे तव क्षणाच्च सः १९ तद्वियोगेन शोचामि गतार्थं निर्धनो यथा ॥ उक्तं च तेन मे वाक्यं पुत्रार्थं कुर्विदं व्रतं २० प्रबुद्धो हं यदामात्याहस्ते दृष्टं च पुस्तकम् ॥ आश्चर्यं हरिः शौकैश्चाप्यश्रुमुंचामि नान्यथा २१ अमात्या ऊचुः । यः पिता सर्वलोकां नमनुष्यां गारक्षसां ॥ स एव पितरूपेण पारितुष्टो गजाननः २२ उपायमवदत्ते स तत्तत्पराजस तम ॥ अन्यथा पुस्तकं क्रयस्वप्रार्थक्य प्रमादं भवेत् २३ विना प्रसादं स्वप्ने पिदधे यमुदाहृतः ॥ इंद्रउवाच ॥ इत्यमात्यवचः श्रुत्वा सावधानमना नृपः २४ आहूय परिपश्यच्छर्षितान्तु हृदोऽपि च ॥ वदंतु पुस्तकस्यार्थं प्रसादात् तस्य भो द्विजाः २५ त ऊचुः पुस्तकं दृष्ट्वा तस्यार्थं सर्वसंसादि ॥ द्विजा ऊचुः ॥ ब्रह्मणः कृतवीर्यस्य संवादो त्रमहावृष २६ चतुर्थी सर्वसंकष्टनाशिन्यन्न निरूपिता ॥ चंद्रोदयोगेशस्य पूजाप्रोक्तोऽसि विस्तरा २७ अंगारकचतुर्थ्यां स्तुमहिमा बहुशोऽपि च ॥ तिथिदेवविधूनां च अर्घ्यदानं समं प्रकं २८ एकां विंशतिं विप्राणां भोजनं चैव पूजनम् ॥ नानादानानि तेनैव श्रेयश्चेदानीति निरूपितं २९ दूर्वासमर्पणं फलं चैव तदूर्वाफलं पृथक् ॥ एतद्व्रतं महाभाग आग्यात् प्राप्तं त्वयानव ३० न दृष्टं न श्रुतं लोकेऽभिविष्यत्युपकारकं ॥ श्रवणात्स्मरणाच्चापि संकष्टहरणं नृणां ३१ इंद्रउवाच ॥ श्रुत्वा तव पांडितं मुखाद्वाजा सर्वजनश्रव ॥ आश्चर्यं नंदं संयुक्तः पुण्ये साद्विजोत्तमाच्च ३२ वस्त्रालंकारत्नानि धनं धान्यं दौर्बल्यं ॥ अत्रिमाहूय राजा पितृशुं निजकुलस्य च ३३ सुमुहूर्ते ततो गृहं त्रपरिपूज्य यथाविधि ॥ देवं विनायकं तं च विद्यामेकाक्षरां शुभां ३४ जजापमंत्रं तमन्य भक्त्या ध्यायन् गणेशं विजितेन्द्रियः सः ॥ व्रतं च चक्रे गणनाथ तुल्यैः सुताभ्यं संकटनाशनं तत्र ३५ इति गणेशपुराणे उपासनाखंडे व्रतनिरूपणमाष्टपष्टिमोऽध्यायः ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ शूरसेन उवाच ॥ ब्रह्मणा कथमादिष्टं कृतवीर्याय सिद्धिम् ॥ तन्ममाचक्ष्व संकष्टचतुर्थी व्रतमुत्तमं १ इंद्रउवाच ॥ सत्यलोके सुखासीनं सर्वज्ञं च तुराननम् ॥ कृतवीर्यपिता गत्वा प्रच्छ प्रणतो नृपः २ कृतवीर्य उवाच ॥ ॥ देवदेव जगद्धातः प्रणतार्तिनिवारण ॥ वर्त्तते हृदये न्यमेषु च्छामि त्वां वदस्व तत्र ३ आपस्तु वर्तमानानां नृणां व्याकुलचेतसां ॥ चित्तया व्यग्रमनसां वियोगमुत्सृज्य तं ४ दुर्लभं प्राप्नोत्येनं कार्यासिद्धिः कथं भवेत् ॥ अर्थसिद्धिः कथं नित्यं पुत्रसौभाग्यसंपदः ५ सर्वसंकष्टनाशार्थं कार्या किमा नवैः प्रभो ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शृणुराज न प्रवक्ष्यामि सर्वसिद्धिप्रदं व्रतम् ६ यस्यानुष्ठानमात्रेण चित्तं प्राप्नुयात्तः ॥ ओषधीभिः शुद्धतिलैर्दिव्यैश्चायाव प्रसन्नधीः ७ संकल्पं कारयेत्सम्यग्ध्यात्वा देवं गजाननम् ॥ गणेशं पूजयेद्भक्त्या मंत्रैः त्रैगम्यैः ८ कृष्णपक्षे चतुर्थ्यां च निशि चंद्रोदयेऽपि च ॥ नृप उवाच कथं संपूजयेद्ब्रह्मन् देवदेवं गजाननम् ९ विस्तेरणममद्ब्रह्म प्रणयात् परिपृच्छते ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नित्यकर्म समाप्याथ निशाया मुदये विधोः १० शुचौ देशे गोमयेन लिप्ते मंडपिकान्विते ॥ तत्र पीठं गणेशस्य पूजयेत्कुंभमाक्षतैः ११ स्थापयेत्कलशं तत्र पंचरत्नमन्वितम् ॥ तस्योपरि न्यसेत्पात्रं सौवर्णकलशाश्रित

म् १२ तद्भावेतुरौप्यंवाताम्रवैणमेवच ॥ तस्योपरित्यसेद्वक्षक्षौमंवाशक्तिसंयुतः १३ तस्योपरिलिखेद्यंत्रागमोक्ताविधानतः ॥ तत्रमूर्तिगणेशस्यसौवर्णा
 लक्षणांन्वितां १४ एकदंतं महाकार्यं तप्तकांचनसंनिभम् ॥ लंबोदरविशालाक्षं ज्वलत्पावकलोचनम् १५ आलुपृष्ठसमारूढं चामरैर्वीजितगणैः ॥ शेषयज्ञोपवी
 तंचर्चितयेत्तं गजाननम् १६ ध्यानम् ॥ आगच्छेदेवैशंसंकटान्मान्निवारय ॥ यावद्गतं समाप्येत तावत्संनिधौ भव १७ सहस्रशोर्षेत्यावाहनम् ॥ गणाधीशानम
 स्तेस्तु सर्वसिद्धिप्रदायक ॥ आसनं गृह्यतां देवसंकटान्मान्निवारय १८ पुरुष एवेऽआसनम् ॥ उमापुत्रनमस्तेस्तु नमस्ते मोदकप्रिय ॥ पादगृहाण देवशंसंकटं मेनि
 वारय १९ एतावानस्य ० पाद्यम् ॥ लंबोदरनमस्तेस्तु रत्नयुक्तं फलान्वितम् ॥ अर्घ्यं गृहाण देवशंसंकटं मेनिवारय ॥ त्रिपादूर्ध्वैर्यज्यम् ॥ २० गंगादिसर्वतर्पेभ्य
 जात्ततंतोयमुत्तमम् ॥ गृहाणाचमनीयाथंसंकटं मेनिवारय ॥ तस्माद्विराळ ० आचमनीयम् २१ पयोदधिघृतं चैव शर्करा मधुसंयुतम् ॥ पंचाघृतं गृहाण देवसंकटं
 मेनिवारय २२ मंत्रैः पंचामृतम् ॥ नर्मदाचंद्रमागचंगंगासंगमजैर्जलैः ॥ स्नापितोसिमयाभक्त्यासंकटं मेनिवारय ॥ यत्पुरुषेणेतिसानम् २३ इभक्त्रनमस्तु
 भ्यं गृहाण परमेश्वर ॥ वस्त्रयुग्मं गणाध्यक्षसंकटं मेनिवारय ॥ तं यज्ञमिति वस्त्रम् २४ विनायकनमस्तुभ्यं नमः परशुधारिणे ॥ उपवीतं गृहाण देवसंकटान्मेनिवारय ॥
 तस्मा ० यज्ञोपवीतम् २५ ईशपुत्रनमस्तुभ्यं नमो मूषकवाहन ॥ चंदनं गृह्यतां देवसंकटं मेनिवारय ॥ तस्माद्यज्ञादिति चन्दनम् २६ घृतकुंकुमसंयुक्तास्तंदुलाः सु
 मनोहराः ॥ अक्षतास्तेनमस्तुभ्यं संकटं मेनिवारय ॥ अक्षताः २७ चंपकं मल्लिकादूर्ध्वं पुष्पजातीरनेकशः ॥ गृहाण त्वंगणाध्यक्षसंकटं मेनिवारय ॥ तस्माद्
 श्वेतिपुष्पम् २८ लंबोदरमहाकायधूम्रकेतोसुवासितम् ॥ धूपं गृहाण देवशंसंकटं मेनिवारय ॥ यत्पुरुषमिति धूपः २९ विघ्नायकारसंहारकारकत्रिंशोपि ॥
 दीपं गृहाण देवशंसंकटं मेनिवारय ॥ ब्राह्मणोऽस्येति दीपः ३० मोदकापूपलङ्कुरपायसंशर्करान्वितम् ॥ पक्वान्संघृतं देवैर्वेद्यं प्रतिगृह्यतां ॥ चन्द्रमामनस इति नैवेद्य
 म् ३१ नारीकेलफलं द्राक्षां सारुं दाडिमं शुभम् ॥ फलं गृहाण देवशंसंकटान्मेनिवारय ॥ नम्या आसीदिति फलम् ३२ क्रमुकैः लालवंगोदिनागवल्लीदलानि च ॥
 तांबूलं गृह्यतां देवसंकटं मेनिवारय ॥ इति ताम्बूलम् ३३ सर्वप्रोक्तिकरं देवाहिरण्यं सर्वसिद्धिदम् ॥ दक्षिणार्थं गृहाण देवसंकटं मेनिवारय ॥ समास्यासं त्रितिदक्षिणां ३४
 ततोर्द्वीकुरांगृह्य विंशत्येकं च भक्तिः ॥ एभिर्नमिपदैर्देवैर्चयेत्सुसमाहितः ३५ ॥ गणाधिपायनमः ॥ १ ॥ उमापुत्रायनमः ॥ २ ॥ अवनाशनायनमः ॥
 ३ ॥ एकदंतायनमः ॥ ४ ॥ इभक्त्रायनमः ॥ ५ ॥ मूषकवाहनायनमः ॥ ६ ॥ विनायकायनमः ॥ ७ ॥ ईशपुत्रायनमः ॥ ८ ॥ सर्वसिद्धिप्रदाय
 नमः ॥ ९ ॥ लंबोदरायनमः ॥ १० ॥ वक्रतुंडायनमः ॥ ११ ॥ मोदकप्रियायनमः ॥ १२ ॥ विघ्नविघ्नसंकर्त्रेणमः ॥ १३ ॥ विश्वं दायनमः ॥
 १४ ॥ जमरेशायनमः ॥ १५ ॥ गजकर्णायनमः ॥ १६ ॥ नागयज्ञोपवीतिनेनमः ॥ १७ ॥ भालचंद्रायनमः ॥ १८ ॥ परशुधारिणे
 नमः ॥ १९ ॥ विघ्नाधिपायनमः ॥ २० ॥ विद्याप्रदायनमः ॥ २१ ॥ कर्पूरानलसंयुक्तं शेषाघौघविनाशनम् ॥ नीराजनं गृहाण देवसंकटान्मां विमोचय ॥

निराजनम् ३६ चंपकाशोकबकुलपारिजातभ्रैः शुभैः ॥ पुष्पाजलिगृहाणेमांसकटान्माविमोचय ॥ यज्ञोत्तिष्ठुष्पांजलिः ३७ त्वमेव विश्वसृजसीभ्रवक्रत्वमेव विश्वं परिपासिदेव ॥ त्वमेव विश्वं हरसेसिलेशत्वमेव विश्वात्मकआविभासि ३८ इति स्तुतिः ॥ नमामि देवगणनाथमशिवेश्वरं विघ्नविनाशदक्षम् ॥ भक्तातिहं भक्तिविमोक्षदक्षं विद्याप्रदं निधानमाद्यम् ३९ नमस्काराः ॥ एवं स्तुवति विधिवत् प्रणमेत पुनः ॥ प्रदक्षिणां प्रकुर्वीत यथा शक्त्यैकविंशतिम् ४० ये त्वामसंपूज्य गणेशं नूनं वा छतिमूढा विहिताथ सिद्धिम् ॥ तत्पवनशानियतां हिलोके ज्ञातो मया ते सकलः प्रभावः ४१ प्रार्थना ॥ आचार्यस्त्वं द्विजाध्यक्ष सर्वसिद्धिप्रदायक ॥ वायनं शृद्धतां ब्रह्मन् संकटान्मां निवारय ४२ फलपुष्पाक्षतैर्युक्तं जले तदेदक्षिणां चितम् ॥ विशेषार्घ्यमया दत्तं संकटान्मां निवारय ४३ इति षोडशोपचारैर्मंत्रेणानेन पूजयेत् ॥ ॐ नमो हरं ब्रह्मदोदितममसंकटं निवारय स्वाहा ॥ इंद्रादिलोकपालांश्च समं तात पूजयेत् सुधीः ४४ एकमुद्रतिलैर्युक्तान्मोदकान् वृत्तपाचितान् ॥ भक्ष्यान्यन्यानि तांबूलं यथाशक्ति प्रकल्पयेत् ४५ ततो दूर्वाकुरान् शृद्धां विशत्येकचक्रभक्तिः ॥ एभिर्नामपदैर्देवमर्चयेत् सुसमाहितः ४६ गणाधिप नमस्तुभ्यमुमापुत्राभयप्रद ॥ एकदंते अवक्रैर्तितामूषकवाहन ४७ विनायकेशपुत्रे तिसर्वसिद्धिप्रदायक ॥ लंबोदर नमस्तुभ्यं वक्तुं डाघनाशन ४८ विघ्नविध्वंसकर्त्रेति विश्वं वदामि रे श्वर ॥ गजवक्र नमस्तुभ्यं नागयज्ञोपवीतिने ४९ आलचंद्र नमस्तुभ्यं सर्वविद्याप्रदायक ५० एवं संपूजयेद्देवदूर्वाभिश्च पृथक् पृथक् ॥ यदुद्दिश्य कृतं सम्यग्यथाशक्ति प्रपूजनम् ५१ तेन तुष्टो भवाशुत्वं हस्त्यान्कामान् प्रपूरय ॥ विघ्नान्नाशय मे सर्वान् वृष्टांश्च समुपस्थितान् ५२ त्वत्प्रसादेन ससर्वाणि कार्याणि हकरोम्यम् ॥ शत्रूणां बुद्धिनाशं च मित्राणामुदयं कुरु ५३ ॥ इति विज्ञाप्य देवेशं प्रणिपत्य पुनः पुनः ॥ ततो होमं प्रकुर्वीत शतमष्टोत्तारं व्रती ५४ मोदकैर्वर्णकैर्कार्यैर्व्रतसंपूर्णहेतवे ॥ लड्डुकैर्वदकाद्यैर्वीजैस्त्रिसप्तशतं युतम् ५५ रक्तसंज्ञाद्यस्वाचार्याय निवेदयेत् ॥ गणाधिप नमस्तुभ्यं सर्वसंकल्पसिद्धिद ५६ वायनस्य प्रदानेन संकटान्मां निवारय ॥ कथांश्चुत्वा ततः पुण्यां दद्यादर्थ्यं समाहितः ५७ तिथिनामुत्तमे देवि गणेश प्रियवल्लभे ॥ संकटं हर मे देवि शृहाणार्घ्यं नमोस्तुते ५८ ॥ इति तिथ्यर्थः ॥ लंबोदर नमस्तुभ्यं सततं भोदकप्रिय ॥ संकटं हर मे देव शृहाणार्घ्यं नमोस्तुते ५९ इति देवार्घ्यः ॥ चंद्राय सप्तवातुं मंत्रेणानेन पार्थिव ॥ क्षीरोदाणं वसंतं भूतजत्रिगोत्रसमुद्भव ॥ गृहाणार्घ्यं मया दत्तं रोहिण्या सहितं शशिम् ६० चन्द्रार्घ्यमंत्रः ॥ ततः क्षमापयेद्देवं ततो विप्रं श्रोत्रजयेत् ॥ स्वयं मुंजति तच्छेषं ब्राह्मणेभ्यो यदर्पितम् ६१ सप्तग्रासान्मौनयुतो यथा शक्त्या यथा सुखम् ॥ इत्थं कुर्यात्तु मासेषु चतुर्विंशतिविधानतः ६२ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उपपासनाखंडे कोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ राजोवाच ॥ ॥ व्रतं पुराकृतं केन मुविक्रेन प्रकाशितम् ॥ किंपुण्यं किं फलं चास्य करणाद्दमे प्रभो १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पुरास्कंदे गते चैव पार्वत्यै वक्रतन्त्रम् ॥ चतुर्विंशतिमासेषु शिववाक्येन पार्थिव २ पंचमेमां सिद्धस्तु कार्तिके यो ह्यर्पयति ॥ अगस्त्येन कृतं पूर्वं समुद्रं पातुमिच्छता ३ त्रिषु मासेषु विघ्ने शप्रसादात् पीतवाननुम् ४ षण्मासावधिराजेंद्रमयं त्यापुराकृतम् ५ नलमन्वेषयंत्य

तुततोदधोनलस्तया ॥ प्रधुम्रस्यसुतरांजश्चित्रलेखानयत्पुग ५ कगतःकेननीतोवाइतिशोचंतमाकुलम् ॥ प्रधुम्रंपुत्रशौकात्तरुक्मिणीप्रत्यभाषत ६ शृ
णुपुत्रप्रवक्ष्यामियद्व्रतंस्वस्यमर्दिरे ॥ शंबरेणपुरानीतेबालकेत्वयिपददिने ७ त्वद्वियोगजदुःखेनहृदयमेव्यहूयत ॥ कदाद्रक्ष्याम्यहंपुत्रमपूर्वमतिमुदम् ८
अन्यस्त्रीणांसुतंदृष्टममचेतसिजायते ॥ ममापिपुत्रोभवितासावेनप्रमाणतः ९ इतिचिंताकुलायामगान्यब्दानिभूरिशः ॥ ततोमेदेवयोगानुलोमशोमुनिरा
गतः१०तेनोपदिष्टसंकष्टचतुर्थीव्रतमुत्तमम् ॥ सर्वचिंताहंपुत्रचतुर्वारंरुतंमया ११ तत्प्रसादास्त्वमायातोहत्वाशंभरमाहवे ॥ त्वमप्येतत्कुरुव्रतंततोज्ञास्यसितं
सुतम् १२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रधुम्रेनकृतंपूर्वगणनाथसुतोषकं ॥ श्रुतोबाणासुरपुरेनिरुद्धोनारदापुरा १३ उद्धवस्याज्ञयाकृष्णःकृतवान्ब्रतमुत्तमम् ॥ भीतइश्वरसं
ग्रामादेकवारंयथाविधि १४ गत्वासशोणितपुरंजित्वाबाणासुरंमृधे ॥ आनीतउषयासाह्वमनिरुद्धःक्षणन्पृ १५ मयापिपिष्टाष्टिकामेनकृतमेतन्मृपोत्तम ॥ कृता
नानाविद्याष्टिप्रतस्यास्यप्रभावतः १६ अन्यैर्देवासुरनरैःकृतंविघ्नोपशंतये ॥ ऋषिभिर्दानवैर्यैक्षैःकिन्नरोगराक्षसैः १७ आपद्यपिचकष्टयांकुर्यात्तच्छांतयेव्रतं ॥
नानेनसदृशंलोकैःसर्वसिद्धिकारंव्रतं १८ तपोदानंजपस्तीर्थमंत्रोविद्यानचक्राचिवत् ॥ इमांश्रुत्वाकथाराजनस्वयंभुंजीतवाग्यतः १९ जानुमध्येकरंरुत्वागणेशंहृदि
चितयेत् ॥ द्विजातीनांचयच्छेषभोक्तव्यंसहर्षाधैवैः २० कार्यबह्वल्पमसिस्तुसिद्धयेतन्नात्रसंशयः ॥ बहुनात्रकिमुत्तेनान्यस्याच्छीघ्रसिद्धिदं २१ नोपदेश्यम
भक्ताननास्तिकायशठायच ॥ देयंपुत्रायशिष्यायभक्तियुक्तायसाधवे २२ ममाप्रयसिराजेद्रधमिष्ठःक्षत्रियर्षभः ॥ कार्यकर्तासिलोकानांउपदिष्टमथोव्रतं २३ त
स्मात्सर्वव्रतेष्वेतद्वक्तव्यंप्रथमतया ॥ सिद्धियास्यतिकार्याणिनान्यथाभाषितंमया २४ यदायदापश्यतिकार्यमुद्यतंनारिणोवाविदधातुसद्गतं ॥ सिद्धयंतिका
याणिमनीषितानि किंदुर्लभंविघ्नहरेप्रसन्ने २५ ॥ सूतउवाच ॥ इत्थंमश्रुत्वाविधिवन्मृपोत्तमोव्रतंचकाराखिलदुःखशान्तये ॥ व्रतप्रभावाजितवान्सर्वैरण्णुभोज
राण्यंससुतरंकटकम् २६ ॥ इतिश्रीगोउ०चतुर्थोव्रतोपाख्यानैकतवीर्य०नामसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ उद्यापनंकर्तव्यंव्रतसंपूर्णहेतवे २ पूर्वोक्तेनविधानेनपूजयेद्ब्र
रतोबृहिलोकानांहितकाम्यया १ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ प्रथमेमांसिर्कृतव्यंपचमेसप्तमेथवा ॥ उद्यापनंमनुष्येन्द्रव्रतसंपूर्णहेतवे २ पूर्वोक्तेनविधानेनपूजयेद्ब्र
क्तिमात्रः ॥ पुष्पमंडपिकांकृत्वानानावस्त्रविचित्रितां ३ कृत्वातुसर्वतोभद्रनानागंविचित्रितं ॥ पूजयेत्तत्रदेशंशूलशोपरिपूर्ववत् ४ चंदनेनसुगंधे
नपुष्पैर्नानाविधैरपि ॥ नारीकेलफलैर्नैवदवादध्यंसमाहितः ५ तिथीनामुत्तमेद्विगणेशप्रियवल्लभे ॥ संकटंहरमेदेवगृहाणाध्वनमोस्तुते ६ लंबोदरनम
स्तुभ्यंसतंतमोदकप्रिय ॥ संकटंहरमेदेवगृहाणाध्वनमोस्तुते ७ क्षीरोदारणवर्मभूतअत्रिगोत्रसमुद्भव ॥ गृहाणाध्यंमयादत्तरोहिण्यासहितःशशिः ८ भो
व्यंभक्ष्यंचलेहांचपेयंचोष्यंनिवेदयेत् ॥ फलैरन्यैश्चबहुभिस्तोत्रयेद्रणनायकं ९ आचार्यवरयेत्तत्रऋषिर्विजश्चैकावेशति ॥ गणानांत्वेतिमंत्रेणअगु

तंहोममाचरेत् १० अथवामूलमंत्रेण सहस्रवातदर्धकं ॥ अष्टोत्तरशतं चापि बलिदानं ततश्चेत् ११ पूर्णाहुतिं हनेत्यथ ब्रह्मसोधारं च पातयेत् ॥ होमशो
 पंसामध्ये ब्राह्मणाभोजयेत्ततः १२ वक्ष्युमं च कलशान् दक्षिणासनसंयुतान् ॥ तेभ्यो दद्याद्यथाशक्तिं तत्र श्राव्यं न कारयेत् १३ आचार्यपूजयेत्पथ्यश्च
 वस्त्रालंकरणदिभिः ॥ तस्मै मुकुतं वेदवाद्वायनफलसंयुतम् १४ शूर्पपायसं पूर्णं कवखेन वेष्टितम् ॥ सौवर्णं तं गणाधीशं तस्मै दद्यात्सदक्षिणम् १५ ति
 लानामाढकं दद्यात् व्रतसंपूर्णहेतवे ॥ ततो गां कापिलां दद्यात्सवत्सामं विभूषणम् १६ ततः क्षमापयेद्भिन्नाग्निविशेषः प्रीयतामिति ॥ व्रतस्योद्यापनं कृत्वा हय
 मेघफलं लेभेत् १७ ॥ पितो वाच ॥ एवमेव ब्रह्मणादिष्टव्रतलोकोपकारतः ॥ तदेतत्कथितं ते धिक्कुरु पुत्रार्थमादरात् १८ ॥ इन्द्र उवाच ॥ यथा यथा म
 मादिष्टं पित्रा तेन महाव्रतम् ॥ तथा तथा कृतेन कार्त्तवैर्येण धीमता १९ व्याख्याय कथितं तस्य कृपं हितैर्व्रतं सुतम् ॥ सिद्धिं बुद्धिं युतां मुर्तिं स्थाप्य कांचननिर्भि
 ताम् २० महामंडपिकामध्ये ब्राह्मणैः पठयते क्वचित् ॥ क्वचिद्वपुराणं पांडित्यं क्वचिद्वायनं तर्ने २१ नानाविधानां वाद्यानां ध्वनयो निर्गता दिवम् ॥ विवदं ते जनाः
 क्वापि मध्यस्थः केचन भवन् २२ सतुराजामहाधीमान् राजापपरमं मनुम् ॥ जन्वाहुत्वा पूजयित्वा भोजयित्वा द्विजान् बहून् ॥ २३ ॥ गादवायुतं ते
 भ्यो लंछते भ्यो बालं कृताः ॥ दीनां धृक्पणेभ्यो ब्रह्मदौ ददौ दानान्यनेकशः २४ संतुष्टानां ससर्वेषां पुत्राशीर्जय हे नृप ॥ तेषां द्विजानां तपतां सर्वदा सत्यवादिनाम् ॥
 २५ आशीर्भिः स्वरूपकालेन ससत्त्वाभूत्प्रांगना ॥ सुषुवेशु भवेलायां पुंलक्षणं संयुतम् २६ ददौ दानान्यनेकानि पुत्रजन्ममहर्षितः ॥ व्रतबंधं विवाहं च काले त
 स्य पुण्येन ते सर्वे गाणेशं धाम चागमन् ॥ २७ ॥ इति ० गणे ० उपासनाखण्डे एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ शूरसेन उवाच ॥ व्रते जाते कथं मभूतयोः पुत्रशतक्र
 तो ॥ तत्सर्वमेव द्विविधं विस्तरात्परिपृच्छतः १ इन्द्र उवाच ॥ किं किं न जायते राजन् परितुष्टे गजानने ॥ प्रसादात्तस्य साराज्ञीगर्भं देष्टुमस्य यत् २ प्रसूतानवमे
 मासि मंगलं पुत्रमैक्षत ॥ द्विस्कंधं चास्वदं न बाहुहस्ता विवर्जितम् ३ सुनां संपन्नयनं ऊरुजातु विवर्जितम् ॥ जघापादविहीनं तद्वह्ना मातारो दह ४ सो वाच ॥
 दुर्भगायाः कथं मभूदृदशो बालको मम ॥ करपादविहीनो यं कथं दंतो गजानन ५ आसं शुभाहं वै ध्वं विकिमिदं कपुत्रवत्सहं ॥ कथं न जातो नाशो मे पूर्वजन्मकृतैः न सः
 ६ कथं प्रसादः फलितस्तवापि द्विरदान ॥ कथं ब्राह्मणवाक्यानि निष्फला नीदृशानि मे ७ पाणिभ्यां निवृत्ती बालो लाटं च मुहुर्मुहुः ॥ तस्यां रुद्रस्यां सर्वस्ता
 रुरुस्तत्र यास्थिताः ८ तासां कोलाहलं श्रुत्वा नृपो पितत्र चागमत् ॥ तस्यापि पुरहितं श्रुत्वा प्रधाना अपि चागमन् ९ तेषां च रुदितं श्रुत्वा नागरारुरुस्तदा १०
 राजो वाच ॥ कथं दीनानुकोपित्वं तव देव गजानन ॥ कथं दयाकृता ते घमद्व्यमवंप्रदर्शिता ११ कथं स्मरणमात्रेण पापानि हसेन व ॥ जपस्तपः
 स्मृतिर्दीनं पूजनं द्विजतर्पणं १२ अनुष्ठानं तथा होमः सर्वव्यर्थं गतं मम ॥ तस्माद्वै बलवत्प्रयत्नस्तु निरर्थकः १३ न ज्ञायेते कर्मगतिः कदा किं वा भविष्यति ॥ मू

षकः प्राप्य ते यद्वत्पर्वतस्य विदारणात् १४ तथा भजे निपुत्रो यमाजन्मरुतयन्ततः ॥ तत ऊबुधः प्रकृतयो वृष्यशोकाकुलतदा ॥ १५ ॥ प्रयान ऊबुः ॥
 अलंशो केन मूपा लकथं भाग्यव्यथा भवेत् ॥ रामः किं नमृगं वेदतत् पृष्ठं गत एव सः १६ धर्मराजान् किं वेद निपिङ्गूत कर्मतत् ॥ तथापि स गतो रंतुं सर्वहित्वा च न
 गतः १७ चारुतान भवेदस्य भृशमाक्रंदिते सति ॥ अदृष्टं चेद्वेत्सम्यग्रे चारुयभवेत् १८ पुष्पं फलं वा कालेन यथायाति महीरुहां ॥ तथा कालेन भवितुमस्य क
 च प्रथिवीपतिः १९ ॥ इंद्र उवाच ॥ इत्यमात्यवच्चः श्रुत्वा सावधानो भवन्नृपः ॥ उवाच नृप पत्नी तां मुनिंश्छां चिष्ठमाशुचः २० स्वयं च सुमनरा राजा
 समाहूय द्विजोत्तमात्र ॥ गणेशपूजनं च कुरु स्तिवाच न मेव च २१ कृत्वा भूयुदिकं श्राद्धं दौदानान्य न कशः ॥ माल्यालंकारवासां सिमावोरत्नान्य न कशः २२
 सुरदत्तं बधिभृत्येभ्यो वस्त्राणि विविधानि सः ॥ नानावादित्रजिवेभ्यो दौरा राजायथाहृतः २३ बंदिचारणदीनां धृपणेभ्यश्च सर्वशः ॥ ग्रहे ग्रहे च तांबूलराकरा
 दापय च सः २४ कार्तविर्येति नामास्य च कारैकादशेहनि ॥ भोजयामास नगरं महोत्साहपुराभारम् २५ ततो द्वादश वर्षाणि व्यतीता नि सुतस्य ह ॥ आययौ स्वेच्छ
 यातस्य दत्तात्रेयस्तदाष्टहम् २६ पादयोः स्वशिरःस्थाप्य कृतवीर्यो नि नामतम् ॥ आलिङ्गि मुनिस्तं स उत्थाय नृप सत्तमम् २७ उपविश्या स नर्म्ये पूजयामास सा
 दरम् ॥ विष्टरं पादमर्धं च गां च वस्त्रोपवीतकम् २८ ददौ वृषं च दीपं च नैवेद्यां विधं फलम् ॥ उद्धर्त न च तांबूलं कांचनं दक्षिणाम् २९ सुप्रसवं सुखासीनं या
 दं संवाहनादिभिः ॥ उवाच राजा सभ्यं तं दत्तात्रेयं महासुनिम् ३० जन्म जन्मांतरे यं पुण्यं फलितमद्यैव ॥ यच्चर्म च क्षुपां जातं साक्षात् दर्शनं मुने ३१ अग्रे युभ
 तरं भावि प्रसादात्तव सुव्रत ॥ यतो भवाद्दशानैव दर्शनं पापकर्मणाम् ३२ कृतवीर्यवचः श्रुत्वा दत्तात्रेयस्तमब्रवीत् ॥ अपूर्वतनयं ते द्रष्टुं कामो महामगतः ३३
 तत आनंदयुक्तो सौष्टुपः प्राह मुनिं पुनः ॥ नृप उवाच ॥ अनुष्ठानं तपोदानं वृथा मम गतं व्रतम् ३४ जगदीशेन दत्तोयं पुत्रो हृच्छल्य एव सः ॥ अनेन दर्शनीये
 न गतश्चादर्शनीयताम् ३५ ॥ इंद्र उवाच ॥ आनीय बालं कंतं सैमुनये दर्शयन्नृपः ॥ आच्छादयन्नैव कजेत रंतुं सर्वीक्ष्य सन्मुनिः ३६ ज्ञात्वा ध्यानेन तत्कर्म मुनिस्तं
 पुन ब्रवीत् ॥ अयमेव सुतो राजन्य कर्त्ता स वां विजित्य ह ३७ नाचां तोसि विजृम्भ्य त्वंसं कष्टीव्रतजगरे ॥ निदितो व्रत राजस्तु सर्वसंकष्टनाशनः ३८ अंगही
 नः सुतो जात उपायात्सां गतामियात् ॥ राजोवाच ॥ ऋतुमुक्तं त्वया स्वाभिरुक्तां कृत्वा वदस्व मे ३९ येनोपायेन सांगोमेत्वं प्रसादात् रंतुं भवेत् ॥ इंद्र उ
 वाच ॥ मुनिः सकृपया विष्टस्तसुताय तदा ब्रवीत् ४० मंत्रमेकाक्षरं सांगंत ऊचै पुनश्च तम् ॥ आराधनं गणेशस्य मंत्रेण नेन भक्तिः ४१ उपवासैक भक्तानां नि
 यमां कुरु सुव्रत ॥ द्वादशाब्दं तत्सुभ्यं दर्शनं स च दास्यति ४२ तद्विष्टपातमात्रेण दिव्य देहो भविष्यति ॥ इत्युक्त्वा दृष्ट्वा पमं ययिपि देधे मुनिं पुंगवः ४३ गते सुनौ
 ततः पुनः पादहीनो महामनाः ॥ जगाद कृतवीर्यस गहनं प्रापयस्व माम् ४४ गजानन प्रसादार्थं मुद्यानं करोत्यहं ॥ रुदित्वा पितरौ तस्य श्रुत्वा वाणीं तदीरिताम् ४५
 अमेष्वयद्वनचारुनरयानेन तं पिता ॥ भृत्याः पर्णकुटीमध्यं संस्थाप्य नगरं ययुः ४६ तस्यैव तत्र स्वसंभ्यं कृतपे स कृतनिश्चयः ४७ ॥ इति श्री गणेशपुराणे उपास

नासंखेद्विसप्ततितमोऽध्यायः ७२ ॥ इंद्रउवाच ॥ गुरुषादिष्टं तं ब्रजजापनियमेन सः ॥ ध्यायन्नगजाननं देवं निष्ठा मास्थाय नैष्ठिकम् १ वायुभक्षो निराहरो लो
ष्ठपाषाणसन्निभः ॥ एवं द्वादशवर्षाणि व्यतीता नितपस्यतः २ हस्तपादविहीनस्य बालकस्य महात्मनः ॥ निर्वाणं तस्य तद्दृष्ट्वा द्वादशाब्दं गजाननः ३ तडागम
ध्यादुत्तस्थौ प्रवालमयमूर्तिगः ॥ उवाच संसुखो भूत्वा निष्ठाभक्तिमुतोषितः ४ ॥ गणेश उवाच ॥ निर्जनेस्मिन् वने यस्मात्सिंहव्याघ्रनिषेविते ॥ निकुञ्जबहुलेति
पृथगे द्वादशवर्षाणि कम् ५ अतस्ते हं वरदास्ये शृणुयते मनोगतम् ॥ श्रुत्वा वर्णितदुदितमास्थितो देहभावनाम् ६ कृतवीर्यमुतो न त्वाप्रोवाच द्विरदाननम् ॥ शृण्व
त्सुमर्वमुनिषु विमानस्येषु मूर्तिशः ७ ॥ पुत्र उवाच ॥ तत्पादयुगले देवभक्तिं चिन्त्यभिचारिणी ॥ अस्तु मे स ततान्यदुत्साहो मे प्रयाचितुम् ८ तथापि याचे देव श
पित्रोः संतोषहेतवे ॥ शरिरिचारुतां देहि स र्वसंतोषकारिणीं ९ ॥ इंद्र उवाच ॥ श्रुत्वा वाक्यं तदीयं तु मायावीर्यसगजाननः ॥ अणिमानं स मास्थाय विवेशोदर
मादरात् १० तस्मिन् प्राविष्टे पुत्रो सौ दिव्यदेवो भवन्नृप ॥ सहस्रभुजवाजतच्छतवीर्यात्मजस्तदा ११ ऋजुपादद्वययुतः स्थितपर्वतसन्निभः ॥ वपुःपुष्प
वर्षाणि देवा देवर्षयोपि च १२ तुष्टुवुस्तं च देवं च गीतवादिन्निस्वनैः ॥ जगज्जकार्तवीर्यो सौ सहस्रभुजमंडितः १३ तस्य शब्दं समाकर्ण्य वनगजितसन्नि
भं ॥ समवतीं ऋशं त्रस्तभ्येषां गणनाकुतः १४ श्रुत्यैव्यासं वराजानः समकंपततद्भयात् ॥ अयं पंचशतं बाणान्संश्रामो मे च येदिति १५ ब्रह्मादयस्ततो यानादु
त्तीर्यार्थतमं भुवन् ॥ स्मरणात्तदेवानां प्राप्तिः स्याद्भक्तवत्स्तुनः १६ त्वादिसंश्रवणं लोकानामयं त्वं विन्यसि ॥ यतः साक्षाद्भिण्णुरूपः सहस्राजुनसंज्ञया १७ त्रि
भुल्लोकेषु विश्रुता यो वाक्कल्पं भविष्यसि ॥ साधुत्राणे च निरतः शरणागतपालकः १८ विजेता सर्वशत्रूणां श्रुतिवीर्यमंडलाधिपः ॥ इति नाना वारान्दत्त्वापि दधुर्दे
वता गणाः १९ हस्यन् वनस्थानानि छत्रचामरदीपिकाः ॥ रथानुपायनान्यन्यान् राजहुरसिलानृपाः २० ततः संस्थापयामास महामासादमध्यगां ॥ प्रावा
लीं गणनाथस्य मूर्तिं द्विजपुराभरः २१ प्रवालगणपेश्वेति तस्य नाम दधुर्द्विजाः ॥ ददौ ग्रामान् ब्राह्मणेभ्यः पूजायै स्थापिताश्च ये २२ प्रवालक्षेत्रमिति तदपप्रथेभुवि
सिद्धिदं ॥ तत्र शेषो धर्मं मुनिमुद्राणामपरोभवत् २३ प्रापत्तस्माद्गणेशं तु वराभुवनं २४ धराधरणसामर्थ्यं सर्वज्ञत्वं तथैव च २४ मूर्ध्नी सहस्रं शृङ्गं वनव
नागकुलेष्वपि ॥ अतिसंतुष्टमनसा तेन यत्स्थापितं पुरा २५ धरणीधर इत्येवं द्वितीयं नाम प्रपद्ये ॥ स्मरतां शृण्वतां चापि सर्वकामफलप्रदं २६ संपूज्य सर्वान् द्वि
जगुगवांस्तान् राज्ञश्च सर्वान् नुपृच्छ्य चैतान् ॥ सहस्रबाहुर्नगरं स्वकीयं द्रष्टुं स्वमातापितरावथागात् २७ जहर्षतुस्तांतं दृष्ट्वा नगरं च तथा विभं ॥ ददतुर्द्विजमु
ख्येभ्यो नानादानानि सर्वशः २८ इंद्र उवाच ॥ ॥ अम्ययाथि तु संकष्टचतुर्थी महिमाहुतः ॥ कृतवीर्यमुताच्चायं मृत्युलोकं गतः शुभः २९ अनुभूतसुरगणैश्च
द्रसेनादिभिर्नृपैः ॥ अतिपुण्यतमश्चायं स्मरणादिपिसिद्धिदः ३० एतत्प्रसादात्संप्राप्तारावणेनाखिलजना ॥ एतत्प्रसादात्संप्राप्तपुरारण्यं च पांडवैः ३१ एतद्ब्र
तस्य यत्पुण्यं हस्ते मे दीयते यदि ॥ तदैव तद्दिमानं तु प्रचलेद्मरावती ३२ कउवाच ॥ इति शक्रमुखात्तस्य त्रतस्य महिमाश्रुतः ॥ शूरे सेनेन पूयेन स्वानंदाब्धौ नि

मज्जता ३३ वंदितेपादकमलेशक्रस्यप्रतिगर्जिता ॥ तमुवाचततःप्रीतःशूरसेनोद्वपोत्तमः ॥ श्रुत्वाकथादिव्यरूपांचतुर्व्रतसंभवां ॥ सउवाच ॥ फालति
पूर्वपुण्यमेयेनाश्रावीदशंव्रतं ३५ नह्येतस्मात्पुण्यतरत्रिषुलोकेषुकिंचन ॥ इत्युक्त्वाशक्रभारभेव्रतं कर्तुंस्वयंततः ३६ इतिश्रीगोउपा०चतुर्व्रतमाहात्म्यं
नामत्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ब्रह्मच्छंभुंतेनशूरसेनेनभूमुजा ॥ सेतिहासंशक्रमुखात्श्रुत्वासादरमुत्तमं १ ब्रह्मोवाच ॥ ततः
स्वदूतान्प्राहेदंगच्छंतुनगरंप्रति ॥ सजानेयस्तुसंकष्टचतुर्व्रतकारकः २ तेदूतास्वरयायाताःपप्रच्छुस्तेगृह्यहम् ॥ ददशुभ्रममाणस्तेविमानंसुंदरंशुभ्र
म् ३ याभवहुष्टांढालीगलकुक्षुक्षान्मुखा ॥ मक्षिकाकमिभारेणदुर्गंधेनसमादृता ४ शुष्कोदरीदीर्घिकेशशुष्कदंताक्षिनासिका ॥ अस्यंतमलिनादीर्वश्रोत्रं
ध्रावनस्वना ५ नेतुतामीदृशैर्दूतरानीतांगणपस्यहि ॥ अयाश्चर्यामिदमितिराजदूताःप्रणम्यताम् ६ ऊबुस्तेदेवदूतांस्तान्गणनाथस्यकिंकरान् ॥ अयंतंकु
स्मिताजात्याहीनयस्वर्गार्गकथम् ७ केयमासीत्पुरादूताःकथमीदृग्बभूवच ॥ केनपुण्येनयुष्माभिःस्वर्गुनीयतेकथम् ८ एतद्वदंतुर्वनोयादिवकुं
क्षमंभवेत् ॥ ॥ देवदूताऊचुः ॥ ॥ आसीत्बंगालविषयेसारंगधरनामतः ९ क्षत्रियस्तस्यकन्येयसुंदरानामसुंदरी ॥ पिककंठाशशिमुखारितिलावण्यजित्व
रा १० यहास्यकरणेनार्हाःप्रसिद्धाअष्टनायिकाः ॥ योगिनामपियाचेतःकटाक्षेनविमोहयेत् ११ युवानोमुमुचुःशुक्रैकेचित्तद्वूपवीक्षणात् ॥ जारमार्गेषु
निरतासाभवद्विष्वमोहिनी १२ महाहर्ववस्त्रालंकारानाविषयभोगिनी ॥ बंगालनगरेख्यातावश्येवासीद्व्रतत्रया १३ अर्त्तोरचित्रनामानंवंचयत्येवसर्वदा ॥
व्ययादंसंख्यद्रव्यम्यपित्रासंपादितंपुरा १४ कदाचिच्छयनेतंसाहित्वासुंदरवेषभृत् ॥ निशोधिचलितोतेनहस्तेधारिरुषावशात् १५ उवाचभर्त्सयंस्तां
चचित्रनामापतिस्तदा ॥ धिक्त्वापापसमाचारेयाजारोनिरतानिशम् १६ तद्वाक्यमित्थमाकर्ण्यशांतकोपाभवत्तदा ॥ अभक्ष्ययक्षणेनासौमत्ताबल
वतीभृशम् १७ अंधेतमसिसंगृह्यशस्त्रिकांदक्षहस्ततः ॥ तथातदुदग्भित्वाधिचित्रनामपतेस्तदा १८ गतातंपुरुषंतुंयोजारोमनसिस्थितः ॥ यावत्सार
मेतत्रतावत्पर्यंतवासिना १९ जाग्रताचरितंतस्याज्ञात्वाशब्देनिवेदितम् ॥ तदूतास्तमसिस्थित्वातावत्मागृहमागता २० दधुस्तांराजदूतास्तेनिरूरा
जसमीपतः ॥ निजघ्नुस्तांबाहिर्नीत्वादूताराजाज्ञयातदा २१ सानितानरकेवोरियमदूतैस्तदाज्ञया ॥ अधोमुखीस्थितातत्रसंदष्टाकृमिभिर्भृशम् २२ अयंतदु
मुजेदुःसंस्मरंतीपूर्वचेष्टितम् ॥ कल्पंतेमृत्युलोकैर्भुञ्चांढालिदुर्भगाभृशम् २३ एकदामादिरांपित्वामतसुप्तादिवैवसा ॥ निशायांप्रथमयेमपेप्रबुद्धाश्लुधिताभृ
शम् २४ तदैवाभिक्षितुंयातागृहंसाव्रतकारिणः ॥ तेनात्रमस्यैदंयत्तथाभुक्तंविधूय २५ गणेशंतिचजल्पंत्यास्वेच्छयदैवयोगतः ॥ तदैवगणनाथेनविमानं
प्रेषितंशुभम् २६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ देवदूतवचःश्रुत्वापुनरुचुर्नमस्यते ॥ राजदूताऊचुः ॥ इदमत्यदुर्तदंष्टमस्माभिर्यकारिभिः २७ राज्ञायदुपदिष्टं

नोवाक्यमेतन्निबोधत ॥ शक्रोऽयत्समं दद्रुष्टुविमानवरमास्थितः २८ श्रेष्ठं हि मायया देवैर्द्वानत्वात्वा प्रपूज्यतम् ॥ तदनुज्ञांचपूजांचयद्वाहीत्वास्वांपुरीथयौ २९ गच्छतस्तस्ययानंतच्छूरेनपुरेपतम् ॥ कुष्ठिनोवैश्वयत्रस्यदृष्टिपातेनतत्क्षणात् ३० शूरेसेनोगतस्तत्रनमस्कृत्यप्रपूज्यतम् ॥ विमानपतनेष्टच्छुपायंगम नोपिच ३१ इंद्रेणोक्तुंसंकष्टचतुर्थीव्रतसंभवात् ॥ पुण्यादप्रस्थस्यतेयानंतदर्थेयत्नमाचर ३२ वयंतदाज्ञयाद्वास्तांगेवोषितुमागताः ॥ जनयाचेद्व्रतमिदं देवहूताः कृतं यदि ३३ तर्ह्यथिनयितांशूरेनभूमिपतिमिति ॥ श्रेयोदास्यतिचाडालीसंकष्टीव्रतसंभवम् ३४ पुनर्द्विगुणपुण्येयं विमानप्रतिपास्यति ॥ विमानमपिशक्रस्यद्वपुरीमागमिष्यति ३५ युष्माकमस्याजस्माकंकार्थराज्ञाः शचीपतेः ॥ एवं कतेतुमाविता क्रियायां दिरोचते ३६ इतितद्वचनं शुत्वाभिदुर्देवसेवकाः ॥ आज्ञानो नो गणेशस्यास्तीमांदातुं परस्य हि ३७ इत्युक्त्वा तां समुत्थाय विमाने निदधुस्स्वरा ॥ तदैव सा दिव्यकांतिर्दिव्यवस्त्रागभूषणा ३८ देवहूतस्तु सानीता दिव्यवादित्रनिस्वनैः ॥ गजाननसर्मापेसारजदूता यथागतम् ३९ ययुस्ते शूरेनेतंवृत्तांतं समनुबुधन् ॥ ब्रुवन्तु तेषु तद्दानं चांढाल्यासहस्रं जव ४० दृष्टुस्ते दीप्यमानां सायदप्रदिशोदिश ॥ तस्यादृष्टिर्नपतितास्मिन्धाने शचीपतेः ४१ विमानवायुसंस्पृशो द्विमानमूर्ध्वमाययौ ॥ पश्यन्तु सर्वलोकेषु विस्मितेषु सुरिषु ४२ स्वस्वस्थानं ययुस्सर्वेशक्रेयते मरावतीम् ॥ सापिवैनायकंधामसंप्राप्ता दिव्यदेहभाक् ४३ पापंहित्वा तु संकष्टचतुर्थीव्रतपुण्यतः ॥ इदयः शृणुयात्सम्यक् श्रावयेद्वा प्रयत्नतः ४४ प्राप्नुयात्सकलान् कामान्संकष्टनाशनं नरः ४५ इति श्रीगणेशपुराणे उच्यते ॥ कउवाच ॥ श्रुत्वा दृष्ट्वा शूरेनोपमहिमानं ब्रूतो ब्रुवम् ॥ स्वयंकर्तुमनाः प्राहवसिष्ठमुनिपुंगवम् १ राजोवाच ॥ मुहूर्तं वदसंकष्टचतुर्थीव्रतहेतवे ॥ व्रतं कर्तुं गृहेच्छामि मद्यप्रत्ययकारकम् २ वसिष्ठ उवाच ॥ माघे कृष्णे भौमवारे कुरुष्व व्रतमुत्तमम् ॥ सर्वसिद्धिं करं सर्वकामदं गजसत्तम ३ ब्रह्मोवाच ॥ राजा संभृत संभारः सपत्नीकोतिभक्तिमान् ॥ अचिरैर्वसंप्राप्तिवशिष्टो कदिने शुभे ४ प्रारप्समानसंकष्टचतुर्थीव्रतशुभम् ॥ प्रातः स्नानं विधायार्थनिर्वकर्म समाप्य च ५ गणेशं पूजयित्वैव स्वस्तिवाच्यं द्विजर्षभान् ॥ पूजयित्वा वसिष्ठस्ततोऽनुज्ञां समाप्य च ६ गणेशे मनजायाय तन्नाम जपतत्परः ॥ एकां गुष्ठस्थितस्तवाद्यावदस्ति पियाद्रविः ७ पुनः स्नानं च काराशुसाधं ध्यामुपास्य च ८ महामंडपिकां दत्वा कदलीस्तं भर्जिताम् ॥ नानालंकारवस्त्राढ्यां च चामराभिताम् ९ आदर्शपंक्तिरुचिरां प्रारभ्य पूजनं सम्यग्वसिष्ठेन समाच्यतः १० तन्मध्ये स्वर्णकलशं स्थापयित्वा गजाननीम् ॥ नानालंकारवस्त्राढ्यां च चामराभिताम् ११ नानाव्यंजनशोभाढ्यं पंचामृतसमच्यतम् ॥ नै

वेद्यपुरतःस्थाप्यजलंचचारुगंधयुक् १५ समर्पयामासष्टपोगजाननसुतुष्टये ॥ फलानिपूगतांबूलंदक्षिणारनकांचनीम् १६ दूर्वानिराजनमंत्रपुष्पांजलीनै
 कथा ॥ तिथेयेगणनाथायचंद्रयार्घ्यं ददावथ १७ ब्राह्मणान्पूजयामासत्तार्चचाप्यबूजत् ॥ अयुतागाददौतेभ्योवस्त्रालंकारदक्षिणाः १८ ततःसुहृद्वंशुतःस्व
 यंचतुभुजेनृपः ॥ रात्रौजागरणचक्रेगीतवाद्यकथादिभिः १९ प्रभातेविमलेस्त्रात्वापुनःसंपूज्यपूर्विव ॥ मूर्तितांगणनाथस्थवसिष्ठायसदक्षिणाम् २०
 सोपस्करांदौराजाततस्तुष्टोगजाननः ॥ विमानं प्रेषयामाससर्वसंपद्द्विराजितम् २१ तदूतैःस्थापितस्तत्रगजाननस्वरूपवात् ॥ पश्यतां सर्वलोकानां मनआ
 नंदयन्मुहुः २२ चलितो देवलोककाराजापुण्यप्रभावतः ॥ तमूढेर्देवहूतास्ते गजाननस्वरूपिणः २३ नानालंकारोभाह्यमुकुटांक्रांतमस्तकाः ॥ विनायके
 नतुष्टेनविमानं प्रेषितं तव २४ त्वदृशेनौत्सुक्यवताततोवयमुपागताः ॥ इतितद्वचनं श्रुत्वा सुमोचाश्रूणिभूमिपः २५ जगादगदगिरारोमाचिचि विग्रहः ॥
 तानुवाचततोराजाशूरसेनः स्मयन्निव २६ अव्यक्तस्याप्रमस्यनित्यस्यजगदीशितुः ॥ बाढभनोगोवरस्यापि न हेतुर्मदर्शने २७ न तस्यार्थाश्रयं वेदाः शास्त्रा
 णिचनिरूपितम् ॥ यंचस्मरंति सततं केशाद्यादेवतागणाः २८ तेनाहंचेत्स्मृतोदूतास्तर्हिभाग्यं महन्मम ॥ इत्याकर्ण्यतुतद्वाक्यंदूता ऊचुः पुनर्नृपम् २९ न
 जानीमो वयं राजन् भक्तानां महिमाकथम् ॥ निर्गुण्यन्निराकारं येन साकारतामियात् ३० ॥ राजोवाच ॥ एकामेमहतीवांछा तु देवभवत्सुव ॥ तुष्टेषु न गीहि
 त्वाकथं यायां गजाननम् ३१ न भक्षितं विनाप्येतैर्भयाहालाहलं क्वचित् ॥ सकथं परमानंदं भोक्ष्य एतैर्विमानैर्निदधुः क्षणात् ॥ चतुराकरजाब्रह्मनिक्षिप्ताः सर्वजंतवः ३४ सर्वेदि
 नचेद्रजाननः क्रोधात्ताडयिष्यति नोखिलात् ३३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततः सर्वजनेन तु विमाने निदधुः क्षणात् ॥ अपरेचातुर्वंस्तत्र राजपुण्यबलादिद
 व्यांबरादिव्यवस्त्रालंकारशोभिणः ॥ ऊचुः परस्परं सर्वैर्किमेतदद्भुतं महत् ३५ अस्माभिर्नष्टं पुण्यं विमानं कथमीदृशम् ॥ अपरेचातुर्वंस्तत्र राजपुण्यबलादिद
 म् ३६ यथानिधिबलाद्वातुमात्रस्य हाटकं भवेत् ॥ अतिपापायथासाधुवचसासिद्धिमाप्नुयात् ३७ तथैव राजपुण्येन वयस्यैव समुद्धृताः ॥ ततो वै नायकाहू
 ता गतिमूर्ध्वामकल्पयत् ३८ जडीभूतं विमानं तन्नोदतिष्ठन्महीतलात् ॥ ततः संशयितं सर्वकथमेतद्विव्रजत् ३९ ऊचुः परस्परं लोकां निरैव स्थानि यः कुतः ॥
 आरुक्षेत्कथं भिक्षापात्रं शिष्यमहतरम् ४० ददशुः सर्वतः क्वचित् कुष्ठीदृष्टिभंगतः ॥ उवाच कश्चिद्वाजानं कुप्टिनं त्वमिभं त्यज ४१ अस्मिन्नधोगेतेयानमूढव
 मेतद्वविष्यति ॥ शूरसेन उवाचैतान् दूतांस्तं त्यक्तुमिच्छतः ४२ अहं पापसमाचारस्याग्यो न यादमैखिलाः ॥ अधवाकथ्यतामस्य पूर्वपापंच जन्म च ४३ मत्स्रो
 हात्सर्वेव तृत्वादुपायं रूपयापि च ॥ दूता ऊचुः ॥ नकार्यादृष्टपेक्षितावदिष्यामो वयंतव ४४ जन्मपापमुपायंच कुष्ठेनोदुष्टकर्म च ४५ ॥ इति श्रीगणे ०३ पासना
 स्रण्डे पंचमसतितमोऽध्यायः ७५ ॥ ॥ दूता ऊचुः ॥ गोडेतु विषये गोडनगरे भूत्सुरादिजः ॥ तपस्वीज्ञानवान्प्राज्ञो देवब्राह्मणपूजकः ॥ तस्य पुत्रोऽयमजनिजननीचा

स्यशक्तिनी १ तस्यपत्नीतुसावित्रीसावित्रीवपतिव्रता ॥ एकपुत्रसहवशादलंकारलंकृतः २ अत्यंतसुंदरतरोरितर्षवशोभते ॥ तन्मातापितरौतस्यवियोगं
च्छतक्षणम् ३ सतुयीवनमापन्नोनिजभार्याविहायतां ॥ परदारतानित्यंपरिनादपरायणः ४ अभवत्पापनिष्ठश्चपितृवाक्यावमर्दनः ॥ एकदानगरेतस्मिन्वे
स्थानरविमोहिनी ५ आगतातद्रतमनायच्छेसौशृणुष्वतत् ॥ स्वालंकारान्पेटिकायांनिष्कास्यास्थापयत्बलात् ६ मातापित्रोःसमक्षंचपश्चाच्चौर्यपुनश्चता
न ॥ वेश्यायैप्रतिपाद्यैतांश्चिक्रीडमुश्रुतया ७ हित्वेन्द्रियार्थान्सकलानुगंधद्रव्यसंयुतः ॥ तदेकनिष्ठसंजातोयोगीब्रह्मपरोयथा ८ कामाग्निविह्वला
सीक्षीबोमद्यबलाद्यथा ॥ पितातुखेदसंपन्नःक्षुद्रुह्यांपरिवर्जितः ९ विलोकयामासुतनगरप्रतिमंदिनम् ॥ अलब्धदर्शनस्तस्यश्वासोच्छ्वासपराय
णः १० निशयेस्वप्रियाग्राहबुधःपुत्रोगतक्लनु ॥ विनतेनवृथागंहविनादीपयथानिशी ११ विनाजलंवृथावापीविनापत्यंथाबला ॥ कदातुदर्शनंतस्यभ
विताप्राणरक्षकम् १२ शाकिन्युवाच ॥ क्षुधातृषापरिश्रान्ताचित्ताशोकसमन्विता ॥ तिष्ठामिनाथनोजानेक्कगतःप्रियबालकः १३ यदिमेदर्शनंतस्यस्या
जीवामिनचान्यथा ॥ पुनश्चचालदूर्वस्यष्टिमादायमुष्टिना १४ यंपश्यतिमार्गोस्मिस्तंतंष्टच्छतिचात्मजम् ॥ यदाश्रान्तःक्षुधाक्रान्तस्तदाभ्रातश्सोभवत् १५
अतिवृद्धोमहाभीमोनाम्नाभीमात्यवर्णजः ॥ सतेनष्टस्तनयतेनाप्युक्तंपरस्फुटम् १६ ॥ भमिउवाच ॥ वेश्यागृहेतेनयेबुधोसौबुधःसुखंकीडितिकामसकः ॥ क
स्यात्मजोवाजननीपितावद्वयैवखेदंकरुषेद्विजेद्र १७ दूर्ध्वउवाच ॥ कथंममसुतोजातोवेश्यायांनिरतोबुधः ॥ तस्यागृहंजगामाशुदृष्ट्वांस्तत्रतंसुतम् १८ उन्मत्तंम
दिरारक्तनयनंमदविह्वलं ॥ पितादधातंहंस्तेरुषाशिक्षापयसुतम् ॥ कथंममकुलेजातोविधावंकोयथाधमः १९ त्वतःकंटकवृक्षोयपाषाणोवामतोधिकः ॥ कथंन
यजसेप्राणार्चिकींस्यात्तेजीवितंखल २० ब्रह्मोवाच ॥ पितृवाक्यंसमाकर्ण्यरोषाविशेबुधःसुतः ॥ तलप्रहारंतुंदेस्यदत्तवान्नापितुरेवसः २१ उक्तान्छमिक्रीडा
दिसाधारणमुखेकथं ॥ कृतवानसिमोविघ्नक्रीडालेनराधमः २२ अकस्मात्काश्यशक्रस्यतितंमयिवाकथं ॥ पुनर्लत्ताप्रहारेणप्राणस्तस्यगृहीतवान् २३ पित्राप्र
णेपुत्र्यत्तेषुहरेश्वरेतिसोदद ॥ ननंदसुतःपादेबध्नातंहूतोक्षिपत् २४ मधुपित्वापुनरमेवेश्ययासयथेच्छकं ॥ प्रातर्जगामखगुहंदर्शजननीचतं २५ आलि
खिगमुतंहर्षाविस्रेहस्तुतपयोधरा ॥ गच्छवंपितरंद्रुइत्युवाचपुनःपुनः २६ तथाज्ञामितिक्रीडाच्छुष्ककोष्ठेनतांसुतः ॥ ताडयामासशिरां
ती २७ प्रतीक्षमाणवत्सत्वांपितान्वेष्टुंगताश्चिरात् ॥ बभाणक्कगतश्चासिक्स्थितःकिंकृतंवया २७ वदमेविस्तारद्वस्तपितातेदुःखितोभृशं ॥ अहंचापिनिराहारानिर्जानिशिजात्र
तितामाधरातले २९ निश्चेतनांपरिज्ञायबद्धापादक्षिपत्बहिः ॥ स्वयंवेश्यागृहंत्वाचिक्रीडच्छहर्षितः ३० ददृहस्तजनांसंतोदंतीस्वस्वकाष्ठतः ॥ नशास्ति
राजादंडयंत्राह्मणत्वाद्भिजाधमम् ३१ पुनर्गृहागतंतंतुपत्नीवाक्यंशनैर्जगौ ॥ सावित्र्युवाच ॥ प्राणनाथवदान्यंकृतच्छृणुष्वमहामते ३२ अतिह्यतेतिविमले

१ विमला इतिपाठान्तरम् ।

वर्णेजन्मभवाद्दशाम् ॥ आचारश्चान्यथादुष्टस्यक्तव्यःसविवेकतः ३३ इहलोकैकतुतत्कार्येनसौरव्यपरेभवेत् ॥ पूर्ववयसितत्कार्येनशंवार्यैकेभवेत् ३४ अ
 द्दमासेषुतत्कुयादिनवर्षासुशंभवेत् ॥ दिवसेकर्मतत्कार्येनरात्रौसुशंभवेत् ३५ पितुःप्रियत्वाद्वाजापिब्राह्मणत्वात्क्षमस्यसौ ॥ सर्वावयवसंपूर्णसुंदराम
 नुसारिणीम् ३६ त्यक्त्वा मां धर्मपत्नीत्वंवेश्यायांनिरतःकथम् ॥ लोकोनिंदतिसर्वभ्रष्टात्त्वांनवदयसौ ३७ समाजनःप्रतिब्रूतेपतितेकीदृशशुभे ॥ लज्जया
 धोमुखीप्राणांस्स्यक्तुमीहितैवच ३८ यथेष्टंनमयासाद्धर्ममेहनिशंषते ॥ नकोपि किंचित् नूयात्वादोषोवानभवेन्महान् ३९ हितंचेतुर्कुरुमद्वाक्यं त्यक्त्वातां
 स्वविवेकतः ॥ अज्ञानाद्वाप्रमादाद्वाकृतं कर्म त्यजेद्बुधः ४० इदं कृतं भवेवमस्यादिष्टं नैव कृतं यदि ॥ अनिष्टं सर्वथा मे स्यात्तत्र कार्यो विनिश्चयात् ४१ अन्यथा कु
 र्वतः पुंस इह लोको न वापरः ॥ इति स्त्रिया वाक्य बाणैर्बुधो विद्वोहि मर्मसु ४२ रोषा विष्टो महाक्रूरोजगादप्रव्वलत्रिव ॥ बुध उवाच ॥ निर्लज्जे निष्टुरे प्रौढे दुष्टे
 रुष्टे मयि स्फुटम् ४३ गमिष्यसि गतितां त्यं यथा तौ पितरौ गतौ ॥ सा विव्रुवाच ॥ येन पित्रोर्न मया दाशिक्षित्रो अस्वतंत्रयोः ४४ रक्षिता तद्विपरीतां समात्रावा
 कथं भवेत् ॥ अर्चुहस्तान्मृतिः श्रेयः परत्रेह च स तस्त्रियाः ४५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं बुवंत्यां पत्न्यां सधम्मि लंसेह साग्रहति ॥ काष्ठैर्लोष्टैर्मुष्टिभिश्च पाषाणैस्ता
 मताडयत् ४६ सारांभं भर्तृरूपेण स स्मारपूर्वपुण्यतः ॥ प्राणांस्तस्याजसहसाभिन्ना मर्मसु तेन ह ४७ स्वर्गं गत्वा दिव्य देहा बुभुजे परमं सुखम् ॥ आकृष्य चरणे तां स
 चिक्षेप दूरतो निशि ४८ निरकुशो हर्षयुतो रमेवेशा समान्वितः ॥ त्वदर्थं नाशिताः सर्वे बुयस्तामिति स ब्रवीत् ४९ ततो बहुगते काले बुयोगात्कालभर्तृहम् ॥ तस्मि
 न्स्नातुं गते दुष्टे भाग्यं तस्याग्रहीकचे ५० अयं तं सुंदरतामालिङ्गिगुबुंबच ॥ निःशंकं शयने नीत्वा मर्मदं कुचमंडलीम् ५१ रेभे तथा यथेष्टं स ततः सा तं शशाप ह
 सुखो भोवाच ॥ कथं नाम कृतं दुष्टं पितृभ्यां सुखं भेति मे ५२ अहं ते सुखं भाजाता दुष्टबुद्धे न राधम ॥ स्नातुं गते भर्तृरिमैकालभौ मुनिपुंगवे ५३ बलात्कारो मयि कृतो
 दुष्टः कुक्षीम विष्यसि ॥ जन्मांते ते नामापि न गृह्णीयाज्जनकचिद् ५४ ब्रह्मोवाच ॥ ततो भीतो यथैवेश्या गृहमेव बुधः पुनः ॥ रेमे तथा सुरांपि वानि किंचिद
 पि चिंतयन् ५५ एवं दुष्टानि कर्माणि वक्तव्यानि कथं मया ॥ पुण्यक्षयो भवेत्तस्य परदोषं य ईरयेत् ५६ सकाला न्विधनं प्राप्तो दूते नीतो यमालयम् ॥ यमेनेकं
 किमान्तीनीयतां न केष्वयम् ५७ यमवाक्यं समाकर्ण्य दूतानि न्युस्तदैव तम् ॥ चिक्षिपुर्न रेकेता वद्यावदाभूत संसृवम् ५८ मुक्तभोगः स वै शस्य गृहे ज
 न्मसमाप्रवान् ॥ ऋषिपत्न्याः सशोभेन कुक्षीजातो भ्रूशंतदा ५९ पितृहामातृहास्त्रीहामद्यपि गुरुत्तल्पगः ॥ तस्य संस्पर्शनादेव स चैलं स्नानमाचरेत् ६०
 नामाप्येतस्य न ग्राह्यं महादोषकरं यतः ॥ एतादृशो यं दुष्टात्मा यदा त्यक्त इतस्तदा ६१ विमानं यास्यते चोर्ध्वं नूनं नास्य त्रसंशयः ६२ ॥ ब्रह्मोवाच
 श्रुत्वेत्थं वचनं तेषां दूतानां भ्रूशंकं पितः ६३ शूरसेन उवाचैतां न मया ज्ञायिदुष्कृतं ॥ पुनरुत्थाय राजा सौ प्रणनाम भृशतुरः ६४ प्राह तान् देवदूतां स्मरुपां
 कुरुवावदंतु मे ॥ उपायमस्य दुष्टस्य सर्वदोषापनुत्तये ६५ ॥ दूताक्रुधुः ॥ उतिष्ठोतिष्ठदृष्टपते नृमो दोषापनुत्तये ॥ उपायं राजा शार्दूलशृणुष्वैकमना भव ६६ ग

णेशस्य भवेन्नामयत्न्यात्तंचतुरक्षरं ॥ जपतत्करणरश्म्यसर्वदोषक्षयो भवेत् ६७ उदयोदिननाथस्य यथासवतमः क्षयः ॥ नान्योपायोधिकारोऽस्य यतो नैव जप्य
 तां ६८ ब्रह्मोवाच ॥ शूरसेनो हूतवाक्प्रयाज्यधूपव्रजजापह ॥ त्रिवारैश्चकणेतुनामयच्चतुरक्षरं ६९ गजाननो तैश्चैव वादव्यदहो भवच्चसः ॥ आसप्यं तेजसास
 र्मरुणो मुवनं यथा ७० सर्वपापक्षये जातेनामश्रवणमात्रतः ॥ दीपयन् सर्वदिदेशान् विमानं चाथरोहत ७१ तद्विमानं क्षणाद्भूतैः सर्वलोका समन्वितम् ॥ नति
 र्वेनायकं धाम विभ्राजस्य शासनात् ७२ इति सर्वसमाख्या तयद्यात्पृष्ठव्यानघ ७३ महापुण्यं च संकष्टं तु धीव्रतमुत्तमं ॥ धर्म्यं यशस्समायुष्यं श्रवणात्सर्वसि
 द्विदं ७४ सर्वपादाप्रशमनं सर्वविघ्नविनाशनं ॥ दूर्वानामप्रभावश्च किमन्यच्छ्रेतुमिच्छसि ७५ इति श्रीगणे ० उपासनाखण्डे षष्ठमः सर्गः ७६ ॥ व्या
 स उवाच ॥ अन्येनाकारिकेनेदं ददत्तौ तत्कौतुकं महत् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ जामदग्येन रामेण व्रतमेतत् पुराकृतम् १ सोऽपि कीर्तिं जयज्ञानं आयुर्दिवं च लब्धवान् ॥ व्यास
 उवाच ॥ रामः कथं संसृजन् कस्मात् कस्यापि तामह २ एतत्सर्वं सुविस्तार्य ब्रूहि त्वं मम पृच्छतः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ श्वेतद्वीपेति विख्याता जमदग्निर्हामुनिः ३ मन
 साष्टष्टिं संहाराग्निं हानुग्रहानपि ॥ यः करोति त्रिकालं जज्ञस्ततो देवाश्चक्रिरे ४ यस्यासीत्पत्न्यपितथरेणुकानामनामतः ॥ यस्यालवण्यं जापिपत्न्याः का
 मस्य नाभवत् ५ रतिरित्येव लोकेषु विख्याता भूतस्तु सा ॥ ययांसमो ह्यते सर्वे क्षमस्तद्वर्णने तु कः ६ यत्रेशो भासं प्राप्स्यै च को राजलवासिनः ॥ हरिणाश्च
 तपश्चैर्वेनेच्छं दृष्टुणां शिनः ७ यदास्य शोभासं प्राप्स्ये सैव ते चंद्रइश्वरम् ॥ अनादिनिधना देवी मूलप्रकृतिरिश्वरी ८ तस्यामजनि रामोसौ विष्णुर्गोश्वरो
 यथा ॥ जमदग्नेर्महाभागात्साक्षादं श्वररूपिणः ९ अतिदुर्गगात्रोसौ साक्षान्मथमन्यथः ॥ मातापितृवचः कर्तो विख्यातबलपौरुषः १० देवाद्भिजगुरु
 प्राज्ञगोविधिपूजेन तः ॥ वेदे वेदांगशास्त्राणां स्मृतीनामपि पाठकः ११ वाक्ये बृहस्पतिसमः क्षमया प्रथिवीसमः ॥ गांभीर्येऽब्धिसमो यस्तु पित्रोर्वैक्यपरा
 यणः १२ पित्रोराज्ञां गृहीत्वा स निमेषाण्यमाययौ ॥ अनेकविधाभ्यसेन मतिरुत्तरापां स्थिराम् १३ तस्मिन् गते तदाराजाकार्त्तविर्यो महाबलः ॥ यस्य प्रता
 पाद्भवद्व्यंशं मण्डलं सदा १४ यस्मिन् लक्ष्मीः स्थिरा विष्णोरंशमूतोऽसिखार्थदे ॥ आजौ पंचशतं तं बाणान् सहजो रीपुधातकान् १५ इंद्रादिदं सेव्योसौ विख्यातब
 लपौरुषः ॥ असंख्याता जायस्य रथवाजिपदा तयः १६ यस्यानिर्गमने सैन्याश्छादयंति महीतलम् ॥ वर्षाकाले यथामेघाधाराभिर्यो मम इदम् १७ यस्य कं
 तुस्वनं श्रुत्वा द्विषो यांति दिशो दश ॥ यथासिंहरवश्चुत्वा मत्तमांगकोटयः १८ यदा तालिपंचशतं तं वेच्छया कुरुते नृपः ॥ तदा सनादं ब्रह्मांडं कपते मुनिस्तम १९
 असौ यद्वेच्छया यत्तश्चरुंगबलान्वितः ॥ नीलवल्बधरो नीलच्छत्रस्तादृशसैनिकः २० वनानि स रितो दुर्गान् पर्वताश्च विलोडयन् ॥ नानाभृगगणान् वीक्ष्य विनि
 व्रत्तपिकांश्च न २१ ततः स ह्याग्निशिखरे पश्यदाश्रममुत्तमम् ॥ यथा कैलासशिखरे गिरिशालयमुत्तमम् २२ अपृच्छसेवका नराजा कस्येदमुत्तमं स्थलम् २३ भू

१ वनवासिन इति पाठो वा ।

लयवाच ॥ जमदग्निरितिह्यातःसाक्षात्सूर्यइवापरः ॥ मुनिरास्तेमहाभागशपापुग्रहकारकः २४ यस्यदर्शनतःपापकोटययातिसंक्षयम् ॥ इच्छाचेत्तत्र
 गंतव्यदर्शनंतेभविष्यति २५ तवप्रसादात्सर्वेषामुपकारोभविष्यति ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इतितद्ब्रचनंश्रुत्वागमनायोद्यतोदृषः २६ न्यषेधयत्सर्वबलंश्रेष्ठा
 नादायतवक्षणात् ॥ ययौतंमुनिशार्दूलंजमदग्निंतेपानिधिं २७ ददशतंकुशासीनंज्वलंतमिवपावकं ॥ प्रणनामससाष्टांगंतेसहस्रहयायिनः २८ नानाविशा
 लशालासुकुंजवृक्षावलीषुच ॥ निषेदुःसैनिकास्तेतुराजातस्थौमुनेःपुरः २९ आसनेमुनिनादिष्टचतुर्भिःपरिवारितः ॥ निषसादतदाराजाकृतवीर्यमुतोबली ३०
 अपूजयततान्सर्वानपाद्याध्यविष्टरादिभिः ॥ समुनिःप्रदौगाश्शिष्यैःसर्वानपूजयत् ३१ नानासरोवरजलेनिर्मलेचरुशीतले ॥ अमज्जंतदासर्वेसैनिकाश्च
 गयादिताः ३२ शृण्वच्चेदनिनादांश्शशास्त्रशब्दांश्चपुष्कलान् ॥ अपितोवादशब्दांश्चतच्छिष्यैःसमुदीरितान् ३३ अब्रवीन्मुनिमुख्यतरंजाराजीवलोचनः ॥
 अद्यमेपितरौधन्यौजन्मज्ञानंतथातपः ३४ पुण्यवृक्षोद्यफालितोयजातंतवदर्शनम् ॥ अद्यमंसंपदोधन्याःकुलंधन्यंयशोपिमे ३५ परब्रह्मेतियत्प्रोक्तंतदैवत्वं
 नसंशयः ॥ आतिथ्यंतवद्वैवंपरितुष्टमनोमम ३६ इतिश्रुत्वातुतवब्राह्मस्मयन्निवप्रसन्नधीः ॥ कोसिकस्यासिक्तिकनामकिंकार्यंतववर्तते ३७ इतितंपरिषप्र
 च्छजानन्नपिमुनिस्तदा ॥ राजोवाच ॥ राज्ञांस्वकार्यकर्तृणांभवाद्दशरिनिरीक्षणात् ३८ नान्यत्प्रयोजनमुश्रूयसाजिनितररुष्टं ॥ कृतवीर्यमुतोहंचकार्त
 वीर्यइतिश्रुतः ३९ अनुज्ञातोऽगमिष्यामिमततोहंनगरं ॥ मुनिरुवाच ॥ यथाश्राविमहाकीर्तिस्तवराजन्यसत्तम ४० आसीत्त्वद्दर्शनाकांक्षाजातापुण्येन
 सरुफला ॥ देहजात्मातपोज्ञानमाश्रमोममसांप्रतम् ४१ अभूत्स्वदागमाद्राजन्सार्थकाःसर्वसंपदः ॥ अकृत्वाभोजनंकिंचित्कथंरंगंतुमर्हसि ४२ ममश्वावा
 भवेल्लोकैन्यूनंकिंतवविद्यते ॥ किंचित्तुमुक्त्वाव्रजविभोसनाथंकुरुमांप्रभो ४३ ॥ राजोवाच ॥ ॥ सत्यंभोजनकालोस्तिभोक्तव्यंचतवाज्ञया ॥ अ
 न्नाभावेश्रोत्रियाणांजलयाच्यपिबेदपि ४४ तथाप्येतांविहायहंसैनिकान्गणनानातिगान् ॥ जलंपातुंनशक्नोमिकथंभोक्तुंसमुत्सहे ४५ जानेहंमनसाब्रह्मन्
 नशक्तिःसर्वभोजने ॥ भवद्दर्शनमात्रेणकृतकृत्योव्रजेधुना ४६ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ चिंतामाकुरुराजर्षेभोजयिष्येससैनिकम् ॥ चतुर्विधेनचान्नेनकिमसाध्यं
 तपस्विनां ४७ गृहेतेवाहिनीयास्यात्तामप्याकारयप्रभो ॥ क्षाणंविश्राम्यतांतीरेनद्याश्चास्तरेषुभे ४८ यावत्सिद्धंभवेदन्नंपश्चाद्भक्ष्यसिक्तौकं ॥ ॥ कउ
 वाच ॥ ॥ अंतःसर्विस्मयाविष्टेजगामकृतवीर्यजः ४९ वाक्यमाकर्ण्यतुमुनेनदीतीरंमुशोभनम् ॥ मुनिःपत्नींसमाहूयवृत्तंतंतंजगादताम् ५० आहूय
 कामधेनुंतौपुण्ड्रतुक्षणेनताम् ॥ प्रार्थयामासतुरुभौजानौरक्षधेनुके ५१ असंख्यतबलोराजाभोजनार्थनिमंत्रितः ॥ यथाशुचिभवेत्तस्यससैन्यस्यमुजिः
 शुभे ५२ तथाकुरुक्षणेनत्वंनोचेत्सत्यंलंघ्यव्रजेत् ॥ अकीर्तिश्चभवेल्लोकैर्यथेच्छसितथाकुरु ५३ एवंसंप्रार्थिताभ्यांकामधेनुर्महापुरम् ॥ निर्मायस्वप्रभोवे
 ननानामदिरमुंदरं ५४ नानारत्नमयस्तंभशोभिनानासभाशृहम् ॥ नानापुष्पलताचारुवाटिकाराममंडितं ५५ नानाध्वजपताकाढयंनानावादित्रानिस्वनम् ॥

अष्टापदानां आदानानां पंक्तिविराजितम् ५६ चतुर्विधासंपन्नानां भाजनपंक्तिम् ॥ महारणशोभाढ्यपरिखावलयांकितम् ५७ अनेकदासदासीभिर्विल
सञ्चार्योदिकम् ॥ निवारयंतिलोकांश्चयत्रतत्रस्थितानराः ५८ पुरोगंतुं चाज्ञास्तिजमदग्निमुनेरिति ॥ परिविष्टेषु पात्रेषु संख्यातीतिषु सर्वतः ५९ दीपपत्रा
भ्रातृषु नानाव्यंजनशालिषु ॥ सूपपायसपक्वान्नपंचाष्टयुतेषु च ६० सखादलेह्यचोष्यादिपयपांक्तिविराजिषु ॥ सामुद्रपक्वनिवाग्नासृतविल्वादिशालिषु
चंद्रलहिगुमारीचकथिकापात्रशालिषु ६१ सिद्धेषु पात्रेषु मुनिस्तदासावाकारयच्छिष्यगणं तदानीम् ॥ श्रीकामधेनोः परिपूर्णोषाद्रोहं सैन्यं कृतवीर्यपुत्रम्
६२ इति श्रीगणेशपुराणे उपासनाखण्डे सप्तमस्तोत्रोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ कउवाच ॥ ततो मुनिः शिष्यगणमुवाच त्वरात्रज ॥ आकारयिदं नृपतिं नदीतारिनिवासि
नं १ तेशिष्यास्तं नृपं गवाष्टवत्प्रणतिपुरा ॥ दत्वाशीर्वचनं तस्मै मुने राज्ञां तथा ब्रुवन् २ च लराज ब्रह्मविहितो भोजनाय स सैनिकः ॥ पात्राणि परिविष्टानि संख्या
तीतानि पूरुसैः ३ ॥ ॥ कउवाच ॥ तत उत्थाय राजा सौमहाहूय सैनिकान् ॥ सुस्नातस्व सैन्येन कार्तवीर्येनृपो ययौ ४ मुनिवेशमततो पश्यन्नष्टं नृवं भूतं ॥
एतादृशं त्रिलोकेषु गृहतोरणमापसः ५ सानिषद्वावन्नर्थमुनि संकेतकामुकैः ॥ तोनिषद्वाः शिष्यगणैस्ततो गार्होदो जनालयम् ६ स्थित्वामध्ये पश्यति स्म राजा सौ
संपदं मुनेः ॥ अमन्यत तदा स्वांतेनेदृशी श्रीहरिहरे ७ पालकेऽपालके सृष्ट्यपि ब्रह्मणि नेदृशी ॥ ततो मुनिः पुराभूत्वा प्रातिपात्रेभ्यश्च ययौ ८ राजानुमतमिमांसा
यपं कौपं सौ सैनिकान् ॥ दापयामास पात्राण्येव हि भोजिनश्च तान् ९ उपविष्टेषु सर्वेषु राजानमुपवेशयत् ॥ ब्रुमुजुस्ते तदा वाद्यो वादिते सर्व एव हि १० अदृष्टपू
र्वाण्यन्नानि स्वादु मूलफलानि च ॥ परस्परं च प्रचक्षुः किमिदं किमिदं त्विति ११ आश्चर्यमेष निरसैर्व्यामोनेत्यं कथं कृतम् ॥ यथेष्टं मुने ते सर्वे दत्ताश्चान्नानि तस्य जूः १२
ते प्रक्षालनपात्राणि प्रातिपात्रेभ्यश्च ययौ ॥ मुनि शिष्या जलं चापिशलाकाजपि चारवः १३ गजाश्च वृषहं दभ्यः शिष्याः शेषां नृपमर्पयन् ॥ ततो न्यस्मिन् गृहे सर्वे विस्ती
र्णकृतसंस्तरे १४ इक्षुद्राक्षाम्रपनसदादिमानि बभक्षिरे ॥ एतां लवंगकर्पूरचूर्णखादिरपूगकान् १५ जगृहुर्मुनि दत्तां स्तेना गवल्लीं दलैर्युतात् ॥ ततो ददावलं कारानवा
सांसि च मुदामुनिः १६ तेभ्यो यथाहं सर्वेभ्यो राज्ञेन व्यर्थतराणि च ॥ मुनिरुवाच ॥ किमया भोजनं देयं मुनिना वन्यहृत्तिना १७ अवाप्रसर्वकामा य राज्ञो विष्णुरूपि
णे ॥ यशोकारि त्रिलोके मे स्वयामद्वाक्यकारिणा १८ जमदेग्रे हे राज्ञा स सैन्येन भुजिक्ता ॥ अतिपुण्यवतोलोके साधुशब्दः प्रयुज्यते १९ महानुद्भूतस्य वाक्यं चेद
कुरुते सोपि साधुतां ॥ प्राप्नोति सर्वलोकेशु कर्त्तिर स्फ्रीतां समुत्कटाम् २० मद्वाक्यकारणेते पि दूरैरंशं गतमहत् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इति वाणीं समाकर्ण्य जमदग्निमरीरि
तां २१ पप्रच्छ राजा तं तत्र विस्मया विष्टमानसः ॥ राजोवाच ॥ नादृशि प्रथमं किंचिदिदं किमायया कृतम् २२ तपः प्रभावाद्वाकारि स न्यं भवदमुव्रत ॥ मुनिरुवाच
अनृतनोक्तपूर्वमेपरिहासेपि वा नृप २३ अतः सत्यं ब्रवीमि त्वां कामधेनोः समतिचक्रब्रवीदिदम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कुमतिस्तस्य भवति यस्य देवमदक्षिणम् २४ अनिष्टं बलवद्वा
विदुष्टग्रहकृतं मुने ॥ भुक्त्वा तु भोऽपि राजा सौम्यक्स्बलवाहनः २५ आदाने कामधेनोः समतिचक्रब्रवीदिदम् ॥ राजोवाच ॥ मुनीनां शांतिचित्तानां कंदमूल

प्रलाशिनाम् २६ मनसा हृदि संहारकर्तृणामसृष्टहावताम् ॥ जितेन्द्रियाणां विज्ञाननेक्षेधवाप्रयोजनम् २७ व्ययमारुतभक्ष्याणां मोक्षसाधनकारिणां ॥ वेदाभ्यसन
 शीलानां संपदाकिंप्रयोजनम् २८ शास्त्रपाठनशीलानां धर्मशास्त्रार्थवेदिनां ॥ योगाभ्यासरतानां च कामधेनोः प्रयोजनं २९ कार्याय महते स्यात्तु महद्वस्तु महद्व्रतम् ॥
 अरण्यवासिने तु भ्यंगमहद्व्रतं नोचितम् ३० तस्माद्देया कामधेनुं मम ब्रह्मन्मुदात्वया ॥ मयि स्थिता तवैवास्ति चेत्सि त्विति धारयताम् ३१ मया दारक्षतां ब्रह्मब्रुक्रमे
 वंपुरस्तव ॥ नो चेद्ब्रह्मा किमग्राह्यं लोकेषु बलशालिनां ३२ स्वराष्ट्रपराष्ट्रवाचतुरंगबलैः सह ॥ ब्रह्मोवाच ॥ श्रुत्वं वंचनं तस्य कार्त्तवीर्यस्य दुर्मतेः ३३ प्रतिज
 ज्वालरोषेण जमदग्निर्मा मुनिः ॥ सर्पिषा बहुलैर्नैव जाते वेदायथा द्विजः ३४ उवाचार कृत्स्नयनः शिक्षयन्निवभूमिपम् ॥ मुनिरुवाच ॥ साधुः शुद्धो महानराजप्राथि
 तो भोजनायाहि ३५ कौटिल्यं तव न ज्ञातं बकस्येव हृदि स्थितम् ॥ यथावा को किला ककबालं पुष्पातिमायया ३६ अंततत्काकभावेन भक्ष्या भक्ष्यरेति व्रजेत् ॥ अ
 हमेवामवंशतोय इमं राजमित्रतां ३७ न दृष्टानं श्रुतां लोकेनानुभूतां चेकनचिव ३८ ॥ इति श्रीगण्डो संदेकार्त्तवीर्यापाह्यानं नामाष्टमोऽध्यायः ७८ ॥
 ॥ मुनिरुवाच ॥ उपकारस्वयारंभिसाधुहृता नुसारिणा ॥ आत्मघातं पुरस्त्वा कामधेनुं त्वमिच्छसि १ भ्रातो सिनृपसत्यत्वमप्राप्य यो भिवाञ्छमि ॥ त्रैलोक्य
 नाशजं पापं तव मूर्ध्नि पतिष्यति २ ब्रह्मोवाच ॥ इति वाक्शरविद्धोऽसौ प्रलयानलसन्निभः ॥ राजा बहुवरोषेण मुखादनलमुद्रमन् ३ उवाच परमकुहोजमदग्निमुनि
 तदा ॥ राजोवाच ॥ न मया दुष्टवचनं कस्यापि श्रूयते शत ४ किं करोमि द्विजोऽसि त्वमिति क्षांतं वचः क्रु ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ तत उत्थाय राजा सोढूतानां ज्ञा
 व्यसत्वरम् ५ मुक्ताकीलात् कामधेनुं शीघ्रं यांतुमर्मांतिकम् ॥ आवेष्टयंस्तदा दूताः कामधेनुं तदा ज्ञया ६ फूत्कारेणैव तस्या हस्त्यक्त्वा प्राणाच्च दिवं ययुः ॥ अन्या
 नक्रोधानलेनासौराजदूतान्ददाहच ७ आसमारुतवेगेन व्योम्नि वीराः परेभ्यः ८ आच्छाद्य मंडलं भानो न प्राज्ञायत किंचन ८ दिशः सति भिराजा ताव्यामापिनच
 भासते ॥ धराकंपः समभवद्वृक्षाः पेतुः प्रकंपिताः ९ सैनिकाश्च ततो भीतायां तिस्रं विदशोदश ॥ केन चित्तादितासागौः कशावतेन दूरतः १० उड्डीयोड्डीयसाधे
 नुरधाय सैन्यमेव तत् ॥ गजद्वंद्वयथासिंहो गृह्णन्मनुरगानिव ११ हाहाकारो महानासीद्दीराणां तत्र धावताम् ॥ तानुवाच नभोः कार्यकार्त्तं गीर्षो महाबली १२
 मया ध्माते मुदांशे भीतायाः स्यति मंदिरम् ॥ कामधेनुः कियच्चास्ति पश्यंतु कौतुकं मम १३ ततो दग्धो महो महाशंखैः त्रैलोक्यपूरयन् रवैः ॥ न बिभ्यत् कामधेनुस्तां
 ताडयामासुरो जसा १४ यष्टिभिलोहनिचयैः सवेत राजसेवकाः ॥ यत्र यत्र प्रहारोऽस्याः शरीरे जायते ततः १५ सन्नद्धाः सर्वशस्त्राढयाना न वीरा विनिःहृताः ॥ श
 काश्च बर्बरा जा संस्तस्याः केशसमुद्रवाः १६ पटञ्चराः पाददेशा देवसर्वप्रजजिरे ॥ नानायवनजातीयानां वीरास्तथा परे १७ वाजिवापसंवाश्चरथिनो बल
 वन्तराः ॥ तैश्चैव युगधुस्तत्र कार्त्तवीर्यस्य सैनिकैः १८ न्यपतन् कार्त्तवीर्यस्य सैनिकास्तैः प्रहारिताः ॥ अपूर्वमिलितास्तत्र निशि दृष्टेः पंगवत्र १९

परस्परघातहतानिपेतुः शतशो नराः ॥ भङ्गत्वाशैश्वर्यशस्त्राणिमल्लयुद्धप्रचक्रिरे २० एवंसुतमलेजन्मशस्त्रयुनिपतस्तु च ॥ स्वीयोवापरकीयोवानप्रा
ज्ञायतकिंचन २१ रजसाच्छादितैस्सुर्येजघ्नुरेवंपरस्परम् ॥ कोलाहलेमहानासिदन्त्यतां हन्यतामिति २२ हेषितैर्बुहैतैश्चैर्निबिडोरथेनोमिभिः ॥
मुदंगतालवेषूनाभिराणां निनदैरपि २३ एवंगव्यैः कार्तवीर्यैरथश्वगजपत्तिभिः ॥ अभवत्सुमहदधुदभूतराक्षसभीतिदम् २४ पक्षिजंबूकुसुमद्वी
रपत्नीभयप्रदम् ॥ केषांचिज्जानुनीभ्रमेकेषांचिच्चाशिरांसि च २५ सङ्गसेटकभ्रष्टानां शराणां यदुषामपि ॥ भस्मान्नचंस्त्वास्तिवीराणां रथिनामपि २६
प्रपेतुः कार्तवीर्यस्य शेषैर्यसैनिकास्तदा ॥ पृष्ठलम्रायुर्गव्याहंस्तोनचजिह्वे २७ निर्निदुर्मुनिना किं वानिष्टं कृतमिति हते ॥ पूर्वदोषप्रसंगेन राज्ञो जातासु
दुर्मतिः २८ एवं प्रभ्रं सैव्ये स उत्तस्थौ कृतवीर्यजः ॥ हस्तयोर्जघ्ने पंचशतं बाणान्यनूषि च २९ दत्त्वाभूमौ वामजानुधनुं ध्याकृष्य वेगवान् ॥ चिक्षेप श
रजालं सगव्यै सैव्ये महाभुजः ३० फलहीनमभूत्तस्य शरजालं दृश्यत एव ॥ अनतिश्चरितं तद्वदध्यायाः सुतं तथा ३१ पुनः पुनर्जहौ बाणांस्तावतोरजस्त
मः ॥ कामधेनोर्नचिकोपिवीरो भयो भवत्तदा ३२ शरजाले वृथायाते संतप्तो भूत्तुपस्तदा ॥ क्वांतं ममामर्थ्यमिति चिंतातुरो भवत् ३३ व्याकुलेन प्रहंते
व्यमिति सर्वे ययुर्दिवम् ॥ कामधेनुर्मुदायुक्ता किं युद्धं लघुना सह ३४ गतायां कामधेनौ स कार्तवीर्यो मुनिर्ययौ ॥ रोषेणोवाच ते ब्रह्मन् कापट्यं विदितं मया ३५
नस विप्रो भिमंतव्यो यस्य स्यात्कपटं हृदि ॥ इत्येकं बाणमादाय विव्याध द्विजपुंगवम् ३६ लघे हृदि महाबाणे प्राणत्यागं चकार सः ॥ रेणुकांतं नृपं महाब्रह्मह
त्यावृथा कृता ३७ सकृच्चरेत्तनयनः क्रोधाविष्टो नृपस्तुताम् ॥ तूष्णीं तिष्ठ न चेद्बन्धित्वा मपीह मुनिप्रिये ३८ एकां विशतिबाणैस्तांदुष्टराजाह न दुषा ॥ सस्मार मन
सासापि जमदग्निमुनिं तदा ३९ पश्चादुवाच दृष्टं तदुष्टं चांशुलं किं कृतम् ॥ अपराधी वनाकरमादावां निहतवानसि ४० तवापि भवितानां शोभुजानां नात्र संशयः
श्रुत्वेत्थं वचनं तस्यास्ततो यातो नृपस्तदा ४१ अल्पावशिष्टेन्येन चिंताक्रांतो ययौ पुरीम् ॥ विनिदं हृदि चात्मानं शोचंश्च मृतसैनिकान् ४२ निरुत्साहो निरु
द्योगो विवेश निजमंदिरम् ४३ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उपाकार्तवीर्योपाख्यानोऽष्टमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ कउवाच ॥ रेणुका तु गते तस्मिन् शुशोच
श्च शविह्वला ॥ कृगताममपुत्रास्ते संहारस्मिन्नुपस्थिते १ मृते भर्तारिं कुर्वीत बाणजालममावृता ॥ क्रातो सौ महामहो धीरागमो मे प्रिय बालकः २ तस्मिन् दृष्टे मम प्राणा
गमिष्यंति सुरालयम् ॥ स्मृतमात्रस्तयारामो ययौ मातुस्तदांतिकम् ३ बाणजालचिंतां तं चिपितं स्मृतमैक्षत ॥ कार्तवीर्येण दुष्टेन दृढबाणहंतं हृदि ४ पपात मूर्छया
भूमौ वातभग्न इव हृदयम् ॥ पितरं मातरं चैव वशो दभृश दुःखितः ५ ॥ राम उवाच ॥ अद्यां धकारः सर्वत्र अवधून्त्यादिशो दश ॥ मेरुहीना यथा पृथ्वी शकहीनाऽमरावती
६ नाश्रमः शोभते तद्वदपि त्राहीनाय मद्यमे ॥ त्रिलोकी गंगया हीना तद्वदाश्रममंडली ७ नशो भरेत रेणुकया हीनाप्याश्रममंडली ॥ गतं मयं तु देवानां मुनयोद्यनिरी
श्वराः ॥ यदा सति पसाचास्य किमयं वागृहीष्यति ८ एवं बहुविधाकारं चैकैकं दंनं तूंसः ॥ अचेष्टत भृशं रामो मत्स्यो नीरं विना यथा ९ ततः पुनर्मातरं संहर

दन्वेवसमाययौ ॥ निष्काशयामासशरानेकेलुवाशिरोभ्रशम् १० चक्रंदचपुनारामोमातदुःखेनदुःखितः ॥ त्रैलोक्यंभस्मसात्कलुयाक्षमाजननीमम ११ साक
 थंपतिताभूमौदुष्टबाणप्रणीडिता ॥ नविस्मरामिसमानित्यंक्षणांकीडागतपुरा १२ त्यक्त्वाभारंक्रमध्वंक्वत्रवागंतुमुद्यता ॥ ददासिमिपयोभूरिवह्नाण्यन्ना
 निशोभने १३ फलमूलानिचारुणियासित्यक्त्वाकथंनुसा ॥ मातापितृभ्यांहीनस्यधिष्ठेजीवितमद्यमे १४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ इतिपुत्रवचःश्रुत्वारेणुका
 भ्रशदुःखिता ॥ प्रमृज्याश्रूणिपुत्रस्यजगाद्भृशविह्वला १५ अहंतेनिकेतस्यास्येनशोकंकर्तुमर्हसि ॥ शृणुवार्तापुरावृत्तारंजासौकृतवीर्यजः १६ मध्याह्ने
 सहसैयेनप्राप्तआश्रममंडलम् ॥ पित्रातेमानितःसम्यग्भोजितोबलसंश्रुतः १७ कामधेनोःप्रसादेनभुक्त्वायाचतधेदुकांम् ॥ तूष्णींभूतेमुनौकोपादका
 मधेनुंमुपोचसः १८ स्पृष्टमात्राचसाधेनुःससर्जबलमुत्कटम् ॥ चतुरंगंततोयुद्धमभद्राजसैनिकैः १९ अग्रास्तेप्यपलम्बेराजायुद्धमयाकरोत् ॥ सचपंचश
 तंबाणान्वांवारमथासृजत् २० सोऽपिभग्नोऽग्रहंयातःकामधेनुंदिंवंगता ॥ पुनरागत्यदुष्टोऽसौबाणैर्नकेनवक्षसि २१ जघानपितरंकोपादेकविंशतिसायकैः ॥
 अपराधंविनामार्चताडयित्वागतःखलः २२ तस्मात्त्वयाद्यदुष्टस्यनाशःशीघ्रंविधीयताम् ॥ एकविंशतिवारंचकुरुनिःक्षत्रियांधराम् २३ एकविंशतिबाणा
 मेदेहेतेनयतोर्पिताः ॥ अन्यदेकंवेदुपुत्रतत्कुरुष्ववचोमम २४ संस्कारंकुरुनैतत्रयत्रकोपिनदाहितः ॥ दत्तात्रेयंमुनिवरमाकार्यसर्ववेदिनम् २५ कुरुकर्मोत
 रंनौत्वन्नयोदशदिनावधि ॥ तदैवगतिमाप्स्यस्योवाचोवक्तास्तितादृशः २६ इत्युक्त्वारेणुकांदहंयक्त्वाधामापदुर्गमम् ॥ रामस्तत्सर्वमकरोत्तथादिष्टमहा
 मनाः २७ ॥ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउपासनाखंडेरामोपाख्यानजशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ रामस्तुवपनंकृत्वा
 स्नात्वासम्यग्निवधानतः ॥ उत्थानश्राद्धमकरोद्ब्राह्मणैःकथितयथा १ विश्रांतिश्राद्धमारभ्यमंत्राग्निमुभयोरदात् ॥ तदैवप्रययौतंतुदत्तात्रेयंमुनिं प्रति २ कुत्रे
 षंशिष्यसाहितंस्वहस्तंमलिनंकुशम् ॥ ध्यानेनालोक्यतंरामेनानाममुनिपुंगवम् ३ बद्धांजलिपुटोतिष्ठधामाद्वैतपुरोद्विजः ॥ दत्तात्रेयोपिसर्वज्ञोदु
 ध्वातस्याशयंमुनिः ४ उवाचरामममंभ्यज्ञातंतवप्रयोजनम् ॥ अथापिपृच्छेविज्ञातुंकिमर्थत्वमिहागतः ५ ॥ कउवाच ॥ सउवाचततोरामोद्वृतां
 तमादितःस्फुटम् ॥ रामउवाच ॥ कृतवीर्यात्पञ्जोराजापितुराश्रममागतः ६ भोजितःपरमात्रेनानापक्वान्नशालिना ॥ भुक्तःससेनयासार्द्धकामधेनुमया
 चत ७ यदानदत्तापित्राभेबलान्नेतुमनेदधे ॥ साताडितायसुषुवैसैनिकानांगणान्वहूत् ८ तैर्भगोबलिभिराजासैन्योगात्रिजालयम् ॥ कामधेनुर्गतास्वर्गत
 तोराजारुषान्वितः ९ जमदग्नेर्हृदिशरमहनहृदमोजसा ॥ एकविंशतिकान्बाणान्मातुरंगेहनदुषा १० नाहंतत्रस्थितोब्रह्मन्पश्चादागत्यदृष्टवान् ॥ मंत्राग्निनातुद
 ग्धौतौमातुर्वीर्यादिहागतः ११ दत्तात्रेयंविनानान्योवक्ताकार्योत्रकर्मणि ॥ कृतेकर्मणिस्वर्गसिद्धयोदशदिनावधि १२ पश्चाद्वाजानिहंतव्यःकृतवीर्यात्मजो
 बली ॥ एकविंशतिवारंचकार्योनिःक्षत्रियामही १३ इत्यमज्ज्ञापयन्महंजननैरेणुकामम् ॥ इत्यर्थमिहसंप्राप्तस्तस्मात्कुरुकृपांमयि १४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥

॥ इतिरामवचःश्रुत्वाणुकायाःसखामुनिः ॥ शोकसंविभ्रहृद्योराममूचइदंवचः १५ ॥ दत्तात्रेयउवाच ॥ यदिदृष्टे
नसाकारिद्रष्टातदफलमतिक्राव १६ इदानीतुयोःसम्यगौघ्वेदहिकमावर ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ततजश्रममागत्यदत्तात्रेययुतस्तुसः १७ रामश्चकारभक्त्यै
वपित्रोस्तरकर्मतत् ॥ दत्तात्रेयोक्तमंत्रैःसद्वितीयदिवसावधि १८ समाप्तैर्मणिमुनिर्गंतुकोल्हापुंसनः ॥ चक्रेतदाब्रवीद्रामःकदायतिभिवानुनः १९
मुनिःप्रोचयदात्वैस्मरणैर्वैरिष्यसि ॥ एहिदत्तात्रेयइतितदामांद्भक्ष्यसेनव २० कृत्वाकर्मब्रजस्यैवभिक्षुंसिदिनेदिने ॥ अशौचिनोभोक्तव्यमन्नमित्याभि
चितयन् २१ पंचमेदिवसेकर्मसमाप्यमुनिपुंगवः ॥ गृहीत्वाज्ञांगतोयावतावद्वचात्रःसमाययौ २२ मातर्मातःक्याम्यवेत्येवंचुकोशतद्भयात् ॥ आविराभूत
दामातारणुकारामवाक्यतः २३ असंपूर्णेशिरामात्रुप्रसन्नहवशेनहि ॥ यदिद्वादशरात्रास्ताहूतास्याद्राग्विणेतु २४ आगतास्यात्सासंपूर्णासर्वावयवशोभि
नी ॥ उवाचतंकिमाहूतावदबालप्रयोजनम् २५ आल्लिङ्गतदक्षेहाद्रामस्तुतपयोधरा ॥ दत्तात्रेयःपुनरात्पथयदिवसेमुनिः २६ अपश्यद्रेणुकांत
त्रतादृशीराममब्रवीत् ॥ मध्यएवकिमाहूतान्यूनदेहासमागता २७ सर्पिडीकरणादूर्ध्वयदाहूतातदाखिला ॥ आगतास्याद्रेणुकैयंतवसेहाद्विजर्षभ २८
रामउवाच ॥ बालभावाद्रयाद्ब्रह्मन्स्वभावान्मातरिरस्यहम् ॥ उक्तवान्मुनिशार्दूलदृष्टवानीदृशीमिमाम् २९ वृषोत्सर्गवकृतवानेकादशदिनेद्विजः ॥ स
पिंडीकरणचैवद्वदशेकृतवान्द्वयोः ३० ततःपरोक्षपाथेयश्राद्धपुण्याहवाचनम् ॥ ददौदानान्यनेकानिब्राह्मणेभ्योयथाहंतः ३१ जमदग्निर्दिव्यदेहब्रह्मलोक
मथागमत् ॥ तस्यौसारेणुकामूमेस्थानेस्थानेचतादृशी ३२ पूरयत्यखिलांक्वामान्नजनानंभक्तिकारिणाम् ॥ माहात्स्यंविस्मृतंतस्याःस्कादिप्रोक्तंविशेषतः
३३ अतिविस्तरमीत्यात्रनप्रोक्तंमुनिसतम् ३४ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणउपासनासंहरामोपास्थानेएकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ व्या
सउवाच ॥ कथंरामोबालएवकृतवीर्यसुतेनह ॥ एकाकीवहसैन्येनसहस्रभुजशालिना १ अजयंतंमहावीरंरामेकथयविस्तरात् ॥ कउवाच ॥ ॥
एकस्मिन्नादिवसेरामोमातरंपरिपृष्टवान् २ ॥ रामउवाच ॥ यस्मादिद्रादयोदेवाविभ्यतित्रासकंपिताः ॥ अनंतंयस्यैरन्यंतच्चतुरंगसमन्वितम् ३ कथं
विजेष्येतांमातरुण्यंमेखिलंवद ॥ एकाविंशतिवारंचकथंनिःक्षत्रियांधराम् ४ करिष्येवदत्तसर्ववत्प्रसादाज्जयोभवेत् ॥ अतुलाममकीर्तिश्चसर्वलोकेषुविश्रु
ता ५ ॥ मातोवाच ॥ विजयस्तेभवेत्पुत्रशंकराराधनंकुरु ॥ तुष्टेतिस्मिन्महदेवसेवसेस्यातिवाञ्छितम् ६ इतितद्वचनंश्रुत्वारामःकैलासमाययौ ॥
ब्रणम्यमातृचरणौआशिषंप्रतिगृह्यच ७ तत्रापश्यन्महादेवरत्नसिंहासनेस्थितम् ॥ बद्धांजलिपुटोरामोऽनन्वातुष्टावतंतादा ८ ॥ रामउवाच ॥ नमोदेवदेश
गौरिशंभोममोविश्वक्त्रेनमोविश्वभर्त्रे ॥ नमोविश्वहर्त्रेनमोविश्वमूर्तेनमोविश्वधाम्नेनमोविश्वभक्तानेनमोविश्वकाराकारानियायेते
स्तु ॥ नमोवेदवेदांतशान्नातिगायनमोव्यक्तव्यतात्मनेसत्स्वरूप १० गुणत्रयप्रबोधाद्यगुणातीतायेतेनमः ॥ नमःप्रपंचविदुषेप्रपंचरहितायेते ११ ॥ कउवाच ॥

इतिस्तोत्रसमाकर्णपरितुष्टोमेहेश्वरः ॥ उवाचरामममंयुतुष्टोवाक्यामुतेनते १२ वरं वृणीष्वमस्तस्त्वंयंकामयसेहृदि ॥ जानामिजामदमंयत्वारणुकानतनयं द्विज
१३ ॥ रामउवाच ॥ कार्तवीर्येणदुष्टेनकामधेनुमपेक्षता ॥ जमदग्निहोतरोषादपराधविनाप्रभो १४ रेणुकाताडिताबाणैः समंताज्जननीमम ॥ एकविंशतिसंख्याकै
भुक्त्वापिसेनयासह १५ जहितंदुष्टदृष्टपतिमितिमात्रानियोजितः ॥ त्वामहंशरणयातउपायंदत्तद्वधे १६ त्रिसप्तवारंतेनैवकुर्यानिःक्षत्रियांमहीम् ॥ कउवाच ॥
एवंविदितत्वाथोमहादेवोजगादतम् १७ आलोक्यप्रणिधानेनजयोपायंमुखावहम् ॥ षडक्षरंमहामंत्रंदिद्वाननतोषकम् १८ कथयामासरामायजपंकुरुप्रयत्न
तः ॥ लक्षमात्रंचहोमचंदशंशिनसमाचर १९ तर्पणतदशंशनतदशंशिनभोजनम् ॥ ब्राह्मणानांमहाभक्त्याप्रसन्नोभविताभुवि २० गजाननोदेवदेवः सर्वकार्यक
रिष्यति ॥ इतितद्वचनंश्रुत्वाप्रणम्यभयमादरात् २१ आज्ञागृहीत्वारामोसावचलायांभ्रमन्भ्रमन् ॥ कृष्णयाउत्तरेदेशेपश्यत्स्थानमनुत्तमम् २२ नानावृक्षल
ताजालैरभिरामसुसिद्धिदम् ॥ तत्राकरोदुष्टाननंथोक्तेनशंभुना २३ इंद्रियाणांचमनसोद्वर्तितस्थाप्यगजानने ॥ आवर्तयन्महामंत्रमेकगुणस्थितोद्विजः २४
जुहावत्पयामासभोजयामासवैद्विजान् ॥ दशंशिनदशंशेनदशंशेनयथाक्रमम् २५ ततःप्रसन्नोभयवानाविरासिद्वजाननः ॥ चतुर्भुजोमहाकायोमहामायोतिसु
दरः २६ नागयज्ञोपवीतीचनानालंकारशोभितः ॥ मुकुटीकुंडलीभ्राजच्चालंगोलसनमुखः २७ मुक्ताप्रवालमालाभिर्भ्राजद्वक्षामहाभुजः ॥ परशुकमलंदं
तंमोदकांश्चदधद्भुजैः २८ पुष्करपुष्करदृत्वाभ्रामयन्त्स्वेच्छयाविभुः ॥ प्रभयाभासयन्सर्वादिशोविदिशएवच २९ ददर्शरामोऽकस्मात्तन्यमीलयत्चाक्षिणी ॥
तत्तेजसाप्रतिहेततस्तुष्टावतांद्विजः ३० ॥ रामउवाच ॥ सहस्रादित्यसंकाशनमस्तेजगदीश्वर ॥ नमस्तेसर्वविद्येशसर्वसिद्धिप्रदायक ३१ विघ्नानांपतयेतु
भ्यंनमोविघ्ननिवारण ॥ सर्वोत्तर्यामिणेतुभ्यंनमःसर्वप्रियंकर ३२ भक्तप्रियायदेवायनमोज्ञानस्वरूपिणे ॥ नमोविश्वस्यकत्रेतेनमस्तत्पालकायच ३३
निवारयमहाविघ्नतपोनाशकरंमम ॥ कउवाच ॥ इतिस्तुतिसमाकर्ण्यसौम्यतेजगजाननः ३४ उवाचरामसंभ्रांतंस्वयैवतिग्मतेजसा ॥ गणेशउवाच ॥
यंभ्यायसिदिवारात्रौमंत्रजन्वाषडक्षरम् ३५ वरंदातुंसमायातःसोहंरामतवाधुना ॥ वरं वृणीष्वमस्तस्त्वंयद्वद्वान्छासिचेतसा ३६ ब्रह्मांडानामनेकानालक्षष्टपाता
पहारकः ॥ नैवजानंतिमेरुपुंजब्रह्माद्यामुनयोपिच ३७ राजर्षयश्चसर्वोपिमेहंतेदर्शनगतः ॥ रामउवाच ॥ योप्रमयोखिलाधारःसृष्टिसंहारकारकः ३८ योन
वेर्देनतपसानयज्ञैर्व्रतसंचयैः ॥ नदानैर्नैवयोगैश्चजनानांदृष्टिगोचरः ३९ सोहंत्वहिमयादृष्टोनुग्रहात्तवविघ्नपः ॥ किमन्यद्वश्येदेवभक्तिर्देहिनिजं हृदाम् ४० ग
णेशउवाच ॥ भविताममभक्तिस्तेहृदारामद्विजोत्तम ॥ प्रलोभितस्यापिपरिर्नतेबुद्धिःसुविह्वला ४१ परशुमेगृहाणत्वसर्वशत्रुनिवर्हणम् ॥ नामतेपरशुरा
मेतित्रैलोक्येख्यातिमेप्स्यति ४२ ॥ कउवाच ॥ एवंतस्मैवरंदत्वापरशुंचगजाननः ॥ पश्यतांसर्वलोकानामंतर्धानंयथौतदा ४३ रामोपिस्थापयामासमहा
गणपतितदा ॥ ब्राह्मणैर्वेदवेदांगशास्त्रविद्भिःसंभुदा ॥ ब्राह्मणान्भोजयामासदत्त्वादानान्यनेकशः ४४ प्रासादंकारयामासरत्नस्तंभयुतद्वहम् ॥ संपूज्यतंपरि

क्रम्यप्रणिपत्यगजाननम् ४५ रामःप्रसन्नमनसाप्रययौनिजमंदिरम् ॥ ततोरामौजुहावोच्चैःकार्तवीर्यधरापतिं ॥ ४६ ॥ युद्धेदुशतयामास्राज्ञोबाहुसह
स्रकम् ॥ निःस्त्रित्रिचंपृथिवीचक्रेत्रिःसप्तवारतः ४७ ब्राह्मणेभ्योददौपृथ्वीयज्ञंरुत्वासदक्षिणम् ॥ पुपूजुस्तंतदालोकाज्ञात्वाविष्णुतमीश्वरम् ४८ दृष्ट्वाप
राक्रमंतस्यसर्वदेवातिगृह्णन् ॥ एवंनानाविधोब्रह्मदमहिमतोनिरूपितः ४९ गजाननस्यदेवस्यसंक्षेपेणमयासुत ॥ निखिलेननशेषोपिभूमोवकुंभुनी
श्वर ५० उपासनाखंडमिदंशृणुयान्मानवोभुवि ॥ सर्वान्कायनवाप्नोतिगणेशंधामचासुयात् ५१ यथेष्टंमेततत्रयावदाभूतसंख्यम् ५२ इतिश्रीगणेशपुरा
णेउपासनाखंडेरासमवदानंनमद्वचशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ कस्मिन्स्थानेनपोकारिरामेणपरमाद्भुतम् ॥
तन्मेकथयलोकेशतृप्तिर्मेनान्स्तिथृण्वतः १ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ मधुरेश्वरनाम्नायत्तक्षेत्रंख्यातंचतुर्गुणे ॥ यत्रावतीर्णेदिवेशोमयूरारूढएवसः २ कमला
सुरनामानमहनद्वैत्युगवम् ॥ यस्मान्मयूरमारूढोमयूरेशइतिस्फुटम् ३ संस्तुतोदेवमुनिभिर्लोकैतांख्यातिमागमत् ॥ तत्राबुष्टानमकरोदवापपरशुंततः ४
स्वयंपरशुरामोभून्नाम्नाख्यातक्षिप्रविष्टपे ॥ इतिहासंप्रवक्ष्यामिशृणुतंमुनिसत्तम ५ तारकोनामैतयोभून्महाबलपराक्रमः ॥ दिव्यवर्षसहस्रसंतपस्तेपेमुदार
णम् ६ ततःप्रसन्नोब्रह्मास्मैददौसर्वाभयांद्भज ॥ देवर्षियक्षगंधर्वांगराक्षसहस्ततः ७ तच्छस्त्रास्त्रगणान्मृत्युनेत्कापिभवेदिति ॥ उत्पत्स्यतेयदास्कंदस्तस्ते
मरणंभवेत् ८ इतितद्वरमाकर्ण्यबलवर्षमायुतः ॥ तारकोपीडयल्लोकाल्लैल्येववसतोमुने ९ वेदाध्ययनिष्ठांश्वतपोबुष्टानकारिणः ॥ अग्निहोत्रतानन्या
न्कारागारोक्षिपद्भिजात् १० सर्वान्राज्ञोथनागंश्वशेकृत्वादिवंययौ ॥ इन्द्रादयस्तदादेवाहिमाचलगुहांगताः ११ तद्भयाद्वाभवदकापियजनपूजनंतथा ॥ अह
मेवेश्वरोदवोब्राह्मणःकुलदेवता १२ अहंनमस्यःपूज्यश्चनान्योजगतिवर्त्तते ॥ यश्चान्यान्प्रणमेदक्कापिपूजेद्वाकदाचन १३ सदेवस्ताडनीयःस्याद्रच्छेद्वायम
सादनं ॥ एवंसर्वेषुलोकेषुख्यापयामासदूततः १४ ततःसर्वेजनारिकाजाताःसज्जनवर्जिताः ॥ निःस्वाध्यायवपट्कारायज्ञदानविवर्जिताः १५ उच्छिन्नकुलधर्मा
श्चस्वाचासंहिताःखलाः ॥ मुनयःसाधवःसर्वेगिरिगह्वरमाश्रिताः १६ देवतेप्रार्थयामासुःकथंदैत्याविवर्द्धितः ॥ विनात्वांशरणशंभोयामःकंजगदंश्वरम् १७
निर्मातारक्षिताधातासंहर्ताजगतांविभो ॥ दावानलोवनमिददहतेस्मान्सदृप्तः १८ यदितेसांजिहाषीस्यात्संहस्वस्वजंगत् ॥ नोचेत्संहर्दैत्यंतवारकंसर्वपी
डकं १९ एवंसंप्रार्थयतेपुस्तेदुष्करंतपउत्तमं ॥ पत्रभक्ष्यावायुभक्ष्यानिराहाराजलाशिनः २० एवंस्थितेषुमुनिषुनेनाज्ञातेषुदैत्यराट् ॥ ऐंद्रपदंमास्थायब्रह्माणंसम
ताडयत् २१ विष्णुस्ततोममदक्षीरसागरांनिद्रितुंमुने ॥ त्वत्सर्वकौलसमगमच्छंक्रोपिगुहांतरम् २२ दिक्पालादिगजाश्चापिनानागह्वरमाश्रिताः ॥ तेषां
स्थानेस्थापयत्सदैत्यानन्यांश्चदैत्यराट् २३ अबलामवलस्तिष्ठन्पालायामासवैभ्रजाः ॥ गर्जितेस्वस्वभावेनकपेतथत्रिविष्टपं २४ ततइंद्रादैयोदेवास्तुष्टुर्गि
रिगह्वरे ॥ गिरिशंगिरिजानाथंगिरांगभीरयामुदा २५ ॥ देवाऋचुः ॥ देवाधिभूमिगगनेनशशिस्वरूपवायव्यमित्ररूपयजमानजलस्वरूप ॥ त्वंस्थावरानथचरा

नृजसेऽवसीशत्सर्वमेवहरसोनिजेच्छयेश २६ तन्नोचितंस्वयिपरपरदुःखहारितस्वीयंशःप्रगतं बहुधाद्यकतुं ॥ तन्नाशयनमथवासकलान्मुनींश्च
 दवान्द्वेयाश्चभजेनपरिविष्टचित्तान् २७ कंबाव्रजेमशरणंत्वद्वेतोगिरिशंकवाभजेमभगवंस्त्वद्वेतमेहेश ॥ कंबावेदमवृजिनादनपार्वतीशकोवावितुप्रभवति
 त्वद्वेतसिलेश २८ ॥ कउवाच ॥ एवंतेतुष्टुवर्षावच्छुश्रुस्तावेदेवहि ॥ नभोवाणीसर्वदेवाहरप्रोपदाभवेत् २९ तदास्थनाशोभवितायनंकुरुतत्रैव ॥ नभो
 वाणीसमाकर्ण्यसर्वेहर्षमन्विताः ३० कैलासं देवि निलयमापुरिद्वादयःसुराः ॥ नापश्यच्छंकरं तत्र ददृशुःपुरतोमराः ३१ मूलप्रकृतिरूपांतामुमां सर्वविजिज्ञपुः ॥
 तारकेतारकज्ञानप्रदेतारयतारकात् ३२ त्रैलोक्यपीडकादृष्टात्पदभ्रष्टान्मुनीन्सुराग्न ॥ तथाविचिंत्वांतामातस्तस्यनाशोभवेद्यथा ३३ मातस्त्वां
 प्रणमामेव देवजननीत्रिलोक्यरक्षाकरेशर्वाणि त्रिपुरेयरात्परकलेब्रह्मादिभिः संरुते ॥ त्वंवैदेनिरूपितं कुरुजगत्कल्याणभीतिप्रियस्वेच्छोपातसुविग्रहेसुरहरे
 वैशवादिभूतेनवे ३४ ॥ ॥ कउवाच ॥ एवंसंप्राप्येतितां देवीं विश्वमाताजगददान् ॥ नभोवाणीमयाज्ञाताशंकरः शंकरिष्यति ३५ सहैवांतुसर्वेपि
 मयायत्रसंशंकरः ॥ परंनियममास्थाय कुरुते परमंतपः ३६ इत्युक्त्वासर्वदेवान्साभिष्टीविषमधारयत् ॥ यांदृष्ट्वापरमोयोगीकामबाणार्दितोभवेत् ३७ देवा
 अपितदोकेचिज्जातामदनविह्वलाः ॥ उर्वशीमेनकारंभारपूर्वचितीरातिस्तथा ३८ लज्जितांतां निरीक्ष्यवसवोवयवसुंदरां ॥ तेदेवाः साचगिरिजाप्राप्ताब्रह्मराशि
 वांतिकम् ३९ स्थाणुं तं स्थाणुमंतं च ध्याननिश्चललोचनं ॥ ध्यायंतं मनसा ब्रह्मजपंतं निष्पारिग्रहं ४० ददृशुः सर्वदेवास्तेभिष्टीचापित्रिलोचनं ॥ तत ऊचैस्त्रि
 लां देवानुमोपायं सुखावहम् ४१ देहातीत इवास्तेसौ तपोनिष्ठः सदाशिवः ॥ एतस्य देहभावांर्थकामं विज्ञापयंतु च ४२ तेनेषुणायदाविद्वएकनिष्ठः सदाशिवः ॥
 यास्यते देहभावं सदाकार्यं विष्यति ४३ ततो देवाः सर्वे एव कामं समरुरुक्तदं ॥ समागतं तं भूतेस्वकार्यकृतनिश्चयाः ४४ प्रार्थयामासुरपेरस्वकार्यायम
 नोभवम् ॥ विमुस्त्वमसिलोकानां चेशुस्थावेषु च ४५ त्वयैव जायते सृष्टिस्त्वया व्याप्तमिदं जगत् ॥ अबलाः कामिनः सर्वे त्वयैव बलवन्तराः ४६ त्वया विना
 वृथा सर्वजगत्स्थारवजंगमम् ॥ अतस्त्वयैव कर्तव्यं सर्वेषां कार्यमुत्कटम् ४७ ॥ कामउवाच ॥ यद्यप्यहं वितामग्निं स्थायुष्मत्प्रसादतः ॥ करिष्यामि वचः
 कार्यमादिह पतनवाधिं ४८ सुमंधनुर्मगालाज्येषुः काटाक्षो योषितः ॥ विजेष्येऽथापि सकलानमराञ्चंकरावधि ४९ वसंतं प्रतिलभ्यैव सहायं सकलं सुराः ॥
 कउवाच ॥ एवमुक्त्वागतः कामो यत्रास्तेसौ सदाशिवः ५० मोहितुं शंकरं देवानां कार्यं सिद्धये ५१ इति श्रीगण्डपासनाखण्डेऽष्टाशतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥
 ॥ कउवाच ॥ एवमुक्त्वागतः कामः सुरकार्यार्थं सिद्धये ॥ अपश्यच्छंकरं स्थानं वृक्षवलीसमाकुलम् १ सिंहशार्दूलजुष्टं च पक्षिश्वापदसंयुतम् ॥ स्वयं च
 निर्ममेमायावाटिकांतं तत्क्षणेन सः २ सरोवराणि भूरीणि सुधारूपजलानि च ॥ अनेककुसुमाच्छृङ्खानागन्धूतिसुगंधिभीः ३ जंबाव्रबदरी वृक्षान् सुपकफलरा

लिनः ॥ तथैवंभ्रापनसानारिकेलीःसखजुरीः ४ एलालवंगमारीचवृक्षानन्याननेकशः ॥ अष्टमाणोगंधोसौहरनासापुटयथौ ५ उषकालेहरोपशयज्यो
त्स्नाजलमनोहरं ॥ अनेकफलपुष्पाढ्यंकासकाननमद्भुतम् ६ तदैवेभेदयामासमानसंशूलिनस्तुमः ॥ स्वीयमशोकवनिकांथिकचेकमेनसाशिवः ७ देहभा
वगतोदेवश्चित्तयामासकारणम् ॥ कृतंकेनतपोविद्वंशकृतमेतद्वनंशुभम् ८ अकस्माद्रचितंकेनदुष्टेनदंगतायुषा ॥ आबद्धचक्षुकुटरोषादास्तनयनोदरः ९ का
मस्तुभ्रयसंत्रस्तोलीनःक्वापिनद्यते ॥ इंद्रादीनांसस्मारस्मृतास्तेनात्रतेथयुः १० विमानानिसमारूढाःकार्यसिद्धीच्छयासुराः ॥ शिवेनददृशेतावन्मदनो
तिलघुःकृशः ११ उद्घाटयंस्तृतीयंसेनत्रंदग्धंमनोभवम् ॥ चकंपृथिवीवर्षास्वर्गःपातालमेवच १२ माजहीतिदुवन्देवायवतावत्सेनत्रजः ॥ चकारभस्म
सात्कर्मभस्ममात्रावशेषितम् १३ ततोभिलीमहेशानंप्राथम्यमासमादरम् ॥ नमस्कृत्वांजलिबद्धात्रैलोक्यहितकाम्यया १४ त्रैलोक्यदाहंकवह्निमुपसं
रशंकर ॥ ब्रह्मलब्धवरोदैत्यस्तारकोतिमहाबली १५ आक्रांतंनैत्रैलोक्यनिःस्वाध्यायंनिरादुति ॥ स्थानच्युताःसुराःसर्वैवाहंश्रुतपसिस्थितम् १६ त्वर
याकाममामंत्र्यदेहभावायतेनच ॥ अप्रेषयन्सर्वैस्मजातःश्रेष्ठापराधतः १७ इदानींदेवक्षारूपांस्त्वामेवशरणंगतान् ॥ विख्यातस्त्रिषुलोकेषुशरणगतपा
लकः १८ क्षमस्वकृपणानांत्वंदेवानांशरणैषिणां ॥ अपराधंमहादेवकरुणाकरशंकर १९ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ इतितस्यावचःश्रुत्वास्वांघ्रिस्थशिरसो
मुने ॥ जगादहास्यवदनोवह्निंसंहृद्यंशंकरः २० उत्तिष्ठोत्तिष्ठेद्वानांरक्षणंकृतमद्यमे ॥ पादयोःपतितयास्तेवचसाप्रणयेनच २१ ततजालिग्नसहसाभिभी
मंकमथानयत् ॥ वृषमारूढाचतयासाद्वैकैलासमागमत् ॥ २२ ॥ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउपासनाखण्डेकामदहनोनामचतुर्शतितितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥
॥ कउवाच ॥ ॥ शिवस्यालिंगनाद्विलीमदनानलदीपिता ॥ नापक्वापिसुखंदेवीनिर्जलेशफरीयथा १ पतितजलमध्येसाशीतलोरीशशालिनी ॥ न
शमलेभ्रेतत्रापिस्थलेनिद्रानंचालभत् २ कपूरचंदनंतस्याजघंधिक्तापमादधे ॥ नशीतलपदार्थोऽस्याःकोपिंसंतोषमादधे ३ एवंबहुतिथेकालेसांस्थिचर्मवशे
षिता ॥ ततोगिरिशमगम्यगिरिजागिरिमब्रवीत् ४ नत्वंमृशमिमांदेवकामवस्थांगतास्मिह ॥ दग्धोपिमदनोमेद्वमत्यंतंपीडित्यहो ५ नानोपायाःकृतास्त
स्यशांतयेनचसाभवत् ॥ येनोपायेनशांतिःस्यास्तंतंकुरुममप्रभो ६ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यप्रियायाःप्रियकृद्धरः ॥ रहस्येतांकरेकृत्वापयैकेपथैवेशयत् ७
रेमेतयाथेधंधंसमदेननवशीकृतः ॥ मृतेनापिछतंतेनमहत्कार्यंसुरारितम् ८ अंगेनसमनैवधन्वीतियशआमवाच ॥ तयोस्तुक्रीडतोयाताःषष्टिमाहस्रव
त्सराः ९ अष्टस्थानानुनिसुराःश्रुत्वामदनचेष्टितम् ॥ कैलासंपुनरायातास्तत्रक्रीडांतरंहर्म १० ज्ञात्वातूष्णींस्थितास्तत्रचित्ताव्याकुलचेतसः ॥ तारकासुरभी
तास्तेपुनर्गह्वरमागताः ११ कदावधोभवेदस्यकदास्थानानियामच ॥ कार्पयतिकदाशंभुरस्माकंदुःखनाशनम् १२ इतिचिन्ताणिवेमन्नायवद्ब्रह्मादयःसुराः ॥ ता
वदूचेसुराचार्योवाक्यंमेश्रुतानवाः १३ प्रेषयंत्वस्विलावह्निरूपांतरधरंहर्म ॥ सहर्षोद्ययित्वाशुभवत्कार्यमविष्यति १४ ततस्तेवाह्निमाकार्यतुष्टुर्विकीर्षे

तः २ शुचौमंडपिकांकृत्वाकदलीस्तंभमंडिताम् ॥ इक्षुचामरपुष्पाढ्यामार्शवल्लिशोभिताम् ३ तन्मध्येकलशंस्थाप्यवस्त्रयुग्मेनवेष्टितम् ॥ तत्रचाटुद
 लंपट्नंकारयेच्चंदनेनतु ४ गुरोराज्ञांयुहीत्वाचपूजाद्रव्याणिप्रोक्षयेत् ॥ उपचारैःषोडशभिःपूजयेद्रणनायकम् ५ कांचनराजंतवापिस्वस्वशक्त्याविनिर्भित
 म् ॥ एकविंशतिपक्वांनैरेकविंशतिसंख्यकैः ६ गजाननादेवायनैर्द्वंषपरिकल्पयेत् ॥ एकविंशतिमुद्रास्तुदक्षिणार्थनिवेदयेत् ७ सौवर्णराजतीर्थापिवित्ताशा
 क्यविवर्जितः ॥ एकविंशतिदूर्वाश्चश्वेतावाहरिताअपि ८ अप्येहेवदेवायमंत्रपुष्पांजलिं तथा ॥ ब्राह्मणान्वेदविदुषःपूजयेदेकविंशतिम् ॥ भोजयेताद्दशान्न
 नतावहानानिदापयेत् ॥ नमस्समापयेत्सश्चादच्छिद्रमितिवाचयेत् ३० पार्थिवस्यगणेशस्यविधानं कथितं पुरा ॥ पूजाप्रकारःसोप्यत्र सर्व एव उदाहृतः ३१
 कथांतामेवशृणुयात्पश्चात्बंधयुतस्त्वयम् ॥ ध्यायन्गणेशंजुतिमौनेनोपसेतवा ३२ एवंभामंत्रतंकुर्याद्यावद्भाद्रचतुर्थिका ॥ तस्यांमहोत्सवःकार्येयथा
 विभवमादरात् ३३ पूर्वोक्तेनविधानेनपूजयेद्रणनायकम् ॥ रात्रौजागरणंकार्यं गीतवादित्राभिःस्त्रनैः ३४ पुराणश्रवणैरन्यैर्नानास्थानवैरपि ॥ सहस्रनाममं
 त्रेणस्तुवीतद्भिरदानम् ॥ प्रभातेविमलेक्षत्वापूजयेत्तद्भिरदानम् ३५ ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्याज्ञतंचैकविंशतिम् ॥ गोभूक्रांचनवस्त्राणिभूषणानिवर्णानि
 च ३६ तेभ्योदद्याद्यथाशक्तिदीनांधकृपणेषुच ॥ अशक्तौभोजयेदेकविंशत्येकं तुवाडवान् ३७ ब्राह्मणायप्रदातव्यामूर्तिश्चेद्वातुनिर्मिता ॥ अन्यथापरमोत्सा
 हैर्जलमध्येविसर्जयेत् ३८ दिव्यवादित्रनिर्घोषैर्नयानिस्थितांचताम् ॥ छत्रध्वजपताकिर्पेर्दगीतादिनिस्वनैः ३९ बालानांदंडयुद्धैश्चतांविष्टय्युद्धंजेत् ॥
 व्रतमेवतुयःकुर्यादेकवारंषडानन २० सर्वान्कामानवाप्यैवगणेशंपदमाप्नुयात् ॥ ब्रह्मणाकारिस्तृष्ठयथैकार्णजपतामनुम् ॥ प्रत्यक्षोविकटस्तस्यसामर्थ्यवि
 विधंदौ २१ विष्णुनाप्रापिशक्तिश्चक्षुषालनेकुर्वताव्रतम् ॥ षडक्षरंमहामंत्रंजपतापरमाहुतम् २२ स्वेच्छावतारसामर्थ्यततःप्राप्तंषडानन ॥ मयाप्यकारिपुत्रै
 तज्जपताष्टाक्षरमनुम् २३ वृत्रंचंशंबंदैर्यशःकृष्णमदनेनच ॥ जिवांसताकारिव्रतं तौतौजेतुचशेकुतः २४ नानासामर्थ्यवानस्मिसंहारमिजगन्नयम् ॥ यक्षगंय
 र्वमुनिभिःकिन्नरोरगराक्षसैः ॥ अकारिस्वेष्टसिद्धिर्थासिद्धचारणमानवैः २५ एतत्स्वंस्कद्वरदचतुर्थाव्रतमाचर ॥ भविष्यसिंहणेऽजोविख्यातोभुवनत्रये ॥
 षडक्षरंचमंत्रंतेददामिवरदस्यह ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ सुमुहूर्तेददौतस्मैशिवोदीक्षांषडक्षरीं २७ तदैवसययौस्कंदस्तपस्तमुंदिजोत्तम ॥ सुनि
 र्मलतेरदेशेवृक्षवल्लीसामकुले २८ बहुमूलफलरस्येसरोवापिमुशोभिते ॥ एकपादस्थितःस्कंदस्तपस्तपेमुद्रारुणम् २९ व्रंतंचकारिविधिवद्यथोक्तंशंभुनापुरा ॥
 अनुष्ठानाच्चमंत्रस्यव्रतस्यास्यप्रभावतः ३० प्रसन्नोभूतदैवास्यपरमात्मागजाननः ॥ दर्शयामासैन्यान्ययोगिभ्येयमनुत्तमम् ३१ निजरूपमहातेजाव्रतुर्मु
 जविगजितम् ॥ महामुकुटसंशोभिकुंडलगंदशोभितम् ३२ एकदंतंभालचंद्रंशुङ्गादंडविराजितम् ॥ पाशांकुराकरंभालादंतंहरं पुंगोभनम् ३३ सुजमणि
 गणोपेतंसर्पराजमुतोदरम् ॥ दिव्यवस्त्रपरीधानंदिव्यगंधानुलेपनम् ३४ अनेकमूर्यसंकाशतेजोभालादुदीपितम् ॥ ददर्शपुष्पमुखस्तत्रविस्मयोऽकुललोचनः ३५

व्याकुलभूतचित्तोसौकिमेतादित्यर्चितयत् ॥ मया यच्चैत्येत्यद्वातद्वाविद्यान्याप्यहम् ३६ ततः प्रच्छन्तूणां सकामवार्त्तिकचनमिते ॥ गजाननउवाच ॥ चित्तय
तेयो दिवात्रास्त्वैकाग्र्येण चेतसा ३७ सोऽहं प्राप्नोषं दं तु वदस्व तत्त्वादिवाञ्छितम् ॥ ददामि तुष्टस्तुपसा षडाननगजाननः ३८ ॥ स्कंदउवाच ॥ विदुर्न देवानवशा
ब्रह्मराब्रह्मादयः शेषमुखाश्च नागाः ॥ तव स्वरूपं जगदीशसम्यगदर्शितमेन्द्रिदाननाद्य ३९ तेनैव जातः परिपूर्णकामस्तथापि याचितवदेव वाक्यात् ॥ प
राजयो मेनकदापि भूयात्प्रत्यक्षतामोहि विचिंत्यमानः ४० अविस्मृतिः स्यात्तव पादपद्मसंघे पुण्ड्रवारीष्ठताच ४१ अलक्ष्योलक्षताया तस्ततो लक्षविनायकः ॥
नम्रास्त्यतो भवात्र भवंक्तकामसुदुमः ॥ ॥ लक्षउवाच ॥ ॥ सर्वतद्भावता स्कंदयद्यदप्रार्थितमद्य मे ४२ अविस्मृतिश्च सार्धं चिंतयमानस्य मे भवेत् ॥
पराजयोरिपूर्णातिदेवश्चैव विष्यति ४३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एवंपराजददैवो मयूरानिजवाहनम् ॥ ददौ स्कंदाय सुप्रतीतो विनयाच्चतपो बलात् ४४ म
यूरध्वज इवेवं नाम स्यात्ततो भवत् ॥ मूर्तिया स्याति हस्तोत्तेतारकाद्या महासुराः ४५ लक्षविनायक इति नाम्ना हं भक्तवत्सलः ॥ अविद्या
मिचिराद्रक्षेत्रत्वाक्यतो नव ४६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा तु विकटस्तत्रैवाहिं तो भवत् ॥ ततः स्कंदो महासूर्तिकृत्वा स्थाप्य द्विजैः सह ४७ लक्षवि
नायक इति नाम चक्रे शुभंतदा ॥ मोदकैर्लक्षसंख्यकैः पुष्पैर्द्रव्यैर्कुरपि ४८ पूजयामास तां मूर्तिं अन्यैर्द्रव्यैस्तथा विधैः ॥ ब्राह्मणान् भोजयामास ता वसंत्यायु
तान् द्विजान् ४९ स्तुत्वानवाययौ स्कंदः शंकरं लोकांशं करं ॥ मयूरमाराहृततः सर्वं चाकथय चतं ५० मयूरध्वज इति च नाम देवकृतं जगौ ॥ ताराकासुरनाशा यय
यौ स्कंदः शिवाज्ञया ५१ स्मृत्वा गजाननं देवपरिशुद्धा शिवाशिषः ॥ देवसेनापतिस्त्वेसावभिषिक्तः सुरर्षिभिः ५२ सेना निस्तारकं दृष्ट्वा युद्धं चक्रे महाबलः ॥
लक्षवर्षातिरेतं समारयामास शक्तिः ५३ युद्धं तद्वाणिं तु शक्तिः शेषस्यापि न वै भवेत् ॥ तारके निहतैर्दयेन नंदुः सर्वदेवताः ५४ मुनयो लोकापालाश्च नागाश्च
मानवास्तथा ॥ मुमुक्षुः पुष्पवर्षाणि स्कंदस्योपरि निहतः ५५ सर्वदेवाश्च लोकाश्च संख्यं स्थानं ययुस्तदा ॥ स्वाहास्त्रधा वषट्कारान् यथा पूर्ववच्चक्रे ५६ ॥
ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एवंप्रभावो देवो सौ कथितस्ते गजाननः ॥ व्रतप्रभावोपि मया यथावत्ते निरूपितः ५७ त्रयस्त्रिंशत्कोटि सुरैर्विधयो सौ महासुरः ॥
स्कंदेन निहतः संख्ये देवव्रतप्रभावतः ५८ इंद्रादिदेवता वंदैः पूजनीयो भवच्च सः ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ अनुष्ठानं कृतं तेन कस्मिन् स्थाने स माधिना ५९ प
रमेण विशाखेन तमेवूहि प्रजापते ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अनुष्ठानं कृतं तेन यत्रास्तेषु सृणेश्वरः ॥ प्रसिद्धो वर्तते नाम्ना आसीत् लक्षविनायकः ॥ एलो भूतत्रनगरं पश्चा
द्राजाभिश्चिनुतः ॥ तन्नाम्नानगरं स्यात्ततस्तदभवत्सुने ६१ इति श्रीगणेशपुराणे उपनिषत्संखंडे तारकवचो नामाऽध्यायः ८७ ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ श्रुतमा
ख्यानं कं ब्रह्मन् गजाननव्रताश्रयं ॥ दग्धश्चेन्मदनस्तेन शंकरेण रूपाग्निना १ दृश्यते सर्वलोकेषु मदनो द्यापितं कथं ॥ एतत्कथयेम सर्वविस्तारञ्च तुरानन २ ॥

स्तवैः ॥ ॥ देवाञ्जुः ॥ ॥ त्वतोयज्ञक्रियाब्रह्मन्मस्काराः सर्वएवहि १५ अपांत्वमसिहेतुश्चदेवानांमुखमेवच ॥ अग्निहोत्रप्रणेतृत्वात्गार्हपत्यादिनाम
 भिः ॥ १६ ॥ त्वमेवपिबसीशाब्धिवारिनिर्त्यमहत्तरम् ॥ त्वमेवपचसेनृणांजठरेषड्मानपि १७ त्वमेवसर्वजंतूनांसंधांसंधीविवेष्टसे ॥ त्वयात्यक्तं प्रेत
 संज्ञालभतेदद्वतेत्वया १८ हेतुस्त्वमसिदेवेशजंतूनांप्राणधारणे ॥ त्वयाद्विअविनानां प्रपुंशुक्यंनचक्रचित् ॥ त्वमेवब्रह्माहुराश्रमयैश्चानेकरूपधृक् १९
 त्वमेवजायसेमूलक्रोधस्यजगदीश्वर ॥ यत्रयत्रभवेत्तेजस्तत्तद्रूपतवैवच ॥ २० ॥ अतस्त्वांप्राथम्याद्यत्रिलोक्याउपकारक ॥ त्रैलोक्याक्रमणं
 तेनतारकेणछतविभो २१ जानासितानंभोवार्णिकामस्यापिचतां गतिं ॥ पार्वतीहरयोर्बोधचिंकीडानिमग्नयोः २२ कुरुत्वाव्यरूपेणभिक्षायाचस्वतत्रवै
 एवंकृतेजगत्कार्यजस्माकंचविष्यति ॥ २३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ इतिदेववचःश्रुत्वाकाषायवसनोद्विजः ॥ भूत्वाशुष्माययौतत्रयत्रास्तांपाव
 तीश्वरौ २४ क्रीडासकौबहिःस्थित्वाभिक्षांदेहीत्युवाचसः ॥ त्रिवारंहुतशब्देनद्वाभ्यामपिश्रुतःस्वनः २५ ऊचतुविस्मितौतौतुपरस्परमुभौवचः ॥ परिध
 तांशुकस्वेस्वेकुतोत्रायसमागतः २६ किमस्मैचप्रदातव्यमितिचित्तांचचक्रतुः ॥ उमांजलावधद्वीर्यमशक्तातस्यधारणे २७ जानतीभाविनंवार्यंदौसाभि
 शुकायतव ॥ भूमौत्यक्तंदेदेतत्रैलोक्यंसंचारम् २८ हवीर्यमित्यपिबद्धाह्निःशापभयात्तयोः ॥ गर्भवाननलोजातोलज्जानपितापवान् २९ यत्र
 यत्रययौबद्धिशर्मलेभेनतत्रवै ॥ उपस्युत्थायगंगायांतुलामस्येदिवाकरे ३० स्नातुयावत्सशौचादिकुरुतेतावदेवह ॥ आगताःषड्द्विभ्यस्तत्रातुमूर्जे
 समाहिताः ३१ अग्निनायत्समुत्पृष्टंगेयंचहरप्रिया ॥ धारयिष्यतिशक्ताचेज्जलरूपाशुशीतला ॥ ३२ ॥ शितवीर्यंचतत्ताभिःप्राशितंषड्भविभागतः ॥
 तस्मिन्नेवक्षणेसोमिरंतर्द्विसमपद्यत ॥ ३३ ॥ अंशुकानिचयातानिदूरदेशंगतेनले ॥ परिधायस्ववस्त्रतास्ततोयातानिजंघ्रहम् ॥ ३४ ॥ दृष्टुःपतयस्ता
 सांमुखान्यत्युज्ज्वलानिच ॥ गर्भिण्यइतितेज्ञात्वाज्ञानदृष्ट्यामुनिश्वराः ३५ बहिश्चकृद्गृहात्सर्वानप्रदर्यमुखंत्विदम् ॥ ताःसमेयपुनर्गंगांतोरिशरमुखोभि
 ते ३६ समुचुःस्वस्वगर्भताःशुद्धाःस्नातागृहान्ययुः ॥ षट्सुतासुप्रयातासुस्वस्वंगर्भविमुच्यवै ३७ षण्मुखोद्वादशभुजोबालस्तत्रव्यजायत ॥ तस्यहुं
 कारमात्रेणनिपेतुर्भानिस्तावमुवि ३८ चकंपेधरणीसर्वशेषःपातालमेवच ॥ इमाउन्मीलिताःसूर्योनीहाराच्छादितोभवत् ३९ एतस्मिन्ब्रतरेतत्रनारदोदिव्य
 दर्शनः ॥ कैलासंगिरिशंश्रुगच्छन्मार्गेदर्शतं ४० अतिदीप्ततरंबालंदुर्दृशंबलवन्तरं ॥ प्रणिधानेनतंज्ञात्वात्पूर्णकैलासमायौ ४१ उवाचपार्वतीशंभुं
 तांतं सर्वमेवच ॥ जहर्षप्रथिवीसर्वाज्ञात्वातंगिरिशात्मजम् ४२ देवदुंदुभयोनेदुर्गंशर्वाजगुरुदुतं ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ आगच्छतामयादृष्टेगौरिमागते
 वात्मजः ४३ षण्मुखोद्वादशभुजोसूर्यकोटिसमप्रभः ॥ गंगांतरेनिपतितस्यकस्तेषण्मुखोनुकि ४४ कोटिकदुर्पशोभाढ्योगजितक्षोभिताखिलः ॥
 कथंनिष्ठुताकारिगौरिमुंदरबालके ४५ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वांतर्हिते तस्मिन्गौरिबालकमभ्यगात् ४६ इतिश्रीगणेशपुराणेउपासनाखण्डस्कंदो

॥ ब्रह्मोवाच ॥ दृतीयं तु यदानेनैत्रं रूपोद्घाटितवान्हरः ॥ अपराधं तु विज्ञाय मदनस्य रतिस्तदा ३ आकंती मृतकामं हरति कमुपागमत् ॥ साष्टांगं प्रणिपद्यै
 नंतुष्टावचयथामति ४ रतिरुवाच ॥ नमामि देवांगिरजासहायं वृषध्वजं भालविलोचनं च ॥ यथा तिलोकात्तरखलु मत्पवयु को निमीलितलोकात्तरजसागमेन ५
 यस्वेच्छया संहरते खिलेशो जगत्तमो विष्ठतनुर्महेशः ॥ यो नुः कपालं वहते जनानां भिक्षाशनः पूरयते खिलार्थान् ॥ ६ ॥ दानानुक्रुपी भगवान्महेशो गताप्रि
 यायाः शरणं ममास्तां ॥ कर्तुं तथा कर्तुं मदीनसत्त्वः शक्नो न्यथा कर्तुं मपीह देवः ७ समे विद्यतां शरणं गतायाः सौभाग्यमुच्चैर्मृतजीवनेन ॥ नो चेदहं प्राणविसर्जनेन य
 शः करिष्ये विपरीतमीश ८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एवं तथा स्तुतः शंभुः प्रसन्नस्तमां ब्रवीत् ॥ ॥ शंभुरुवाच ॥ ॥ वरं वृणु महाभागे कामपात्रिणु
 भानने ९ ददामि तुष्टस्तोत्रेण सर्वान् कामान् तद्ददि स्थितान् ॥ इत्थं शिववचः श्रुत्वा रतिर्दृष्टा प्रणम्य तम् १० सौभाग्यकामा तं देवं निजगादधृशालुरा ॥ ॥ रतिरु
 वाच ॥ ॥ स्वामिन्यदि प्रसन्नश्चेच्छृणु मे परमं वचः ११ रसायां दिवि भूमौ वा कांताः स्युः कामिनीगुणाः ॥ मम लावण्यलेशो ते तेषु कापि त्रिलोचन १२ मां दृष्ट्वा
 मुमुक्षुः शक्रमुख्या वीर्यमपत्रपाः ॥ ततो मे महती लज्जा जाता मे तामपाकुरु १३ लावण्यं वदथा जातं विना कामेन संकरः ॥ अयं शोदहते महारतिः सा विधवेति व १४
 अर्तुर्दानेन देवेश मां जीवयदयानिधे ॥ एवं तथा प्रार्थितो सौ शंकरो लोकशंकरः १५ उवाच श्लक्ष्णया वाचा हर्षयन् कामयोषितम् ॥ शिव उवाच ॥ चिंतां मां कुरु रु
 ल्याणि न लज्जां कर्तुं महसि १६ स्मृतमात्रस्त्वया बाले कामः स्यादृष्टिगोचरः ॥ मनसा चितो वापि मनोभूरिति संज्ञितः १७ पूरयिष्यति ते कामान् मान् मान्या त्वं च
 भविष्यसि ॥ विष्णोः सकाशादुत्पत्तिरमाया प्राप्स्यते यदा १८ अर्तं तव जने रूपा तोनाम प्राप्रद्युम्य न संज्ञितः ॥ भविष्यति महाभागे गच्छेदानीं निजालयं १९ साग
 ता शिववाक्येन मंदिं भृशसुंदरं ॥ सस्मरतं पतिं सा तु पुरो नंगः समाययौ २० ईश्वरेच्छा वशात्तस्याः प्रत्यक्षं समजायत ॥ रतिव्याथ्य युक्ता सा जहद्वेषपतिना मह
 २१ ततो नंगो यौ शंभुं प्रणम्या भिदधे वचः ॥ अनंग उवाच ॥ विना पराधं देवेश गमितो नंगं तां कथम् २२ इंद्रादि देवता वंदैस्तारकासुरपीडितैः ॥ मुनिभिश्च विज्ञा
 खस्य त्वत्तत्पत्तिविदिभिः २३ प्रार्थितस्तव निष्ठायां भगं कर्तुं महं विभो ॥ उपकाराय सर्वेषां मार्गं कर्मतादृशम् २४ उपकारसंभूतं पुण्यं न चास्ति सुवनत्रये ॥ विपरी
 तं तु ज्ञातं ममैवात्सुरेश्वर २५ त्रयस्त्रिंशत्कोटिदेवेष्वहं चारुतरः पुरा ॥ उपमाचारुपुरुषे ममैव दीयते खिलैः २६ कथं तिष्ठामि देवेश स्वांगहीनः परेतवत् ॥ अतो मां प्रि
 महं देव रूपयानुग्रहं कुरु २७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तत एकाक्षरं मंत्रं गणेशस्य ददौ शिवः ॥ अनंगाय प्रणमते तुष्ठानं चादि शब्दं तं ८ ततो नंगो यौ रम्यं जनस्थानं सुसिद्धिदं ॥
 तत्रा तुष्ठानमकरोद नंगः शंकराज्ञया २९ संवत्सरं तं पूर्णं तता पतपो महत् ॥ एकाक्षरं जयमंत्रं गणेशं ध्यायन् तत्परः ३० वायुमात्राशो नित्यं गदां नित्यं पश्यान्वाच ॥
 ततः प्रसन्नो भगवान् देवदेवो गजाननः ३१ आविरासीद्विशुभो महा मुकुटशोभितः ॥ ज्वलद्भस्मप्रभाचरुं कुंडलांगदं भूषितः ३२ कोटिं सूत्रं प्रतो जारोतु काना
 ला विभूषितः ॥ दिव्यमाल्यांबरधरो दिव्यगंधानुलेपनः ३३ सिंदूरारुणशुंडास्योदशा युधलसत्करः ॥ शेषालं कृतनाथि श्वनानालं काररजितः ३४ सिंहस्कंधो

महाश्रीर्माश्रीकारत्रासिताखिलः ॥ इन्द्रादयोपिमुनयवामिर्भूतेगजानने ३६ आययुरप्सरोग्भिश्चयक्षगंधर्वकिन्नरैः ॥ दिव्यवादित्रनिर्वापैःपुब्रजुस्तेगजानन
म् ३६ उपचारैःषोडशभिर्भक्त्यादेवंपृथक्पृथक् ॥ कामोपिततउत्थायप्रणयप्रियाखिलाचसुरान् ६७ वंदेदेवचरणोर्ध्वनत्वामुनीनापि ॥ प्रशस्ततदादेववि
कटैकरुणाकरम् ३८ ॥ कामउवाच ॥ धन्यस्त्वमसिदेवेषुप्रब्रह्मस्वरूपवान् ॥ निराकारोपिमाकरोजतोसिभक्तवत्सल ३९ अद्यधन्यममजनुस्तपोधन्य
तरंचमे ॥ यत्तवाग्निपुगंधंश्चर्मदुःखविमोचनम् ४० कारणसर्वसिद्धिर्नाथमार्थकामभोक्षदम् ॥ धन्येनेन्द्रपुगेमेवयाम्यादृष्टःपरःपुमान् ४१ यंनजानंतिवे
दातामांस्वयापांतजलादयः ॥ नेतिनेत्यभवंस्तूष्णीविदोपियत्रकुंठितः ४२ अनंतकोटिब्रह्मांडरोमकूपाखिलेश्वरः ॥ येनमंत्रेणसोर्दशिमंत्रधन्यतरोपि सः ४३
गणेशउवाच ॥ सम्यगुत्तरंरतिपतेनमांब्रह्मादयोविदुः ॥ यदासाकारंतांथामितोपिजानंतिमांतदा ४४ ममैवानुहात्कामदृष्टवानिसमांतदा ॥ यतोहंपारितुष्ट
स्तेतपसामनुनता ४५ दृणुमत्तोखिलांक्कामान्कामेकामददामिते ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इतिदेववचःश्रुत्वापुनरुच्येमनोभवः ४६ आनुपूर्व्येणसकलद्वृत्तांश
वकारितम् ॥ तस्मैचाकथयकामःप्रसन्नार्थप्रदायिने ४७ अंगंतांस्वस्यरतराक्रंदमनुमेवच ॥ अनुष्ठानंश्चिरकृतांशिवदंतंवरं तथा ४८ दृणोतिस्मवंतरंस्मात्सु
प्रसन्नाहजाननात् ॥ कामउवाच ॥ यदिप्रसन्नोभगवांस्तन्मेदेहिमदेहताम् ४९ मान्यतासर्वदेदुप्राग्वल्लापण्यमेवच ॥ भक्तिदृढांस्वर्णत्रैलोक्यविविजयंतया ५०
॥ इतिश्रीग ७० खंडेअष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ गणेशउवाच ॥ यद्यत्तेमार्थितंकांमत्तत्तेभविताखिलम् ॥ स्यादराजनिंप्राप्यसांस्वसर्वसुंदरः १ भ
वितासर्वमान्यश्चत्रैलोक्यविविजयिता ॥ पुष्पंफलंवि सलयंकाभिनययवापरुत् २ उद्धोदकांनितेसंतुष्योत्सनाचंदननीरजे ॥ मरालांडजशृङ्गश्चेतस्यैतेहरा
दिकात् ३ दर्शनात्स्मरणादेषांमनस्यपिभविष्यसि ॥ मनोभूःस्मृतिभूरेवंनामापिस्थजनेषुते ४ अविरुद्यतिर्मक्षरणेदृढाभक्तिश्चतेभवत् ॥ स्मृतोहंपुरतःस्यां
तेमहत्कार्यउपस्थिते ५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवंप्रसन्नोभगवान्स्वकामायाधगजाननः ॥ अंतर्देभमहाभागपरशुचसुरार्षिषु ६ तत्रकामोमहामूर्तिर्गणेशस्यतथावि
धाम् ॥ संपाद्यस्थापयामासपूजयामासतांतदा ७ रतिनिर्भितपद्मान्नैर्मदकैलुडुकादिभिः ॥ महोत्केटोतिनामस्थतेजस्विवात्तथाकरेत् ८ प्रासादंनिर्ममेकांत
रत्नस्तंभविराजितम् ॥ रुक्मिण्याउदराजातस्यकोटैरेनवारिधौ ९ मत्स्येनगलितस्तत्रमत्स्योर्ध्ववैरस्ततः ॥ शंबरायापितेनापिमायावत्येनोदेतः १०
विभिन्नोस्मिस्तदुरात्रिर्गतोवाह्निस्तस्या ॥ नारदोकाथयत्तस्यैकामोर्ध्ववर्द्धितस्वया ११ उपदिष्टेनेकमायाःशंभवंस्ततोवधीत् ॥ गणेशस्यप्रसादेनबुद्धेनको
व्यजिगयत् १२ मायावत्याशिक्षिताभिर्मायाभिर्विबहुभिश्च सः ॥ प्रधुम्रइतिविरूपाक्षतःसरस्वत्याःपुरंगयौ १३ सर्वदेवेषुमान्यश्चत्रैलोक्यजयकारकः ॥
गजाननप्रसादेनबभूवानंदनिर्घतः १४ रुक्मिणीप्रभ्रातिस्त्रिभिर्दृष्टःकृष्णइवापरः ॥ ततउत्थाययाताभिलिजिताभिसमंततः १५ बुद्धापुत्रनारदस्यवा
क्येनमुमुदुश्रुताः ॥ आलिङ्ग्युस्तमभ्येत्यप्रणमनमरतिश्रुताः १६ सर्वपुरीहंधयुतातस्मिञ्ज्ञातेबभूवसा ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवंजनस्थानगतगणेशस्यम

हामुने १७ महिमाकाथितोयत्रामेणाच्छेदिनासिका ॥ शूर्पणख्यास्तस्तत्तुनाम्नाख्यातुनासिकम् १८ तत्राद्यापिहिदृश्यतेउपलामोदकाइव ॥ एव
 माराधितस्तेनकामेनासौगजाननः १९ षडक्षरेणमंत्रेणशेषेणाराधितोयथा ॥ रतिश्चमदनश्चापिनन्दंदुरुभौयथा २० ॥ व्यासउवाच ॥ कथमाराधितोब्रह्म
 नशेषेणसौगजाननः ॥ किमर्थकिंचतेनाप्तमुप्रसन्नाद्रजाननाव २१ एतस्विस्तद्ब्रूहिदृच्छतश्चतुरानन ॥ प्रष्टुःश्रोतुश्चकुश्र्यतःपुण्यंविबर्धते २२ ॥ ब्रह्मोवा
 च ॥ १ सम्यक्प्रष्टव्यब्रह्मनृकथयामिकथामृतम् ॥ शृणुष्ववाहितोभूत्वास्वसत्यवतीसुत २३ कस्मिंश्चित्समयेशंभुःपार्वत्यासहितोमुने ॥ सुखासी
 नोगिरिवरेरम्यसानुशिलोच्चये २४ नानाद्रुमलताकीर्णनिर्झरावशब्दिने ॥ गुंजतिश्चमरायत्ररुक्मर्पकजवासिनः २५ वंपकाशोकबकुलमालतीकुसुमा
 निलः ॥ आनंदयतिचित्तानिवसतायस्यशेखरे २६ आयुस्तत्रगंधर्वाजप्सरोयक्षकिन्नाः ॥ देवाश्चमुनयोनागास्तद्गुंजरिजापतिम् २७ केचितंप्रणिपा
 तेनसाष्टांगेनाभ्यवादयन् ॥ उच्चैर्जगुश्चगंधर्वाननृत्तश्चाप्सरोगणाः २८ प्रपूजुस्तंदशभुजंव्याघ्राजिनधरंहरम् ॥ नंदिंश्चंगिगणार्कींभालचंद्रंत्रिशूलिन
 म् २९ अस्मांगंशेषशिरसंशंकरंरुषभध्वजम् ॥ अपरैरारिचंतंदेवमुपचारैर्मनोमयैः ३० निर्माल्यनयनेतस्थुःकेविद्वयानपरायणाः ॥ वसिष्ठोवामदेवअजमद
 मिखितोद्विजः ३१ अत्रिकण्वोभरद्वाजोगौतमाद्यामुनीश्वराः ॥ तुष्टुवुर्विविधैःस्तोत्रैस्तत्रतर्पावर्तपतिम् ३२ स्तुवस्मृतेषुमुनिषुशेषोऽगर्वपर्ययौ ॥ अहमे
 वश्रेष्ठतरोलोकैकेषुत्रिषुनापरः ३३ यतःश्रेष्ठतरःशंभुस्तस्याहंशिरसिस्थितः ॥ धराधरणसामर्थ्यमयिनान्यन्नकुत्रचित् ३४ वासुकेरज्जुभूतान्मकुलीनाद
 मृतंसुरैः ॥ प्राप्तंतोमस्वंचतस्मान्मान्त्रान्योस्तिमत्परः ३५ तद्बृदिस्थंतदागंज्जात्वाशंभुस्त्रिलोककृत् ॥ विज्ञायास्त्रिलोककृत्पूज्योभुतस्थोसहसाशिवः ३६
 आस्फालयद्वराप्रष्टेशंपतादशगर्वितम् ॥ एकैकोमस्तकस्तस्यदशधादशधाभवत् ३७ मूर्छितःप्रहराद्वैसगतप्राणइवाभवत् ॥ ततःप्रभृत्यसौजातःसहस्र
 फणिमंडितः ३८ जीवशेषःशुशोचाथशेषोशेषाहिभूषणः ॥ अलंकरणभूतोहंभ्रैलोक्येशहरस्यह ३९ इमामवस्थांसंप्राप्तो नजनेनैकन कर्मणा ॥ चलिंतुनै
 वशकोमिपक्षहीनइवांडजः ४० किं करोमिक्वगच्छामि कोमेत्रातायुनाभवेत् ॥ कोमेनिजपदप्राप्तादुपायं कथयेच्छुभम् ४१ कोवामेपनेहःखमितिचिंताप
 रस्तुसः ॥ ददर्शतेनमार्गेणगच्छंतंनारदंमुनिम् ४२ जहर्षकिंचिन्नागैःस्वप्नप्राप्येवभिक्षुकः ॥ अतिकष्टामवस्थांतांनारदोलोक्यतपुरः ४३ निश्चेष्टानिनु
 श्वासंध्याननिष्ठंयथामुनिम् ॥ अशेषविषयज्ञोपिशंपप्रच्छनारदः ४४ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउपासनाखंडेएकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ४५ ॥
 ॥ नारदउवाच ॥ किमर्थमेवजातोसिनिस्तेजादुःखितोऽष्टशम् ॥ कथंभग्नशिराःकस्याचरोऽप्रियतरंमुनेः १ किंवाधुष्योगिरीशस्तेकारिगर्वस्त्वयाथ
 किम् ॥ वदयत्कारणंशेषप्रतीकारंपुरावदे २ त्वांविनाधारयेत्कोनुचराचरयुतांधराम् ॥ अनुक्तवतितस्मिस्तुस्वयमेवाब्रवीन्मुनिः ३ उपायंनगराजस्यस्व

पूजयामासनानामंगलवस्तुभिः ११ बद्धांजलिखुवाचेदं प्रमुपमन्नो गजानन ॥ धन्यो मे जनको माता तपे ज्ञानं वपुश्च दृक् १२ धन्येयं रणीता तवीरुदृक्ष फलानि च
 धन्य एकाक्षरं भोजेन दृष्टो सिलेश्वरः १३ गजाननः प्रसन्नात्मा परमात्मा परात्परः ॥ यत्र हंठाश्च देवदेवांतामूकतांगताः १४ अगोचरो मनस्तकैः सोऽयं देवो मये
 क्षितः ॥ यस्मादाविर्भवति मेहरेशाग्निमुखाः सुराः १५ पातालानि च सप्तैव भुवनानि चतुर्दश ॥ यत्र तानि लययति सोऽयं देवो मये क्षितः १६ यो निर्गुणो निराधी
 शो गुरुगम्यो निराकृतिः ॥ ब्रह्मेति यं विदुः केचित् सोऽयं देवो मये क्षितः १७ ॥ कउवाच ॥ एवं वाक्यामुत्तरैः परितुष्टो गजाननः ॥ उवाच कश्यपं नम्रं संवृतं विवि
 धैः स्तवैः ॥ १८ ॥ गणेश उवाच ॥ भक्तेः तवा दनुषानात् प्रीतः स्ते हं सुनेधुना ॥ वरं वरय मत्तस्त्वं यं सं मनसेच्छसि १९ ॥ कश्यप उवाच ॥ सृष्टिना नावि
 धां कर्तुं सामर्थ्यं देहि मे प्रभो ॥ त्वदंश्रिकमले भक्तिमविस्मरणमेव च २० याया प्रत्यक्षतां तत्र मरेत्वा यत्र चाप्यहं ॥ तादृशं देहि मे पुंनान्ना कश्यपं नंदनम् २१
 गणेश उवाच ॥ सर्वे तवांछितं मत्तो भविता शुभहा मुने ॥ अकिं भविस्मृतिः स्यात्ते संकटे चांतिकं व्रजे २२ करिष्यामि विचित्रां च सृष्टिं मम प्रसादतः ॥ कउवाच ॥
 एवमुक्त्वा मुनिं देवस्ते त्रैवांतरधीयत ॥ कश्यपोऽपि मुदा युक्तो निजस्थानं तदाययौ २३ कदाचिद्वक्त्रं कश्यपो कस्मादशरीरं प्रपीडितः ॥ न चालभत्कापिशर्म
 गृहमध्यंततो गमत् २४ नियतौ भित्तिकं काम्यं कर्म ध्यानं च नास्मरत् ॥ तं तथा विहलं दृष्ट्वा योषितोऽप्यचतुर्दश २५ दित्यदि तिर्दुः कहुर्विनतायाः पुरःस्थिताः
 बुभुजे क्रमशः स्तारुतानागारेषु कश्यपः २६ काले यथोक्तेषु पुत्रेभ्यो दितिर्दित्या ननेकशः ॥ अदितिर्देवगंधर्वा नन्दुश्च दानवानथ २७ क्रमेण किन्नरायक्षाः सि
 द्वचारणयुक्ताः ॥ पशवश्च तथारण्याग्राभ्याश्चासन्ननेकशः २८ शृथिर्वीपर्वता वृक्षाः समुद्राः सरितो लताः ॥ धान्यानि धातवो रत्ना मुक्ताः कृमिपिपीलिकाः
 २९ सर्पाः पक्षिगणास्ताभ्यः सर्वमासीद्विराचरम् ॥ एवं दृष्ट्वा स संतानं जातं नानाविधतदा ३० जहर्ष कश्यपो धीमान् नाना मंत्रान् समादिशत् ॥ ॥ शोधयि
 त्वा ऋणधनं सिद्धारि च क्रमक्षिप्य ३१ षोडशाणं च कस्मैचित् तथैवाष्टादशवर्णकम् ॥ एकाक्षरं च कस्मैचिदन्यस्मै च षडक्षम् ३२ पंचाणं मष्टाक्षरं च द्वादशाक्षर
 मेव च ॥ कस्मैचिच्च महामंत्रं दौसमुनिपुंगवः ३३ कुर्वन्नुष्ठितं तावदावदेवा निरिक्ष्यते ॥ गजाननो खिलधारः सर्वसिद्धिप्रदायकः ३४ एवमाज्ञापयतांश्च
 ते च जग्मुस्तदैव हि ॥ तपसे बहुशो देशां जेपुः स्वस्वं मनुतदा ३५ आसने भोजने देवं निद्रायां जागरेपि च ॥ अनन्य भक्त्या देवेशं सस्मरुस्त गजाननम् ३६ दिव्यव
 र्षं सहस्रवर्षं परि तुष्टो गजाननः ॥ आविरासीदनेकात्मा तत्सुरः करुणानिधिः ३७ योगयाध्यातवा देवं तादृशस्तत्सुरो भवत् ॥ कस्यचित्पुत्रतश्चासीन् मेवा भो
 शुभ महाभुजः ३८ कस्यचित्पुत्रतस्त्वासीच्छशि वर्णश्चतुर्भुजः ॥ अग्रे कस्यचिदरक्तः षड्भुजो सौगणेश्वरः ३९ सहस्रनयनस्तावद्भुजो सावपिकस्यचिद् ॥
 मातिबालस्वरूपोऽपि युवा वृद्धोऽपि भासते ४० दशद्वादशोर्देवेषु भूषणैर्महम्महः ॥ अष्टादशभुजोऽप्यासीत्कोटिसूर्यसमप्रभः ४१ तेजोरूपी महाकाय आ

खुवाहनपृष्ठगः ॥ सिंहगोबर्हिगोवापिगजास्योनेकवक्रवान् ४२ दृष्टादेवंतुतेसर्वेनेकधातुहुमुदा ॥ बद्धजलिपुटानम्राभक्त्यादेवंगजाननम् ४३ ॥ सर्व
 उद्भुः ॥ यतो नंतशक्तेनेकाश्चजीवायतोनिगुणदमेयावगुगस्ते ॥ यतोभातिसर्वत्रिधाभेदधिब्रंसदातंगेशंनमामोभजामः ४४ यतआविरासीजगत्सर्व
 वेनुस्तथाजानोविश्वगोविश्वगोप्ता ॥ तर्धेद्रादयदैत्यसंधामनुष्यासदातंगेशंनमामोभजामः ४५ यतोबह्निभानूभूजलंचयतःसागराश्चंद्रमाव्योमवा
 युः ॥ यतःस्थावराजंगमावृक्षसंधाःसदातंगेशंनमामोभजामः ४६ यतोदानवाःकिन्नरायक्षसंवायतश्चरणावारणाःश्वापदाश्च ॥ यतःपक्षिकीदायतो
 वीरुधश्चसदातंगेशंनमामोभजामः ४७ यतोबुद्धिरज्ञाननशोमुमुक्षोर्यतःसंपदोभक्तसंतोषकःस्युः ॥ यतोविघ्ननाशोयतःकार्यसिद्धिःसदातंगेशंनमामो
 भजामः ४८ यतःपुत्रसंपद्यतोवांछितार्थोयतोभक्तिविद्यास्तथनेकरूपाः ॥ यतःशोकमोहौषतःकायपुषसदातंगेशंनमामोभजामः ४९ यतो नंतशक्तिः
 सशेषोबभूवधराधारणेनेकरूपेचशक्तः ॥ यतोनेकधास्वर्गलोकाहिनानसदातंगेशंनमामोभजामः ५० यतोवेदद्वयोकिंकुठामनोमिःसदानेतिनेतीतितायंशुण
 ति ॥ परब्रह्मरूपंचिदानंतमृतसदातंगेशंनमामोभजामः ५१ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउपासनाखण्डेएकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ४५ ॥
 कज्वाच ॥ ॥ एवंनत्वाचस्तुत्वाचसर्वेतुगजाननम् ॥ पुनरुचुर्गणाध्यक्षमध्यन्यतमावयम् १ धन्यतपोनोदानंचज्ञानंयज्ञश्चपूर्वजाः ॥ अद्यनो
 दृष्टयोन्यायाभिर्दृशेगजाननः २ एवंवाक्यामृतैस्तेषांस्तुतिभिःपरितोषितः ॥ उवाचधृष्यतनेषांभागीयाद्भिरदाननः ३ नेतादृशंमयादशिब्रह्मावि
 ष्णुशिवादिषु ॥ यत्साक्षाद्दृश्यतेसर्वैरूपमनिर्गुणस्ययत् ४ अतितुष्टेनयास्तुत्यावरादतुनिहागः ॥ यद्यद्वोवांछितंतत्तद्दृणुध्वमसिखलंतुयत् ५ एवमुक्ता
 स्तदातेनविकटेनमुनीश्वर ॥ यस्ययद्वांछितंतत्तद्दृष्टस्तस्माद्रजाननात् ६ असंख्यत्वात्तद्द्वाराणांस्तितशक्तिश्चतुर्मुखैः ॥ गदितुसर्वथातस्मादुक्तंसंक्षेपतोम
 या ७ तास्तान्ददौवरान्यान्यान्सर्वैर्वगुगजाननम् ॥ पुनरप्यवदत्सर्वानिर्दस्तोत्रमप्रियम् ॥ त्रिसंध्यःपठेदतत्तद्विद्यावाचपुत्रवान्भवेव ॥ आयुरारोग्यमै
 श्वर्यंयशोद्विजयोदयम् ॥ प्रामुयाद्वांछितानर्थान्नतेचपरमंपदम् ॥ पुनरुच्येगणाधीशःस्तोत्रमेतज्जपेन्नरः ॥ त्रिसंध्यंजिदितंतस्यसर्वकार्यंभविष्यति ८ योज
 पेदशदिवसंश्लोकाष्टकमिदंशुभम् ॥ अष्टवारंचतुर्थ्यातुसोष्टिसिद्धिरायामुयात् ९ यःपठेन्मासमात्रंतुदशवारंदिनेदिने ॥ समोचयेद्द्वंशतंराजबद्धनसंशयः १०
 विद्याकामोलभेद्विद्यापुत्रार्थपुत्रमाप्नुयात् ॥ वांछितलभतेसर्वमेकविंशतिवारतः ११ योजयेत्परयाभक्त्यागजाननपरोनरः ॥ एवमुक्त्वाततोदेवःसर्वेषामेव
 पश्यताम् १२ अंतर्दधेऽसिलाधारःमुमुखोसौगजाननः ॥ तेचक्रुस्तदाशूर्तिर्गणेभ्रस्पशुमाननाम् १३ प्रतिष्ठाप्यचतास्थूलेप्रासादेरत्ननिभिते ॥ सुमुखे
 तिचतस्यास्तेनामचक्रुःसुविश्रुतम् १४ संपूज्यचनमसृत्त्वास्वस्थानंययुःसुराः ॥ सर्वैरेमुनयोलेकाःसर्वकार्यस्तास्तदा १५ केचितस्थानामचक्रुःकंदंत
 इतिस्फुटम् ॥ गंधर्वैःकिन्नैरन्यास्थापितामूर्तिस्तमा १६ प्रासादिकांचनेश्वेऽनेकधापरिपूज्यच ॥ कपिलेतिचनमास्याःस्थापयामासुरुतमम् १७ गुह्यका

श्वारणाःसिद्धामूर्तिमन्याप्रचक्रिरे ॥ महालयप्रतिष्ठाप्यनेमुश्रयपुजुश्रताम् ॥ गजकर्णेतिनामस्याश्रुस्तेतुस्फुटार्थकम् ॥ तत्प्रभावाद्दिमानस्थाःसर्वेतिदिव
 माक्रमन् १९ लंबोदरेतिनाम्नाचस्थापितासर्वमानवैः ॥ श्वार्पदरिखिलेन्यास्थापितामूर्तिस्तप्ता २० विकटोतिबनाम्नातांपुजुस्तेययुवनम् ॥ गिरयश्चद्रुमा
 श्चायांमूर्तिरथाप्यप्रपूज्य च २१ विघ्ननाशनइत्येवंनामकृत्वास्थितास्तुको ॥ तत्प्रसादाच्चेतेख्याताःपर्वताश्चद्रुमास्तथा २२ सर्वैःपक्षिगणैर्मूर्तिस्थापितारल
 कांचनी ॥ गणाधिपतिनाम्नातैःपूजिताचनमस्कृता २३ सर्वैर्विषगृहेकास्थापितागणनायको ॥ यस्याहतिःकृतातैस्तुष्टूमकेतुरितिस्फुटा २४ सर्वैर्जला
 शयैरेकाप्रतिमास्थापिताशुभा ॥ गणाध्यक्षेतिनाम्नासापूजितापरमोःसर्वैः ॥ क्लृप्तिकीटादिनिवर्णैर्वनस्पदोषधोगणैः ॥ स्थापितापरमामूर्तिर्भालचंद्रेतिविभु
 ता २६ अन्यैःसंचेतनैरन्यारत्नप्रासादमध्यागा ॥ वेनायकीमहामूर्तिःपूजिताभक्तिभावतः २७ गजाननाख्यस्याख्यातासर्वेषांसर्वकामदा ॥ तेतेजगन्नयेख्या
 तास्तत्तज्जात्याबभूविरि २८ सुखिनःस्वस्वकार्येषुदक्षोदेवप्रसादतः ॥ प्रत्येकनामकथनेनशक्तिर्भगवतैः २९ सांसारंप्रगृह्यैवकृतनाम्नांसहस्रकम् ॥ ततो
 पिसारभूतानिप्रोकाविद्वादेशैवतु ३० समुद्रमथनाद्यद्वद्रत्नानीवचतुर्दश ॥ एवंसंक्षेपतोब्रह्मन्महिमातेभिर्वर्णितः३१विस्तराद्वादिदुशेषोनेशोऽप्यहंहरिः॥इन्द्रा
 दिमशकानांचजीवानांयक्षरक्षसाम् ३२ तत्रकागणनाकार्योभयासत्यवतीसुत ॥ तस्मात्सर्वेषुकार्येषुपूजनीयोगजननः ३३ योनपूजयेतेदेवदेवविघ्नविनाश
 नम् ॥ सदुरात्मारियाध्यङ्गालइवदूरतः ३४ ॥ मुनिस्त्वाच ॥ अनुक्रमेणकथयनामानिद्वादशैवमे ॥ श्रवणास्पठनादेषांसर्वनिर्वघ्नतामियाव ३५ ॥ ब्रह्मो
 वाच ॥ सुमुखैकदंतश्चकपिलोगजकर्णकः ॥ लंबोदरश्चविकटोविघ्ननाशोगणाधिपः ३६ धूम्रकेतुर्गणाध्यक्षोभालचंद्रोगजननः ॥ द्वदशैतानिनामानिनियः
 पठेच्छृणुयादपि ३७ विद्यारंभोविवाहेचप्रवेशेनिर्गमेतथा ॥ संग्रामेसंकटेचैवविघ्नस्तस्यनजायते ३८ शुक्लांबरधरंदेशशिर्वर्णचतुर्भुजम् ॥ प्रसन्नवदनंभ्याये
 त्सर्वविघ्नोपशान्तये३९ कोटिकन्याप्रदानानिकोटियज्ञत्रतानिच ॥ तपांसियागिसर्वाणितीर्थान्यायतनानिच ४० स्वर्णभारसहस्राणिकोटिदानानियान्यपि ॥ कृ
 च्छ्राणितसकृच्छ्राणिपरासंकुद्रतानिच ४१ शतांशमेषांपुण्यस्यतानिनाम्नानंथातिच ॥ इमानिप्रातरुत्थायशुचिभूवासमाहितः ४२ यःपठेन्मानवोभक्त्या
 विघ्नानोयांतितनस्य ॥ सिद्धांतिसर्वकार्याणिमोक्षमंतव्रज्यसौ ४३ तस्यदर्शनतोलेकोदेवाःपूताप्रवृतिच ॥ अतएवमुनेसोःशाक्ताःशैवाश्चैवैष्णवाः ४४
 उक्त्वाद्वादशनामानिसर्वकार्याणिकुर्वते ॥ गाणेशाजपिकुर्वेतिक्लिमत्रापिचकौतुकम् ४५ नसिद्ध्यतिहिकार्याणिद्वादशान्यतमस्यह ॥ उच्चारणंविनाब्रह्मंस्तस्मा
 देकंसमुच्चरेत् ४६ दुष्टानानांस्तिकानांचकार्यंयद्यद्विसिद्ध्यति ॥ तेपिर्बिजंसुच्चार्यमज्ञानादपिकुर्वते ४७ एवंतमहिमासर्वःकथितोलेजतोमुने ॥ उपासनाफ
 लंनानाथामतिनिरूपितम्४८विष्णुनाकथितयावतावतवनिरूपितम् ॥ सोपिनानंतजगामास्यगणेशोपासनस्यह ४९ गणेशनाममहिमापूर्णज्ञातोनेते
 नच ॥ भृगुउवाच ॥ एवंतैकथितोराजब्रह्मोमहिमामया ५० ब्रह्मणामुप्रसन्नेनयोन्यासायनिरूपितः ॥ उपासनासंख्यमिदंविर्णितंनृपतेमया ५१ यदिदेश्व

णेश्रद्धातदाग्यदपि वर्णये ॥ चरितं गणनाथस्य सोमकांताघनाशनम् ५२ मृतउवाच ॥ इति वः कथितं नाना कथां तरसमन्वितम् ॥ उपासनं गणेशस्य ज्ञानैकाद्या
 महर्षयः ५३ वेदव्यासाय मुनेय ब्रह्मणाय त्समीरितम् ॥ ऋगुणा सोमकांता यवर्णितं पापनाशनम् ५४ शृणुयाद्योगेण शस्यपुराणमिदमुत्तमम् ॥ सप्तर्षीमापदं
 हित्वा भुक्त्वा भोगाननेकशः ५५ पुत्रपौत्रसमायुक्तो ज्ञानविज्ञानसंयुतः ॥ लभते परमां मुक्तिं गणेशस्य प्रसादतः ५६ न तस्य पुनरावृत्तिः कल्पकोटिशतैरपि ॥
 यः श्रावयेन्महाभक्त्या यथोक्तं फलाभागं वेद ५७ यथा सोमकांतेन शृण्वता परमादरात् ५८ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उपासनाखंडे ब्रह्मव्यासभृगुसोम
 कांतसंवादे गजानननाम निरूपणं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ श्रीमद्भजाननार्पणमस्तु ॥ श्रीशं वंदे ॥

॥ अङ्कितोऽयमुपासनाखंडः पूर्वार्धो गोपाळनारायणजनतया रचमुद्रालये ॥

॥ इति श्रीकृष्णेशपुराणे पूर्वखंडं समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमद्देशपुराणोत्तरार्ध प्रारंभः ॥

श्रीमहागणाधिपतेयेनमः ॥ अथोत्तरखण्डः ॥ ॥ मुनयऊचुः ॥ ॥ सम्यगाख्यानमाख्यातं त्वया सूतमहामते ॥ सादरं श्रुतमस्माभिर्न च तृप्तिगतावयम् ॥
 १ यथानटप्यते जंतुरन्नमश्नन्दिनेदिने ॥ अन्यत्कथांतं ब्रूहि येन तृप्यामहे वयम् २ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ उक्तं चोपासनाखंडं क्रीडाखंडं दामिवः ॥ यथाकृतं
 गणेशेनानादैत्यविहिंसनम् ३ साधुद्विजगवांचैव पालनपरमादरात् ॥ तदहंसं प्रवक्ष्यामि श्रूयतां स्थिरचेतसा ४ ॥ मुनयऊचुः ॥ यावद्यावत्कथ्येत तत्पुरा
 णं तावत्तावद्ब्रह्मते श्रोतुमिच्छा ॥ तस्मात्सम्यक्कथ्यतां सर्वलोकः स सागव्येन सद्यः प्रमुच्येत ५ ॥ सूत उवाच ॥ यदुक्तं ब्रह्मणा पूर्वा व्यासायामिते जसे ॥ ऋगु
 णा सोमकांताय तदेतद्बो ब्रवीम्यहम् ६ ॥ व्यास उवाच ॥ पद्मयोनेव दविभोगेण शचरितं शुभम् ॥ यद्यहंपं समास्थाय यद्यच्चकृतवान्विभुः ७ कृपावता त्वया
 ब्रह्मन्मवाक्यादुदीर्यताम् ॥ उपासनाखंडमिदं श्रुत्वा तृप्तिं नयापि च ८ येन येनावतारोऽयं यैरेवं महाबलम् ॥ अहं न द्विदत्तस्तत्कर्माभ्यवक्तुमर्हसि ९ तदी
 यं बालचरितं लीलानां विधा अपि ॥ श्रुत्वा त्वद्दत्तं भोजान्मनोनिर्घृतिमेष्यति १० ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ श्रुत्वानानाविधान्प्रश्नानुवाचकमलासनः ॥ कथां
 नानाविधां दिव्या व्यासाय परिपृच्छते ११ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ साधुष्टं त्वया व्यासा सह दयानंदकारिणा ॥ वक्तुर्विवर्द्धते प्रीतिः सादरे श्रोतारिप्रभो १२ अवाच्यमपि
 वक्तुमेषु ण्यश्लोके भवेच्चयि ॥ शक्तिर्गरीयसीयद्वद्वक्तुः श्रोतारिकथ्यताम् १३ इदानीं सर्वमाख्यास्ये गणेशचरितं तव ॥ नानावतारानकृत्वा सभूभारं हतवान्वि
 भुः १४ हत्वानानाविधान् देवान् स्वस्थाने स्थापयत्सुरान् ॥ साधूनां पालनरतो दुष्टनिर्मूलनक्षमः १५ इति हासं शृणु मे गणेशाख्या न संश्रयम् ॥ विष्टश्च व
 साप्रोक्तं श्रवणात्सर्वकामदम् १६ ॥ विष्णु उवाच ॥ युगे युगे भिन्ननामा गणेशो भिन्नवाहनः ॥ भिन्नकर्मा भिन्नगुणो भिन्नदैत्यापहारकः १७ सिंहारूढो दशभु
 जोक्तेनाम्ना विनायकः ॥ तेजोरूपी महाकायः सर्वेषां वरदावशी १८ त्रेतायुगे बर्हि रूढः षड्भुजोऽप्यर्जुनच्छविः ॥ मयूरेश्वरनाम्ना च विख्यातो भुवनत्रये १९ द्वा
 परे रक्तवर्णो सावाखुरु रूढश्चतुर्भुजः ॥ गजानन इति ख्यातः पूजितः सुरमानवैः २० कलौ तु धूम्रवर्णो सावश्चारूढो द्विहस्तवान् ॥ धूम्रकेतुरिति ख्यातो म्लेच्छाङ्गीक
 विनाशकृत् २१ यं यं सदैत्यहंति स्म तां दिदानीं ब्रुवामुने ॥ अगदेशीयनगरे रौद्रकेतुर्भृद्भिजः २२ सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञो वेद वेदांगपारगः ॥ समोजीविनामिहोत्रिसुर
 गोद्विजपूजकः २३ ईश्वरोपासको नित्यं सर्वांगमविशारदः ॥ यस्य पत्नी शारदा ख्यारूपलावण्यशोभिता २४ ईदृशीनां प्रसंगेनाष्टासु नायिकास्त्वपि ॥ य
 द्ब्रह्मनिर्जितं श्रद्धाश्रितया क्षयमीयिवात् २५ अनेक दिव्याभरणैर्भासयती धरातलम् ॥ यथानक्षत्रमालाभिर्भासते व्योममंडलम् २६ कदाचित्सागर्भवती शारदो
 त्यललोचना ॥ शारदा शारदे मासि शरच्चंद्रसुशोभिते २७ नरीरतेजसा स्यान्प्राज्ञायतकिंचन ॥ दोहदां पूरयत्येष यं सा कामयसती २८ एवं सानवेमा
 सियमलौ सुषुवे सुती १ अतिकांततरोत्वांतं दनावुभयोरुभौ २९ आजानुबाहू दीर्घाक्षौ द्विष्टा प्रोवाचतत्पिता ॥ अद्याहमनृणे जातो धच्यमद्यतपोमम
 ३० वंशोधन्यो जनुर्धन्यं यत्पुत्रौ वीक्षितौ मया ॥ अद्यार्धौ द्विजवर्यांसं संपूज्य च गणाधिपम् ३१ स्वस्तिवाच्यं चकाराशुमातृपूजनपूर्वकम् ॥ अतः याम्युदायि

केशाङ्गजतकर्मकरोद्भिजैः ३२ संपूज्यब्राह्मणानभक्त्याददौदानान्यनेकशः ॥ सुहृदोमानयामासवासोरत्नधनादिभिः ३३ नानावादित्रिनिवोषैः शक्रं
 रांचष्टहेष्टहे ॥ दापयामासतांबूलंपुत्रजन्मसुनिवृत्तः ३४ यथाध्यानपरोयोगीप्राप्यसद्वस्वनुत्तमम् ॥ ततोद्देशहेतौ तिसावाकायोद्भिजपुगवान् ३५ समच्य
 परयाभक्त्याज्यातिः शस्त्रविशारदान् ॥ पप्रच्छचैतयोर्नाम किं कार्यं द्विजसत्तमाः ३६ अतीतानागतज्ञानाद्विचार्यकथंयुतमे ॥ तेबोचुः प्रणिधानेन नंद्यांतकन
 रांतकौ ३७ नामनीजनयो ब्रह्मन्त्रन्वर्थे कुरुनोमते ॥ इतितद्वचनं श्रुत्वा द्विजभक्तिरतोद्भिजः ३८ स्वशास्त्रोक्तेन विधिनानामनीविदधेतथा ॥ ब्राह्मणानभोजया
 माससर्वीश्रनगरांस्तथा ३९ ववृधातेततस्तौ तुरुमंदारसान्निभौ ॥ यथाकच्छाश्रितौ तालौ यथावंशं कुरौ बलात् ४० यत्र यत्र पदन्यासं कुर्वते तौ यदृच्छया ॥
 रसातलगतस्यात्र शेषस्थानमते शिरः ४१ दृश्यते मंडलं भानो रितृष्ठतोः शिरसि स्थितम् ॥ पित्रोः प्रदर्शयंतौ तौ कौतुकानि दृशंतयोः ४२ कदाचिन्नारदोऽस्माद्रौ
 व्रकेतुग्रहयौ ॥ श्रुत्वा कीर्तिबालकयोः कौतुकाद्ग्रहीतुौ ४३ मूर्धन्याघ्रायं कमारोप्यपितराववदन्तयोः ॥ नारद उवाच ॥ ॥ श्रुत्वा कीर्तिसमायातः पु
 त्रयोरदुतां शुभाम् ४४ अग्रेऽदुतराचापि भविष्यत्यनयोर्मुने ॥ महद्भाग्यं तव मुनेयल्लब्धं वा वीदृशौ सुतौ ४५ दृष्ट्वा न्यो हर्षमायति कावात्तां स्वजनस्य ह ॥ इत्या
 कर्णशुभं वाक्यं नारदेन समीरितं ४६ तावाहतुर्मुनिं न त्वापितरौ नारदं तदा ॥ तव प्रसादाद्ब्रह्मायुः पुत्रयोरस्तु सांप्रतं ४७ अनुग्रहं कुरु तथा यथैतौ वीर्यवन्त
 रौ ॥ भवेतां लोके विख्यातौ सर्वज्ञौ रिरिपुंदिनौ ४८ ॥ कउवाच ॥ ॥ रुद्रकेतोः शारदायाः पुत्रयोर्भक्तिर्मध्यमः ॥ पंचाक्षरीं महाविद्यामुभयोरुपदिष्टवान् ४९
 उवाच पुत्रौ कामारिनयं संप्रसाद्यताम् ॥ मस्तेकेभ्यहस्तं च स्थाप्याप्यानुष्ठानमादिशत् ५० एवमुक्त्वा तमांशग्रौ केतुं महासुनिः ॥ तत्स्वतर्द्धं ब्रह्मन्नारदो
 दिव्यदर्शनः ५१ अंतर्हिते मुनौ तौ च वदतां पितरौ मुदा ॥ अनुष्ठानाय नावाज्ञा भवद्भ्यां संप्रदीयतां ५२ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे नारदोपदेशो नाम प्र
 थमोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ६ ॥ व्यास उवाच ॥ अनुष्ठानं कथं ब्रह्मन् कुत्र वा तौ प्रचक्रतुः ॥ तत्सर्वं विस्तराद्ब्रह्मासादं समपृच्छतः १ ब्रह्मोवाच ॥ साधुष्ट
 त्वया व्यास सर्वं ते कथयेधुना ॥ चक्रतुस्तावदनुष्ठानं देवांतकनरांतकौ २ तत्र स्थिता बुभुवे तौ प्रारभेतां महत्तपः ॥ एकांशुं स्थितौ चोभौ तत्र तौ स्थिरचेत
 कासा रसाहितं पुष्पपल्लवशोभितम् ॥ विशालगह्वरगिरिनानाप्रस्तरशालिच ४ तत्र स्थिता बुभुवे तौ प्रारभेतां महत्तपः ॥ एकांशुं स्थितौ चोभौ तत्र तौ स्थिरचेत
 सा ५ जपंतौ नारदप्रोक्तं विद्यापंचाक्षरीं शुभां ॥ ध्यायंतौ शंकरं देवं सहस्रपरिवत्सगन् ६ निराहारौ वायुभक्षौ शरदां द्विसहस्रकं ॥ सहस्रवर्षं त्राणि पक्वानि जज्ञ
 तुश्चतौ ७ एवं दशसहस्राणि वर्षाणि जपतो र्ययुः ॥ विष्टे द्वे भूरितपसिततश्चेतजसातयोः ८ सूर्यो भूयं दक्षिणोऽस्मोऽद्वैलितदेहयोः ॥ व्याघ्राजिने च क्षमाले
 विभ्रतो गजचर्मणी ९ पुपूजतुरुषः कालेशं मुकुमुमपल्लवैः ॥ तस्मिंस्तपोवने ताततयोरदुततेजसा १० जातौ वैराः सुनिर्वराजान् त्रसिंहगजादयः ॥ एवंतत
 पसादुष्टं पंचवक्त्रास्त्रिलोचनः ११ दशबाहुः पूर्णगोव्याघ्रे प्रचर्मथूलवान् ॥ विभ्रच्छिरसि गंगां च दमरुं दक्षिणे करे १२ फणिहारसमायुक्तो रंढमालालसद्वलः ॥ वृ

षारुढो नलिकंठः प्रभया प्राप्तितांबरः १३ नानालंकारसंगुक्तः श्वेतांगश्चंद्रशेखरः ॥ दृष्ट्वा तौ तादृशदंष्ट्रहर्षमापतु रुतमम् १४ ननर्ततु भौपश्चात्साष्टांगं प्रणिपेत
 तु ॥ बद्धांजलिपुटौ तौ तदेवदंष्ट्रसूचतुः १५ धन्यौ नौ पितरौ देवजनुषीनयनेतपः ॥ धन्यं कुलं च देहौ च यतो दृष्टो महेश्वरः १६ वेदांतांगो चरोगम्यो वाचो यस्मादुपाय
 ताः ॥ आगमः कुंठितो यत्र षड्शास्त्राण्यथमानसम् १७ सहस्रवदनः स्तोतुं नक्षमः सनकादयः ॥ नशक्ताः सर्वजगतः कर्ता पातापहारकः १८ रंकरो तिराजानं रानं रं
 मेव च ॥ सर्पं करोति वलयं वलयं संप्रमेव च ॥ मृतं करोति जीवं जीवं तं मृतमेव च १९ अघनं यो धनाढ्यं धनढ्यमधमं न तथा ॥ श्रुत्वेवं सतयो वर्णिं प्रोवाच च उमाप
 तिः २० साधुमाधुश्रुतं वाक्यामृतं वांसमुदामया ॥ तपसापरितुष्टो वां वृषारूढः सहो मया २१ आगतो ध्याननिष्ठाभ्यां यो चेतां वां छित्तान्वरात् ॥ कउवाच ॥ अथ कारे
 रिदं वाक्यं श्रुत्वा तौ प्रोचुस्तदा २२ हर्षगद्गदावाचा देवा तं कनरांतकौ ॥ यदि तुष्टे सिद्धे सर्वेश जगदीश्वर २३ यदि त्वया वरा देया यद्युग्राह्यता च नौ ॥ तदा दे
 वमनुजैर्द्वयक्षरक्षः पिशाचतः २४ मानवो रगंधर्वाप्सरः किन्नरतोपि च ॥ सर्वशस्त्रास्त्रोत्पन्नग्राम्यपशवादिनोपि च २५ ग्रहनक्षत्रभूतेभ्यो दानवासुरतोपि च
 न दिवानचरात्रौ वा छिमिकीटादिनोपि वा २६ मृत्युः कदापि नैस्यात्ते प्रसादाज्जगदीश्वर ॥ त्रैलोक्यराज्यं नैयच्छ भक्तिचरणेपि च २७ ॥ कउवाच ॥ तौ जगा
 दततः शूलप्रसन्नस्तपसा तयोः ॥ समाकर्ण्य वराभ्यं न विजभक्ता मरां विपः २८ ॥ शिवउवाच ॥ यद्यद्वां वां छितं सर्वतत्तथा न तदप्यथा ॥ अभयं सर्वतोऽप्युल्ले
 खीकरो ज्यमेव च २९ लप्स्यथो लप्स्यते चापि भवद्भ्यामंतको मयं ॥ तयोः शीर्ष्णो रधाच्छंभुरभयं करपंकजं ३० एवं प्राप्येप्सितान् कामानंतर्धानं ययौ शिवः ॥
 तावदुल्लां बतोगृह्यतस्मिन्नंतर्हितेष्टहं ३१ ईयतुस्तं परिक्रम्य प्रणम्य च प्रपूज्य च ॥ हर्षेण पितरौ दृष्ट्वा नेमतु भृशहर्षितौ ३२ आलिङ्ग्य पितरौ तौ निजवृत्तान्तमू
 चतुः ॥ आत्रायमस्तं कं प्राह पितरौ तौ तनयौ मुदा ३३ युवयोः सुवरप्राप्त्या दर्शनच्छंकरस्य च ॥ पावितं जन्म च कुलमर्जितं सुमहद्वशः ३४ श्रुत्वा दंतं शीतला
 निजा तान्यंगा निभे सुतौ ॥ जाता चा मृतपानस्य परावृत्तिर्न संशयः ३५ मात्राभ्यक्तौ बुभुजतुस्ततो ब्रवि विधं शुभम् ॥ पित्रा समं ब्राह्मणैश्च वेदशास्त्रविशारदैः ३६
 ततः सा पूजयामास नानालंकारभूषणैः ॥ तौ पुत्रौ ब्राह्मणांश्चैव तेभ्योऽष्टाशोषा बहु ॥ विससर्ज प्रणम्यैतान् व्यतीयतु रंभौ निशाम् ३७ ॥ इति श्री गणेश
 पुराणे उत्तरखंडे द्वितीयोऽध्यायः २ ॥ ४४ ॥ कउवाच ॥ ततः प्रातः समुत्थाय गुरुं व्यात्वा त्वासाज्य च ॥ स्मृतवान्त्वाखिला न देवान् जग्मतु रंभौ तौ दिशम् १
 कृत्वा मूत्रपुरीषे पुंदतजिह्वाविशोध्य च ॥ स्नात्वा संध्यामुपास्यैतां विधानं देवान् पुपूजतुः २ संपूज्य ब्राह्मणान् भक्त्या ददतु धनं वाससी ॥ आज्यमालोक्य कार्श्य
 र्थं ददतु ब्राह्मणाय तत्र ३ सदाक्षिणं समालोक्य दर्पणं निर्मलं तथा ॥ परिधाय च वासां सि विचार्य कृतस्तुतौ ४ ॥ ज्येष्ठउवाच ॥ अहं विजेप्ये स्वर्लोकां नवर
 दानान् महेशि तुः ॥ मृत्युलोकां च पातालं जयत्वं तत्प्रसादतः ५ ॥ कउवाच ॥ ॥ एव तौ निश्चयकृत्वा विलोक्य शुभमासरम् ॥ एको ययौ स्वर्गलोकां वायुवेगस

१ व्यतीयुस्ते निशां सुखमिति पाठः ।

मोजवे ६ यातोमरावतीतत्रभञ्जाराभमंडलम् ॥ बध्वापरिकरंस्थौशक्रस्यपुरतोबली ७ कोलाहलोमहानासिहवानांघावतांश्रुशम् ॥ कोयंकयकथंया
 तोकस्मादिद्रसमीपतः ८ श्रंतुबध्नंतुदृढदूरिकुर्यस्वमुनरम् ॥ इतिथोवमानास्तेमेवतेनिराकृताः ९ उद्दियोद्दियसहसानिपत्यचपुनःपुनः ॥ तदुद्दानात्रिप
 तितास्त्रीगर्भाश्चमहाहुमाः १० कंपितापृथिवीसर्वसर्वतवनाकरा ॥ तदंगदीप्ताश्यामास्तेजातिविबुधसत्तमाः ११ यथामयजितोमत्यायातिसद्योविवर्णताम् ॥
 तद्वत्तद्वर्णनासर्वविवर्णत्वंगताःसुराः १२ इन्द्रोपिविह्वलेजातोविवर्णश्चतदमुने ॥ केचिदशदिश्याताःसन्नद्धाःकेपिचाभवन् १३ केचित्तंशरणंयाताअज्यधी
 राःसुराधमाः ॥ ततइंद्रश्चतुर्दंतवज्रहस्तःसमारुहत् १४ जगर्जसुमहामीमचकेपेयुवनत्रयम् ॥ किंपश्येत्युवाचैनान्सन्नद्धान्मुसुतमान् १५ पौरुषंक्रगतंतावधा
 वदन्नागतोसुरः ॥ ततस्तेपुरतोजग्मुःसंग्रामायकृतोद्यमाः १६ रणोत्सुकान्सुराःप्रेक्ष्यप्रोचेदेवांतकोहरिम् ॥ किमर्थंश्रममेतद्विदारयवर्गान्मम १७ अंतको
 भयसंनतःपलायनपरोगतः ॥ तृणप्रायंतुतेवज्रंमन्यहंशंकराज्ञया १८ मच्छ्यासात्सर्वतोयातिदेवास्त्वदृष्टिवर्तिनः ॥ श्रूयतांपद्वचःशक्रसाध्वैवदीयतांमम १९
 पदानिस्वानिसर्वाणिस्थीयतांयत्रकुत्राचिद् ॥ अन्यथासकलंहित्वाद्दृष्ट्यामृत्युप्रयास्यसि २० देवांतकोतिमन्त्रामनजानांसिकथंमुर ॥ कउवाच ॥ इतिद्व
 चनश्चुत्वाभिभेदहृदयहरेः २१ शक्रस्यचमुखादग्निःप्रबलेनिर्गताबहिः ॥ अतितमेयथातेजलपातावधाभावेत् २२ ततऊर्चमेहंद्रुस्तंक्रोधोवेशशमन्वितः ॥
 त्वाद्दृशाःकतिकतिनिहतदानवामया २३ त्वमिदानींवरद्वर्वादागतोस्यसुराधम ॥ वज्रपाताद्गतोन्नूनंरण्यानिपतिष्यसि २४ अन्यपदप्रधानोहिंसमासो
 नास्मिन्तेबली ॥ ततःशक्रोहनन्तंतुवज्रेणदृढमुष्टिना २५ वज्रतच्छतयाभिन्नाममभ्रान्दच्युतंयथा ॥ देवांतकोच्छिन्नरोमातिष्ठदजौनिराकुलः २६ त
 तोसौमुष्टिनापृष्ठेजधानसुरसत्तमम् ॥ तेनासौपतितोभूमौवाताहतइवदुमः २७ पौरुषंतस्यदुधैवपपालबलमुदनः ॥ अथावेङ्केगतःपृष्ठेसिंहोभृगगणानिव
 २८ व्यादायभीषणवक्रपलतंतमुवाचसः ॥ पलायसेकिमधुनादृग्गनाक्रगतातव २९ संमुखोभवशक्रत्वंसर्वदेवाणैःसह ॥ असंमुखंपलायंतंनहंति
 वरिसत्तमः ३० स्वयंतसुरतोभूत्वामारयामासतानसुरान् ॥ मुखेपेटिकादंवागतासूतानपातयत् ३१ आमयित्वाततश्चैकपोथयामासमूतले ॥
 लत्तयामुष्टिनाकांश्चिच्छूर्पराधाततोपान् ३२ कंठेगृहीत्प्राणघातंतचकर्षचापरान्सुरान् ॥ केषांचिज्जानुनीभित्त्वाकेषांचिच्चमुजावपि ॥ ऊरुग्रमंचकेषांचि
 विक्षेपदूरतोपितान् ३३ उत्तानाःपतिताःकेचिकेचिन्नुजानास्तथासुराः ॥ केचिन्मुखप्रहारंचचकुर्तुमनीश्वराः ३४ केचित्तुतर्कयामासुर्मनसादुःखितेनच ॥
 अकस्मात्प्रलयंकिनुपारभज्जगदीश्वरः ३५ सुविशीर्णाःसुराःसर्वेजगःसिंहादितायथा ॥ ततःस्वयंजगदीशुजयशालीसुरांतकः ३६ यथामेवेषुगर्जसुगर्जेतर्बहि
 मंडली ॥ आकर्ग्रीभास्करस्यक्ववायातोदूरतरंतः ३७ सर्वेपिपलुद्वैवास्त्यक्त्वास्वस्वपदानिच ॥ ततःस्वयंशक्रपदेतस्थानिभियचेतसा ३८ सर्वेसुरागता
 हेमगिरिगह्वरमुत्तमं ॥ कंदमूलफलाद्यादिन्न्युदुःखेनवासुरान् ३९ ततोभूतलादिभ्योसंख्येयदैत्यदानवाः ॥ चकुर्नानाविधैर्द्रव्यैर्नानाथाहृतैर्जलेः ४०

नानर्षिर्मन्त्रं निचैरभिषेकसुरांतके ॥ शंखमेरीमृदंगादिदुर्भानांचानिस्वनैः ४१ ऊचुस्तंस्वामिनंदैत्यास्वाद्द्वैद्यकुलेनच ॥ जातोवायवितावायिभवानाज्ञा
करोतुनः ४२ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवमेकाकिनतेनजिताःशक्रपुरोगमाः ॥ राज्यं चकारेदेवानामरक्षस्वामरावर्ती ४३ ततोगात्सत्यलोकं सदैत्यकोटिसमन्वि
तः ॥ ब्रह्मापिप्रययौतत्रयत्रदेवाःपुरागताः ४४ तत्रैकनायकंस्थाप्यवैकुण्ठमगमम्वसः ॥ ब्रह्मणोयानमारुढकदाचिच्छाक्रमेवच ४५ लक्ष्म्यासहततःपूर्वक्षीरा
ब्धिमगमद्वारिः ॥ अत्याप्तं परमंदैत्यतत्रस्थाप्यव्यचारयत् ४६ किमयानजितैत्याब्रुवतुयाभितत्रवै ॥ तेषुवैवशेषोऽस्तिदेवानांविषयःकाचिव ४७ लोकपा
लपदेस्थाप्यनानादैत्याव्रजनस्यच ॥ निरांतकोनिरुद्धोगःसंरक्षस्वामरावर्ती ४८ इत्यमात्यवचःश्रुत्वा मुदा परमयायुतः ॥ देवांतकश्चकारासीत्तद्वाक्यं सम्यगीरि
तम् ४९ ॥ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउत्तरखंडेद्वितीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ देवांतकस्यचरितंश्रुत्वाततवाननात् ॥ इदानींवदमेब्रह्मव्रतंतक
विचेष्टितम् १ ॥ कउवाच ॥ शृणुष्ववाविहितोब्रह्मन्संन्यक्सत्यवतीसुत ॥ कथयिष्येधुनातत्तुहृष्टतेपरमादरम् २ नरांतकोमहीगत्वानानादैत्यगणान्वितः ॥
चकारकदंनंराज्ञांभारयामासकांश्चन ३ सर्वतंशरणयातादृष्ट्वाराज्ञोहतान्बहून् ॥ यद्यत्सैन्यं पश्यतिस्मत्तत्तद्यातिदिशोदृश ४ यथाज्ञानेनचज्ञानंयथासूर्यो
दयेतमः ॥ एवंमूढंलंसर्वंशेषेकनरांतकः ५ येतुंशरणयातास्तदीयत्वास्पदेस्थिताः ॥ येहतास्तस्तुतास्तेनस्थापिताःकरदाःकृताः ६ येतुयुद्धोद्यताभूपा
स्तेपिपेवाकृतोभवन् ॥ तेषापदेष्टुदैत्यान्मोस्थापयस्वस्वसंमतान् ७ पालयामासपृथिवीं समुद्रवल्यांकितां ॥ आतंकभारसंतप्तोदेवदानवकिन्नराः ८ मुन
योयुर्गिरिगुहांयज्ञस्वाध्यायवर्जिताः ॥ वेद्यागस्यदोषेणमनसाचाभ्यसन्श्रुतीः ९ आतंकाक्रांतमनसोनतपस्यांचचक्रिरे ॥ ततो नरांतकोदैत्यान्नागलोकजि
गीषया १० प्रास्थायपत्सुबलिनोनानामायाविशारदान् ॥ तेताक्ष्यरूपाःसंयतावभक्षुरगोत्तमान् ११ असंख्याताभक्षितास्तैस्ततःशेषेययौपुरः ॥
मुक्ताफलानिरत्नानिसहनगांगनायुतः ॥ १२ ॥ अनेकदिव्यवस्त्राणिप्रपृह्यस्त्रिचिरागिसः ॥ तानिसर्वाणिदत्तवैवसामचक्रैःसह ॥ १३ ॥ शासनंपरिज
ग्राहनरांतकसमीरितं ॥ करभारंवाषिंकंमस्वीचक्रेनंतशीर्षिकः १४ तथापिदैत्यस्तत्राप्यस्थापयद्वैद्यपुंगवं ॥ अनेकदैत्यसाहितं सर्वोध्यक्षरसातले १५ आज्ञा
पयामासचतंत्रस्थंसनरांतकः ॥ यदैवाविकृतिपश्येरुगराणांतदैवनः १६ दूतसुखारसूचयस्सहनिष्यामोखिलानहीन् ॥ इत्थंशिक्षाप्यतेतैर्दुःत्याःसर्वे
नरांतकं १७ मृत्युलोकेस्थितंयातावृतांतं सर्वमब्रुवन् ॥ नरांतकःसंदाप्रैषीन्मृत्युपाताल्लोकं १८ देवांतकायवृतांतं सर्वस्ययमनुष्ठितम् ॥ उपायनानिसर्वा
णिस्वर्लोकेदुर्लभानिच १९ देवांतकोथाप्रैषितुंलभंयच्चभूतले ॥ एवत्रैलोक्यराज्यंतौचक्रातेपरयामुदा २० ॥ ॥ सोमकांतउवाच ॥ ॥ कथमेतौहता
केनरूपेणतद्बदस्वमे ॥ केनास्त्रेणचशस्त्रेणजवतारेणकेनच २१ ॥ ॥ भृगुरुवाच ॥ ॥ एवमेवकृतप्रश्रव्यासमूचेचतुर्मुखः ॥ यांकथांपरयाप्रीत्यातामेव
स्वाब्रवीम्यहम् ॥ २२ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ दुर्जेशैवशरणागतौयेनरूपेणघातितौ ॥ येनावतारेणमुनेयेनशस्त्रेणचाक्षतः २३ संप्राप्ताब्रह्मणालोकादेवा

अस्वपदेस्थिताः ॥ तत्सर्वैकथयिष्यामि सारं श्रूयतां मुने २४ ॥ ॥ इति श्री गणेश पुराणे उत्तर ० चतुर्थोऽध्यायः ४ ॥ ॥ ब्रह्मवाच ॥ ममैवमानसः पुत्रः
 कश्यपो बुद्धिमतः ॥ पुण्यवान्धर्मशीलश्च तपस्वी विजितेन्द्रियः १ अतिकारुणिको लोकदुःखशोकवमर्दनः ॥ वर्तमानं भूतभ्रातृविजानातिमालितेक्षणः २ मन
 साष्टष्टिं संहारकर्ता वेदांतपारमः ॥ सर्वशान्तिरर्थतत्त्वज्ञः समलोष्टाश्मकांचनः ३ अदितिर्यस्य ज्येष्ठस्य सीतपत्नी नाम्नातिवल्लभा ॥ सर्वलेक्षणसंपूर्णानुपमा सा त्रिवि
 द्यपे ४ त्रिलोकीं भस्मसात्कृत् पातिव्रत्येन तेजसा ॥ शेषो यस्य गुणान्वक्तुं न शो वक्रतः सहस्रैः ५ सेवते यां सदा चाष्टनायिका गुणलब्धये ॥ शक्रादि सुरेन्द्रा निजन
 यामासयानवा ६ मूलप्रकृतिरूपा सा तादृक् रूपं समाश्रिता ॥ सा कदाचिस्त्वकं कांतं मुदितं मुदिता ब्रवीत् ७ स्वामिनि विज्ञामिच्छामि कृपां कृत्वा वदस्व तत् ८
 पतिं विनान चान्यास्ति गतिः सद्योषितां प्रभो ॥ कश्यप उवाच ॥ सस्यगुणैर्त्वं यथा भद्रे मम प्रीतिकरे नवे ९ तव ब्रवीमि समापृच्छ्य ते मनसि वर्तते ॥ अदिनि रुद्रा
 इन्द्रादयो देवगणाः स्वस्य पुत्रत्वमागताः १० परमात्मा चिदानंदं ईश्वरोयः परात्परः ॥ यदास्वपुत्रतां मेष्येत्तदा मे स्मया स्थिरं मनः ११ तस्य सेवां कर्तुमीह उपायं
 तत्र मे वद ॥ येन संपुत्रता मेष्येत् तत्कृत्य मनो भवेत् १२ ॥ मुनिरुवाच ॥ साधुप्रोक्तं महाभागे वचनं परितोषकं ॥ यथा जलं तृषार्तस्य क्षुधितस्य च भोजनम् १३
 तथा मे वचनं जातं तव देवि सुतोषकम् ॥ विना पुण्यं कथं यात्परमात्मास्वपुत्रतां १४ तत्रोपायं वदेत् च तद्ददिकुरु स्थिरं प्रिये ॥ योगोचरः श्रुतीनां च ब्रह्मादीनामगोचरः
 १५ निर्युगो निरहंकारो निरीहो निर्विकल्पकः ॥ यो मायाविषयो मायायानर्तको भायि मोहनः १६ मायातीतो पि मायाया आधारः कारणातिगः ॥ मायाविस्तारकारी च
 कार्यकारणकारणं १७ कथं साकारतां गच्छेदनुष्ठानं विना प्रिये ॥ अदिति रुवाच ॥ कस्य ध्यानं कथं कार्यं अनुष्ठानं मया धुना १८ केन मंत्रेण वा कुर्वेत्तद्वदस्व महा मुने ॥
 क उवाच ॥ एवं पृष्ठो मुनिस्तस्यैनाम मंत्रं समादिशत् १९ पंचाक्षरं चतुर्थ्यंतं माकारपल्लवाच्चितं ॥ नमोर्तं ध्यानसहितं न्यासद्वैतसंयुतं २० पुरश्चरणमार्गं च सर्वतस्यै
 न्यवेदयत् ॥ ततः सा मुदिता ब्रह्मन् प्राणिपातपुरःसरं २१ कश्यपं निजभर्तारं पूजयामास सादरं ॥ तदनुज्ञां समादाय जगाम तपसेवनं २२ स्नातापवित्रवसना ध्यायंतो
 स्थिरचेतसा ॥ विनायकं देवं न्यासं कृत्वा यथाविधि २३ स्थाने हुमलताकीर्णे निर्वर्तिनिरुपद्रवे ॥ अदिति रुद्रकरणाशुभासनपरिग्रहा २४ जजाप परमं मंत्रं
 रंती सा विनायकं ॥ जनन्यवृत्तिमनसा सा साक्षात्कारमभीप्सती २५ निराहारा वायुमध्याजपध्यानपरायणा ॥ तस्यास्तपःप्रभावेन निर्वैराः प्राणिनो भवन् २६
 धर्षिता देवताः सर्वाः किमियं सा धायिष्यति ॥ एवं वर्षशतं ते पदेतिः सा परमतपः २७ ह्रेशां बहुविधांस्तस्या ह्यष्टदेवो विनायकः ॥ स्त्रीभावे च तथा धैर्यमावि
 रासीद्विनायकः २८ तेजो राशिः पुरस्तस्याः सूर्यकोटि समप्रभः ॥ गजाननो दशभुजो कुंडलाभ्यां विराजितः २९ कामाति सुंदरतनुः सिद्धिबुद्धिसमायु
 तः ॥ मुक्तामालां च परशुं बिभ्रद्यो मेघपुष्पजम् ३० कांचनकाटिं सूत्रं च तिलकं मृगनाभिजम् ॥ उरगं नाभिदेशे तु दिव्यांबरविराजितम् ३१ महोराशि पुरोह
 द्वाचकं पेव दितिर्दृष्टम् ॥ निमील्य नयने मूर्छां मियाय न्यपतद्भुवि ३२ जपं ध्यानं विसृज्य स्मरं चित्तं यामास चेतसा ॥ किमागतं मम पुरोभाष्यं किमिदं मुहुतम् ३३

विस्मृताहं जपं ध्यानं किं वायं परमेश्वरः ॥ वरं दातुं समायातामहं साभासयन् दिशः ३४ एवं सा विह्वला यावता वेदो जगादताम् ॥ ॥ विनायक उवाच ॥ ॥ सो
 हं देवि दिवारात्रौ यथा यासि च चेत्तसा ३५ दृष्ट्वा निष्ठांतपो वारं वरं दातुमुपस्थितः ॥ वरयस्व वरान्मतो या नया कामयसे हं दा ३६ तास्तान् दास्यामि संतु
 छस्तपसा नैव सुव्रते ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ तदीयं वाक्यमाकर्ण्य स्वस्था जाताऽदितिस्तदा ३७ बद्धांजलिपुटादीनां प्रणमनमविनायकम् ॥ अवदन्न तद्देवम
 तर्कयन् मनसा सदा ३८ ॥ ॥ अदिति रुवाच ॥ ॥ त्वमेव सज्जसे विश्वं पासि हं स्थसि लेश्वरः ॥ नित्यो निरंजनो देवो निर्गुणो निरहंकृतिः ३९ नानारूपधरो
 नित्यो योगगम्यो खिलार्थकृत् ॥ इदानीं सौम्यरूपेण वरं देहि विनायक ४० यदि तुष्टोसि देशयादिदो वरो मम ॥ तदा मे पुत्रतायाहिततो मे छतकृत्यता ४१ तत
 स्ते सैव नयास्ये साधूनां पालनं भवेत् ॥ दुष्टानां निधनं देवलोकानां कृतकृत्यता ४२ ॥ ॥ विनायक उवाच ॥ ॥ अहं ते पुत्रतायास्ये पास्ये साधूश्चकंदकान् ॥ हनि
 व्ये स कलां वांछां पूरयिष्ये तवापि च ४३ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा तं धैसौ देवो विनायकः ॥ सादितिः कश्यपं गत्वा सर्ववृत्तांतमब्रवीत् ४४ ॥ अदि
 तिरुवाच ॥ तवाज्ञया गतारण्यं तपस्तप्तं महत्तरम् ॥ वरं दातुं महोरूपजागतो सौ गजाननः ४५ दृष्ट्वा स्वरूपं भतीति स्मितो प्रार्थयि विनायकः ॥ तेन नाना विधा
 दत्ता वरो मे मुनि सत्तम ४६ यास्ये पुत्रवमित्युक्त्वा तं धैसौ विनायकः ॥ सिद्धकार्या तव बलादागता स्वाश्रमं मुने ४७ ॥ कउवाच ॥ इति तस्या वचः श्रुत्वा वर
 दानं सुयोपमम् ॥ जहर्ष मुनिमुख्यो सौ तया सह मुनीश्वर ४८ रेमाते परम प्रीत्या जमृता दिवनिर्हतौ ४९ ॥ इति श्री गणेशपुराणे उत्तरखंडे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥
 ऋगुरुवाच ॥ अथ सा मे दिनी दुष्टदृत्य भारप्रपीडिता ॥ वेषांतरं समास्थाय जगाम कमलासनम् १ दीनाहं तांजलिबद्धा जगादपद्मं संभवम् ॥ भूमिरुवाच ॥
 जाताहं मलिनार्दीनां हीनाय ज्ञव्रतादिभिः २ स्थानं अथास्तथा देवाः सैद्वाः सर्षिणा विधे ॥ अतिभाराति संतप्ता कंत्वा हं शरणं गता ३ येनोपायेन दुष्टानां नाशः
 स्यात्तद्दिधीयताम् ॥ नो चेद्द्रसा तं लयास्ये स पर्वतजनाकुला ४ ॥ ऋगुरुवाच ॥ इति वाक्यं यं रिच्य सा श्रुत्वा कस्तामथा ब्रवीत् ॥ अहं सर्वलो कपालाब्जं द्वादे
 वता गणाः ५ ऋषयोऽपि स्वधा स्वाहारहितादुःखिता भूशम् ॥ भूस्थाना भूधर्मन्ना भूशारायथालये ६ सर्वे वयं प्रार्थयामो देवदेवं विनायकम् ॥ ब्रह्मरू
 पं निराकारं जगत्करणकारणम् ७ यदा साकारताया लोका नं देवयोगतः ८ तदा शं सर्वलोकानां स्यात्तात्वापि वसुधरे ९ ॥ ऋगुरुवाच ॥ इत्युक्त्वा तु
 बुद्धे वं ब्रह्माद्यार्षिणा मुदा ॥ निराकारं च साकारं बद्धांजलिपुटास्तदा १० नमोनमस्ते सुरशत्रुनाशनमोनमस्ते रत्नभक्तपाश ११ नमोनमस्ते खिललो कधामन् ॥ नमोनमस्ते खिललो
 ककारिन् नमोनमस्ते खिललो कहारिन् १२ नमोनमस्ते निजभक्तपोषणमोनमस्ते लघुभक्तितोष १३ निराभयाया खिलकामपूरनिरंजनाया खि
 लोदैर्यदारिन् ॥ नित्याय सत्याथ परोपकारिन् समायसर्वत्र नमोनमस्ते १४ एवं स्तुत्वा पुनः भोर्बुद्धे वं विनायकम् ॥ ते सर्वे मुनयो देवा विह्वला भूशदुःखिताः

१४ हाहामृतं जगत्सर्वस्य दधास्वाहा विविजितं ॥ वयमस्तु ह्यंता जगत्पशवो यथा १५ अतो मुत्सं महादित्यं जहि विश्वं भ्रातृभ्युना ॥ एवं तु वसुसर्वेषु ग्राहवाणि भोगता १६ कथयस्व गृहे देवो वतारिष्यति सांप्रतं ॥ करिष्यत्यहुतं कर्म पदानि वः प्रदास्यति १७ दुष्टानां निधनं चैव साधूनां पालनं तथा ॥ १८ गुरुवाच ॥ एवमाकर्ण्य तां वाचं ब्रह्मा प्रोवाच मोदिनीम् ॥ स्वस्था भव धरे देवि न भो वाणि विनिश्चयात् ॥ देवाः सर्वे मृत्युलोके वतारिष्यन्ति त्वत्ते ॥ हरिष्यति महाभारम वतीर्णा विनायकः १९ ॥ २० गुरुवाच ॥ इत्युक्त्वा सा तदति न ब्रह्मणा हृष्टमानसा ॥ स्वस्थानमगमत्साथस्वस्थचित्ता यथा गतदा २१ ततो बहुतिथे काले दितिः सा गर्भादये ॥ तेजोतिवद्वधेतस्यादिने दिने यथा शशी २१ संपूर्णे न व मे मासेषु वे पुत्रमुत्तमम् ॥ ब्रह्मवाक्यादमूल्यया तोनाम्ना कश्यपं नदनः २२ दशभुजो बहुबलः कर्णकुण्डलमंडितः ॥ कस्तूरी विलसद्बालो युक्तः भ्राजि मस्तकः २३ सिद्धिद्विद्युतः कंठेरत्नमाला विभूषितः ॥ चित्तामणिलसद्ब्रह्मज्ञापुष्पाक्षराधरः २४ उन्नमोऽभ्युदयः चारुललाटो दंतदीप्तिमान् ॥ देहकां त्याह तत मादिव्यावरयुतः शुभः २५ एतादृशा निरीक्ष्ये न बालं तत्पितरौ तदा ॥ ततेजसा हतदृशौ किंचिद्भ्रष्टं न शेकतुः २६ बलादुन्मील्य न येन दृष्ट्वा तद्गूप्सुतमम् ॥ न नंदतुरुभौ पश्चाद्बालस्ताविदमब्रवीत् २७ बाल उवाच ॥ मातस्त्वया यतः पूर्वमहस्रपरिवत्सरं ॥ येन रूपेण संस्थितस्तनयत्वेन यथा चितः २८ तदानाना वारं दत्त्वा पुत्रत्वं गतोऽभ्युना ॥ सोऽहं भूभारहरणं विधास्ये मे व नंदयोः २९ ब्रह्मादीनां पदमाप्तिर्यद्वैदविनाशनम् ॥ ३० गुरुवाच ॥ इत्थमाकर्ण्य तद्वाक्यं सानंदं श्रूय भूवतुः ३० चक्रवाकौ यथा वीक्ष्य न भसीविवाकरम् ॥ ऊचतुस्तं दापुण्यमद्भुतं नौ समुद्यतम् ३१ येन नौ पुत्रतां यातः परमात्मा विनायकः ॥ धन्यकुलं नोऽपि तरो जनुषी ज्ञानमेव च ३२ यतश्चाचर गुरुः सर्वसाक्षी निराकृतिः ॥ नित्यानंदमयः सत्यः पुत्रत्वमगमच्छुभम् ३३ यस्मिंश्चाचरं प्रोत्तं सूत्रं भणिगणा इव ॥ यः सर्वगः सर्ववेत्ता स एव त्वं संज्ञयः ३४ इदं रूपं परं दिव्यमुपसंहरं सांप्रतम् ॥ प्राकृतं रूपमास्थाय क्रौडस्वकुहका यथा ३५ यदा यद्गूप्सुत्येतं तदा तत्त्वविधास्यसि ॥ इत्थमाकर्ण्य तद्वाक्यं पिदधे रूपमात्मनः ३६ द्विभुजः प्राकृतो बालो रुरोद्धरणीतले ॥ रसातलं च गगनं न दद्यान् विदिशो दिशः ३८ तच्छब्दश्रवणं द्व्यंथा जाता गर्भवती दुमाः ॥ नीरसाः सरसाः शक्रो जट्टपेदे वता गणैः ३८ अयं बभूवुर्देवैर्यानां वधे धरणीतदा ॥ चकार जातकर्मास्य कश्यपो ब्राह्मणैः सह ३९ प्राशयित्वा मधुघृतं परस्पर्शं मंत्रतश्च तम् ॥ अपायय त्तनौ बालं मंत्रपाठपुरःसरं ४० छित्त्वानालं तु संक्षाल्य बालं प्रास्वापय च्चसा ॥ ददौ दानान्य नेकानि ब्राह्मणेभ्यो मुनिस्तदा ४१ अदापय त्प्रातिष्ठहं सप्तमे दिवसे दितिः ॥ इक्षुसारं पंचमेतु वायना निमहा मुदा ४२ महोत्कटेति नामास्य चक्रकदाशोऽपिता ॥ बालोऽपि वद्वधे शीघ्रं शुष्णक्षेपे यथा शशी ४३ सर्वेभ्य उक्तोऽयं स्मान् महोत्कट इति स्मृतः ४४ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखण्डे विनायका विभर्तिनाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ४५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वसिष्ठवा मे देवाद्यामुनयस्तनयं तदा ॥ जातं महोत्कटं श्रुत्वा दर्शनाय प्रतस्थिरे १ यता गृहं कश्यपस्य तेनाथपरिपूजिताः ॥ विष्टरं पाद्यमर्घ्यं च दत्त्वा गां चापि दक्षि

णाम् २ वद्वांजलिपुटोऽवोचइधन्योऽहंपितरौतपः ॥ यद्विद्वहरिपूर्यंवधादपद्ममयेक्षितम् ३ कंचिदगमनेहेतुज्ञातुमीहितपोषनाः ॥ तेषामध्येश्रष्टत
 मोवसिष्ठःप्राहंतमुनिम् ४ ॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ श्रुतस्तेतनयोब्रह्मन्नादस्तुमहोक्तः ॥ तंद्रष्टुवांचसंप्राप्तान्धार्तिकचित्प्रयोजनम् ५ ॥ ॥ क
 उवाच ॥ तत्कालंसादितिर्बालंद्रष्टुतेषामथानयत् ॥ उक्तदन्येषकर्मणिपरिष्णयतिमहोक्तः ६ द्वात्रिंशलक्षणयुतोवसिष्ठप्राहंतमुनिम् ॥ अवतीर्णोमहा
 तेजाःपरमात्माविनायकः ७ अनेकान्यस्यविघ्नानिभविष्यतिमहामुने ॥ तानिसर्वाणिनश्यंतिरक्षणीयःक्षणेक्षणे ८ यतोऽस्यरौचरणीध्वजांकुशविरा
 जितौ ॥ ततःसंपूजयामासमुनिःकथयनंदनम् ९ प्रार्थयामाससर्वैस्तेभूआरहरणंकुरु ॥ साधूनांपालनंदेवदुष्टदानवघातनम् १० तेसर्वेमुनयोजगमुस्तं
 णम्ययथागतम् ॥ ततःसख्यातिमगमन्नाम्नाकथयनंदनः ११ एकस्मिद्विसेप्रातःस्नातुंयातेमुनोर्बहिः ॥ अस्वापयत्स्वतनयमादितिष्ठहमायौ १२ च
 कारयज्ञसंभारांस्तावेदकानिशाचरी ॥ विरजेत्याभिविख्याताविकरालेक्षणानना १३ हलदंतीदरीनासापादचूर्णितभूधरा ॥ दीर्घस्तनिलालजिह्वागोपुर
 स्पर्द्धिसद्गंगा १४ जग्राहबालकंसातुसर्वभक्ष्यानिशाचरी ॥ धुधिताभक्षयच्छीघ्रंपक्वंभाफलंयथा १५ शनैर्जगामगगनंजंलपातुंभुवंययौ ॥ पपौजलंबहृतरं
 पपातष्टुलोदरा १६ मूर्छामवापमहर्तमिपदंष्टोनरोयथा ॥ लुलोत्थरणपीष्टमहाशूलवतीयथा १७ मुंचमुंचेतजिल्पंतीपदंगंतुमथाक्षमा ॥ हाहाकारंप्रकु
 र्वतीन्नतीवक्षःशिरोगुस्सम् १८ तावेदंहांतरेतस्यावष्टभेसुनिनंदनः ॥ विदार्यजठरंस्यावक्ष्येवस्थितोभवत् १९ यथाजालंविदियैवबहिर्यातिमहाक्षयः ॥
 सातदैवमारावंकृत्वाप्राणावजहौखला २० चूर्णयामहासदेहनपंचयोजनगान्द्रुमान् ॥ विरजाविरजास्तेनप्रापितानिजधामसा २१ दृष्टेस्पृष्टेकृपासिधौजगदी
 नेकथंभवेत् ॥ ज्ञानेदेमोक्षदेनृणामावृत्तिर्भवसागरे २२ अदितिष्ठहकार्याणिसंपाद्यबहिरागता ॥ नददर्शतदाबालंरुग्दंष्ट्रशुःखिता २३ गृहेष्टहेनिरिक्ष्यै
 वनालभत्कापिबालकम् ॥ ततोपतद्वरापृष्ठेहाहाकांप्रकुर्वती २४ अन्याश्चरुद्रुस्तस्याःश्रुत्वारोदनमुच्चके ॥ आश्चर्यपरमंचक्रुःसर्वलोकाभयातुराः २५
 साशुष्कवदनादीनाविललापमुहुर्मुहुः ॥ मुखंसंजाजेनेनेष्टजंलशुजलालुले २६ कल्पद्रुमइवप्राप्तःकेननीतोममार्भकः ॥ वरदानंकथंतस्ययथास्याजगदी
 शितुः २७ दंतंनिधानंदेवेनकेननीतंदुरात्मना ॥ कथंभूढतराजातालब्धविज्ञानसागरा २८ कथंदरिद्राजाताहंलब्ध्वाकांचनपर्वतम् ॥ एवंविलपतीवक्षोन्न
 तीसाप्याननशिरः २९ आश्रमाद्बहिरागच्छक्रोशमात्रंनिशाचरीम् ॥ ददर्शपातितांतस्यावक्षस्येवचतंशिशुम् ३० क्रीडंतंहास्यवदनंप्रबुद्धमिवकाभिनम् ॥
 धावमानतमादायाल्लिंगचचुंब ३१ उवाचानंदपूर्णसामहृदगंधमधुना ॥ यद्वाक्षसीशयान्मुक्तोबालकोदैवयोगतः ३२ ययौसबालास्नात्वासानि
 जमाश्रममंडलम् ॥ वृत्तांतंसर्वमाचष्टेश्चवासोप्याहकथयः ३३ भूतभाविविशेषज्ञैरुक्तंयन्मुनिभिःप्रिये ॥ तदेतस्तस्यमभवत्तदाशीर्विचनदयम् ३४
 जीवितोखिलभक्ष्यायाबालकःपुण्ययोगतः ॥ ततोर्क्षांचकारासौदैदानान्यनेकशः ३५ शांतिकंकारयामासस्वस्तिवाचनपूर्वकम् ॥ क्षणमात्रंनहातव्यो

दितिमेवंसमादिशत् ३६ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउत्तरस्थण्डेविंशतिश्लोकात्मकोऽष्टमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ कउवाच ॥ विरजानिहतांशुत्वाराक्षसैर्बलवतराम् ॥ उद्धतोऽधुराश्वापिराक्षसैर्बलवतरौ १ आगतावाश्रमपदंकरथपथमहात्मनः ॥ शुकूरुपधरोबालोद्वहाम्रोचेऽदितितदा २ त्यक्त्वास्तनं दीपतां मेऽभौरंतुशुकाविमौ ॥ सोचेतंसमौशक्यैर्भूगयानलियाक्काचिव ३ अथापिथंयुताचेदुडुयैतौगमिष्यतः ॥ कटेरुतीर्यजग्राहबालरुतौशेनवतदा ४ पक्षाघातेनचंचूचजघनतुस्तौऋशंचतम् ॥ तावदारुफालयसोपितौबलेनधरातले ५ जहतुस्तौतदाप्राणान्निरूपधरावुभौ ॥ तद्वेहभारभीत्याभूदंशुविहलिताभवत् ६ भ्रमदृक्षौसनिनदौदेहौनिपतितौतयोः ॥ गम्युतिमात्रतौदृष्ट्वादितस्तुनुरग्रहीत् ७ शरीरेदृष्टेनमुनिनाविरुदतेयोः ॥ छिन्वाद्ददाहतौ लोकःकाष्ठसंचययोगतः ८ चकाराद्भुतशान्तिर्बालकाम्बुदयेच्छया ॥ आश्चर्यपरमचक्रोशिशोर्दृष्ट्वापराक्रमम् ९ उवाचपरमप्रतीदितिपुत्रयुतांतदा ॥ गौनदेवेनशक्रेणनहतौराक्षसंश्वरौ १० शुकूरुपधरोवैतौलीलायाशिशुनहतौ ॥ अदितंचक्रुकोपामौकिमधमोचितस्त्वया ११ रक्षितोजगदीशेनक्कायुष्यनाम्यविद्वहे ॥ अविस्मरोरक्षणीयोबालोयंयत्नतःसति १२ कथंचनिहतावैतौगिरिसारौनिशाचरौ ॥ निशाचरस्थलमिदंकथंजीवोच्छिथुर्मय १३ ॥ कउवाच ॥ उक्त्वापरस्परतौतुस्नाप्यबालंतथाविधम् ॥ स्नात्वासुषुप्तुस्तत्रदंपतीविस्मयाव्वितौ १४ ततश्चतुर्थेषुसस्वाश्रमात्सरोयौ ॥ कासारंजलैर्ज्युकिंनक्रमस्यगणैर्युतम् १५ तमालदृक्षसरजंजंबाप्रपनसान्वितम् ॥ नानादृक्षलताकीर्णफलपुष्पसुशोभितम् १६ नानापक्षिगणकीर्णनानायुनिगणान्वितम् ॥ अतिस्वच्छजलंरम्यंमुजनस्यैवमानसम् १७ व्यतीपतिसोमवत्यांस्नातुंतत्रागमदितिः ॥ उपवेश्यस्वकंबालमाकंठजलाग्राभवत् १८ बालउड्डीयतांगुंजलमभ्येपपातह ॥ चिक्रीदसजलेयावत्तावन्नक्रोदधारतम् १९ धावयावेतिजननीबुक्रोशजलमभ्यगा ॥ आगत्यजननीबालंशुहीतुंनैवचाशकत् २० आकृष्यतेजलेतेनजनन्याबहिरैवसः ॥ सनकोबालसहितांदूरेचक्रर्षह २१ बालोवदत्ततांसनमोच्योहंतुतस्त्वया ॥ सहत्वयासैहवाहंभरिष्येनवलंम २२ दृष्ट्वासबालामाकंठमांतांविहलांश्रुशम् ॥ निष्कासितुंबलाच्छिष्याउड्डीयपतितावने २३ तस्माद्बलवतोनक्तोपिशक्तानचाभवत् ॥ ततोत्यंतंबलतस्यदर्शयामासबालकः २४ लीलैर्यैवतदानक्रंष्ट्रिथ्यांजलतोलिपत् ॥ वायुर्यथाफलंपक्रावाणंबालकोयथा २५ शरीरंदृश्यतेतस्यविशिणीपतिंतंभुवि ॥ गतेचष्टंगतप्राणंयोजनायतमद्भुतम् २६ सबालासहशिष्यैःसाधुदंष्ट्रासादितिस्तदा ॥ ततोदिव्यपुष्पश्चित्रगंधर्वस्तमुवाचह २७ अहमासपुराजगंधर्वाणांजानन ॥ विवाहेसर्वगंधर्वाभिमगंहुमुपागताः २८ पूजिताःपरयाभक्त्यानग्र्यपूजितोमया ॥ वैवाहिकानिकार्याणिर्कुर्वताकुपितोमुनिः २९ शशापमानंक्रवरोभविष्यसिसरोगतः ॥ समाकर्ण्यमुनेःशापमुपशापंतंमर्थयम् ३० ततोऽष्टगुरुबोचेऽथंयदाकश्यपंनंदनः ॥ गजाननःस्थुश्चोत्तुतदास्ववंपुराप्स्यसि ३१ इदानीमसि विज्ञातो बालरूपि गजाननः ॥ त्वमेव जगतां नाथः कर्ता पातापहारकः ३२ निर्गुणो निरहंकारः सदसत्कारणं परम् ॥ नानावतारैर्भक्तानां पालकोऽहं

छनाशनः ३३ सर्वव्यापीपूर्णकामोनेकब्रह्माडनायकः ॥ मुनीनामप्यगम्यस्त्वमेनोवागनिरूपितः ३४ इतिस्तुत्वाचनत्वाचसंपूज्यबालरूपिणं ॥ गजाननप्र
 यातोसौष्ठवाप्रदक्षिणांमुहुः ३५ अदितिबालिकंयुद्धालायित्वास्तनंददौ ॥ आश्चर्यमानसायाताप्रसन्नानिजभंदिरम् ३६ प्रणम्यकथयंपसर्ववृत्तान्तसमभाष
 त ॥ सविस्मितोब्रवीच्चैनमयंतुपरमेश्वरः ३७ लीलाविग्रहवान्मयेमानुषेहमाश्रितः ॥ अत्यद्भुतानिचायानिकमर्ण्येषकरिष्यति ३८ देवासुरैरशक्या
 निद्रष्टव्यानिप्रसादतः ॥ अस्मिन्भक्तिर्दृढाकायजनैरत्माहितेषुभिः ३९ इतिश्रीगणेशपु० उत्तर० नक्रमोक्षणनामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ६३ ॥ ॥
 कउवाच ॥ ॥ अन्यत्तेकथयिष्यामिचरितंबालरूपिणः ॥ गजाननस्यावहरंशृणुष्वेकसनामुने १ एकस्मिन्समयेहाहाहूहूहूतुंबरेवच ॥ वीणागानरतावी
 णाहस्ताहरिपरायणाः २ शंसचक्रगदापद्मबालसीदामभूषणाः ॥ गोपीचंदनलसितांभार्षीतांबरधराःशुभाः ३ कैलासंगुकामास्तेकथयस्याश्रम
 ययुः ॥ अतिसमानितास्तेनपूजिताश्चयथाविधि ४ उवाचप्रणतस्तत्सोनायासेनसतांदाशः ॥ केनपुण्येनसंजाताधर्मार्थकाममोक्षदा ५ धन्यतपोज
 निमर्तापितरौज्ञानमाश्रमः ॥ प्रयोजनंजनहंचलनेतद्वदंतुमे ६ इतितद्वचनंश्रुत्वासंश्रुत्वास्तेतदब्रुवन् ॥ कैलासंगुकामानांजातंत्वद्दर्शनंहिनः ७
 दुरितविलयंजातंचमफलंजनुः ॥ अदूरेपरमासिद्धिर्विश्रांतिःपरमाचनः ८ अनुजानीहिगच्छामोगिरिशंद्रमुत्तुकाः ॥ श्रुत्वावाक्यानितेषांपुनरु
 चेत्तपोनिधिः ९ मुक्त्वाव्रजंतुविश्राम्याप्यमुक्त्वेतोनकोगतः ॥ मज्जनायजलत्वेभ्यादत्त्वापाकमकारयत् १० देवाचनरताःस्वात्वाबभूवुर्भुनिसत्तमाः ॥ तोपिसं
 पूज्यशर्वाणीशर्वविष्णुंविनायकं ११ रविंविष्णुमयंभ्याननिष्ठाआसन्मुहूर्ततः ॥ तदाविनायकोबालोरभित्वाबालकैर्बहिः १२ आगतोतदृंहतावपंचमू
 र्तिदर्शसः ॥ गृहीत्वाबहिरैवाशुर्विक्षेपाग्निगृहंययौ १३ अस्मांगरागंसर्वहृत्वालीनोभवत्तसः ॥ विस्मयध्यानंनपश्यन्मूर्तीस्तोपुरतःस्थिताः १४
 ततस्तेविस्मिताःसर्वेपरस्परमथाब्रुवन् ॥ केनदेवेननीतानोन्मूर्तयःकर्महेतवः १५ गंधर्वागणसायक्षानेतुंमूर्तीःकिमागताः ॥ किंवासत्वपरिक्षार्थंअ
 र्थानंगताइमाः १६ ततःक्रोधेनमहताकथयंप्रष्टमागताः ॥ भवदूहेकंध्याननिष्ठानांमूर्तयोगताः १७ क्रीडतिजातिवैरास्तआश्रमेइतरेतरम् ॥
 देवाविभ्यतितत्क्रमादाश्रमेदस्यवःस्थिताः १८ इतिश्रुत्वावचस्तेषांकथयपोतिरुषान्वितः ॥ अओजिनोविनिश्चिद्यमूर्तिप्रार्थित्विनाचतान् १९ ततः
 शिष्यान्समाकार्यकथयपोमुनिसत्तमः ॥ तानुवाचनमेजन्मावध्यत्रतस्क्रोभवत् २० देवादिदानींकोजातोदशुस्तत्रवदंतुमे ॥ क्रोधवाक्यंनिशम्येत्यंऊचुः
 शिष्यागुरुंयति २१ नवयंतस्कराःस्वामिन्पुत्रस्तेविदितस्तव ॥ दोषानुवर्तिदोषाअस्माकंतन्नचक्ष्महे २२ तेषांब्राह्मीसमाकर्ण्ययष्टिहस्तोमुनिस्तदा ॥ पुत्र
 मन्वेषयन्यातोवह्मचागारेददर्शतम् २३ तेषांपुरःसमानीतोदृष्टस्तैःशिवसन्निभः ॥ उवाचतत्समक्षंतंकथयपःक्रोधसन्निभः २४ मूर्तीरागयशीघ्रंत्वंनोचे
 त्युत्रमरिष्यसि ॥ मयाननीतारतास्तातप्रत्युवाचसनिर्भयः २५ ब्रवीद्विषयपथंयत्तमेवकरोम्यहम् ॥ एवंवदयपितुर्भौत्सारोदभृशमर्भकः २६ प्रसाप्य

वदनंभूमौपतितोऽष्टविह्वलः ॥ जननीचतदायातातासुवाचततोभक्तः २७ यदिमेभक्षितादवास्तव्यास्येदृशतांभय ॥ प्रसारितेद्वारस्येसादृशोविश्व
मंत्रा २८ विस्मितामूर्च्छिताभूमौपतिताभयविह्वला ॥ ततस्तेददृशुस्तन्मग्नंयथाकथय्योपिच २९ कैलासंशंकरंसांगैकुंठविष्णुमेवच ॥ ब्रह्माणसंख्योलो
कंशक्रंचैवामरावतीम् ३० सपर्वतवनकीर्णधरणालोकसंयुताम् ॥ सारितःसागरानयक्षावरक्षांसिपद्मानपि ३१ वृक्षान्यपक्षिगणंश्चैवसुवनानिचतुर्द
श ॥ इंद्रादिसर्वलोकंश्चपातालानिदिशोदश ३२ ततोमाताप्रबुद्धासास्तनयानंदौयुदा ॥ ननामकथयस्त्तुदृष्टेयंविश्वरूपिणं ३३ तर्कयामासमनसिसा
क्षादीस्वरएवयः ॥ अवतीर्णोममगृहेतमहंताडितुंगतः ३४ ततःसकथयःप्राहमुज्यतांभितितान्प्रति ॥ नायंबालस्ताडयितुंमयाशक्योमहाबलः ३५ भो
षयंतृक्षरूपेणसमष्टिव्याष्टिरूपवान् ॥ भवतांयदिशक्तिश्चेत्ताडयतांमूर्तिहेतवे ३६ तद्वनुनययिच्छिद्वक्ष्यामस्तबालये ॥ अत्रंवाकंदमूलादिपंचायतनमंतरा
३७ इत्युक्तवतोददृशुर्बालकंपंचयापिते ॥ शिवाशिवेनवशेषोभाननरूपंतमेवहि २८ प्रणेमुत्थिरचितास्तेपुपूजुस्तुवज्रगुः ॥ क्षणंतेददृशुर्बालक्षणंपंचस्व
रूपिणम् ३९ क्षणमहाभ्रीतिकरणंतंविश्वरूपिणम् ॥ ततस्तस्मैनिवेद्यान्नपूहुंसमुजुश्चते ४० ततस्तेतुतुबुभूजुःसंयुजुः ४१ ॥ त्रयजुचुः ॥
अज्ञानेनविमोहितंजगदिदंसंसारचक्रेभ्रमन्नानाभेदधियास्वरूपविभुसंनानाविधिभ्रामितम् ॥ नानापाशनिधित्रितानिजकृतैःकर्माकुरैर्भ्रंशितनानारूपमरूपपे
कमगुणंहित्वाभवंतविभो ४२ अन्येतेचरणारविदनिरताहित्वाफलंयजकाज्जात्मानंस्वपेषुवर्षसुसुदसंचितयंतोमलाः ॥ तेज्ञानेनविभूयसर्वकलुषदग्ध्वां
कुरां कर्मजांस्वामेवाशुविशंतिसर्वसरितोवाह्निंयथामेवजाः ४३ योकेचिद्भजनानुरक्तमनसःसिद्धिगताभूयसितैत्रैवनिमग्नमानसतथाविरुमयपादांबुजं ॥
तेकृष्णदुपुरुषश्चोत्तमपदंस्मात्पततोनिजादज्ञानाद्विदुर्विषहिपिबतोहित्वामृतहूलम् ४४ तस्मान्नोजननंभवेद्यादिशुभंयद्वाशुभंत्वस्मदतिरास्तांतत्रानिरे
तरंशुभकरीभक्तिश्चदुःसाशिनी ॥ एवंचेन्नमतांकदापिहिवेत्संसारपाथेनिधेर्निस्तरोभवतःकृपेक्षणवशात्सर्वात्मनेतनमः ॥ ४५ ॥ तवावताराब्रह्महिकोपि
शक्तोवेत्तुंकथंवाकतिचिकेदति ॥ योगीशमायेशगुणेशभूभन्नमोनमस्तेभगवन्नमस्ते ४६ ॥ कउवाच ॥ एवंस्तुत्वागतास्तेकुलासंगिरिशालयं ॥ पंचाय
तनमर्चतोविस्मिताबालचेष्टितं ४७ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउत्तर०बालचरितेहादिस्तुतिर्नामनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ४४ ॥ कउवाच ॥ ततस्तुपंचमेवर्षे
सचौलंब्रतबंधनम् ॥ चकारकथय्योधीमान्मूत्रोक्तविधिनाशुभम् १ शुभेमुहूर्तेलग्नेचब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ आकारिताःशिष्यगणैर्देवदानवराक्षसाः २ मुनयो
यक्षनागाश्चताराजर्षयोपिच ॥ वैश्याःशूद्रास्तथायातानोपायनपाणयः ३ ववहर्बहुवाद्यानिदृष्टवैराहतानिच ॥ गणेशपूजनंचक्रेस्वस्तिवाचनमेवच ४
मंडपस्थापनंचक्रेमातृकापूजनंतथा ॥ चकाराशुदयश्राद्धब्राह्मणानतथाचैनम् ५ सुहृदंवलदानंचदकारसथार्हतः ॥ अन्येषांचतथातेपिवस्त्राणिनिदुहुः

पुरः ६ होमोतेपुनरानर्चब्राह्मणांकश्यपस्ततः ॥ अंतःपदवेदिकायां यारयित्वा सत्स्वरम् ७ कृत्वा मिस्थानं पूर्वमुपनिष्पृथ्वबालकम् ॥ सुवासिन्यो ब्राह्मणा
 रतमक्षताभिरवाकिन् ८ तन्मध्यराक्षसाः पंचमुदुष्टब्रह्मालिंगिनः ॥ अह्वैस्तमाकिरन्मुदुष्टास्तत्स्नानहरणेच्छया ९ विघातश्चैव पिण्णक्षोविशालः पिंगलस्तथा ॥ च
 पलश्चमहापुंड्रावक्षमालाविमृषिताः १० जलपात्रभृतो नर्घ्यवस्त्रांबरधराः शुभाः ॥ विशीर्णजायतदेहः कुमारस्य तदक्षतः ११ ज्ञात्वा कुमारस्तान्मुदुष्टान्मंत्रयामा
 सतंडुलात् ॥ महोत्कटः प्रचिक्षेपतंडुलान्पंचपंचसु १२ तद्वैवर्गितप्रमाणानि जरूपं समाश्रिताः ॥ करालाः पतिताभूमौ विशीर्णा दशयोजनम् १३ वज्रावाताद्य
 थापेत्तुर्गिरयस्तु बिडौजसः ॥ कोलाहलो महानासीद्रजसाच्छादितादिशः १४ कथं व्यापादिताः पंचराक्षसाः कूटरूपिणः ॥ क्षणेनानेन बालेन जानिमोखिला
 अमुं १५ अवतीर्णो भुवो भारं हनुं किंपरमेश्वरः ॥ एवं तोगिरिष्ठेते ब्रह्माद्या देवतागणाः १६ वयं पुष्पवर्णाणि विमानवरमाश्रिताः ॥ नीतेषु तेषु प्रेतेषु ब्राह्मणाः
 कश्यपोपि च १७ उपनीतितत्र शौवासश्चमखलामपि ॥ उपवीताजिनेदुंदुस्तस्मैस्समंत्रतः १८ ततोऽजलिं पूरयिवाप्रोक्ष्य मंडलं रवेः ॥ होमं सर्वसमा
 प्येनंसां वित्रिकश्यपोब्रवीत् १९ पादमर्धततः सर्वाभिक्षां मातापुरादौ ॥ असंख्यातास्ततो भिक्षादुदुस्ते सर्वआगताः २० उपदिश्यततश्चैनं शौचाचारानने क
 शः ॥ पुनश्च ब्राह्मणान्पूज्यवासां सिकांचनचंगाः २१ महत्यरिष्टेति तस्मिन्स्तेभ्यो भक्तया ददौ भुनिः ॥ वसिष्ठस्तं सभामध्ये निनाय ब्रह्मणो तिकम् २२ सोपिक
 मंडलुजलैरस्य तीर्थं गृहीतवान् ॥ सर्वदा विकसत्पद्मं ददावस्मै करस्थितम् २३ ब्रह्मणस्पतिरियं वनं भवक्रेतदास्थसः ॥ संपूज्य नमचक्रे स्य भारभूतिबृहस्पतिः
 २४ रत्नमालांददौ चास्मै कुबेरोपि गलास्थिताम् ॥ सुरगंदेतिनामस्य संपूज्य च कारह २५ सर्वप्रियेतिनामस्य दत्त्वा पाशमपांपतिः ॥ शृण्वत्सु सुसंवेषु च
 कारशं करोपि च २६ त्रिशूलं दमरुं दत्त्वा विरूपाक्षेति चान्यथा ॥ दत्त्वा चंद्रकलां नामभालं चंद्रेति च करोत् २७ रामस्य जननी चास्मै सखी बालाय चार्पयत् ॥
 परशुं परशुहस्तेति नाम चक्रं फुटमुदा २८ पुनः संपूज्य सिंहसादौ दवाहनमुत्तमम् ॥ सिंहवाहनस्यैव चक्रेनामातिमुंदम् २९ उपादिशुदुष्टनाशं कुलशोभिनि
 यक ॥ सागरोद्विजरूपेण मुक्तामालांददावथ ३० मालाघरेतिनामस्य कृतवान्परिपूज्य च ॥ आसनायैतत्तस्मै शेषस्वात्मानमर्थयत् ३१ फणिराजासने
 खेवं नाम चक्रं स्वयं मुदा ॥ दाहशक्तिदौ वाह्निर्धनं जयेति नाम च ३२ प्रपंजेनेतिनामस्यैवाश्वबलमुच्चकैः ॥ एवं सर्वे यथाशक्त्या दत्त्वा नामानि चकिरे ३३ ते
 षां निर्वचनेन शक्तिकस्यापि भवेन्मुने ॥ अपुपूजन्नचैनं संशकोमदविमोहितः ३४ नवाकिंचिद्दौ वै न उपपायनवरं शुभम् ३५ अहत्रिलोकीनमितः सुरशोष्टद्वोभुता
 शीलघुमर्भकंतम् ॥ गजेन्द्रगामी हरिशूलपाणिप्रपूजितः कश्यपजनमस्ये ३६ सिंहो यथानातिदण्डं समुद्रः पल्लवलोदकम् ॥ नयाच तितथा नयं वाकल्पवृक्षो विलद
 दत् ३७ एवं तस्याशं बुद्ध्या कश्यपः प्रणिधानवान् ॥ उवाच धर्मसंयुतं वचस्तद्धितकान्यथा ३८ यन्नाहुतानि कर्मोणि यत्र स्थुश्च गुणाकराः ॥ सनमस्यश्च पूज्यश्च
 ब्राह्मणोपि च निर्गुणः ३९ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडेनानामनिरूपणं नाम दशमोऽध्यायः ॥ १०॥ कश्यप उवाच ॥ अयं तु महदेकोपि ब्रह्मवतीर्णः परः पुमान् ॥

अनिर्वाच्यगुणोद्दीनगुणैस्त्रिभिर्नाहतः १ एतद्विरोधं कुर्यात्सपदंशतामियात् ॥ एतस्याद्भुतकर्माणिशृणुमेगदतःसुर २ विजाराक्षसघोराहं तु मेन
 समागता ॥ साहता तेन बालेन पतिता हि द्वियोजना ३ उद्धतश्चैवं धुंश्रुद्धैत्यौपरमदुर्मदौ ॥ शुक्ररूपधरावेन निहंतुं समुपागतौ ४ पक्षधृत्वा पोथितौ
 शिलायांगतजीवितौ ॥ निपेततुर्धरापृष्ठे विशालौ सवद्वगतौ ५ तथैव चित्रगंधवे जलेन क्रवमागतः ॥ एतस्य रसप्रज्ञात्रिण गतो दिव्यशरीरताम् ६ हाहा
 हूहूतुं बरुणां सत्स्वसोधनायसः ॥ जहार पंचायतनं पंचास्वयमप्यभूत् ७ सर्वेषां च समक्षं वे निहताः पंचराक्षसाः ॥ एवं पुनि वचःश्रुत्वा बभूव लवत्रहा ८ इंद्र उ
 वाच ॥ न दृष्टेऽस्य गुणोत्कर्षस्तावन्वाभ्यवेक्ष्यम् ॥ कउवाच ॥ ततो दिशवायुसंनयै न व्योममंडलम् ९ तस्यानुज्ञापदं वायुयुगांतमदृशो ववौ ॥ जां
 दोलयन् सर्वलोकं भ्रामयन् कुयारान्भृशम् १० अकालः प्रलयः किमु प्राग्बलोकानां जनः ॥ इत्येवंभृशं विभ्राज्जयश्चकंपरे ११ बटुने तु समायातो महाश
 त्तया प्रमंजनः ॥ न चासंनत्स्वचलं शरोमवासमपद्यत १२ भग्ने वायौ तु संप्राह शुष्माणपां कशासनः ॥ दहेन त्वंबं दुःशं प्रिंद्रव्याशक्तिरयते १३ तदा ज्ञां शिरसा गृह्य
 जगाम तमुषुधुः ॥ निर्दहन्निव त्रीनलोकान् प्रलयानलसन्निभः १४ अस्मि कर्तुं दुष्मान् सर्वान् शोषयन् सर्वसागरान् ॥ तं दहतं जनान् सर्वान् दृष्ट्वा कश्यपनंदनः १५ तत्क्ष
 णादगिलद्ग्रीभिषजं गुटिकां मिव ॥ गिलिते तादृशे वह्नौ क्रोधोत्पन्नलोचनः १६ सहस्रलोचनो लोको बह्नौ नैःसर्वलोचनैः ॥ तावद्दशं तं तत्र हस्त्राधिकलोचनम्
 १७ असंख्यशीर्षकुटुमन्तं श्रोत्रसंयुतम् ॥ अन्तर्हस्तचरणनंतो दारिद्र्यकृमम् १८ शशिसूयां प्रिनयनं शिखाव्याप्तनभस्तलम् ॥ समपातालचरणसमलोकै
 कमस्तकं १९ असंख्यसूर्यं संकाशं संख्यैर्द्रुसुमेवितम् ॥ असंख्यकेशं संयुक्तं नानाब्रह्मांडरोमकम् २० आपूलयाद्यथा दृक्षेम वरूं दूबरानिवै ॥ औदुंबरे वा
 मशकां संख्यातीता भवन्ति हि २१ तथैवैकैरोमां च संख्यातीतां दंतयुतम् ॥ पश्यंस्तत्रैव कतरं भ्रातः शक्रो विवेश ह २२ पश्यति स्म स तन्मध्यत्रैलोक्यं स बराचर
 म् ॥ अरण्यकदलीकोशपत्रे पत्रेयथाफलम् ३२ असंख्यातं जगत्तत्र पश्यति स्म शचीपतिः ॥ बभ्राम भ्रातृचित्तो सौ नालभन्निर्गमंतः २४ ततो नानामधूनमावे
 वंभ्रममनोरथः ॥ प्रार्थयामास देवं तं दाशक्रो गजाननम् २५ ॥ शक्र उवाच ॥ भृशारहरणार्थं योजातः कश्यपनंदनः ॥ अर्चिद्योमहिमायस्य किमु वण्यो भवे
 न्मम २६ निर्गमं देहि देवं शक्रस्य तं विस्तरात् ॥ अदृष्टपाराद्वर्षाणि द्वांशं श्रयतामया २७ तव कुक्षौ मया दाशिशुव नानि चतुर्दश ॥ स्यानेस्थो न विभक्तानि प्र
 तिरिमां च मे कराट् २८ समष्टिष्वष्टिरूपाणि महाविस्तारवन्ति च ॥ दृष्टानि त्वरूपाणि सुसौम्यानि तिराणि च २९ अद्भुतान्यप्यसंख्यानि वक्राणि नयनानि च ॥
 दृष्ट्वा दुर्दृशैरूपाणि जगत्क्षोभकाराणि ते ३० दैत्यदानवपूणां निमुसमानवन्ति च ॥ यक्षराक्षः पिशाचादि चतुर्गणक वन्ति च ३१ विकारलमहोरूपमुपसंहरा विष
 कृत् ॥ गतो मोहं स्मृतिर्लब्धा प्रसादान्निखिलेश्वर ३२ कायेन मनसा बुद्ध्या वाचा स्वांशरणगतः ॥ प्राकृतं दर्शयिष्ये भूरोपते भक्त्यसल ३३ ॥ कउवाच ॥ ए
 वं यावत्प्रार्थयते स्वात्मानं तावदेव सः ॥ स भामध्यगतं तं च दूशं ब्रह्मचारिणम् ३४ पश्यतां सर्वलोकानां साष्टांगं प्रणमाम तम् ॥ अतिविस्मिताचित्तो सौ लज्जार्ह

*****

*****

निरंतरम् १९ उत्पातो जायते तत्र प्रमेवालको भवेत् ॥ अतो यं यत्नतोरक्ष्यः पक्ष्मणीवकनीनिकाम् २० यथानयसि पुत्रमेतथा त्रत्वं समानय ॥ जोमित्युक्ता
 दितिराजाप्रणिपत्य विस्तृतम् २१ सहतेनययौशीघ्ररथेनानिलरंहसा ॥ गच्छतारथमार्गेण राज्ञा प्राप्ता महादवी २२ नरांतकापि पटव्यस्य स्थानं तच्चाति सु
 दूरम् ॥ रौद्रकेतोर्बलीभ्राता धूम्राक्षो नामनामतः २३ दशवर्षसहस्रं तपस्तेपे सुदारुणम् ॥ सहस्रकिरणं नित्यं नित्यमाराधयन्मुदा २४ प्रार्थयन् सर्वसंहार
 करमायुधमुत्तमम् ॥ त्रयाणां भुवनानां स इच्छन् शत्रुत्वमात्मनः २५ दृक्षस्कंधालं विपादोयुखो धूममापि बन् ॥ एवं बहुतेकाले मोघं शस्त्रमुपस्थितम् ॥
 २६ प्रेषितं भानुना तस्मै राक्षसाय तपस्यते ॥ व्योमव्यापि यस्य तेजो ददर्श स विनायकः २७ शीघ्रमुद्द्वीय जगद्गुरुस्मान्निवपन्नगम् ॥ तदा विस्मयमापेदेका
 शीराजो महामनाः २८ तर्कयामास मनसि लोभे हानौ च जीवने ॥ नास्ति देवातिरेकेण निमित्तं भुवनत्रये २९ मम नैवावत्याक्षिः सहसा तस्य तस्य या
 ज्ञातुं तदस्त्रमाभ्यर्थितो लयित्वा क्षिपन् ३० ऊर्ध्वगतं तदेवाशुरवक्त्राभयानकम् ॥ धूम्राक्षे पतितं तनुस्तदेव द्विधा भवत् ३१ गंडशैलाद्गुमास्ताभ्यां खंडा
 भ्यां चूर्णिताश्रुशम् ॥ धनुःपंचशतं पृथ्वीपतद्भ्यां व्यापिता तदा ३२ ततस्तस्य सुतोऽप्यतो जघनो मनुरेव च ॥ शुश्रूषायां रतौ तस्य पितरं वैक्ष्यतादृशम् ३३
 क्रोधाविष्टौ ददृशतु स्तं विनायकमंतिके ॥ दुद्रुवतुः प्रसार्यैव वक्रकालांतकोपमम् ३४ बहुमानयि पितरं कथं घातितवानसि ॥ इत्युचुतः काशिराजरोषा विष्टौ नि
 शाचरौ ३५ राक्षसोऽसि पुरा पित्रा मम पूर्वैर्नरांतकात् ॥ तं मारयित्वा यत्नेन कथं जीवसि रंष्टुप ॥ ३६ ॥ ऊउवाच ॥ इत्याकर्ण्य नृपो वाक्यं च केपेभ्यः शविह्वलः ॥
 तर्कयामास मनसि कथमानीतवानहम् ३७ नंदनं कश्यपस्यैनमपस्मरामि वस्थितम् ॥ क्रुद्धो नरांतकश्चेन्मे बलाद्राग्यं ग्रहीष्यति ३८ तदामे राक्षसकः स्यात्
 तः शपथमारभत् ॥ ॥ नृप उवाच ॥ एतदर्थं मयानीतो नैवायमभ्रं क्वचिद् ३९ ब्राह्मणेऽवरयोरत्र शपथो मे निशाचरौ ॥ पुरोहितस्य पुत्रोऽयं विवाहायै
 समाहृतः ४० न विघ्नं कुरुंतं त्रनीयतां बालको ह्ययम् ॥ इत्यस्य वचनं ते ममुनि पुत्रो जगाद तम् ४१ कथं बध्वाऽहं हस्तोऽंशिशुभां वं प्रयच्छसि ॥ अदिति
 कश्यपवापि विद्विष्यसि किमु तम् ४२ क्रुद्धश्चेत्कश्यपस्त्वांहि कुर्याद्रस्मन संशयः ॥ एवं वदति तस्मिन् बालके मुनिर्नंदन ४३ भक्षितुं तं समायातो विडा
 लौ मूषकं यथा ॥ प्रसार्य वदं बालो घोरां शब्दमथाकरोत् ४४ षकं पेचत्रिभुवनंतौ च निश्वासयोगतः ॥ संप्राप्तौ मे षपटलं वात्यैव यथा तृणम् ४५ मूहूर्तो द्वि
 तये जाते व्यस्तौ द्वौ तौ निपेततुः ॥ नरांतकस्य नगरे जघनो मनुरेव च ४६ गिरिशिर्षे गंडशैलौ महावती रतीयथा ॥ पतद्भ्यांतच्छरीराभ्यां चूर्णितानि गृहा
 णि च ४७ मुखहस्तरवाजाऽमहाहाकारो महानभूत् ॥ किमिदं किमिदं दूता धावमानायुस्तदा ४८ मृतौ धूम्राक्षतनयौ शुल्बासम्यग्व्यलोकयन् ॥ सचेतनौ
 चतौ दृष्ट्वा सावधाना वकुर्वन् ४९ दूतां स्तावचतुः सर्ववृत्तांतमनुपूर्वशः ॥ वधंपितुः काश्यपेया तस्य श्वासोऽत्रिपातनम् ५० सगच्छति स्म्यदनेन काशीराजेन

१ सद्यस्तस्मै तस्य पादौ तिपाठान्तरम् ।

संयुतः ॥ एवं दूतानि शम्यै न नरांतकमथाब्रुवन् ५१ पितृव्यं निहतं श्रुत्वा सापराधनं रांतकः ॥ ऋषिपुत्रं तथायांतं काशीराजेन संयुतम् ५२ क्रोधेनारक्तनय
 नः पुरः पश्यन्निशाचरात् ॥ आज्ञापयत्तमाने तुं सहल प्रमितांस्तदा ५३ धृत्वा नेयो मुनेः पुत्रो युद्धकृत्सह न्यताम् ॥ काशीराज रथोवापिशिघ्रिगच्छंतुरा
 क्षसाः ५४ आज्ञामात्रेण तेजसुस्वरया वारं रहसः ॥ काश्यपेयं च दृष्टुं तददृष्टुं ते च तौ च तौ ५५ ततो विनायकश्चेक्रेभीमशब्दं भयावहम् ॥ ततो निशाचराः
 पेतुस्स्यक्त्वा प्राणं स्तुकेन ५६ केचित्पलायिताः केचिद्भ्रमपादाः प्रपदिरे ॥ केषां चिन्मस्तकाभिन्नाः केचिच्छर्णोदराः शरैः ५७ भग्नास्याभग्ननेत्राश्च
 भग्ना रुबाहवः परे ॥ प्रपलाय्य गता ये तु आगतास्ते नरांतकम् ५८ उदंतं सर्वमाचर्युर्विनायककृतं तदा ५९ ॥ इति श्री गणेशपुराणे उत्तरखण्डे निशाचरव
 धोनाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ इता ऊचुः ॥ विनायकं रथस्थं तं आज्ञां प्राप्य गता वयम् ॥ सर्वैरेव तदा दृष्टः कृतांतं स दृष्टास्तुसः १ सर्वे निशाचराः स्वामि
 न्युतास्तस्मिन्तीति नव ॥ वयं तव प्रसादेन जीवंतस्त्वां समागताः २ ईश्वरीयकृपायोगात्सिंहदं द्राजा इव ॥ त्रैलोक्ये तु पुमान्नास्तियोधुष्येत्सह तेन वै ३ ॥ क
 उवाच ॥ इत्थं निशम्य तद्वाक्यं जगदे स नरांतकः ॥ किं वा वदथ बालिशयात्कबालः क्लनरांतकः ४ किं कर्तव्यं पतंगेन प्रलयानलसन्निधौ ॥ मेरुगिरिः प
 तोत्किं वा खनतामूषकेन च ५ ततश्चाज्ञापयद्देत्यान्काशिराजपुरीं प्रति ॥ लुठनंतं त्रकतं व्येन व्यग्रो भवेद्वृषः ६ तस्मिन् व्यग्रे सोऽपि भवेत्कश्यपस्य सु
 तोऽपि च ॥ नो चेदुभौ निहतं व्यसौ सर्वैः सर्वप्रयत्नतः ७ ततो ददौ महाहर्षो जितेभ्योरब्रान्धन्यनेकशः ॥ वस्त्राणि च विशिष्टानि शस्त्राणि विविधानि च ८ ततंतदानम्
 स्फुरत्यययुः काशीं शपत्तनम् ॥ परस्परं समुचुस्ते दिक्चक्रं व्याप्य सेनया ९ तत्र यो भूम्न महो सेनारिवं सोऽदिशत्तदा ॥ यस्य दृष्टिगतो दैत्याः स तु तेन निहन्यताम्
 १० अन्यथा मम दंढ्यः स तस्याहं प्राणनाशकृत् ॥ एवं तेन समादिष्टा दैत्या जगमुर्दिशो दश ११ विनायकस्तेन राजारथस्थेन गतः पुरीम् ॥ नानाध्वजपताकाभि
 र्भ्रिन्नितारंगमालया १२ वाद्यदुद्भिर्निर्घोषैः पूजाद्रव्यैरेकधा ॥ अमात्यानां गराश्चैव प्रतिजगमुर्विनायकम् १३ उपचारैः षोडशभिर्भक्त्या सर्वेऽप्युजयन् ॥
 राजानं च ततो जगमुर्नगरं मंतराखिलाः १४ तस्मिन्मन्विष्टे प्रासादात्सुहृद्व्योषितो खिलाः ॥ काश्चिद्भृशं बहिर्याता व्यस्तालं करणांबराः १५ अनादृतापि तु भ्रातृ
 मातृसुहृजनाः ॥ त्यक्त्वा भोजनयात्रं च भुक्तवंतं पतिं च काः १६ एकानिरुद्धा सर्वैः साध्यास्त्वादेवं विनायकम् ॥ अत्तया निर्मल्यनयनेन हौ प्राणांस्तदुदृतं १७ ला
 जवर्षैः पुष्पवर्षैर्वर्षवर्षुस्तं कुमारिकाः ॥ विमानस्था देवगणा दृष्टुं तं महोत्सवम् १८ ब्राह्मणाः परमात्मानं पश्यंति स्म विनायकम् ॥ क्षत्रियास्तं महावीरं पश्यंति
 स्मरणोत्सुकं १९ वैश्यास्तं दंष्ट्रुः सर्वैरुदंसं हारकारकम् ॥ शूद्रास्तं हरिं रूपेण नृप रूपेण चालुकम् २० यस्य यस्य यायाभावस्तादृशं सोऽभ्यवीक्षत ॥ यथा रक्ते
 सिंते पीते स्फटिकस्तादृशकृतिः २१ एक एव पुमान्यद्ब्रत्पिता भ्राता च शालुकः ॥ ततो विनायको पश्यत्पुरमध्ये महासुरौ २२ विधं दंतुरं तुं समाह्वयत्तसा
 दरं ॥ तौ दैत्यौ दृष्टमनसौ बालकैः समुपागतौ २३ आलिङ्गितुं तोद्योगौ तेन ज्ञातौ दुराशयौ ॥ आलिङ्गयन् धूर्णयामास पुष्पं हस्तगतं तथा २४ स तौ भूमिगतौ

तौरुजदुर्दशयोजनौ ॥ काशिराजश्वलोकाश्चद्विधश्चैवैतुमेनिरे २५ मुमुक्षुःष्ववर्षाणिदेवास्तस्मिन्नभोगताः ॥ साधुसाध्वितिशब्दश्चमशब्दश्चकेचन २६
 मुनयश्चैवदेवाश्चतुष्टुस्तंविनायकम् ॥ मायामानुषरूपेणचरंतंबाललीलया २७ शक्रादीनामज्येयौतावेननहिचूर्णितौ ॥ ततोवीथिरतिक्रम्यथोपातोत्र
 तोप्रतः २८ ततोऽन्यावसुरौदृष्टौहंतुमेनंसमीयतुः ॥ पतंगविधुल्लेनाम्नवात्यारूपौमहाबलौ २९ ततोव्याकुलितोलोकोरजसाच्छादितोखिलः ॥ प्रासादा
 दृक्षसंवाश्वपतितावमुधातले ३० प्रावारनिचयाभातिगनेपक्षिसन्निभाः ॥ केषांचिन्मस्तकात्पेरुक्कणीषाणिदिशोदश ३१ कोलाहलोमहानासिन्नाप्रा
 ज्ञायतीकंचन ॥ रथोपिगगनंगंतुमुद्यतस्तंभितोमुना ३२ निःसारमनुजाःपेतुःसद्योजाताइवावनिम् ॥ ततोतिबलिनैज्ञात्वादधारशिसयोरुभौ ३३ एके
 नमुष्टिनदेवोभ्रामयित्वाबलाच्चिरम् ॥ तस्याजसधराष्टवेवमूतौदृशेजनः ३४ तर्कयामासदेवोयंकश्यपस्यसुतोबली ॥ यतोनेनहतावेतावसुरैर्योजना
 यतौ ३५ अस्मिन्वयसिकस्यापिनेदृशंवाक्ष्यतेबलम् ॥ एतावदृष्टसामर्थ्यकाशीराजोप्यनंदत ३६ अवधुरग्रथातस्मात्तन्ननामविनायकं ॥ उवाचचमहायोगि
 न्बालस्यापिनतेकृतिः ३७ ब्रह्मादिज्ञानविषयाकुतःस्याच्चर्मचक्षुषः ॥ जगदुत्पादकोनेकरूपोस्यवनहेतवे ३८ नसंख्यावर्तस्वामिन्नवतारणांचतेविभो ३९
 ततोऽग्रतोरथोयातस्वरयानुपतेगृहं ४० ततोदृशंबालोसौदिर्यपाषाणरूपिणम् ॥ ततोहनपरशुनाशतथासोभवत्तदा ४१ तस्माद्विनिःसृतोभीमोदं
 द्रदशनभासुरः ॥ भ्रम्यलेदिर्विकायश्चपुरुषःपिंगलोमहात्र ४२ ततस्तेबालकासर्वेलोकाश्चान्योपिदुहुतुः ॥ तंवापिन्यहनन्मुष्ट्यासचापिन्यपतद्भुवि ४३
 अमंसतजनाबालंभगवंतधृताकृतिम् ॥ ततोराजदृष्टमनारथादुत्तीर्यबालकम् ४४ अंतःप्रवेशयामासस्वयमादायसत्वरम् ॥ रत्नवर्णमयेस्वीयैजासनेचोपवे
 रयतम् ४५ उपचारैःषोडशभिःप्रपूज्यचयथाविधि ॥ महाहर्ववस्त्राभरणैर्दिव्यैश्चैवसुगंधिभिः ४६ परमाह्लादसंयुक्तस्तुष्टवचननामच ॥ अन्नंचषड्संनानाप
 क्षात्रंयंजान्वितम् ४७ सुहृद्भिर्भोजयामासपरमान्नमनेकया ॥ ततोनानाफलान्याशुददौतेभ्योनाधिपः ४८ ततोष्टांगचतांबूलरत्नकांचनसंयुतम् ॥
 ततस्त्वयंबुभोजाशुशिशुभिःपरिवारितः ४९ ततःप्रस्वापयामासकृतसंध्याविधिचतम् ॥ पर्येकैरुचिरेदीपवितानपरिशोभिते ५० स्वयंतदाज्ञयाराजासु
 प्वापाप्रिययासह ॥ अयामांश्चतुरःस्थाप्यजागरायतदंतिके ५१ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउत्तरखंडेबालचरितंनामत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ४४ ॥
 कउवाच ॥ ततःप्रभातउत्थायशौचंकृत्वायथाविधि ॥ चकारमज्जनसोऽथसंध्यांचक्रेयथाविधि १ होमंचकारसमिधंस्थाप्यलुण्णाजिनंशुभम् ॥ निधाय
 दंडचिक्रीडबालकैःसविनायकः २ निशम्यकीर्तितत्रत्योब्राह्मणेविदशान्निवत् ॥ धर्मदत्तइतिख्यातोमुनिप्रमुदिदक्षया ३ आगतोऽनृपवयस्यकाशिराजस्यवे
 रमसः ॥ राज्ञांसंमानितःसोऽथपप्रच्छनृपसत्तमम् ४ क्षासौमहाबलःपुत्रकश्यपस्यवदस्वमे ॥ ततोऽलोकाजगुरयक्रीडतेबालकैःसह ५ ततउत्थायविप्रोसौ
 पाणौधृत्वावदञ्चतम् ॥ मममित्रमुतस्त्वंहिश्रुताकीर्तिमयातव ६ अतस्त्वांस्वगृहेनेतुमागतोहंनसंशयः ॥ पुनीहिपादरजसासर्वेनःसफलीकुरु ७ परब्रह्म

स्वरूपोसिपरमात्मापरात्परः ॥ भूभारहरणार्थायजातोसिकश्यपालयेऽऽक्रीडामानुषरूपोसिजानेत्वातत्त्वतोभक्तः ॥ ततोविनायकःप्राहिकर्मथस्वामिहागतः ९
आज्ञामत्रिणेततकथंनयायामितेतिकम् ॥ इयुत्तवास्वरयायाद्वर्मदत्तपुरःसरः १० धूलिमुद्गलयद्विस्तैर्बालैरनुगैर्वली ॥ मार्गेतुगच्छतस्तस्यनरान्तकसमी
रितौ ११ कामसंज्ञश्चक्रोधश्चद्वैतौराक्षमाधमौ ॥ परस्परयुध्यमानौहंतुमंतिकमागतौ १२ युध्यमानौनिपतितौबालकेदुष्टमानसौ ॥ स्वरूपैयथावद्वि
पतंगविवदुर्मदौ १३ ततस्तेबालकाःसर्वेदुष्टुस्तोदशोदश ॥ ततोविनायकोधृत्वातयोःपादैर्बलेनसः १४ भ्रामयामासबहुधापोषायामासभूतले ॥ ततस्तौ
पतितौभूमौव्यसूलेकाव्यलोकयन् १५ समकंपात्रिभुवनपतद्देहरवात्तदा ॥ लोकवार्तासुविश्यासंधर्मदोषपद्यत १६ दृष्टातस्यमहत्कर्मप्रत्यक्षमहामुनिः ॥
ततोययौधर्मदत्तस्तेनसाकंपुरःसरः १७ ददर्शकुंजरभक्तगूढरूपमहाबलम् ॥ इतस्ततोविद्ववंतंजनहंतुसमुद्यतम् १८ इतस्ततोमहावीराःपलायनपराययुः ॥
कोलाहलोमहानासीजनानांतत्रधावताम् १९ रजसाव्यापिसकलंनीहारेणैवपर्वताः ॥ गजोयातोराजगजान्मत्ताहंतुमहाबलः २० गजयुद्धंमहाघोरंप्रासाद
स्थव्यलोकयन् ॥ बभञ्जुरश्वशालांतेदृष्ट्वाबद्धाहयानपि २१ उद्धूनाहयायातागजाश्चक्रुर्भोदश ॥ धर्मदत्तोऽगृहीत्वातं गृहान्तं गतुमुद्यतः २२ आस्फाल्यतत्क
रं बालोरुरोहकरिणंबलात् ॥ विभेदगंडसृणिनावारंवारंविनायकः २३ अस्त्रप्रवाहःपरितोनिपपातमहीतले ॥ सगजोऽबृंहितं कृत्वा सर्वलोकाभयावहम् २४ पत
तातेनभ्रानिर्विस्तीर्णेनायतेनच ॥ संख्यातीताय्यगाराणि सर्वोपस्करंवातिच २५ बकपेष्टविषवासर्वापर्वतवनाकरा ॥ ततोऽधकारेविणतेतत्रेगुर्नागराजनाः २६
भीतभीतामहारौद्रेमुतेतस्मिन्निर्गिह्यतम् ॥ बालंतुबलिनोगत्वातस्मादुत्तारयन्बलात् २७ धर्मदत्तःपुनश्चैनंकटावेवाभ्यचारयत् ॥ गृहमध्येनिनायाशुपुनरुत्पा
तशंकया २८ निवृत्तेस्त्वनिमित्तेसद्विजातिभ्योददौधनम् ॥ पूजायामासचैवनमुपचारैःपृथक्पृथक् २९ वस्त्रालंकारकुसुमैर्नानैवेद्यसंचयैः ॥ भोजयामासवि
धिवस्त्रिद्विबुद्धौउभेददौ ३० दक्षिणार्थं धर्मदत्तो ननामंदवत्क्षितौ ॥ उवाचचप्रसन्नास्माहर्षगद्गदयागिरि ३१ ममभाग्यंतुफलितंयदृष्टचरणंबुजम् ॥ जगदीशो
जगकर्ताजगत्साक्षीजगद्गुरुः ३२ ममवाक्यादिहायातउद्धुतुममपूर्वजान् ॥ एवंब्रुवन्नेवमुनिःस्वासनेसन्निवेशितः ३३ विनायकेनद्वेनपूजितोबहुभक्तितः ॥ ततो
तिथुभेबालःसिद्धिबुद्धियुतोभ्रशम् ३४ गंगागौरिरियुतोयद्वच्छूलपाणिखिलोचनः ॥ एतस्मिन्त्रेतेतत्रर्जुनान्पूजाम्यागताशुभा ३५ पीतांबरयचारुकंकणचा
रुभूषणा ॥ अतिदुष्टमनाःसातुपत्नीधूम्राक्षरक्षसः ३६ सोवाचमधुरांवांचानिधानमिदमुत्तमम् ॥ इत्यरिष्टाणिजायंतेतानिनश्यंत्ययत्नतः ३७ कथंचारुभवेद्रो
गोमातापित्रोरमुष्यवै ॥ एवमुक्त्वास्त्रियःसर्वाउवाचचविनायकम् ३८ महद्भाग्यंममविभोयज्जातंतवदर्शनम् ॥ परिश्रान्तोऽसिदेशनानादुष्टविनाशनान् ३९
अभ्यंगंकुर्वैतैलेनसुगंधेनमहामते ॥ अंगंतेमर्दयिष्यामितैलमुद्रतंतं तथा ४० ओमित्युक्तेतस्तेनविषहस्तासमादधे ॥ तैलेनचरणौतस्यविषोत्कर्षवि

१ क्रोधोदइत्यपिपाठः । २ नानोपवनवंचितेतिपाठः ।

धायिना ४१ ममर्द्धभृतीज्जालोकास्तांसाधुमनिरै ॥ सासिर्वैभावदुष्टशुभभावापतियथा ४२ ततस्तस्थरारिरूप्यदाहएवाभवन्महान् ॥ ततो
ज्ञानेनबुद्धांतादुष्टभावांनिशाचरीम् ४३ नारिकेलफलेनाशुमस्तकेताजवानसः ॥ ततःसापतितामूर्मानिजरूपसमास्थिता ४४ असृक्प्रवाहमध्येसावि
स्तीर्णयोजनद्वयम् ॥ धर्मदत्तश्वलोकाश्चतदाश्चर्ययुताब्धुः ४५ पूजयामासविधिवद्भोजयामासतपुनः ॥ पक्कात्रिविधस्वादुरसेषैष्टिसमन्वितम् ॥
४६ अस्मिन्नवसरदेवाःपुष्पवर्षप्रचाक्रे ॥ नीराजनलजवर्षभंगनाःपूजनानिच ४७ ततःसकाशिराजस्तमाकारयितुमागमद्र ॥ रथोपरिनिवेशैर्नवद्वयो
षसमन्वितः ४८ गंधर्वागानसाहितानृत्यत्यप्सःपुरः ॥ निनायस्वयंहंराजाविनायकमनामयम् ४९ गच्छन्सदृशेबालःसिंहाखंडेयुतायुयः ॥ अनेक
वीरसंयुक्तोर्ध्वैरिवशतक्रतुः ५० सिद्धिबुद्धियुतोभ्रातिगोमाभ्यांयथाशिषः ॥ नानाबंदिस्तूयमानःप्रविवेशनृपालयम् ५१ एवंबालचरित्रयःशृणुयाजग
दीशितुः ॥ सर्वाकामानवाप्नोतिनारीभिर्बाध्यतेकाचिव ५२ ॥ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणोत्तरखंडबालचरित्रेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ कउवाच ॥
अपरास्मिन्दिनराजालोकैःसहसभांययौ ॥ विनायकेनसहितोमित्रामात्यसमन्वितः १ तानुवाचततःसर्वान्बालकस्यगुणानबहून् ॥ गुणवंतंप्रयानंतंपु
रस्त्वमहाशयम् २ अहंकिंशयंपयातजाकारयितुमंतिकम् ॥ विवाहस्यचसिद्धर्थंपुत्रस्तेनेहयोजितः ३ प्रस्थितोनेनयावच्चतावद्वाक्षमद्भुतम् ॥ अ
रिष्टानांसमूहंचदणंचवैश्रुतम् ४ आदावनेननिहतोधूम्राक्षोराक्षसाधिपः ॥ जघनश्चमनुश्यापिसहस्राद्भ्युतोहतः ५ योव्योमनीतवानेननगरंदुरोह
तः ॥ विषंदोबालरूपश्चविधूलश्चमहाबलः ६ पतंगश्चैवमनरेवातरूपधरोहतः ॥ कूटोनामहतोनेनद्वारिपाषाणरूपधृक् ७ कामक्रोधावापिहतौ
सखेपथरावुभौ ॥ गजरूपधरःकुंडोहतोनेननिशाचरः ८ यानिचान्याग्यारिष्टानिनाशयिष्यतिबालकः ॥ इदानींनिश्चयःकार्योविवाहस्यद्विजैःसह ९
देवतास्थापनस्यापिहरिद्रामंडपस्यच ॥ विवाहोपस्कारार्थंचर्योतिःशाल्मकिशार्दैः १० ॥ ॥ कउवाच ॥ एवमाकर्ण्यतद्वाक्यममायावूचतुष्टपं ॥ अयंबा
लपुरेयावद्वर्ततेनृपसत्तम ११ तावीद्विवाहोर्नभवेदितिनोभ्रातिनिश्चितम् ॥ अस्मिंस्थितेमहोत्पाताभविष्यतिदिनेदिने १२ पक्षमासेगतेराजविवाहंकरुम
र्हसि ॥ ओमित्युक्तेष्टेपेणाथजग्मुःसर्वेनिजालये १३ राजाविनायकश्चापिभुक्स्वाशुषुपदुःमुखम् ॥ ततोनिशीथेसंप्राप्तेसुसेतुसर्वजनेमुने १४ खाला
मुसौव्याम्रमुखोदारुणोथत्रयोमुगः ॥ इच्छंतोपचिर्चितपूर्ववतानंदैरक्षसां १५ संपूर्णानगरंदिग्धुमाद्यैच्छंतदामुः ॥ दारुणोवायुरूपेणतत्सहाया
र्थमुद्यतः १६ व्याघ्रास्योभक्षितुंत्रपलायनपरानभूत ॥ एवतेनिश्चयंरुक्ताप्राक्रोशन्मुमहास्वनेः १७ त्रैलोक्यंकापितंसर्वतदासंशयितंभृशम् ॥ प्रल
यःपरचक्रंवाकिमागतमितिब्रुवन् १८ व्याघ्रास्यन्मुमहाकायःस्थाप्योपंधरणीतले ॥ पूर्वंपरंचगगनेमध्येजिह्वानदीइव १९ उत्सृजन्मुखतोऽखालाः

१ मोचितइतिपाठान्तरम् ।

सांभरपत्तनंदहन ॥ यथाहनुमतादग्धानगरीपुच्छवह्निः २० तथाददाहनगरीदुष्टोसौमुखवह्निः ॥ दग्धादृक्षालतारामाःप्रासादनिचयास्तदा २१ कोला
 हालोमहानासीन्मुखहस्तरवस्तथा ॥ हिवासर्वाणिकार्याणिविद्रवंतिजनादिशः २२ नगराद्दृहिराथांतव्याघ्रास्योग्रसेनरं ॥ तदेवभोजनंतस्यबालका
 श्वोपदंशकाः २३ केचिद्विद्रस्तवसनाविवक्षाचापेरययुः ॥ क्षियकूर्पासकाःकाश्चित्काश्चित्पत्यंशुकाययुः २४ व्याघ्रास्यंविवरंमत्वाविशिशुर्जीवितेच्छया ॥
 अन्यानाकार्यंत्यस्तानभक्षयतसोसुरः २५ अकालेप्रलयेप्राप्तेकाशीराजोविनायकं ॥ सर्वविहारज्यंस्वस्त्रीपुत्रादिस्ववस्तुसः २६ स्कंधेगृहीत्वाभ्र
 मतेनानास्थानेनगृहे ॥ अतिदुःखेनसंतप्ततेजसांचैवशुष्मिणः २७ कथंमयाबालएषसर्वांरिष्टप्रवर्तकः ॥ सर्वस्वहारकोमौढ्याह्निमितास्यकारणम् २८
 विनैनंकिमहंब्रूयामदित्यैकशयपायच ॥ निरस्तानिचपूर्वाणिमहारिष्टान्यनेनहि २९ आस्तेतूष्णीमिदानींकिनजनेनप्रापिकारणं ॥ एवशोचन्नृगमुच्चैरुहस
 हतेनसः ३० तत्रापिदहनोवायुसहायःसमुपागमत् ॥ कुंभश्चन्द्रमयैःपात्रैःसिषिचुसेवकास्तदा ३१ तत्पत्न्योनिर्यथुर्हिस्वाव्रीडांबालयुताबहिः ॥ अवतीर्यत
 तोराजविह्वलोधःसमाययौ ३२ अथाश्वतरवीराश्चरथनागपदातयः ॥ निर्ययुर्नगरात्सर्वपौराश्चसहगोधनाः ३३ विनायकःकाशिराजंकाशिराजोविनायकम् ॥
 गवेषयामासतदावर्तमानेनजनक्षये ३४ सर्वेषुलोकेषुगतेषुमध्येसव्याघ्रदुंदोनामिमीलुतुंडं ॥ यावन्नतुंडेविशतिरुमेदोविनायकोनंतगुणमहात्मा ३५ उदयेतुरवेजो
 तेददर्शयविनायकः ॥ व्याघ्रास्यंदग्धनगरंजनपूर्णचतन्मुखं ३६ वह्निचनिकेटेवीथ्यविवेशतन्मुखबलात् ॥ तस्मिन्नगतेनिजास्येतुन्यमीलयतसोसुरः ३७ आ
 स्यंगह्वरसंकाशं सर्वसंहरणेच्छया ॥ दारितुंबालकस्तत्रवष्टुधेतीवतत्क्षणात् ३८ पाटयामासतेहंव्याघ्रदेहेनरोदसी ॥ अभूच्चटचटाशब्दोवंशानांपाव्यतामिव ३९
 ततोद्देधाभ्रवद्वैर्योगतासुरभक्तक्षणात् ॥ तदेकेशकलंतस्यगगनेसतुचिक्षिपे ४० वायुनाभ्रमतिस्मैतहूरेदेशेपपातच ॥ अर्धेनपततातेनचूर्णितंगहनवं ४१ अपरं
 चाभवत्कीडागृहंबालमुदावहम् ॥ उदतिष्ठंततोलोकाअपरानप्यबोधयन् ४२ ततोभ्रमिषिबसर्वपादावातादुच्चूर्णयत् ॥ विदारणंमहाकायंज्वालासुरयुतंतदा ४३
 एवंनिहत्यतानदुष्टानयोगमायाबलेनसः ॥ अजीवयन्मृतान्सर्वान्नगरंचयथापुरा ४४ अकार्षिच्चिजगज्जुक्तेसरिविनायकः ॥ सर्वलोकाश्चराजचतस्तत्तुष्टु
 मुदा ४५ नमोनंतश्रेष्ठेगुणानामधीशनमोरिष्टहन्नेनमःस्तुष्टिकेत्रं ॥ नमोविश्वपात्रेनमोविश्वहन्नेनमोज्ञानदत्रेनमोज्ञानहन्त्रे ४६ अकालप्रलयोद्वेगवित्तोत्राज्जागप्य
 ते ॥ लीलावतारदैवभ्योरक्षितालीलयात्वया ४७ कस्यसामर्थ्यमेतवद्वह्निपातुंगहाबलम् ॥ भृगोलसदृशास्यंकोहन्यादन्धोमहासुरम् ४८ भूतानांजीव
 नंकोनुत्वदन्यःकर्तुंसुस्तहेत् ॥ त्वमेवजननीदेवत्वमेवजनकोविता ४९ महाभाग्यंजनानामियेनतेसान्निधिःकृतः ॥ एवमुत्तवाहरोहाश्वसिहयानंविनायकः ५०
 स्वंस्वंवाहनमारुढाःसर्ववीराःसहस्रशः ॥ सुखेनमांदिरंगत्वा नित्यकर्माकरोन्मुदा ५१ स्वंस्वंचमंदिरंयाताःसर्वपौरानिरामयाः ॥ वाद्यसुसर्ववाद्येषुतुष्टुर्बोदि

नोदृपम् ५२ काशिराजोऽथविप्रभ्योददौदानान्यनकेशः ॥ स्वस्तिवाच्यपुपूजाशुदेवार्तंचविनायकम् ५३ उपायनिदिवायनानालोकाददुस्तदा ॥ विनायकोपि विप्रभ्योददौतानियदृच्छया ५४ अभासानांचवीराणामंशुकानिदौदृषः ॥ विमृद्यसर्वावभुत्तवातौसुखेनस्वापमयतुः ५५ यइदंशृणुयाद्दत्तयानगरीमोक्षणंनरः ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिनारिष्वर्थाध्यतैक्काचित् ॥ ५६ ॥ इतिश्राणेणशुराणेउत्तरखण्डेबालचरितेनगरीमोक्षणंनमपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ शृणुव्यासप्रवक्ष्यामिक्वामाध्यर्थाकारिणिम् ॥ यांश्रुत्वामानवोभक्त्यासुखमत्यंतमश्नुते १ उरथायकल्परराजसौनिर्यंकृत्वायद्यौबहिः ॥ विनायकालयंगरयानत्वातंपरिपूज्यच २ संप्रार्थयेज्जनार्थततोबालविनायकम् ॥ ततोददौसउद्गारंनानापक्वाव्रटमिजम् ३ शेषंदशतत्रासौलुङ्गकान्यायसादिकम् ॥ अपूपान्वटकानुण्यमोदनंसूपसंयुतम् ४ दधिदुग्धंमधुदृतंकार्थिकापात्रसंचयम् ॥ माणिसुकामयीमालानालंकरणानिच ५ अपश्यत्तस्यदेहेसावनध्यानिनवा निच ॥ पुनर्नवाचपप्रच्छनृपतिस्तंविनायकम् ६ केनभक्तेनपूजेयंछतोतेजगदीश्वर ॥ तमहंज्ञादामिच्छामिद्रुंश्चत्वप्रसादतः ७ एवमुक्तोदृषेणाथवदतिस्मविनायकः ॥ भक्तायकाशिराजायनिजभक्तकृताहंणास् ८ ॥ देवउवाच ॥ शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिपयत्थोहमिहत्वया ॥ तदहंतेप्रवक्ष्यामिसंक्षेपेणदृष्ट्वात्मज ९ दंडकारण्यदेशीयेपुरेनामलसंज्ञके ॥ भृशुंडनाम्नाभक्तोऽसूहृतमव्यमविष्यवित् १० संहृष्टपातुंचसंहर्तुंशक्तस्त्रैलोक्यमाशुयः ॥ ब्रह्माभवश्चविष्णुश्चनित्यंयददर्शनार्थिनः ११ सर्वकालंममध्यानध्वस्तपापोजितोद्विजः ॥ पुरातपस्यतस्तस्यभूमव्यान्निष्ठतःकरः १२ भृशुंडीतिततःस्थितास्त्रिषुलोकेषुसर्वदा ॥ अतिभक्त्यामृतदुल्लेकेसादृश्यंप्रापितोमम १३ अद्यशुक्लचतुर्थीतुपूजयामासंमुदा ॥ दृतदुग्धंयदधिमधुपश्यमेगात्सवद्वृप १४ भुक्तशेषमिदंचान्नदधेतद्वृपसत्तम ॥ कउवाच ॥ तत ऊचैकाशिराजोदेवेदेवजगत्पते १५ तमहंशुमिच्छामिक्वमंशोत्रागमिष्यति ॥ विनायकउवाच ॥ गच्छराजंस्वमद्यैवतस्यचाश्रममंडलम् १६ संपूज्यपणिपत्यापि विवाहायतमाह्वय ॥ प्रार्थनीयाःप्रयत्नेनवाच्यंचमद्वचोपिच १७ विनायकोममगृहमागतोऽस्ति यतोमुने ॥ सचातिदमस्तस्वकृतात्पूजनाद्वाकितोमुने ॥ सोऽपित्वदर्शनाकांक्षीतेनह्रेषितवायम् १८ ममापिदर्शनेकांक्षामहतीपूजनेतव ॥ गृहंचसंपदोमेत्वमागत्यसफलिकुरु १९ एवमुक्तेत्वयाराजन्श्रुतेचममनामनि ॥ भृशुंडिममभक्तःसतःक्षणादागमिष्यति २० ॥ कउवाच ॥ ॥ एवमुक्तःसतेनाथप्रस्थितःपरिपूज्यतम् ॥ तूणीस्कार्मुकधरोहयमारुह्यशोऽग्नम् २१ नदीवनानिचिगिरिगिरिनतिक्रम्यशनैर्ययौ ॥ प्रापतस्याश्रमंराजवसुरोहहयाततः २२ दृष्ट्वामुनिंभृशुंडीसंप्रणिपातंचकारह ॥ तेनापिमानितःसोऽथपूजेतमृषिमुदा २३ पश्यतिस्ममहारण्यमुपविष्टस्तदाज्ञया ॥ सरोदृक्षलतापुष्पैःफलैर्मयंतदाश्रमम् २४ कैलासोविष्णुलोकोऽथसत्यलोकोनतादृशः ॥ वेदेषुषैशास्त्रेषुर्षीर्गतैर्विराजितम् २५ अग्निहोत्रैश्चकासारौगणक्षिभिर्जलैरपि ॥ ह

१ आश्रममलनामनि इतिपाठोऽप्यत्र ।

छातमाश्रमंराजामुदेदृष्टमानसः २६ देहवत्प्रणिपत्यासौतंमुनिं सर्वमब्रवीत् ॥ विवाहकृत्यतत्पूजाप्राज्ञां वैन्याकीर्मापि २७ तस्मादेहिममगृहमिति प्रार्थयन्नृपः ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ कस्त्वं वदस्व हाराज कोसौ तेति पि विनायकः २८ ॥ ॥ नृप उवाच ॥ ॥ काशिराज इति ख्याते मां विद्विर विवंधजम् ॥ कश्यपस्य सुतः सोऽपि देवतं विनायकः २९ तं भोजुः कस्मिन्मया श्रुता कीर्तिस्तवापि च ॥ चतुर्थ्यां प्रजितः सम्यक्कनानोपहारसंचयैः ३० ते तत्र दर्शितास्ते न दृष्टेन न गरेमम् ॥ तेनोक्तं मम नाग्नौ वास्यास्य तिसमुनिर्नृप ३१ अतोहमेव संयातः प्रार्थितुं त्वामहामुने ॥ तवापि दर्शनं मत्वादुर्लभं चर्म चक्षुषाम् ३२ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवमुक्ते नृपतिना भूशुद्धिर्विस्मया न्वितः ॥ उवाच किमिदं सत्यमुत वासत्यमेव च ३३ योगोचरो वेदविदा वेदानां च चेतसः ॥ सकथं ब्रूहेतिष्ठेदितिसिंहिते मनः ३४ त्रयस्त्रिंशत्कोटिदेवा दर्शनार्थं समागताः ॥ सकथं तव वाक्येन यामीत्युक्त्वा स्वमाश्रमम् ३५ यदि तिष्ठति देवो सौ तव गेहेन राधिप ॥ स्वरूपं वदतस्याहंतो यास्यामिति गृहम् ३६ ॥ नृप उवाच ॥ अनंता निस्वरूपाणि गणितुं न क्षमो विधिः ॥ शेषो वा तस्य कोऽन्यो हि वक्तुमीशो भवेद्विज ३७ अवतीर्णः सांप्रतं सकथयस्व गृहे मुने ॥ विनायकेति नाम्नापि विख्यातो भुवनत्रये ३८ अस्य इतेन रूपेण सप्त वर्षात्मा केन च ॥ अद्भुतानि च कर्माणि महानि जगदीश्वरः ३९ अशक्तो यानि कर्तुं वैतानि तेन कृता निच ॥ स्वरूपं ते भिवक्ष्यामि येन रूपेण मे गृहे ४० वसते देवो सौ ब्रह्मचारिस्वरूपतः ॥ अवतीर्णो यदि सोऽप्यहिव्यकांति श्रुतुं भुजः ४१ दिव्यमाल्यांबरधरो दिव्यालंकारसंयुतः ॥ दिव्याद्युधधरो धीमान् दिव्यगंधानुलेपनः ४२ प्रार्थितः कश्यपेनासौ प्राकृतो पूतदैवसः ॥ मुनिरुवाच ॥ नांयंदेवो मम मध्यानगोचरो राजसत्तम ४३ यस्य प्रभावान्पशुं जातानां देवा विदुर्लभा ॥ यत्र कुत्रापि यास्येह स चेत्तदकारि यिष्यति ४४ ॥ कउवाच ॥ एवं श्रुत्वा मुनिवचं श्रिता विष्टो ब्रवीन्नृपः ॥ मम माग्यमभ्यर्चयं महं तदुपस्थितम् ४५ त्वदाशया महावोरान्पर्वताग्रहानि च ॥ अतिक्रम्येह संप्राप्तः प्राप्तं त्वदर्शनं महत् ४६ बल्यकारो ने मे त्रास्ति गंतुं चैवा लंघयिष्ये ॥ ततो मुनिः करुणया नृपसूक्ष्मि करंदौ ४७ निमीलयाक्षिणी राजन्निश्रुतः स तथा करोत् ॥ उन्मील्य नयने पश्यत्यक्ष्णमात्रादसौ नृपः ४८ गृहांतर्गतमात्मानं पूर्ववत्तदनुग्रहात् ॥ विनायकाय तत्सर्ववृत्तान्तं सभाषत ४९ दर्शनाद्वर्षसंपन्नो नागतो दुःखसंयुतः ॥ नागतस्तव वाक्येन मम यत्नान्मुनिस्तुतः ५० ब्राह्मेण पुबलात्कारो भस्मसर्वकरिष्यति ५१ ॥ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे बालचरिते नृपप्रत्यागमो नाम षोडशोऽध्यायः ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ आगतं राजशालूले पुनः प्रच्छसाद रम् ॥ मेघगंधी रयावाचा सर्वज्ञोऽपि विनायकः १ त्वया किमुक्तं तत्राथ तेन वा भाषितं तु किम् ॥ वद मे नृप तत्सर्वं श्रुत्वा वक्ष्यामि ते मतिम् २ ॥ ॥ नृप उवाच ॥ ॥ तस्मै भक्तं शिंतं वाक्यं मया प्रार्थितं बहु ॥ स उवाच मुनिः कस्त्वं कोसाविपि विनायकः ३ उपास्य रूपं बिभृथ्यात्तदायास्येतभीक्ष्णितुम् ॥ एवं निरुद्धं तेन मार्गं चित्तापरसंभाम् ४ प्रेषया मास स्वगृहं दत्त्वा मूर्ध्नि करं मम ॥ नि

१ अयं देवोममैत्यपिपाठः ।

मीलितदशचंक्षणादुन्मील्यलोचने ५ तावद्दशंपुरतःस्थितत्वांस्वहृहेसुर ७ गजाननेतिमन्नामश्रुत्वायास्यस्यसौमुनिः ॥ एवंवदितस्मिन्स्तुसर्वरूपेविनायके ८
 कः ॥ विनायकउवाच ॥ श्रुतोसिद्धपशार्दूलपुनर्गच्छतमाश्रमम् ७ गजाननेतिमन्नामश्रुत्वायास्यस्यसौमुनिः ॥ एवंवदितस्मिन्स्तुसर्वरूपेविनायके ८
 तावद्दशशृङ्गारत्मानमश्रमेस्थितं ॥ पुनर्दृष्ट्वासदृष्टिहृदिकानथा करोत् ९ किमर्थं पुनरायातोराजाकिवावादिष्यति ॥ तत ऊचैनमरुत्यराजातमुनिपुंगव
 १० आकारयतिस्वाविप्रसामीतवगजाननः ॥ नाममात्रेश्रुतेतस्यजहर्षचमुमूलच ११ रोमांचितशरीरोसौजानंदाश्रुमोचह ॥ यदिपक्षौभवेतोमेतदोद्दृष्ट्यग
 तोभवम् १२ इत्युक्तंतयाविप्रःप्रतस्थेभूभुजासह ॥ भ्रूशुद्धौचलिते पृथ्वीकदाप्यचलितेमुनौ १३ चचालमसुखाभूत्वाकंपतीतमथाब्रवीत् ॥ रक्षमामुनि
 शार्दूलनभिमित्तोघरेतव १४ गजाननंनिजनाथंद्रष्टुयामित्स्वान्वितः ॥ इत्युक्त्वातांपुरोयातुंचलितोसौद्विजोत्तमः १५ पदेत्तेतृतीयेतुदशयामासतांपुरी ॥
 दृष्ट्वापुरीदृष्ट्वाहर्षादुवाचमुनिपुंगवम् १६ त्वत्प्रसादादिंप्राप्तपत्तनंवेगवत्तया ॥ तपतांजपतांदुर्ज्ञोमहिमाभवतामुने १७ इत्युक्त्वाशास्त्रमनयस्त्वहंतदृष्टोत्त
 मः ॥ उपवेश्यभ्रूशुद्धितमासनेकांचनोत्तरे १८ अपूजयन्महाभक्त्यापाद्याध्याविष्टरादिभिः ॥ ऋषिरुवाच ॥ प्रतारितोहंनृपतेनेक्षेतावद्गजाननं १९ तंप्रदश
 यनोचेत्त्वांशस्वायास्येनिजाश्रमम् ॥ कृपउवाच ॥ कीदृतेबालभावेनबालमध्येगजाननः २० वरीयथाधूलिलिप्तस्तथैवायंविराजते ॥ ददर्शचमुनिस्तंतु
 शृङ्गादंडाविराजितम् ॥ कोटिसूर्यप्रतीकाशंद्विभुजंदिशदानम् २१ उवाचदृष्टिर्कोधात्कथमेनंनमाम्यहम् ॥ चिकंमहांतंयोराराजयमेतसौलघीयमे २२ दृण
 मत्तिकर्थसिंहोगजगंडाविदारणः ॥ कउवाच ॥ श्रुतेतेनमुनेवर्कयंतमुवाचततोभक्तः २३ कैतुकाविष्टचित्तोसौललाविग्रहवान्विभुः ॥ विनायकउवाच ॥ को
 दंकोसभवेस्वामीभ्रूशुद्धेवदसांप्रतम् २४ मुनिरुवाच ॥ दिव्यांबरोदशभुजोमुक्तामालाविभूषितः ॥ सिद्धिबुद्धियुतःकर्णकुंडलाभ्यांविराजितः २५ शृङ्गादंड
 मुखोलंबकर्णःसिंदूरमंडितः ॥ अहिशोभिमहानाभिक्रणच्चरणनूपुरः २६ महामुकुटशोभाद्योदशायुधलसत्करः ॥ एकंतोभालचंद्रःक्षुद्रवंटाविराजितः २७
 मयूरावाहनोदेवदंडंविदितपादुकः ॥ ॥ कउवाच ॥ इतितद्वचनंश्रुत्वापद्मासनगतस्वयं २८ तादृष्टूपोभवद्वालःसृष्टिरक्षापहारकृत् ॥ भ्रूशुद्धितनिरीक्ष्यस्व
 स्योपास्यंजाननम् २९ लुण्ठभूमौप्रेम्णासप्रतिपत्तिपराहमुखः ॥ ननर्तपरमानंदोरोचितशरीरवान् ३० देहभावंप्रपद्याथप्रणनामयथाविधि ॥
 पूजयामासविधिवदुपचारैःपृथक्पृथक् ३१ आलिङ्ग्यदशदेवैःपरमात्माजहर्षह ॥ सगद्गदौनिरीक्ष्येतौसाश्रूराजाततोप्यभूत् ३२ ऊचेराजामहापुण्यंफलितंपू
 र्वजन्मजम् ॥ देवमक्तभवंसौख्यंदृष्टमयमादृतं ३३ उभाभ्यांप्रणिपत्याथपूजयथाविधि ॥ महासनगतौतौपरस्परमथेचतुः ३४ गजाननउवाच ॥
 तवनिष्ठाभयाज्ञाथि राजाचापिनिवेदिता ॥ अतएषधृतोवेपोदशदेवैर्दंडमंडितः ३५ यथायथाजनेन्योपिध्यात्वाभामंभजेतमुने ॥ तथातथाहंरूपाणि करोभिचदरा

१ चतुर्भुजकोटिसूर्यमकाशंद्विभुजं पुनः इत्यर्थपाठः ।

मिच ३६ वाङ्मिहंतस्य लोके कस्य विश्वासो न भजत्यसौ ॥ दुष्टभा ॥ अथाक्रांता धित्री सत्यलोके गा ३७ ब्रह्माणं शरणं याता तेनाहं प्रतिबोधितः ॥ अदित्याश्चरेणाहं जा
 तः कश्यपं नंदनः ३८ भुवो आरंहरिष्यामि शक्रादींश्च निजेषु दे ॥ स्थापयिष्यामि देत्यानां शंखत्वाप्यनेकधा ३९ तवोक्तं भुवो नंदनं दृष्ट्वा ह मीदृशो भवाम् ॥ देवांत
 कंसह भ्रात्राहत्वायामि निजं पदम् ४० ऋषिरुवाच ॥ दृष्ट्वा तवाग्निं युगलं सर्वलोके सुखावहं ॥ सर्वलेशहरं देववधं कांक्षितं दंप्रभो ४१ कृतकृत्यः पवित्रश्च जातो हंतव
 दर्शनात् ॥ वरमेदेहि विश्वात्मं स्तेनं त्वमो भवाम्यहं ४२ यदा यदा हं ध्यायाभिरूपेणानेन विव्रप ॥ तदा तदा मे प्रत्यक्षो भवेथाः करुणा निधे ४३ आशा पूरक इत्येवं नाम ते
 स्म्याति मे तु च ॥ गजानन उवाच ॥ यदा यदा वांछसे त्वं तदा यास्यामि तैत्तिकं ४४ अकिं भावादिना मत्स्योक्तं ह्याति मे स्प्यति ॥ कउवाच ॥ एवं वै रौसमाकर्ण्य प्रणमम
 मुदामुनिः ४५ प्रणते तु मुनौ तस्मिन् पुनः प्रोच्य गजाननः ॥ निधाय मस्तकं हस्तं शैतस्तस्य द्विजस्थसः ४६ यद्येते वांछितं ब्रह्मस्तस्य सर्वं सिद्धिमेव्यति ॥ अविस्मृतिश्च
 भविता मम नित्यं मुने तव ४७ ॥ कउवाच ॥ एवमुक्त्वा बालरूपीश्च क्रीडस विनायकः ॥ सोऽपि पद्मासनगतो ध्यानमेवावपद्यत ४८ आश्चर्यं परमं चक्षुः सर्वलोकास्त
 दादुतं ॥ निरीक्ष्य बालरूपस्य चरितं परमात्मनः ४९ काशिराजो वदत ब्रध्नो हं जगती तले ॥ दर्शनं प्राप्तवानस्य ब्रह्मादीनां सुदुर्लभम् ५० तंच बालं करे धृत्वा निना
 यांतर्हं मुदा ॥ भोजयामास स्वादन्नं शाययामास पूर्ववत् ॥ आज्ञां गृहीत्वा सुष्वाप स्वयं च पूर्ववन्मुने ५१ ॥ इति श्री गणेशपुराण उक्तं ० बाल ० सप्तदशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥
 ॥ व्यास उवाच ॥ अपरे हनिं संप्रसेका कथासमपद्यत ॥ तामेकथय लोके केशशृण्वंस्तृप्यामि न क्वचित् ३ ॥ कउवाच ॥ शृणुष्व भाविहो ब्रह्मन्कथायां मिसमास
 तः ॥ विनायककृतां दिव्यां कथां पापापनोदिनीम् २ उदिते तु दिवानाथेनित्यकर्मसमाप्यतौ ॥ क्रीडार्थं मगमद्बालो राजा भद्रासनं तथा ३ देवयोथ ब्राह्मणो भूत्वा
 ज्योतिः शाल्मलिशादः ॥ तालीयं पुस्तकं वा मे मालां दक्षे करे दधत् ४ पाटलं परिधानं च शिरो वस्त्रं महत्तरम् ॥ गोपीचंदनं संभूतां स्तिलकान् द्वादशापि च ५ अति
 दीर्घतमं शमश्रु राजगामनृपांतिकम् ॥ समीपमागतं यावत्तावद्वाजानना मर्तं ६ उरया यंतं समीपं स्वस्वासेन सन्य वेदयत् ॥ पप्रच्छ कुशलं तस्मै कार्यं चागमनं कुतः ७
 किंच ते नाम विप्रैर्द्रकिं ज्ञानं किंच ते तपः ॥ वदसत्यं मुने कृत्वा कृपां मयि कृपा निधे ८ ॥ कउवाच ॥ एवं पृष्टः स तेनादु त्वाशीर्वचनं पुरा ॥ अनुक्रमेण सकलं निजगा
 दमहा मुने ९ हे मज्ज्योतिर्विदियेवं नाम मे दृप नंदन ॥ गंधर्वलोकादायातो वस्तु तव समाश्रये १० भूतं भवद्भविष्यं च शांतिका निवेद्य हम् ॥ प्रश्नांश्च कथयिष्या
 मियान्यांस्त्वंपृच्छसे नव ११ अरिष्टाद्यज्जजातानि ज्ञातानि तानि मे नृप ॥ भाविते दुष्टचिह्नं च विज्ञायाहं समागतः १२ तदा श्रेयण वस्तु मे वांछास्ति नृप सत्तम ॥
 नृप उवाच ॥ किं निमित्तमरिष्टानि जायंते त्रमहा मुने १३ अग्नेपिकानि भावीनि सत्यमेव वदस्व मे ॥ तव प्रतीतो जातायां स्थापयिष्ये निजगृहे १४ वृत्तिं च कल्पयि
 ष्यामि योगक्षेमं करीतव ॥ गणक उवाच ॥ यावद्दिनायकस्ते स्तिष्ठेह कश्यप नंदनः १५ तावद्दिनानि जायंते यतो विघ्नाधिपस्तुसः ॥ असंचारे वने चैनं
 त्यक्त्वा याहि नृपात्मज १६ न भविष्यति विघ्नं तेन गरीरा गृहेऽपि च ॥ अस्मिन् स्थिते जलं सर्वं न गच्छावयिष्यति १७ तस्मिन् कथं चिन्नष्टे तु पर्वता वायुनोदिताः ॥ चू

णियप्यतिनगरं नृपनास्यत्रमंशयः १८ एतत्कथं न जानीषि पूर्वनामसुपद्रवाः ॥ राज्ञा विविक्षितव्यं नो कपटलुब्धकेशुचौ १९ अतिशूरेस्वोक्तदेवस्वात्मपातं
 प्रपश्यता ॥ एतेनैति च राजानं राज्यकामा महाशयाः २० एतत्कथं यिदं यतो ज्ञात्वा राष्यच्छुतिं तद ॥ हिताहितमक्षयं हि वक्तव्यं जानानानुपे २१ विविच्य नृपमे
 वाक्यं यथेच्छं सितथा कुरु ॥ कउवाच ॥ एवमाकर्ण्य तद्वाक्यं राजा तपयभाषत २२ ॥ राजीवाच ॥ अतो तानागतज्ञानादुक्तं सर्वस्वयामुने ॥ मिथ्यैव आसते
 मह्यं त्वज्ज्ञाने प्रपंचवत् २३ त्वदुक्तप्रत्यये जते दास्यामि वितनंतव ॥ गज्ञातो बालकश्चायं स्वयं भणकस्तम २४ ब्रह्माणं कमलाकांतं अपरं शूलिनं हरं ॥ ज
 नयिष्यति वांछाचेद्ब्रह्माङ्गानि बहूनि सः २५ यदि ते निश्चयो वाक्ये स्वकीये ब्राह्मणे तम ॥ नयै न गहनं धोरस्य क्वैनं पुनरेहि च २६ लोकद्वेषकृतो न निहता बल
 वत्तराः ॥ स्वद्वेष्टा कथं मयं न जानेरथापयिष्यति २७ अनिष्टमस्य मनसि न वयं चिंति तुं क्षमाः ॥ अनेन नगराज्यं त्रातु स्यात् ततो बहु २८ करोति द्रमं निद्रं वा शकं शं
 लघुगुहं ॥ उच्चं नीचं तथा निचमुच्चमीशमनीश्वरं २९ संश्रुत्य वाणी दृष्टे गणको भूद्वयारुणः ॥ राजानुपुनराभे वक्तुं किंचिदवाद्भुसुखः ३० मया तव हितं योक्त
 मनिष्टं तव आसते ॥ न जातु लंघयेत्कोपि भावि सुष्ठु तथैतत् ३१ नृपते दर्शयेन मे बालकं लक्षणानि ते ॥ कथयिष्ये ततो बालान्मर्वा नाना रयद्वपः ३२ अग्रे वि
 नायकप्रामोधावमानास्ततोऽसिलाः ॥ गणकं स नमस्कृत्य पप्रच्छ कुत आगतः ३३ सामुद्रलक्षणज्ञोऽसि ज्योतिःशास्त्रविशारदः ॥ भूतभावि भविष्यज्ञवद
 मे सागय जं फलम् ३४ ॥ कउवाच ॥ सर्वेयं बालवाक्यं तदाकर्ण्य कपटी द्विजः ॥ तर्कयामास मनसि कथं स्वस्ति गति भवेत् ३५ अनेन निहता दुष्टा बलिनेनैक
 रूपिणः ॥ शिशोर्हस्ते गृहीत्वा स वदति स्म भुभुशुभम् ३६ षडुषु दिवसेषु त्वं कूपमध्यपतिष्यसि ॥ चेन्न रिक्तः कथं चिच्च सिद्धौ मज्जनमेष्यसि ३७ ततोऽपि जी
 वितश्चेत्तु ध्वान्तमग्नौ भविष्यसि ॥ ततोऽपि जीविते शैलस्वयिकोपि पतिष्यति ३८ महती कालपुरुषौ जीवंतं भक्षयिष्यतः ॥ एतान्यरिष्टानि तव भविष्यंति
 न संशयः ३९ प्रतीकारं ब्रवीम्यत्र निर्भयार्थं कुरु वतम् ॥ ततो न्यत्र मया साद्व्याहिदिनचतुष्टयम् ४० पुनरत्रानयिष्यामि शपथो मे तवांघ्रिजः ॥ निशम्य वाचं
 बालोऽसौ जगामांतर्गृहं शनैः ४१ राज्ञो हरताभ्युदयाशुमुद्रिकां रत्ननिर्मिताम् ॥ कृवातां स्वकरे बालो वदति स्म द्विजं प्रति ४२ गणकाशु वदस्व गगतं वस्तु मह
 तरम् ॥ केन नीतं कदा प्राप्तं भूयात्ते प्रत्ययो भवेत् ४३ इत्युक्तः स तु बालेन विचार्य जनसंसदि ॥ बभाणहास्य वद नो मुद्रिकाया दिलभ्यते ४४ ममै
 व यद्विद्या सा तदेदानीं ब्रवीम्यहम् ॥ तथेति बालकेनोक्ते तवैव करे गति सा ४५ इत्यमुको जित्स्त्वेष धारिणा वाढवेन सः ॥ तयामंत्रिता बालो न्यवधीतं हृदि क्षणा
 त् ४६ स तया भिन्नद्वयो वज्राहत इवाच लः ॥ निपपात धरापृष्ठे चालयन् मुधांघ्रं ४७ पतता तस्य देहेन चूर्णितं नगरं कियत् ॥ काशिराजो जनाः सर्वे आश्रयं मे
 निरेत दा ४८ जहर्षु देवताः सर्वाः पुष्पवृष्टिं सुचक्रिरे ॥ स्वर्गभूवाद्येषु वैद्यौ व्यसिता भूतलं तदा ४९ ॥ जना ऊचुः ॥ ॥ कथं ज्ञातो नेन दुष्टे ब्राह्मणे ब्रह्मवे
 पभृत् ॥ राज्ञाऽपि न कृतं देवाद्वाक्यं तस्य दुरात्मनः ५० अयं बालेन मंतव्यो भूभा हरणे मरः ॥ अवतीर्णः कश्यपस्य गृहे सौ कश्छाणि निधिः ५१ मुद्रिकाघातमात्रे

णकथंप्राणान्नजहौबली ॥ इत्युक्त्वापुपूजुःसर्वेनेमुस्तंतुष्टुर्जगुः ५२ ददौदानानिप्रभ्योराजाजीवल्लोचनः ॥ द्विजचारणवन्दिभ्योदीनेभ्यश्चाप्यनेकशः
 ५३ नागरान्मानयित्वातान्चिससर्जततःसभाम् ॥ बालोपिबालकैरंतुंयथोपूर्ववद्भजवत् ५४ ॥ ॥ इति श्रीगणेशपुराणेउत्तरखण्डेबालचरितेकपट्टिदस्यव
 धोनामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ बालकेनहंतंश्रुत्वाब्राह्मणविषधारिणम् ॥ नरांतकोमहादैत्योक्पंककंदरा
 सुरम् १ प्रेषयामासबलिनंब्रह्मलब्धवरंतदा ॥ दत्त्वाबहूनिवस्त्राणिरत्नानिविविधानिच २ ॥ ॥ दैत्यउवाच ॥ ॥ गच्छतंसुमुहूर्तेनहंतुंबालंतमाशु
 च ॥ नानोपायैर्मारितानांकुस्तत्रिष्कलंबलात् ३ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवतेनसमाज्ञासावसुरैरूष्कंदरौ ॥ सेनयाचतुंगिण्यागव्यूतिसंप्रतस्थतुः ४
 निष्ठयसेनांचतर्इयतुर्भृशहर्षितौ ॥ विचारंचक्रतुर्मर्गैर्कूपोहंकूपतामियाम् ५ बालोभवक्रीडमानंमयितंक्षिपयन्नतः ॥ मंडूकरूपःकूपस्थोभक्षयिष्यामि
 तत्क्षणात् ६ अंतर्बानंकरिष्यावक्तृत्वाकार्यमहत्तरम् ॥ एवतौनिश्चितमतीकाशीराजपुंगवहत् ७ प्रापतुरभवत्कूपोमहाघ्नपनृपाजिरं ॥ कंदरोबालरूपोभू
 ढंतुंषुमनोदधे ८ राजाथददृशकूपंसुजलंतंजहर्षच ॥ यावत्पश्यतिमध्यसौमंडूकंतंददर्शह ९ नदंतंजुलांवाणीपितवर्णभयानकम् ॥ कंदरोबालमभ्य
 स्थोजगादंतंविनायकम् १० बहिर्योहिमहाबाहोपश्यकूपमनोहरम् ॥ ददर्शकूपंवालैःसबहिरागत्यतत्क्षणात् ११ अत्यंतंसुदरंदृष्ट्वातंकूपंबालकैःसह ॥ चि
 क्रीडेविविधैर्भावेर्नानानिलयैरपि १२ मध्याह्नजलमध्यस्थःसिपिचुस्तेपरस्परम् ॥ मज्जनोन्मज्जनंचक्रुःकारयंतःपरस्परम् १३ उह्वानंजलमध्येतेदूरादाग
 त्यचक्रिरे ॥ एवमिवातेतत्रगृहान्गंतुंसमुद्यताः १४ तावद्विनायकोपश्यजलमध्येनिजं वपुः ॥ जानंस्तंतुंजलेसर्वान्पश्यन्नासीद्वह्निःपुरा १५ तावन्नुनो
 दतंतुष्टोजलमध्येसंकंदरः ॥ अगाधंतज्जलंज्ञात्वालोडयामासीलयाम् १६ स्वेच्छयारमणेालक्ष्म्याक्षीराब्जिमिवाडवः ॥ अधोयायितुहूर्तंसउपरिष्ठात
 थैवच १७ मायामास्थायसगणेमज्जितुंसमजायत ॥ चरणौहस्तकमलेचिक्षेपबद्धाक्षिशुः १८ लुलुपुःसर्वशोबालास्तावतेनधृतोबलात् ॥ चरणेकंदरो
 नीतस्तत्कूपतलमादरात् १९ अमज्जयद्वलांतंचमुंचमुंचेतिसोब्रवीत् ॥ विनायकोपितंप्रोचमुंचमुंचेतिमांमपि २० उभौसमबलौतौतुमज्जनोन्मज्जनेर
 तौ ॥ हिरण्यकशिपुर्लक्ष्मीर्नृसिंहविदुर्धरो २१ अधस्ताद्बहुकालंतौगौज्ञात्वास्विलाभकाः ॥ चक्रुर्तस्वरदुष्टमुतोबालइतिस्फुटम् २२ अपशद्वंत
 थाश्रुत्वायगुःखीद्वबालकाः ॥ काशिराजोपिचक्रुःशक्तिकार्यमितिचाब्रवीत् २३ अगाधनरैरूपेस्मिन्कथंजीवेत्सबालकः ॥ कोप्युचेचापरःप्राहशीघ्रिनिः
 सारितोयदि २४ उपायोभविताकश्चिज्जीविनायास्यनिश्चितम् ॥ येनयत्थाथ्यतेदास्येतदस्मैजीवितंस्वकम् २५ निष्काशयतांबहिर्बालोवेगेनचबलेनच ॥
 इतिराजवचःश्रुत्वाकूपमध्येगताख्यः २६ मन्नास्तेदैस्यकृतयामाययानापरोजनः ॥ अवतंतुमनश्चक्रेततोराजाशुशोचतम् २७ ॥ राजोवाच ॥ किंमयाकारिदु
 रितंयेनमेडुःसमीदृशम् ॥ कथंबालोमयानीतःसुखार्थदुःखदोभवत् २८ दृशीयिष्येकथंतस्यापिटुभ्यामुत्समेवच ॥ जनायवाकथमिदंकथमस्यमृतिर्भवेत् २९

निरस्तान्यत्यरिष्ठानिमहांतिबालकेनह ॥ कथमस्यवशयांतोनजानेदेवचेष्टितम् ३० एवंसर्वेषुशोचसुस्त्रीद्वबालकेषुच ॥ मंडूकरूपीकूपस्थाव्यादायमुखमा
स्थितः ३१ तावदेवागतोबालो नोदितः कंदरेणसः ॥ तेनापिनोदितोदित्यौदित्यास्येय्यपतत्सलाः ३२ भक्षयामासकूपस्तमस्त्येमत्स्यमिवालुधुः ॥ गिलितोबाल
इतिसनिजरूपं समास्थितः ३३ कूपापिगगनस्पद्भिर्वक्रैश्चाध्यायशोजिताम् ॥ सर्वेषामेवैदरयानामानृण्यगतवानहम् ३४ इत्युजहर्षमनसा मत्वादेवमावक्रमम् ॥
कंदरस्तुरुषविष्टोविदार्यास्यमहोदरम् ३५ निर्गम्यवेगमास्थायसबालोतर्हितक्षणात् ॥ विदारितमंजरिमितिकूपोपिकंदरम् ३६ अदशकंठदेशेसजीवग्राहंरुषा
तदाएवंपरस्परवधात्पतितौविह्वलौष्ठशम् ३७ पादहस्तावर्देनचूर्णितंनगरंक्रियत् ॥ यथासुदोपसुदौतुपरस्परवधान्मृत्तौ ३८ परस्परवधात्तद्वन्मृत्तौतौकूपकंदरौ
राजभृत्पर्यारुण्यतौतौनगराद्बहिः ३९ तत्क्षणादजिरिकूपोपिदधेसविनायकः ॥ ददृशेपूर्ववल्कीडत्सर्वबालयुतोजनैः ४० आश्चर्यमेनितत्रबालाराजाना
अपि ॥ ऊचुः परस्परंकोचिकापटव्येनयुज्यते ४१ आप्लावन्नश्यत्सोथस्वयमेवनसंशयः ॥ पतंगोदीपनाशाभयायातिनश्यतेयथा ४२ अस्यचालयितुंशक्तो
नस्यात्कालोपिरोमच ॥ दृष्टबहुविधंचास्यसामर्थ्यमवतारिणः ४३ जेतुमीशंगतः कामः स्वयंभस्मत्वमागतः ॥ काशिराजस्तुतदध्रुत्वास्यसत्यमितिदुवृत्
४४ द्रुदादानानिविप्रेभ्योविससर्जपूज्यताम् ॥ विनायकंनमस्कृत्यगतालोकानिजात्रयहान् ४५ केचिदालिग्यतंबालंययूरज्ज्ञामपूजितं ॥ देवाश्चपुष्पवर्षाणि
मुमुचुस्तुष्टुवुर्जनाः ४६ ॥ कउवाच ॥ एवंज्ञायेत्ब्रह्मकार्याकार्यमरुद्धं ॥ मायास्वरूपंभृंगयंराक्षसाचरणमुने ४७ अवतारगुणावापिनज्ञेयाः परमात्मनः ४८
॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउत्तरखण्डेकूपकंदरवधोनामएकोनविंशतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ व्यासउवाच ॥ काशिराजदृष्टब्रह्मन्विवाहः सकदाभवत् ॥ तन्ममाचक्ष्व
भगवान्विस्तराच्चतुरानन १ कउवाच ॥ एकैकंनश्यतोरिष्टमपरंशयातिवैपुनः ॥ अस्मिन्नष्टेकरिष्यामीत्येवथावद्विचार्यतेरकूपेचकंदरेनष्टेत्रयोप्यन्येतदिरिताः ॥ अंधको
भासुरस्तुंगोराक्षसाः क्रूरदर्शनाः ३ जिवांसयागताबालंततोयुद्धमकतं ॥ श्रुत्वायेषांतुंग्रांभब्रह्माद्याः प्रापलनभयात् ४ दिग्गजामर्दितायैस्तुविबुधानांतुका
कथा ॥ कदायंकश्यपमुतोभवितादृष्टिगोचरः ५ नाशयामोनेकधातमितिव्यवसिताभृशं ॥ यावत्प्रेषितावीरास्तावतोनिधनगताः ६ वयमेनहनिष्यामो
ऽजित्वायामोनवैगृहान् ॥ वह्निरूपं समास्थायदाहयामोमुनेः सुतं ७ अंधकस्त्वब्रवीत्तत्रतमसाव्याप्यस्वदिशः ॥ अंधकारंकरिष्यामिधरायामथसर्वतः ८ त
तः परस्परमदृशिनस्यात्तेषां कदाचन ॥ अंभासुरोब्रवीत्तत्रमहोसजलेनह ९ आपुंष्ट्वाविष्यामिसमंतात्त्रगतिर्भवेत् ॥ तुंगोब्रवीदहंतुंगो गिरिभूत्वापुरांतुतां
१० जालोद्ध्वचूर्णयिष्यामिसपक्षवपर्वतः ॥ अंधकोरजलेवह्नौपर्वतसर्वतः स्थिते ११ कोपितुंनशक्तोतिथंबालो गमिष्यति ॥ एवंनिश्चितसंकल्पाजगजु
स्तेत्रयोभृशं १२ तेषां गर्जितशब्देनकंपितंमुवनत्रयं ॥ तस्यजुर्निज्वलंतेसागराः क्षुभितोदकाः १३ ततोर्विसमाच्छादयत्स्थौतत्रांधकासुरः ॥ अंधकोरम
हाधोरेनप्राज्ञायतीकिंचन १४ अक्रस्माद्रजनीप्राप्ताव्यवसायपरैर्जनैः ॥ क्षानासौत्कजप्राप्तैर्होमासैर्द्वैभिस्तदा १५ तपःसुवेदेषुषुविवाहोपनयादिषु ॥

कीर्तनेषुपुराणेषुद्विजदेवार्चनादिषु १६ सत्तेनानाविधैर्लोकैर्निशाप्राप्ताव्रतादिषु ॥ जजल्पुःकिमुविध्योयंरुणद्धिसूर्यमंडलम् १७ अथवाप्रलयोभाविबो
 परागःसमागतः ॥ सभायामूचुरासीनंराजानमितिपंडिताः १८ तर्कयंतियावदेवगावोऽगुःस्वगृहांतरं ॥ असंभावितवेलसुचक्रुर्दोषान्गृह्येहे १९
 कथमस्तमितिजातानपाकोनचभोजनम् ॥ व्यस्मयंततदानार्योदुदुहगश्चक्राश्चन २० दीपिकाभिःकाष्ठदोषैर्व्यवहारंजनस्तदा ॥ चक्रुर्दुःखेनकार्याणिविणि
 जोब्राह्मणादयः २१ सेवकानामहानंदःकामिनांचाभवत्तदा ॥ सालसानांप्रसुप्तानांनिद्रालूनतैवच २२ एवंकृतेचांधकेननाम्नाचांभासुस्तदा ॥ मेवरूपे
 णववेषधाराहस्तिकरोपमाः २३ शंषाप्रकाशतोलोकाःक्षणमीक्षांप्रचक्रिरे ॥ जलधाराभयात्सेवगृहमध्येस्थितास्तदा २४ प्रासादान्पतन्केचिद्दृष्ट्वाणां
 भित्तिकावापि ॥ अंतःकोचिद्बहिःकेचिन्मृताजनयस्ताद २५ झंझावातहतावृक्षाःपतिताधरणीतले ॥ सौदामिनीभिर्निर्दग्धादुमागृहबयाबहु २६ उत्तीरा
 भिर्नदीभिःसासमुद्रैर्विस्पृता ॥ नगरीसर्वलोकाढ्यासर्वस्त्वसमाकुला २७ ॥ कउवाच ॥ प्रलयद्वैत्यमायांचज्ञात्वासकरुणाकरः ॥ विनायकोक्रोन्मा
 यांबलेनवटमुच्चकैः २८ निर्ममेतत्क्षणादेकंलतागुल्मैःसुशोभितं ॥ शतयोजनविस्तीर्णजटाशाखासमान्चितं २९ पक्षिरूपेणतत्रासौस्थितोगगनलेहिनी ॥
 पक्षौभूमौप्रातिष्ठाप्यस्पृशंश्चाशिरमानभः ३० प्रकाशयामासपुरीपीत्वाचंच्वाजलमहत् ॥ करेणाशोषयद्वन्यकरीविपल्वलोदकं ३१ जनाहर्षाद्विजगदुर्गे
 तोविघ्नोगतंजलं ॥ गतंधकारेददृष्टुर्वदंसांद्रतरंबतं ३२ पक्षिणंचाहुताकारंनदृष्टंनचवैश्रुतं ॥ सर्वजनायुस्तत्रन्यग्रोपेस्थानुसुमुकाः ३३ अश्वमेजैर्यैरुष्टैः
 शिविकाभिर्निभस्तुतैः ॥ स्त्रीभिर्दुसैःकाशिराजोवदस्याधःसमाययौ ३४ पशवःसारमेयाश्चबिडालावनगोचराः ॥ विनायकप्रभावेणनद्वष्टिस्तत्रनोत
 मः ३५ चक्रुस्सर्वेपूर्ववर्त्तेवर्णाःकर्म्मयथाविधि ॥ पौरासद्व्यवसायेषुसमसज्जंतपूर्ववत् ३६ सर्वेषांरक्षणकर्तुंपाक्षिरूपमधारयत् ॥ जगदीशोणेशोनूनजा
 नीमोत्रार्किचन ३७ विस्तार्यपक्षान्वष्टियोपेधौद्वैत्यकारिताम् ॥ दृष्टिमोल्कांसकरांस्वयंसेहसुखेनसः ३८ इतिलोकास्तर्कयित्वास्थितानिव्याकुलास्त
 दा ॥ एकादशगतावस्त्रास्वतत्रास्थितस्यच ३९ नाज्ञासीत्कोपिचरितंविनायककृतंदिज ॥ दृष्ट्वाविनायकंबालंकडंतबालयूथम् ४० ततोद्वैत्यैक्षिणशक्तीनि
 श्रेष्ठैसमपद्यताम् ॥ तुंगोजगजबहुधानादयन्मदिशोदिशः ४१ गिरिरूपंसमास्थायहनिष्येपक्षिणक्षणात् ॥ ब्रुवन्नेवंबभूवाशुपर्वतोभूतदैवसः ४२ सरोनदी
 समाश्रुक्तःपंचयोजनविस्तृतः ॥ दिव्यौषधीभिर्दिप्ताभिर्भासयन्नगगनंदिशः ४३ नानापक्षिसमायुक्तोवाडवाश्रममंडितः ॥ सपक्षंपर्वतंदृष्ट्वापतमानंसपक्षिराट्
 ४४ उड्ढायपरिवभामवारयामासतज्जलम् ॥ घूर्णयन्पक्षवातेनजंगमाजंगमजगत् ४५ प्रस्थानिपतिताभूमौपर्वतानामितस्ततः ॥ चंच्वादध्रस्तुंगाद्रिकाशयपिः
 फणिनंयथा ४६ सहेतेनाभ्रमनस्त्रेसौलक्षयन्दानवानुभौ ॥ अंधकंचरणैकेनपरेणांभासुरंचसः ४७ अतिक्रम्यमुवर्लोकमियायसमहाखगः ॥ अतिभ्रमण
 खिन्नास्तेतस्माश्चमूर्धरश्मिभिः ४८ निपेतुर्व्यसवोभूमौत्रयःपर्वतसन्निभाः ॥ पतंतश्चूर्णयामासुर्वनान्युपवनानिच ४९ द्रष्टुदैत्यशरिराणिस्त्रीबालसहिताज

नाः ॥ ययुस्तेनगराभ्याशेषीश्वर्यपंथयुः ५० खड्गानि तच्छरीराणां गंडशिला इवावमुः ॥ निरस्यमायां दैत्यानां ततो लोका विविस्मिरे ५१ वतंतं देवरूपे
ण ददृशुर्न च वै पुनः ॥ अंतर्हिते वटे पक्षिरूपं तत्याजसो भ्रंजकः ५२ ततो विनायकं बालं काशिराजो ललितं गह ॥ पृथक्कुशलं संप्रश्रं नगराश्च नृपश्च तम् ५३ पुपूजुः
परमप्रीत्या विघ्ननाशं विनायकम् ॥ प्रहसं मुमुदा देवं कश्यपस्य सुतं जनाः ५४ नजानीमो वयं देवं माय दैत्यकृतां पराम् ॥ सामर्थ्यं ते गुणां आपि यत्र वेदा वि कुंडिताः
५५ लील्यारक्षिताः सर्वे भो चित्ता बहु संकटात् ॥ वतागता विनाशं च उत्पाताश्चैव वृष्टयः ५६ आति विबं वं वेः सम्यगंधकोरागे तेलयम् ॥ मनांसि सर्वलोका नानां प्रसन्ना
निमुद्रा तदा ५७ नद्यः प्रसन्नसलिलाः सर्वमासीद्यथापुरा ॥ ववर्षुः पुष्पवर्षाणि देवदेव विनायके ५८ नानावाद्यानि नादैस्ते लुक्तं पुरमा विशम् ॥ द्रुदुर्दाना निविप्रे
भ्यो देवो न प्रियतामिति ५९ शांतिहोमं विधाय सौष्टोपादां द्रोघं न बहु ॥ विस्त्रुभ्यसवो न बुभुजे विनायक यतो नृपः ६० ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखण्डे बालच
रिते दैत्यत्रयवधो नाम विंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ६१ ॥ कउवाच ॥ ॥ शृणु द्विज महाश्वर्यं कथ्यमानं मया तव ॥ विनायकस्य चारितं सर्वपापहरं नृणा
म् १ अमासुरस्य यो मूर्ध्वासगतो निजमंदिरम् ॥ अमराया निरेक्षिष्टस स्त्रीसातां त्यबोधयत् २ प्रमुप्ताकां च नेतरूपे सोऽप्यायां गणमाययौ ॥ पौत्रां शिरो निरिस्थैव मू
र्ध्नि तापतिताभुवि ३ निघ्नती निजवक्षः सा कराभ्यां शोका निभरा ॥ निपतद्दृषणां स्त्रिन्नागागमुष्टेव पाद्विनी ४ विभिन्नवलयोऽस्त्रिन् कूर्पसा तनुमध्यमा ॥ दृशा दृश्य
महद्रात्रा लुठ तीमु विविह्वला ५ निषिध्यमाना सखिभिर्भातुभिः स्वर्जनैरपि ॥ त्रिमुहूर्तैः प्रबुद्धा सा किंचिद्वक्तुं प्रचक्रमे ६ उत्थाय च कराभ्यां तु निजधानपुनः शिरः ॥
अमर्युवाच ॥ ॥ येनेयं पृथिवी सर्वा त्रासिता सामरावती ७ मूर्ध्नी सहस्रं शेषस्य भ्रूकटाक्षेण कं पितम् ॥ येन राज्ञ्ये अभिषिक्तौ तौ देवा तं कनरांतकौ ८ यस्य हवे
डितमात्रेण रोदसी कं पित भ्रूशम् ॥ सकथं पतितः कुत्र निहतः केन वासुतः ९ यं दृष्ट्वा कं पित कालः सकथं निधनंगतः ॥ एवमाक्रंदती दीना विवस्ते वपयस्विनी १०
एवं विलपती तानुषे धयत्स स्वीजनः ॥ न दृष्ट्वा सखिकेनापि मृतेन सहैव मृतिः ११ अतिशोकेन शोकान्यः प्राप्य ते मूढं जंतुभिः ॥ यदिक्षे हेन पुत्रं त्वं शोचसेऽस्य हितं
कुरु १२ चारान्प्रेषयत्तां तं ग्रहणायास्य सर्वतः ॥ दृष्ट्वा तामस्तको भ्रूवैव मरस्य हितं कुरु १३ सुत्तदामश्च पतितं प्रेतस्य तन्मुखे पतेत् ॥ दहत्येनं न तस्याज्यमि
त्याहुः परमर्षयः १४ एवमाकर्ण्य तद्वाक्यं सो वाचतां स्वीरुषा ॥ अयं मूर्द्धा महाभोग्स्याप्यतां यन्नतः सखि १५ जानयिष्येऽदितेः पुत्रमस्तं कंसहतेन च ॥ दाह
यिष्याम्यमुं तस्मात्स्थाप्यतां तैलमध्यतः १६ साराक्षसी राक्षसवर्गयुक्ता समायौ राजपुरीं निहंतुम् ॥ विनायकं तं निजरूपगोपिनीपतंगपत्नीवधनं जयांतिकम् ॥
जागतादितिरूपेण भासयंती दिशो दश ॥ अतिलावण्यं निलया सर्वालंकारशोभिनी १८ दाडिभी बीजदशना विबोधीति तु मध्यमा ॥ विलसत्पद्मनयना मुक्तादामल
संस्तुचा १९ वीरासुमुहरेदृष्ट्वा तदृशीं नृपसदृगां ॥ मनसा कामयंति स्म यदालिंगनं चुंबने २० तर्कयामासुरपेरं भां किं नु तिलोत्तमा ॥ मेनका वा दृता चीवानां गाय
क्षीं शिवा नु किं २१ उर्वशी वारीती राक्षी कश्यपस्यादिति नु किं ॥ ज्ञात्वा तुराजपत्नी तां प्रणनामादिति मुदा २२ पूजयामासौ भाग्यद्रव्यैर्भूषांश्चुकादिभिः ॥ उवा

चचसुचार्वांगीप्रसगद्गयागिरा २३ महाभागेनदृष्टासिस्त्वदेवजननीमया ॥ विनायकप्रासादेनक्वाण्यथादर्शनंतव २४ राज्ञोमेवंबुवंतीतुसाश्रुकंठावदद्वयः ॥
 अदितिरुवाच ॥ ममबालोबहुदिनस्थापितःकुत्रवर्त्तते २५ अत्युत्कंठतयासुभूदर्शनार्थमिहागता ॥ स्त्रीणांस्वभावंजानासिमायाव्याकुलचेतसाम् २६ शो
 कसंतप्तगात्राहंतमालिगाभिचार्यकम् ॥ तत्संसर्गशीतांगीप्राप्त्येसंतोषमुत्तमम् २७ इतितद्वचनंश्रुत्वादरासासंसंभ्रमा ॥ गवेषितुंतुंबालंराज्ञीदूतान
 चोदयत् २८ अन्येचस्युःकाशिराजंकथपस्त्रियमागताम् ॥ सस्नात्वाग्रहमागत्यतांदृष्टवर्षमापह २९ तांप्रणम्यमहाभक्त्याप्रोचेवद्वज्रजलिहृत्पः ॥ मेरा
 ज्यंजनमपितरौर्धनदंष्ट्रिःश्रुतंतपः ३० दृष्टाशक्तिर्देवमाताजगज्जननकारिणी ॥ नशाक्तिर्वर्ततेतस्म्यगवर्णिनुंतुंगुणान्मम ३१ बालोविनायकस्तेयशक्रादधिक्रवि
 क्रमः ॥ अवदानान्येकानिकृतानिबहुधासुरैः ३२ अशक्यानिमयावकुंक्षसांनिधनानिच ॥ तस्यापिपर्णिनुंतास्तिगुणानांशक्तिरल्पिका ३३ विश्राम्यतां
 क्षणमातर्ममाग्यमहत्तरम् ॥ यदनेनहतामायाबलमाश्रित्यदानवाः ३४ अपरिक्षतेनवपुषाबालस्तेवसतेसुखम् ॥ त्वकिमर्थमिहायातायातचेत्स्थीयतांक्षणं
 ३५ निवृत्तोस्मिन्विवाहेतुप्रापयिष्येउभावापि ॥ सोवाच॥किमिदंभाषसेराजनवियोगादस्यमेभवत् ३६ महान्रखेदो नवमुखेलेभेकापीहकिंचन ॥ कउवाच॥एवं
 वदयांतस्यांसंजागतोसौविनायकः ३७ प्रेषितोबालकैःसर्वैरागताजननीतव ॥ सालिलिंगगतोबालमश्रुपूर्णमुदाजगौ ३८ चिरकालंस्थितोस्यत्रमांविहायाति
 निष्ठुर ॥ त्वद्वियोगेनसंतप्तागतासर्वविहायच ३९ जीविताशांपरित्यज्यस्त्वदर्थतपआचरं ॥ अतिहृशेनलब्धोसिताक्लेशान्वेत्तिचेश्वरः ४० विनात्वयाक्षणेमे
 तोयुगकल्पसमोभवत् ॥ एवलाघववाक्यासौदुष्टभावेनआमिनी ४१ अतिप्रेमबलात्सातंकटिशोदधारह ॥ सोपितचेष्टितंज्ञात्वागस्तस्याःपरिचितयन् ४२
 गूढाभिसंधिस्तांप्रोचेपूर्वकिमेत्वयाहृतम् ॥ एवंतोस्मिन्बुवत्येवलङ्कंसाततोददौ ४३ अतोस्मिन्पुनरन्यंसांमहाविषयुतंददौ ॥ अतोस्मिन्पुनरन्यंसांयचेलङ्कं
 लाव ४४ काशिराजश्चपत्नीचप्रार्थयामासुस्तदा ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठमातस्त्वंसबालाभोजनंकुरु ४५ यावदुत्तिष्ठतेसातुतावदुद्धाभंकेणसा ॥ गिरिद्रसारवपुषासाततो
 विह्वलाभवत् ४६ मुंचमुंचतितंप्राहमाताहतवबालक ॥ बहुकालेनद्रष्टुत्वामागतास्नेहपाशतः ४७ कथंचूर्णयितुंमांत्वमुद्यतोसिगिरिर्था ॥ कराभ्यानुदुंदे
 सांतताविघ्नान्नाययौचसः ४८ प्रसार्यचरणौहस्तौश्वासोच्छासपरायणः ॥ इतिराजान्यषेधत्तांविह्वलंभारपीडिताम् ४९ मानिद्राभंगमस्याशुकुस्त्वंजननीस
 ती ॥ उद्धर्तुबालकंकेचिद्विकृःकरुणयामनः ५० उत्थापितुंचालितुंवासर्वेनाशुकुर्वंस्तदा ॥ प्रार्थयामासुरपरेबालंराजविलोचनम् ५१ अनुक्रोशंकुरुशिशोजन
 नीतेमरिष्यति ॥ चालयामासचरणौहस्तौसाथशिशोयाम् ५२ किमिदंक्रियतेबालपितरंकिंवदिष्यसि ॥ एवंवदत्सुलोकेषुसामृताथनिशाचरी ५३ दशयो
 जनदेहेनव्यापितंभूतलंतया ॥ पलायनपराःकेचित्तांदृष्टातिभयानकाम् ५४ ययुःकेचिच्चतांदृष्टुंविचित्रजनवृत्तयः ॥ राजाचविस्मितस्तत्रजनाःसर्वविलोक्यता
 म् ५५ कथंकपटरूपेयमागताबालघातिनी ॥ ऋषिपत्नीस्वरूपेणज्ञाताराक्षसीतिच ॥ अत्यद्भुतंज्ञानमस्यसामर्थ्यंचविलोकितम् ॥ इतिब्रुवाणास्तुनरास्तस

भीपमुदाययुः ५७ बालमुत्थाप्यतस्यास्तुपुष्पभारसमजंगुः ॥ अपनेयेतित्य्याहुदुष्टदुष्टस्वरूपिणी ५८ परस्यानिष्टामिच्छेद्यः स एवाविधनं व्रजेत ॥ दुष्टदुःखारि
 पूयैर्नैकाशिराजो जना अपि ५९ ऋषयोलोकपालाश्च भक्त्या देवा विनायकम् ॥ नाथस्त्वमसि देवानां मनुष्याणां गरक्षसाम् ६० यक्षगंधर्वविप्राणां गजाश्चरथपक्षि
 णाम् ॥ भूतभव्यभविष्यस्य बुद्धीद्रियगणस्य च ६१ हर्षस्य शोकदुःखस्य सुखस्य ज्ञानमोहयोः ॥ अर्थस्य कार्यजातस्य लभहान्योस्तथैव च ६२ स्वर्गपाता
 ललोकानां प्रविध्या जलधरेऽपि ॥ नक्षत्राणां ग्रहाणां च पिशाचानां च वीरुधाम् ६३ दृक्षाणां सारितां पुंसां क्षिणां बालजनस्य च ॥ उत्पत्तिस्थितिसंहारकारिणे तेन
 मोनमः ६४ पशूनां पतयेतुभ्यंतत्त्वज्ञानप्रदायिने ॥ नमो विष्णुस्वरूपाय नमस्ते रुद्ररूपिणे ६५ नमस्ते ब्रह्मरूपाय नमो नंतस्वरूपिणे ॥ मोक्षहेतो नमस्तुभ्यं न
 मो विब्रह्महराय ते ६६ नमोऽभक्तविनाशाय नमो भक्ताप्रियाय च ॥ अधिदैवाधिभूतास्मत्तापत्रयहराय ते ६७ सर्वोत्पातविधाताय नमो लीलास्वरूपिणे ॥ सर्वोत्पा
 मिणे तुभ्यं सर्वोध्यक्षाय ते नमः ६८ अदिराजठरोत्पन्नविनायक नमोस्तुते ॥ परब्रह्मस्वरूपाय नमः कश्यपसूनुवे ६९ अमेयमायाचितविक्रमाय मायाविने मा
 यिकमोहनाय ॥ अमेयमायाहरणाय माया महाश्रयायास्तु नमो नमस्ते ॥ एवंस्तुत्वा तु ते सर्वे ययुः स्वस्वं यदुहमुदा ॥ त्यक्त्वा तां राक्षसीं छित्त्वा खंडशोदूरतः पुरा
 त ७१ यद्दुपठते स्तोत्रं त्रिसंख्योत्पातनाशनम् ॥ न भवति मोहोत्पाता विघ्नाभूतभयानि च ७२ त्रिसंख्यः पठेत्स्तोत्रं सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ विनायकः सदा त
 स्य रक्षणं कुस्तेन च ७३ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे बालचरिते राक्षसीवधो नाम एकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ कउवाच ॥ अपरस्मिन् न दिने राजा प्रातः
 स्नानकृतोद्यमः ॥ पौराः सर्वे विवर्त्येवं नायं देवानामनुषः १ न देवश्चेत्कथं पंचमहातिदिवदुर्धराः ॥ अजेयाः शक्रहरिभिर्हता दैव्या महाबलाः २ देव एव भवेद्बालमध्ये
 ऽयं क्रीडते लघु ॥ इति तर्क्यतस्तत्तावदागताराजदर्शनम् ३ राजापि भद्रमगमदुवाच सकलान्पति ॥ निरूपयंतु यत्कार्यं तद्वसिद्धिं प्रयास्यति ४ किमर्थं प्रातरेव
 पौरायण्यं समागताः ॥ तदुचुर्नरहरस्य तस्वाभिप्रेतमृतेव च ५ त्वया यं हि समानीति मुनिपुत्रो विनायकः ॥ नास्य दास्यमपुत्रो हि किंचित्कापिकदा वनं दत्त्वा तु पूजि
 तो नैकवारं स्वशरणे स्थितः ॥ यद्यतव गृहे याति तत्र प्रेष्यस्य हो ७ अयं तु न कथं शरणेऽपि तो विनायकः ॥ सम्यगुक्तं यत्र जनाविभज्यमुज्यते तु यत्
 ८ असंतयाति च विषममन्यद्भवे तु तत्र ॥ अस्मिन्यस्य भवेद्भक्तिर्देवैर्वा मानुषेऽपि वा ९ स एनं स्वगृहे नीत्वा पूजयेद्भजेऽपि ॥ जनास्तु त्रिविधाः पौरारजः सत्त्व
 तमोगुणैः १० परिक्षिते मरादुष्टाः पुण्यवंतो भ्रजं अपि ॥ केचिदेनं विंदंति प्रशंसंति च केचन ११ यस्य स्वभावो वा दृक्स्यात्स तथा वर्तते नः ॥ न जहाति दृष्ट्य
 माणश्चंदनस्वसुगंधिताम् १२ कस्तुरीकर्मशुतः पलांडुर्वानिजंगुणम् ॥ भवतां यदभिभक्तिश्चेद न न्यास्मिन्स्तु ते हुनेः १३ नीयतां पूजयंत्वा शोभो जनाय प्रियाय
 च ॥ परिक्षार्थेन येन सौजनको जननीमम १४ मया कथं नरावाच्यानीत्वेन प्रजयंति च ॥ अम्यशक्तिर्दृढा दंष्ट्राममगं किं विशिष्यते १५ नायं चेन्मपुरीक्षित्या
 कुतोयं कंचाप्यहम् ॥ इति राजवचः श्रुत्वा पुनरुचुश्च नगराः १६ यथावदसि कल्याणतत्तथा नतदन्यथा ॥ अस्माकं कार्यसिद्धिर्यातां कुरुष्व जनार्धिप १७ नी

त्वेस्वगृहेवालंपूजयामोयथाहृतः ॥ एतस्मिन्नंतरेवालवदत्तांस्दसिस्थितान् १८ जानन्नंतर्गततेषां सर्वसाक्षीजगद्गुरुः ॥ विनायकउवाच ॥ किमर्थमाप्राप्य
 यंतोभवंतोतिमहतराः १९ अहंवालमुनिमुतोमत्पूजनफलमुक्तिम् ॥ अविष्यतिनजानेहभवतांव्ययकारिणाम् २० विवाहोव्रतबंधोवायज्ञोवायामहोत्स
 वः ॥ तदामवद्वृह्यास्येहकव्यंयदाभवेत् २१ असंख्याताभवंतोहिकथमेकोगृहव्रजे ॥ वकोशिर्नाकिमर्थवागंधोह्यथभवद्विधाः २२ वांछितार्थीकथंयचे
 त्यक्त्वाकल्पमुहंमम् ॥ अन्यत्सुद्रंवांछितंवातद्द्वयंसुस्तुकाः २३ कउवाच ॥ विनायकवच श्रुत्वाश्रेणीमुख्याजगुःपुनः ॥ अस्मिन्निवाहोसंपन्नस्थस्यति
 क्षणंभवान् २४ राज्ञःप्रसादाद्दृष्टोसिभक्तिनःसफलीकुरु ॥ अवाप्तकामस्यचतसृष्टिस्थित्यंतकारिणः २५ सर्वातिर्यामिणःसर्वचित्तवृत्तीविजानतः ॥ कर्तुंवाप्य
 न्यथाकर्तुमर्तुंवाक्षमस्यह २६ चिदानंदस्यनैवास्तिपूजाभिर्नःप्रयोजनम् ॥ भक्तिप्रियोदेवइतिनिगमनंनृथाकुरु २७ निशम्यतिवचस्तेषांतानूचेयविनाय
 कः ॥ एवंचेद्भवतांभक्तिस्तदायास्येनृपाज्ञया २८ एवमाकर्ण्यतद्वाक्यंसर्वेपिस्वगृहान्नययुः ॥ मंडपान्निविदयुःकोचित्केचिद्वस्त्रगृहाणिच २९ तोरणांविदयुर्भ
 त्तयादर्शशोभाद्भुतानिच ॥ आजनानिमहाहोणिमुगंधचंदनानिच ३० द्रव्याणिचसुगंधीनिमृगनाभिभवानिच ॥ फलानिचविचित्राणिवासांस्यभरणानि
 च ३१ पक्वानानिविचित्राणिपंचाष्टतयुतानिच ॥ स्थापितामूर्तेयोनानामुक्तामालाविभूषिताः ३२ एवंगृहेहसर्वसामग्र्यंचकुरुस्तुकाः ॥ एकोभून्नगरप्रतिब्रा
 ह्मणेवेदशास्त्राविद ३३ शुक्लनामाशुक्लवृत्तिःशांतेदांतःक्षमाचितः ॥ श्रौतस्मार्तकर्मनिधिर्ब्रह्मनिष्ठोतिथिप्रियः ३४ यस्यपत्नीमहाभागाविदुमानामनामतः ॥
 निस्पृहाज्ञानसंपन्नासर्ववियवसुंदरा ३५ दरिद्राज्ञाननिष्ठासापतिप्राणापतिव्रता ॥ तस्यागृहगतंदृश्यंनभस्ताशांकिंतंस्फुटम् ३६ नस्वर्णशजंतताम्रभाजनंरिति
 जंनच ॥ गौरावलकलसंवीतातेजोज्वालासुशोभना ३७ यदंगतेजसाव्याप्तदृश्यमानंनदृश्यते ॥ तेनवृत्तेनतुष्टासागृहशोभाविधायिनी ३८ तस्यास्तोषेणतुष्टो
 मूद्दिनेयेनचसेवया ॥ स्वस्थःस्थितोज्ञाननिष्ठस्तिष्ठत्यकृतभोजनः ३९ कदाचिद्विद्विस्त्रुयातोवारितस्तुहेगृहे ॥ महोत्सवंप्रकुर्वद्विनायककृतेजैः ४० य
 छब्धंतेनतुष्टोसौभाग्यमित्याब्रवीदिदं ॥ श्रूयतांपालिनगरेवारितोहंगृहेगृहे ४१ आयास्यतिप्रतिगृहंपूजार्थसविनायकः ॥ योवतीर्णोमुनिगृहंभूआरहरणोद्यतः
 ४२ आयास्यतिगृहेचस्सपूजार्थेयत्नमाचर ॥ साब्रवीन्महर्तपूजात्यक्त्वाब्रह्मद्वेकथं ४३ भवतांसोकिचिचनानांकथंवागृहमेष्यति ॥ गंधपुष्पपद्मेषुषितपक्कंद
 फलंमुने ४४ अविष्यतिकृतसंम्यगसम्यक्स्वल्पमप्यहो ॥ किंवाप्रयोजनंतस्यगृहेणभवतांप्रभो ४५ इतिप्रियावचःश्रुत्वापुनरुचेसुनिःप्रियां ॥ समांभक्तंवि
 जानातिदीनानाथप्रभुः ४६ भक्तिप्रियोस्तिदेवोयंनलोभवशगोविभुः ॥ अर्णसाचपलशेनपुष्पेणप्रीयोतेहिसः ४७ सुवर्णनिचयैर्वीपनिहिंदंभा
 त्समर्पितैः ॥ इत्याकर्ण्येवचस्तस्याविदुमापुनब्रवीत् ४८ एवंचेत्तर्हिह्यत्सिद्धंतदेतस्मैनिवेद्यतां ॥ ततोष्टदशधाग्यानंछत्वापिष्टंपपाचसा ४९ ओदन
 श्रक्तोजीर्णंतंदुलानांजलाधिकः ॥ मुष्टिपिष्टंपर्णपुटेपक्त्वाभुंक्तदिनेदिने ५० ततेनदीयमानेनद्रव्येणचैलमानयत् ॥ गंधाक्षतंचपुष्पाणिधूपंदीपमहातिके

५१ वयं फलं वलं च स्थापयामास चैकतः ॥ शुष्कामलकं लङानि मुसुवासां धर्मवच ५२ प्रसार्य दुर्भनिचयं सुसिक्ते स्वागणे व्यजं ॥ चकार काशं पूनासां ध्या
ननिष्ठो भवन्मुनिः ५३ नैवेद्यं वैश्वं च कृत्वा पूर्वं प्रयत्नतः ५४ ॥ इति श्रीगणेशपुणे उत्तरखंडे बालचरिते द्वाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ४४ ॥
कउवाच ॥ ॥ सवालोलालमध्ये तु चिक्रीडैकौ तु काचित् ॥ राजाभद्रासनगतौ नृत्यं सर्वजनैः सह १ यादपश्यति तदर्थानां तावेदवागतावुभौ ॥ देवल्लोका
स्संदोरम्यं सनश्च सनंदनः २ उद्गामितं तयोर्दीप्त्या सुशोभयोरिव तत्सदः ॥ आसनादुद्गतिष्ठत्सदृपतिसहस्रेभ्यस्तौ ३ शिरःस्थाप्य पादपद्मे साष्टांगं प्रणमतौ ॥
बद्धा जलिरुवाचाथ अद्य धन्यं कुलं मम ४ राज्यं ज्ञानं च देहश्च यत्नोत्पन्नादिकं च यत् ॥ इत्युक्त्वा पाणिना धृत्वा स्वासने चोपवेश्यतौ ५ उपचारैः शोभोदशभिः पूजयत
भक्तिः ॥ तौ च विश्रामयामास पादं सहाहनादिभिः ६ पुनः पुनः प्रणम्य सौवर्गं सुपचक्रमे ॥ राजोवाच ॥ ॥ मुनीनां च स्तदं दानानि स्मृता ह्येव ७
कार्यलिप्सान्काचित्स्यादाज्ञाभिहेतथाप्यहं ॥ तपोराज्यं कुलं शीलं सार्धं कर्तुमुद्यतः ८ ॥ ॥ तावूचतुः ॥ ॥ अवाप्तसर्वकामो सौ परब्रह्मस्वरूपवान् ॥
लीलावतारी भगवान् कश्यपस्य सुतस्तव ९ गृहे नानाकौतुकानि कुरुते दुर्तविक्रमः ॥ श्रुत्वा वदान्तं तस्या ब्रह्ममावांसमगतौ १० अन्यथा शक्रमवनत्या
मेकिन्नः प्रयोजनं ॥ गृहे यस्य कल्पतरुः सोऽन्यैः कियच्च यिष्यति ११ तस्यां प्रिकमलं न त्वगच्छावः स्वस्थं लंघ्य ॥ एवं तयोरागतयोः श्रुत्वा वाक्यं विनायकः १२
वदतोरगतः क्रीडां त्यक्त्वा मोदकहस्तकः ॥ पंचत्वाद्यमर्थं भक्ष्यं मोदकं लीलाया दधत् १३ तयोस्तं दर्शयामास दृष्टो हास्य परो मुदु ॥ सोऽयं समागतो देवो ये दर्शनं स
मुत्सुकौ १४ आगतो यच्च कर्तव्यं कुरुतं वद्यथेतः ॥ तं निरीक्ष्य मुनी तौ तु पस्परमथोचतुः १५ अनेन दूषितो नूनं कश्यपो मुनिसत्तमः ॥ तत्पुत्रतां समासाद्य स्वाचा
रयजतां श्रुत्वा १६ स्पष्टा स्पष्टविचारोऽस्य भक्ष्याभक्ष्यविधिर्न च ॥ दर्शने स्पर्शने चास्य महात्तदोपो भवेत्सदु १७ कथं सन्नियमांस्त्यक्त्वा स्थितः क्षत्रियवेश्मनि ॥ स्वध
र्मेनः स्थितानां तु दर्शनेनास्य किं भवेत् १८ शुश्रावतां गिरिदेवो दृष्टुं पस्मिहितस्तदा ॥ उवाचा वाक्यं वाक्यं ज्ञो वाचस्पतिरिवापरः १९ क्रान्तं भवतो ज्ञानं वृथा श्रमवतो
मुनी ॥ स्वर्गं त्यक्त्वा कथं हि सं प्रप्तौ प्राकृता विव २० श्रुत्वं त्वंच न तत्सदृपतितावथोचतुः ॥ मायामयस्य देवस्य मायया मोहितो भ्रष्टश्च २१ देहबुद्ध्यां गमिष्या
वो निजमाश्रममंदलम् ॥ ततो दृपतिशार्दूलो दृढभक्तिप्रणोदितः २२ स्थीयतां श्रूयतां वाक्यं मदीयमिदं विवाचतौ ॥ अत्त्याच प्रार्थयामास सात्वा मुक्त्वा तु गम्य
ताम् २३ निशम्य प्रार्थनान्तस्य प्रोचतुं युनिपुंगवौ ॥ नमुज्ये ते राजकीयमन्नं तस्माद्ब्रजवहे २४ तदुद्ग्रांसमासाद्य भणिकर्णं तितगतौ ॥ विनायकः सर्वबाल
रयतामुदारमन् २५ सात्वागतः शुक्लदंष्ट्रात्वा तद्भक्तिमादतः ॥ यथा यावत्तिगोवंसं यथा मातरुदच्छि शुम् २६ यथा कृष्णः स भानी तौ द्वौ पदौ शरणागता
म् ॥ दृष्ट्वा तौ दंपती देवपादयोर्विनिपेततुः २७ आनंदां श्रूणि मुच्यं तौ वाचा गद्गदया गिरि ॥ छिलिगमुदुर्देवं नृदुर्धर्षिभ्यो २८ नर्विदुः प्रकृतं व्यदेहाती
ता विवासतुः ॥ रोमांश्चांचितगात्रौ तौ बाष्पधाराममुचताम् २९ मुहूर्तोऽलम्ब्य संज्ञौ तौ नेमतुर्देगदीश्वरम् ॥ तत ऊच मुनिर्देवं दीननां प्रीति यत्नव ३० विख्यातं

त्रिषु लोकेषु नाम पापहरं शुभम् ॥ सार्थकं कृतमवैव जन्मनः पाददर्शनात् ३१ प्रासादनिचयास्यक्वागतः पर्णकुटीरमिमाम् ॥ धन्यो वंशो मदीयोजन्मज्ञानंत
 पोषयः ३२ अपूजयतस्तस्तं कुशासनगतं मुनिः ॥ प्रक्षाल्य चरणद्वंद्वं जलं तच्छिरसादधत् ३३ गंधाक्षतं पुष्पमालाधूपदीपं ददावथ ॥ दूर्वाकुरानशमीपत्रं सुतैले
 तं कं शुभम् ३४ स्वाद्यं स्वरूपं पुरः स्थाप्य फलमारण्यं कं तथा ॥ पुष्पांजलिं भद्रपूतां दत्त्वा नत्वा सलज्जितः ३५ कदंबं कथमस्मेतं देयमित्येव चिंतयन् ॥ अभिप्रायं वि
 दितां देवदेवो विनायकः ३६ याचेमातः किमन्नं ते गृहे तद्दीयतां मम ॥ अत्त्यादत्तं कदम्बं मेऽधिकं स्यादमृतादपि ३७ विषं अवतियदत्तं भेनाश्रद्वायान्वितम् ॥
 विस्तीर्णमोदनं शुष्कं भास्करं विबुधाय नमः ३८ आस्थापयत् पुरस्तस्य मुनिपत्नी न्हिया न्विता ॥ तैलं च सकलं दृष्ट्वा प्राह संस्तं च बालकाः ३९ अभक्षयत्सप
 क्वान्नसदृशं परमादरात् ॥ प्रतिग्रासं जलं पीत्वा जघास बलवत्तरम् ४० ततस्तेनौदनः पात्रे निक्षिप्तो मुनिना सिलः ॥ तज्जलं चलितं दिक्षु बालो रोहं न चाशकत् ४१
 ततो भवदशभुजो बुभुजे चौदनं चतैः ॥ आश्चर्यं ददृशुर्लोकहंसो तोहस्ततालतः ४२ अपूर्वः पाचितो यं नुजानुदन्नजलेनयः ॥ इत्थुर्वुर्बुजुर्बालो रुच्यापायसक
 लपया ४३ साकं तेन च यैमुक्तं गतास्ते देवतुल्यताम् ॥ अशोचन्निरेपश्चाद्वेहसच्चिद्वैतैः ४४ कोलाहलो महानासीन्नगरं क्रोविनायकः ॥ केचिदूचुः शुक्लगृहे
 भुनक्ति शीर्णमोदनम् ४५ रोहं कृतादशभुजोऽबोदनं च भुनक्ति तैः ॥ भुंक्ते तस्मिन्विशुद्धे स शुष्कमा मलकंदौ ४६ मुखशुद्धिं तेन च केजगदात्मा विनायकः ॥
 प्रसन्नः शुक्लमवदत्प्रीतो भवेन तेन च ४७ वरान्दणुमहाभागमत्तोयानभिक्षसे ॥ शुक्ल उवाच ॥ सर्वान्नागरिकांस्यक्वा भोक्तुं रुक्षा न्नमागतः ४८ अयमेव वरो
 महायज्ञांतं वदर्शनम् ॥ प्रभुवाक्यादुरोधेन याचे भक्तिवयि स्थिराम् ४९ अंते मोक्षं च मे देहि येन न वर्तते पुनः ॥ न संसारसुखे चित्तरं मेते मे विनायक ५० ॥ क
 उवाच ॥ एवमस्त्विति तं प्रोच्य पूर्ववद्धिभुजः शिशुः ॥ गृहं तस्मै शक्रगृहाद्वरं संप्रदत्तं च नम् ५१ अत्युत्तमं स्वरूपं च ज्ञानं संपदमर्पयत् ॥ अनुज्ञातो ययौ ताभ्या
 मन्यत्र बालकैर्द्वैतः ५२ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखण्डे बालचरिते शुक्लवरप्रदानं नाम त्रयोविंशतितमोऽध्यायः ॥ २३ ॥ कउवाच ॥ व्यलोकयंस्तं न गते स्म
 सर्वे महाजनाः ॥ विधाय पूजासामग्रीं भोजनस्याप्यनेकधा १ गृहे गृहे राजगृहे सर्वमात्यगृहेऽपि च ॥ गवेषयंति स्म जनास्तदाकश्यपं नंदनम् २ अपृच्छंत जनाः
 सर्वे किंचिद्विष्टो विनायकः ॥ नेति नेति श्रुतिर्वीक्ष्य सस्य आक्षिपे चरः ३ भवेन्नालोकि तोस्माभिरिति तत्रावदन्नजनाः ॥ पुराप्रंतो ये तत्र ते शृण्वन् जनवाक्यतः ४
 स चागतः शुक्ल गृहं ततस्तेतद्दृश्युः ॥ नापश्यंत तथा पृच्छंस्तेनोक्तं स इतो गतः ५ स तु माया मयो बालो जनां वंचितुं सुसुकः ॥ विष्टज्य बालकान्पश्चाद्वारेणाग
 त्यमुसवान् ६ केचिंतं ददुः सुमं हर्यक्षमिव गह्वरे ॥ केचित्क्रोधयशगानि न्दुर्बालको लघुः ७ पिशाच इव क्रियातो दग्निस्स गृहं प्रति ॥ ईशश्चेत्सर्वभावज्ञः
 सर्वेषां प्रियमाचरेत् ८ उत्थाप्यं तं करे धृत्वा याहीति शरणं शुभम् ॥ सफलं कुरुनः सर्वं त्वदर्थं सुपकल्पितम् ९ गतः खेदोऽन्नमणजो दृष्ट्वा त्वच्चरणं बुजम् ॥ या
 हिया हि गृहान्नस्वभोक्तुं बालगणैः सह १० स ऊचे सांप्रतं मुक्तं पुनरुज्जनास्तु तम् ॥ दग्निस्स गृहो किं ते मुक्तस्य गृहैश्च वृत्तिनः ११ नापोऽपि पिबते कात्रं कथं मुक्तं

त्वयाविभो ॥ ॥ गणेशउवाच ॥ ॥ उदरपरिपूर्णमेयाशुशिक्षिनास्तिमे १२ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ ततःसर्वविदित्वातंमुक्तुच्छाहजनाः ॥ निराशाभयसंक
 ल्पारुशदीनाविचिंतसः १३ संभाराव्यर्थतांयातानानाक्षिशार्थसंचिताः ॥ दुभुजस्तान्मध्यदृष्टादंभिकाभक्तिविजिताः १४ येभक्तास्तेनिराहारास्तस्थुर्ध्या
 नपरायणाः ॥ एवंसेवेषुलोकेषुज्ञात्वाध्यानस्थितेषुसः १५ एकोनानास्वरूपामृदटाकाशइवस्फुटम् ॥ जलपूर्णेषुकुंभेषुरविर्नानाययेक्षते १६ क्वचित्पयंक
 शयनःक्वचिजपपरायणः ॥ क्वचिदानस्तःक्वापिभोजनायसमुत्सुकः १७ क्वचित्पाठयतिशय्यान्सांगेदंसहार्थकम् ॥ क्वचिव्याकरोतेशास्त्रक्वचिचपठतिस्व
 यम् १८ एवंनानास्वरूपैःसनानागृहगतोभौ ॥ अयमस्मद्वृहयातःपूर्वमित्यभिमेनिर १९ तैलमुद्वर्तनंस्नानंनूजनंभोजनंददुः ॥ एवमर्वेजहृषिकाशिराज
 समन्वितम् २० दृष्ट्वादेवंपरमयासुदासाधुविनायकम् ॥ पुपूजुर्भोजयामासुर्द्विजान्सुहृद्गणानपि २१ पंचसूतंचपक्वाह्वंनूजनंपायसौदनौ ॥ अन्यद्विचिक्रं
 सर्वेषुभुजुरतेयथारुचि २२ एवंद्विजेषुदेवेषुकाशिराजेसुहृत्सुपि ॥ आशीर्वसुसभाविष्टःकाशिराजोव्यपचूळत २३ माययामुनिपुत्रस्यमोहितोनेकाकृतेः ॥
 राजोवाच ॥ विनायकोगतोभोक्तुंनानागृहइतिस्फुटम् २४ अयमनिकटेष्यस्तिकोनुमुक्तुहेगृहे ॥ क्वचिच्चशिविकारूढेयातिभोक्तुविनायकः २५ ग
 जारूढःक्वचिद्यातिहयारूढश्चकुत्रचित् ॥ एवंसेवेषुलोकेषुपूजाव्यग्रेषुबालके २६ ततस्तौनगरंरियातौतत्रतत्रविनायकम् ॥ अपश्यतांभुक्तवतंपरावृत्यसमी
 यतुः २७ यत्रयत्रगृहेयातौतत्रतत्रविनायकम् ॥ निर्द्वत्यसकलनित्यापिपक्षार्थपर्यगच्छताम् २८ शयानंशयेनदिव्यमक्षयंतफलानिच ॥ चर्वयंतंचतांबूलक
 चिद्रंधादिचर्चितम् २९ क्वचिन्नृपप्रशयंतंगणिकानांगणान्वितम् ॥ क्रीडतमैक्षैःकुत्रापिकचिद्विद्विबलेनच ३० नानालंकारसंयुक्तंदिव्यवस्त्रान्वितंक्वचित् ॥
 पठंतंचजपंतंचध्याननतमपश्यताम् ३१ सूयमानंक्वचिद्वक्तैस्तुवंतंजगदीश्वरम् ॥ दर्शयंतंविभूतिंस्वाभक्तयानेकशक्वचित् ३२ युवानंरमयंतंस्वाग्नियोत्पं
 तमनोरमाः ॥ चिकित्सयंतंवृद्धंचसेवंतरसमुत्तमम् ३३ रिगतंभक्षयंतंचमृदंकुत्रचिदंगणे ॥ परिश्रांतंपिबंतंक्रीडाभिःकुंडुकादिभिः ३४ एवतौशु
 धितौश्रांतौपर्यंतौगृहेगृहे ॥ सर्वत्रदृष्ट्वातंदेवंपरस्परमथोचतुः ३५ अत्रास्तिनिर्मलःशुक्लोब्राह्मणोनगरेशुचिः ॥ यावोभोक्तुंतस्यगृहेइत्युक्त्वातत्रजगम
 तुः ३६ तत्रापिसौगणगतोदृष्टस्ताभ्यांविनायकः ॥ नगरेनात्रभोक्तव्यंनतुशेषंविनायकम् ३७ इत्युक्त्वाबहिरायातौपुरोदृष्ट्वाविनायकम् ॥ तिर्यग्गति
 धरौमूत्स्वततोपिसमपश्यतां ३८ प्राच्यांप्रतीच्यांचदिशितमेवैतौसमततः ॥ अद्यश्चोर्ध्वसर्वगतंविनायकमपश्यतां ३९ विनायकस्वरूपंचतौपुनर्विश्वरू
 पिणं ॥ सर्वविनायकमयंस्तुमात्रमपश्यतां ४० अथाभावयतांशंविष्णुतौभृशविस्मितौ ॥ अपश्यतांहृदितातंचतंचविनायकम् ४१ निमील्यनयने
 चांतस्तमेवमुनिसत्तमौ ॥ उद्भाव्यनयनेचापिस्वांतंनमपश्यतां ४२ किरीटिनंकुडलिनंमुकामालांबरागदं ॥ कटिसूत्रेणहेमनसुद्रिकाभिश्चभूषितं ४३ सिं
 हारूढंशमुजंमिद्विबुद्धियुतंशुभं ॥ भालचंद्रमृगमदतिलकंनगभूषणं ४४ मूर्यकोटिप्रभंसृष्टिस्थितिसंहारकारिणं ॥ त्यक्त्वाभेदंतत्त्वविदौनेमतुश्चर

णांबुजं ४५ नुतः समपरयाभक्त्या देवदेवं विनायकं ॥ तस्यैव करुणाप्राप्तप्रबोधौ तां तु मुनीश्वरौ ४६ इति श्री गणेशपुराणे उत्तरखंडे विनायकभोजनकथननाम च
 तुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥ तावृचतुः ॥ सर्वेषां कारणानां त्वं कारणं कारणं कारणं ॥ ब्रह्मस्वरूपो ब्रह्मांडाकारं व्यापकः परः १ पासिदं दृष्टसे विश्वं त्वमे
 वहरसे नव ॥ नानारूपैरुपस्त्वनानामाया बलान्वितः २ त्वमेव पंचभूतानि यक्षगंधर्वराक्षसाः ॥ कस्त्वांस्तो तु समर्थः स्याच्चराचरस्वरूपकं ३ नेति नेति
 ब्रवीति स्म त्वहं प्राज्ञानतः श्रुतिः ॥ आवां विमोहितौ ज्ञातुं न शक्ये रूपा मुत्तं ४ महिमानं जानीवो नैकं रूपस्य ते विभो ॥ कृतकृत्यौ भवत्पाददर्शनारत्नः प्रभो
 धुना ५ नानावतारैर्भूआं हरसे नंत शक्तिः ॥ कउवाच ॥ ॥ एवंतयोः स्तुतिं श्रुत्वा प्रीत्या प्रोवाच तावुभौ ६ विनायको बालरूपी कौतुकीमायिकोऽपि
 च ॥ तत्त्वज्ञौ मत्प्रसादाच्च सर्वज्ञौ च भविष्यथः ७ एवं दत्त्वा वरं देवस्तत्रैवांतरधीयत ॥ ततस्तौ मूर्तिमत्तुलं कृत्वा सम्यग्विनायकौ ८ कृत्वा प्रासादमत्तुलं
 कांचनसंयुतं ॥ स्थापयामासु रूभौ सनकश्च सनंदनः ९ आख्यां च चक्रतुस्तस्या वरदं यं विनायकः ॥ गणेशकुंडमिति चकृतं ताभ्यां सरोवरं १० अत्राज्ञा
 त्वा पूजयेद्यो वरदं तं विनायकं ॥ सकामानखिलान् प्राप्य भुक्त्वा भोगाननेकशः ११ अवाप्य पुत्रानप्यौत्रांश्च विद्यामायुर्धनमहत् ॥ धनं धान्यं यशश्चापि तत्त्व
 ज्ञानं च शाश्वतं १२ अंतैव नायकं धाम याति नास्त्यत्र संशयः ॥ कउवाच ॥ ॥ यत्र देवाः सगंधर्वा यक्षाश्चाप्सरसांगणाः १३ दृष्ट्वा संपूज्य देवशं तत्रैवांति हि
 ताः क्षणात् ॥ संप्राप्तिस्मर्यौ तौ च जग्मतुर्दिवमुत्तमं १४ काशिराजोऽपि तत्रैव स्यात्सामात्यः स प्रजस्तुतं ॥ नानाद्रव्यैरलंकारैर्वस्त्रैश्चैव चैरपि १५ पक्वा द्वै
 श्वाप्यनैकैश्च फलैर्नानाविधैरपि ॥ रत्नैर्मुक्ताफलैः पुष्पैर्दक्षिणाभिरनेकशः १६ पुपूज परयाभक्त्या ब्राह्मणैः सह मंत्रतः ॥ ब्राह्मणान् पूजयामास वस्त्रालं
 कारकांचनैः १७ आशिषः परित्यज्यैव नगरं पुनरागमत् ॥ तथैव ताः प्रकृतयः पुपूजुस्तं विनायकं १८ तथैव ब्राह्मणान् पूज्य जगद्गुराशिषः पराः ॥ ततः प्रजास्तं
 पुपूजुर्नृपशक्तिं विनायकं १९ सर्वे ते हृष्टमनसः पुंरप्रविशुस्तदा ॥ इति तसर्वमाख्यातं विनायकविचेषितं २० सर्वपापहरं पुण्यं किमन्यच्छ्रेतुमिच्छसि ॥
 ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ श्रुतं चरित्रं शुक्लस्य शुक्लभिक्षारतस्य च २१ धातुस्पर्शविहानस्य गृहं यातो विनायकः ॥ भुजैर्दशभिरादाय द्योदनं शिथिलं
 जलैः २२ जग्ध्वा त्यक्त्वा श्रमं तमोदारिद्र्यं च व्यनाशयत् ॥ दत्तं गृहं तु शुक्लस्य शक्यं नगराद्वरं २३ संपदोऽपि तथा दत्तायाः संति बालकाधिपे ॥ स्वरूपं
 च तथा दत्तं यन्नास्ति मकरध्वजे २४ ज्ञानं तस्मै तथा दत्तं यन्नास्ति चतुरानने ॥ अत्र किं कारणं ब्रह्मं तन्मे व्याख्यातुमर्हसि २५ ॥ कउवाच ॥ ॥ सम्यक्
 पृष्टं त्वया व्यास परमेश कथायतः ॥ पुनाति प्राश्निकं श्रोतृन् चत्वारं अकितः श्रुता २६ मनोमहिं स्थितं वक्तुं तत्पृष्टं हि त्वया विभो ॥ सम्यक्ते हं वदिष्यामि भक्तिग
 म्यस्य चेष्टितम् २७ सर्वज्ञः सर्वदर्शी चित्सर्वगः सर्वचिंतविद ॥ भक्त्यैव तु प्यते देवो यो बोहि तोष कारणम् २८ भक्त्या हृतं पलाशं च जलं पुष्पं मनोहरम् ॥ तेनै
 व परितुष्टो सा वात्मानं च प्रपच्छति २९ दंभेन हेलथावापिलज्जयापि परस्य वा ॥ महाधनं महावित्तरत्नानि विविधानि च ३० कांचनं राजतं मुकादतं सर्वदृष्ट्या भवे

त ॥ शमीपत्रेण तुष्टोऽसौ व्याधायादासलोक्ताम् ३१ प्रसंगतोऽपि दत्तेन भावं कृत्वा दृढं हृदि ॥ अनायासेन लब्धेन तस्माद्वाक्तिर्गरीयसी ३२ ॥ इति श्री
गणेशपुराणे उत्तरखण्डे बालचरिते भक्तिप्रशंसाकथनं नाम पंचविंशतितमोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ सुनिरुवाच ॥ ॥ किं कर्मकृतवा
न्यायः कथं पत्रं समर्पितम् ॥ किं नामासकथं प्राप्ताः सालोऽयं तद्दृश्यमे ३ ॥ कउवाच ॥ ॥ विदर्भदेशेनगरमर्दिषाल्यंबभूवह ॥ विख्यातं त्रिषु
लोकेषु कुबेरनगरेपमं २ भीमो नामाभवद्व्याधो नगरे मांसविक्रयी ॥ प्रेषां दोषकथनेन दोषोपपद्यते ३ प्रश्ने छते तु वक्तव्यो याथाव्याद्वा मत्सरात् ॥ सभी
मो दोषबहुलो बाणकोदंडवाचने ४ शरपूणेऽपि खड्गो चापं विभक्तशस्त्रिकां ॥ अवयवैस्त्राणि नोनित्यकुटुंबशरणरतः ५ पथिका न ब्राह्मणांश्चापि निंदयोन
र्जनवने ॥ कदाचिन्नगरे तस्मिन्समारब्धो महोत्सवः ६ प्रातरेव नयातो बहु मांसजिघृक्षया ॥ विक्रयेच्छुद्धं व्यलुब्धोऽकुटुंबस्यापि पोषकः ७ जयानमृगयूथां
स्तान्मांसभारयुतपुरं ॥ यावद्व्यविशते तादृगता राक्षसो महान् ८ मनुष्यगंधदृष्टोऽसौ यैतस्यातिकंक्षणात् ॥ पिगाक्षो नासतः पिंगनेत्रः सर्वभयंकरः ९
मनुष्यश्चापदाशोऽसदुष्पूरद्वहव्यभुक् ॥ चक्रेपे स च तद्दृष्ट्वा व्याधो भूमावथापतत् १० पतितानि च शस्त्राणि नेत्रेऽप्याच्छादिते बलात् ॥ उन्मील्य नयने
पश्यच्छमीदृक्षसमीपतः ११ आरुगेहचभीमस्तं राक्षसोऽपि सभारुह ॥ तावन्निक्षेपशाखांसतस्त्रवायुनेरितम् १२ यथातगणनाथस्य वामनस्यापि तस्य ह ॥
मस्तके तेन तुष्टोऽसौ बुभार्यां पूजितः स्फुटम् १३ वामनाय वरान्दातुं स्फुटो यो भूद्रजाननः ॥ बलिं विजेतु कामाय कश्यपस्यात्मजायसः १४ अत्यंतं तु
प्यते देवो दुर्वयाचशमीदलैः ॥ रत्नांचनसंयुक्तादिव्यवस्त्रसमन्विता १५ दूर्वाकुंरविनापूजानि फलाजयते नृणां ॥ शमीपत्रे गवासास्यास्तफला
नान्यथाक्काचिव १६ यज्ञदानव्रतैरन्यैस्तपोभिर्नियमैरपि ॥ तथानप्रीयते देवकांचनैरत्नसंचयैः १७ दूर्वाभिश्च शमीपत्रैर्यथासुग्रीयते विभुः ॥ तयो
स्तुष्टो देवदेव प्रेषयानमुत्तमम् १८ स्वरूपधारिभिर्युक्तैः किं रैर्निजलेकतः ॥ तेषां निरीक्षणं ब्रह्मापापपर्वतराशयः १९ कृपया च गणेशस्य तयोराक्ष
समीमयोः ॥ यथाग्निकणसंपर्कान्नरश्चर्यते दृणपर्वताः २० त्यक्त्वा देहोऽदिव्यदेहौ गृहीतवान्मांसस्थितौ ॥ दूतैः संपूजितौ नानावस्त्रभूषाविलेपनैः २१ नाना
वादिना निर्वर्षैः स्त्रीगंधव्युत्तमह ॥ नीतैर्तैर्देविनिकेदेनेमस्तु तौ विनायकम् २२ अशेषपापनिर्मुक्तौ प्रापतुस्तौ सारूपां ॥ आकल्पस्यापि तौ तेन गणेन निज
स्थले २३ एवं भावप्रियो देवः प्रीयते भक्तिभावतः ॥ तथैव सुष्टिमात्रात्संतुष्टो भूद्विजस्यसः ॥ शुक्लस्य प्रदोऽदिव्यदलकासदृशं हम् २४ तस्माद्दूर्वाशमीपत्रे
र्विना पूजादृष्टा भवेत् ॥ नमस्तस्यादां भिकया पूजया प्रीयते तथा २५ यथाश्रवेन कृतया स्वल्पया संभोजननः २६ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखण्डे भीमरा
क्षसमोक्षणं नाम षड्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ पूर्वजन्मनि व्याधोऽसौ कजाम्बिद्विषसोऽपि सः ॥ किंशीलः किं समाचार

१ मादोशाख्यमिति पाठः । २ चिच्छेदेति पाठः ।

रतन्ममाचक्ष्वनाभिज १ अनुष्ठानं कृतं तेन वामेन कथं प्रभो ॥ कथं तस्मै वरोदत्तो राजाननस्वरूपिणा २ लोको गणेशस्य कथं पृथगन्यत्र तिष्ठति ॥ कथं शमीप्रि
 या तस्य सर्वमेतद्ब्रदाशुमे ३ ॥ कउवाच ॥ शृणु वक्ष्यामि ते सर्वं यद्यत्पृष्टव्याशुमे ॥ राजासीत्पूर्वजनुषिसव्याधो वेदपारगः ४ सर्वशस्त्रप्रवक्ता च सर्वलक्षणल
 क्षितः ॥ यज्वा विनीतोऽहीमांश्च देवतातिथिपूजकः ५ गजाश्च रथपत्नीनां सख्या यस्य न विद्यते ॥ दाता शूरश्च मेधावी समद्वोमधवानिव ६ ध्वजश्च शत्रुजिघ्रस्य
 प्रधानौ बुद्धिमत्तरौ ॥ यतो धीरुक्कृतः काव्यो गिरापतिरिप्सुटम् ७ यौ तौ क्षितिलेजे तु समर्थौ शस्त्रतेजसा ॥ पत्नी सुलक्षणा स्यासीत नान्ना च मदनवती ८ प
 ति व्रताथर्मशीला सुमुखी सर्ववेदिनी ॥ न तया सदृशी काचिन्निषुलोकेषु कामिनी ९ दीनानाथ वृद्धजने कृपा लुरतिथिष्वपि ॥ यजतोर्ददतोर्वेत्तयोः पूजने सता
 म् १० तयोर्वेत्तेन तु पुष्यैराजानपदाजनाः ॥ अमित्रा अपि गृहं तिषङ्गुणात्साधुसंमता ११ एवं स पुण्यकीर्तिः सप्तशशासप्रथिवीमिमाम् ॥ बहुसंवत्सरं
 देवावकालधर्ममुपेयिवान् १२ मरिष्यमाणश्च क्रेसांगो सहसं यथा विधि ॥ महादानान्यपि ददौ दशाष्टौ चेतराणि च १३ मृतोस्मिन्नगरं सर्वाशुशोचन्नुपति तदा ॥
 अपुत्रत्वात् सहैवा स्य पत्नी सह गति ययौ १४ मंत्रिणोऽसर्वसंस्कारांकारयामास तु द्विजैः ॥ एकादशहेतुना दानानिभक्तिः १५ गते मासे मंत्रयतो राज्याहं कुलजं
 नरम् ॥ धीमंतं स्वत्वसंपन्नं शूरं सत्यपराक्रमम् १६ दुर्धर्षस्य सुतं स्य दयादस्य महाबलम् ॥ क्षेत्रजं सांबनामानं राज्ञा शिष्टं च तावुभौ १७ अमात्यौ निश्चयं कृत्वा राज्यं
 दातुं तु तस्य ह ॥ पौराजानपदान्सर्वान् ब्राह्मणान् परिगृच्छय च १८ शुभे मुहूर्ते लभे च नानासंभारसंचयैः ॥ कारयामास तुरुभा वभिषेकं द्विजैः सह १९ ॥ मुनि
 र्वाच ॥ कथं क्षेत्रात्समुत्पन्नः किजतीयः पितामह ॥ ससांबस्तन्ममाचक्ष्व सर्वज्ञोऽसि कृपानिधे २० ॥ कउवाच ॥ दुर्धर्षेण कृता यत्नाः पुत्रार्थं बहुधा मुने
 ॥ न च जातः सुपुत्रोऽस्य दुष्टद्वयुतस्य ह २१ तस्य पत्न्या प्रमदया कैवर्ता सक्तचित्तया ॥ जनितः सुमुहूर्ते स न ज्ञातो जारजस्त्विति २२ यावति राजा चिह्नानि तावति
 ददतु श्रुतौ ॥ निवेद्य कोशसहितं सर्वं राज्यं सराष्ट्रकम् २३ अमात्यपदनिष्ठौ तौ जातावास्तां यथापुरा ॥ सराज्यं प्राप्य दुष्टद्वेषसुतो मत्तः श्रिया भवत् २४ स्त्रीमांसम
 दिरासको मोगजइवालसः ॥ दुराचारस्तो नित्यं नयमार्गपरार्द्धमुखः २५ आदाय धनिनां संधनं तान्निवरासयत् ॥ अपमानं च काराशु ब्राह्मणानां सतामपि २६
 बहिश्चकार तान्सर्वान् द्यातिमाच्छिद्य सांतिम् ॥ शिष्टः स्मप्रकृतीनीतिनतद्वाक्यं समाददे २७ वारं वारं यदा तौ तं शिष्टः स्मकरुणा युतौ ॥ अमात्यौ सबंधाशुनिग
 डाभ्यां रुषान्वितः २८ शिक्षापयतौ पितरौ तस्य तदुहं दुहं सुतम् ॥ यत्प्रसादात् स्वयाप्राप्तं राज्यं निहतकंदकम् २९ विनिग्रहं कथं साधोस्तयोस्त्वं कुरुष्वेव ल ॥ अना
 दयतु तद्वाक्यं पीयूषमिव पामरः ३० शृंखलाभ्यां निबद्धौ तौ कारागारे ध्यवासयत् ॥ अतिदुष्टे दुष्टबुद्धिनामाभूत्सस्वानिनाम् ३१ तमेव संचि वंचक्रे दत्वा शंकां
 च नंगजम् ॥ रत्नानि दिग्व्यवासां सिरां कवास्तरणानि च ३२ दासीदासानं सख्याता नृपानान्यन्नचनारिकम् ॥ न करोत्यस्य वाक्यं यस्तस्य छेत्स्ये शिरो बलात् ३३
 इत्युक्त्वा सर्वलोकेषु सांबोतः पुरमाययौ ३४ ॥ इति श्रीगो० इत्त० बालचरिते समाप्तिर्विशतितमोऽध्यायः ॥ २७ ॥ कउवाच ॥ सराजकार्यं कुरुते स्वयमुक्ते वरक्षियः ॥

राष्ट्रेऽपि वासपतिं तथा १ बलादानयते भोक्तुं दत्तां रूढतां अपि ॥ नवागणयते ज्ञातिभेदं विषयलंपटः २ यचो ब्रतकुचानरितस्य दृष्टिपथंगता ॥
 तामालिङ्गस्य सौकामिचुंबतीमांयभृत्यपि ३ परद्रव्याणि गृण्णहातिस्त्रिधापि स बलात्पुनः ॥ सोऽपि तादृग्गुणो मंत्रिदुष्टबुद्धिपथेरतः ४ एवं दुराचारतोन कन्यां न च मा
 तं ॥ नवर्जयंतः संभोगे भगिनीमपि निर्दूणौ ५ न ब्रह्महत्यां मनुतो न स्त्रीबालवधं तथा ॥ एवंपापसमाचारौ पापस्य परवता विव ६ आस्तामुभौ दुष्टबुद्धिराजामात्यौ
 सुदुःसहौ ॥ न ब्राह्मणो याति विपतिं तद्देहातिभिः क्षितुं ७ न राष्ट्रेनामतस्यापि गृण्णहातिप्रकृतेरपि ॥ एकदा मृगयार्थं तौ यातः स्मगहनं नवं ८ व्रतः स्ममृगयार्थानि पक्षि
 यूथान्यनेकशः ॥ तानि प्राप्य नगरमश्वारूढौ स्वयंपुनः ९ वैनायकं महार्थानपथितौ परश्यतः स्मह ॥ यस्मिन् निराजते मूर्तिर्जाणैर्वैनायकांशुभा १० स्थापिता
 रामपित्रा सा पुत्रार्थं कुर्वता प ॥ भक्त्या साक्षात्कृतो यत्र देवदेवो विनायकः ११ दशाक्षरेण मंत्रेण ध्यायता बहवः सरं ॥ दत्वा तस्मै वरान् देवो विदधे वा छित्तानपि १२
 ततो वसिष्ठहस्ते न तेनैयं स्थापिता दृढा ॥ वरदेति च नामास्या वसिष्ठेन कृतं ततः ॥ अस्य दर्शनं तोनृणां पुरुषार्थार्थं श्रुतं विधाः ॥ स्मरणात्पूजनाद्वापि तेनैतन्न संशयः
 १३ एवं वसिष्ठवाक्येन स्थानं तद्विपप्रथे ॥ गणेशभजनेनास्य स्मरणेनार्चनेन च १४ रामलक्ष्मणभरताः शत्रुघ्नसहिताः सुताः ॥ जाता लोकेषु विख्याताः सर्वे
 ज्ञाः शूरसंमताः १५ एवं दृष्ट्वा महारम्यं प्रासादं राजनिर्मितं ॥ उत्तरेतुरवपृष्टाद्वा राजामात्यौ पुपूजतुः १६ पत्रैः पुष्पैर्नैव तु स्तं सर्वपापहरं विभुं ॥ प्रदक्षिणीकृत
 त्य विभुमीयतुः क्षणमात्रतः १७ एते देवपुण्यं देवा ज्ञातं तयोस्तदा ॥ एवं पापसमाचारैराप्यंक्तृस्वाथमम्रतुः १८ बध्वा पापार्थं मृत्युलोकैर्चनीचयो निगता वुभौ २२ ज
 चित्रगुप्तं समाहूय प्रच्छस्य शुभाशुभं १९ तेनोक्तं तयोरास्ति पुण्यलेशो रवेः सुत ॥ पापानां गणनानास्ति दूतं श्रुत्वा देवदम्रवीच २० बध्यतां बध्यतामेतौ लोह
 दंढेन पात्यतां ॥ कुंढे वीचिमये पांक्तिः सहस्रपरिवत्सरात् २१ एकैकास्मिन्नक्रमेण तौ कुंढे मुक्त्वा वधसंचयात् ॥ क्षिप्यतां मृत्युलोकैर्चनीचयो निगता वुभौ २२ ज
 नयोः पुण्यलेशोस्ति दूताः शृणुत तत्कृतिं ॥ प्रसंगादर्थितो दृष्टो देव आभ्यां गजाननः २३ तेन पुण्येन सोऽप्येता वुद्धिरप्यति तत्र वै ॥ एवमाकर्ण्य तद्व्याकथं दैर्बद्धौ
 हतौ दृढं २४ कुंभीपाकेशोऽपि तोदं निरयैरवेपितौ ॥ निक्षिप्तौ कालकूटचक्रमशः शतवत्सरात् २५ तामिस्त्रे च धत्तामि संपुशोऽपि तददमे ॥ कंटकेऽनुक्षतां
 गौतौ संतप्तौ तत्र वालुके २६ विक्षतौ कृमिभिस्तत्र शृशं मूचीमुसं ह्रौ ॥ असिपत्रधने घोरे तो निता वुभौ अपि ॥ २७ ॥ यत्र शस्त्राभिघातेन वर्षमभिघातिता
 पिनां ॥ ततस्तप्तशिलायां तौ निष्पिष्टौ घनघाततः २८ भुंजतौ नरकानेकैर्विशतिर्बहुवासरं ॥ नहुः खंशक्यते वं कुंशेषणां शेषतस्तयोः २९ एकतिसहस्राणि
 भुक्त्वा भोगाननेकशः ॥ निस्तीर्णभोगौ तौ पापशेषेण भुवमागतौ ३० एको जातः काकयो नौ कौ शिको भूय परोपि च ॥ तत एको दुर्दो भूय परः सरदो भ
 वत् ३१ तत एको विषधरो परो मूहृश्चिकोपि च ॥ तत्रापि कुर्वतः पापनालोलो कान् विदंशतः ३२ स्वभाजार्थो नौ जातौ न कुलसूक्तौ ॥ दृक्जंबूकयो नौ
 जातौ घोडकगर्दभौ ३३ ततः शृङ्गजौ जातौ ततो नक्रमह इवौ ॥ ततो व्याघ्रगौ जातौ ततो वृषभमाहिषौ ३४ एवं नाना यो निगता जातौ चांडालकीटकौ ॥

राक्षसीभिः श्लयोर्नोततश्चातिसमीयतुः ३५ पिङ्गाक्षोदुर्बुद्धिरिति नाम्नाख्यातौ च भूतले ॥ आजन्मकृतपापस्य कथ्यते बहुदोषता ॥ ३६ ॥ यदा तौ राजप्र-
 णि आस्तां पापरातौ पुरा ॥ एकं पुण्यं तयोरासीन्मृगयायां प्रसर्पतोः ३७ विनायकस्य नमनं दर्शनं च प्रदक्षिणा ॥ अर्चनं फलपुष्पाद्यैस्तुष्टुआसीद्भजाननः ३८
 ॥ अगाधं तत्तयोः पुण्यमासीत् जन्मसंचितम् ॥ यदा पुरा राक्षसौ समीभं भक्षितुमागतः ३९ स आरूढः शमीदृक्षतत्पत्राणि च मस्तके ॥ पतितानि गणेशस्य तु
 श्रेष्ठभूतसद्वयोरेपि ४० दिव्यदेहं तयोर्दत्त्वा स्वर्लोकां प्रापयद्भिः ॥ एतत्ते कथितपूर्वजन्मकर्म मया तयोः ४१ ॥ शमीपत्रार्चनो देवतुष्टोभूत्स गजाननः ॥ यथाय-
 स्थापितस्तेन वामेन तदप्यहम् ४२ कथायामिमुने सर्वतद्बुद्धानमेव च ॥ यथा च गणनाथोऽस्य प्रसन्नो वरदो भवत् ४३ ॥ इति श्री गणेशपुराणे उत्तरखंडे बाल-
 चरिते श्रीमाराक्षस्योर्जन्मवर्णनं नाम अष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥ कउवाच ॥ मया ज्ञातः कश्यपोऽसौ मृष्टिना नानाविधां कुरु ॥ स विनीतो महाज्ञानी भूतभव्यभ-
 विष्यवित् १ अतिवैश्वानररवितेजाः सुतपसां निधिः ॥ मृष्टिसामर्थ्यं संप्राप्तौ ततापसु महत्तपः २ षडक्षरेण मंत्रेण ध्यात्वा देवं गजाननम् ॥ दिव्यवर्षसहस्रांते
 स देवो वरदो भवत् ३ ईप्सितानस्य सर्वान् सद्दानाना वरान् शुभान् ॥ ततोऽसौ मनसा यद्यदल्पयत् तलाघवात् ४ ततद्ग्रेष्यथ तिस्मिन्मरदानं प्रभावतः ॥
 चतुर्दशसु पत्नीषु ऋतुदानादनेकथा ५ चकार ते जसा सर्वजगत्स्थारजंगमं ॥ तामुश्रेष्ठे च द्वे पत्न्यौ दिव्यद्वितीति नामतः ६ अदित्यापितपस्तमं विष्णुप्री-
 णनहेतवे ॥ संवत्सराणामयुतं तत्तुष्टोजनार्दनः ७ जगत्याः पालनायासौ धर्मसंस्थापनाय च ॥ शक्रादितस्तुतानां च दुष्टानां निग्रहाय च ८ पुत्रतामग-
 मत्स्यास्तथा पूर्वप्रसादितः ॥ अथ सा स्वाभिर्न प्राहदिति होमाय सादरं ९ ऋतुमेदेहि भगवन् बभूधे ते मदनानलः ॥ इत्याकर्ण्य वचस्तस्यामुनिस्तं प्राह सादरं
 १० अयं कालो घोररूपो होमकाल उपस्थितः ॥ क्षणमाचरैर्यत्त्वं पश्चाद्रे स्येत्स्वया सह ११ अस्मिन्काले भवेदुष्टमपत्यं देवधर्मधृक् ॥ इति स्वाभिवचः
 श्रुत्वा हस्ते धृत्वा नानामतं १२ उवाच रक्तनयना दग्धुकामा जगन्नयं ॥ इदानीमेव मे वाञ्छानकृता चेत्त्वया मुने १३ देहत्यागं करिष्यामि विह्वलमदनाग्नि-
 ना ॥ यथा तथा तस्मै दिवान्मे अपत्यं देवधर्मधृक् १४ इति तद्वचनं श्रुत्वा शरणागतवत्सलः ॥ ददातुं तदा तस्यै होमं स्नात्वा चकार ह १५ ततश्चास्याः सु-
 तो जज्ञो हिरण्याक्षो महाबलः ॥ हिरण्यकशिपुश्च भौचेरुस्तप उत्कटं १६ पंचाक्षरं महाभंजिपितुस्तौ बहुवत्सरं ॥ एकां गुप्तास्थितौ वायुमात्रभक्षौ सव-
 लिप्तौ १७ अथाययौ महादेवो वरदां तु कृपानिधिः ॥ तुष्टुवतुस्ततस्तौ भक्त्या देवं त्रिलोचनं १८ कृतं जालिपुटौ चोभौ प्रणिपातपुरंसरं ॥ यथाश-
 क्तियथाज्ञानं तददर्शनं स्फुरन्मती १९ यो देवो वृषवाहनो दशभुजश्चन्द्रार्द्धनागाचिंतो नाना रूपगणैर्गिरिद्रितनया युक्तो जगत्कारणं ॥ यो व्याघ्राजिनकृतिमां-
 स्त्रिनयनो यः शूलधृक् कामाभं केच्छापरिपूरणैर्कनिलयो धर्मो भक्षप्रदः २० इति स्तुत्वा महादेवं सर्वव्यापिनमश्वरं ॥ नमश्चक्रतुर्देवं भक्तवांछामुरह-
 मं २१ तावुवाच तत्तुष्टो वृणुतं वरमित्यसौ ॥ वृणुतस्तौ वरादेवादमृति यक्षरक्षसः २२ किन्नरैर्मनुष्यैश्चैः पिशाचैश्च आरणादिभिः ॥ न शस्त्रेनां

द्रंशुष्कैश्चजंतुभिर्जलजैरपि २३ स्थावैर्जगमैरन्यैर्नर्दिनानिनाशुच ॥ नष्टथिव्यांनचचाकाशेनांतरालेतयोषसि २४ तथेतितावुवाचेशतथावांतर्द
 धेहरः ॥ तदैवतावजयतारोदसीचरसातलं २५ देवस्थानानिसर्वाणिबलादाकम्यतौस्थितौ ॥ हिरण्यकशिपोजतिःप्रहोदोनामनामतः २६ त
 नयोविष्णुभक्तैषुगरीयांचंशंकटकः ॥ जपन्नारायणदेवांपित्रासंताडितोभृशं २७ अनेकयातनायांसराक्षितोनेकधामुना ॥ जलेस्थलेविषादमेवि
 ण्णुनकरुणावता २८ हिरण्यकशिपुःसायंसर्वलोकभयंयरः ॥ नारसिंहेनवपुषानखैरसविदारितः २९ वारहेणहतःपूर्वादृष्ट्याववसुधाहता ॥ विरोचनः
 सुतस्तस्यबलिस्तस्याभवत्सुतः ३० विरोचनःसूर्यभक्तोमुकुटप्रासवांस्ततः ॥ ऊचिवास्तंचसप्ताश्वःपरहस्तोयदामृशेष्ट ३१ मुकुटस्यतदाध्वंसोभ्रविताना
 त्रसंशयः ॥ ससूर्यवरदानेनचेक्रिभुवनंवेशे ३२ च्युतस्थानास्ततोदेवाजच्युतंशरणंययुः ॥ सचिंतामहतीकृवाविश्रयंनार्थगच्छत ३३ ततस्तेनधृतंरु
 पंसर्वयोषिद्वारंस्त्रियः ॥ तेनंतरमयामासबहुकालंविरोचनम् ३४ ततःसुरतंकटमुद्यतोभूकुबुद्धिमान् ॥ ततस्तंसुदतीप्राहममैकावासनास्तिभोः ३५ जम्भ्यगं
 कुरुपूर्वैवंततोहिरस्यसेमया ॥ इतिश्रुत्वास्तद्वाक्यंक्रामासक्तोन्वमोदत ३६ उत्तार्यमुकुटंसाथमूर्ध्नितैलंव्यमदयत् ॥ सतदाशतचूर्णोभूत्तत्सारूप्यंसंजासवान्
 ३७ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणोत्तरखंडेबालचरितेविरोचनवधोनामएकोनत्रिंशोऽध्यायः २९ ॥ कउवाच ॥ बलिस्तुहरिभक्तत्वाद्नाकिंचिदन्वत्पृथ ॥ वेदेदेवांग
 विप्राज्ञाःसर्वशस्त्रविशारदः १ परनिदापरद्रव्यपरद्रोहपरादुःखः ॥ दातायज्वामानयितामान्यानांपरमादराद्गच्छच्चदन्स्वपच्युंजंस्तिष्ठन्नपिजपयिबन् ॥
 ध्यायतिस्महरिर्नित्यभक्त्यासंस्थिरचेतसा ३ एकदाशुकमाहूयपारपूज्ययथाविधि ॥ पप्रच्छतंबलिनींतिशक्रोभुंक्तेमरावती ४ कथंचभागोनास्माकंआ
 तृवेसततोस्थिते ॥ इतिमेसंशयंप्राज्ञछेत्तुमहस्यशेषतः ५ ॥ शुक्रउवाच ॥ तवपूर्वैरेतदर्थंछतंवैरंगंनंतरं ॥ सुरैःसाद्धमहाभागतेसर्वेनाशमापिताः ६ देवै
 र्विष्णुसहायैस्तुनानामायाबलाश्रयात् ॥ त्यक्त्वावैर्भवान्साधुयजतांशतसंख्यया ७ तत्पुण्यस्यबलद्वंद्वंपदपूर्णमवाप्स्यसि ॥ बलिरुवाच ॥ सम्यगुक्तंव
 याब्रह्मबीतिशास्त्रविशारद ८ साम्रोदानविधेर्भेदाजघन्योनियहोमतः ॥ सोपिपुण्यबलात्सिध्येत्तस्मात्पुण्यद्वंद्वमतं ९ ॥ कउवाच ॥ एवंसनिश्चयकृत्वाव
 सिष्टादीन्समाह्वयत् ॥ भृग्वार्दींश्चमुनीन्पूज्यसुमुद्भूतेसमारभत् १० यज्ञमहामारभंसर्वानंदकरंपरं ॥ सर्वेतेयज्ञकुंडानिप्राचीसाधनपूर्वकं ११ चक्रुश्चकार
 यामासुर्यज्ञसंभारसंचयान् ॥ वेदिकामंडपादींश्चभूमिशोधनपूर्वकं १२ कृत्वाभ्युदयिकंश्राद्धंस्वस्तिवाचनपूर्वकं ॥ मातृणांपूजनंकृत्वास्थापयामासुरादरात् ॥
 मंत्रैर्नानाविधैर्विप्राःसर्वामंडपदेवताः १३ रेजातेदंपतीतत्रैतवस्त्रावलंकृतौ ॥ अमात्यराजसुदृढांपौराणचंगणैतौ ॥ १४ ॥ सम्मानितास्त्रियोपशयंग
 वाक्षिस्तंमहोत्सवं ॥ अचारब्धाब्राह्मणास्तेपूर्वांगानिन्यवर्तयन् १५ आलभंतपशुवेदकल्पवाक्यानुसारतः ॥ तत्तेहेवायतनमंत्रैर्जुह्वतिस्मविधानतः १६ यज्ञ
 वादेचतुद्वारैरसर्वेषामनिवारिते ॥ आयांतियातिसर्वेपिपूजितास्त्रिविधाजनाः १७ विवदंतेमहावादेःकतोविदुषांजनाः ॥ नृत्यस्यप्सरसोऽन्यत्रपठंतैवेदिकाःकुतः

१८ गायति वृष्णवाः शैवासुदृगतालवादनैः ॥ भुञ्जते ब्राह्मणाः स्वेच्छाभोजनपट्टमैकाचिव १९ कथयति कथानानाकथाः शृण्वन्ति मोदकाः ॥ एवं सुवितये
 ज्ञेवसिष्ठाद्यामहर्षयः २० वेसोर्धारांसुमहतीपातयामासुराग्निषु ॥ उत्तरांगानि संपादयथेतौ स्थाप्य दंपती २१ कर्तुं चावृथ्य स्नानसर्वलोकाविनिर्गुः ॥ नाना
 वादित्रानि चोषैर्वर्बददीरवैरपि २२ वेदघोषैर्बहुविधैः सामगानैर्हरीप्रियैः ॥ स्नात्वा गत्यहारीसोथतोषयामास तान् द्विजान् २३ अनेकरत्ननिचयैर्वनैर्वक्षेत्रे
 कशः ॥ गोभिरश्वैर्जैर्गधैरिच्छाविषयपूर्णैः २४ एकोनशतमेव तत्तस्य ज्ञानपारयन् ॥ शतयज्ञेसमारब्धे श्रितां पारंगयौ २५ कनीयांसं शरणं स्व
 पदं शंशंकया ॥ क्षीरसागरमध्यस्थं शेषशायिनीं श्वरम् २६ मया संवाहितं पदं सेव्यमानं सुरैरपि ॥ गीयमानं नारदेन वीणाहस्तेन सादरम् २७ तुं
 बरुप्रमुखैरन्यैरप्सरोगणकिन्नरैः ॥ अस्तौ दसौ हरिर्दृष्ट्वा तं हरिं स्वेष्टसिद्धये ॥ प्रणम्य संपुटं कृत्वा पाण्योर्भावेन सादरम् २८ ॥ शक्र उवाच ॥ नमो नंतं शक्तेन मो
 विष्वयेनेन मोविश्वभर्त्रेन मोविश्वकर्त्रे ॥ नमो दैत्यहं त्रेन मोनेकरूपनमो सत्त्वितार्थदायास्तु नित्यम् २९ ॥ कउवाच ॥ एवं स्तुत्वा ब्रवीदिदं न वासवो बलिबोद्धि
 तम् ॥ बलिर्विरोचनसुतो विख्यातो भुवनत्रये ३० ग्रहीष्यति मम पदं मरवाच्छतगुणदयम् ॥ यावत्तस्य भवेद्वाणी सर्वज्ञा तं तु विष्णुना ३१ तत ऊच्ये स भगवानि
 द्रंसं कदचितया ॥ मम भक्तो बलिः शक्रतपस्वी विजितेन्द्रियः ३२ तपसफलमेतेन भोक्तव्यं श्रुतिवाक्यतः ॥ न जायते वृथा कर्मशुभं वापि दिवा शुभम् ३३ साव
 यिष्ये भवत्कायै स्थिरीकुरु मनोहरे ॥ ततः स गर्भतापे द्वादित्याजठरे विभुः ३४ तुष्टुवेन वमेमासि सादिति स्तनयं शुभम् ॥ प्रभया तस्य ते दीपानि निष्प्रभत्वं मु
 पागमन् ३५ स्नात्वा शीतजलेनाशुजातकर्म यथाविधि ॥ चकार कश्यपो धीमान् स्वस्ति वाचनपूर्वकम् ३६ कृत्वा पितृमहायज्ञमाट्टपूजनपूर्वकम् ॥ ददर्श बाल
 कं पश्चात्प्राशयित्वा घृतं मधु ३७ ह्रस्वं पृथुलमूढानं लघुपादं बृहत्तनुम् ॥ दिव्यज्ञानसमायुक्तं दिव्यदेहं चतुर्भुजम् ३८ नानालंकारसंयुक्तं ज्ञात्वा विष्णुमथा
 नमत् ॥ उवाच च प्रसन्नात्मा तपोवंशोद्यक्षुषी ३९ ज्ञानं तथा श्रमोद्यथे धरास्वर्गो रसातलम् ॥ धन्यास्त्वहं शनैर्देवैः सच्चिदानंदरूपिणः ४० ॥ ॥ कउवाच ॥
 एवमाकर्ण्य तद्वाक्यमुवाच जगदीश्वरः ॥ आदित्यास्तपसा तुष्टः पुत्रत्वमहमागतः ४१ हर्तुं भूभारम तुल्यं यष्टकार्यं चाधितुम् ॥ इत्युक्त्वा प्राकृतो भूत्वा रुद्र
 तस्तन्यं पापावथ ४२ नामानि क्रमणं कर्म च क्रेत्रप्राशनं मुनिः ॥ दृतीयैर्चौलमब्दे संपंचमेव त्रतबंधनम् ४३ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे बालचरिते वामनावता
 तारककथनं नाम त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ कउवाच ॥ वेदांश्च चतुरस्रांगानध्यापय तं मुनिः ॥ एकास्मिन् दिवसे तातं वामनः पर्यष्टच्छत ३ केनोपायेन देवानां प
 दप्राप्तिर्भविष्यति ॥ भूभारहरणं तमेयथावद्वक्तुमर्हसि २ ॥ ॥ कश्यप उवाच ॥ उपदेशं करिष्ये मम त्रस्य सिद्धिदस्य ते ॥ षडक्षस्य विघ्ने शतोषकस्य ममा
 त्मज ३ तस्मिन् प्रसन्नो विघ्ने शो जगदस्थित्यंतकारिणि ॥ अनेकब्रह्मांडा विधौ सर्वकारणकारणे ४ सर्वकामाः प्रसिध्यन्ति तदर्थं यत्नमाचर ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥
 एवमुक्त्वा ददौ तस्मै सुहूर्तं महामनुम् ५ तदैव चलितस्तस्मादाश्रमाद्वर्षसंयुतः ॥ प्रणम्य तमनुजाप्य जगमतपसं शिशुः ६ भ्रमता ददृशे तेन विदुर्भस्थान

मुत्तमम् ॥ लताद्वयसमाकीर्णकासारपरिशोभितम् ७ तत्रपद्मासनं कृत्वा जजापतमदं शुभम् ॥ षडक्षरं वर्षमात्रं निराहारो जितेन्द्रियः ८ निर्वाणतस्तज्जा
त्वाविरासीत्सिद्धिबुद्धियुक् ९ मयूरवाहनो देवः शुंढादं दद्विराजितः ॥ विलसद्दशदेवदेवरत्नमालाविभूषितः १० आशीविषलसन्नाभिर्नानलंकारशोभि
तः ॥ आगतो दृढयत्नं तं युर्वत्सापिवा दरात् ११ वामनस्तपोरोदध्वा सवर्तेजोभिभाविनम् ॥ सर्वसिद्धिकरं देवसर्वविघ्ननिवारणम् १२ नुनावपरयाभक्त्या
देवदेवं गजाननम् १३ ॥ वामन उवाच ॥ अव्यक्तं व्यक्तं हेतुं निगमनृततनुं सर्वे वाधिदेवं ब्रह्मांढानामधोऽजगदुदयकरं सर्वदेवदेवम् ॥ मायातीतं स्वदेवं
स्थिति विलयकरं सर्वविद्यानिधानं सर्वशरूपं सकलभयहरं कामदंकारूपम् १४ तं देवे विघ्नराजं विधिहरमुनिभिः सेव्यमानं सनागैस्तेजोराशि त्रिसंयन्त्रि
गुणविरहितं तत्त्वमस्यादिबोध्यम् ॥ भक्तेच्छोपातेर्देहं निजजनसुखदंतं त्वबुद्धिप्रकाशं सांबाधौऽस्तूयमानं सकलतनुगतं मुक्तिमुक्तिप्रदं तम् १५ ॥ कउवाच ॥
इति स्तुतो देवदेवः प्रसन्नः प्राह वामनम् ॥ वरं वरय तद्वदं हं ये ते मनसि वर्तते १६ स्तोत्रेण तपसा चैव परितुष्टो ददाति तत् ॥ वामन उवाच ॥ न ते स्वरूपं विदु
रज्जाद्या ब्रह्मर्षयो यस्य न कादिकाद्याः ॥ दृष्टोऽसि त्वं जगतामर्थी शत्त्वत्तः कमन्यं वरम दद्याचे १७ अथापि ते वाक्यमिदं भ्रम्यात्वा यच्चैव रंतं मननाथे हि ॥ प
राजयो मे न भवेत्कदापि कार्यसिद्धे विघ्नभयं न च स्यात् १८ उद्यतोऽस्ति बलिः शक्रपदमं कुतोर्बलात् ॥ सच मां शरणं यातस्तस्य सिद्धिर्यथा भवेत् १९ त
थादुरजगत्कर्तव्यं तदुष्टोऽसि मे न व ॥ गजानन उवाच ॥ एतत्ते भवितुः सर्वस्मरणा न्मम सुव्रत २० सेस्यं तिसर्वकार्योणिमहांति च लघूनि च ॥ कउ
वाच ॥ एवमुक्त्वा गते देवे वामनो कारयच्छुभम् ॥ कारमरोपलजां सोऽयं स्थापयन्मूर्तिमुत्तमाम् २१ चतुर्भुजां त्रिनयनां शुंढादं दद्विराजिताम् ॥ प्रसन्नकरिह
स्ताभ्यां भक्तानामभयप्रदां २२ स्मरणादर्शनाद्व्यानात्सूजनात्सर्वकामदाम् ॥ प्रासादं कारयामास रत्नकांचननिर्मितम् २३ तत्रैकं ब्राह्मणं स्थाप्य ग्रामं द
त्वाधनानि च ॥ त्रिकालं पूजन्तं स्य कारयामासेत न सः २४ आगतः स्वगृहं न त्वापि तं सर्वमब्रवीत् ॥ तपश्चतुर्फलं चाथ ज्ञंगतुमृच्छत २५ कश्यपेना
भ्यनुज्ञातो वामनोऽर्भदं दद्वद ॥ मूत्रकृष्णाजिनधरो मेखलीयज्ञमाययौ २६ हस्वाकृतिर्मुनिर्निदृष्टा मुनयो विस्मितास्तदा ॥ नायं मुनिर्यतस्तेजो हृश्यते
परमाद्भुतम् २७ तद्वद्व्यापरायां तं बलिरुत्थाय सत्वरम् ॥ कोसित्वमिति पृच्छन् त्वां तं कुत आगतः २८ किं वाछसि वद विभोऽपि तामाता च कस्तव
वसतिस्तव कुत्रास्ति तत ऊचैव वामनः २९ न स्मरोपलजो राजन्नार्थं विद्विमां कृशम् ॥ त्रैलोक्ये वसतिर्भस्ति याचे भूमीं त्रिभिः पदैः ३० मितं कर्तुं पर्णकु
र्दी शक्तिश्चेदस्ति दीयताम् ॥ ॥ कउवाच ॥ इति वाक्यं मुनेः श्रुत्वा हृदि ज्ञात्वा कृपायुतम् ३१ तं ददुमुद्यंतं भूमिभूचक्राव्यो बलितदा ॥ शुक्र उवाच ॥ न ब्रा
ह्मणो हरिर्यं कपटं रूपमांस्थितः ३२ हरिष्यति त्रिभुवनपद्मत्रयमिषेण तु ॥ मादीयतामस्य किंचिदिति सत्यं ब्रवीमि ते ३३ तमुवाच महोदयो मूढकं

वदसेवचः ॥ हरिश्चद्विमुखो गच्छेत्सर्वमसुखतनयेत् ३४ अस्मात्पात्रिकमन्यस्य दस्मै दत्तमनंतकम् ॥ इत्युक्त्वा तं पुनः प्राह वामन नैदं यत्पुंगवः ३५ ब्रह्मन्द
 तामयाभूमि संकल्पः क्रियतामिति ॥ वामनः प्राहराजानं संकल्पयितुमुद्यतः ३६ तावद्द्वारानि रुन्धैव स्थितः शक्रान्यदेहतः ॥ ददौ शलाकां तत्पात्रे
 भग्नन्त्रो बहिर्गतः ३७ ततः पाणितले तस्य वामनस्य जलं ददौ ॥ स्मृतवा गणेशं वृधे वामनो हर्षनिर्भरः ३८ मुद्रां क्रम्य स्वर्गलोके मकपदेन रोदसी ॥ पाताला
 न्यपरेणापि दत्तं तन्मस्तके परम् ३९ तत ऊर्ध्वे बलिदेवा गच्छत्वं धर्णीतलम् ॥ त्वादिना हं कथं यामीत्येवमाह बलिस्तु तम् ४० इत्याकर्ण्य वचस्तस्य पुनस्तं प्राह
 वामनः ॥ सान्निध्यं मम तत्रापि भवितुं त्वदनुग्रहात् ४१ इदो मां शरणं यातः प्रियं कार्यं हितं मयि ॥ तवापि मम भक्तस्य प्रियं पश्चाद्भविष्यति ४२ ऐ
 रपदे निवृत्ते स्य पदं दस्ये तवैव तत् ॥ ततो ब्रह्मा दयो देवास्तुष्टुर्वामनं विभुम् ४३ मुमुक्षुः पुण्यवर्षाणि वाद्यानि ववहुः सुराः ॥ पुपूजुस्ते पिसर्वे च जगुश्च
 न नृतुः परे ४४ ततश्चा तर्धे देवो वामनो नंत विक्रमः ॥ स्वस्वस्थानं गतः देवा यथापूर्वं मुदान्विताः ४५ ॥ कउवाच ॥ ॥ एव तेन कृतामूर्तिर्विलया
 ता भूजगत्त्रये ॥ गजानस्य देवस्य सर्वेषां कामदानुणाम् ४६ इत्येतत्कथितं सर्वप्रसंगाद्बलित्चेष्टितम् ॥ लाघवं वामनस्य अपि महिमा सुमुत्तमस्य ह ४७ अदोषा
 स्येपुरे तेन स्थापितस्य महात्मना ॥ दशबाहोः शसिद्वयस्य देवदक्षिणभागतः ४८ प्रियत्वं तस्य शस्यारस्ते कथयिष्ये धुना स्फुटम् ४९ ॥ इति श्रीगणेशपुरा
 णे उत्तरखण्डे बालचरिते एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ शृणुष्वा वहितो ब्रह्मन्निहिता संपुरातनम् ॥ प्रियव्रता या कथय
 त्स्य मे व गजाननः १ ॥ ॥ गजानन उवाच ॥ ॥ शमीपत्रस्य महिमा शृणुष्वार्यमहाफलम् ॥ नयज्ञैर्न च दानैश्च ब्रतैः कोटिशतैरपि २ न जपैः पूजनैर्वा
 पि मम तोषस्तथा भवेत् ॥ न पद्मेर्नान्यकुसुमैः शमीपत्रैर्यथा भवेत् ३ शमीतिकीर्तनो देवपापं नश्यति वाचिकम् ॥ स्मरणाभ्यान्मनसं पापं स्पर्शनात्कायं जंतथा ४
 नित्यं तत्पूजाद्व्यानांद्वंद्वनांद्वैव भक्तिः ॥ निर्विघ्नकरमाद्युष्यं ज्ञानं पापक्षयोपि च ५ वांछासिद्धिश्च पापलं जायते नात्र संशयः ॥ ॥ सुनिश्चाच ॥ ॥ को
 सौ प्रियव्रतः राजा किं शीलः कुत्र वा भवत् ६ कथं वै तस्य कथिता गुणाः शस्यामहात्मना ॥ एनं मे संशयं ब्रह्मन्कृपया नुदमुव्रत ७ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ अ
 त्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ शंकरस्य च संवादं पावत्यासहपुत्रक ८ ॥ ॥ पावत्युवाच ॥ ॥ कथं शमी प्रिया देव सर्वज्ञ जगदीश्वर ॥ गजाननस्य मे
 शं संशयदिते मय्यनुग्रहः ९ ॥ शंकर उवाच ॥ ॥ शृणु प्रिये प्रवक्ष्यामि कथामेकां शुचिस्मि ते ॥ यथा प्रिया गणेशस्य शमीति ज्ञास्ये त तथा १० प्रियव्रतो नामरा
 जा पूर्वमासीन्महामतिः ॥ सत्यबान्धर्मसंपन्नो धर्मात्मा शंसितव्रतः ११ तेजस्वी च वदान्यश्च वै दशार्थतत्त्ववित् ॥ सर्वलक्षणसंपन्नश्च तुरंगबलाधिकः १२
 पालयामास शिर्वी प्रजाः पुत्रानि वारसान् ॥ कीर्तिश्च प्रथमा भार्या प्रभातस्या परा भवत् १३ धूर्तश्च कुशलस्तस्य प्रकृती सं बभूवतुः ॥ कुशलैर्नीतिशाले
 षुषडाननपराक्रमौ १४ बुध्या पराक्रमेणापिरसासर्वावशीकृता ॥ सतुराज वंशनीतः प्रभया तस्य भार्यया १५ कीदृते हर्निशं शोधनानां लंकारशोभया ॥

यौवनक्रान्तवपुषांश्चादिभ्योतिरम्यया ३६ क्षणमात्रं न सहो वयो गंस तथा सह ॥ धिक्करोति सदा ज्येष्ठांतद्वयोनशृणोत्यापि ३७ रुषानि रिक्षते तासतन्मृतिं चित्तयय
पि ॥ स्वयं न भाषते किंचिन्नगृह्णाति तयापितं ३८ ततस्तस्या भवत्पुत्रप्रभायां पतिसन्निभः ॥ जातकर्म च राजास्य कृत्वा धर्ममेकधा ३९ नाम चास्या करोत्यन्नना
भिरित्याद्विजेरितं ॥ शुक्लपक्षे यथा चंद्रो वष्टुधे सोऽपि बालकः २० बुद्धिमान् कुशलो युद्धोऽपि द्रुतोऽप्यधिको भवत् ॥ पंचमेतद्वंधं च कारास्य पृष्टस्तदा २१ प्रियव्रतो म
हाबुद्धिर्द्विद्राणामधिपो बली ॥ पांचालराजकन्यां सभायां तस्याप्यमेलयत् २२ अतिवैभवयुक्तौ विवाहं चक्रतुस्तयोः ॥ कदाचिद्दस्य सा पत्न्यैश्छादासां त्वमापि
तां २३ पादसंवाहनं कर्तुमागता भर्तुसन्निधिं ॥ निपपातमही पृष्ठे सपत्न्या चरणहता २४ दुःखिता रुदती हां जाजगाम निजमंदिरं ॥ कमहं शरणयायां को मे दुःखं व्यपो
हयेत् २५ सपत्न्या मानिता यामेव त्राता स्याद्धरिण्ययः ॥ स्मृतमात्रस्तु यस्मात्तद्वौ पद्या करुणानिधिः २६ यानैव मनुजैर्भान्कोऽपि मनुजोऽपि तां ॥ अतो न जीवितेना
र्थशोषयिष्ये कलेवरं २७ पिबेहालं हलं वापि पतेवापीं जलान्वितां ॥ न मनो निश्चयं याति तस्या विद्वलचेतसा २८ एतस्मिन्नंतरैर्वा द्वेवलब्राह्मणो तमः ॥ पुरोहितः
समायातः स जगाद गजाननीं २९ उपासनं ह्येह त्रैलोक्यं सर्वकामफलप्रदां ॥ सा तदैव प्रपद्या शुभ्रमूर्तिं मंदारनिर्मितां ३० गजाननस्य संपूज्य स्नात्वा शुद्धिं दाने तु सा ॥ उपविष्टा
पूजयितुं परमेषणसमाधिना ३१ त्यक्त्वा हारं हरिचर्चां बतिजोयुक्तं परशुर्वि ॥ सर्वैः संपूज्य तदैव देव आदौ गजाननः ३२ विचार्यमाणे पंचानां भिदौ नैवोपलभ्यते ॥
यो भेदे न क्षते चैतान् स याति नरकावतरः ३३ एक एव परां नंदपूणीं सौपरमेश्वरः ॥ स्वेच्छया पंचधा जातोलोकां नुग्रहकारणात् ॥ एक एव पुमानयद्वत् पुत्रमातुलना
मभिः ३४ सा सम्यक् षोडशभिस्तमुपचारैः पूज्यते ॥ दूर्वापुष्पैर्दक्षिणाभिर्नमस्कारैरनेकधा ३५ कृत्वा करपुटं सा तु तुष्टा वज्रगदीश्वरं ॥ कीर्तिरुवाच ॥ त्व
मेव जगदाधारस्त्वमेव सर्वकारणं ३६ त्वमेव ब्रह्मा विष्णुश्च बृहद्ब्रह्म तुस्त्वमेव हि ॥ चंद्राय मौर्वैश्वर्येणो वरुणो वायुरेव च ३७ त्वमेव सागरा नद्यो लोका कुसुमसंहतिः ॥
मुखं दुःखतयोर्हंतुस्त्वं न शस्त्वं विमोचकः ३८ इष्टविघ्नकरो नित्यं महविघ्नकरो विराट् ॥ त्वमेव पुत्रलक्ष्मीदस्त्वमेव सर्वकामधुक् ३९ त्वमेव विश्वेय निश्चत्वमे
व विश्वेश्वरकः ॥ त्वमेव प्रकृतिस्त्ववैपुरुषो निर्गुणो महान् ४० त्वमेव शशिरूपेण सर्वमाप्यायसे जगत् ॥ त्वमेव भूतभवं च भाविभावात्मकः स्वराट् ४१ शरण्यः
सर्वभूतानां शत्रूणां तापनः परः ॥ कर्मकांडपरो ज्येष्ठा ज्ञानकांडपरः शुचिः ४२ सर्वे चासर्वविधिः सर्वसाक्षी च सर्वगः ॥ सर्वव्यापी सर्वविष्णुः सर्वसत्यमयः प्रभुः ४३
सर्वमायामयः सर्वमंत्रत्रविधानविद्व ४४ ॥ इति श्री गणेशपुराणे उत्तरखण्डे चरिते द्वित्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ कउवाच ॥
एवं सानुदिनं पूज्य तुष्टावर्तविनायकम् ॥ एकस्मिन् दिवसे तस्याः सख्योर्दूर्वाधियायुः ३ शुक्रमासवशात्तापुः क्वापि दूर्वा कुरावत् शुभान् ॥ शमीपत्राणि भूयांसि
गृहीत्वा तु दंतिकं २ आययुः परमश्रान्ता दूर्वाभावं च्यवेदयन् ॥ शमीपत्रैः पुण्यजैनसर्वापचारपूर्वकं ३ दूर्वां विना निराहारा तिष्ठत्या नियमे रता ॥ तस्य तुष्टिः परा
जाता शमीपत्रैः समर्पितैः ४ अशेततत्पुरः स्वप्रमपश्यत्सामहादुतं ॥ अब्दां तैस्तेषु मूर्तिस्तानि मिमांसा च मुवाच ह ५ वंददामि ते सुश्रुशमीपत्रैः सु

तोषितः ॥ सानोवाचयदाकिंचित्कीर्तिः सातांपुनर्जगौ ६ ॥ मूर्तिरुवाच ॥ वश्यस्तेभविताक्रांताओगाश्चानेकशः शुभाः ॥ त्वद्भक्तिनिःपुत्रोभविष्य
तिमहाबलः ७ क्षिप्रसादनेयेवंकुरुनामास्यसुंदरम् ॥ तुर्येन्दस्यविषान्मृशुभंविष्यतिपुनःक्षणम् ८ गृत्समदोद्विजोभ्येत्यपुनस्तंजीविष्यति ॥ रा
ज्यकर्ताचिरायुश्चधर्मशीलोभविष्यति ९ इदस्तोत्रपठेद्यस्तुमसंतोषकारणम् ॥ तस्यवश्योभवेद्वाजाकिमन्यः प्राकृतोजनः १० पुत्रवान्धनसंपन्नोवेद
वेदांगपारगः ॥ बुद्धिश्चवर्धेततस्यमेधावुद्धिर्भवेद्बुद्धा ११ वांछितान्फलभतेसोर्थास्त्रिसंध्यः पठेदिदम् ॥ ममभक्तिर्देहातस्यमोक्षश्चांतेभविष्यति १२ एवं
दत्त्वावरान्स्वप्नेद्वोपिपद्येक्षणात् ॥ जायतासाशुनयनाविस्मितामानसेवदत् १३ दीनानाथेनमहतीकृपाभयिनियोजिता ॥ अनुग्रहोमहान्महोयहतंद
र्शनस्वयम् १४ विनायकेनदेवेनपावितापरमादरात् ॥ अद्याहंतेनदेवेनसर्वभूतानुकंपिना १५ इयमेवपरासिद्धिरिदमेवतपःफलम् ॥ अयमेवपरोलाओयद
वोचन्मयासह १६ ॥ कउवाच ॥ ततःप्रभोतेस्नातासापरमानंदनिर्भरा ॥ पुपूजपरयाभक्त्यागणेशंवरदंशुम् १७ समाप्यनियमंश्रुतिपूर्वस्थानेन्य
वेशयत् १८ पुरोहितंसमानीयपूजयामासभक्तिः ॥ गणेशंमनसाध्यात्त्वादतीनाममालिकाम् १९ स्मरंतीतद्वरान्कीर्तिः समयंचप्रतीक्षती ॥ ततःकालेन
महताप्रभासानिष्प्रभाभवत् २० रक्तीप्तवतीजाताप्रारब्धादीश्वरेच्छया ॥ करौपादौचनसाचतस्याः क्षरतिनित्यशः २१ अतिबीभत्सरूपांतत्या
जमनसापतिः ॥ नवकिनेक्षतेज्ञात्वाप्रयत्नान्निष्फलाब्धून् २२ ततःकीर्तिर्गृह्यातस्तपसासुंदराच्छतेः ॥ कृपयागणराजस्यस्वयंवश्योभवच्चसः २३ सगृही
त्वाकरेतांतुमंचकंसमुपानयत् ॥ चिक्रीडस्वेच्छयाकीर्त्यातिनिष्ठस्तत्परायणः २४ नवियोगंक्षणतस्याः सहतेनृपसत्तमः ॥ सापिभोगानलंकाराननंतान्बु
भुजेसती २५ सापिगर्भवतीजाताकालेनसुषुप्तेषुसुतम् ॥ शुभेमुहूर्तेराजासौदौदादानान्यनेकशः २६ पुत्रजन्मप्रहृष्टः सत्सद्वाहणेभ्योयथार्हतः ॥ दिक्षुस्थाप्य
द्विजान्पंचजातकर्मचकारसः २७ क्षिप्रसादनेत्येवनामचक्रेततोस्यह ॥ तुतोषपुत्रद्वैष्ट्वनानालंकारसंयुतम् २८ अतिप्रातिमर्तकीर्तिर्भवत्पुत्रदर्शनात् ॥
प्रभाचदुःखितापुत्रसंपत्त्यावीक्ष्यसुंदरम् २९ एषएवभवेद्वाजाप्येषापुत्रोयमित्युत ॥ दध्योदंनंतुसविषंकीर्तिपुत्रायसादौ ३० सतुविह्वलतांयातोवि
व्रतनयनः क्षणात् ॥ प्रभैवचमहाशब्दंछत्वारोदिद्रुशातुरा ३१ तस्याः शब्दं समाकर्ण्यकीर्तिस्तमगमतदा ॥ तसुदंतंसापतयेत्यवेदयतसादरम् ३२ भिष
जोपिदुस्तस्माजौषधानिद्रुपाज्ञया ॥ परीक्ष्यविषबाधांतेतस्मैराज्ञेन्यवेदयन् ३३ नगुणायभवातिस्मनानांभौषधानिच ॥ प्रभातुयिक्कताभत्रोनिर
स्तादूरतोयहाव ३४ कीर्तिस्तेबालकं गृह्णसखीभिः काननंययौ ॥ नगरादोजनंयातितावद्बालोलोमरसः ३५ अंकेष्ट्वातुतंबालंरुरोदशोकिविह्वला ॥ मूर्छि
तापतितामूर्मौलेतेववायुनेरिता ३६ च्युतालंकरणाध्वस्तंकणामस्तकांचला ॥ क्षणेनकिंचिदाश्वस्तासस्मारद्विरदानम् ३७ उत्पत्तेः स्मरतीबालचेष्टितनि
व्रतीस्वहृत् ॥ दैवातेनैवमर्गेणप्रययौमुनिसत्तमः ३८ नाम्नाष्टसमदः साधुः साक्षात्सूर्यइवापरः ॥ गणेशभक्तप्रव्रस्तपसांपरमोनिधिः ३९ सतस्थैकरुगावि

ष्टःसाकीर्तिःप्रणनामन्तं ॥ उवाचश्चसतीसातंगणनाथप्रसादजः ४० अयंबालोमममृतोजीवयैतत्पोबलात् ॥ क्षिप्रप्रसादनइतिनामदेवाज्ञायकृतम् ४१ सप
 त्यादुष्टभावेनविषमस्मैसमर्पितम् ॥ ततोनेनसमप्रापिसुनेमरणमीदृशम् ४२ नसतांदर्शनंव्यर्थमितिचाचेतपोधन ॥ शरणागतसंयार्गनेहेतावधोऽजनाः
 ४३ इतितस्यावचःश्रुत्वाऽमुहूर्तंथानतत्परः ॥ अभवन्मुनिशार्दूलस्ततोष्टसमदोब्रवीत् ४४ शृणुदेविप्रवक्ष्येहसुपायं पुत्रजीवने ॥ अज्ञानतःशमीपत्रैस्त्व
 यापूजिविनायकः ४५ तपुण्यमस्यहस्तेत्वमर्पयस्वममाज्ञया ॥ तत्प्रसादादाशुमुतउत्थास्यतितवाधुना ४६ सातुतद्वचनस्यार्तिकेतिहर्षसमन्विता ॥ ददौ
 तस्मैशमीपूजासंभवंपुण्यमुक्तम् ४७ उत्तस्थौसुकुमारोस्याअमृतेनोक्षितोयथा ॥ सातुहर्षान्मुनेःपादौवन्देशिरमापुनः ४८ उवाचतंमुनिज्ञातंकरुण्य
 प्रपूजनम् ॥ महिमानंवदमुनेशमीपूजनसंभवम् ४९ येनसंजीवितोबालोमुक्तश्चयमार्किकरैः ॥ ज्ञात्वातंचकरिष्यामिनिशम्याःप्रपूजनम् ५० येनवैबहुधाकू
 रायमदूतदुरासदाः ॥ निरस्तागणनाथस्यदूतैर्बहुरणाजिरै ५१ जीवयित्वाशिशुमेगताधामगजाननम् ॥ येनपुण्येनबालोमेविषयकस्वसुखीपुनः ५२ संजी
 ववृत्थितःशीघ्रंमुसोत्थितइवापरः ॥ अतोहंपरिपृच्छामिमहिमानंशमीभवं ५३ ॥ कउवाच ॥ इतितद्वचनंश्रुत्वाप्रोचेशृत्समदस्तुतां ॥ शृत्समदउवाच ॥ उच्चा
 रितेनाम्रियस्याकोटिपातकनाशनं ५४ महिमानंहिकस्तस्याःसाकल्येनवदेद्विव ॥ संक्षेपणतुवक्ष्यामिमहिमानंयथामति ५५ व्रतदानतपोभिश्चनानार्तिर्य
 निषेवणैः ॥ पंचाग्निसाधनैरप्सुनिवासैर्हेमकालिकैः ५६ नतरफलमवाप्नोतिथस्याच्छम्याप्रपूजने ॥ प्रातःकालेऽत्रिसंध्यंवाशमींनित्यंस्मरेत्तुयः ५७ वंदयेदंबये
 द्वापिभक्तिभावसमन्वितः ॥ ध्यात्वागजाननंदंवतस्यतुष्टोविनायकः ५८ ददातिवांछितानथार्थानि तेमोक्षनसंशयः ॥ अत्राप्युदाहरंतीमितिहासपुरातनम् ५९
 नारदस्यचसंवादशक्रस्यचमहात्मनः ६० ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउत्तरखंडेबालसंजीवननामत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ कीर्तिरवाच ॥ ब्रूहिब्रह्मज्ञेषेण
 संवादंनारदेन्द्रजम् ॥ श्रुत्वातंसंशयंयस्क्वातृप्ताःस्याममृतादिव १ ॥ कउवाच ॥ इतितस्यावचःश्रुत्वावकुंममुपचक्रमे ॥ समुनिरितिहासंतंसादंनारदेन्द्रजम्
 २ ॥ मुनिस्त्वाच ॥ कदाचित्पर्यटन्नुभुनारदोदिव्यदर्शनः ॥ यदृच्छयागतशंक्रित्रिलोकीभ्रमणेरतः ३ शक्रस्तंपरिपूज्यपप्रच्छारवचेष्टितं ॥ यदाहना
 रदोधीमांस्तच्छृणुष्वमहामुने ४ ॥ नारदउवाच ॥ देशेमालवसंज्ञातजैरवोनमवैद्विजः ॥ वेदेदांगविस्साक्षाद्भ्रातृस्तंविनायथा ५ शक्तोयोमनसाख्यं
 पातुंहर्तुंचरारं ॥ धर्मपत्नीरतोनित्यंसमलोष्टाश्मकांचनः ६ मेधावीतपसाश्रेष्ठोजातवेदाइवापरः ॥ सुमेधानामतस्यासिपत्नीपरमधार्मिका ७ लावण्यल
 हरीकांतानालंकारशोभना ॥ रूपेणनिर्जतरतिर्धिहृताप्सरसोगणाः ८ पतिशुश्रूषणरताललितापरमदरात् ॥ तयोःसमभ्रवत्कन्यासापिताभ्यांमु
 लालिता ९ नामास्याश्चक्रुर्धौशमीकेतिनिजच्छया ॥ यद्यत्पार्थयतेसांतद्वदतिपिताविभुः १० सातुकन्यारूपवतीसंजातासप्तवर्षिकी ॥ तदर्थांचित
 यामासवार्थमौख्यगतः ११ धौम्यपुत्रंसशुश्राववेदशास्त्रागपारगम् ॥ शौनकस्यमुनेःशिष्यंतेजोराशिंरंभुनि १२ गुह्यवाक्यरतंदांतगुरुशुश्रूषकंपरं ॥ मं

सीन्महतेजादशबाहुर्विनायकः १ किरीटकुण्डलेमालामंगदेकाटिमूत्रकम् ॥ बिभ्रत्सर्पापवीतचर्मिहारुडामिन्निभः २ पश्यतस्मपराभूर्तिकोटिर्युष्मप्रभाम् ॥ तुष्टुवहुरशौदेवंनत्वाबद्धांजलीउभौ ३ ॥ तावूचतुः ॥ विश्वस्यबीजपरमस्यपातानानविधानंदकरस्वकानाम् ॥ निजार्चनेनादत्तेतत्सांस्वविघ्नप्रहर्ता गुरुकार्यकर्ता ४ परात्परस्त्वंपरमार्थभूतावेदावेद्यो हृदयातिगोपी ॥ सर्वश्रुतीनांचनगोचरोसिनभावइत्थंनिजदेवंतत्त्वा ५ नपद्मयोनिर्निहरोहरेश्वरिः षडा स्योनसहस्रसूद्धी ॥ मायाविनस्तेनविदुःस्वरूपकंथुशक्यंपरिनिश्चितं ६ तवानुकंपामहतीयदास्याद्विभुजतः कर्मशुभाशुभंस्वम् ॥ कायेनवाचापमनसा नेमेत्वांजिंश्चमुक्तो न उच्यते ७ त्वंभावतुष्टोविदधासिकामात्रानाविधाकारतयाखिलानाम् ॥ संसृत्यकूपारविमुक्तिहेतुरतोविभुत्वांशरणंप्रपद्ये ८ ॥ गणेशउवाच ॥ तुष्टोहंपरयाभक्त्यातपसापरेमेण च ॥ अनयापरयास्तुराब्राह्मणौष्टुतंवरान् ९ कुजन्मनाशकमिदंमस्तोत्रंपठेत्तुयः ॥ त्रिसंध्यचत्रिवारं चसर्वान्कामानवाप्नुयात् १० षण्मासाज्जायतेविद्यालक्ष्मीर्नित्यजपादपि ॥ पंचवारजपान्मर्त्यआयुरारोग्यमाप्नुयात् ११ ॥ कउवाच ॥ शुक्लागणे शवावयंतावूचतुःपरमादृतौ ॥ औरवस्यसुतोदेवशमिकानामतः शुभा १२ मंदारायसुतादत्तावेदाशास्त्रार्थदर्शिने ॥ शौनकस्यचशिष्यायधौम्यपुत्रा यधीमते १३ उभोप्रहसितौमोहादृष्ट्वा मार्गेभुशुंदिनम् ॥ सचमत्त्वानिजावज्ञांशशापरयारुणा १४ तच्छापादृक्षतांयातोमदारःशामिकापिसा ॥ तयोश्चमातापितरौशोचंतौऋशदुःखितौ १५ आवांच्छेशितौदेवसर्वेषांनःप्रियंकुरु ॥ एतयोःकुजतांदूरीकुरुश्रीभ्रंगजानन १६ ॥ गजाननउवाच ॥ असंभाविदंदास्येकथंविप्रौकथंयथा ॥ करिष्येभक्तवचनंतस्मात्तुष्टोहवेरम् १७ अद्यप्रभृतिमंदारमूलेस्थास्यामिनिश्चलः ॥ मृत्युलोकेस्वर्गलोके मान्यायंचभविष्यति १८ मंदारमूलैर्मसूतैकत्वायःपूजयेन्नरः ॥ शमीपत्रैश्चदूर्वाभिक्षितयंदुल्लभंभुवि १९ यतःशमीमविष्टायसर्वदाहंस्थिरो मुनी ॥ जयमेवरोदतोवृक्षयोरितदुल्लभः २० भवद्वाक्यानुगोयेनभुशुंढीवचोन्यथा ॥ दूर्वाभावेथमंदारोद्वयाभावेशमीमता २१ उभयोःसाफलंदद्यान्ना त्रकार्याविचारणा ॥ नानायज्ञैर्नतस्युण्यंनानातीर्थव्रतैरपि २२ दानैश्चनियमैश्चैवपुण्यं तत्प्राप्यान्नरः ॥ यस्यान्यमशमीपत्रैः पूजनेन द्विजोत्तमौ २३ नाहं प्रियेधनकनकचयैर्नान्नदानैर्नवस्त्रैर्नानापुष्पैर्नचमणिगणैर्नैवमुक्ताफलैश्च ॥ यद्वच्छम्यादलनिचयकृतैः पूजनैर्वाह्मणानांमंदाराणांकुमुमनिचयैः सर्वकालंमुनी द्वौ २४ यशमीप्रातरुथायपश्येद्देवंपूजयेत् ॥ समंकष्टचरोगेचनविघ्नचबंधनं २५ प्राप्नोतिमद्यसादेनदाराण्डपुत्रधनानिच ॥ पशून्यांश्चकामांश्चमुक्तिमंतेमदाश्रयां २६ इदमेवफलंप्रोक्तंमंदारैरपिपूजने ॥ मंदारमूर्तिपूजाभिरहंयुहगतोभवं २७ नालक्ष्मीर्नचविघ्नानिनापमृत्युर्नचज्वरः ॥ नाग्निचोरभयं तत्रकदाचिदपिजायते २८ वेदेवेदांगविद्विप्रःक्षत्रियोजयिभवेत् ॥ वैश्यस्तुद्विजामाप्नोतिशूद्रःसद्भतिमाप्नुयात् २९ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वास्थितोदेवोमूलेमंदारक्रेतदा ॥ शमीमूलेपितस्थौमेदेवोविनायकः ३० औरवोपिसपत्नीकस्तपस्तप्तांस्थिराभवत् ॥ तस्यमूलेतपस्तप्तात्यक्त्वादेहं दिवंगतः ३१

दारनामकंशान्तं समाहूय शुभे दिने १३ तांददौष्ट्याविधिना पारिवर्हदौबहु ॥ जाते विवाहे मंदारो यो स्वस्याश्रमं प्रति १४ यौवनस्थान्तं ज्ञात्वा शर्मिकां पुन
राययौ ॥ मंदारो मानितः सम्यगगौरवेण सुयूजितः १५ संयोग्यसुमुहूर्तेन दत्त्वा वस्त्रादिकां च नमः ॥ प्रारंभो यद्युभौ विप्रोजामातरमथाब्रवीत् १६ इयं सुताम
मब्रह्मन् दत्ता तुभ्यं विधानतः ॥ पालयस्व बहु ब्रह्मदद्यावन्मया यथा १७ प्रणिपत्याथ श्वशुराभिर्युक्तत्वा जगाम सः ॥ स्वमाश्रमपदं प्राप्य चिकीर्षा निजमा
र्यया १८ कदाचिदपि मुख्यो सौ भृशुंडीतरयचाश्रमम् ॥ मंदारस्य समायाती द्विस्दानन भक्तिमात्र १९ ह्येषावनलः साक्षात्तुष्टश्चेदं श्वरोपमः ॥ तपसानिर्ग
तां शुंडां भृशुंडीति च सो भवत् २० स्थूलोदरा बृहत्कायो नानालंकारमांडितः ॥ ददर्श तु रुभौ तौ तं मंदारः शर्मिका तदा २१ विरूपमिव तं दृष्ट्वा जहस तु मुदं तदा ॥
सोपमानभया ब्रह्मस्तश्रुको पारुणलोचनः २२ उवाच तं मंदमेतजानासि मदीकृतः ॥ अहमीदृष्ट्वैतं तैः पल्प्यास हयतस्तु माम् २३ अतो या तं दृक्ष्यो नैः सर्वप्रा
णि विवर्जितौ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ शापं श्रुत्वा तिकाठिनं संस्तौतौ बभूवतुः २४ प्रणम्य प्रोचतुर्विप्रमुच्छ्रापं वक्तुमर्हसि ॥ तत ऊचैः भृशुंडी सज्जनकरुणया युतः
२५ शुंडां दृष्ट्वा कृतं हास्यं युवाभ्यां मूढभावंतः ॥ शुंडावात्तदेव दोसौ सुप्रसन्नो भवेदवा २६ तदा युवानिं रूपां प्रपश्येथेनात्र संशयः ॥ एवमुक्त्वा गतो यावन्मुनि
राश्रममंडलम् २७ तावत्तौ दृक्षतां यातौ त्यक्त्वा देहौ तु मानुषौ ॥ मंदारतां च मंदारो ब्राह्मणः प्राप तत्क्षणात् २८ शर्मिका शर्मितां प्राप्ता सर्वतः कटं कटं ता ॥
उभौ वृक्षौ प्राणिमात्रैर्वर्जितौ मुनिवाक्यतः २९ अनागतौ तु ज्ञात्वा शौनकाश्चित् यान्वितः ॥ मासमात्रेणैतैर्नैव यातिकस्मान्महाबलः ३० मंदारो यामितं द्र
ष्टुं शिष्यायां तु मया सह ॥ शीघ्रमैरवमागम्य प्रपन्नच्छशन कैरिदम् ३१ आनेतुं शर्मिकां प्राप्तां मंदारः क्वास्ति तद्वद ॥ औपव उवाच ॥ मया प्रोषितं देवाशुदत्त्वा
कन्यां तु तत्समम् ३२ नागते श्वेत्स्वाश्रमं सज्जनं क्वगतो ह्यसौ ॥ चिंतयामासुरथे औपवः शौनकादयः ३३ किमुभौ भिक्षितौ मार्गे वृकव्याघ्रतरशुभिः ॥ अ
थवानिहतौ चौरैर्दृष्ट्वा शीविषेणवा ३४ ततस्ते त्वरिता जग्मुस्तदुदंतं बुभुक्षुः ॥ क्वचिच्छिज्जन ऊचुर्मासमात्रमिति गतौ ३५ ततोऽप्येपदेष्टुं स्त्री
पुंसोश्चारुरुपिणी ॥ अनूपेतैतयो ज्ञात्वा त्वाध्यात्वा विलोकयन् ३६ ज्ञात्वा भृशुंडीनां शत्रुपहासरुषावशात् ॥ वृक्षतांगमिति सर्वपक्षिकीटविवर्जितौ ॥
३७ मंदारं तां तु मंदारः शर्मिका शर्मितामपि ॥ शोचते तां तु भौ विप्रौ औपवः शौनकोपि च ३८ धौम्यपुत्रः साधुरयमधेयं तु समुपागतः ॥ अर्थाविदाः सकथं गमि
तौ हुमतांबलात् ३९ पिताश्रुत्वा त्यजेत्प्राणान् पृष्टः किं वा वदामि तम् ॥ औपवोऽपि शुशोचैः शर्मिकां निजकन्यकाम् ४० ॥ कउवाच ॥ तावुभौ परिचैवैवं
न भेदो भक्तदेवयोः ॥ गणेशं परिराध्यैवं मोचयामाववात् ४१ जितेन्द्रिया वृद्धी निराहारा दृढव्रतौ ॥ एकां गुह्यं स्थिता तु व्यतीषयामास तु मुदा ४२
ततस्तौ कृपया विष्टौ ते पाते परमंतपः ॥ षडक्षरेण मंत्रेण देवदेवं विनायकम् ४३ एवं द्वादश वर्षाणि चैरुस्तप उतमम् ॥ औपवः कन्यकार्थं च शिष्यार्थं शौ
नकोपि च ॥ ४४ ॥ इति श्री गणेशपुराणे उत्तरखंडे बालचरिते चतुर्विंशोऽध्यायः ३४ ॥ कउवाच ॥ ततस्तुष्टपशपाणि दृष्ट्वा ह्येवं शंथातयोः ॥ आ विरा

शमीगर्भगतोदुःखादौस्वोद्वेगयोगतः ॥ शमीगर्भइतिल्यातोजातोसौहव्यमुक्तः ३२ अतएवशमीकाष्ठमध्वनीहाप्रिहोत्रिणः ॥ शौनकोपिवचःश्रुत्वागजान
 नसमीरितम् ३३ कृत्वामंदारमूलस्यमूर्तिचारुगजाननी ॥ मंदारैश्चशमीपत्रैर्द्रुवाभिश्चार्चयन्मुदा ३४ ददौवराजशौनकायपरितुष्टो गजाननः ॥ ततःस्वमा
 श्रमंयातःसर्वदापुण्यजन्तम् ३५ ॥ गृत्समदउवाच ॥ तदारभ्यशमीतस्यगणेशस्यप्रियाभवत् ॥ इतितेसर्वमाख्यातं पुनश्चकथयामिते ३६ ॥ इति श्रीगणे
 शपुराणे उत्तरखंडे बालचरितेशमीमंदारप्रशंसानामपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ गृत्समदउवाच ॥ सहाद्रिपर्वते देवोन्यवसद्भिरिजायुतः ॥ स्वगणैर्मृनिभिर्गुरुः पुं
 ण्यक्षेत्रमहाबले १ दिदृक्षुः प्रययौ तत्र ब्रह्मालोकं पितामहः ॥ पत्नीद्वयसमायुक्तो देवगंधर्वकिन्नरैः २ दृष्ट्वा तु शंकरं पूज्यस्वाभिप्रायं न्यवेदयत् ॥ जाकार
 यामास तदा परमर्षी न स दा शिवः ३ जमदग्निं वसिष्ठं च मार्कंडेयं च नारदं ॥ कपिलं पुलहं कण्वं विश्वामित्रं त्रितं द्वितम् ४ तज्जाययुः शिवाहूता अन्यैः सर्वे दिदृक्षुः ॥
 उषः काले मुहूर्तेन निष्काशय प्रारभ्य स्वम् ५ त्वरावंतो थ विस्मृत्य पूजं वैनायकीं शुभां ॥ सावित्रीं गृहकार्येषु सांस्त्य क्त्वा मुनीश्वराः ६ गायत्रीमुपवेश्यै
 व पुण्याहवाचनं चते ॥ कारयित्वा भ्युदायिकं मातृपूजनपूर्वकं ७ अस्थापयन्नग्निं कुंडे यावद्दैश्वानरंचते ॥ सावित्री तावदायातारं भृष्टं हारुषान्विता ८ उवा
 च क्रोधरक्ताक्षी वीक्ष्य स वा न्सभासदः ॥ सावित्र्युवाच ॥ ॥ मामना इत्ययागोयं समाख्यो न मे स्मरति ९ ॥ ॥ ऋषिस्त्वाच ॥ ॥ मुंचंती मुखतो ज्वालादग्नु
 कामाचराचरं ॥ शशापसादेव मुनीन् जडाग्रं भविष्यथ १० नियुक्त्वानधिकारां तां गायत्रीं सर्ववयत् ॥ ततो देवाः प्रणम्योच्चैः प्रार्थयामासुस्तुकाः ११
 सावित्रीं सर्वजननीं डलयोरैक्यतः शुभे ॥ जलरूपा भविष्या मोनदी नदस्वरूपिणः १२ तथेत्युक्ते या देव्या नदी रूपत्वमागताः ॥ वेण्या न्मान्नामहेशो
 भूत्कृष्णः कृष्णाभवन्नदी १३ तत्तन्नाम्ना बभूवुस्ते सरितः सर्वदेवताः ॥ यत्र पूर्वं विघ्नराजो नाचर्यते ज्ञानदुर्बलः १४ तत्र विघ्ना भवयं वेंशं करस्य यथापुरा ॥
 पुरत्रयवधे जाता विघ्नास्तस्या प्रपूजनात् १५ ब्रह्मा चिंतां परां प्रापमख विघ्न उपस्थिते ॥ मन्निमित्तं सुराः सर्वे धुनी रूपमुपागताः १६ विमानं सर्वलोकेषु
 गमितः केन कर्मणा ॥ संकरपबाधश्च कथमद्य प्राप्नोदुरस्ययः १७ विघ्नहर्ता जगन्नाथो न स्मृतो न च वार्चितः ॥ सर्वेषां चैव देवानां यतो मोहः समाविशत् १८ तं प्र
 सन्नं करिष्यामि ततो यज्ञो भविष्यति ॥ एवं यावच्चिंतयते ब्रह्मा तावत्सुरांगनाः १९ देवान् वैतादृशान् ज्ञात्वा समीयुर्ब्रह्मणैतिकं ॥ पुलोमजाच गिरिजाञ्जलि
 कमलापिच २० अन्याजपिसमूहस्तं सर्वस्ताः कमलासनं ॥ कथं यज्ञः समांभिमान्यो नो मानिता कथं २१ नापूजिच कथं विघ्नहर्ता पूर्वं गजाननः ॥ त्वयि
 विस्मरणैव न वा स्मारि सुरैः कथं २२ किमस्माभिरनुष्ठेयं देवैर्वा जलरूपिभिः ॥ कथं मशरणं देवत्वदत्ते कमलोद्भव २३ इति तां सावचः श्रुत्वा माभयं कुरुतेति
 कः ॥ तां उवाच यजिष्ये हं यथा सर्वं भवेच्छुभं २४ किमसाध्यं हि भक्तानां सुप्रसन्नो गजानने ॥ सर्वाः कुरुध्वं तद्भक्तिसवः सर्वप्रियं चरेत् २५ प्रसादयिष्येह मपि
 जगदीशं विनायकं ॥ अनादिनिधनं देवं सर्वकारणकारणं २६ इत्युक्त्वा स्ता गता दूरं देशं कर्णाटकं शुभं ॥ मंदारमूलं विघ्नेशं स्थित्वा ध्यातुं दीरिताः २७ रामेण

पुनर्नवाः १६ जाताः स्मरमानंदंप्राप्ताः स्मरुपयातव ॥ एवमुक्त्वा पुपुजुस्ते शमीपत्रैर्विविनायकम् १७ सोपितात्रातिनं द्यापि पदधि विघ्ननाशनः ॥ ततस्ते सुदरा
 मूर्तिं कृत्वा पाषाणतः शुभाम् १८ चतुर्भुजां करिकराननं हरे ब्रजमतः ॥ प्रासादं परमं कृत्वा स्थापयामासुरादरात् १९ ऊचुश्च सर्वलोकानां युपकाराय ते सुराः ॥
 इमे यः पूजयेद्भक्त्या विद्याधीशं सुपत्तने २० तस्य प्रसन्नो भगवान्सर्वान् कामान् प्रदास्यति ॥ वंदन्तां स्मरणाद्वापि न मनान्नात्र संशयः २१ यातत्रासीन्महाभूतिर्मे
 दारतरुनिर्मिता ॥ तां ह्यतीत्यायथा विद्वत्स्वपुंरपरमर्द्धिमत् २२ सपत्नीकः पूजयते भक्त्येदानीमपि प्रभुः ॥ सर्वदेवाः स्वस्वपदे ततो मंदारवृक्षजाम् २३ कृत्वा मू
 र्तिं गणेशस्य शमीपत्रैः पूजयन् ॥ सुदं प्रायुः स्वयोषिद्विरागुः कामाननुत्तमात् २४ ब्रह्माद्वादशवर्षाणि तपः कृत्वा महत्तरम् ॥ कृत्वा प्रसन्नं विघ्नेशं पुनर्यागमकार
 यत् २५ सोपि मंदारजां मूर्तिं पुपुजे परमादरात् ॥ विघ्नराजस्य वरदां शमीपत्रैरेकैकधा २६ स्वर्णपत्रैश्च दूर्वाभिर्मंदारैः केतकैरपि ॥ श्वेतदूर्वाकुरैश्चापि सर्वकाम
 फलप्रदाम् २७ ॥ द्रुतममदुवाच ॥ एवं ते वर्णितो मातर्महिमालेशतः शुभे ॥ मंदारस्य च शम्भ्याश्च वणात्पापनाशनः २८ ततः प्रभृति देवस्य प्रियायंतं शमी
 शुभा ॥ अपूजितस्त्वया ज्ञानात्तेनासौ पुत्र उत्थितः २९ मंदारस्यापि महिमा मया सम्यङ्द्विरूपितः ॥ इदानीमनुजानीहि गामिभ्ये निजमंदिरम् ३० ॥ कउवाच
 ॥ श्रुत्वा च महिमानं सा शमीमंदारसंभवम् ॥ प्राणिपत्यमुनिपुत्रजीवनं विमसर्जह ३१ श्रुत्वेदमाख्यानं वरं गणेशप्रीतिवर्द्धनम् ॥ नमसंकष्टमाप्नोति सर्वान् कामां
 ल्लभेन्नरः ३२ यः स्मरेत्प्राक्स्थाय शमीमंदारमेव च ॥ गणेशं च सदा भक्त्या निष्पापः सुखी भवेत् ३३ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखण्डे बालचरितेशमी
 मंदारमाहात्म्यनाम सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ कीर्तिरुवाच ॥ सम्यगुक्तं त्वया ब्रह्मन् शमीमाहात्म्यमादरात् ॥ मंदारस्यापि कीर्तिते
 न मे तु ज्येते मनः १ जीवितश्च कुमारो यमुपदिष्टः षडक्षरम् ॥ न चोच्चारयितुं शक्यं बालभावात् सुनीश्वर २ सुगमं मुप्रसादं च स्वराज्यप्रापकं मुने ॥ जमुं शक्यं बाल
 केन मंत्रमस्मै दिशधुना ३ मुनिरुवाच ॥ सम्यगृष्टतव मतिर्गो जाननपदांबुजे ॥ अतो ह मम्यदास्यामि निजमंत्रं सुखप्रदम् ४ सर्वस्य जगतो हेतुर्नामयत्र तुरक्षरम् ॥
 शुभाशुभस्य च द्रष्टुं द्रष्टव्यं हरस्य च ५ सर्वधर्मपरित्रातुं दिवोदासो पकारिणः ॥ द्विज रूपधरस्यापि वाराणस्यां स्थितस्य ह ६ विश्वेश्वरस्यापि मुक्तप्राप्त्यै बलं प्रकु
 र्वतः ॥ सर्वतीर्थामिणश्चापि विश्वेश्वरानुत्तस्य ह ७ जगतः पालनार्थं यजनार्दनं ननु तस्य च ८ दैत्यानां निधनार्थं यदेवराज्यसुखाप्तये ॥ सूर्येण वरुणेनापि शशिना च येन च १० अग्निना वायुना स्वस्व
 हारहेतवे ॥ पुलोमजाधेवनापि पूजितस्य सुभक्तिः ९ दैत्यानां निधनार्थं यदेवराज्यसुखाप्तये ॥ सूर्येण वरुणेनापि शशिना च येन च १० अग्निना वायुना स्वस्व
 गुणोत्कर्षाय पूजितः ॥ बृहस्पत्युशानोभ्यां च स्वचोत्कर्षाय पूजितः ११ शेषेणाराधितो दुर्द्धिधरा धरणहेतवे ॥ गंधर्वकिन्नरायक्षाः सिद्धचारणराक्षसाः ॥ ऋषयः प
 शवः सर्वे स्थावरा जंगमाः शुभाः १२ आराधयंति विश्वेशं स्वस्वकार्यार्थं सिद्धये ॥ अपारगुणपारो यं दुर्द्धिधरा जोखिलेश्वरः १३ गुणां तं ययुर्गन्धर्वब्रह्मविष्णुशिवा
 दयः ॥ तस्मिंस्तु पूजिते भक्त्या शमीपत्रेण भावतः १४ पुत्रस्ते भविताराज्यभागी शत्रुनिर्बहणः ॥ कीर्तिरुवाच ॥ श्रुतो मे महिमा ब्रह्मवदुर्द्धिधरा श्रयोखिलः

१५ किं कर्म किं धर्ममुत्तमं कस्यांशः किं पराक्रमः ॥ केनास्य च कृतं नाम केनासौ पूजितः पुरा १६ इमं मे संशयं ब्रह्मन् छेदुमर्हस्य शेषतः ॥ मुनिरुवाच ॥ सम्प्रकृष्टं वयं भद्रज्ञानाधिकृतया शुभे १७ अत्तया निवेदितश्चायं संशयस्तनुदामिते ॥ यथा दुरासदौ दैत्यो हतो नेन तुराक्षसः १८ मायावतारो मोहाययातो दिवोदासं दृष्टम् ॥ अविमुक्तं समानीतो यथा विश्वेश्वरो हरः १९ दुर्गिराजो तिनमास्येन जातं दृष्टवाने ॥ तत्सर्वं कथयिष्यामि यथास्कंदच्छब्दं तं मया २० अगस्त्याय कथयतां शृणुष्वैकमना शुभे ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ शृणुष्व विहितो ब्रह्मन् विमुक्ताश्रयां कथाम् २१ यस्याः श्रवणमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ कथयाम्यहं हरिः प्राह सृजनानां विद्याः प्रजाः २२ प्ररूढतपसा सोऽथ स सृजेत प्रजाः ॥ एकविंशति सा हस्रमंडजास्वेदजास्तदा २३ उद्विजाश्चैव तावत्यां मानुष्यतां सुदुर्लभं ॥ पुण्ये न लभते तच्च ब्राह्मणं बहु पुण्यतः २४ तच्चेत्संक्षितं सम्यग्धर्माधर्मव्यवस्थया ॥ ददाति परमं स्थानं यद्ब्रह्मन् निवर्तते २५ चतुराशीतिलक्षेषु नो चेत्पतितजन्मसु ॥ दुराचारानरायाम्ययातनामुपततिवै २६ कर्मक्षये ततो जाते बहु काले न ते पुनः ॥ मृग्युलोकं समायांतिकाणां कुजादिरिद्रिणः २७ तदेषामनुकंयां ब्रह्मज्ञानादयः सुराः ॥ ऋषयश्च महभागानां तीर्था निचक्रिरे २८ क्षेत्राणि च महाहोणि प्राणिपापहराणि च ॥ विलयंतः स्थितास्तत्र पापं देवर्षयस्तदा २९ यत्र स्थितानां जंतूनां पापस्याविलयो भवेत् ॥ जंतून् पापात्परित्रातुं स्थिता देवर्षयः सदा ३० सर्वश्रेष्ठां सर्वगुणं भुक्तिमुक्तिप्रदां शुभां ॥ विश्वेश्वरो निर्ममो यथा तृज्ञातुं विमुक्तिदाम् ३१ सर्वतीर्थमर्थारम्यानां मन्मावाराणसोऽपुरीम् ॥ यत्र च क्रेमरः ख्यातिं विष्णुना प्रभविष्णुना ३२ तपस्यताकृतं चारुस्नानमात्रेण मुक्तिदं ॥ यद्दृष्ट्वा कंधारं कं पाच्छिवस्य कुंडलां मणिः ३३ पतितस्तत्र संजातानां मन्मासामिण कर्णिका ॥ ततो भगीरथा हूता जाता भागीरथी नदी ३४ अत्र कीटपतंगानां मुक्तिर्मरणतो भवेत् ॥ त्रिवारनाम स्मरणात् काशीवासफलप्रदा ३५ धन्यास्तावीरुधो वल्यस्तृणवृक्षानचान्यतः ॥ गच्छंतिकमठामस्य भूकलांसं विहाय तत् ३६ नित्यं यत्र स्थितोऽंभुर्नानीरूपोऽथ रूपवान् ॥ रविः शशी हरिः ब्रह्मास एव गिरिजापतिः ३७ विनायकः शक्तिरूपः कारणजगतोऽपि सः ॥ प्रलयेऽपि त्रिशूलोऽपि त्रियेन कारिका ३८ एकोऽयं पंचधा जातोलोकां नुग्रहकाम्यया ॥ अक्तोऽयां यां ध्याति मूर्तिसातेन त्रियये क्षणात् ३९ अत्र यो मनुते भेदो सोऽवीर्छि भूतेनरः ॥ स्तुतिमेकत्र निंदं वापरत्रयः समाचरेत् ४० सयाति नरकानेकं विंशतिं बहु वत्सरम् ॥ अतो भस्मासुरसुतः ख्यातो नाम्ना दुरासदः ४१ स शुक्रमुपसंगं गंधविद्यां पंचाक्षरं मगात् ॥ दिव्यवर्षसहस्रं सकां गुष्ठस्थितो भवत् ४२ निराहारः काष्ठभूतः सवल्मीकोऽस्थिशेषवान् ॥ नेत्रमात्रावशिष्टोऽसौ जगत्परममनुं ४३ आययौ तं वरं दंतुं तच्छेषपरितोषितः ॥ दशबाहुः पंचवक्त्रोऽरुंडमाला विभूषितः ४४ त्रिशूलं डमरं विभ्रजटाजूट विभूषितः ॥ गंगाधरस्त्रिंशयनश्चिताभस्मांगलेपनः ४५ दृषध्वजो दृषारूढः शशिरेखा विभूषितः ॥ अपर्णीकः कृपाविशेषजगादैर्यपुंगवं ४६ ॥ शिव उवाच ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भद्रं ते तपसां लेशितोऽंशः ॥ इत्थितं तं प्रदास्यामि वयस्य स्रद्धादि

१ मायावतारो मोहाययातो दिवोदासं दृष्टम् १७ अत्तया निवेदितश्चायं संशयस्तनुदामितः । २ पतितजन्मस्ति पाठः ।

स्थितम् ४७ ॥ कउवाच ॥ ततउन्मील्यनयनेबद्धांलिपुःशुभुरः ॥ प्रणम्यपरितुष्टावर्दंतमहेश्वरम् ४८ त्वंजगत्कारणंदेवपरमानंदविग्रहः ॥ क्षराक्षरातितनुगुणत्रयविकारकृत् ४९ गुणातीतोज्ञानमयोव्यक्ताव्यक्तविधानधिवत् ॥ मुनिध्येयतनुःसर्वभक्तानुग्रहकारकः ५० ब्रह्मांडानामर्तानांहेतुःश्रेयस्करःसताम् ॥ अखंडानंदपूर्णस्त्वममोघफलदायकः ५१ सर्वाधारःसर्वसहःसर्वशक्त्युपबृंहितः ॥ पृथिवीवायुसखिलवद्वितेजःस्वरूपवान् ५२ अग्रथन्यंतपोनेत्रेपितरौजन्मतेयतः ॥ दृष्टस्वरूपसाक्षात्मेगंतपापलंघ्यम् ५३ योगित्दृच्छतिवाचोयोगोचरोनकदावन ॥ इदानींवरयेद्वतमेवंदातुमर्हसि ॥ शिवउवाच ॥ निशंकंवरयाशुत्वंसर्वदास्येतुदुर्लभम् ५४ स्तोत्रेणतपसाचैवप्रणयेनसुतोषितः ॥ मुनिरुवाच ॥ ततोयमेवंदेवास्तुप्रसन्नात्मदाशिवात् ५५ चतुराकरभ्योमेमाद्युःसंभवेदिति ॥ यक्षक्षपिशोचभ्योदेवदानवकिन्नरात् ५६ मुनिमानवगंधर्वपेभ्योहिवनेचरात् ॥ दृष्ट्वा रूपमर्दीयुं त्रसेयूरणमूर्धनि ५७ सर्वदेवामहाभागसुराण्यंचयच्छमे ॥ संस्मृतिश्चरणेनित्यंभक्तिस्तेन्यभिचारिणी ५८ शिवउवाच ॥ एकांशंकिंविनासर्वदेवभ्योदायितेभ्यं ॥ शक्तिजेजोद्भवःकाश्चिज्जित्वासंजीविष्यति ५९ शिरसिस्थाप्यचरणंधरिष्यतिनिर्तर ॥ निष्काशितोयदनेनचरणस्तेशिरोगतः ६० तदापुनत्रिलोकीत्वंबलजेष्प्यसितेजसा ॥ भक्तिश्चमदृढतरास्मृतिस्तेवैविष्यति ६१ ॥ गृत्समदउवाच ॥ एवंदत्वावरांस्तस्मैशिवोतर्हानमन्वगात् ॥ दुरासदोपिस्वगृहमाययौहर्षनिर्भरः ६२ इदंस्तोत्रंपठेद्यस्तुसर्वान्कामानवाप्नुयात् ६३ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउत्तरखंडेबालचरितेअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ६४ ॥ मुनिरुवाच ॥ ततस्तुवरगर्वेणशिवलब्धेनदैत्यराट् ॥ नमसर्पनिजात्मानंमोहितःकेवलंतुसः १ इयंपृथिवीजेतुंहयाखुडोभवत्पुरा ॥ निबद्धकेशाहस्तस्तुविलसत्कर्णकुण्डलः २ असिहस्तोयधुष्पाणिनिषंगद्वयशोभितः ॥ रत्नमुक्तामणिमयीविभ्रन्मालांमहाधानाम् ३ कस्तूरीतिलकोदिव्यवल्बच्छन्नःसुकंचुकः ॥ तांबूलविलसद्दन्त्रःप्रकृतिद्वयसंयुतः ४ याभ्यांस्वभुजवीर्येणजितावीराजनेकशः ॥ उपयोःपार्श्वयोस्तस्ययौगच्छेतांबलान्वितौ ५ चतुरंगंतुतत्सैन्यं पृथिवीविजयोद्यतम् ॥ रजसाच्छादयव्योमविस्तीर्णजलधेरिव ६ योयोवीरोभवेत्स्फीतस्तंतमेवाजयच्चसः ॥ ततआदायरत्नानिद्रव्याणिचसहस्रशः ७ आस्थापयस्तस्थानेस्वीयानाम्महाबलात् ॥ नानाधिकारेबलवान्शेकुत्वाखिलादृपः ८ येचाशस्त्राःकरानस्थाप्यतमेवशरणंययुः ॥ अत्यंतभीरवोयेतुत्यक्त्वाराज्यमपीपलन् ९ दूतैरेववशेचक्रेतानपित्थंधुरासदः ॥ एवंप्रमंडलंजित्वाशक्रंजेतुमियेषसः १० ससैन्धःसहसाप्रायान्नगरीशक्रपालिताम् ॥ ज्ञात्वावरस्यसामर्थ्यतस्यदुष्टस्यदेवराट् ११ पलाप्यचगुहायातःसामरःसकुटुंबकः ॥ तस्मिन्नेवक्षणेविष्णुःस्थानात्क्षीराब्धिमाययौ १२ अंकलक्ष्म्याशिरःस्थाप्यशेतेस्ममधुसूदनः ॥ यक्त्वैकैलासशिखरंकाशीयातस्तुशूलभृत् १३ तेनैवसाकमगमच्चतुराश्वतुराननः ॥ योयोयातिपदंत्यक्त्वातत्रतप्तसदैत्यराट् १४ स्थापयत्येवबालिनिजंदूतंसुहृतम् ॥ एवंनिजित्यिवबुधान्दणैष्वमहाबलः १५ कैवर्तकानांविषयेन्यवसद्भस्मकेपुरे ॥ मुकुंदपुरमित्येवैरुपांतलो

स्थापयत्येवबालिनां निजंदूतं सुहृतमम् ॥ एवं निजित्य विबुधान् द्रुपेण वमहाबलः १५ कैवर्तकानां विषये न्यवसद्भस्मकपुरे ॥ मुकुंदपुरमित्येव ख्यातं लो

वेष्टुसर्वतः १६ यस्मिन् भस्मासुराजापूर्वमासीद्वलान्वितः ॥ शंकरेण वरयोगे स्मृतं तज्जाश्रयकारकः १७ समरिष्यति मूर्ध्नि त्वयस्य रुतं प्रस्थसि ॥ एवं दत्त
 वरो देयो दुष्टभावप्रचदितः १८ परीक्षार्थं वरस्याथ वरदा तु स्तुमस्तके ॥ कंठं दत्तुं यथो दुष्टपपालगिरिजापतिः १९ सष्टश्वक्रहस्तेन विष्णुना प्रमविष्णुना ॥
 सुंदरमोहिनीरूपं धृत्वा यातस्तदतिकं २० उवाच मम वाक्ये चेत्स्थास्य सित्वनरोत्तम ॥ अग्नान्तं दत्ते स्यात्तु हर्षादिभिर्मितोऽब्रवीत् २१ नृत्यति स्म तदा मातु
 तद्वाक्यात्सननर्तह ॥ सा यथा दर्शयद्वावं सोऽपि दर्शयते तथा २२ तया स्थापि स्वशिरसि हस्तेन आपितक्षणात् ॥ भस्मसादभ्रवैद्यो दुष्टचेष्टितमंतकृत् २३
 मुकुंदोऽपि स्थितस्तत्र तन्नाम्ना प्रपथे पुरं ॥ अनुशानवतानृणां सद्यः परमासिद्धिदं २४ सामोहिनीसर्वकामान् ददाति भक्तिनृगां ॥ तत्र स्थित्वा त्रिभुवनं शास्तिग
 र्वाद्दुरासदः २५ उवाच मंत्रिणोर्गोर्वात्कथं त्रिभुवनं मया ॥ आक्रान्तं स्वप्रतापेन जयताऽसुरैरिणः २६ ततो मात्स्याः समुच्यते विमुक्तं न जितं त्वया ॥ दशमं संक्षमि
 तित्तुल्यं नास्ति हि कुत्रचित् २७ यत्रास्ते शंकरः सर्वसुरैरपि च सेव्यते ॥ न जितं यत्पुरं यावता वते पौल्वं दृष्ट्वा २८ इति तद्वाक्यमाकर्ण्य मुदले भरणप्रियः ॥
 उवाच तन्नाम सद्य एव यागितां वै ससैनिकः २९ विमानवरमास्थाप्य क्षणाद्यातः सकाशिकाम् ॥ प्रविष्टमानैरेत्येदं ब्रह्माकारः पुरे अभवत् ३० तत्र ये विबुधा आसन् सर्वे
 चांतर्दधुस्तदा ॥ शिवस्तु निजभक्तत्वात्तु च कोऽपार्थकिंचन ३१ दत्ते राज्ञ्यं कियत्कालमित्युक्त्वा परिवावान् ॥ केदारक्षेत्रमगमन्मुनयोऽपि पलायिताः ३२ जे
 गीषव्यं विना सर्वे क्षेत्रसंन्यासिनं शुभे ॥ ततो बभूवुर्जसूतिं सोऽहो विष्टे दुरासदः ३३ प्रासादान् महतोऽभक्तत्वा मुमुक्षुः ३४ कोऽपि चेत्स्मरते देवं ताडय कुरु
 ते बहिः ३४ न स्वाहानवषट्कारः स्वधाकारो न च क्वचित् ॥ न वेदाध्ययनं कापि न शास्त्राध्ययनं क्वचित् ३५ न पुराणं देवपूजानं व्रतं न प्रदक्षिणाः ॥ दुरासदो
 धृमतौ तत्राज्यं प्रशासति ३६ कर्ममार्गे विबुधे तु धर्मोऽपिलयमाययौ ॥ नष्टे धर्मे सुराङ्गीर्ते आसन् सर्वे बुभुक्षिताः ३७ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे
 बालचरिते दुरासदोपाख्याने एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ गृत्समदुःखाच्च ॥ ततः केदारमगमन् सर्वे देवर्षय
 स्तदा ॥ व्यजिज्ञपुण्ड्रभवं शिवं सर्ववित्तमं १ प्रणम्य शिरसा सर्वे वागीन्द्राग्निपुरःसराः ॥ देवर्षय ऊचुः ॥ पदभ्रष्टा वयं देवाः स्वाचारान्मुनयोऽपि च २ दुरासद
 भियां देवमानं कर्तुं न च क्षमाः ॥ केनास्मै हि वरो दत्तो येनासौ भुवनेश्वरः ३ जातो दुष्टो वधश्चास्य कस्मादेतं द्विचिंतयाम् ॥ येनैव सौख्यं लोकां नानां तत्कर्तव्यं दयालु
 भिः ४ ॥ कउवाच ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा प्रोवाच च तुराननः ॥ उपायं कथयिष्यामि तद्ब्रूयात्सु र्षयः ५ यदा तेन तपस्तप्तं दारुणं बहुवासम् ॥ ददावस्मै वरा
 न्देवो ह्यनंतानं विकापतिः ६ एनं यो वातयेद्देवः स नास्ति भुवनत्रये ॥ कदाचिद्देवोऽसौ गुणत्रयविभाक्त्व ७ अंशं विश्वविष्णुश्च त्रैधा जाता यदज्ञया ॥ गु
 णत्रयविभागात्सु गेण इति प्रथे ८ विश्वव्यापी च मायावी विश्वकर्ता पहारकः ॥ गुणातीतो गुणेश्चाप्यरापराशरः शिवः ९ विश्वयासोऽवतारं चेत्पार्व
 त्याज ठरे विभुः ॥ तदैव तस्य नाशः स्यान्ना न्यथा सुस्तमाः ॥ स्तुवंतु सर्वे तस्मात्तं विश्वचिंताकरं प्रभुम् ॥ आदौ कुरुतां देवीं प्रसन्नां भवच्छाम् १० ततो जः संभवो

बालोदुरासदवधेभवेत् ॥ एवमेववरस्तेनशंकरेणकृतोऽस्यह ११ ॥ मुनिरुवाच ॥ एवंवाक्यं ब्रह्ममुखाच्छ्रुत्वादेवाजहर्षिरे ॥ तुष्टुर्भवकातांतांभवानीभक्तवत्स
 लाम् १२ देवर्षयऊचुः ॥ नताःस्महेत्वांजगदेकहेतुं परात्परांविश्वविचित्रशक्तिम् ॥ अर्चित्यरूपां त्रिदशैश्वर्यशेषवद्यां विगुणांगुणेशाम् १३ देवधारां त्वांधराणीस्वरू
 पामाधारभूतां स्थिरजंगमानाम् ॥ त्रैलोक्यसारां त्रिगुणादिभूतां त्रयतीतनुतां त्रिदशस्वरूपाम् १४ नताःस्महेदेविवरप्रदां त्वाविष्णोर्विमोहापददांसुराणाम् ॥ भ
 क्तातिर्हं त्रीं सकलार्थदात्रैलोक्यकत्रां निखिलार्थगोप्त्रीम् १५ एवंस्तुत्वात्तदेवीं जगदसुरसत्तमान् ॥ वृणुध्वं वां छित्तदेवाः स्तोत्रेणनेनतोषिता १६ द
 दामि सकलानकामान् भवतां यमनोगतान् ॥ तत ऊचुः सुराः सर्वेष्वृतांतं ब्रह्मणे रितम् १७ तत ऊचचेतान् देवीं स्तुवंतु गणनायकम् ॥ शुभाशुभस्ययः कर्ता सर्वसि
 द्धिकरो विभुः १८ अवाप्तसर्वकामार्थः सर्वस्य जगतः पिता ॥ ततस्ते तुष्टुर्देवं भक्त्या सर्वविनायकम् १९ ॥ देवर्षय ऊचुः ॥ नताः स्मो विब्रज्जतारं दया
 लुं सर्वपालकम् ॥ सर्वस्य जगतो हेतुं सर्वव्यापिनमीश्वरम् २० अनेकशक्तिं सयुक्तं सर्वकामप्रपूरकम् ॥ दीनानुक्ते पिनं देवं सर्वज्ञं करुणानिधिम् २१ स्वेच्छोपा
 त्ताक्लृप्तानां हवतारं तं सदा ॥ गुणतीतं गुणक्षोभं च रागद्वेषविभुम् २२ एकदंतं द्विदंतं च त्रिनेत्रं दशहस्तकम् ॥ शृङ्गादं दंष्ट्रसंविघ्ननाशनं पापहारकम् २३
 भक्तानां वंदनियं स्याद्विस्थितं तकारकम् ॥ अनादिमध्यनिधनं भूतादिभूतवर्धनम् २४ त्रिलोकेशं सुराधीशं दृष्टदानवमर्दनम् ॥ लंबकणैर्बृहद्भानुं व्यालभूषाध
 रं शुभम् २५ एवंस्तुत्वात्तदेव गणेशं सर्वसिद्धिदम् ॥ शुश्रुवुस्तेन भोवाणीं माभूदोमानसो ज्वरः २६ दुरासदं महावीर्यं हनिष्यामि भयंकरम् ॥ इति श्रुत्वा न
 भोवाणीं पुनः शंकरमाययुः ॥ ध्याननिष्ठं च ते दृष्ट्वा प्रणम्योचुश्च पार्वतीम् २७ ॥ देवा ऊचुः ॥ नजानीमो न भोवाणीं केनेमाभीरितां शुभे ॥ हरस्य ध्यान
 निष्ठत्वात्कथं कुर्मोखिलेश्वरि २८ ॥ देव्युवाच ॥ ततो देवानिदानीं योनिश्चयं समरिष्यति ॥ तस्याः क्रोधेन तत्ताया निश्चसंत्याः पुनः पुनः २९ आस्या
 न्नासाण्डान्नेत्राग्निः स्रुतं तेज उतमम् ॥ ज्वाला मालाकुलंदं धुं ब्रह्मांडमिव चोद्यतम् ३० प्रत्याहतदृशः सर्वे ददृशुर्ज्ञानचक्षुषा ॥ वैनायकीं महामूर्तिं दशहस्तां त
 मोनुदाम् ३१ विभ्रतीं सुकुटारं लकोटिं सूर्यसमप्रभाम् ॥ विद्युत्प्रभामहारजं लुङ्खलं रदनं शुभम् ३२ दिव्यांबरचसिंदूरमायुधानि दशैव च ॥ कस्तूरीतिलकं भा
 ले मालां हृदि फलाचिताम् ३३ यत्तेजो व्यानशे विश्वं प्रलयानलसन्निभम् ॥ व्यालयज्ञोपवीतं च ज्ञात्वानेसुः सुरास्तदा ३४ प्रार्थयामासुरथेजानंदं धनमश्व
 रम् ॥ दृष्टोसि योगम्यस्त्वमप्रतक्ष्योऽव्ययः स्वराट् ३५ निगमयो निराभासो निर्विकल्पो जगोचरः ॥ सर्वस्वरूपः सर्वेशः स्वप्रकाशो जगन्मयः ३६ अव्यक्तो
 जगदाधरो ब्रह्मरूपो खिलार्थहृक् ॥ पुराणपुरुषो ज्ञानभूतिर्वाचा मगोचरः ३७ वयं यन्मया वयं धन्या दृष्ट्वा तं न द्रुतुः सुराः ॥ मुनिरुवाच ॥ यथा देवैर्वर्णि
 तो सौतेजोरूपी विनायकः ३८ एवमेव जगन्माता प्रशशंस गजाननम् ॥ निर्गुणं यन्निराकारमव्यक्तं सर्वगं परम् ३९ ध्यानगम्यं चिदाभासं सच्चिदानंदं विश्वहम् ॥
 सर्वव्यापी जगद्देतुरद्ययावद्विचिंतितम् ४० विनायकस्वरूपेण साकारं दृष्टमवद्यत् ॥ अवतीर्णं मम गृहे हंतुं दैत्यानेनेकशः ४१ जगतामुपकाराय पातुं विश्वं चराच

रम् ॥ पुपूजपार्वतीभक्त्यादौसिंहस्ववाहनम् ४२ वक्रतुंडेतिनामस्यदग्नेमवर्थाधुनम् ॥ दुरासदस्यचवधर्थायामासततदा ४३ देवानांचपदप्राप्तिं
 निःसपत्नमयाचत ४४ ॥ इतिश्रृगणेशपुराणेउत्तरखण्डेबालचरितेचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवंप्र
 शांसितोद्व्यादैश्वश्रमविनायकः ॥ उवाचपार्वतीप्रित्याप्राणिपत्यमुदायुतः १ ॥ ॥ गणेशउवाच ॥ ॥ देवानांसर्वलोकानांकर्तुपालनमुतमम् ॥ दु
 रासदांनिहतुंचहर्तुभूभारमेवच २ मातस्त्वामेवितुधर्मैकं कर्तुमर्चयैदिकम् ॥ अवतीर्णोस्मिसर्वज्ञियद्वीमिकरोमितव ३ एवंब्रुवतिविश्वेशसुराःसर्वतमू
 चिरे ॥ पुनःस्तुत्वाचनत्वाचजगत्कारणम् ४ रजांसिविममेष्टुमहदुनिमिहिकाजपि ॥ जानीयात्सगुणस्तेयोगिविममेस्तागरेजलम् ५ धन्यंवक्षु
 हिदेवानयदृष्टचरणौविभो ॥ इदानीनोगतुःसंप्राप्तं चस्वस्वकंपदं ६ दुरासदंहर्स्वैनंभूभारं चाखिलेश्वर ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ इतिदेववचःश्रुत्वा
 जहाससविनायकः ७ ऊचैसर्वैकरिप्यामिदशायुधधरःप्रभुः ॥ एवमुक्त्वामुरानदेवोहर्षद्वयागिरा ८ सिंहारूढेययौशीघ्रपुरंधाराणसर्तितदा ॥ तमवगुर्द
 वगणागिरिजगिरिशोपिच ९ ज्ञात्वादुरासदौदैर्योविनायकमुपागतं ॥ देवसेनायुतं वीरोनिर्योन्येनगराद्वहिः १० दृष्ट्वासेनांतुदैर्यस्यसामास्यांसायुधांढटां ॥
 नानाविधायुधवर्तगजैर्तीघ्रजन्वन्मुहुः ११ गुहाविदारयःसर्वाःसजगज्जिविनायकः ॥ उवाचतंतमहदैर्यभ्रांतोस्यद्यापिरिक्थं १२ त्वयाबलाद्देवगणानिर्जिताश्च
 महभुजः ॥ मुनयोधिष्ठिताःसर्वेत्तदाहंनभवंसल १३ निर्भयेनत्वायोदोषाबहवःसंचिताःपुरा ॥ तेषांफलमिदानींत्वंगणेशात्प्राप्तुमर्हसि १४ उपहृतास्त्वया
 लोकैस्त्रिलोक्यवासिनोखिलाः ॥ तदर्थमतवीर्णेहमुद्धर्तुंवांभुवोभरं १५ शरणंयाहिरेत्यक्त्वामानंलज्जांसुदुस्वजां ॥ यासिसंग्रामशिरसिचेदिदानींभारिण्यासि
 १६ शिवप्राप्तवरात्सर्वत्रैलोक्यपीडितंत्वया ॥ एवमुक्त्वादृष्टबुद्धिगणेशोरणसंभ्रमः १७ परशुतोल्यामासज्वालामालासुशोभितं ॥ जाच्छाद्यभास्करंक्षोभा
 त्पलयांनलसन्निभः १८ ज्वेनहृदयेतस्यत्यक्त्वाशस्त्रैस्तान्तवत् ॥ परशुनाहतस्तनस्यरोमापिनचचालह १९ क्रोधेसंरक्तनयनउदतिष्ठसन्निव ॥ त्रैलोक्यं
 तमुवाचाथदेवैर्वंदुरासदः २० नदेवादेवराजोवादिक्पालवानमेपुरः ॥ यातास्त्वंतुकर्थयातोबालभावाद्गजाधुना २१ नविमम्यंतकान्मूढकिमर्थमर्तुमि
 च्छसि ॥ एवमुक्त्वाततःकोशान्निष्काश्यासिमहोज्ज्वलं २२ क्षुरधारंयदाघातादद्रयश्चूर्णतांयुः ॥ दैर्यस्तेनाहनदेवमंकुशेननयवारयत् २३ सोसिःपरशु
 घातेनशतधास्वीडितोपतत् ॥ भस्मासिमंलघुद्वायययौदैर्योमहाबलः २४ त्यक्त्वायुधानिदेवोपिवधधेतादृशोबलात् ॥ ततोयुद्धंतयोरासीत्तुमुल्लरोमहर्षणं
 २५ बाहुभ्यांकूर्पराभ्यांचमुष्मिभ्यांतौप्रजघ्नतुः ॥ पादाभ्यांजानुजंवाभ्यांपृष्ठाभ्यांचनिजघ्नतुः २६ रुद्धीयपेतुर्देहेपययिणमहास्वनौ ॥ पार्श्विघातान्प्रकुर्वतौवा
 तांकूर्परीयोरपि २७ सकृन्मोश्चजानुघातांस्तौस्कंधाघातान्परस्परं ॥ लुलुठतुर्धरण्यांतौघूर्णिलिधूसरितौभृशं २८ परस्परंजयंतौचलपंतौसाधुसाध्विति ॥ ए
 वंबहुदिनमुद्धृष्टद्विदवाविसिस्मिरे २९ चेतसाबहुलज्जैतौज्ञात्वासामर्थ्यमस्यह ॥ ततोविनायकोमुष्टिललोटेदृढमाहनत् ३० स्फुटितंमुखमस्याधुरण्यंप

तितस्यह ॥ द्विमुहूर्तनिपतितोवज्राहतइवाचलः ३३ सकथांचित्प्रबुद्धोभूत्स्यक्त्वामूच्छांचिरागतां ॥ तदात्मानमशक्तंसमनुतेस्मभृशशतुरः ३२ आययौसै
 न्यमध्येसदिनतिसविनायकः ३३ यइदंशृणयाहुंयुद्धकालेउपस्थिते ॥ सजयंप्राप्तुयान्मत्स्योयथादवोविनायकः ३४ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउत्तरखंडेबाल
 चरितेएकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ गृत्समदउवाच ॥ ॥ ज्ञात्वापराक्रमतस्यवक्तुंडस्यदैत्यराट् ॥ आययौधैर्यमालंब्ययो
 दुमस्त्रैगजाननं १ शिवंसृष्ट्वाचमंत्रंचवह्निद्वंद्वतमादरात् ॥ अभिमंथ्यशरतेनतत्याजसविनायके ॥ अग्निबालाभयादिवदेवपृष्ठमथागमन् ॥ ततोवि
 नायकोमुंचर्यजन्यास्त्रिहिसर्ववित् २ करिशुंडामिताधाराःप्रादुरासंस्ततःक्षणात् ॥ शांतोभूतक्षणाद्वह्निस्ततोदैत्योहृषान्वितः ३ मारुतास्त्रैश्विजवं
 दृष्टिवारणमाह्वजत् ॥ चक्रेपेधरणीवृक्षागिरयःपतिताभुवि ४ तदस्त्रेणमहामेघाःक्षयंतीताःक्षणाद्धतः ॥ पर्वताखंततोदेवआविश्वक्रेमनोर्वलात् ५
 सर्वत्रपर्वताजाताःकुण्ठतामगमच्चतत् ॥ विलिनेमारुतास्त्रैरुद्रमखंततोह्वजत् ॥ ६ ॥ तस्मिन्विमुच्यमानेतुवक्तुंडोऽप्यवाह्वजत् ॥ ब्रह्माखंतत्रिविद्वर्यमगा
 त्सैन्यंहिभस्मसात् ७ परस्परमयुध्येतामस्त्रैतेबहुवासरम् ॥ तयोःसंवद्वनाद्वह्निर्न्यपतद्वरणीतले ८ तेनदग्धानजनानज्ज्ञात्वाकेशाभ्यांवारितेशुभे ॥ अमा
 त्यानब्रवीद्वैत्योज्ञात्वोत्कृष्टविनायकं ९ तेनाभियुध्यतांसर्वैर्भुक्तवायामिपुनारणम् ॥ ततोमात्याःसर्वैसैन्यैर्विनायकमयोधयन् १० विनायकोगताश्चित्तमे
 काकित्वाततःक्षणात् ॥ षट्पंचाशान्मितामूर्तीश्चकारासौस्वतेजसा ११ नानालंकारसंयुक्तानामालाविभूषिताः ॥ सर्वैर्दिव्यांगदागस्तैर्वेशशिवि
 भूषणाः १२ केचिच्चतुर्भुजाःकेचित्षड्भुजादशहस्तकाः ॥ सिंहारूढाबर्हिगताःकेचिन्मूषकवाहनाः १३ सर्वैचयुधुस्तत्रादरायंतोरैसैनिकान् ॥ के
 षांचिन्नोदिताःपादाःकेषांचिन्मस्तकाअपि १४ केषांचिद्बाहवोभिन्नाजानुजंघोदराणिच ॥ हुंकारैणैवगजैतःकेचिच्चशरणययुः १५ केचित्पलायनप
 राययुर्जीवनेतवे ॥ केचित्प्रहाराकुर्वंतोमम्रुःसंमुखमेवच १६ तेतुस्वर्गगताभेजुर्भोगानप्सरसोपिच ॥ वाजिनश्चरथानागावाम्यउष्ट्रान्यनेकशः १७ ना
 नाशस्त्राहताःपेतुःखंडेहागतासवः ॥ अमृद्धनद्यःप्रादुरासनेकेशैवलशोभिताः १८ आच्छुरिकासिमत्स्येभनक्रैःखेटककच्छपैः ॥ रुंडाजैश्चवसाफ्रैर्नै
 र्भेदकर्मसंचयैः १९ चापशस्त्रैश्चैकैश्चर्मपेशीसुदुरैः ॥ भल्लकाद्यैःशुशुभिरेमनास्विहृदयप्रियाः २० भुक्त्वागत्यददर्शार्थसर्वतद्रणमंडलम् ॥ सर्वास्मि
 त्रिहृतैसैन्येततोदैत्योतिदुःखितः २१ सस्मारमनसावाक्ययदुक्तंशूलपाणिना ॥ वरदानस्यसमयेजयस्तेशक्तिंसंभवात् २२ अयमेवभवेत्किंचनुबालकः
 शक्तिसंभवः ॥ यदुक्तंखंडेदृष्टमस्मिन्मैत्रोलोक्यसारश्रुत् २३ कालोपिनैवंविजयेत्तत्रचान्यस्यकाकथा ॥ एवमनसिक्त्वासएककित्वात्पपालच २४ वक्तुं
 ङेगतींश्चतानंहंतव्योरिपुःपलन् ॥ देवेभ्योनम्रुतिश्चास्ययथायंशंकरोब्रवीत् २५ तस्माद्योगात्समास्थायैवैराटंरूपमुत्तमम् ॥ ततोवैराटरूपेणमदधार
 करेणतम् २६ एकपादेनतस्थौसकाशींतांरक्षितुंबलात् ॥ एकंपादंतुदैत्यस्यदधारमस्तकेततः २७ उवाचदैत्यैर्दैत्यवराच्छेद्यान्नेतमुतिः ॥ अतोस्मिन्नगरेतिष्ठ

पर्वतेवमुनिश्चलः २८ द्वारभूतः पुरस्यास्ययतः पूर्वं दृशिस्तव ॥ इष्टानां पीडको नित्यानिर्णयमेतन्निधिस्तव २९ दैत्योऽपि परयाभक्त्या तमेव वरमर्थयत् ॥ दैत्य उवाच ॥ एवमेव सदा तिष्ठस्थाप्य पादं भागि स्थिरम् ३० ॥ मुनिरुवाचाच ॥ तथेति सुवाचा स्थितः काश्यां विनायकः ॥ एवं दुरासदं जित्वा च कारग्रथिर्विशिष्यम् ॥ ३१ तस्मिन् रुत्वा पुष्पदृष्टिं प्रणम्य संप्रपूज्य च ॥ स्वस्वस्थानं गता देवा मुनयः स्वाश्रमानपि ३२ अन्येऽप्येतमं चैति पूर्णकामा भवन्ति ॥ एवं विनायकस्याथ काश्यां षट्पंचमूर्तयः ३३ तुंडनाख्ये पुरे चापि एकपादविनायकः ॥ संहृत्य च विगारु पंचमं सर्वकामप्रदः स्थितः ३४ य इदं वरमारव्या नं शृणुयाद्भक्तिमात्रः ॥ सर्वान् कामानवाप्नोति गाणेशं पदमेति च ३५ सर्वत्र जयमाप्नोति पुष्टिमारो ग्यमेव च ३६ ॥ इति श्री गणेश पुराणे उत्तरखंडे बालचरिते दुरासदं जयनाम द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥

ग्रहस्तमदुवाच ॥ विजिते तु गणेशे न दैत्ये तस्मिन् दुरासदे ॥ दिक्पाला मुनयश्चैव शशीसुर्यो गुरुः कविः १ प्रशशंसुर्देवदं दुरासदं रिपुं विभुं ॥ श्रुतिस्मृतिरुक्तो मार्गः स्थापितो निहितो सुरः २ स्थापना च कृतास्माकमशक्तानां दुरासदे ॥ त्वमेव सृजसे विश्वं त्वमेव फलदायकः ३ समः सर्वेषु भूतेषु कर्मभिर्न चालिष्यसे ॥ त्वदाश्रया च तुर्वणं जितं त्वं त्वदाश्रयाः ४ गवेषयंश्च नानार्थान् तत्तत्कर्मणि योजयन् ॥ गवेषणे ढुंढिरं यथा तुरुक्तो मनीषिभिः ५ स आस्ते ढुंढिरित्येव संज्ञा राजोत्तरास्तु च ॥ तव यद्दर्शनं पूजाध्यानं स्मरणमेव च ६ धर्मार्थकाममोक्षाणां साधनं पुत्रपौत्रदम् ॥ इत्युक्त्वा पुजुस्ते मुं मदरैश्च शमीदलैः ७ दूर्वाकुरैर्हरिद्रिश्च श्वेतैश्च कुसुमैरपि ॥ नाना प्रकारान्नैवेद्यैः फलैर्बहुविधैरपि ८ त्वानां निचयैर्विप्रभोजनैस्तमोषयन् ॥ एवं ते पूजिताः सर्वे सप्तावरणरूपिणः ९ स्थिता वाराणसी त्रानुषट्पंचाशदिनायकाः ॥ एकगणं च मुखस्तत्र विश्वेश द्वारि तिष्ठति १० अन्ये च भिन्ननामानोऽप्यवाराणसी स्थिताः ॥ स्थिते विश्वेश्वरे तत्र सर्वे तत्रैव संस्थिताः ११ आचंदं स्वार्थिकोऽपु ब्रह्माद्या मुनयोऽसिलाः ॥ अकुर्वन् सर्वकर्मणि सर्वलोकैका यथापुरा १२ इति ते सर्वमाख्यातं कीर्तिं पृष्ठहि त्यस्वया ॥ ढुंढिराजस्य आवतारो धर्मकाममुखप्रदः १३ दिवोदासबहिर्भावकथयिष्ये ध्रुवतव १४ ॥ इति श्री गणेश पुराणे उत्तरखंडे बालचरिते ढुंढिराजस्य आनंतामत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥

कीर्तिरुवाच ॥ ढुंढिराजवतारोऽयं ख्यातस्ते शक्तिर्भवं ॥ दुरासदवधार्थाय त्रिलोकीपालनाय च १ एकपादः स्थितस्तुंडनगरे चैकपादतः ॥ स्थितो दैत्यं स माक्रांत्य वाराणस्यामि ति श्रुतम् २ उभाभ्यामपि पादभ्यामुभयत्र स्थितिः कथम् ॥ एवं मे संशयं ब्रह्मब्रह्मदं त्वमवैवदतः ३ ॥ मुनिरुवाच ॥ किमसाध्यं विश्वरूपे विश्वकर्तारि विश्वेषे ॥ विश्वव्यापिनि विश्वेशे ढुंढिराजेशासति ४ विवांतया मिपरे विश्वसंहारकारिणि ॥ सप्तपातालचरणे स्वर्गव्यापि शिरोरुहे ५ सर्वतः पाणिचरणे सर्वतः श्रोत्रचक्षुषि ॥ मनसश्च श्रुतीनां च ब्रह्मादीनां च योगिनाम् ६ अगम्ये तत्त्वतो वा युग्युथि वीजलरूपिणि ॥ यस्य रोमांचं ग्रंथेषु ब्रह्मांडानां हि कोटयः ७ अमतिपवनोद्धृताः पतंगा इव व्योमनि ॥ संशयो वा वितर्को वा तस्मिन्मतं निवदते ८ अनेकरूपिणि विभौ प्रभुः कुंतु चराचरम् ॥ यदिच्छया भवेद्वाग्निमुधा विषस्वरूपिणी ९ अमृतं विषरूपं च तत्र किं किं न संभवेत् ॥ अवतारस्य देवस्य विचित्रा गतिरुच्यते १० कियं तां ह्यवतारां एकदं कुत्रेति निश्चितम् ॥ न

शक्यतेसुरैः सर्वैः शेषैरपि सर्वदा ११ अतस्त्यक्त्वा तु संहं कथां शृणुमयेरिताम् ॥ यांशुत्वासर्वधर्मज्ञमुच्यते पापसंचयात् १२ सूर्यवंशोद्भवो राजा दिवोदासो भ
 वपुरा ॥ वदान्यश्च महामानीमान्धो भूमंडले सिले १३ वत्काबृहस्पतिमसर्वज्ञसर्वदाशिवः ॥ वेदशास्त्रपुराणां ज्ञानी विज्ञजनप्रियः १४ कामिनीमोह
 नतनुजितेन्द्रियतया स्थितः ॥ उपकारपरो नित्यं परद्रोहपराङ्मुखः १५ निस्पृहः परवित्तबुस्थूलश्च पराक्रमी ॥ तपसा तस्य तुष्टेन ब्रह्मगाराज्यमुत्तमम् १६
 काश्यां दृष्टिर्विहीना दंतलोकोपकारिणा ॥ सर्वदेवबहिष्कारात् सोपि जगद्बुद्धिमान् १७ स्वयमेवाभवत्सोऽथारिविरिंद्रोहताशनः ॥ मरुद्वंशश्चर्मणपा
 लयामास तां पुरीम् १८ तपसा तस्य संजाता दृष्टिलोका इतस्ततः ॥ अविमुक्तं समायाताः प्रशशंसुर्दृषंचतम् १९ तस्य पत्नी सुशीला सानामानमयातिव्र
 ता ॥ धर्मशीलादानपरापतिवाक्यपरायणा २० आचारं व्यवहारं प्रायश्चित्तमसौ नृपः ॥ पंडितैः कारयामास राजदंडं न चाददे २१ शिवेन मरुतः सर्वमंदारगि
 रिमन्वयुः ॥ नापमृत्युन शोको वानैव दुःखं हि कस्यचिद् २२ उत्पातास्त्रिविधानां संस्तस्मिन् राज्ञ्यं प्रशसति ॥ हाहाकारः शमं यातो नाष्टिविबिहितो महा
 न् २३ पशुपक्षिमनुष्याणां संस्थानि च बहू न्यपि ॥ यदा यत्तं प्राणिमात्रं जातानि दृष्टि योगतः २४ स्वाहा स्वधा वषट्काराः सर्वे आसन् यथापुरा ॥ ते
 च देवाः सुखं प्राप्ता ये प्रार्थयन् पुरा २५ यंतु ब्रुवुः सुराः सर्वे ब्रह्मवाक्यप्रणोदिताः ॥ सोपि नानास्तुतिचक्रे देवानां दर्शनाद्व्याम् ॥ २६ ॥ इति श्री
 गणेशपुराणे उत्तरखंडे बालचरिते चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः १४ ॥ कीर्तिरुवाच ॥ कथं मुने सर्वदेवाः प्रयाता मंदरांगिरिं ॥ शिवेन च कथं त्यक्तारम्या वाराणसी पुरी
 १ एतन्मेशं देवर्षे संशयोत्र महान्मुने ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ द्वादशाब्दमना दृष्टौ नेष्टस्थावरजंगमे २ स्वाहा स्वधा वषट्कारविहीने च धरातले ॥ ब्रह्मवा
 क्यप्रणुनैस्तु देवैः संप्रार्थितो हरः ३ महादेव जगन्नाथ करुणालयशंकर ॥ अध्यास्य मंदरांगिरिं सीचिस्तु तपस्यति ४ अब्दानामयुतं देववंदातुं प्रयाहितम् ॥
 ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ एवं संप्रार्थितो देवैर्महेशः करुणालयः ५ सर्वैः सुरगणैः साहसमग्निचंद्रार्थमादिभिः ॥ वरं दातुं संप्राप मरीचिं तं महासुनि ६ अ
 स्थिमात्रावशिष्टं च दर्शय सदाशिवः ॥ तस्मिन् क्षणे नागतं श्रेयस्तु प्राणान्समुत्सृजेत् ७ तदुत्कटेन तपसा प्रीतो भौगिरिजापतिः ॥ निजं स्वरूपं देवाच विमा
 नेन निजं पदं ८ प्राप यामास सहस्रगणैर्वादिन्न निस्वनैः ॥ सर्वदेवगणैः शंसुस्तस्थौ गिरिवरेशुभे ९ दिवोदासस्य नपशुत्किंचिदंशं सदाशिवः ॥ देवा
 न्संप्रेषयामास द्रष्टुं तं ब्रह्ममादृतः ११ यो यो देवो यातिकाशी तस्य श्रंखनं पश्यति ॥ स्वनाम्नापरिमंस्थं पृच्छ्यं तत्रैव तस्थिवाच् ११ दिवोदासस्य राज्ञ्येतु सर्वे
 वर्णाः स्वधर्मिणः ॥ आश्रमस्थाद्विजाः सर्वे यथोक्ताचारसंयुताः १२ गुरुश्रुषूषवाः शिष्याः स्त्रिय आसन् यतिव्रताः ॥ धर्मशीलादानपरात्र सोपासत तपराः ॥
 १३ यतयश्च त्रिषवणाव्रतिनो होममौनिनः ॥ ज्ञानसंध्यां जपं होमं स्वाध्यायं देवतार्चनम् ॥ १४ ॥ आतिथ्यं वैश्वदेवं च स्वयमेव प्रकुर्वते ॥ गृहस्थाः
 सर्वे एवाष्टौ कर्माणि भ्राक्तो न वाः १५ अतो विवर्धते धर्मो दृष्टिश्चानुत्तमा भवद् ॥ स्वर्गे दिवा मुमुदिरपि तश्च स्वधाभुजः १६ न वंध्यानं च वा पुष्पाविधवावा

मृतप्रजा ॥ नाष्टिनीतिष्टिश्चस्वचक्रंनपरंतथा १७ शुकाश्चलभानासन्मूषकावाकदाचन ॥ एवंचसर्वसस्यानांनिष्पत्तिःसमपद्यत १८ विश्वेश्वरं
 माधवंचदुर्हिभैरवमेवच ॥ दंदपाणिगुहंगामदृष्टवानिमज्जवा १९ मणिकर्णीभवानिवायोभुक्तेदंद्यएवमः ॥ इतिदिर्दिवानित्यमकरोद्वृपसत्तमः ॥
 २० नपापलेशस्तत्रासीदेवंदृष्टपवरोस्थिते ॥ विनारंघनतद्राज्यंजिघृक्षतिसदाशिवः २१ वाराणसीवियोगेनपरितप्तस्ततोभवत् ॥ प्रेषयामासविघ्नायततो
 ष्टवपिभैरवान् ॥ २२ ॥ उवाचतान्कारयंतुराज्येस्याणुतुकिबषम् ॥ आदास्येततएतस्मात्काशीराज्यंनसंशयः ॥ २३ ॥ जग्मुस्तेत्वरयाभद्रेआज्ञां
 प्राप्यसदाशिवात् ॥ दृष्टवावाराणसीतेतुविश्रांताःस्नानकर्मणा २४ अदृष्टातस्यदुरितंकाशीवासंप्रचक्रिरे ॥ शिविश्चतापरश्चासीदनागच्छसुतेषुतत् ॥
 ॥ २५ ॥ ततोप्रेषयदादितान्दंघ्रंद्रुष्टुपस्यह ॥ तोपितपुण्यमालोक्यस्थिताःकाश्यामुदात्तचित्ताः ॥ २६ ॥ नकार्यंबहुरस्यापिनस्याज्यंपुरीतिव ॥ तत
 श्चतुषष्टिमिताअप्रेषययोगिनीः ॥ २७ ॥ अणुमात्रमद्वैतेनदिवोदासस्यताअपि ॥ स्थितावाराणसीप्राप्ययजंत्यःशिवमन्त्र्यम् ॥ २८ ॥ ततःप्रेषया
 मासदुर्गोदुःखविनाशिनीं ॥ अदृष्टातदघंसापितस्तथैग्रामाद्वाहिकिल २९ ध्यानेनातोषयद्देवसर्वकामैश्चमानवान् ॥ दिक्पालानथशंभुश्चप्रेषयामास
 सत्वरम् ॥ ३० ॥ गतावाराणसीतेतुनेक्षरस्तद्वंलघु ॥ स्वस्वनाम्नाप्रतिष्ठाप्यलिंगानिन्यवसन्मुदा ॥ ३१ ॥ ऋषयःप्रेषिताःपश्चादुत्सुकेनशिवेनह ॥
 गतास्तेत्वरयादृष्टाःशिवेनापिप्रणोदिताः ॥ ३२ ॥ गत्वातीर्थविधिंकृत्वास्थित्वावाराणसीमनु ॥ आशीर्वादायगच्छंतःपश्यंतस्तस्यचेष्टितम् ॥
 ३३ अत्तयातान्पूजयामाससर्वान्सधनवस्त्रकैः ॥ नान्वष्टुणंहस्तद्वनंतैर्नोपिदृष्टुर्लघु ३४ स्वस्वनाम्नापरिस्थाप्यतेपुस्तेपरमंतपः ॥ ततःसर्वमरास्तेनप्रपि
 ताःकार्यसिद्धये ३५ तेपिनोदृष्टस्तस्यदुष्कर्मधर्मचारिणः ॥ नायातिकोपिकाश्यास्तुयोयःसंप्रेष्यतेमया ३६ ततश्चितापरोरुद्रोनिश्चयनाध्यगच्छत ॥ म
 नसाचितयामासकदाद्रस्येचतापुरीम् ३७ दिवोदासस्यराज्येचयदापापंभविष्यति ॥ तदैवप्राप्यकाशीचिनायथाचमयाक्वचित् ३८ विनाहुंदिमाधवंचसर्वे
 देवानिरर्थकाः ॥ नायांतिचस्थितास्तत्रकाश्याध्यानपरायणाः ३९ ॥ इतिश्रीमणेशपुराणेउत्तरखण्डेबालचरितेदिवोदासोपाख्यानेपंचचत्वारिंशो
 ध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ४४ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ अविमुक्तवियोगेनपरितप्तःशिवस्तदा ॥ सर्वार्थवशगंहुंदिनत्वाप्रार्थयदातुरः १ ॥ शिवउ
 वाच ॥ ॥ पंचानामपिभूतानांकारणानांचकारणम् ॥ चिदानंदवनोविश्वेभ्योवेदांतगोचरः २ प्रधानंपुरुषश्चासिगुणत्रयविभागकृत् ॥ विश्वव्यापीविश्वनि
 धिर्विश्वरक्षणतरः ३ नानवतारलब्ध्वासिभूभारहरणोद्यतः ॥ देवानांपालनेशक्तोदैत्यानांनिधने तथा ४ द्विजानांचैवधर्माणामार्तानांशरणैषिणाम् ॥ स्वे
 च्छयापत्यतांयातेत्वयिब्रह्मस्वरूपिणि ५ कमन्यंशरणंयाभिर्काशीविरहदुःखितः ॥ ॥ हुंकिरुवाच ॥ ॥ अन्यानेवप्रेषयसि सर्वविद्याविशारदात् ६ सर्वद
 शींकिमर्थत्वंमोहमेषिसदाशिव ॥ ॥ शिवउवाच ॥ ॥ इदानीमेवगच्छस्वमविमुक्तंगजानन ७ दिवोदासस्यविघ्नार्थमकार्यार्थसिद्धये ॥ माययामोहय

जनपुण्येनास्यहीयते ८ ॥ ॥ दुर्हिरुवाच ॥ ॥ यामिश्रीमहादेवनिर्वाताकृतमहसि ॥ साधयिष्येतवहितंशंयिष्येनिजापुरी ९ बहिष्कृत्यदिवोदासं
 जनपापविभागिनम् ॥ सुनिरुवाच ॥ इत्युक्त्वाशिवमानम्यपार्वतीचषडाननम् १० प्रदक्षिणीकृतयथानारदगुरुमेवच ॥ प्रस्थितोखिलविद्यानांकलानां
 चनिधिविभुः ११ प्रापवाराणसीपुण्यापुण्यमेवास्यदृष्टवान् ॥ ज्योतिर्विदभवत्सद्यस्तस्यपापमलक्ष्यसः १२ स्वमकांतिर्दिव्यदेहोमुक्तामालाविभूषितः ॥
 स्वममुक्तामयेश्वरद्वयेविभक्तकुण्डले १३ द्वात्रिंशलक्षणयुतोभूतभग्यभविष्यविव ॥ कटिसूत्रंवनौतुमहारत्नविभूषितम् १४ पीतवस्त्रपरीधानोदिव्य
 गंधानुलेपनः ॥ कामातिसुंदरतनुःकामिनीजनमोहनः १५ पतिव्रताश्रयानार्यश्चमुस्तार्जुनपिहजम् ॥ मनसाचितितंश्रवंशवदतिस्माखिलतुमः १६ अतः
 पतिव्रतानार्यःप्रश्रष्टुतमन्वयुः ॥ विहायबालकान्भर्तृन्भ्रातृन्नन्यान्सुहृजान् ॥ स्वप्नान्वदतिलोकानांस्वमायादर्शितानसौ १७ सेवतां सर्वलोकानां
 ददातिसुबहून्वरान् ॥ तद्वत्स्यप्रभावेणदुष्टकुष्ठोविनश्यति १८ पुत्रिण्यःसर्वबंध्याश्चजातास्तद्वत्तद्वदानतः ॥ हस्तदंष्ट्रमहाभाग्यंकर्माणि कथयत्यसौ १९
 यद्येनचसंभुक्तंभोक्ष्यमाणंचतत्क्षणात् २० विस्मितो नगरेलोकःसर्वआसीन्मुदान्वितः ॥ नेदृशोब्राह्मणोदर्शिसर्ववेत्तागुणाकरः २१ नभूतो नभविष्यो
 वाइतिलोकावदयमुम् ॥ पूजयतिधनैर्बैज्ञांस्त्वाप्रत्ययमस्यते २२ हस्तेधृतानिवस्तूनि कथयत्येवतत्क्षणात् ॥ दरिद्रस्याप्रयत्नस्यप्रष्टुयात्स्यवेत्यसौ
 २३ अभिप्रायस्यंतस्मयूतेत्रिदिनमंतरा ॥ अविष्यसिधनाढ्यस्सर्वतथैवासौभवत्यपि २४ गतंनष्टंकथयतिथयायत्ततथाभवेत् ॥ एवमाचक्षतस्तस्यदुर्दे
 विप्रस्वरूपिणः २५ द्वित्रिमार्गैर्गतावात्ताराजकर्णेजनेरिता ॥ जनाऊवुः ॥ राजपत्न्योपियाश्चान्याःपातिव्रत्यपरायणाः २६ एतावत्कालपर्यंतो नभज
 न्नयदेवताः ॥ विनापतिगतास्तास्तुविनाज्ञातंनिरीक्षितुं २७ नोअविष्यतिपुत्रोवाकन्यावेतिविचारितुं ॥ सखीभिस्तुनिषिद्धास्तांदुर्दृष्टागमिष्यति २८
 आकार्यतुतस्तास्तुरहस्येतमुपानयन् ॥ उपवेश्यासेनरम्येराजपत्न्यःप्रपूजिरे २९ प्रक्षाल्यचरणद्वंद्वतदर्शनमुविह्वलाः ॥ कस्तूरीचंदनंतस्यश
 रीरेपर्यमर्दयन् ३० निकटेतस्यकांचित्तुभूत्वादाद्विदिकाःखयं ॥ पप्रच्छुर्बहुप्रश्नास्तं सर्वेष्वाम्ब्रवीक्षसः ३१ प्रत्ययेतुमभूत्पुत्रमेवार्वास्तास्तुविसिस्मिरे ॥
 एवंताःप्रत्यहंतस्यदर्शनंपूजनंस्वयम् ३२ त्यक्त्वातामृह्यकार्याणिचक्रुस्तुसर्वस्तुतत्पराः ॥ नैतादृशोदृष्टपूर्वोभूतभग्यभविष्यविव ३३ इत्यब्रुवन्स्तु
 वंत्यस्तंसर्वज्योतिर्विदुत्तमम् ॥ उत्थितेराज्ञिताःश्रीभ्रांविमसर्जुःक्षणादुम् ३४ पतिभावंपरित्यज्यतमेवार्धितयन्सदा ॥ दिवोदासोपितंज्ञात्वासमाकार्यन
 नामच ३५ स्वासेनतंपरिस्थाप्यपुपूजेविष्टरादिभिः ॥ गामर्ध्यबंधनंवल्लमर्पयामाससादरम् ३६ यद्यत्परिपप्रच्छतत्सर्वसमुदाब्रवीत् ॥ विस्मृत्य
 निजेदेवंसंतमेवार्धितयन्पुत्रः ३७ रहस्येपरिपप्रच्छप्रश्नान्नानाविधान्बहून् ॥ प्रत्ययेतुमस्तुत्पन्नेप्रार्थयामाससादरं ३८ ग्रामनयान्यंधनंदास्येतिष्टात्रनि
 कटेमम ॥ चमत्काराबहुविधादृष्टायस्मान्मयात्वायि ३९ ततो जगादुद्विष्टं प्रपंचरहितो नृपं ॥ स्त्रीपुत्रकन्यागारादित्यक्त्वावाराणसीमगा ४० नशा

मानधनधान्यराज्योचतेमेष्टहस्यते ॥ एकंवदामितेवाक्यंहृदितकर्तुमर्हसि ४१ इतःसप्तदशराजन्दिनेकोपिपरः पुमान् ॥ आगत्यसवेद्यात्तर्तव्यमविचारतः
 ४२ हितेतेपरमंराजनअविष्यतिनसंशयः ॥ एतावतामयालब्धयात्राभान्यंधनानिच ॥ ४३ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउत्तरखण्डेबालचरितेष्टचत्वारिंशो
 अध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ राजोवाच ॥ अवश्यमुनिशार्दूलकरिव्येवचनंतव ॥ करवाणन्यथाचेन्मपथोस्मिन्निहरस्यह १ गृत्समदउवाच ॥ एवं
 तेनसर्वजनाःकाशिरथाःरववशीकृताः ॥ त्यक्त्वासर्वाणिकर्माणिमेवपरिसेविरे २ भूतंअव्यंविप्रकृष्टअविष्यंचविहृण्वता ॥ ततोविष्णुर्बौद्धरूपीपंचक्रोशा
 द्वहिःस्थितः ३ आगत्यमाययामोहजनयन्सर्वदेहिनां ॥ श्रुतिस्मृतिविरुद्धसोपाठिद्वमवृषद्विषन् ४ सोपिस्ववचनान्स्वर्वाणेशेचक्रमहाजनान् ॥ साकारभ
 जंनसर्वदूषयामाससादरं ५ किमर्थपार्थिवीमूर्तिरच्यतेतेजसीरपि ॥ सर्वोजनेमूढमनाःपरात्मनिहृदिस्थिते ६ वृक्षाणांजोवताछिदःपशूनामपिहिमनं ॥ कुरु
 तेस्वस्यवित्तानिपरस्मैयप्रयच्छति ७ नष्टेदेहेतुभूतानिखीयतेपंचपंचसु ॥ स्वयमेवहिओक्तव्यंपक्षांन्नमष्टमुदा ८ देहात्मापरिपूज्योसौनानाओर्गैयथासु
 खम् ॥ ततःसर्वजनाःस्वस्वमार्गमुकृत्वा तथाभवन् ९ ब्राह्मणानापिसत्यज्यबुभुजुर्भोगमुत्तमम् ॥ तत्पत्नीकमलानामपूर्यतीमनोरथान् १० स्थितावाराण
 सीवासिस्त्रियःसर्वाव्यमोहयत् ॥ बोधयामासयत्नेनदुष्टमार्गंदिनेदिने ११ अर्धतेबुद्धयस्तेषांपुरग्रामनिवासिनां ॥ स्वदेहेभर्तृदेहोन्यस्यदेहेसएवतु १२
 नभिद्यतेपुमानयद्दुःखनासाकरादिभिः ॥ तथास्मानैवभिद्यतेदेहेतैरैश्वर्यविद्यैः ॥ एवंप्रलोभिताःकांताःपुंसोन्यानपिभोजिरे १३ ब्राह्मणाअग्निहो
 त्रेषुयज्ञेषुशिथिलादराः ॥ व्रतेदानेचहोमेचदेवब्राह्मणपूजने १४ पशूनांयज्ञियानांचछेदेनसंशयदधुः ॥ परस्परंगृहेचैतेबुभुजुर्भोगमुत्तमम् १५
 स्वयमेवबुभुजिरेश्राद्धानिचव्रतानिच ॥ एवंचधर्मलोपोभूदेनसोष्टिद्विरेवच १६ ततोबौद्धोजगामाशुदिबोदासस्यमंदिरम् ॥ वृजितःपरयाभक्तयास
 तेनस्वासनेशुभे १७ ततःऊचेदिवोदासंवाक्यंवाक्यविशारदः ॥ ॥ बौद्धउवाच ॥ ॥ शृणुराजन्निहतंवच्चिमिश्रुत्वातत्कुरुसादरम् १८ इयंवाराणसीशूलभृता
 निर्मायितेजसा ॥ प्रलयेपित्रिशूलश्रोध्नियतेसर्वजंतुभिः १९ पुण्यवद्विरिहस्येयंमृतौमोक्षमभीप्सुभिः ॥ पापात्मानोभैरेनक्रियतेबहिरेवच २०
 रक्षणंपुण्यकर्तृणांक्रियतेनेतेनच ॥ तवपुण्यांस्थितंयावतावदव्रतस्थितोभवान् २१ काशंराज्यंप्रकुर्वाणइदानींतथाभवान् ॥ पापंचसंप्रवृत्तंतराज्येनक
 कृतूप २२ ॥ ॥ द्रुपउवाच ॥ ॥ सम्यगुक्तंत्वयामहंकरिष्येवचनंतव ॥ ज्योतिर्विदांढुंढानचप्रोक्तंयत्सत्यमेवतव २३ वदमेतंचकश्चासिमद्विताथमिहा
 गतः ॥ यद्विहेतुमथाशक्यंतत्वंतंशुरुपोत्तम २४ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ ततःसकरुणाविष्टोदशयामासतन्तृपम् ॥ निजंचतुर्भुजंरुपंशंसचक्रगदाधरम् २५ स
 मष्टिव्यष्टिरूपेणचिद्रूपंचप्रदर्शितम् ॥ ततोदृपोनमस्कृत्यपुण्यपरायामुदा २६ ननर्तपरयाभक्त्यातददर्शनमहोत्सवः ॥ धन्योहिमितिंपाहापितृभ्यांसहितो न
 व २७ पूर्वाज्यंपरित्यज्यतपस्तप्तंमयाबहु ॥ ब्रह्मणेदंबलान्नहं दत्ताराममुत्तमम् २८ त्वदर्शनाजन्ममृतीगतेमेनात्रंशयः ॥ इदमेवपरयाचेत्त्वामहंशर

णंगतः २९ ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्तः परमात्मासौ प्रोक्तवानृषस्तमम् ॥ विश्वेश्वरप्रसादाच्च तवापिराजस्तम ३० अवितापरमात्मिस्त्यक्वचाराज्य
 सुखीभव ॥ भैरवोदंष्टपाणिश्रवहः कुर्यादतोऽन्यथा ३१ एकमाकर्ण्य तद्वाक्यं चिंतां परमिकां यौ ॥ ध्यात्वा विचार्य तद्देवबोधसर्वमेव सः ३२ ज्योति
 विदं गेऽं च बौद्धमाया विनंहरिम् ॥ प्रणम्य शिरसाभक्त्या कोसीति निजगादतम् ३३ सोऽपि बुद्ध्या महाविष्णुर्निजं रूपं समास्थितः ॥ चतुर्भुजं शंखचक्रग
 दापद्मधरं विभुम् ३४ पीतांबरसमायुक्तं सर्वलोकाश्रयं परम् ॥ उवाच तं नृपः पूज्य धन्यो हं मम पूर्वजाः ३५ यन्मोक्षदं पदं युगदृष्टं पुण्यप्रभावतः ॥ देहि
 मे परमां मुक्तिमुद्रामेतां गृहाण च ३६ बलाद्वत्तं ब्रह्मणामेशास्तुराज्यं शिवो निजम् ॥ ततो जगाद तं विष्णुः शिवो मुक्तिं प्रदास्यति ३७ ॥ कउवाच ॥ एवमुक्त्वा
 दिवोदासं महायोगेश्वरो हरिः ॥ अंतर्हितं पुनर्यायादौ ह्रूपा निजं श्रमम् ३८ प्रेषयामास दूतं संज्ञिवागमनहेतवे ॥ दिवोदासस्य राज्ञ्येयं मध्वद्विः कृताबहुः ॥
 ३९ ज्योतिर्विदागणेशेन तस्य कंठराज्यं नृपेण ते ॥ शीघ्रमाया हि विश्वेश निजं वाराणसं पुरीम् ४० ततो राजा राजचिह्नं त्यक्त्वा ते परंतपः ॥ प्रासादं पर
 मेऽस्याप्यशिवलिङ्गं सुविश्रुतम् ४१ स्वनाम्ना मोक्षदं पुंसां संसामानां तु कामदम् ॥ प्रतीक्षं दर्शनं तस्य शंकरस्यार्थदायिनः ४२ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे
 उत्तरखंडे सप्तस्वार्थशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ त्यंकराज्यमिति ज्ञात्वा निजं रूपं समाश्रितः ॥ अवसत्सर्वलोकां द्वां हस्तत्रार्थदायकः १ दूतं
 च प्रेषयामास शीघ्रमागम्यतामिति ॥ शंकराय महाबुद्धिस्ततः सहर्षे निभरः २ आरुह्य दृष्टं भद्रं देवो ययौ वाराणसं पुरीम् ॥ दिव्यवादित्रनिर्घैः स्वगणैः परि
 वारितः ३ जैगीषव्यं निराहारं वल्मीकमिव संस्थितम् ॥ अनुगृह्य यौ दुर्द्धिं प्रणम्य बउवाच तम् ४ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ ॥ त्वमेवाविश्वेश्वरविश्वरूपविश्वं
 सृजस्य सिंहायासि देव ॥ शुभाशुभं कर्म निरीक्ष्य तस्य ददासि भोगविधिं गणेश ५ ब्रह्मापि हृष्टिं कुरु ते गिता ते तद्रक्षणं चैव हरिस्तथाहम् ॥ संहारकारी ह
 चराचरस्य विभागकृत्यं हि गुणत्रयस्य ६ तव प्रसादाद्भरिजजोपिशिवश्च शक्तो निजकर्मसिद्धयै ॥ त्वया विनावेदविधिर्विद्या स्यात् त्वदीयशक्त्या सुरशत्रुना
 शः ७ अनंतशक्तिः प्रकृतिः पुरात्वांसमर्च्य दुष्टं महिषं जवान ॥ यच्छासि निर्धूतं नगप्रपातभीतं जगत्कृत्स्नमिदं रक्ष ८ त्वमप्येयोऽखिलोऽकमाक्षी त्वम
 व्ययः कारणकारणं च ॥ वेदाविकुंठास्त्वायि सर्ववशेषो धराभृत्तवभक्तिताहि ९ त्वामेव न त्वापां प्रजयंतः संतो जयंतं मनसा संमतः ॥ त्वयैव भक्तिं परि
 कल्पयंतो मुक्तिं भजंते परिद्वतिहीनाः १० अनेकरूपां प्रिविलोचनत्वमनेकशीर्षं श्रुतिबाहुजिह्वः ॥ अनंतविज्ञानवनोद्यने कब्रह्मादहेतुः परमप्रकाशः ११
 तव प्रसादादविमुक्तमेतद्दृष्टं चिराद्यत्नवतां खिलेश ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ एवं स्तुत्वा पुनः पूज्य प्रार्थयामास शंकरः १२ गतं विरहदुःखं मे प्राप्य वारा
 णसं पुरीं ॥ इदानीं सर्वदारक्ष मद्रक्षंश्च पुरीमिमाम् १३ विना प्रसादं तेन स्यात्काशीवासः कदाचन ॥ दंडपाणेभ्यस्त्वस्य तेऽपि यस्य कृपा भवेत् १४ ता
 रं ब्रह्मतस्योतिदिशामि च न चान्यथा ॥ माघे मासि च तु ध्यायौ यौ भवौ विविधदूये १५ अपूर्णैर्मोदैकस्यैरुपचारैः प्रपूजयेत् ॥ संहत्य तस्य संकष्टं स्तोत्रपाठेन

योनुयात् १६ तस्यापि सकला कामानयच्छलक्ष्मीमनेकधा ॥ यद्दं प्रातरुथाय त्रिसंध्यं वापि भीतिः १७ पठेस्तोत्रं सकृद्वापि मुक्तिर्गुक्तिश्च तस्य च ॥ अ
 न्वेषयित्वा सर्वार्थान्विदयासि नृणामिह १८ अतो दुर्गिरितरुथा तद्विलोक्य त्वं भविष्यसि ॥ दुर्गिरत्येवेनाममुक्तिं पापनाशनम् १९ स्मरणात्सर्वकार्याणां
 सिद्धिदं च भविष्यति ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा स्यापयत्सगङ्गकीयशिलाकृतम् २० मूर्तिदुर्गे महादेवा प्रसादे वा शनिर्भिते ॥ ततो विवेश भवनं
 सर्वदेवाः स्वमंदिरम् २१ दिवोदासस्य मुक्तिं स ददौ भक्तस्य शंकरः ॥ ॥ श्रुत्समदुवाच ॥ ॥ एवं विमोहितस्तेन दिवोदासः स्वमायया २२ विष्णुना बौद्धरु
 पेण तस्यास्य च हितं कृतम् ॥ सर्वतैकाग्रितं देवसाभ्यर्च्य दुर्गिना कृतम् २३ एवं प्रभावे दिवोसौ यद्दृग्दृष्टिना कृतम् ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवं श्रुत्समदुप्रोक्त्वा
 तस्यै दुर्गि विचिष्टम् २४ गृहीत्वा ज्ञायौ शीघ्रं निजमाश्रमं गच्छत् ॥ तदा भो विवसा पुत्रमादाय प्रस्थिता ततः २५ दुर्गे रायंतं यातानां नानागिरैर्युतम् ॥ महो
 त्सवं प्रकुर्वद्दृष्ट्वा कीर्तिर्नमामतम् २६ यथैवा रागसी पुण्यां मरणा न्मुक्तिदायिनी ॥ माघमासे च तु र्थ्यासां भो मवारमुदाचिता २७ अनेकस्वर्णपात्रस्थैः पक्वान्नैः
 पायसादिभिः ॥ पूजितं भक्तनिवहैर्नृत्यगीतविशारदैः २८ नानालंकारसंयुक्तं दिव्यमाल्यांबरावृतम् ॥ नाना मणिगणोपेतं नाना मुक्ता विभूषितम् २९ सुव
 र्णरत्ननिचयैर्दक्षिणार्थं निवेदितैः ॥ नदृश्यते देवमुखमिति चिंता परायणम् ३० मया किंच न यास्मै किं निवेद्या भित्तिसानव ॥ सादूर्वा शमि मंदारकुसुमैर्भगंगं चैतैः
 ३१ पुपूज परयाभक्त्या पुत्रोदयमया च त ॥ शमी मंदारदूर्वाभिर्यथा तुष्टौ भवत्तयोः ३२ न तथा द्रव्यनिचयैर्दुर्गिराजस्तुतोषह ॥ ततो भक्तागताः सर्वस्वस्वमंदि
 रमाहताः ३३ उभौ तौ जननी पुत्री सन्निधौ तत्र तस्थतुः ॥ तयोर्निराहारतया भक्तिभावेन तोषितः ३४ अविरासीन्मूर्तिमध्यात् दुर्गिराजो महोत्कटः ॥ ऊच तु मुनि
 नाप्रोक्तं स्वस्वरूपं महेशितुः ३५ तदेतत्पुण्यनिचयैर्दृष्टं साक्षात्सुभास्वरं ॥ सर्वोत्कारसंयुक्तं मुकुटेन विराजितम् ३६ दशबाहुधरं चारुनेत्रं कजशोभितम् ॥ अन
 द्यरत्नमुक्तानां बिभ्रद्भ्राम महत्तरम् ३७ पीतांबरयुतं तं विराजितमनुत्तमम् ॥ दृष्ट्वैव परं रूपं मन्नावानं दसागरे ३८ विस्मृतौ पूजनं कर्तुं न मस्कारं च तावुभौ ॥
 उवाच भगवान् देवो वं रयस्य सुव्रते ३९ सुप्रसन्नप्रदास्यामि यत्ते मनसि वर्तते ॥ मुक्ताफलैर्नरैश्च द्रव्यैर्नानाविधैरहम् ४० प्रीतो यथा शमिपत्रैर्मंदिरैरपि
 शोभने ॥ कउवाच ॥ ॥ एवमाकर्ण्य तद्वाक्यं कीर्तिस्तोषमियात्परम् ४१ देहभावसंसाद्य गदाद्विद्वाननम् ॥ किं न्नियवचनं कार्यं सर्वज्ञैस्वरूपिणि
 ४२ आज्ञया तथाप्युच्ये सांनिध्याल्लब्धबोधया ॥ ॥ कीर्तिरुवाच ॥ निष्कलो निरहंकारो निर्गुणो सिजगत्प्रभुः ४३ पूर्णानंदः परानंदः पुराणश्च परात्परः ॥
 दिक्पालरूपी सोमार्कसरितागररूपवान् ४४ त्वमेव पृथिवी वायुराकाशस्तेज एव च ॥ जलं तथांतरिक्षं च गंधर्वो रगाक्षसाः ४५ चराचरस्वरूपस्वदीननाथकृ
 पानिधिः ॥ विनायकादिरूपेण व्यक्तिमाप्नोसि सांप्रतन् ४६ अद्य मे नयने धन्यं जन्म भर्ता सुतोऽप्ययम् ॥ पितरौ च कुलं शीलं रूपं ज्ञानं तपोऽपि च ४७ जन्मान्त
 रीयपुण्येन दृष्टः क्षिप्रमादानः ॥ तवैव चाज्ञया देवस्थापिता रयतं वाग्भिया ४८ सपरस्यास्य विषदं तं मृतं उत्थापितः पुनः ॥ श्रुत्समदेन मुनिना तव भक्त्यैव विध

राट् ॥ ४९ ॥ शमीपत्रैश्चपूजातेकिथितातवलब्धये ॥ मुनिप्रभावाहृष्टोसितापत्रयनिवारणः ॥ ५० ॥ प्रसन्नश्चेद्देहिनाथमकिममसुतस्यते ॥ त्रैलो
 क्येपियशश्चायंगज्येनिःसंगच्छतितां ५१ दीर्वायुःसद्गुणग्रामंबलंकिंतिमुखंक्षमां ॥ विजयंसर्वसंग्रामोद्धिजेदेवर्तिपरां ५२ ॥ ॥ दुर्दिरुवाच ॥ ॥ ये
 येवरास्त्वयाप्रोक्ताःस्तेतेदत्तामयानवे ॥ सहस्रयज्ञकर्तासौजीववर्षसहस्रकम् ५३ शांतोदांतोहिमद्रक्तोरज्यंयुक्तासुतस्तव ॥ चतुर्भिरप्युपायैःसवशेस
 र्वंकरिष्यति ५४ ममध्यानंमजपःसर्वदास्यआविष्यति ॥ जंतेममस्मृतिं कृत्वा मत्स्वरूपं प्रपत्स्यते ५५ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवंतस्यैवराट्दत्त्वापारितुष्टोवि
 नायकः ॥ ददौस्वपरशुंतस्यपशुबाहुरितिरुफुटम् ५६ चक्रेनामस्वयंदेवस्ततश्चांतर्हिताभवत् ॥ ५७ ॥ ॥ इतिश्रीगणेशपूराणेउत्तरखंडकेतवैप्रदन्नाम
 अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवंलब्धवराकीर्तिशेषारात्रिनिनायच ॥ उपःस्नात्वाप्रपूज्याशुभूर्तिपुत्रयुताययौ १ हर्षितादुःखि
 तादेवविरहाग्रंस्वकम् ॥ नानाध्वजपताकाभिःसैकैर्धूपैरलंकृतम् २ दुर्दिनामजपंतौतौष्टपत्नीसुतावुभौ ॥ ज्ञात्वागतौनृत्यानेनसेनयावाद्यानिस्वैनैः ३
 आनित्येनगरंकर्णपुरंनान्नामुविश्रुतम् ॥ मूर्ध्नाघ्रायाशुतनयंसस्वजेपरमादरात् ४ उवाचपरमप्रीतोहर्षगद्गदयागिरा ॥ क्षिप्रप्रसादनसुतश्रंतांसिबहु
 वासरम् ५ दृष्ट्वात्वांपरमाह्लादंप्रोत्थोलब्ध्वासुधामिव ॥ विससर्जोस्त्रिलोकाद्वत्वावस्त्राणिदक्षिणाः ६ कीर्तिश्वसन्नुपःपश्चात्परस्परमथोचतुः ॥ सापिस
 र्वेष्टपायास्मैष्टत्तांतसंयवेदयत् ७ परस्परालिंगनचुंबननिहास्यंविनोदंपरिचक्रतुस्तौ ॥ तांबूलविच्छेदमपिप्रहर्षत्कामस्ययुद्धंनिरपत्रपौच ८ ततःकति
 पयाहस्सुज्ञात्वापुत्रंगुणाकरम् ॥ विनीतंसर्वधर्मज्ञंतीतिशाल्मविशारदम् ९ अभिषेचनीयसंभारान्कृत्वाहूयवरान्द्विजान् ॥ सुतदःसर्वराजन्यानभिषेकंमु
 तेददौ १० शुभेमुहूर्तेसल्लेभेसंष्टग्रहसंयुते ॥ कृत्वाभ्युदयिकंश्राद्धंस्वस्तिवाचनपूर्वकम् ११ नानाद्रव्ययुतैस्तोयैरभिषेकमकारयत् ॥ नदत्सुसर्वतुष्टेषु
 ऋग्यजुस्साममंत्रतः १२ संतोष्यब्राह्मणानन्यान्दक्षिणारत्नदानतः ॥ स्वयंचवनवासिपदीक्षाद्यष्टचष्टच्छय १३ विससर्जोस्त्रिलान्तराजानिजसाध
 नसंस्थितः ॥ ततःपरशुबाहुःसप्रशशासमहीमिमां ॥ १४ ॥ धर्मशाल्मीयनीत्याचत्यगेनयशजार्जयत् ॥ विख्यातस्त्रिषुलोकेषुपराक्रमबलादभूत् ॥ १५ ॥
 मंदारमूर्तिदुष्टैःसकृत्वाकंदेदधारह ॥ शर्मादूर्वाविनापूजांनकगतिकदाचन १६ नानाभोगानेनकाःस्त्रीर्बुधेजयमंतस्तुसः ॥ उरगद्यपुत्रानदानानिद
 त्वावर्षसहस्रकम् १७ चकारराज्यंपश्चात्तत्पुत्रेभ्यस्यदिवययौ ॥ कल्पानेनकाःस्वर्गैःसंस्थितोद्धृष्टिस्वरूपवान् १८ ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ एवंशम्याःप्र
 भावस्तेसंक्षेपेणनिरूपितः ॥ तत्पूजनस्यपुण्यंचर्मंदारस्यप्रसंगतः १९ तस्मात्त्वयापिपूज्योहंशमीमंदारतोमुने ॥ अत्त्यासमर्पितंपुष्पंपत्रमिष्टंमुधायते २०
 निषिद्धपत्रपुष्पादिसमर्प्यनरकंजयेत् ॥ यस्ययैद्देवतंमुह्यंतदिष्टमिदंरघुवा २१ समर्पयन्नभेदेनभक्तोदोषंनचाप्नुयात् ॥ एवंपंचापिंसंपूज्यदेवांस्तत्परतामिया
 व २२ सात्त्विकोलीयतेदेवगजसरत्नरूपताम् ॥ बभ्राभ्यांचैवसान्निध्यंतामस्तुसलोकताम् २३ प्राप्नुयाद्भजमानस्तुत्रेयाभक्तिर्नवेष्टया ॥ व्यासउ

वाच ॥ ॥ विनायकस्य लोको वै कस्मिन् लोके च तिष्ठति २४ एतमेतं शयं ब्रह्म लोके मुहमसि सांप्रतम् ॥ कमन्यं परिपृच्छामि सर्वज्ञं त्वां विहाय भोः २५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ मया पिनारदा योक्तो मुद्रालयचतेन च ॥ काशीराजा यथाख्यातो लोको वै नायकः शुभः २६ सकामदायिनी शक्त्यतेनैव निमित्तपुरा ॥ निजलोकोक्तिनामास्य स्वयं के विनायकः २७ काशीराजो विमानस्थो दृष्टवांश्चर्मचक्षुषा ॥ यंप्राप्य दुःखं न ह्रंदं प्राप्ते स्त्रीपुमानपि २८ ब्राह्मकल्पं च वसति ज्योतिरूपं समाप्य च ॥ इक्षुसागरसंभोगलभते तत्र यः स्थितः २९ महाप्रलयवेलायां तिष्ठत्येवा विनाशियद् ॥ तत्पठितस्य देवस्य निद्रास्थानं सनातनम् ३० सेवेतेसि बिबुद्धीतं सांमवेदं तु गायति ॥ कल्पवृक्षो यच्छतितकल्पितं मनुजेन यद् ३१ जकल्पिताः संपदो ब्रजायंते तत्प्रभावतः ॥ मयैव वर्णिताः सर्वदेवलोका जने कशः ३२ गणेशनिजलोकस्य शक्तिर्नो मम वर्णने ॥ संक्षेपेन ततोख्यायि किमन्यच्छेदो मिच्छसि ३३ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखण्डे शर्मिंदारफलवर्णनं नाम एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ मुनिस्त्वाच ॥ ॥ कथंच काशीराजेन प्राप्तं तत्स्थानमुत्तमम् ॥ मुद्रलस्योपदेशेन तन्मेशं सितुमर्हसि ३ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ तीर्थयात्राप्रसंगेन मुद्रलस्तं नृपयौ ॥ स पूजयित्वा पप्रच्छ सर्वज्ञं तं मुनिनृपः २ ॥ नृपउवाच ॥ ॥ विनायकस्य लोकोऽप्यते स कथं मया ॥ ॥ मुनिस्त्वाच ॥ ॥ स्वानंदमुवनेत्येवं निजलोकोक्तिचद्वयम् ३ वैनायकस्य लोकास्य विख्यातं नाम वर्तते ॥ उत्पत्त्येते यदा दैत्यैर्देवांतकनरांतकौ ४ विनायकोपितौ हंतुमानुषेव तरिष्यति ॥ स तु बालकरूपेण लीलाजडुतविक्रमाः ५ करिष्यति नृलोके स्मिन्स्वेच्छाचारि महाबलः ॥ शुक्लस्य भ्राकियुक्तस्य दुरिद्रस्य गृहे यदा ६ भुक्त्वा दत्त्वा मोघलक्ष्मोऽशुक्लो येंद्रस्य दुर्लभां ॥ विवाहार्थं समानीतो दर्शयिष्यति पौरुषम् ७ यदा ते गृहमागच्छेत्तदा तद्रक्तिनो नृप ॥ काशीराजमहाबाहो निजलोका मवाप्स्यसि ८ ॥ कउवाच ॥ एवमुक्त्वा गते तस्मिन् काशीराजो महामतिः ॥ गणेशभक्तिं कुर्वणः कालांक्षीवमूवह ९ ततो बहुतिथे कालेऽवतीर्णोऽसौ विनायकः ॥ कश्यपस्य गृहे यौ वैलीलाविग्रहवान्विभुः १० हतानानाविधा दैत्याः क्रीडानानाविधाः कृताः ॥ दारिद्र्यं हतवान् स धाः शुक्लस्या दनं गृहे तदा ११ काशीराजस्य भवं न पुनरागन्महाबलः ॥ हतौ महाबलौ दैत्यैर्देवांतकनरांतकौ १२ स्वानंदं भवं न यातः क्षीरसागरमध्यगम् ॥ काशीराजस्तु विरहाद्वित्तयसर्वदा तु तम् १३ आलिङ्गति नं किंचिदयमेव विनायकः ॥ इति मत्वा स भ्राम्य सर्वदा तस्मात्संजगत् १४ पश्यति स्मादि वारात्रौ सोपितमयतामियात् ॥ निराहारः कदाचित्तिष्ठति स्म नृपस्तदा १५ ग्रासमात्रं कदाचित्समुनक्ति च यथा मति ॥ कदाचिद्वसते कापि नृयाति स्म नृपस्तदा १६ निद्राति बहुकालं तं पश्यन् स्वमेव विनायकम् ॥ एवं नृपे स्थिते मायाश्चितामापुः सुदारुणां १७ यदिलोका विजानीयुः परचक्रं पतेत्तदा ॥ एवं चित्तयतां तेषामात्मानां नृपालये १८ तदैव मुद्रलोऽध्यानिं विस्मृत्य नृपतिं ययौ ॥ तद्दर्शनं प्राप्तो बोधः प्रणनाम नृपे मुनिं १९ उपवेशय स नेपथ्यात् संपूजय च यथाविधि ॥ बद्धांजलिस्त्वाचा यथान्येवं शोजनुर्मम २० पितरौ मंदिरं त्रेयं यत्स्वदर्शनान्मूने ॥ यत्प्रसादात् परं स्थानं संसारतारणं नृणां २१ अबभानान्महदुःखं तत्त्वापुणे न दृष्टवान् ॥ तमुवाच ततो विप्रो वाचा तस्य

सुतोषितः २२ ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ त्वादृशस्तुविनीतात्मानैवदृष्टोनवश्रुतः ॥ पूजनात्परितुष्टोहंछितंतेदाम्यहं २३ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ तद्वा
 न्यपरितुष्टोसौकाशीराजो जगादतम् ॥ अनेनैवचदेहेनस्नानंदमुवनंमुने २४ इच्छेयंच चिरंतत्रस्थानुनैवचसंपदः ॥ ततऊचेमुद्रलोसौपरितुष्टस्तयागिरा २५
 अनेनजडदेहेनस्नानंदमुवनंदृप ॥ प्राप्स्यसेत्संगेशस्यपुनरावृत्तिवर्जितः २६ मुक्त्वात्रसंपदःपंचसहस्रपरिवस्सरात्र ॥ ब्रह्मरूपमयंकालंततःस्नानंदमा
 प्स्यसि २७ ॥ ॥ दृषउवाच ॥ ॥ कीदृक्सुलोकःकिन्नामावदमयंमुनेमम ॥ केनपुण्येनगम्योसौश्रुतालोकामयासिलाः २८ ॥ ॥ मुद्रल
 उवाच ॥ ॥ शृणुराजन्मयाश्राविमहिमाकपिलान्मुनेः ॥ सामान्यतःसर्वलोकाःप्रसिद्धायेभुतास्त्वया २९ गहनागतिरयंतमस्यलोकस्यभूपते ॥ दि
 व्यलोकितिनामास्यनिजलोकैतिचापरं ३० सकामदायिनीपीठेसंतिष्ठतिविनायकः ॥ विस्तीर्णंपंचसाहस्रयोजनानिमहामते ३१ रत्नकांचनभूमौस
 राजतेभासयन्दिशः ॥ स्नानंदनामादिव्योयमिश्रुसागरमध्यगः ३२ नवेदैनंचदानैश्वर्यतैर्ज्ञैर्जपैरपि ॥ तपोभिर्विविधैश्चायंप्राप्यतैरेवकहिंचिद ३३
 विनायकस्यकृपयाप्राप्यतेनित्यभक्तिः ॥ समष्टिव्यष्टिरूपोत्रसदातिष्ठतिविघ्नाद् ३४ पादैःसप्तपतालंव्याप्यशेषशिंशंसिच ॥ कूर्मचक्रमठं
 चैवश्रोत्राभ्यांचदिशोसिलाः ३५ केशैर्व्यामापिसंगोध्यस्थितआधारपंकजे ॥ भूमध्येप्यग्निचक्रेतद्विपत्रेध्यातिपुण्यकृत् ३६ खेचरिमुद्रायायुक्तो
 नान्योऽध्यातुंनचक्षमः ॥ सहस्रपत्रब्रह्मांडसरोजं विलसत्प्रभम् ३७ तत्रतेजःस्वरूपोस्तिहृदिद्वादशपत्रकम् ॥ दशपत्रंनाभिचक्रंलिङ्गेषट्पत्रकंशुभम् ३८
 षोडशारंकंठदेशेतत्रसर्वत्रविघ्नाद् ॥ तेजोरूपीर्दाप्यमानःसत्यलोकैक्यथाविधिः ३९ द्वादशारंतुर्वैकुण्ठतत्रविष्णुःसदास्थितः ॥ कंठाब्जेपंचवक्त्रो
 सौकैलासेसगणोयथा ४० सोमसूर्याग्निनेत्रासौभूमंडलमहोदरः ॥ एकविंशतिस्वर्गान्निगम्याप्यचौषधिरोगवान् ४१ सरितःसागरास्यवर्म
 बिंदुर्विभात्यसौ ॥ ब्रह्मांडेभातियस्यैवब्रह्मांडानितरेणुवत् ४२ त्रयस्त्रिंशत्कोटिदेवाजीवायेचसहस्रशः ॥ औदुंबरगताभांतिमशकाइवतद्रताः ४३
 रचनांतस्यलोकस्यसंक्षेपेणबुवेनृप ॥ तुंगयन्मेषशिखरंतैक्लासशिस्तृहं ४४ सहस्रयोजनंशून्यमगम्यंमुनिपुंगवैः ॥ तत्रएकाशकिहैर्भौ
 मिकानामनामतः ४५ यत्संमताद्बुवंत्येवअमराःशुभ्राएवच ॥ पद्मासनगताधारशक्तिस्तन्मस्तकेरिथता ४६ चामीकरनिभायास्तन्मस्तकेका
 मदायिनी ॥ कोटिसूर्यनिभातस्यामूर्ध्विपीठंमहतत्त्वं ४७ विकारालंजटाभारंविभ्रतीवदंतथा ॥ सहस्रसूर्यसंकाशाभासयंतीदिशोदश ४८
 विस्तीर्णीदशसहस्रयोजनंतावदायतम् ॥ असंख्यसूर्यसंकाशंतन्मध्येयोजनायतम् ४९ स्नानंदअवनंभातिथत्रकांचनरत्नजाः ॥ असंख्याताष्ट
 हाभांतिभास्वराजमौक्तिकाः ५० तस्यैवकृपयाप्राप्योदुःखमोहविवर्जितः ॥ तदुत्तरेभातिपरइक्षुसागरएवतु ५१ सहस्रपत्रसंयुक्तातन्मध्येपद्मिनी
 शुभा ॥ सहस्रपत्रकमलंतस्यांभातिथाशशी ५२ तत्कर्णिकागतस्तत्पौरत्नकांचननिर्मितः ॥ दिव्यांबरयुतःशेतेष्टपत्रविनायकः ५३ सिद्धिबुद्धी

सदातस्यपादसंवाहनमुदा ॥ कुर्वतिपरयाभक्त्यासामेवदक्षिमूर्तिमान् ५४ गानकरातिशान्नाणिमूर्तिमतिस्तुवंतितम् ॥ पुराणानिचसर्वाणिवर्णयं
त्यस्यसद्गुणान् ५५ बालरूपधरतत्रशृङ्गादंढाविराजितः ॥ कोमलंगोरुणनिर्भोविशालक्षोविषाणवान् ५६ मुकुटकिङ्कडलीराजत्कस्तूरीतिलकःस्व
राट् ॥ दिव्यमाल्यांबरधरोदिव्यगंधानुलेपनः ५७ मुक्तामणिगणोपेतं सरत्नं दामसंदधत् ५८ अंतकोटिसूर्यौजाश्रं द्राधकृतशेखरः ॥ स्मरणात्पा
पहासदाः स्मृतांगायथानृणाम् ५९ तेजोवतीज्वालिनीचशक्तीपर्यंकपार्थवो ॥ सहस्रादित्यसंकाशेतिष्ठतो नृपसर्वदा ६० नशीतंनजरातत्रक्रमःस्वेदो
थंतद्यपि ॥ छुधातृषावदुःखवानकदाचनजायते ६१ आनंदहृदमग्रास्तेतत्रासन्नयेसुपुण्यतः ॥ विष्वयापीबालरूपयित्रतिष्ठतिविश्ववित् ६२ ॥
मुद्रलउवाच ॥ ॥ एवंप्रतिभित्तोलोकेगणेशस्यभजनेतत्परोभवत् ६४ सहस्रपंचवर्षाणिहृत्स्वारव्यमनेनह ॥ देहेनयानमाह्वगतःस्वानंद
गतःस्थानंस्वकीयंमुद्रलोमुनिः ॥ काशीराजोगणेशस्यभजनेतत्परोभवत् ६४ सहस्रपंचवर्षाणिहृत्स्वारव्यमनेनह ॥ देहेनयानमाह्वगतःस्वानंद
धामतत् ६५ ॥ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउत्तरखंडेगणेशलोकवर्णनं नामपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ४४ ॥ व्यासउवाच ॥ कथमाराधितस्ते
नकाशीराजेनविघ्नराट् ॥ कथंचचमिदेहेनगतःस्थानमनुत्तमम् १ एतन्मेशंभगवन्शृण्वंस्तृप्यामिनकोचिव ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ सम्यक्शृणुमहबुद्धेक
थांपापप्रणशिनीम् २ कथयामिमहाबुद्धेइतिहासंपुरातनम् ॥ यथानिर्वासनोभूपःस्वानंदभवंगतः ३ महिमानंपरिज्ञायमुद्रलान्जानसागरात् ॥ का
येनमनसावाचागणेशभक्तिमानभूत् ४ गोदानानिमहाभक्त्यागजदानान्यनेकशः ॥ रथाश्चगृहधान्यानिदशदानान्यजानपि ५ विनायकप्रतिपेसद
दायेवदिनेदिने ॥ मिष्टान्नभोजनेर्विप्रास्तोषयित्वाधनादिभिः ६ गणेशहृत्किसयाचेतेस्मदिनेदिने ॥ माघशुक्लचतुर्थ्यांभौमवारेशुभेदिने ॥
७ रनानंचक्रउषःकालेसंध्यानित्यविधिं तथा ॥ भूषयित्वा तथात्मानं नालंकरांशुकैः ८ आकार्यं सकलां लोकां ब्राह्मणान्सुहृदोपरात् ॥ पूजयामास
विविधैरङ्गैरंशुकसंचयैः ९ वारंवारं शयतिस्मविमानागमनं द्रुपः ॥ सभातो गंतुं कामांस्तां विषेधति मुहुर्मुहुः १० ततो विनायको ज्ञात्वा कालं तस्य महा
त्मनः ॥ प्रेषयामास दूताभ्यां विमानं धुतिमत्तरम् ११ ॥ ॥ गणेशउवाच ॥ ॥ प्रमोदामोदगत्वा तु काशीराजं धरातले ॥ मद्भक्तमत्रानयंतं विमान
वरमास्थितम् १२ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ तदज्ञांप्राप्य तं तत्त्वादिबोलोकादुभौ तदा ॥ दिव्यं विमानमादाय काशीराजं समीपयतुः १३ ततेजो धर्षितालो
कामेनेन प्रलयानलम् ॥ केचिन्मनेरेव्यभेविद्युत्पातमिवागतम् १४ तर्कयामासुरपरेपतं तरं विमंडलम् ॥ घंटानांचैव तूयं पाणं गंधर्वाप्सरसां स्वनम् १५
श्रुत्वान्येजज्ञिर्यानंगणेशकृपयागतम् ॥ अंगणेकाशिराजस्यसमुत्तीर्णं श्रियालसत् १६ जागतौराजनि कटे प्रमोदा मोदं सज्जको ॥ गणौ दिव्यांबरघ
रो दिव्यभूषाविराजितौ १७ दिव्यमाल्यानुलेपाद्यौ दिव्यदीप्यास्मराविव ॥ विनायकस्वरूपौ तौ तत्त्वा राजानि जासने १८ उपवेश्य प्रपूज्या शुभया वत्सृच्छति

तौष्टुपः ॥ तावत्तावूचतुर्दूतौ सर्वलोकेषु शृण्वति १९ शृणुराजनप्रवक्ष्यामि वाक्यं वैनायकं शुभम् ॥ नभस्कास्त्रिषु लोकेषु त्वत्प्रीतिकारो नृपः ॥ त्वाध्यायति दिवा
 रात्रं वहुणा न्वदते निशम् २० धन्योसि जन्मसाफल्यं कृतं पुण्यवता त्वया ॥ त्वदर्शनं रिक्षप्रतरंष्टपापं तमो महत् २१ नजानीवस्तपः किं त्रिंशत्तज्जन्मांतरेषु च ॥
 परब्रह्मस्वरूपेणैवालरूपी विनायकः २२ भवतां गृहमागत्य नानालीलाज्जर्शयत् ॥ देवस्य देवभक्तस्य महिमानैव गोचरः २३ यतो विनायको देवस्त्वांचित
 यति सर्वदा ॥ त्वदर्थे प्रेषितं नाना दिव्यैर्भवसंयुतम् २४ नयावो दिव्यलोकां त्वां तदा ज्ञावशवर्तिनौ ॥ शीघ्रमानयतां काशीराजमित्याह नौ विभुः २५ शृणु रसु
 सर्वलोकेषु शुश्रावसवस्तयोः ॥ अमृताब्धौ निमग्नो भूदानं दाशु स्रजन्मुहुः २६ देहावस्थां पुनर्लब्ध्वा प्रणम्य तौ उवाच सः ॥ धन्यं जन्म च पितरौ निष्ठाभक्ति
 श्रसंपदः २७ गृहलौभौ मया दृष्टौ चरणौ वां शुभावहौ ॥ विनायकस्वरूपेण प्राप्तौ नेतुं परं स्थलम् २८ इक्षुसागरमध्यस्थं दूर्दर्शं चर्मचक्षुषां ॥ यन्निर्गुणं चिदानंदं
 परं ब्रह्म सनातनम् २९ विश्वोत्पत्तिस्थितिलये हेतुभूतमगोचरम् ॥ यदुण्मयो व्युत्पन्नं स्थूलसूक्ष्मरूपं तं च यत् ३० सर्वत्र गमसक्तं च साकारं गुणभोक्तृव ॥
 नानारूपमरूपं च भूभावरहणेन द्यतम् ३१ तेन मे रं कभूतस्य रूपं यमहतीकृता ॥ इत्युक्त्वा स नमस्कृत्य पुनर्दत्वा तयोः करे ॥ प्रजानां पालनं कार्यं धर्मं च बलेन च ३४ मुद्रलेन च
 रसरम् ॥ पश्चादहं समारोक्ष्य विमानं मर्त्यदुर्लभम् ३३ अमरस्याभ्यां नमस्कृत्य पुनर्दत्वा तयोः करे ॥ प्रजानां पालनं कार्यं धर्मं च बलेन च ३४ मुद्रलेन च
 तत्सोक्तमनुमृतामिदं मया ॥ इत्युक्त्वा च मे देहेन रुग्णं हयानमुत्तमम् ३५ अधिष्ठितं तु दूताभ्यां पूजिताभ्यामनेकया ॥ आरुढस्य च तत्रास्य देहो भूद्रविस्त्रिभिः
 ३६ दिव्यैर्गंधैरलंकारैस्ताभ्यां संपूजितौ शुकैः ॥ गतौ तौ वायुवेगेन दर्शयंतौ च तौ दृष्टुम् ३७ भूतप्रेतापि शाचानां लोके दुष्कृतकर्माणां ॥ यत्र ते विहृता काराऽर्ध्वं
 पादाजयो मुखाः ३८ पृष्ठभागमुखाः केचिन्मस्तकाश्चास्तथापरे ॥ तद्दिने त्राः पृष्ठनेत्राः सूक्ष्मकंठामहोदगाः ३९ यथा रश्मौ जालगते भ्रमंति परमाणवः ॥ तथा
 भ्रमंति गगने नेकरूपाः सुदुःखिनः ४० कोयं लोको दूतवर्गं ब्रूतं मइतिो ब्रवीत् ४१ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥
 ॥ दूतावूचतुः ॥ प्रेतभूतापि शाचानां लोको यं राजसत्तम ॥ निंदापैथून्यतास्ते यदुक्तो यांस्तत्र भूपते १ ततो ग्रेष्यति स्म सौ लोकावसुररक्षसां ॥ यत्र ते
 विविधा काराऽर्ध्वं केशाभयानकाः २ घोरास्याश्चलजिह्वा मेघनादाधरोपमाः ॥ अग्निकुंडानि भ्रांस्तान्सदृष्ट्वा पप्रच्छ तौ पुनः ॥ ३ ॥ केषां मिदं पुरंदूतौ
 गदते मे नु पृच्छतः ॥ तावुचतु रं लोको दुष्टदानवरक्षसां ४ श्रौतस्मार्तैः क्रियाहीना अत्र तिष्ठंति पापिनः ॥ तदग्रे स ददर्शां थलो किं गंधर्वमेवितम् ॥ ५ ॥ रौ
 प्यस्वर्णगृहा यत्र लकांचनमूयः ॥ नरनार्यः कामरस्यो नृत्यगानविशारदाः ॥ ६ ॥ अतिसौख्यकरं तंसदृष्ट्वा पप्रच्छ तौ पुनः ॥ केषां मिदं पुरंदूतौ गदते
 मे नु पृच्छतः ७ ॥ ॥ तावूचतुः ॥ ॥ गंधर्वनगरं चेदं देवस्थानेषु गायकाः ॥ प्राप्नुवंति महापुण्यादिदं पुरमनुत्तमम् ८ सिद्धचारणयक्षानां गुह्यकानां पुरं
 हव ॥ नानाव्रतैस्तथादानैर्गम्य पुण्यसमुच्चयैः ९ दूतौ च तौ नृपं पश्चाददर्शयेतां गरीयसी ॥ इदं स्य नगरं रीरम्यां अश्वमेधशतार्जितां १० सुवर्णरत्नगोदानरथा

श्वगजदानतः ॥ गम्यातीर्थाभिषेकाद्यैः पुण्यैर्नानिनिवैरपि ११ यत्रैव भवनं रम्यं दर्शयेतामुभौ नृपम् ॥ नृपो निरीक्ष्य तौ प्रोच्य च्छुतं दृष्टमेव तत् १२ अग्नि
लोकं ततो ग्रेतौ दर्शयेतां नृपभूमम् ॥ यत्राग्निहोत्रिणो वह्नितेजसो आत्यनेकशः १३ ततो ग्रे दर्शयेतां तौ यमलोऽक्रं शुभाशुभम् ॥ यत्र पुण्यकृतो यांति तथा
पृक्तोऽपि च १४ सधर्मैः सुकृतां आतिष्कुरो दुष्कृतकर्मणाम् ॥ सुकृतैः सर्वभोगांस्तु दुष्कृतो नरकानपि १५ भुंजते प्राणिनः स्वस्वकर्मभोगाननेकशः ॥ कुं
भीपके च पच्यंते छिद्यंते चासिपत्रकैः १६ अयोधनेन ताड्यंते कृत्यंते कंटकैरपि ॥ तामिसे चांधतामिसे छािमि कुंडे सपूयके १७ पात्यंते नरके चोदुष्कृतः
प्राणिनः सताम् ॥ निरीक्ष्यामीत्यत्रेव त्रयांतां यतमिति ब्रुवन् १८ ततो ग्रे दर्शयेतां तौ कौबेरलोकमुत्तमम् ॥ अत्याश्चर्यं करं शक्रलोकं दादति वरम् १९
रत्नकांचनयुक्ता निगृह्याणि दीप्तिमंति च ॥ रत्नकांचनदानेन तु लादानैश्च कोटिशः २० प्राप्नुवंति महाभागाः कौबेरलोकमुत्तमम् ॥ ततो ग्रे दर्शयेतां
तौ वारुणलोकमुत्तमम् २१ तीर्थाब्रदानतोलभ्यं कुबेरभवनं अतिगम् ॥ अप्सु सर्वेषु कृदेहावसंति सुखभोगिनः २२ वापीकूपतद्गगानां दृश्यं ते जलदायि
नः ॥ ततो ग्रे दर्शयेतां तौ वायुलोकं सुखावहम् २३ ददते व्यजनं त्रिंशो मे शिरं कुरुर्जलम् ॥ वसंति वायुलोके ते स्वेच्छागतिविहारिणः २४ ततो ग्रे दर्शयेतां
तौ सूर्यलोकं कंदुरासदम् ॥ पंचाग्निमाधनरताः सूर्यभक्तिपरायणाः २५ अवाप्तकामा मुनयः सर्वे ते सूर्यवर्चसः ॥ निवसंति निराबाधा ब्रह्मकल्पशतं नराः २६
नाक्षत्रचंद्रलोकं च दर्शयेतां दृष्टतः ॥ मुक्ताफलसुवर्णानां दानेन सोमयागतः २७ प्राप्नुवंति महात्मानो लोकभेन सुपुण्यतः ॥ गोलोकं च ततो ग्रेतौ दर्श
येतां दृष्टतदा २८ गोसहस्राणि यददुर्ब्राह्मणेभ्यो यथाविधि ॥ रोमसंस्थैस्तु कल्पैस्ते गोलोके निवसंति हि २९ सयलोकं ततो ग्रेतौ दर्शयेतां चिंतनम् ॥ स
त्यव्रतावेदविदो वेदाध्ययनतत्पराः ३० सदाचाराः शास्त्रविदः पुराणपाठकाश्च ॥ अन्नदानरता यज्ञकर्तारस्तौ धर्मभिनः ३१ अप्रतिग्राहका विप्राः परा
पृच्छति कारिणः ॥ तपस्विनो दानपराः सत्यलोकां ब्रजंति ते ३२ गव्यूत्यष्टसहस्रेण विस्तीर्णं तावदायतम् ॥ यत्र ब्रह्मासुनिर्गणैर्गणैराजिषिणां परैः ३३ देवर्षीणां
दानवानां गंधर्वाप्सरसां तथा ॥ स्तूयमानो दिवारात्रं संव्यते भक्तिरपरैः ३४ यत्रैव भवनाभा निगृह्याणि परितोलसन् ॥ तं दृष्ट्वा नृपतिर्लोकं किं विस्मितः प्राह तौ त
दा ३५ ॥ ॥ नृप उवाच ॥ ॥ धर्मो रम्यस्तु दृष्टोऽस्मि गणेशेन कृपावता ॥ भवभ्यां च यतो दृष्टाः स्वर्गलोकाः सुदुर्लभाः ३६ कउवाच ॥ तं पुनर्दर्शयेतां तौ
वैकुण्ठं विश्रुतां त्रिषु ॥ लोकेषु तत्र गच्छंति वैष्णवा भक्तिरपराः ३७ सर्वलोकेषु श्रेष्ठं नोपमायस्य विद्यते ॥ शेषेन वर्णने शक्तौ नैककोनचात्मनूः ३८
उर्जस्नायैव षष्ठायै भिषक्तायै तिलावदः ॥ गोदोगीताध्ययनवाग्प्राणिनां चोपकृच्चयः ३९ विष्णुलोकं कंजजलाशुसहस्रं च योजनम् ॥ सूर्यचंद्रप्रकाशानि विध
कर्मकृतानि च ४० मंदिराणि प्रभासंति रत्नकांचनराजतैः ॥ येषु न प्रविशत्येव तमो रत्नमरिचिभिः ४१ परिवारयुतोलक्ष्म्या यत्र तिष्ठति दैत्यहा ॥ ज
हर्षेन वयसौ दृष्ट्वा तत्पुण्यं संचयात् ४२ ततो ग्रे दर्शयेतां तौ कैलासं गिरिशालयम् ॥ मेरोस्तु शिखरे स्मरेऽयुत योजनविस्तृते ४३ रविचंद्रप्रकाशानि हर्म्या

णियत्रभांतिच ॥ यत्रपंचाक्षरजपासूत्राध्यायजपाश्रये ४४ अनेकसाधनरताः पुण्यवंतो ब्रजंतिह ॥ तं दृष्ट्वा प्राह नृपतिर्विनायकप्रसादतः ४५
दृष्ट्वा सर्वदेवलोकाः पुण्यदादर्शनादृणाम् ॥ ततोऽग्रेन विश्वं द्रः सहस्रयोजनावधि ४६ विमानप्रभयायातिनचपश्यंति किंचन ॥ मेघनादिभिर्गन्धशुश्रावदुः
सहं नृपः ४७ गिरिवर्यप्रकाशानां भ्रमराणां समततः ॥ कस्य शब्दः श्रूयते यमिति प्रच्छतौ नृपः ४८ कदा द्रक्ष्यामि देवस्य पादपद्ममिति स्फुटं ॥ ददर्श पुरतो
राजा शक्तिभ्रामीरंकादंढाम् ४९ अनेकादित्यसंकाशां ब्रह्मांडां ग्रासमाहसाम् ॥ प्रसारितमुखं भीमां दृष्ट्वा मुच्छंमिमानं नृपः ५० आश्वास्य निन्यतुस्तंतु दूतावग्रे
पंतदा ॥ तत आधारा शक्तिं सततोऽप्यतिभयं कराम् ५१ दृष्ट्वा च कंपे नृपति भ्रमरी मस्तके स्थिताम् ॥ करालकेशं लंबोर्ध्वं दीर्घां जिह्वां प्रभायुताम् ५२ आवासि
तो ब्रजब्रजसोपश्यत्कामदायिनीम् ॥ आधारशक्तिसंविष्टां योजनयुतां विस्तृताम् ५३ भ्रमंति पर्वतायस्याः श्वासवायुविवर्तनात् ॥ वज्रातिनिर्दुरदैर्हयस्या
स्तिष्ठति सा पुरी ५४ वदतः स्मदृपदूतौ पश्यस्वानंदं पत्तनम् ॥ यद्व्यानपरितृप्तासि कोटि सूर्यानि भूभुम् ५५ रत्नकांचनसंभिन्ना भातियत्र गहाः परे ॥ मुक्ता
रजतसूर्याश्मनिर्मिताश्च सहस्रशः ५६ नीलाश्मकुट्टिमायत्र प्रुमांसो यत्र वाहिन्याः ॥ यत्र वापी कूपतडागाभांति च सरांसि च ५७ स्वच्छशीतांबुनीलानि पतिरत्न
तदानि च ॥ यदंबुपाना ब्रजराजानं ध्रुवो गच्छां भवेत् ५८ आक्राडविमलानां प्रसन्नवह्निभ्याः ॥ यत्र वापी कूपतडागाभांति च सरांसि च ५९ चंद्रप्रष्टे
प्रपश्यंति कलंकरहिते सुखम् ॥ विलासिनी जनायत्र सर्वदा योगेति निशि ६० यत्र पुष्पवनामोदः श्रमं हंति विहारिणाम् ॥ इक्षुसागरतीरं तत्राप्याप्यते रुरुदुयुताः
६१ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ५२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ पुरिष्ठुरसं पुण्यनिचयैर्लभ्यमंजसा ॥ तन्मध्ये पद्मिनी श्वेता सहस्रदल
पद्मयुक् १ सहस्रकिरणप्रस्थं तस्यां यत्पद्ममुत्तमम् ॥ तन्मध्ये तस्य देवस्य पर्यं कोटिमनोहरः २ दिव्यास्तरणसंपन्नो दिव्यद्रुपैः सुधूपितः ॥ दिव्यनानाकुसुमवाग्भव
भैरवसं च यैः ३ भासयन् प्रभया सर्वादिशो विदिश एव च ॥ व्यजैर्वाज्यमानं स तत्र शेतो विनायकः ४ कोटिचंद्रनिभेनानालंकारो नागभूषणः ॥ रंभास्तंभानि भृशुंडा
दंडं रदनसुंदरम् ५ दधद्विव्यांबरच्छन्नो भालेन त्रिकीटवान् ॥ कुंडले चंगदे मुद्रा कटि मूत्रमहाधनम् ६ सिद्धिबुद्धीसिद्धिहेतूपादौ संवहतोऽस्य ह ॥ अ
णिमगरिमाश्वेतचारैर्वीजितः स्मह ७ ज्वालिनी तेजनी दीप्यमानेनोभयतः स्थिते ॥ दिव्यगंधेन लिप्तांगो दिव्यमालाविभूषितः ८ महिमाप्रथिमादायस्थिते
दृष्टिसमीपतः ॥ जलंगं हूषपात्रं च छत्रं कांचनरत्नयुक् ९ ततो दूतौ करे धृत्वा तनूपुरतोऽस्य तु ॥ ईक्षेत वागवसरंतो देवान् बहुधृत १० तौ दूता वृच
तुर्देवमानीतो यंतवान् ॥ प्रणम्य च स्थितौ दूरं तं दृष्ट्वा पेक्षकावुभौ ११ तस्मिन् प्रचुद्धे राजा स प्रणनाम कृतांजलिः ॥ उवाच परमप्रिया यन्व्यो वंशो ममाद्य ह
१२ पितरौ जन्मविद्याचतपो दृष्टिस्तदायः ॥ येन मे दर्शितं ब्रह्म ध्येयं पदयुगंतव १३ न ब्रह्मलोकैकैलालेशशक्लैकोपि वैभवः ॥ एतादृशो दर्श
मयानां ग्लोकोपि कश्चन १४ दूता वृच आस्यतां स तस्तौ च निषेदतुः ॥ ततोऽप्यश्वद्वारुणं द्विभुजं स विनायकम् १५ येन तौ निहतौ दैत्यौ देवांतकन

रांतकौ ॥ अतिगौरिकोमलांगहिमकपूरसन्निभम् १६ नशशक्तदातवकुंवाष्परुद्धमहागलः ॥ आनंदाश्रुनदीपूरैरसिंचंस्तत्पदद्वयम् १७ विज्ञायतन्महाम
 क्तिमुत्थाप्यालिङ्ग्यविभ्राट् ॥ मूढ्याघ्रातश्चपितवद्बहुकालगतःसुतः १८ देवोपिबाष्पकंठोमुदौरोमांचसंयुतौ ॥ उभौसुखाब्धिसंमग्नौदेहातीतौयथासु
 नी १९ उवाचचचनंपश्चाद्बालरूपीविनायकः ॥ त्वद्धृनेकधाततक्रीडतायत्कृतंमया २० तत्क्षान्तिहित्वयासर्वशुभायादिवाशुभम् ॥ निहतावहवदैसाध
 राभारश्चसंहतः २१ पालिताःसाधुलोकाश्चस्थापिताधर्मस्तवः ॥ तदाज्ञयापुनर्यातःकश्यपंस्तृष्टिकारकम् २२ प्रणम्यन्तिजलोक्तंमांसोसुसर्ववैभवम् ॥ त्वामे
 वपरिर्वित्याहंविश्रान्तलभेक्षचित्र २३ तवादिभावंज्ञात्वाहमुद्गलमुनिपुंगवम् ॥ अप्रेषयंतवग्रहंतदनुग्रहतस्त्वया २४ प्राप्तस्थानमुद्गलेनभक्तेनंदं
 यापिच ॥ यदगम्यंसदादैवब्रह्माद्यैर्मुनिपुंगवैः २५ ॥ कउवाच ॥ पीत्वावागमुत्तस्यदृष्टोन्वापुनःपुनः ॥ उवाचैर्यमालंब्यदुष्टवचयथामति २६
 ॥ दृपउवाच ॥ नमामितेनाथपदार्थविदंब्रह्मादिभिर्ध्येयतमंशेवाय ॥ यत्पद्मपाशासिपरश्वधादिमुचिह्निंविघ्नहरंनजानाम् २७ यदच्यतेविष्णुशिवादि
 भिःसुरैरेककार्यार्थकैरनैश्च ॥ अनेकशोविघ्नविनाशदक्षसंसारतप्तामृतवृष्टिकारि २८ नमामितेनाथमुखारविंदत्रिलोचनंवद्विर्खादुतारम् ॥ कृपाकटाक्षा
 मृतसेचनेनतापत्रयोन्मूलनदृष्टशक्ति २९ नमामितेनाथकरारविंदमनेकेहेतिक्षतदैत्यसंघम् ॥ अनेकभक्तभयंदुःशंसंसारकूपोत्तरणावलंबम् ३० त्व
 मेवसत्त्वामतयाभिर्षिसृजस्यजोराजसतामवाप्य ॥ तमोगुणाधारतयाचहंसिचराचरंतेवशंगणेश ३१ यःशुद्धचेताभजेतेनिशंत्वामाक्रम्यविघ्नानपरि
 धावसित्वम् ॥ सत्वांवेशेष्टस्यसुखहिशेतेवत्संयथागौरिवधावासित्वम् ३२ येन्येभजंतःसमवाप्यतापांसंसारचक्रेबहुधाभ्रमंतः ॥ कदापितेदुग्रहमा
 प्यतेपिभजंतिमानुष्यमवाप्यतेपि ३३ धराज्योपिमिमीतनाकेतारागणवारिसुचांचयाराः ॥ नालंगुणानांगणनांहिकुशेषोविधातातववर्षपूगैः ३४
 निराकृतेरतेयदिनाकृतिःस्यादुपासनाकर्मविधिर्विध्यास्यात् ॥ गुणप्रपंचःप्रकृतेर्विलासोजनस्यभोगश्चतथाकथंस्यात् ३५ सत्संगतिश्चेत्सदनुग्रहःस्या
 त्सत्कर्मनिष्ठासदनुस्मृतिश्च ॥ चित्तस्यशुद्धिर्महतीकृपातेजानंविमुक्तिश्चनदुर्लभास्यात् ३६ ॥ कउवाच ॥ इतिस्तोत्रंसमाकर्ण्यपरितुष्टोविनायकः ॥ उ
 वाचकाशिराजंसंवर्णदुहृदिस्मितम् ३७ ॥ दृपउवाच ॥ जातंवरस्यकृत्यमेयत्राहंसिमागतः ॥ इतःपुनर्जन्ममृतीनस्यातांतिदधीयताम् ३८ ॥ कउवाच ॥
 स्तोत्रेणप्रीतरतंप्राहतेयतिदिव्यदेहिनम् ॥ स्थापयामासनिक्टेकल्पकोटियुगावधि ३९ मुनेस्तोत्रंमयातस्मात्प्राप्तंस्त्यप्रसादतः ॥ नारदायमयाजोक्तं
 रदोगैतमायच ४० प्राहसोपिमुनीन्सर्वान्सर्वकामफलप्रदम् ॥ ज्ञानंदमोक्षदंविघ्ननाशनंपावनंपरम् ४१ यःपठेत्सलभेन्नक्तिगणेशसन्निधौनरः ॥ विद्या
 कामोलेभेद्विद्यांत्रिसंध्यःपठेन्नरः ४२ पुत्रकामोलेभेत्पुत्रान्जयकामोलेभजयम् ॥ एवमेवैसमास्यांतंयद्यष्टंत्वयासुने ४३ आख्यानंकाशिराजस्यकि
 मन्यच्छेदुमिच्छसि ॥ भृगुस्वाच ॥ इतिश्रुत्वाब्रह्मवाक्यंव्यासोनिःशंयोगिरिः ४४ पुनःप्रच्छमुमतिर्विस्तरेणकथांतरम् ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ शु

कस्यादिदरिद्रस्य हृतं दारिद्र्यमादरात् ४५ भुक्त्वा कदम्बतद्देहेकाशिराजं समेत्य च ॥ किंचकारसदेवोपिकाशिराजश्चतद्वद ४६ कथं तौ न हतौ दैत्यभूभाश्च
 कथं हतः ॥ स्थापितश्च कथं धर्मस्तन्मेषं स यथा विधि ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ कथयामि समासेन चरितं बालरूपिणः ॥ ह्रत्वा शुक्लस्य दारिद्र्यं यद्य
 तेन कृतं मुने ४८ ॥ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे राजस्वानंदप्रतिवर्णनमात्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ भुक्त्वा शुक्लपृष्ठदेवो
 यावत्क्रीडति च स्वरे ॥ क्षणं सुष्वापमध्यं स ततो नागरिकाजनाः १ भोजनाय समारंभं कृत्वा मुनिस्तुतस्य ह ॥ काशिराजगृहं तावदाकारयितुमागताः २ तानू
 चेकाशिराजस्तु क्रीडन् क्रीडन्निर्तो गतः ॥ पश्यति स्म ततो लोका गृहे गृहे विनायकम् ३ शुक्लस्य गृहं यात इति केचित्समूचिरे ॥ ततो जनानि निंदुस्तदेवं शुक्लमर्क
 चनम् ४ ॥ जनाञ्जुः ॥ उहूस्तुकं दकान् भुंक्ते हि त्वाको मलप्लवात् ॥ अस्मानाढ्यान्विहायासौ दरिद्रस्य गृहगतः ५ दृष्ट्वैश्वर्यान्तं तोराज्ञा बालो यदीश्व
 रः ॥ स्यादयं चेत्तदकुप्यं संतुष्टिं सर्वे वेत्तसाम् ६ कदम्बतदपि स्वल्पं कथं श्रूयति बालकः ॥ केचित्सत्पुरुषास्तेषु तमानयितुमुत्तुकाः ७ इतस्तत्प्रधावति वि
 ज्ञातुं विनायकम् ॥ पप्रच्छुर्मार्गान् लोका न्क्वचिद्दृष्टो विनायकः ८ पृष्ट्वा पृष्ट्वा ब्रजंति स्म जनान्स्तद्भक्तिस्तराः ॥ कोचिद्दूधुः शुक्लगृहगतः स्यादिति तान् प्र
 ति ९ तेशीघ्रं तद्गृहं याता ज्ञात्वा मुसं विनायकम् ॥ अतिष्ठन् स त्विकास्तूष्णीं प्रबुद्धः स्याद्यदा विभुः १० तदैव प्रार्थयामेति राजसास्तु तमभुवन ॥ उत्तिष्ठ याहि रे
 भोक्तुमन्नं पर्णपित्तं भवेत् ११ त्वदर्शनं गेलेकाः कोलाहलं प्रकुर्वते ॥ दरिद्रस्यास्य शुक्लस्य शुक्लाभिरासतस्य ह १२ पर्यामि श्वाभ्यभिषाया जायते न कदाच
 न ॥ न जलं कोपि पिबति तस्य गेहे कथं भवान् ॥ भुक्त्वा न कुस्ति तं चांक्व कश्चन पस्यात्मजोपि सन् १३ केचित्तं विविधैर्वाक्यैर्निन्दुस्तुष्टुः परे ॥ सुनिरुवाच ॥
 एवं श्रुत्वा सर्ववाक्यमुवाच कश्यपात्मजः १४ ॥ ॥ देव उवाच ॥ ॥ यत्तयोपपादितं चांक्व भुक्तमद्यथेच्छतः ॥ पदमात्रं हि गंतुं मे शक्तिस्तु मस्यानास्ति च १५
 ग्रासमात्रं हि भोक्तुं मे वांछानास्य धुनाजनाः ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवं निष्ठुरतां ज्ञात्वा जनान्स्तो विरसास्तदा १६ ऊधुः परस्परं केचित्कर्तव्यं किं हि बालके ॥ सो
 पि विह्वलतां ज्ञात्वा पुरवासिजनस्य ह १७ एको न तत्स्वमपेक्षे घटाकाश इव क्षणात् ॥ जलकुं गतो यद्भस्म विना तेन करूपवान् १८ प्रतिगृहं गतो नानाक्रोडास
 को भवद्विभुः ॥ क्वचित् सोपानमार्गेषु क्वचिद्वोलागतोपि च १९ क्वचिन्नपयं कगतः क्वचित्सौधगतोपि च ॥ क्रीडते ह स ते क्वापि गृहबालैर्भुनक्ति च २० अध्ये
 तिकापि शिक्षाणि पाठयत्यपि कुत्रचिद् ॥ तद्वद्वास्व गृहं यातं काशिराजेन संयुतम् २१ जहृषे स गृहस्वामी धन्यो हि भित्तिचाब्रवीत् ॥ एवं सर्वगृहे राजसाहितो
 सौ विनायकः २२ क्वचिदभ्यज्यते तैलैः स्नातिकापि शुभैर्जलैः ॥ पादप्रक्षालनं क्वापि क्रियते परमादरात् २३ उपचारैः पोडशाभिः पूज्यते क्वापि भक्तिः ॥ भु
 ज्यते परमोन्नतं बालभावाद्यथा २४ क्वचिन्नानापरिमलैः कस्तूरचिंदनादिभिः ॥ अचर्यते सुमनोभिश्च नैवेद्यं विधैरपि ॥ सेव्यते गृहपत्नीभिः शिशु
 भिः सेवकैरपि २५ भुक्त्वा यथेष्टं सुष्वाप पादं संवाहनादिभिः ॥ वेदपारायणरतः क्वापि गानरतस्तु सः २६ शृणोति सत्कथां क्वापि हेरपरि कथां क्वचिद् ॥ क

विचित्रप्रमदादृत्यपरशयतिस्मनृपेणसः २७ आरातिकैश्चविविधैः क्रापिनाराज्यतेविभुः ॥ क्वाचिन्नपाशहस्तोसौक्रीडतेभुद्रबालकैः २८ पुराणवाच्यते
 क्रापिधर्मेशस्मृतिस्तथा ॥ एवंसर्वगृहेभुक्त्वासर्वपाकामपूरकः २९ यस्ययस्यथावांछातथाताव्यदधाद्भिः ॥ सुप्रसन्नोमहोदोवोयथाकल्पदुमो
 पिच ३० यथाचिंतामणिकामधेनुर्वासिलकामदा ॥ दीननाथेतियन्नामकृतं तसार्थकतदा ३१ देवदुंभयोनंदुःपुण्यदृष्टिर्गृहे ॥ दृष्ट्वयंकाशि
 राजासौभ्रांतंरुचेनिजान्यति ३२ अयंविनायकोबालःसन्निधौममतिष्ठति ॥ सकृथं सर्वगृहगः पूज्यतेसर्वमानवैः ३३ गृहेहृतुसकथंतिष्ठत्यत्रापिसां
 प्रतम् ॥ योमामाकारयतिवंदामिचपुनःपुनः ३४ विनाविनायकंयामिकथंभोक्तुंभवद्गृहे ॥ गृहमध्यास्थितंयान्नभुजेशयपसंयुतः ३५ तंभुक्तवन्त्यस्यैव
 बहिरस्थमथदृष्टवान् ॥ इतस्ततोब्रुवन्लोकादबहिस्मितमानसाः ३६ नानागृहगतोभुंक्तेकाशिराजयुतोविभुः ॥ आकर्ण्यवचनंतेषांहंसह्येचपुःसतान् ३७
 विनामांसकथंयतोभोक्तुंनानागृहानिति ॥ ततोगृहाणिद्वित्रिणिगन्वा राजाहिदृष्टवान् ३८ स्वंचकश्यपपुत्रंचभुक्तवंतंगृहेह्ये ॥ एतस्मिन्नंतरेप्राप्तौस्वात्वातौ
 मुनिसत्तमौ ३९ भुक्त्यर्थंभ्रममाणौतौसनकश्चसनंदनः ॥ पुरांमहोत्सवयुतांविनायकमयशुभाम् ४० यद्यद्वहंप्रविशतस्तत्रतत्रविनायकम् ॥ प
 श्यतःस्मरतस्तौतुयातःस्मबहिरिवच ४१ भुक्तंचभुक्तवंतंचसुसंकीर्तमेवच ॥ जपंतंचपठंतंचपाठयंतंचपरशतः ४२ एवंसर्वत्रतद्व्यापस्परसमथोचतुः
 ॥ नस्यलेभोजनार्थापश्यतेथात्रानिमलम् ४३ यावःशुक्लंरुहंकर्त्तासनावातिथ्यमादरात् ॥ इत्युक्त्वातद्वहंयतोदृष्टस्तत्रापिकाश्यपः ४४ अथोसु
 सौश्रुधातौतौयातःस्मनगराद्वहिः ॥ पश्यतःस्मपरांमूर्तिस्फुटवैनायकीशुभाम् ४५ अंतर्द्विचेनेत्रेवेनिमील्योन्मील्यवापुनः ॥ अथश्चार्धचान्तराले
 दिक्षुचैवविदिक्षुच ४६ तस्थतुस्तौततःपश्चाध्यानस्तिमितवीक्षणौ ॥ क्षणमुद्बटचनयेनेविनायकस्वरूपिणम् ४७ परस्परंपश्यतिस्मसनकस्तंपरोपि
 तम् ॥ यंदेवंतौध्यायतःस्मपश्यतस्तौविनायकम् ४८ सर्वव्यापिस्वरूपआविर्गमिस्तयोःपुरः ॥ दशबाहुःसिंहगतःसिद्धिद्विविराजितः ४९ सुप्र
 काशकिरिटिचंकुंडलेचांगदेधत् ॥ दिव्यगंधंचमाल्यंचबनगंबंद्राद्विभेच ५० कस्तूरीतिलंकंदिव्यवसनंशनप्रभे ॥ सौम्यतेजाःसुमनसांदुष्टानांदु
 निरीक्षणः ५१ सक्त्वाभ्रमंतुतत्त्वज्ञौप्रणमेतांविनायकम् ॥ बध्वाकण्ठुतौतंतुष्टुवातेमहामती ५२ ॥ तौऊचतुः ॥ ॥ नित्यमद्वैतमपरंपरं
 ह्यसनतनम् ॥ तमेवपरयाभक्त्यापंचभूतात्मकंविभुम् ५३ चराचरगतंसर्वेषूपिणंपरमेश्वरम् ॥ भ्रमंतियस्यरोमांचगताब्रह्मांडकोटयः ५४ सकथं
 स्तवनीयोसौवेदांतानामगोचरः ॥ आवयोर्वाञ्छितंदेवत्याज्ञात्वाप्रपूरितम् ५५ नविद्वोमहिमानंतंबालरूपधरस्यह ॥ भूभारहरणार्थाप्यकारश्यपरूपमुत
 मम् ५६ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ अंतर्देधेतुवहूपमुभयोःस्तुवतोःपुरः ॥ नपश्यतोयदारूपतंदातौभ्रमवर्जितौ ५७ प्रासादंपरमकृत्वाभूतिंविनायकीशुभा
 म् ॥ ब्रह्मादित्रयोपैश्वर्यादृष्टशुभेदिने ५८ स्थापयामासतुर्नामवरदोयंविनायकः ॥ गणेशतीर्थमितिचतत्रयस्तरउत्तमम् ५९ स्थापितंनमस्तस्या

पितत्रतस्यातिमागमत् ॥ अत्रस्नानेनदानेनगणेशपूजनं च ६० सर्वान्कामानवाप्नोति हि त्वापापं पुरातनम् ॥ तत्रैशुमेनयसर्वदेवाश्चसदिगीश्वराः ६१ ह
 श्वासंपूजिते देवंस्तु त्वानत्वाययुःपुनः ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ एवंप्रभावात्संस्तुष्टौ स्वस्थानमापतुः परम् ॥ यद्दंशु
 णुयाद्भक्त्या बालस्य चरितं शुभम् ६३ सर्वान्कामानवाप्नोति प्रेत्य ब्रह्ममयोपवेत् ॥ न बालग्रहपाडास्यात्सर्वत्रविजयी भवेत् ६४ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखं
 डबालचरिते चतुःपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ तयोस्तु गतयोः पश्चान्मोहापन्नो महानृपः ॥ काशिराजो हयारूढो भ्रमतस्मिन् गृहे १ वि
 नायकमचक्ष्णः क्लगतो भोक्तुमिच्छति ॥ विहाय मां कथं यतो मिष्टान्नं भोक्तुमेकशः २ गृहे गृहे पर्यपृच्छन् क्लगतो सौ विनायकः ॥ इदानीं बहिरायातो मुक्त्वा की
 ङ्खितुमुत्सुकः ३ काशिराजेन सहितो वृथा त्वं पृच्छसे कथम् ॥ एवमिदं कृतः सर्वैः पुरवासिजैर्न सौ ४ परमं श्रममापन्नो कुटुंब्य किंच नो यथा ॥ केचिदूचुः शु
 क्लगृहे कीडते सौ विनायकः ५ ततो हर्षयुतः शुक्लगृहं यातो नृपस्तदा ॥ ददर्श चांगणे तस्य बालं वृषगतं विभुम् ६ दृष्ट्वा तं वृषभारूढं त्रिनेत्रमिव चापरम् ॥ प्रणम्य
 परयाभक्त्या बद्धांजलिपुटो ब्रवीत् ७ ॥ ॥ नृप उवाच ॥ ॥ न बाले साधु चरितं न ज्ञानं सैह एव च ॥ विहाय मां कथं भोक्तुं मिष्टान्नं विधिं त्वया ८ ॥ कउवाच ॥
 एवमाकर्ण्य तद्वाक्यमुवाच स विनायकः ॥ यत्र यत्र मया भुक्तं तत्र भुक्तं त्वयापि च ९ मिथ्या त्वं भाषसे मंदबालस्त्वमसि बुद्धितः ॥ वदिष्यंति जनाः सर्वे पृच्छन्ति
 च स साक्षिकम् १० श्रुत्वा वै नायकं वाक्यं जनारुन्धुनं पतदा ॥ इदानीं हि त्वया शुक्लं विनायकमभिपतः ११ कथं मिथ्या भाषसे त्वं बद्धसन्नपसत्तम ॥ ततः प्रकृ
 तिमापन्नो ज्ञानवान् स नृप ब्रवीत् १२ अज्ञेयते परामाया योगिनामपि मोहिनी ॥ धन्योऽसि सर्वरूपेण सर्वत्र मयि नितो यतः १३ ॥ कउवाच ॥ रोमांचां चितगात्रः
 सध्यानमेवान्वपद्यत ॥ ततो वै नायकं रूपं स्वयमेवान्वपद्यत १४ यथा जले जलं क्षिप्तं जलत्वं प्रातिपद्यते ॥ पुनर्माया बलेनासौ भिन्नमूर्तिर्नृपेत्तमः १५
 स तु तं शिबिकारूढं निनाय निजमंदिनम् ॥ नानावादित्रनिर्वापैर्दृष्ट्यैर्गतिरनेकशः १६ शुशुभे बालको तो वदे वे पुमद नो यथा ॥ अनुयातिसपत्नीको भक्त्या शु
 क्लशयैः शनैः १७ परावर्त्य मुखं दृष्ट्वा बालेन व्रीडताम्रशम् ॥ कथं प्रयातो दत्त्वा स्मरं कंचन तोषकम् १८ इत्येवं मनसा तस्मै ददौ स पत्तिमुत्तमाम् ॥ कुबेरसंपदः
 श्रेष्ठां सर्वार्थकरी विभुः १९ शुक्लपरावृतो दीनः सपत्नीको महामनाः ॥ कदम्बभक्षणाद्देवोष्टः किं त्विति चिंतयन् २० नापश्यत्तां पणकुटीं चिंतां परमिकां य
 यौ ॥ ततस्तु सेवकाः शुक्लमुगंधैर्लभदैनैः २१ स्नापयित्वा प्यलं चक्रुर्मूषणैः कांचनां शुक्लैः ॥ तथैव तस्य पत्नीं बबालादिविनीयोजिताः २२ अत्याश्चर्ययुतौ चो
 भौ पश्यतः सर्वसंपदः ॥ रत्नकांचनभित्तींश्च मंचां नानासना निच २३ मुक्तामणिगणैश्चित्राण्यनेकानि स्थले स्थले ॥ कांचनानि च भांडानि वस्त्राण्याच्छादना
 नि च २४ अद्याप्यनेकरूपाणि साद्यानि विविधानि च ॥ दृष्ट्वा तं स कलंचो भौ परस्परमभाषताम् २५ किमिदं भवनं क्षुद्रं जातमिदं गृहोपमम् ॥ ततः शुक्लो ब्रवी
 त्पत्नीं विनायकप्रसादतः २६ सर्वजानीहि सुभगेन समं सल्लभहाविभुः ॥ ॥ इदं तितु परोक्षे सौ अल्पमात्रेण तोषयन् २७ स्वयंदंतबहुतरमल्पमेव हि मन्य

ते ॥ भक्त्योपपादितं स्वल्पमन्यते बहुलं विभुः २८ तस्माद्भयेन कामेन स्नेहेन रिपुभावतः ॥ स्मर्तव्येन मननीयश्च स्तव्यः पूज्यो हिताय च २९ मुनिरुवाच ॥ ततस्तु नगरेऽसौ नरान्तकसमीरितौ ॥ आस्तादूतौ चिरं कालं शूरश्च पलस्तथा ३० यद्दंशद्वद्बलैर्लोक्यकंपते श्वस्थपत्रवद् ॥ यच्छिरःकंपतं कंपयाति देवाः सवासवाः ३१ पराक्रमे बलेशब्देऽत्रैल्लोक्येन सस्तयोः ॥ अयं तु किं बिकामये हंतव्यो मुनिदेहजः ३२ यतो नेन हता दैत्या बलिनः पूर्वमागताः ॥ तेषां प्रतिकृतिः कार्ये ये वधूः परस्परम् ३३ विदुर्दूषं समास्था य गर्जतः स्मभमहारवौ ॥ तत्ते जसा प्रतिहतं चक्षुषा वीरसंघयाः ॥ किमिदं किमिदमिति चुक्रुशुर्हं शविबलाः ॥ ३४ एतस्मिन्नेतरेऽप्राप्तिविकानिकटं तुतौ ॥ वाहाः पलायिताः स वैत्य कत्वा तं च विनायकम् ३५ धृतौ विनायकेनो भौ हस्ताभ्यां बलिनौ बलात् ॥ उत्पाटितुं धरण्यां स भ्रामयामास तावुभौ ३६ करुणाद्रिमनाः पश्चात्स्थापयामास भूतले ॥ हंतव्यः पुरुषेणासौ यः पराक्रमतोधिकः ३७ मशके निहते कः स्यात्पुमर्थः पुरुषस्य ह ॥ ततः प्रपच्छतौ कस्य दूता वा कथ्यतामिति ३८ स्वशक्त्या तु छते येनेन दोषः पुरुषस्य ह ॥ एवं तद्वचनं श्रुत्वा प्रोचतुः पुरतः स्थितौ ३९ करुणाब्धिर्भवान्ख्यातो दीननाथः पितृसिनः ॥ सेकच्छोपनेता च विद्यादोभयदोपरः ४० अन्नदः पचपितरो विख्याता भुवनत्रये ॥ आवाद्रूतौ गुप्तरूपो नरान्तकसमपरितौ ४१ तवा विघ्नकरौ देवराक्षितौ कृपया त्वया ॥ भूतं भव्यं भवच्चैव सर्वजानासि सर्वविद् ४२ ये ये वैरेण त्वां याता हतास्ते क्षणमात्रतः ॥ एतस्मिन्नेतरेऽपौराविनायकमथाब्रुवन् ४३ किमेतौ राक्षितौ देवदुष्टौ लोकभयं करौ ॥ अनयोरुपकारस्तु कृतोपकृतये भवेत् ४४ पन्नगाय यो यदंतं विषमे व हिजायेते ॥ मुनिरुवाच ॥ तां तु वाचतौ देवः पूर्वमेवानयोर्मया ४५ अयं दत्तमधुना विपरितिकथं भवेत् ॥ इत्युक्त्वा भो च यत्तौ सततं तोराज ब्रवीत्युनः ४६ अपराधान संख्याता वक्षां वा तौ मोचि तौ रीपू ॥ मरणे जीवने जंतोरिच्छते कारणं मता ४७ इत्युक्त्वा मंदिं प्राप्सौ काशिराज विनायकौ ॥ नत्वा तौ सर्वलोकाश्च स्वं स्वभवनमागमन् ४८ प्रशंसतो दृष्टुं नाना रूपिणं च विनायकं ४९ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे दूतमोचनं नाम पंचपंचाशतमोऽध्यायः ५५ ॥ मुनिरुवाच ॥ तौ तुरैद्रपुरे स्मर्यां नरान्तकसभांगतौ ॥ सहस्रस्तं भरुचिरां मणिमुक्ताविभूषितां १ अनेकधा रंस बाधां नानाश्चैव कर्तुं शुभाम् ॥ शतयोजनविस्तीर्णतां वदायामसंयुतां २ नानामणिमये रम्ये जासेन सनरान्तकः ॥ उपविष्टस्तस्मये तस्यामात्यै वरासने ॥ ३ ॥ उभौ गगनसंलेहि मूर्द्धनौ बलिनां वरौ ॥ नत्वा तौ वदतः शूरश्च पलश्च गुणान्वहू ४ वक्तव्यं दूतवर्णेन यस्यात्साध्वितरच्च यत् ॥ अन्यथा दूतदोषः स्यात्स्वामिकोपश्च दारुणः ५ श्रुत्वा तत्स्वामिना कार्यं विचार्य भवहितं शुभम् ॥ आवा विनायके विघ्नान्कटुयातः पुरीतुतां ६ अतिशुभतरौ तत्र स्थितौ बालप्रतीक्षकौ ॥ विघ्नदोदंतुरश्चाथ प्रथमं बालरूपिणौ ७ ताभ्यामालिङ्गितस्तौ सभ्रमनायके विघ्नान्कटुयातः पुरीतुतां ८ यातौ बालकमुत्क्षिप्तौ शिराजकम्यनशितौ ॥ पाषाणरूपी प्रबलः शतधा संहितो सुरः ९ कामको धौ चक्रो विनायकः ॥ पतंगश्च विधूलश्च वारुपधरौ ततः ८ यातौ बालकमुत्क्षिप्तौ शिराजकम्यनशितौ ॥ पाषाणरूपी प्रबलः शतधा संहितो सुरः ९ कामको धौ द्वावसुरौ रासभं रूपमास्थितौ ॥ हंतुं बालं तु मार्गौ तौ चूर्णितौ धरणीतले १० ततः कुंडिन्यास्तु वरः कौजं रूपमास्थितः ॥ मार्गमावृत्य संतस्थौ तत्कुंभस्य वि

दारणात् ११ निहतः क्षणमात्रेण कुमारेण बलेन सः ॥ धर्मदत्तग्रहं पञ्चभृङ्गं हनुमागता १२ नारिकेलं शिरसि हतामृतमुपवापसा ॥ ज्वालासुरो व्या
 प्रतुं डरतीत्यस्तु विदारणः १३ आगतानां शिंतुं बालमाद्योजन्वालां पुरीम् ॥ अंशः साहाय्यमकरोद्वायुरूपतया स्यह १४ विदार्थास्यं व्याघ्रं नुंडो म
 क्षयन्वाखिलाव्रजान् ॥ त्रयोपि निहतास्तेन बलेनानंतमायया १५ मेघनाममहादैत्यो गणकरूपमास्थितः ॥ निहतो मुद्रिकाघातात्तद्वृत्तमिवाभवत् ॥
 १६ कूपश्चकंदश्च भौनिहतौ मायिनौ बलात् ॥ अंभासुरोऽथ कस्तुंगोनाशिंतुं बालमागताः १७ एकेनाकारितुमो धाराभिर्विवेषरः ॥ अपरस्तुंगो शि
 खरोन्यपतद्बालकोपरि ॥ १८ ॥ महाविहंगरूपेण दूरं क्षिप्तास्त्रयोपि च ॥ तेषां प्रतिकृतं कुतुंभसरानामराक्षसी ॥ १९ ॥ आगताभस्मिंतुं बालं दुष्टाशयव
 तीशुभा ॥ तदुरःस्थलमाक्रम्य प्राणान्जग्राह विघ्नाद् ॥ २० ॥ तत आवां तडिद्रूपमास्थाय बालं गतौ ॥ विहंतुं तेन विधृतौ करयोर्बलशालिना ॥ २१ ॥ कृ
 पावता विमुक्तौ च पृष्ठसर्वचिकीर्षितम् ॥ कथयित्वा दंतमखिलमागतौ स्वामिं प्रति २२ एकदानगरे तत्र सर्वैकः समाहृतः ॥ भोजनाय च शुक्लेन दारेण
 विनायकः २३ विशीर्णमोदनं मुक्त्वा सह तैलेन प्राग्बिभुः ॥ पश्चाद्रतो नंतकायो भोक्तुं सर्वग्रहेषु सः २४ सर्वत्र काशिराजेन सहितो बुभुजे हि सः ॥ काशि
 राजेन मूढेन न ज्ञातं तद्विचेष्टितम् २५ स्वामिन्नेतादृशी शक्तिः क्वापि दृष्टान्न च श्रुता ॥ इदानीं यद्विहितं तस्यात्तद्विस्मयग्विधीयताम् २६ जानिवहेन जेता स्य त्रैलो
 क्ये विद्यते पुमान् ॥ ॥ मुनिस्त्वाच ॥ ॥ इत्थं श्रुत्वा तयोर्विषयं प्रजज्वाल सुरांतकः ॥ वमति स्म सुसादग्निं विषमं नुं प्रसारितात् २७ कपिरुद्धानशालि
 पिनसिंहं बाधते क्वचिद् ॥ बध्वा तु भुक्नुदी मुग्रा मुवाच स नरांतकः २८ ग्रासशीलश्चाजगरो नमर्हति ग्रसते क्वचिद् ॥ आश्चर्यममचितेतु भवद्वाक्यादुपागतम्
 २९ खद्योतोरजते तावद्यावच्छंद्रो न दृश्यते ॥ चंद्रोऽपिराजते तावद्यावत्सूयो न दृश्यते ३० न दृश्यते यदाराहुस्तावत्सूर्योऽपिराजते ॥ न दृष्टः कालरूपोऽहं तावद्वा
 लोमहानयम् ३१ सकाशिराजं तंबालं जानीयातां दिवं गतम् ॥ यत्र ते निहता दैत्या गतास्तत्र गमिष्यति ३२ ॥ ॥ मुनिस्त्वाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा स
 मुत्तस्थौ जगज्जयन्न दिशः ॥ चक्रे पृथिवीं सर्वातर्जनं स्वाकुला ३३ तत आज्ञापयत्सर्वान् विरान्सजीभवंति ॥ काशिराजस्य नगरं गीयाभिमुद्रायद्
 शितः ३४ तस्मिन्वदति स तेनैतं सन्नद्धासमुपागता ॥ सर्वशान्तिकरा घोरा च तुरंगमध्वजान्विता ३५ सैन्येन राजसर्वव्यापमासीद्दिगंतरम् ॥ आच्छादिते दि
 नक्रेन प्राज्ञायतं किंचन ३६ पदातयोप्यसंख्येयाः सिंदूरारुणमस्तकाः ॥ उड्डियोऽहं यथा वंतेो मिथ्यायुद्धं प्रचक्रिरे ३७ मुक्तकेशाः खड्गहस्ताभ्यं शुची चर्मपाणयः
 ॥ पाषाणद्रुमखट्वांशकृत्तिपाशकराः परे ३८ ततो यैर्गजानीकं वदानादिविभूषितम् ॥ सिंदूरारुणसंद्रं दंतावरणराजितम् ३९ नानाधातुविचित्रो नुपर्वता
 नां व्रजो ब्रजन् ॥ चीत्कारेण न दद्वंतीर्भेदं विविगिश्चिजम् ४० आधोरणाय दानस्युस्तदा सर्वहंत भवेत् ॥ दानोदकेन तुरजः प्रशांतमभवत्तदा ४१ अश्वारोहास्त
 ये जिग्मुस्कुटोऽप्यमस्तकाः ॥ शस्त्रिकाचर्मनिस्त्रिशधनुर्बाणविभूषिताः ४२ बृंहितैर्होषितैर्व्यामकुर्वंतः सगुणभृशम् ॥ कंकालैश्च तनुत्राणौ विशूलैश्च विराजि

ताः ४३ गदामुद्रपट्टीशमहापरशुपाणयः ॥ चक्रतोमरभल्लासिपाशहृणिकराः परे ४४ अञ्चलं कृतानालं करैश्चामैरपि ॥ मनोजवावायुगाव्याये
वाक्रांतिमच्छवः ४५ ततः सुवर्णरजतमुकामणिविभूषितम् ॥ सुवर्णक्षेध्वैर्जुक्तं नालं कृतवाजिभिः ४६ नाना युद्धसमूहैश्च धनुर्बाणशतैर्युतम् ॥ कार्ते
स्वरमहाचक्रं किङ्किणिजालमंडितम् ४७ महारथीमहामात्योरथमास्थाय निर्ययौ ॥ कृष्णदेहो महाकायो वीरकंकणशोभितः ४८ लसत्कुण्डलसुश्रोत्रो महा
मुकुटमंडितः ॥ मुक्तासुवर्णमालाढ्यो मुद्रिकाखड्गमंडितः ४९ केशरागरुक् स्तूरीकर्पूरगंगविलेपनः ॥ शुचिरस्त्राणि स्मरनप्रयुक्तानि कुत्रचित् ५० वो
रवेशेन स बभूवो गौशोभांगतो यथा ॥ नानावादित्रनिर्घोषैर्नादयन् विदशो दिशः ५१ वीराविनायकं जेतुं दृष्ट्वा गजैर्यनेकशः ॥ बृंहितैर्हैषितैश्च वैरथेनोमिस्व
नैरपि ॥ निनादंतं समाकर्ण्य त्रस्ता देवादृगैर्ययुः ॥ एवं रंतं कः काशीराजस्य नगरिययौ ५३ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखण्डे नरं तं कानिर्गमनं नाम ष
ट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५३ ॥ ॥ धावमानान् दृपप्रोचुर्मुक्त्वं तं रंतं कः १ आग
तो दैत्यराजो सौ चतुरंगबलान्वितः ॥ पौरावादित्रनिर्घोषान् श्रुत्वा च कुर्महास्वनात् २ कोलाहलो महानालो लोकानं नगरेऽश्वशम् ॥ पलायिता दशदिशो लोकाः
प्राणपरीप्सया ३ राजाथ भोजनं त्यक्त्वा प्रोत्तस्थौ स्पर्शवानिव ॥ कृत्वा युद्धक्षमं वैषं लोकां न जाना पयपुरा ४ सज्जि भवंतु युद्धाय भेरीशब्दमकारयत् ॥ खड्गचर्म
धरो राजानि षण्णंगीचापान्बली ५ तनुत्राणी च कंकाली पुजुं तं विनायकम् ॥ जयपूर्वचतं स्मृतान्वाचा श्वंसमाखट् ६ तृतीयमानकारा वंश्चुत्वा सेना वराययुः ॥
सन्नद्धास्त्वरमाणाश्च पत्न्यश्च स्यन्दनैर्गजैः ७ अतिप्रदृष्टास्ते योधास्त्रैलोक्यग्राससाहसाः ॥ नगर्याः पूर्वभागे स वेदिकायां स्थितो दृपः ८ अमात्यान् सर्ववा
रांश्च ददौ वस्त्रधनानि सः ॥ उवाच स मयोयं वो दर्शयंतु पराक्रमम् ९ विनायकानुग्रहान्नो न भयं विद्यते क्वचित् ॥ तथापि बलवान् दैत्यो बलाजिग्येव सुं व
रां १० जयस्थनियमो नास्ति देवाधीनाश्च पूरुषाः ॥ न सेनालक्षभागेन विद्यते तोत्रवीर्यमहम् ११ कृत्सागरः क्रुद्धो भोदं क्लृप्तो तः श्ववारविः ॥ तेनैव राक्षिताः साम्रा
स्थिता राज्ञ्यश्रियावयम् १२ अपराधाः सुबहवो जातानो मस्तके ततः ॥ कियंतो निहतौ दैत्या विनायकबलेन च १३ त्यक्त्वा समाप्रयातो सौ विचारः क्रियतां हि
तः ॥ मुनिरुवाच ॥ तत्राब्रवीन्महामात्यो राजानं भयविह्वलम् १४ चतुर्भिर्बुद्धिमाद्भिस्त्वं याहि दैत्यं न रंतं कम् ॥ शरणं स्वस्वकार्यार्थे नीचानुशरणं शुभं १५
बृहस्पतिमंतराजं ब्रवीमि ते शृणुष्व तत् ॥ श्रुत्वा तत्कुराजं द्रतक्षेमं भविष्यति १६ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ कन्याप्रदानं सह भोजनं वस्त्रदानं सामाभिधानं
नमनं प्रणयप्रमाणैः ॥ तस्मात्किं तं न तदाप्तं जनानुवादमुल्लेख्य रूपाय निचयैरहिताय विहंस्यात् १७ ॥ मुनिरुवाच ॥ संचेद्दिनयं कश्चेद्दत्त्वा राज्ञ्यस्वरक्षणं ॥
कर्तव्यमिति भातिस्वहितं तद्विचिंत्यताम् १८ ततः सर्वजनाः साधुसाध्विति प्राप्नुवन्तु १९ विचारयस्व तु ते ष्वेदं स्या
स्ते बलवतराः ॥ रुद्रयुक्तां पुरीसैर्न्यैः सर्वैर्योः शलया इव २० मध्ये गता वरात् प्रदृष्टा इदं दृष्टां पुरीखलाः ॥ प्रज्वालमानं हि श्वत्तुं दिक्षु विदिक्षु च २१ धूमनाच्छा

ददर्शकां शिराजः स्वंगरं भद्रमेव च ॥ कथयस्यात्मजं बालं क्रीडतं विनायकम् ३६ तत्प्रसादात् स बुद्धिनुना वपयामुदा ॥ ज्ञाताते परमा माया मया कु
 क्षितेन च ३७ त्वमेव कर्ता दिवानां मनुष्याणां दिशामपि ॥ सर्गाणां सागराणां च सरितां बलिमद्भानाम् ३८ यतस्ते रोमकूपेषु ब्रह्मांडानां हि कोटयः ॥ दृष्ट्वा भ्रां
 तेन च मया प्रसादात् तव नाथ भो ३९ आश्चर्यं बहुधा दृष्टं मया तव च विश्वविद ॥ अहं युद्धाय संप्राप्तां ध्वजिनीं पुनरागता २० नरांतकस्य सैन्येन साजिता त
 त्क्षणादनु ॥ अमात्यपुत्रसहितो नरांतक मुपाद्रव च २१ विधुतस्तेन सह ससैन्यं जित्वा मम क्षणात् ॥ दग्धा च नगरं सर्वो दृष्टः कालपूरुषः २२ तेनापि भिक्षि
 तातस्य सेनानां विधाक्षणात् ॥ धृत्वानरांतकं यातः पुरुषः सतर्वाति कम् २३ सर्वे त्वदुदंयातास्तत्र दृष्टो सिमे प्रभो ॥ सर्वदृष्टं च तत्रापि जंबूद्वीपं स विस्तरम् ॥
 २४ एवं कोष्ठांतरं दृष्टं भूतलं च स विस्तरम् ॥ ततो हि सिन्धुस्त्रास्वांयाताः शरणं जगदीश्वर २५ त्वदाज्ञया तुरां च द्वारेण निर्गता बहिः ॥ पुनर्दृष्टो सि बालस्त्वं निजं
 च भवनं महत् २६ किमिदं कौतुकं देवमाया जालमिदं विभो ॥ कश्चासौ पुरुषो देवेयनाभक्षिमहाचमूः २७ केनासौ विधृतो दैत्यै रक्षितश्चापि केन च ॥
 केनादर्शितं च रोमां च द्वारं निर्गमनाय च २८ इति मे संशयं देवदुदभक्तस्य यत्नतः ॥ ॥ कउवाच ॥ एवं तेन कृतः प्रश्नो मस्तकेतस्य धीमतः २९ विना
 यकः करतलं छपयानि दधारह ॥ दिव्यज्ञानो भवद्वाजा काशीराजस्तु तत्क्षणात् ३० तुष्टा वपयामास्तया देवदेवं विनायकम् ॥ ॥ राजोवाच ॥ त्वमेव ब्रह्मा
 विष्णुश्च महेशो भानुर्वेच ३१ त्वमेव दृष्टिबीजायु रंतरिक्षं दिशोऽहम् ॥ ॥ पर्वतैः सहिताः सिद्धा गं वर्याश्चक्षसाः ३२ मुनयो मानवा अपि स्यात्वं जं
 गमं जगत् ॥ त्वमेव सर्वं देवेश सचेतनमचेतनम् ३३ जन्मांतराय पुण्येन दृष्टो मिसि कश्यपात्मज ॥ ॥ कउवाच ॥ एवं बुवति राजेंद्रो मे हया मास तत्क्षणात् ॥
 ३४ ततो राजा पुण्यैर्न विनायकमनामयं ॥ ततः पौराहर्षपुताराजानं द्रष्टुमाययुः ३५ न त्वानत्वादुस्तस्मै वत्साण्याभरणानि च ॥ राजापि दापयामास ते भ्यो
 वत्साण्यनेकशः ३६ विसृज्य लोकांस्तान् सर्वान् जननीमभ्यगात्ततः ॥ तव प्रसादान्मातस्ते दृष्टं पादुगं मया ३७ गृहीतो दैत्यराजेन देवदेवेन रक्षितः ॥ ततो
 हर्षयुता मातलिं गतं चिरातं ३८ अमात्यै रराज पत्नीं तान्त्वा हतुरुभौ तदा ॥ तव पुण्यप्रभावेन दृष्टे चरणबुजं ३९ विनायकस्य मायाभिर्मोहिता
 मोचिताश्चह ॥ ततस्त्रययौ राजाभार्याभिं बांजागद च ४० निवृत्तेषु च लोकेषु हर्षगद्गदया गिरा ॥ ॥ राजोवाच ॥ परमं कष्टमापन्नो धृतो दैत्येन तत्क्षणात्
 ४१ मोचितो मायायनेन प्रापितो नगरं निजं ॥ ॥ कउवाच ॥ शुश्रूभे नगरं तच्च नानावादित्रानि स्वनैः ४२ पताकाभिरनेकाभिर्विविधैश्च महोत्सवैः ॥ प्रत्या
 नीतैः सर्वलोके विनायकबलेन च ४३ कुमारः कन्यकाश्चापि योषितः पतयोपि च ॥ जनकाश्च जनन्यश्च पुत्राश्चाभारस्तथा ४४ लिखिं शुभ्रजहर्षुश्च दूदा
 नान्यनेकशः ॥ बुभुक्षुर्भोजयामासु लोके कुशपुत्रजंगुः ४५ ॥ इति श्री गणेशपुराणे उत्तरखंडे राजमोक्षणं नाम एकोनषष्टितमोऽध्यायः ५९ ॥ कउवाच ॥
 ततो नरांतको दृष्ट्वा विनायकविचेष्टितम् ॥ मेधया तर्कयामास दृष्टमस्याद्भुतं महत् १ काशीराजधेतुर्न निर्मितः कालपूरुषः ॥ अखिलावाहिनितिनभक्षितामम

ताः ४३ गदामुद्रपट्टीशमहापरशुपाणयः ॥ चक्रतौमरभ्रल्लासिपाशशृणिकराः परे ४४ अञ्जलं कृतानालं कारैश्चामरपि ॥ मनोजवायुगव्याये
वाक्रां तुमिच्छवः ४५ ततः सुवर्णरजतमुक्तामणिविभूषितम् ॥ सुवर्णक्षेधैर्ज्युक्तनानालं कृतवाजिभिः ४६ नाना युद्धसमूहैश्च युवार्णशतैर्युतम् ॥ कार्ते
स्वरमहाचक्रं किंकिणीजालमंडितम् ४७ महारथीमहामात्योरथमास्थाय निर्ययौ ॥ कृष्णदेहो महाकायो वीरं कंकणशोभितः ४८ लसत्कुंडलसुश्रोत्रोमहा
सुकुटमंडितः ॥ मुक्तासुवर्णमालढाढ्यो मुद्रिकाखड्गमंडितः ४९ केशरगरुक्षस्तूरिकर्पूरांगविलेपनः ॥ शुचिरस्त्राणि सस्मरन् प्रयुक्तानि कुत्रचित् ५० वी
रवेशेन स बभौ रोगीशो फागतो यथा ॥ नानावादित्रिनिर्घोषेन दयान्वितो दिशः ५१ वीराविनायकं जेतुं दृष्ट्वा गजं येन केशः ॥ ब्रूहि तैर्होषितैश्च देहैर्येनोमिस्व
नैरपि ॥ निनादंतं समाकर्ण्य त्रस्ता देवा दरीययुः ॥ एवं रान्तं कः काशीराजस्थन गरीययौ ५३ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखण्डे नरान्तकनिर्गमननाम ष
ट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५३ ॥ ॥ तस्मिन् प्रयाते द्यौर्द्रेयागुल्मेषु गतानराः ॥ धावमानान् पंचोचुर्मुक्तवंतं रान्तकः १ आग
तौ दैत्यराजौ च तुरंगबलाच्चितः ॥ पौरावादित्रिनिर्घोषान् श्रुत्वा च कुर्महास्वनान् २ कोलाहलो महानासील्लोकानां न गच्छेत् ॥ पलायिता दशदिशो लोकाः
प्राणपरीप्सया ३ राजाथ भोजनं त्यक्त्वा प्रोत्तस्योऽस्पर्शवानिव ॥ कृत्वा युद्धक्षमं वैषं लोकां नानाज्ञापयत्पुरा ४ सज्जि भवंतु युद्धाय भरीशब्दमकारयत् ॥ खड्गचर्म
धरो राजानि षण्णो चापवाण्वली ५ तनुत्राणी च कंकाली पुजंते विनायकम् ॥ जयपूर्वचतं स्मृतान् वाचाश्च समाहूतः ६ तृतीयमानकारांश्च श्रुत्वा सेन चराययुः ॥
सन्नद्धास्त्वरमाणाश्च पश्यन्त्यदं नैर्गजैः ७ अतिप्रहृष्टास्ते यो धाक्षैलेक्यग्राससाहसाः ॥ नगर्याः पूर्वभागे स वेदिकायां स्थितो दृष्टः ८ अमात्यान् सर्ववर्
गंश्च दौवस्त्रधनानि सः ॥ उवाच समयोऽयं वो दर्शयंतु पराक्रमम् ९ विनायका तु ग्रहाव्रोनभयं विद्यते क्वचित् ॥ तथापि बलवान् दैत्यो बलाजिग्येयमुं य
रां १० जयस्य नियमो नास्ति देवाधीना अपूरुषाः ॥ न सेनालक्षभागेन विद्यते तोष्रवीम्यहम् ११ क्लृप्ता गराः क्रुद्धा भो दंक्षस्व दोतः क्ष्वरा विः ॥ तेनैव रक्षिताः सान्ना
स्थिता राण्याश्चित्रियावयम् १२ अपराधाः सुबहवो जातानो भस्तेकेततः ॥ किं तो निहिता दैत्या विनायकबलेन च १३ त्यक्त्वा समाप्रयातो सौ विचारः क्रियतां हि
तः ॥ मुनिरुवाच ॥ तत्राब्रवीन्महामात्यो राजानं भयविह्वलम् १४ चतुर्भिर्बुद्धिमाद्भिस्त्वया हि दैर्यं रान्तकम् ॥ शरणं स्वस्वकार्यार्थे नीचानुशरणं शुभं १५
बृहस्पतिमंतं राजन् ब्रवीमि ते शृणुष्व तत् ॥ श्रुत्वा तच्छ्रुत्वा जेतुं ततः क्षेमं भविष्यति १६ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ कन्याप्रदानसहभोजनवस्त्रदानसामाभिधान
नमनप्रणयप्रमाणैः ॥ तस्कीर्तिकीर्तनतदा प्रजानुवाद्मुख्यैरुपायानि चरयैरहितान् विहंस्यात् १७ ॥ मुनिरुवाच ॥ स चेद्विनायकं याचेद्दत्त्वा राध्यस्पर्शकणं ॥
कर्तव्यमिति मे भाति स्विहं तं तद्विचिंतयताम् १८ ततः सर्वजनाः साधुसाध्विति प्राप्नुवन्मृपं ॥ सत्यगुत्तममात्येनैवैरच्छेदय भो दृष्ट १९ विचारय त्सु तेष्वेव दैत्या
स्ते बलवत्तराः ॥ रुद्रयुस्तां पुरीसैश्चैः सर्वैश्च लभाइव २० मध्ये गता वरान् दृष्ट्वा दददुस्तान् पुरीसलाः ॥ प्रज्वालमहानग्निं श्रुत्वा दिक्षु विदिक्षु च २१ धूमनाच्छा

दितपनो न प्राज्ञायत किंचन ॥ कल्यांत इव तत्रासि लोका नामति दारुणः २२ धीयंते ते परैर्यैभिः भयाद्याति बहिरंगः ॥ सबाला योषितश्चापिलिङ्गिषु श्रुतुं
 विरे २३ पतिव्रतास्त्यजुः प्राणा न लज्जयाति परिहृताः ॥ आरुह्य गोगुरंकांश्चिद्देहयागं प्रचक्रिरे २४ अपरास्त्यजुः प्राणा न शस्त्रैः शोषैर्विपरिपि ॥ अति
 रथाधृता हूतेर्नोतास्तास्वामि न प्रति २५ नरांतकेन मुकुत्वाताः प्रेषितानगरं स्वयम् ॥ एवंते प्रलयं दृष्ट्वा मात्या नूचे नृपः पुनः २६ अस्मत्समं क्षयोषाश्च
 व्रीता दुष्टैर्गत्माभिः ॥ तदाऽयं शोमहन्त्रः स्यात्तस्माद्युध्यामहेऽसुरैः २७ एवमुक्त्वा स्वमश्वं प्रेरयन् युद्धमुदमदः ॥ सजं कृत्वा धनुः सद्यो बाणवृष्टिमा
 करोष २८ आच्छादितो रश्मि मालादित्यामोहमुपागमन् ॥ धाराधरा यथा धारा विमुचंति तथा धनुः २९ मुंचंति स्म शरैस्ते ते निहता दैत्यसंचयाः ॥ कोचि
 न्युताश्च मग्नश्च केचिन्निश्चरणाः कृताः ३० केषांचिदुरांशं परेषां बाहो हताः ॥ केषांचित्सफोटिताने त्रिाः केषांचिदुरवोपि च ३१ अमात्याः सेनयासा
 दंकाशीराजं समन्वयुः ॥ सङ्घैः परश्वधैस्ते तान्परवीरान्निजिह्विरे ३२ तदाघातैर्हताः केचिन्पतिता मूललेपरे ॥ तेषां दैत्या महाशस्त्रैर्निजमुस्तान् रणाजिरे
 ३३ अंधकारे महारैद्रेसेनाधूलि कृतपरे ॥ निजगुरवः शस्त्रैस्ते वीराभ्स्वांश्परानपि ३४ मल्लयुद्धं च कुस्ते परस्परजिगीषया ॥ अश्वारूढैर्गजारूढैर
 थारूढैः पदातिभिः ३५ पदाताश्च थारूढैर्युधुः शस्त्रसायकैः ॥ एवं संप्रांतमभवत्तुलुं तुमुलुं परैः ३६ प्रभग्नौ दैत्यसेना सा तदायाता पराङ्मुखी ॥
 सिंहनादं च कारोच्चैः काशिराजो जयान्वितः ३७ हर्षात्सेनांतरं यातो निमग्नयुद्धे वरान्वरान् ॥ भिदन्सेनां महाघोरानुद्धावे शीगजो यथा ३८ शतं स हर्षं वा
 गणं सेनामध्ये जघानसः ॥ निघ्नंतं तथा दृष्ट्वा हृष्टः परसैनिकाः ३९ राजायामिति बुध्वा ते सर्व एव समाययुः ॥ तच्छराणां महावृष्टि सोद्वा दधुर्बलदमु
 म् ४० अमात्ययोस्तु पुत्राभ्यां सह तैर्दत्यपुंगवाः ॥ सेनाचरा गजोद्घृतो राजेति चक्रिरे ४१ ततः सेनाचरा गजोद्घृताः केचिन्पल्लयिताः ॥ मृताः
 केचिन्क्षताः केचिच्छरणं केपितान्ययुः ४२ महावेगेन महोक्षे बलवद्विदैर्किरि ॥ अमात्यपुत्रसहितं निन्युद्धूतानरांतकम् ४३ दग्धाचन गरीसवर्निवार्यैः
 सेनैर्केस्तुसा ॥ ततो नरांतकः स्वीयान्जगाद्वीरसत्तमान् ४४ यदर्थमागता वीरास्तत्कार्यं सिद्धमेवनः ॥ न मे स्तिगणना तस्य मुनिपुत्रस्य सांप्रतम् ४५
 जिते प्रभौ जितसेना जिते दुर्गे जितपुरम् ॥ काशिराजे जिते बालो जित एव न संशयः ४६ अथानेप्यतिराजा यं बालं निग्रहतोऽधुना ॥ एवमुक्त्वा यथौवाद्यनि
 वौषैः स तथापुरीं ४७ काशिराजं पुरं स्फुरत्यस्तूयमानो नथ बंदिभिः ॥ यच्छन्वस्तूनि बंदिभ्यो ददौ विभ्रम्य एव च ४८ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे रा
 जनिग्रह ० सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ अर्धमागं गतो यावद्वर्षेण सौ नरांतकः ॥ तावदेव श्रुतं काशीराजपत्न्या धृतो नृपः १ अ
 यंतं सा शुशोचाथ पौरायेचावशेषिताः ॥ आक्रंदन्तु महानासीन्मत्स्यानां निजलेयथा २ अंबा सापतिता भूमौ धृते भर्ता वैरिभिः ॥ मूर्छिता च विवर्णा भृष्टभावा त
 हता यथा ३ सखीभिः सहितारो दीदृदती प्राब्रवीत्तदा ॥ ॥ अंबोवाच ॥ ॥ सिंहसेलोगजानि कंहंता योरिपुमर्दनः ४ सृगालतुल्य दैत्येन स कथं विधु

तोबलात् ॥ कगतंमत्मांगसहसंबलाशालिनः ५ बलंभर्तुमीयस्यदैयकोटिहरस्यह ॥ कथंरुष्टमहेशोमेकदद्रक्ष्येनिजयतिम् ६ कंद्वंशरणं
 यामिथस्त्वंशीघ्रविमोचयेत् ॥ कश्यपस्यास्यबालस्यवराधुद्वक्तवम् ७ तद्विषवैद्यजातराजिमूढत्वमागतम् ॥ योबालवचनाच्छेष्टैर्विरोधंकृतवान् ८
 कोजयेत्तमहादैत्यंभर्तृशार्हंगरांतकम् ॥ विनासैर्विकथंकल्पकालःप्रप्तोहताशया ९ अहंचरणीचापिकथंवैधव्यमागता ॥ नतादृशकापिजातोरुणाब्धिः
 शरण्यदः १० ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ एवंच्छोकमाकर्ण्यकथपस्यात्मजोबली ॥ शब्देनमहागर्जन्ब्रह्माडस्फोटकारिणा ११ प्रतिशब्देन
 गगनजगर्जचदिशोपिच ॥ चकपेधरणीसर्वासंपर्वतवनाकरा १२ पक्षिणःपतितास्तेनमृताभांताजनास्तदा ॥ ततःसिद्धिसमालोक्यक्रोधव्याकुल
 लोचनः १३ कगतासिमहायुद्धप्रसंगेग्राहतामिति ॥ सातदाशयमालक्ष्यचक्रेनानाविधांचमूम् १४ विकरालमुखावीराःप्रादुरासन्सहस्रशः ॥
 हलदंताःसर्पजिह्वानराःपर्वतमस्तकाः १५ दारितास्यास्तुभूगोलमकस्मद्भास्त्रसिष्णवः ॥ आस्यानलंविमुचंतःशतनेत्रामहाबलाः १६ येषानासारं
 ध्रगतांनदर्थतेमहागजाः ॥ सूर्याचंद्रमसौयेषांश्चासांनिपतितौभुवि १७ जटाभिःशृथिवीयेषांसर्वासंभाज्यतेभृशम् ॥ सहस्रयोजनहस्ताद्विगुणाश्च
 तदंघ्रयः १८ तेषांतुनायकःक्रूरोविनायकसमीपतः ॥ आगतःपरिपृच्छार्किकार्थैवदमेप्रभो १९ देहिमेक्षुधितस्यादौअध्यवृत्तिकरप्रभो ॥ इत्यु
 क्तंवंतयुरुपमुवाचसविनायकः २० अक्षयस्वमहासेनानरांतकमुपालिताम् ॥ हत्वातुतच्छिरोमह्यमानयस्यस्वरान्वितः २१ तसैर्येननृत्तसिध्दस्येभ
 क्ष्यांतरंतव ॥ एवमाज्ञामनुप्राप्यनस्वातंक्यपात्सजम् २२ महाक्षेवदितशब्दंतुक्त्वायातो नरांतकम् ॥ तस्यक्षेवदितशब्दस्यतादृशपूणैरनिकाः २३ नरां
 तकोपिभीतास्तेदुदुवुस्तेदिशोदश ॥ हस्तेधृत्वातुतान्सर्वांस्मुखमध्यसमाक्षिपत् २४ उडुधूलरजोभौमनप्राज्ञायतकिंचन ॥ अंधकारेमहाघोरैरिदंपिकाभिव्य
 लोकयन् २५ तद्वद्वपुरुषंध्वगेकेचित्प्राणान्प्रजहिरे ॥ तांश्चापिजीवतःसर्वांस्वरयाभक्षयत्यसौ २६ नरांतकस्तुद्वैध्वंसवैसैन्यविनाशनम् ॥ अतर्क
 यत्स्वमनसाकृतांतस्यांतकोपरः २७ आगतःकिंमयाकार्यैदश्यतेबलवानयम् ॥ एवंवदददर्शयसेनामद्भौतुभक्षिताम् २८ प्रलयानलवद्वायंपृथुतां
 हरतेबलात् ॥ निशेषमेवकर्तुमुमगस्त्यइववारिधिम् २९ देत्यसेनचराःसर्वमहाशब्दान्प्रचक्रिरे ॥ केचिच्चभक्षितास्तेनचूर्णिताःषट्पदाततः ३०
 श्वासानिलाहताकेचिकेचिद्वीचैवमग्निरे ॥ परस्पररोपरितदावीरानिपतिताःपरे ३१ याहियाहीतिवल्गातुंमुकुशुस्तंनरांतकम् ॥ कगावातेननिहतान्
 भक्षयत्येषतक्षणत् ३२ असंख्यभक्षणादस्यनशांतोजठरानलः ॥ अश्वारोहागजरोहाःपदातारथमादिनः ३३ भक्षितानिहतावाहागजाश्चानेक
 शोमुने ॥ एवंकोलाहलंश्रुत्वासज्जलत्वाधनुर्बलात् ३४ धरण्यांजनुनीस्याप्यशराधनुभयतस्तथा ॥ आदायधनुराकृष्यशरद्वष्टितदाकरोत् ॥
 ३५ ततोऽधकारमभवच्छरद्वष्टिकृतंपुनः ॥ पक्षिणःपतिताभूमौराज्ञोभ्रष्टाजनेकशः ३६ सगीलयतिपुरुषोबाणान्नदैत्यसमीरितान् ॥ असंख्या

ताशरास्तस्यरोमकूपेषु निर्गताः ३७ स्वतोरुधिरं सर्वैर्नानात्यणुवेदनाम् ॥ प्रादुश्चक्रेततोस्त्राणि पौरुषेण नरान्तकः ३८ तान्यस्त्राण्यगिलत्सर्वान्यण्डा
न्याजगरीयथा ॥ कुण्डितान्क्षीणशस्त्रो नष्टसायकसंचयः ३९ क्षीणशक्तिः पपालासौदैत्यराजो नरान्तकः ॥ सकालपुरुषस्तस्य पृष्ठएवालगत
दा ४० बभ्रामभूतदैत्योपशयपृष्ठे तु तयदा ॥ तदा स्वर्गैर्जगामाशुभयात्तस्य नरान्तकः ४१ पुनः पृष्ठे च तं दृष्ट्वा पपात धरणीतले ॥ तत्रापि तं ददर्शा
थप्राविशद्वरणीतलम् ४२ सकालपुरुषः केशे ततो दधेनरान्तकम् ॥ विलं विशंत मुरंगं रुडोति वलयथा ४३ ततो नरान्तकं प्राह पुरुषः सबलाचितः ॥
क्रगमिथ्यासि दृष्टः सन्ममाग्रे त्वं नरान्तक ४४ इश्वरस्य वरान्मत्तो वृथा देवाः पिपीडनम् ॥ मनुष्याणां च संहारमनन्तानां महाखल ४५ तव संहरेण दुष्टावतीर्णो
स्ति विनायकः ॥ अहंकारं च मकलं त्यक्त्वा तं शरणं ब्रज ४६ अघानि ते विनश्यंति दृष्ट्वा तत्पादपंकजम् ॥ इत्युक्त्वा तं बलौहं त्वमानि नायनरान्तकम् ४७
विनायकस्य निकटे दैत्यराजं परंततः ॥ उवाचाथ प्रणम्या सौस्वामिनां तं विनायकम् ४८ अक्षितं सर्वसैन्यं ते आज्ञा प्राप्य महतरम् ॥ अत्यंतं क्लेशितो न घृ
त्वेनं त्वां समानयम् ४९ मम निद्रास्थलं यच्छश्रमापनुत्तये विभो ॥ सर्वेषां च सुखायास्यस्य मुक्तियच्छ विनायक ५० एवं तद्वाक्यमाकर्ण्य तं विभुः प्रत्यभा
षत ॥ मम वक्त्रांतर्गतं तत्स्वं निद्रां प्राप्नुहि स्वेच्छया ५१ इत्याकर्ण्य महामावाक्यं विनायकमुखोद्गतम् ॥ तमुखं प्रविवेशाथ तहूपं समपद्यत ५२ यथागंधोय
राजा तस्तत्रैव परिलीयते ॥ तथा विनायकाज्जातस्तत्रैव लयमाप्तवान् ५३ यद्दं शृणुयाद्भक्त्या महदाख्यानमुत्तमम् ॥ सर्वोक्तमानवाप्याथ मुक्तिं च लभ
ते ध्रुवं ५४ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे नरान्तकनिग्रहो नाम अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ विनायकेन बलेन कुतः स पुरुषकृतः ॥ ये
न तद्वक्षितं सैन्यमानीतः स नरान्तकः १ एतन्मे प्रकटं ब्रूहि संशयोऽत्र महान्मम ॥ ॥ यन्निर्गुणं परब्रह्मतदेतत्स गुणं बभौ २ विनायकस्वरूपेण ब्र
ह्मविष्णुशिवात्मकम् ॥ भूभावरहराथार्थादुष्टानां निधनाय च ३ पालनाय स्वधर्मस्य विभ्रते नंतरूपताम् ॥ स एव सृजेत विश्वपातिं हितस्वतेजसा ४ अपे
क्षते सलोकानां निमित्तं नियतिं पराम् ॥ न चात्र संशयः कार्यैर्निकमाया संये विभौ ५ तदिच्छया सर्वमिदं जगद्विपरिवर्तते ॥ इदानीं तस्य मायां तैकथयिष्यामि वि
स्तारं ६ अमात्यपुत्रसहितो नरान्तकः धृतो नृपः ॥ यावन्न प्रपन्नं प्रापतां वत्सलं पुमानसौ ७ भक्षयामास तं सैन्यं दैत्येन परिपालिताम् ॥ विनायकेन पुरुषो मु
खे सौ निहितस्तदा ८ राजामात्यकुमारौ च सोऽपि ते सर्व एव तु ॥ जठरे तस्य देवस्य ददृशुः सकलं जगत् ९ सप्तद्वीपवतीं पृथ्वीं पर्वतद्रुमसंयुताम् ॥ सरित्सागरव्यापी
भिस्तडागैर्मानवैः श्रिताम् १० देवगंधर्वमुनिभिः सिद्धयक्षनिशाचरैः ॥ पन्नगैरप्सरसां भिक्षोः भित्तं स्वर्गमंडलम् ११ पातालानि च समाभिभ्रमंतो ददृशुस्तदा ॥
एवं ते जठरे तस्य कोष्ठे कोष्ठे पृथक् पृथक् १२ ददृशुर्भ्रातमनसो ब्रह्मांडानि च याज्वहून् ॥ खिन्नास्ते शरणं जग्मुर्देवदेवं विनायकम् १३ मनसा प्रार्थयामासुस्तदा
देवं विनायकम् ॥ भ्रातानां खिन्नचित्तानां कृपां कुरु कृपा निधे १४ तत्तत्तान् बालरूपेण मार्गमादर्शयद्भिः ॥ ततो रोमांचमार्गेण बहिर्याता यथापुरा १५

ददर्शकाशिराजस्वनंगरंभद्रमेवच ॥ कश्यपस्यात्मजबालक्रीडतंतिविनायकम् ३६ तत्प्रसादादाप्तबुद्धिनुनवपरयामुद्रा ॥ ज्ञातातेपरमामायामयाकु
क्षितेनच ३७ त्वमेवकर्तादेवानांमुष्ण्याणांदिशमपि ॥ सर्गाणांसागराणांचसरितांबलिसद्मनाम् ३८ यतस्तेरोमरूपेषुब्रह्मांडानांहिकोटयः ॥ दृष्ट्वाभ्रां
तेनचमयाप्रसादात्तवनाथो ३९ आश्चर्यबहुयादृष्टंमयातवचविश्वविद ॥ अहंयुद्धायंप्राप्तोऽध्वजिनीपुनरागता २० नरांतकस्यसैन्येनसजितात
त्क्षणादनु ॥ अमात्यपुत्रसहितोनरांतकमुपाद्रवम् २१ विधृतस्तेनसहस्रासैन्यंजित्वायममक्षणात् ॥ दुग्धाचनगरिसर्वादृष्टःसकालपूरुषः २२ तेनापिभिक्षि
तातस्यसेनानाविद्याक्षणात् ॥ धृत्वानरांतकंयातपूरुषःसतर्वांतिकम् २३ सर्वेवदुरंयातास्तत्रदृष्टोसिमप्रभो ॥ सर्वदृष्टचत्रापिजंबूद्वीपंसविस्तरम् ॥
२४ एवंप्रकांशतरेदृष्टभूतलंचसविस्तरम् ॥ ततोहिस्त्रिन्नास्वांयाताःशरणंजगदीश्वर २५ त्वदाज्ञयातुरोमंचद्वारेणनिगताबहिः ॥ पुनर्दृष्टोसिबालस्वनिजं
चअभवनमहत् २६ किमिदंकोतुकैवमायाजालमिदविभो ॥ कश्चासौपूरुषोदेवयेनाभक्षिमहाचमूः २७ केनासौविधृतोदैत्योराक्षितश्चापिकेनच ॥
केनादर्शितरोमांचद्वारंनिर्गमनायच २८ इतिमंसंशयंदेवतुदभक्तस्ययत्नतः ॥ ॥ कउवाच ॥ एवतेनकृतःप्रश्नोमस्तकेतस्यधीमतः २९ विना
यकःकरतलंकुपयानिदधारह ॥ दिव्यज्ञानोभवद्राजाकाशीराजस्तुतक्षणात् ३० तुष्टावपरयाभक्त्यादेवदेवंविनायकम् ॥ ॥ राजोवाच ॥ त्वमेवब्रह्मा
विष्णुश्चमहेशोभानुरेवच ३१ त्वमेवप्रथिवीवायुरंतरिक्षदिशोदुमाः ॥ पर्वतैःसहिताःसिद्धांगधर्वायक्षराक्षसाः ३२ मुनयोमानवाश्चापिस्त्वारंजं
गमंजगत् ॥ त्वमेवसर्वदेशसचेतनमचेतनम् ३३ जन्मांतरायपुण्येनदृष्टेसिक्श्यपात्मज ॥ ॥ कउवाच ॥ एवमुक्त्वितिरौजैर्मोहयामासतत्क्षणात् ॥
३४ ततोराजापुन्रैर्नविनायकमनामयं ॥ ततःपौराहर्षयुताराजानंद्रष्टुमाययुः ३५ नत्वानस्वादुस्तस्मैवस्थाण्याभरणाणिच ॥ राजापिदापयामासतेभ्यो
वस्त्राण्यनेकशः ३६ विष्टज्यलोकांस्तान्सर्वान्जननीमभ्यगात्ततः ॥ तवप्रसादान्मातरेतदृष्टपादुगुंगमया ३७ गृहीतोदैत्यराजेनदेवेदेवेनरक्षितः ॥ ततो
हर्षयुतामातालिलिंगंतचिरागतं ३८ अमात्यैराजपत्नीतानंत्वाहुरुभौतदा ॥ तवपुण्यप्रभावेनदृष्टेचरणंबुजं ३९ विनायकस्यमायाभिर्मोहिता
मोचिताश्चह ॥ ततस्तत्रययौराजाभार्याभंजागादृच ४० निवृत्तेषुचलोकेषुहर्षगद्रदयागिरा ॥ ॥ राजोवाच ॥ परमंकष्टमापन्नोऽधृतोदैत्येनतत्क्षणात्
४१ मोचितोमाययनेनप्रापितोनगरंनिजं ॥ ॥ कउवाच ॥ शुशुभेनगरंतत्त्वनानावादित्रिन्स्रैः ४२ पताकाभिरेनकाभिर्विविधैश्चमहोत्सवैः ॥ प्रत्या
नौतैःसर्वलोकैर्विनायकबलेनच ४३ कुमारैःकन्यकाश्चापियोषितःपतयोपिच ॥ जनकाश्चजनन्यश्चपुत्राश्चातरस्तथा ४४ लिलिगुश्चजहर्षुश्चदुर्द
नान्यनेकशः ॥ बुभुजुर्भोजयामासुर्लोकेश्वरपुर्जगुः ४५ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउत्तरखंडेराजमोक्षणनामएकोनषष्टितमोऽध्यायः ५९ ॥ कउवाच ॥
ततो नरांतकोदृष्ट्वाविनायकविचेष्टितम् ॥ मेधयातर्कयामासदृष्टमस्याद्भुतमहत् १ काशीराजेधृतेननिर्गमितकालपूरुषः ॥ असिलवाहिनितेनभक्षितामम

/ वंशः २ अमात्यपुत्रसहितो राजासावुरंगतः ॥ अयंगो बाहिरानी तो दशि विश्वं नृपस्य ह ३ अस्मात् भुक्तिश्च मुक्तिश्च भविता मे न संशयः ॥ तस्मादनेहानि
 व्यामिमामयं वाहनिष्यति ४ इत्येवं निश्चयं कृत्वा प्रोवाच स विनायकम् ॥ दैत्य उवाच ॥ ऐंद्रजालिकविधेयं दं शिता बहुधा त्वया ५ नाहं विभेति स्म या
 स्तु मायावीचिनरंतकः ॥ यस्य निश्चितेनापि निपतंति महाद्रयः ६ भूक्षेपमन्त्रिणचमे ब्रह्मांडं कं पते श्च शम् ॥ यस्य हस्ततलाघाताद्गोलोपि द्विधा भवेत् ७
 तेन त्वंबालरूपः स नृकथं युद्धं करिष्यसि ॥ यो व्याघ्रसंमुखं गच्छेत्संमुखं स मे प्यति ८ ॥ कउवाच ॥ इति ब्राह्मी समाकर्ण्य नरंतकसमीरितां ॥ अत्र वीर्य
 रमात्मा सौ बालरूपी विनायकः ९ ॥ विनायक उवाच ॥ किमर्थं वल्गुसे मूढयदुते पृतनाखिला ॥ भक्षिता कृगता शक्तिर्यदर्थं कथ्यते मुहुः १० शूराः शौर्यं द
 शं यतिनगां परबलारुजां ॥ दृक्किं नाल्पकायेन मृगेन्द्रोद्गहन्यते क्षणात् ११ अल्पेन हि प्रदीपेन नश्यते प्रबलंतमः ॥ यस्य संनिहितो मृत्युः सन्निपातात्सलीय
 ते १२ अल्पेन सृणिनामत्तमं गोहिनि यम्यते ॥ कउवाच ॥ इति श्रुत्वा तु वाक्यानि देवप्रोक्तानि दैत्यराट् १३ चक्रे परयाभीत्या जगर्जघनवदृढम् १४ भीष
 यदुरोदयनरावैः कं पय नभूमि मंडलं ॥ अधावत्परमावेशो हुं हुं का मो विनायकम् १५ यथापतंगो दीपादिर्हि हंतुं याति त्वरान्वितः ॥ त्रिवक्रां भुक्तुं बिभ्वावम
 नास्येन पावकम् १६ तंतथायांतमालो क्यका शिराजो निजंधनुः ॥ सजीचकार स ह साकर्णमाकृष्य सायकम् १७ उवाच साम्रादैत्यंतं निजं बद्धमोचितम् ॥
 मार्जविं त्यजै त्वै र्द्वेजं विन भद्राणि पश्यसि १८ परावृत्य प्रयाहि त्वं नो चेन्मृत्युं प्रयास्यसि ॥ कउवाच ॥ इति द्वाक्यमाकर्ण्य प्राह दैत्यो रुषाञ्चलम् ॥ १९ ॥
 नरंतके त्ति मेनामत्वा दृशानां हि भक्षणात् ॥ इदानीं शरणं याहि यादि जीवितुमिच्छसि २० पुनर्दृष्टो ब्रवीद्वाक्यं मुसूतं नरंतकम् ॥ विनाशसमये मूढविपरीता
 मतिर्भवेत् २१ मित्राणि शत्रुतां याति विपरितेप्यनेहसि ॥ त्वयाप्याचरितं पापं वरगर्वादेनेकशः २२ वरस्यैव प्रभावेण न वज्रं गणितं त्वया ॥ इदानीमवतीर्णो य
 त्वा दृशानां वधाय च ॥ कश्यपस्यात्मजो भारंहर्तुं भूमि गतं दृढम् ॥ वरः पुण्यं च शिथिलं जातं तेषां संघात् २४ भारती मेव माभुत्स्य चक्रे हृदि दैत्यराट् ॥ धावायि
 त्वा नृपकराजगृहे स शरंधनुः २५ बलाद्विक्षेपभूभोतच्छतधा च व्यशर्यित ॥ अहनं सुष्ठिघातेन तं नृपं स नरंतकः २६ पतितः स धरागृध्रे वज्राहत इवाचलः ॥
 दृष्ट्वा विनायको धावत्स्थितिं हस्तो महाबलः २७ गर्जयन् गर्जनं सर्वदिशश्च विदिशः स्वैनैः ॥ चक्रे पृथिवी सर्वदिशः प्रचलिता इव २८ तेजसा परशोस्तस्य
 सर्वदृष्टिरेण च ॥ तेनाहनेहैव शिरशे धेन्द्रो गिरिमुत्कटम् २९ तथाह तो दैत्यराजो निपयातमहीतले ॥ मूर्छनां महतो प्राप्ता मे मभिन्नो यथाशमना ३० उद
 तिष्ठत्क्षणाद्वैत्यो हस्ताभ्यां पर्वतावुभौ ॥ प्रगृह्य च प्राचिक्षेप विनायकजिवांसया ३१ शतधा चूर्णितौ तेन मुदा परशुघातिना ॥ माया दैत्यराजो धनारूपय
 मे भवत् ३२ यद्यद्वृण्वं च काराशु तत्तद्वृण्वं विनायकः ॥ भद्रदं पंच काराशु तेन तेन महासुरम् ३३ शस्त्रैः शस्त्राणि संवार्य तथा शस्त्रैः स्रंसं च यम् ॥ ततस्तु मल्लयुद्धे
 न युगधा ते परस्परम् ३४ चरणं च रेणैव हस्तं हस्तेन जघ्नतुः ॥ जानुभ्यां जानुनीचौ भौ पुष्पिता विवर्किं शुक्रौ ३५ वक्षसां चैव वक्षश्च पेतदुर्धराणितले ॥ पुनर

स्थापयबलिर्नौर्क्षार्भ्यानिजघ्नतुः ३६ पुनर्दैत्यमहोदंस्त्वावृक्षानवासृजत् ॥ पृष्ठेनपुष्पावतोललाटेनललाटकम् ३७ संवतौक्षिधरं चोभौगुल्फाभ्यांगुल्फ
मेवच ३८ पर्वताश्रमवृक्षाश्रविनायकजिवांसया ॥ अप्राप्तानेवतान्स्वाश्रिच्छेदसविनायकः ३९ पद्मपाशाकुशाघातः परशोद्विडकर्मणा ॥ तस्यानिवारिता
यातुदैत्योमुचत्तथापरां ४० वृष्टिमन्यातथाचान्यानिरस्तावीक्ष्यचापरां ॥ काशिराजोययौदुरंसृतज्ञात्वाविनायकम् ४० विनायकोपिसेकेशाद्विदिचिं
तामथाकरोत् ॥ असंस्यातबलैर्दैत्यो जयोपायो न दृश्यते ४२ कदादेवास्वनिलयं प्राप्स्यति निहतायः ॥ नरांतकोपि संजातो देवानामप्यथांतकः ४३ एवं
चित्तेचितयति वारं वारं विनायके ॥ तूणेषु पतिता बाणाः कालदंष्ट्रोपमादृढाः ४४ पिनाकोष्ठापदमयः पुरस्तस्य पपातह ॥ शोभयंस्तेजसास्वेन दिशश्च विदिशो
पिच ४५ कार्मुकं तुरस्फुरत्कांतिद्वयसर्वजहर्षसः ॥ मेनेजितं तंच दैत्यसिद्धं च देवकांक्षितं ४६ जग्राह बाणान्कोदंडं कृत्वा क्षेपेडितमुच्चैः ॥ पिनाकं तोल
यामास सजं च क्रेधुस्तदा ४७ पृथिव्यां जानुनीस्थाप्य तूणौ चोभयतस्तथा ॥ तदनुःशब्दमाकर्ण्य च कंपे मुवनत्रयम् ४८ सव्यदक्षिणहस्ताभ्यामाकु
प्यसायकद्वयम् ॥ मुमोच दैत्यमालक्ष्य मुंचन्नम्रिकणान्मुहुः ४९ पपात दैत्यमुजयोरकरस्मात्सायकद्वयं ॥ गर्जप्रकाशयद्बोमं संहरज्जीवसंचयान् ५० उल्लै
वपातयामास मुजौ वृक्षाविवारयत् ॥ यथेन्द्रो वज्रघातेन पर्वतस्येव सातुनी ५१ नरांतकद्वारदेशे महोनेकोपतत्करः ॥ अपरस्तास्वि तु द्वारि रिवू र्णयन्याणि
संचयान् ५२ अन्यावास्तां करैस्तस्य ददर्श च विनायकः ॥ अभ्यधावत्सु नैर्दयो व्यादितास्य इवांतकः ५३ हस्ताभ्यां तत्र पाद्भ्यां चिक्षेप पादपान्बहून् ॥ इमा
णांच महावृष्टिप्राक्षिपत्सविनायके ५४ अंधकारं महच्चासीन्नाम्राज्ञायत किंचन ॥ ततो ब्रवीद्दैत्यराजं दृष्ट्वा विर्यविनायकः ५५ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तर
खंडे षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ विनायक उवाच ॥ नेह शोदृष्टपूर्वमेव बलीच वीर्यवन्तरः ॥ इदानीं पौरुषं परममबालस्य चोद्धृतम् १ इत्युक्त्वा पु
नरेवासौ बाणं तूणादकर्षयत् ॥ आकर्ण्य धनुराकृष्य प्राक्षिपत्तनरांतकम् २ प्रकाशयन्व्योमतले पातयन् वृक्षसंचयम् ॥ आदिलयन्निवययौ पुष्पवतं नरांतकं ३
सबाणोद्धेत्यतस्य चरणौ सपपातह ॥ अर्धकाये निपतिते दैत्ये गर्जद्विनायकः ४ चरणौ व्योममार्गेण भ्रमतौ पतितौ गृहे ॥ देवांतकस्य महति चूणयेतौ बहू
न्जनान् ५ अर्द्धकायसदैत्येन्द्रो मुखं कृत्वा भयानकं ॥ अभ्यधावद्वलेन सौमित्रसन्निवजगत्रयम् ६ तथैव चरणावस्य मायया संबभूवतुः ॥ विनायकस्य निक
टे बभौषे त्यदैत्यराट् ७ त्वया यद्वर्जितं महत्पौरुषं कायभेदनात् ॥ छेत्स्येतवापि चांगानि पश्य मे पौरुषं तथा ८ श्रुत्वा वाक्यं पुनस्तस्य जगज्जोसौ विनायकः ॥
शरद्वृष्टिपुनरिन्द्रां जघ्नद्वैत्यपुंगवे ९ सोपितां भक्षयामास संख्यातीतां महाबलः ॥ तत एकं महाबाणं अभिमन्य विनायकः १० अग्निं दुर्लभं पुंसं गजे
मानं भयानकम् ॥ आकर्ण्य ज्यामपाकृष्य तया जदैत्यमस्तके ११ सययौ वायुवेगेन दारयन्निवर्षतान् ॥ संहरन्पक्षिंसंघातान् पातयन् वृक्षसंचयान् १२
श्रुत्वा तदीयनिर्दययुः सेनादिशो दश ॥ पपात दैत्यकंठे स गिरिसानौ यथापविः १३ तदा घाताच्छिरोप्यस्य पक्षीवगगनं ययौ ॥ न्यपतत्पारिक्खजतत्पितुर्गे

हेभयानकम् १४ पुनर्यच्छिरोरयाभूदच्छिन्नमिवपूर्ववत् ॥ ततःकोपेनदैत्योपिक्रेक्षेदितमुच्चैः १५ बिभ्युःसुराःपक्षिसंघाःसर्वेचजनसंघाः ॥
धरद्वष्टिपुनारौद्रांचक्रेतस्मिन्विनायके १६ ससर्वाबाणवृद्धैवमध्येचिच्छेदलाववात् ॥ अहोरात्रमष्टुद्वंगिरिवाणमयनवम् १७ परिशश्रामदेवो
पिसोपिदोमहाबलः ॥ चिंतामवापमहतीं प्रजज्वालचेतेजसा १८ ततो जग्राहपरशुज्वाला मालासमाकुलम् ॥ तोलयामासबलवांश्चकंपेधणीतदा १९
विमानगाःसुराःसर्वेयुद्धं द्रष्टुपागताः ॥ चकंपिरेतदशेषोविभायचरमातले २० अवाप्तजैत्यपतौसतस्याशुशिरोहरत् ॥ पुनरन्यदभूच्चारुशिरोमुकुट
कुंडलम् २१ पुनस्तत्पातयामासशिरःकुद्धोविनायकः ॥ पुनरन्यदभूत्तस्यछिन्नैस्त्रिस्मिन्पुनः २२ एवंशतसहस्राणिशिंसांसि सोच्छिनद्धिः ॥ पु
नश्चंचितयामासमृतौदैत्यस्यकारणम् २३ मोहयामाससहसामाययातेनरांतकम् ॥ शिवस्यवरदानेनगर्वितंबलवत्तरम् २४ नाज्ञासीच्चतुर्दैत्योपरंचा
त्मानमेवच ॥ क्षणाच्चभासतेत्रिशःक्षणच्चदिनमेवच २५ क्षणाच्चभासतेस्वर्गःपृथ्वीपातालमेवच ॥ जागरश्चसुप्तिश्चतुरीयास्वप्नएवच २६ विनायको
पिदेवावानारीवापुरुषोपिवा ॥ गुह्यकोवास्थसिद्धोवायक्षोराक्षसएवच २७ स्वकीयोवापरोवापिपितावाजननीतुवा ॥ निर्जीवोवासजीवोवाभ्रमादेवम
मन्यत २८ चिंतांचपरमामापतर्कयामासचेतसि ॥ एवंमेतुवरादत्ताःशिवेनशूलधारिणा २९ अयंचसमयःप्राप्तप्रयोद्युर्भविष्यति ॥ कउवाच ॥
एवंयावच्चितयतेपुरस्ताददर्शसः ३० विनायकंविराड्दूरपंगनार्ध्वगमस्तकम् ॥ पातालव्याप्तचरणंदिक्षेत्रां वृक्षोरामकम् ३१ भ्रमद्ब्रह्मांडरोमांचंपयो
धिश्चमर्बुदुकम् ॥ नसाग्रेयस्यदेवानांभ्रांतित्रिशान्निकोटयः ३२ उदरेभ्रांत्येकेदेशेभुवनानिचतुर्दश ॥ ततोविनायकोदैत्यमर्दयामासतत्क्षणात् ३३ पा
दांपुष्टनसामिन्नमकुण्ठबालकोयथा ॥ ततोदेवाश्चमुनयोजयशब्दैर्मुहुर्मुहुः ३४ तुष्टुर्मुमुहुःपुष्पवृष्टिभक्त्याप्रहर्षिताः ॥ अंतर्हितेवैराटरूपेगाढरणीविभु
म् ३५ नत्वाप्रोवाचदेवेशजर्भा रोद्धोमम ॥ पूर्णैरुत्तेपराप्रीतिर्मस्यात्तस्मात्सदादुरु ३६ तस्यामंतांहतायांतुकाशीराजःपुणजतम् ॥ उवाचचप्रसन्नात्मा
विनयावनतोदृपः ३७ अत्याश्रयीविभोदृष्टमनोवाण्योरगोचरम् ॥ अवतीर्णोसिभूभारंहंतुतच्चकृतंत्वया ३८ त्रयस्त्रिंशत्कोटिदैवैरवध्योयंहतोयतः ॥ अतिपुण्येनह
ृष्टेविराड्दूरपुंशेश्वर ३९ ॥ कउवाच ॥ एवंब्रुवातिराजैर्ब्रह्मैराःसर्वैर्ब्रुवंस्तदा ॥ धन्योसिबालाभवेनसर्वान्नोभ्रामयस्यहो ४० यशःप्रथयितुंसर्वकृतमेतद्विभो
त्वया ॥ पुप्लुज्यमहाभक्त्याप्रार्थयन्नितितंविभुम् ४१ अन्तिदेहिनेदेवस्ववियोगंचमाकुरु ॥ ततोराजाचेतोलोकादुदुर्दानान्यनेकशः ४२ ब्राह्मणान्प्रा
र्थयामासुर्वेमेवजयोस्तुनः ॥ उपायनानिचतदाददूराज्ञेपरस्परम् ४३ ॥ इति श्रीगणेशपुराणेउत्तरखण्डेदैत्यमर्नविराड्दर्शननामएकषष्ठितमोध्या
यः ॥ ६१ ॥ ॥ अ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ रौद्रकेतोस्तुयाभार्याशारदाख्याद्विजस्यसा ॥ विदभ्यमुपविष्टासासखीभिःकौतुकांस्विता १ नरां
तकस्यचशिरोकस्मात्ताभिर्दर्शह ॥ पतितंप्रांगणेकंकुडलाभ्यांविराजितम् २ नादयस्पत्तनंसर्वशिसरंपार्वंतयथा ॥ श्यामलंहिमसंसृष्टविशोभंकमलंय

लकरुयचशिरोकस्मात्ताभिर्दुर्दृशह

था ३ विभ्यतोरैक्रेकेश्वरशारदाघातविह्वला ॥ सावधानौदृशतूरुतः स्मश्रुशंतदा ४ लुठतः स्मधरण्यातौताडयंतौ चवक्षसि ॥ मूर्च्छामवापतुरुभौमुह
 तादिवचेतनाम् ५ माताशुशोचचतदाहृदिस्थाप्यचतच्छिरः ॥ चक्रंदेविह्वलासागैर्भूतवसायथाश्रुशम् ६ ॥ शारदोवाच ॥ वीरश्रियाव्याप्तनूरणयैवस
 मुसुकः ७ प्रोक्तावन्निहि किंचिन्माभिदानागिरमाहर ८ कगतः पूर्वकायस्तेशिरसैव समागतः ॥ एकाकीकथमायातः क्लृप्तैर्न्यैर्महतरं ९ क्लृप्तजलधरायाताश्रुत्रचा
 मरधारिणः ॥ यंदृष्टवर्कामिन्मोम्लायते विरहाग्निना १० सकथंम्लानतांयतोरिवरस्तानुगोथया ॥ किमयाह्यपराद्धतोपित्रावावत्सलेनच ११ किमर्थवदसे
 नैरुदंशुप्रमार्ज्येनः ॥ परार्ध्यास्तरणोपेतंमंचकेस्वापतत्परः १२ क्लेदानीपरिस्तोसिखिद्यतेमनोऽश्रुशम् ॥ विनाभूतौत्वयानेशावास्यसंदर्शितुमुत ॥
 १३ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ शारदायाः शुचंश्रुत्वारौद्रकेतुः शुशोचह ॥ विनावृत्तांतकथनात्कगतोसिप्रियात्सज १४ प्रत्यहंसर्ववृत्तांतजातभाविनेमेवच ॥ सं
 श्रावयसिस्वस्थानमिदानोकिन्नभाषसे १५ यदिदंमंसुखेयुध्यन्धारापूतोद्विगतः ॥ मामष्टव्यचमंयत्क्वाकथंस्वंपरिजग्मिवान् १६ कथंत्वया
 कृतापित्रोः पुत्रताशनुतापिच ॥ यदात्वंसेवककरात्स्वङ्गुणहासिस्वकरे १७ तदासपर्वतवनसस्वर्गाकंपतेचभूः ॥ सकेनपातितोमद्यांजनिकालपर्ययम्
 १८ देवंहिबलवलोकेपौरुषंतुनिरर्थकम् ॥ भूषणंममवंशस्यलोकस्यचगंतक्कतु १९ लोकस्यापिचयः कालः पंचास्यागिरजस्ययः ॥ सकथंत्वंद्विधाभूतो
 वाताहतइवदुमः २० प्रतापसविताराजवतूलदाहदुताशनः ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवंनानाविधंशोकरौद्रकेतुश्चशारदा २१ कृत्वाधूर्धानमादायदेवांत
 कमगच्छताम् ॥ भद्रासनसत्सुथायस्वरयातौतथाविधौ २२ दृष्टकंठंसमालिङ्गयरुरोदावरजंतदा ॥ तत्परीवारभूतायैदेयाः कालयमोपमाः २३ रुरुदुः
 सुस्वरंतत्रदृष्टानारांतकंशिरः ॥ मातुर्हस्ताच्छिरोगृह्यतस्त्वेहदिनिधायच २४ चक्रंदकुरीवासौभ्रातृमेहेनदुःखितः ॥ ॥ देवांतकउवाच ॥ ॥ समंभु
 तंसमंपीतकीडितंसुप्तमुत्थितम् २५ समंतसंमंजस्रगतोसिविहायमाम् ॥ यस्यतेदर्शनान्मर्याः सुरायांतिदिशोदश २६ सकथंनिहतः केनदुष्टेनच
 बलीयसा ॥ रसासातलैवैतवैवचानिवेदितम् २७ विहायमांक्रंथंस्वर्गगतोसिभ्रातृवत्सल ॥ यस्यइयाघोषमाकर्ण्यकंपतेस्मचराचरम् २८ जसंख्या
 तादृष्टायस्यसाम्नेद्वारगतबभुः ॥ सकथंपितरौहित्वागतश्चसुदुरांक्षियम् २९ एवंतंक्रंदनंश्रुत्वावीरलोकाः समाययुः ॥ हेतुभिर्वारयामासुर्बलवधृत्वा
 तुतकैः ३० ॥ ॥ जनाञ्जुः ॥ ॥ नवीराः परिशोचन्तिवीर्येद्वेहेतृषु ॥ विघ्नंतिवत्सलद्रत्वायेनसौनिहतोभवेत् ३१ मृग्युस्तुसर्वजंतूनसिहदेहेनजाय
 ते ॥ सोधवर्षतेनापिभिष्वितिनसंशयः ३२ स्वस्यवान्यस्यवारजस्तत्रकापरिदेवना ॥ श्रुत्वावक्यंतुलोकानांतदादेवांतकोऽसुरः ३३ सावधानमना
 मृत्वापितरौप्राहधर्मविद् ॥ माशोचतमहंयामिग्रामिंतुंनिजरिपुम् ३४ वदतंक्वनिवासोस्ययेनबंधुहोमम ॥ तंहत्वामुखमेष्यामिबंधुयास्यामिवाप्तुतः ॥
 ३५ ममभूभंगमात्रेणकंपतेभुवनत्रयम् ॥ मयिक्षुब्धेदुकस्नातालोकानांपितरौयतः ३६ ॥ ॥ कउवाच ॥ श्रुत्वादेवांतकवचआश्वस्तौतातुभौतदा ॥ शो

कसागरमौतवुद्धतौतेनवाक्यतः ३७ ऊचतुःपरमंवाक्यंयष्टृष्टौसविस्तरम् ॥ काशिराजेतिविख्यातोराजापरमधार्मिकः ३८ वैवाहिकोमहोत्साहस्त
 द्वेहसमपद्यत ॥ आकारिताःसर्वजनाःकश्यपस्यात्मजोपिच ३९ सबालएवबलवान्विनायकइतिस्मृतः ॥ तेनमार्गेहतोआताघृष्ट्राक्षोममपुत्रक ४०
 तस्यप्रत्याग्रायकृतेप्रेषितावीरसंमताः ॥ धावमानाययुस्तेचमहर्षाद्दिनशाचराः ४१ सप्तवर्षेणतेसर्वेनाशितासुनिमुनाना ॥ तेषांप्रत्याम्नायकृतेस्वयं
 यातोन्नरंतकः ४२ अनेकशस्त्रसंपन्नश्चतुरंगबलान्वितः ॥ एकोपिनागतस्तस्मादकस्माद्वद्वेशिरः ४३ शोकं कृत्वा तव पुर आनीतं तच्छिर्योना ॥ ॥ कउ
 वाच ॥ ॥ इति तद्वाक्यमाकर्ण्य च कंपं प्रकलोलचनः ४४ देवांतकश्चोदतिष्ठस्सन्निवजगन्नयम् ॥ उवाच गवर्धो हेनपितरं वगवत्तरम् ४५ कालं हनिष्ये खिल
 व्रं न्युब्जां पृथ्वीं विधाय च ॥ करिष्ये क्रोधं दृष्ट्वैव ब्रह्मांडं भस्मसात्क्षणात् ४६ इत्युक्त्वा क्षेपिडं तं कृत्वा जगतीं कंपयन्निव ॥ देवाधिकारेयं दयास्तान्सर्वाना
 जुहाव च ४७ नत्वा तौ पितरौ वाक्यं प्रोचे देवांतकस्तदा ॥ इदानीं मुनिपुत्रं तस्मान्निध्यामि सत्वरम् ४८ सैव तेन दास्यामि धूम्रस्य च धनं जयम् ॥ एवमुक्त्वा
 बलात्सर्वे उड्डीय सहसा चते ४९ देवांतकोप्यसंख्याता विहंगा इव शीघ्रगाः ॥ काशिराजपुरीं प्राप्य वेष्टेयुः समंततः ५० कोलाहलो महानसीद्रजसाच्छादि
 तादिशः ॥ न प्रकाशो रेवसीत्पौराश्च बभूवुस्तुष्टशम् ५१ नरांतके हते द्वित्रिदिवसां न वयद्व्रताः ॥ तत्कथं पुनरायातः प्रलयोत्रजनापहः ५२ कोयं प्रचंडहेनदु
 ष्येक्ष्यैवैव समागतः ॥ क्षमकालं कलयितुं भाक्षितुं वा जगन्नयम् ५३ दैत्यानां परिखाजाताः प्रेषिता दैव्यपुंगवाः ॥ हतास्तेनाथ ते सर्वे गंतुं मार्गो न विद्यते ५४ एव
 वदसुगौरेषु तावद्दूताः समागताः ॥ काशिराजं कथयितुं देवांतकसमागमम् ५५ ॥ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे नगरिनिरोधो नाम द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥
 ६२ ॥ दूता ऊचुः ॥ ॥ देवांतको महारौद्रैरौद्रैः समावृतः ॥ असंख्यैर्विविधैः कालभूतिर्दैव्यैर्ममस्तकैः १ वयंतद्दर्शनं श्रान्ताः पलाय्यत्वा मुपागताः ॥ न
 मरिविष्टिराजान्यत्करिष्यसितकुह २ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ श्रुत्वा दूतमुखाद्वा जावृत्तांतं समकंपत ॥ अतिम्लान तथा यातो बालकं स विनायकम् ३ क्रोडंतं
 शिशुमध्ये तं वृत्तांतं सर्वमब्रवीत् ॥ राजोवाच ॥ परब्रह्म तमस्ते स्तुलीलामादुपविग्रह ४ चराचरगुणानालीलाकरनमोस्तुते ॥ अनेकशो वयं यत्रात्स्वयाबा
 लस्वरूपिणा ५ इदानीमपि रक्षास्मानस्माद्वैवातकात्प्रभो ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवं संप्राप्य तं तेन काशिराजेन बालकः ६ देहं कृत्वा विशालं संहारोद्यनु
 ष्करः ॥ सिद्धिबुद्धियुतो गर्जनादयनगिरिकंदराः ७ तेजसालोपयन्मूर्ध्नि वमन्नग्निकणान्मुखात् ॥ बाणं खड्गं च परशुं धनुं हस्ते विधारयत् ८ नभोमार्गेण नगराद्
 ह्रियतो विनायकः ९ क्षेपितेन स दैत्यानां मनांसि परिक्रमयत् ९ ददर्श दुष्टसैन्यं तं देवांतकममर्षणं ॥ असंख्यातास्तदा दैव्या बभूवुः शलभा इव १० दृष्ट्वानानाविधं
 सैन्यं सिद्धिप्रोवाच विघ्नराट् ॥ एकाकिनानसाभ्येयं सेनाना विधीयतां ११ स्वकीयासाधितुं दैत्यकुशुशीघ्रमिदं वचः ॥ कउवाच ॥ ततः सिद्धिर्नमस्कृत्वा परमात्मां
 व्रिपं कजं १२ देवांतकं ये धयितुं ययौ चाथजगज्जच ॥ निनादैः सर्वजंतूनां दैत्यानां भयदायिनी १३ च चालेशो धौआपि पर्वतादृक्ष सं चयाः ॥ तद्ब्रजितमहारवैः

प्रतिशब्देनेकशः १४ सम्मरचाष्टसिद्धीसाताश्रयातामुदाचिताः ॥ अणिमाप्रथमंप्राप्तागर्मातदनंतरं १५ महिमालविभाचापिसंप्राप्तदनंतरं ॥
 प्राप्तिश्चेतुप्राकाम्यवशित्वंचसमाययौ १६ ईशित्वंतदनुप्राप्तांसांसैयमभूदनु ॥ गजाश्वरथादांतनानाधुविगजितं १७ वर्षकालेयथानधः
 सागरयांतिस्वतः ॥ तथासैन्यं दशदिशोयातिस्मयुद्धालसं १८ असंख्यवाद्यनिर्घोषविशब्देनैदं दृशं ॥ कृतांतमदृशान्वारिगनभूगोलप्राप्तनोत्सुकान्
 १९ दृष्ट्वादेवांतकः स्वांतर्चितयामासचेतसि ॥ बालंक्षणेन जेष्यामीत्येवमुद्धायागतः २० अकस्मादीदृशसैन्यंकुतएतद्विनिर्गतम् ॥ दृष्टंविचित्रसामर्थ्यं
 बालरूपमाययाकृतम् २१ मरिष्येमारीष्येवाजीवस्याज्योयशोनाहि ॥ एवंवदतिदेत्येद्रेसेनान्यः प्राब्रुवन्वचः २२ वयंयोत्स्यामहेसैन्यैरक्षष्टंयोभवेत् ॥
 पीत्वावाक्यामृतं तेषां दृष्ट्वादेवांतकोब्रवीत् २३ सम्यगुक्तंमहावीरार्यातुद्धायायामिच ॥ जयोस्तुममवाक्येनभवतांपुण्यकर्मणां २४ आशिषंपरिगृह्य
 वनमस्त्वामुरांतकम् ॥ कर्ममोनागदौथयौव्यूहंरथाकृतिं २५ दीर्घदंतोयौचक्रव्यूहंपरमदुर्जयम् ॥ गरिम्णावीरमुख्यैस्तुरचितवीरमोहनम् २६ प्र
 थिम्णापालितव्यूहंतालजंघोयौमुदा ॥ महिम्नारचितंव्यूहंयक्ष्मनामासमाययौ २७ प्रास्थ्याविरचितंव्यूहंयौघंदासुरोमहान् ॥ प्राकाम्यरचितंव्यूहं
 रत्नेकशोबलान्वितम् २८ कालांतकोयौव्यूहंविशितारचितंपरम् ॥ ईशितारचितंव्यूहंदुर्जेयोभिपयौबली २९ एतेपावचसाऽशक्यवंक्तुंसामर्थ्यमंजसा ॥
 अष्टौव्यूहानयुध्यंतैर्दद्याजष्टौमहाबलाः ३० परस्परंविनिघ्नंतः परान्परमदुर्जयान् ॥ शरधाराविमुंचंतोजलधारायथाघनाः ३१ चिच्छिदुस्तमांगानिशि
 र्नानाविधैर्भटाः ॥ निहतैश्चतदावीरैर्गैरश्वैर्वमुधरा ३२ ऊरुभिर्जानुभिर्हस्तैश्चिन्नैरासिस्तुदुर्गमा ॥ खेटानिपुरतः कृत्वाजघ्नुः पादांश्चेकचन ३३
 उड्डीयगिरिक्लेचिस्तेतुर्वीरैरुचूर्णितुम् ॥ रजोधकारेनाज्ञासिस्वीयः स्वीयंपरस्परम् ३४ ततोनिपेतुः सहसादेववहताभुवि ॥ देवाहताश्चैरस्याश्चकुर्व
 तैर्भैरवान्स्वत् ॥ ३५ ॥ कबंधायुधुस्तत्रमुदुश्चाप्सरेगणाः ॥ शुशुभुश्चसंघातैः पुण्यिताः किंशुकायथा ॥ ३६ ॥ शुक्रस्तत्रमृतान्दैत्यानुजीवय
 तिविधया ॥ अष्टौव्यूहायुश्चितान्मृतशेषाबलान्विताः २७ ईशितयैतत्प्रोदुःसर्वतैश्चक्रेक्षितम् ॥ तस्याः क्रोधवशादेकाकृत्यास्यान्निर्गतपुरः ३८
 कटाक्षेणतयाज्ञाप्ताभ्रागेवतुनिजेभगे ॥ कृत्वातदांतं देहसापश्चात्तत्याजबर्बर ३९ तेनबर्बरदेशीयंतं वंदंतिमनीषिणः ॥ ततोमुमुदिरेवायुधुश्वबला
 न्विताः ४० निहन्यमानादेतयाः पलायनपराययुः ॥ केचिच्चरणंप्राप्तारक्षरक्षेतिचापरे ४१ प्रयूचुर्देवगधवर्धनणिमदि कृतांस्तदा ॥ कदाविजयिनोद्रे
 त्याः कदाचिद्वेवतागणाः ४२ अभवनयुद्धानिरताः परस्परजयैषिणः ॥ दंष्ट्रयुद्धमभूद्वारंतस्मिन्नुपरतेयुधि ४३ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे बालचरितेशुक्र
 त्यागोनाम त्रिषष्ठितमोध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ऊउवाच ॥ ॥ कालांतकेनैर्दैन्यनप्राक्राम्येनपरस्परम् ॥ कालांतकोविजयते प्राकाम्ययां वदेवहि १ ताव
 त्सहाय्यमकरोद्विशित्वेवगवत्तरम् ॥ तयाजगीरिशृंगंतमस्तकेहस्तलघवात् २ तेनकालांतकोभूमौसहस्रानिपपातह ॥ रुधिरांकंद्विधाभूतं दृष्ट्वाकालांतकंत

दा ३ हाहाकारो महानासिदैत्यसेनाचरं पृथ ॥ मुसलो नामैत्ये शोयलश्चैवापरोसुरः ४ महिमा चैव वस्वरोरययुद्धाय सादराः ॥ प्राकाम्येन युयुधिरेनेकश
 स्त्रप्रहारिणः ५ असंख्याता हता देवाः पतिता भग्नदृक्शव ॥ असृजलप्रवाहिन्य आसन्नद्यः सहस्रशः ६ ईशिता च वारिशश्च विभूतिश्च युस्ततः ॥ साहाय्य
 चक्रिरेतस्य प्राकाम्यस्य तदा युधि ७ चत्वारः पर्वतास्ताभिश्चतुर्धौ पतिनातिताः ॥ तैश्च ते चूर्णिताः सर्वगताः स्वर्गमुदुलभम् ८ अणिमा तु शिखां धृत्वा कर्मस्य
 रणे बलात् ॥ अपाटिमहसामूर्मौ शतधा सव्यशीर्यत ९ अस्रवद्भुधिरं वक्राळुः स्रग्पाणान् जहोतदा ॥ महिमा धिमा चैव गरिमा वृक्षसंचयान् १० यश्मासु
 रेतालज्वेदीर्धं दैत्ये पातयन् ॥ ततो धंदासुरारक्तशेदैर्योथ दुर्जयः ११ आययुः सर्वसैन्यानि निश्चसंतो महाबलाः ॥ तैराहतं बलं दृष्ट्वा शितासिद्धिबुद्धयः ॥
 १२ मुष्टिघातैर्निजमुस्ताभालदेशे दृढतदा ॥ ते पिभूमौ निपतिताः शतधा चूर्णितास्तदा १३ ततो जगर्जुः सर्वास्ता जलं व्यास्रवशक्तिः ॥ विनायको विज
 यते सर्वास्ता एव मूर्चिरे १४ अन्ये क्षुद्रतरौ दैत्यास्ते पतिताभिर्विनाशिताः ॥ पुनः सर्वदैत्यसिंहासिद्धिसेनान्यनाशयन् १५ कोलाहले महानासिसेनयो
 रुभयोरपि ॥ हंतुनि व्रतु बभ्रुं तु सावधाना भवन्ति १६ प्रादुरासीत्ततश्चाग्निः शस्त्रसंघट्टसंभवः ॥ अग्ने शस्त्रे मल्लयुद्धं च कुर्वीरारुषां धिताः १७ पुन
 श्चानियतं युद्धं परस्परविनाशनं ॥ अभवत्सुमुलं सूर्यस्ततश्चास्तमयंगतः १८ अंधकारेण महता दिशो व्याप्ताः समंततः ॥ ततो दिव्यौषधीर्यद्वानि जह्रुस्ते परस्परम्
 १९ अहोरात्रत्रयं धोरं युद्धमासीन्व्रिंतरम् ॥ असृङ्गनो दशदिशो याता विवहास्तदा २० खेटकूर्माः खड्गगणाः शिरः कमलशोभिताः ॥ गजग्राहाः प्रेतकाष्ठाः
 केशशैवलराजिताः २१ भीरुभीति करावीरमहाहर्षविवर्द्धनाः ॥ ततो जयः सुदेवेषु सर्वदा बलशालिषु २२ देवांतो कौययौ चितांतर्कयामासचेतसि ॥
 येन सर्वे देवगणजितास्ते स्वप्रभावतः २३ केयंतत्र बालमाया सामान्या जनमोहिनी ॥ अष्टसिद्धीः सर्वसैन्यानि निघ्नन् खड्गेन सर्वशः ॥ भयेन मूर्छिता देवानि पेतु
 बालंगमिष्यामि स्वमालयम् ॥ एवमुक्त्वा खड्गपाणिः स्वनेनापूरयन् च दिशः २५ आययौ परसैन्यानि निघ्नन् खड्गेन सर्वशः ॥ भयेन मूर्छिता देवानि पेतु
 धरणीतले २६ स्मृत्वा विनायकं देवं जह्रुः प्राणान्स्तुके च न ॥ अमृङ्गन् दीवहाः केचित्केचित्स्वर्गगताः सुराः २७ केचिदैत्यां विलोक्यैव जह्रुर्जीवितमात्मनः ॥
 ततो भग्नदेवसेनापपालच दिशो दश २८ सोऽपि दैत्यः खड्गपाणिर्निघ्नन् प्रपृष्ठजवानताम् ॥ गरिमा तन्निरीक्ष्याथ पर्वतं वृक्षसंकुलम् २९ तस्याजदैत्यदेहे स
 खेद्गुनशतधा च्छिनत् ॥ ततोऽष्टसिद्धयः क्षुब्धास्तत्पुत्रजुः पर्वतान् बहून् ३० विच्छेदत्वरयातान् सखाधातेन लाघवात् ॥ उड्डीयमहिमा तस्य स्कंधैरस्थि
 त्वातमाददे ३१ खड्गदैत्यकराच्छीघ्रमंतर्हानं यौतदा ॥ बलाच्चिक्षेपत् खड्गुतस्यैदृत्यस्य मस्तके ३२ सप्तशतधा जातो न तु मूर्द्धातदुद्धतम् ॥ शरवृष्टि तदा
 दैत्यो भग्नपृष्ठश्चकार ह ३३ एकैकस्यां दशदशपंचमशरानसौ ॥ क्षिप्वा व्याकुल्यां च क्रेततस्ताभुविपतिरे ३४ ततो देवा युयुधिरेपतितास्वष्टसिद्धिषु ॥ मु
 हूर्ता सावधानां स्तायुर्देवं विनायकम् ३५ तमुदंतपरिज्ञाय बुद्धिः शोचै विनायकम् ॥ कथं विचारस्तस्य स्याद्यत्र बुद्धिर्न दृश्यते ३६ पराजिताः सिद्धयस्ते

देहानुज्ञाव्रजाम्यहम् ॥ योद्धुर्देवेन तेनाथपौरुषं चास्म्यक्षयै ३७ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे बालचरिते चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ४४ ॥
 कउवाच ॥ ॥ श्रुत्वा बुद्धिबचो देवो हर्षं प्राप्य जगदात्मा ॥ ॥ देवउवाच ॥ ॥ गच्छ युध्यस्व देयेन जहितं यशः प्राप्नुहि १ एवमुक्त्वा सुवासांसि ददौ त
 स्मै विनायकः ॥ सा च न त्वा तदव्ययं दैव्यं यौ दैर्यं प्राप्ति २ तस्याः श्वेदितशब्देन कपितं भुवनत्रयम् ॥ वदुर्नाम्रियं यौ तस्या एका शक्तिरिगिमी ३ जटिलाविकृता
 स्या च जगद्रक्षणलालसा ॥ विशालाभ्यां तु नेत्राभ्यां त्यजंतीं ज्वालं संवयान् ४ दहंती दैत्यसेनां सा ययौ सा च पपालह ॥ दर्शने पतितौ दैत्यास्तस्याः केचिद्र
 तासवः ५ अन्यत्वं कर्तव्यं कादागंतव्यं क्षुभं भवेत् ॥ केचिदुद्दुर्धावधावेदं कमुतावयम् ६ एवं कोलाहलं श्रुत्वा ययौ दिवांतकः पुरः ॥ सजं कृत्वा धनुः शीघ्रं
 शरानाशी विषोपमान् ७ समजं तस्या गात्रे दुर्धनं पाणि लघवम् ॥ आच्छाद्य भानुं तं नमूर्ध्ना बाणजालैस्तथा विधैः ८ सा प्रसायं महद्वक्रं विसर्वाद्रितं शरा
 न् ॥ तूणीरास्तस्य दैत्यस्य सर्वैरिक्तास्तदा भवन् ९ न तस्यास्त्वं सिरभ्रवद्वाक्षसस्येव मानुषैः ॥ देवांतं कक्षीणशक्तैर्दृष्ट्वा सा संन्यमायौ १० भक्षयामास ता
 न् दैत्यान् काश्चिद्वत्सा दपातयत् ॥ काश्चिद्रले विनिक्षिप्य चूर्णयामास चापरात् ११ असंख्यकोटी दैत्यानां अक्षिताश्चूणिता हताः ॥ चूर्णयंतीं पदाघातैः काश्चिद्दे
 वांतं कंययौ १२ तमुवाच तदा सा तु विशे भगवन् ॥ यत्र ते शेरैरे दैत्या मातुर्गता इव १३ ये अक्षिता मृतास्ते मे जठरे जीर्णतांताः ॥ तद्वीर्यासपपा
 लाशु मूत्रविड्मं विबह्ललः १४ यत्र यत्र प्रलीनो मूत्रत्रतत्रापि साययौ ॥ बभामस्वर्गलोकान्सपातालानि दिशो दश १५ ततः शिखांसमाक्रम्य मृदुवांतं प्राक्षि
 पद्ग्रे ॥ तया सह ततो बुद्धिर्विनायकमुपाययौ १६ ननाम तां पुरस्सूयमदृष्ट्वा तल्लोचनाम् ॥ पातयंतीं मुभयतस्तनावाताद्हनस्पतीन् १७ शरधाराश्वन
 वत्सवंतीं मंदगामिनी ॥ निराकरोत्करालां तां दृष्ट्वा देवो विनायकः १८ निराकृतायां तस्यां तद्गगद्द्वयोपतद्भुवि ॥ सोऽपि दुर्गधिरित्येव दूतैः सत्याजितो बहिः
 १९ स तु संज्ञां समाधत्वा चातूर्ष्णीं गृहययौ ॥ व्रीडितो यो मुखं श्रितां यातो म्लानो तिदुःखितः २० बुध्यानि वेदिता सा तु ननाम तां विनायकम् ॥ तां दृष्ट्वा जहसु
 बिभ्युर्मम्लुः पेतुश्चेकचन २१ ततः सैनं जगादाशुभं अक्षिता दैत्यवाहिनी ॥ सोऽपि देवांतकः पायौ निक्षिप्य स्यापितो मया २२ इदानीं वमांति स्थानं देहि देव
 दयानिधे ॥ ॥ देवउवाच ॥ ॥ वंचयिष्यामि तां दैत्यो गृहं स्वं दैत्यनाशिनि २३ तवापि पौरुषं ज्ञातं शक्रादिभ्यो धिक्मया ॥ विशक्नममैवैव विश्रांति तत्र
 गच्छ च २४ अहं तं सा धिष्यामि मां चित्तं कर्तुमर्हसि ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवमाकर्ण्य तद्वाक्यं दृष्ट्वा वक्रं विवशसा २५ सुखापपरमप्रीता मातुर्केयथा भ
 कः ॥ उदरे देवदूर्यस्य वर्लोकनिवासिनि २६ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे बुद्धि विजयो नाम पंचषष्टितमोऽध्यायः ६५ ॥ कउवाच ॥ ॥ शार
 दारैरेके तु श्वरात्रौ देवांतं कुतम् ॥ एकाकिनं निरीक्ष्य नमालिं गच्छ समुत्तुः १ आच्छादयं तं वदं व्रीडितं शंखं विबह्लम् ॥ अभाषमाणं कपतं वातयुक्तमिव द
 मम् २ पितो वाच ॥ किमर्थं वदेसे नैव स्वामवस्था तु मूकवत् ॥ इप्सि तं सा धिष्यामि यत्त्रालोका यदुल्लभम् ३ कउवाच ॥ पीत्वा वागमृतं तस्य सा वाधानमनाः

सुतः ॥ उवाचपितरंमातुर्निकेटेनिर्विशंक्या ४ ॥ पुत्रउवाच ॥ भवदाज्ञागृहत्वैवयोङ्ग्यातोविनायकम् ॥ शैराशीविषाकारैरसख्यैर्नाशिताःसुराः ५
 प्रवर्तिताजसृङ्गनद्योभ्रमासेनातुकाश्रयी ॥ ततएकामहाकृत्यादरीवक्कानभःस्पृशी ६ कागलेकशीपातालचपापर्वस्तना ॥ आगतादेवसेनायारक्ष
 णार्थममांतिकम् ७ सङ्गेननिहतासातुविव्यथैनेवकिंचन ॥ निक्षिमासर्वसेनामेतयातातदरीयगे ८ भक्षयत्येवसाणिशस्त्राणिशरसंबयात् ॥ साग्राग्रा
 गेविनिक्षिप्ययातादेवविनायकम् ९ स्निग्धत्वातद्भगस्याहंचालितःपतितोभुवि ॥ महांधकारेनज्ञातःपलाय्यगृहमागतः १० स्नात्वानदिजलेन तत्रा
 तोधोमुखस्ततः ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवंपुत्रवचःश्रुत्वारौद्रककुर्जगादतम् ११ उपायंतेवदाम्येकंनर्चितांकरुमहसि ॥ ततोमुहूर्तमालोक्यददौतम्मे
 महामनुं १२ अधोरस्यसबीजंतमुवाचजनकःपुनः ॥ शिवंध्यात्वाचंसंपूज्यकुर्वतुष्टानमुत्तमम् १३ होमंचतर्पणंविप्रभोजनंचदशांशतः ॥ शिवेप्रसक्नुंडाद्वि
 तुरंगोनिःसरिष्यति १४ तमास्त्यव्रजणंजयंप्राप्स्यसिनिश्चितम् ॥ कउवाच ॥ एवंपितुर्वचःश्रुत्वाप्राहुत्रोमुदाचतम् १५ उपदेशःकृतःसम्यगगि
 धिमस्यब्रवीतुमे ॥ ततोलेकंनिवार्यैवजग्मतुर्गृहमध्यतः १६ उभावारक्तवसनैरक्तचंदनचर्चितौ ॥ रक्तपुष्पाणिसंघ्नीयशिवंपुजतुस्तदा १७ अनुष्ठानंबहु
 दिनंचकतुःपरमादरात् ॥ अनुष्ठानेसमाप्तकुंडंचकतुरादरात् १८ षट्कोणंलक्षणैर्युक्तंमेखलायोनिसंयुतम् ॥ तत्राग्निविविधिवत्स्थाप्यपात्राणिचयथाविधि
 १९ पंचप्रेतासनगतौजुहुवुस्तौहविस्तदा ॥ सजानुभागमांसांनिछित्वाछित्वाचभक्तिः २० असृष्टेनमांसेनदुसोभूत्पावकस्तदा ॥ दशांशहोमेजातेतु
 पुपूजेवह्निदेवताम् २१ बलिदानंचकाराशुछित्वापुत्रशिरस्तदा ॥ तेनपूर्णहुतिंचक्रेविससर्जथापावकम् २२ ईश्वरस्यप्रसादेनपुत्रोस्यपूर्ववद्बभौ ॥ ब्राह्म
 णाभोजयामासतर्पणंतेयथाविधि २३ ततोरात्र्याव्यतीतायांउदितेचादिवाकरे ॥ ददर्शतुरंगंकृष्णंस्निग्धगंबलवत्तरम् २४ मनोजवंहेषितेनकंपयंतंजग
 त्रयम् ॥ पुपूजपरयाभक्त्यानिराज्यैन्यथाविधि २५ अलंकर्यालंकरणैर्मनुक्तामयैःशुभैः ॥ नमस्कृत्यद्विजान्सम्यक्पितरंपरिगृह्यच २६ आशिषोथ
 समास्त्यतमश्वंसुरांतकः ॥ शेषसेनांसमादायययौशेषंप्रकंपयन् २७ शस्त्रास्त्रैःकवचैःशूलैर्भातिसेनाधनुःशरैः ॥ आससादरणस्तंभंतयासहसुरांत
 कः २८ क्रंदंसुसर्वसैन्येषुसंत्रस्तादेवबाहिनी ॥ व्याप्तैरजसाव्योम्निनामज्ञायतकिंचन २९ पुनरप्यागतौदैत्यःसद्यःसेनाविवातकः ॥ सिद्धिसेनाचरा
 श्वप्राद्वनदुःखिताश्रुशम् ३० दृष्टारणागतंतुमिसिद्धिसेनासमुत्थिता ॥ हेषाभिःसिंहनादैश्चनादयंतीदिगंतरम् ३१ ततःशस्त्रप्रहारैश्चविजघ्नुरितरेत
 रम् ॥ सहस्वप्रहरामीतिप्रबोध्यजघ्नुरोजसा ३२ भुविजानुविनिक्षिप्यशरानाशीविषोपमान् ॥ आकर्णधनुराकृष्ययुधुस्तोपरस्परम् ३३ खेटानिचां
 तरेकृत्वायुयुधुश्चापरेतदा ॥ स्मृत्वापूर्वप्रहारंचपरिजुधुश्चकेचन ३४ पूर्ववैरमनुस्मृत्यरिपूश्चक्रैर्विरुपिणः ॥ कोपिवीराश्रियायुक्तोरिषुकिंशेषुचाग्रहीत्
 ३५ पाणिंवातैर्मुष्टिवातैःपातयामासमूतले ॥ कौचिन्मतौशिरावातंजघ्नतुरितरेतरम् ३६ ततोभ्रमांदैत्यसेनांद्वाप्तदुसुरांतकः ॥ अश्वंसंप्रेष्यश्वान्

ससेनासिद्धिविनिर्मिताम् ३७ अथहेषांसमाकर्ण्यकेचिन्मूर्छागताभूवि ॥ पतिताअश्वचरणै श्रूणिताश्चापेरसुराः ३८ त्रिशूलेनहताश्चान्येषुद्धनेचतथापर ॥ श
णजौलेनैकैश्चपातयामासवैसुरान् ३९ सर्वस्मिन्हन्त्यमानेनतुस्वसैन्ये सिद्धयस्तदा ॥ पलायनंसमालङ्घययुःसर्वाविनायकम् ४० इतिश्रीगोउ०सिद्धिपराजयो
नामषष्ठोऽध्यायः ६६ ॥ कउवाच ॥ सतच्छात्वामहाअर्थचकारनिजचेतसि ॥ ततोविनायकःक्रोधासिंहाखण्डरेणोत्सुकः १ स्वगर्जितेनचतदागर्जयवराग
नंदिशः ॥ कंपयन्सर्वलोकानामनासिपर्वतानपि २ ययौवेगेनमहातोदवान्नकसमीपतः ॥ प्रहस्यतमुवाचाथैदर्योदवान्तकस्तदा ॥ दैत्यउवाच ॥ कथंयातःशु
ष्कतालुनैवनीतानक्षमः ॥ युद्धायबालनसर्थयंगच्छमातुःस्तनं पिब ३ अदित्यांश्रुपाजातःकथंभूदस्वभागतः ॥ यतोदवांतकेनाद्ययुद्धमिच्छसिबालक ४ का
लोभिभेतिमादृष्टावृथात्वमनुमिच्छसि ॥ अतिकोमलगात्रवाद्वाशसमात्राविष्यसि ५ ॥ कउवाच ॥ इतिदैत्यवचःश्रुत्वाक्रोधसंरक्तलोचनः ॥ विनायकः
प्रहस्याहवमन्वक्राडुताशनम् ६ ॥ देवउवाच ॥ क्षीवोसिमद्यपानेनप्रायोवासन्निपातवान् ॥ असंबद्धयुक्किर्नवल्लग्नसमूढभावतः ७ वह्निर्देहतिस्वीहे
लधुर्वीयुसमीरितः ॥ त्वद्वाक्यनुन्नस्वाहंन्यादैत्याधामनधुध्ये ८ इदानींत्यजुर्विद्वतानांतकोविद्योतेमम ॥ त्वदर्थमवतीर्णोहं ब्रह्मभूतःसनातनः ९ स्थणो
वीरस्यगर्वेणकृतंतेसर्वपीडनम् ॥ अवर्धितस्यसंप्राप्तबुद्धिहीननधुध्ये १० त्रैलोक्यपीडयापापंयजाततवदुर्मते ॥ अलंतेकरथनेनाद्यदर्शयस्व
स्वपौरुषं ११ शक्तिपायोर्विनिर्गत्यकोवावक्त्रंप्रदर्शयेत् ॥ सहस्वप्रहरस्वद्यद्यदियुद्धंत्वमिच्छसि १२ श्रोत्राविनंस्युमद्यमूढभावात्त्वमिच्छसि ॥ कउवा
च ॥ ॥ एवमाप्राप्यतंदैत्यंसज्जं चक्रेधनुःप्रभुः १३ नरांतकगतिरस्यदातुमिच्छन्विनायकः ॥ टणत्कारेणधनुषश्चक्रेपेभुवनत्रयम् १४ आकर्णज्या
मथाकृष्यबाणंदैत्येससर्जह ॥ दैत्येनशतधाभिन्नःसबाणःपतितोभुवि ॥ १५ ॥ ततोदैत्योऽधनुःसंयुद्धत्वाचिक्षेपसायकान् ॥ धनुषस्तस्यशब्देनविनेदुःपर्व
तादिशः १६ हुंकारेणचतान्बाणान्पातयामासविघ्राह ॥ पुनर्विनायकोबाणान्बहूश्चिक्षेपदैत्ये १७ एकेनमुकुटंतस्यशरेणकर्णकुंहेले ॥ भूमौन्य
पातयेद्वोवाहूद्वाभ्यांविभेदच १८ ललाटंसायकैर्नैवततोदैत्योरुषान्वितः ॥ चचर्चदंतान्नेत्रेचविरुफार्यान्यानशरात्बहून् ॥ १९ ॥ छादयन्गमनंकाष्ठा
विससर्जविनायकम् ॥ निरास्यैकेनबाणेनसमभ्येतान्विनायकः २० स्वयं चक्रेमहंपंक्षणाद्गामयंविभुः ॥ अंधकोरोशोरेतरेयुधुयातेपरस्परम् ॥ २१ ॥
शरवृष्ट्याबाणवृष्टिर्निज्जनतूरुषान्वितौ ॥ शतशस्तौनिराकृत्यबाणवृष्टीउभाविपि २२ ॥ ततोदैत्योमहामंत्रंजप्त्वाष्टशतंसंख्यया ॥ मंत्रयामासतेनाशुवारणा
स्त्रेणसायकम् २३ तस्याजायथादुरासन्वारणाःकोटिशस्ततः ॥ चतुर्दतागिरिनिभामेरुमंदरद्वर्णिनः २४ येषामदवहानद्यःप्रादुरासन्समततः ॥ येषां
बुंहितमात्रेणनादितंभुवनत्रयम् ॥ २५ ॥ यथावनानां वर्षसुगर्जितेनमहामुने ॥ नाशयामासुरनिशं देवसैन्यानिगजाः २६ धावतांष्टलमास्तेगजायां
तिदिशोदश ॥ पादाघातैश्चस्त्वैश्वदंतोग्रैर्वीरघातिनः ॥ २७ ॥ सेनायाःकदुनंदृष्ट्वासिंहाक्षप्राक्षिपदिभुः ॥ तत्सिंहाःप्रादुरासन्शतशोथसहस्रशः ॥

२८ तेषां गजितशब्देन गजानि पतिता भुवि । सिंहादिदारयामासु गजगंडस्थलानि ते २९ सिंहनादैर्बृंहितैश्चैत्यशब्दैरेकशः ॥ त्रैलोक्यं कपितमभूद्वाः
 सर्वे विसिस्मिरे ॥ ३० ॥ उड्डीयो ह्यीयसिंहास्ते गजकुंभेषु पतिरे ॥ एवं ते निहताः सर्वे करिणः सिंहासं वयैः ॥ ३१ ॥ विरेजुरिन्द्रिनिहता वज्रेण वमहीय
 राः ॥ ततः सिंहाय दुर्द्वेत्यान् अक्षयतो दिशो दश ३२ निहते सर्वे सैन्ये तु चितामापसुरांतकः ॥ अयं बालोऽपि बलवान् दृश्यते कश्यपात्मजः ३३ इदानीं दर्श
 यिष्ये स्यमस्य स दंष्ट्रुवम् ॥ एवमुक्त्वा पुनर्बर्णमंत्रायामासैदं त्यद ३४ योजयामास धनुषि शार्दूलप्रसवं तदा ॥ आकर्णध नुराकृष्य मुमोच देववाहि
 नीं ३५ बाणः स च यथौशीघ्रं नानादयनगगनं दिशः ॥ यत्पुंसवायुना भग्नानि नेपेतुं दृष्टं सं चयाः ३६ प्रादुगासन्ननेकाश्चतः शार्दूलसंचयाः ॥ सिंहास्ते भक्ष
 यामासुः सिंहास्ते तं हितास्ततः ३७ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे अस्त्रयुद्धनाम सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ ततो दैत्यो बा
 णयुगं मंत्रायामासादरम् ॥ निद्रास्त्रेण तदा चैकं गंधर्वस्त्रिणचापरम् ३ वामजानुं पुरःस्थाप्य ज्यामाकृष्य ससर्जतौ ॥ तयोः शब्देन सहसा चक्रे भुवनत्रयम् ॥
 २ एकः सैन्ये निपतितो परो देवसमीपतः ॥ ततस्ताला मृदंगाश्च गंधर्वाप्सरसस्तथा ३ गानदृत्यानि चित्राणि पुरोपश्यद्विनायकः ॥ पतितानि च श
 स्त्राणि न बुबोध क्रातदा ४ मोहितो मंजुलरैर्वर्तव्यं नाभ्यपद्यत ॥ सैनिकाः सुषुप्तुः सर्वे निद्रास्त्रेण विमोहिताः ५ निशामुखे यथा बाला अव्यवस्थं
 हि शेरते ॥ स्त्रियोऽपि च तथाः सर्वाः सुषुप्तुर्विगतत्रयाः ६ देवांतकोपश्य देवं जहर्ष च जर्जत् ॥ ततः संस्थापयामास गुल्मानि परिबहु ७ देवसैन्यस्य
 महतो बलीवीर्युतानि च ॥ चक्रे कुंडं त्रिकोणं च भूमिमाधनपूर्वकम् ८ अष्टकुंभान् समानीय शतं संस्थान् प्रयत्नतः ॥ स्नात्वा पद्मानं च केनानाप्रतेषु सादरम्
 ९ दैत्यान् विहत्य शतो मांसराशिं महत्तरम् ॥ चकाराभिचरैर्दैत्यैर्वह्निं स्थाप्य यथाविधि १० दिगंबरजुहावाथमांसां निभं प्रपूर्वकम् ॥ सहस्रेतुहते पश्चाद्ब
 लिलुपूणां हृतिचयः ११ चकार कुंडमध्ये सोपश्य च्छाक्त्रिं क्षुधातुरात् ॥ नरमांसां नित्ये स ददौ पातुं चतान् वदन् १२ अदृष्टां तं परिज्ञाय प्रेतान न्यायथा पर्यत् ॥
 ततः साविहारायाता व्योमकेशीभयंकरा १३ विशालगतेन त्रितिकरालवदनाहणा ॥ उवाच परमप्रीताना दयंतीं दिशो दश १४ दृष्ट्वा स्मिरक्तमांसैस्तेन भ
 यं विद्यते क्वचित् ॥ तामुवाचाथैर्दस्योऽपि पुपूजे भक्तिभावतः १५ उपचारैर्षोडशभिः प्रणिपातपुरःसरम् ॥ ततो दिव्यां बरधरो नानालंकारभूषितः १६ देव्या
 अंकसमाद्यजगज्जलवत्तरं ॥ सोढ्वीयतेन सहितान भयवस्थिता भदत् १७ नानाशस्त्रधरा सोऽपि धनुर्बाणधरो बभौ ॥ तामुवाच रौद्रकेतुपुत्रः परम
 हर्षितः १८ कश्यपस्यात्मजो बालश्च लोबहलपुत्रा ॥ इदानीमत्र किं तेन कर्तव्यं कुचरेण मे १९ इदानीं सर्वे सैन्यानि शायिष्ये तवाग्रतः ॥ एवं ब्रुवति दैत्ये
 द्रेकाशिराजोऽष्टचक्रः २० ततो विनायकं राजा बोधयामास सादरम् ॥ ॥ कशिराजो वाच ॥ ॥ भूतभव्यं भविष्य ज्ञकं यथायां न बुध्यसे २१ गांधर्वैर्दैत्यर
 चितां कथं कोऽसि तत्र वै ॥ देवांतकेनाभिचरात्रिभिर्मांसाक्षसीभिः २२ ससैन्यं नाशयिष्यति तं सावधानमना भव ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवं दृष्टवचः श्रुत्वा

सावधानमनाविभुः २३ दुध्वातज्ज्ञानदृष्टवैश्वसर्वमायामयंतदा ॥ शरद्वयं विनिष्कृष्य मंत्राभ्यां परिमंत्रय च २४ घंटास्त्रेण खगास्त्रेण श्रोत्राकर्षणं भ्रमात्
विनायको मुमोचाथौ बाणौ विगेवत्तरौ २५ गजतौ घनवद्दुकमपुंसौ मास्तवे गिनौ ॥ सहसाच्छादयंतौ च सहस्रकरमंडलम् २६ घंटा नादः समभवन्म
हान्तर्वविमोहनः ॥ ततो घंटास्वनान् श्रुत्वा प्रोत्तस्थुः सर्वसैनिकाः २७ सिद्धयः सर्ववीराश्च युयुधुः शस्त्रपायः ॥ अपरस्तस्य सैन्येषु युक्तो बाणः खगास्त्र
तः २८ ततः खगाः प्रादुरासन्नान् रूपामहौजसः ॥ पक्षवातेनेषां तद्वाधं वलयमागतम् २९ अंधकारं यथा सूर्यसार्थेरुदयान्मुने ॥ ततस्ते पक्षिणः
सर्वे बभूवुर्दृत्य सैनिकान् ३० पक्षाघातहताः केचित् केचिच्चैव ग्रविक्षताः ॥ केचिद्भ्राज्यैव पातितौ दैत्याः प्राणां विहाय च ३१ हाहाकारो महानासीदित्यसौ
न्येषु सर्वशः ॥ ततो देवांतकोरोषां त्वङ्गास्त्रं प्राहिणोत्तदा ३२ तस्य व्यनिसाकर्ण्य च क्षुभ्रैर्न्यसागरः ॥ दिग्गजाश्च ततः खङ्गा जसंख्याता विनिःसृताः ३३
वह्निमंतश्च संघट्टात्सेनयो रूभयोरापि ॥ अग्निदग्धास्तदौ दैर्या निपेतुर्धरणीतले ३४ खगाश्च निहताः केचित् कोचिद्गधास्तथाग्निना ॥ अपरैर्ययुतां द्वादश
आथचकाशिरे ३५ असंख्यं खड्गप्रभया सेना च क्षुभ्रहोमुषा ॥ खड्गवृष्ट्या विनिहता देवाः पेतुर्धरातले ३६ केषां चिद्ग्राहवांश्चिन्नाः केषां चिन्मस्तकाः क
राः ॥ जठरे जानुभागे च पृष्ठभागे पराहताः ३७ निपेतुर्द्वपुंजेषु मृतेषु च गताः सर्वः ॥ अष्टसिद्धि कृताः सर्वाः सेना एवां विनाशिताः ३८ असृङ्गनघोदशदि
शोयाताः प्रेतवहास्तदा ॥ विनायकस्ततो दृष्टवैश्वसर्वमायानुता विक्रमम् ३९ बाणं निष्काशय मुहदं वज्रास्त्रेणाभि मंत्रय च ॥ आकंदनेन महता दैर्यसैन्ये मुमो
चतम् ४० पर्वताश्च द्रुमास्तस्य शब्देन पतिता मुवि ॥ तदस्त्रानलसंयोगाद्दिग्ग्राहः समजायत ४१ देदीप्यमानं सहसाच्छादयन् रविमंडलम् ॥ पक्षि
णो निहता दग्धास्तेजसा तस्य केचन ४२ संडितं तेन सहसा खड्गास्त्रं तत्सहस्रशः ॥ निर्ददाह तदौ दैर्यसेनां वज्रैरनेकशः ४३ सहस्रशो निहन्यंते एकया
वज्रधारया ॥ यतो यतो गमैर्यस्तत्र तत्रापतच्च तत् ४४ चुच्चूर्णमस्तकान्पादात्तदहस्तां स्फंधानुरुनपि ॥ धरां भित्त्वा गतौ दैर्यास्तान्प्यथ जवानतत् ४५ एवं
सर्वे हता दैर्या वज्रैस्तीक्ष्णैः सहस्रशः ॥ ततो देवांतकं जमुस्तां निवज्राणि सर्वशः ४६ सोपि बाणं समादाय मंत्रायामास यत्नतः ॥ रौद्रास्त्रेणाथ सञ्चयधनुषः कर्षणे
नतम् ४७ ससर्ज परसैन्येषु शिवनामां किं तु भ्रमम् ॥ नादयन् गगनं सोथ दिशश्च विदिशोपि च ४८ वमन्नभिकणान् दिक्षु प्रलयानलसन्निभः ॥ मूलोकादेव लो
काश्च भयाघातादिशोदश ४९ विनायकस्य सैन्येषु महाकोलाहलाभूत् ॥ तस्मिन्निपतिषोः पुरुषो वोरदर्शनः ५० निःसृतो भीषणमुखलैलोक्यग्रासय
न्निव ॥ जटिलो दीर्घहस्तश्च दीर्घपादो महोदरः ५१ धराधरो व्योमगोष्ठागिरिजिह्वैर्भयानकः ॥ वज्रास्त्रं क्षयामास क्षणात्स पुरुषो महान् ५२ विनायक
हंतु कामो यैतस्य आंतिकं क्षणात् ॥ ततो विनायकः शीघ्रं ब्रह्मास्त्रं समोजयत् ५३ मंत्रेण शतं संख्येन सार्धं केवगेवत्तरे ॥ आकर्ण्य कर्षणेन द्वेवामुमोच सहसा च तम्
५४ चक्रे तस्य शब्देन तारेण भुवनत्रयम् ॥ विस्फुल्लिगैर्दिशोदधान् प्राज्ञाथतीक्ष्ण ५५ ततोपि पुरुषो जज्ञेतादृशोतिभयानकः ॥ तावुभायुध्यतो व्योमि

परस्परजयैषिणौ ५६ नानाविधं मल्लयुद्धं चक्रतुस्तौ महाबलौ ॥ क्षणेनातर्हि तौ चोभौ न दृश्येते थकुत्राचिव ५७ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखण्डे अस्त्रयुद्धनाम
 अष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ कउवाच ॥ ततो देवांतकोतीव विस्मितो तं कयत्तदा ॥ यथा यथा मया मायाक्रियेतैस्य निवृत्तये १ तथा तथाप्यंबालो दर्शय
 त्येव पौरुषम् ॥ कदायं निधनं यायात्कदा स्वप्न्ये गतश्रमः २ इत्येवं चिंतय विष्टो धनुः सज्यमथाकरोत् ॥ अभिमंड्य शरं धोरं विसर्जय विनायके ३ ससायको
 बाणवर्षमनंतं कृतवान्विभौ ॥ शक्तिं च निर्ममो धारं त्रैलोक्यग्राससाहसाम् ४ ददर्श विभ्राजस्तातं दैत्यपुंगवम् ॥ वर्षतं शरजालानि तीक्ष्णानि सुबहून् यपि
 ५ ततोऽष्टसिद्धयशीघ्रं उड्डीय बलवत्तरम् ॥ दधुस्तांसहसाशक्तिमानि न्युस्ता विनायकम् ६ आनीय मानाहस्ताग्निः स्रुत्याथ पलायिता ॥ रोषात्ताभिर्दृश्यप
 तिरानायिसकचग्रहात् ७ अणिमानंतं तौ दैत्यो जघ्वा न मुष्टिना दृढम् ॥ मुष्टिवातं समासाद्य मूर्च्छिता निपपातह ८ लघिमागरिमाचाथ वशिमातं महासुरम् ॥
 यावल्लताप्रहारैस्तु निजमुस्तावदेवाहि ९ दैत्येन विधुता वेगाच्चरणेषु पृथक् पृथक् ॥ यावदास्फालयेष्टव्यानिः स्रुतास्तावदेव ताः १० प्राकाम्यं चैव मृत्युतिश्च जघ्न
 तुस्तंतो बलात् ॥ पपात मृतलैर्दैत्यो वमन्नग्निं मुखान्ततः ११ क्षणालभ्यततः संज्ञामाकरोत् हयं दृढम् ॥ शस्त्रपाणिर्वायुवेगो निजघान विनायकम् १२ दृ
 ढासिधाता देवो थकिंचिन्नमूर्च्छामवाप्तवान् ॥ निमेषात्सावधानो भूदधावैदित्यनायकं १३ हिरण्यकशिपुं विष्णुर्यथा वृत्रशर्चीपतिः ॥ शरं च कमलं पाशं मं कुशं
 च चतुःकरैः १४ विभ्राणः शुभ्रभिवीरि श्रिया परमया ज्वलन् ॥ गर्जित्वा घनवदेवो जघान दैत्यपुंगवम् १५ चतुर्भिरागुधैर्वेगाच्च बालतथापि सः ॥ आश्र
 यं परमं प्राप दृष्ट्वा शस्त्रं वृथार्थताम् १६ वज्रात्सारतरेनैतं दैत्यदेहं विनायकः ॥ ततो देवो राक्षसस्य धूम्राक्षस्य महायुधम् १७ वज्रं संवृण्य न्यसूयं मंडलादागतं तु यत् ॥
 तदादायाहने तेनैतं त्यंतं च्यत धाभवत् १८ नरो मापि च चालास्य तदप्याश्रयं मुत्तमम् ॥ ततो नानाशस्त्रवातैर्जघ्न तुस्तौ परस्परम् १९ मस्तकेष्टभ्रमगे च ह
 दये बाहुमंडले ॥ तयोः शस्त्रविधातेन जातो वह्निर्वसुधराम् २० ददाह न च तौ भीतौ युद्धमेवावपद्यतम् ॥ निशीथेत मसाव्याप्तो विरामं न समीपतुः २१ त
 तः कृत्रिमदीप्त्या तौ परस्परमयुध्यताम् ॥ ततो मायारौद्रके तु श्चेकसुरविमोहिनीम् २२ अदितिं सुदं गच्छत्वा दैत्यहस्तेन ये शयत् ॥ पद्मनेत्रापीनकुचांकुमारक्त
 भालिकाम् २३ मुक्ताहारं सुवल्यां दिव्यां शुक्रं विराजिताम् ॥ लावण्यलहरीं रुक्मविलसद्दिव्यकुचुकाम् २४ विनायकं निरीक्ष्य यरुरो दैत्यहस्ताग ॥ धावधावे
 तितं प्राह त्रासिताहं किमीक्ष्यसे २५ एवं ब्रुवत्या दैत्योऽस्याश्चिच्छेदं कुंकीबलात् ॥ अंशुकं च चक्रं सास्यामदेना विष्टचेतसा २६ उच्चैरुवाच देवसाकगता पुरु
 षार्थता ॥ लोकलज्जाभयान्मां त्वं निस्नेहा शुविमोचय २७ विनायको निरीक्ष्यैतां बाष्पकंठोरुषां न्वितः ॥ न सस्मरि विचारं शस्त्राणि जगलुःकरात् २८
 शुशोच ममातेयं कथमस्य करेगता ॥ धिग्नमस्य स्य जननी गता वस्थां दुरत्ययाम् २९ देवानां जननी चैव संप्राप्ता दुष्टसंगतिं ॥ काशिराजोऽपि तं दृष्ट्वा शोचंतं
 गणनायकम् ३० स्वयं शुशोच बहुधा लोकोऽपि नगरे स्थितः ॥ ततो देवांतको देवजगद्देव बहुधा तदा ३१ धिग्नमपौरुषं ते द्यानप्राणं त्यजसे कथम् ॥ निर्लज्जो

सिमुखंलोकेशयस्येवयोधुना ३२ त्वत्समीपं हनिष्येऽप्यशिरःकायात्खलाधुना ॥ इति तानि श्रुत्वा कथं श्रुत्वा देवो विनायकः ३३ त
 क्रियामास मनसि सत्यमेव वदत्ययम् ॥ प्राणत्यागाय किं यि विषं वा पाशं बधनम् ३४ उदेशं शस्त्रं संघातः कार्यो बाणमृत्युहेतवे ॥ इत्थं यावद्वैतयेत दुःखशोक
 समन्वितः ३५ तावदाकाशवार्णौ स शुश्राव च विनायकः ॥ सो वाच ॥ मायेरचिता देवदेत्येनं द्रुवुद्धिना ३६ अवधे हिरण्यं तोमूखाजहि निर्जं रिपुम् ॥
 ततः सासवधानो भूः ज्ञात्वा मायामयीं दुताम् ३७ जहर्ष च महाहृद्धिर्द्वैतं यंहं तु प्रक्रमे ॥ स्मृत्वा च तद्वरं शंभुदंतं तस्मै दुरात्मने ३८ उपक्रालं विनास
 वं शस्त्राणां निवृत्त्यावयि ॥ एवं तस्य वरं ज्ञात्वा प्रातर्द्युद्वानिर्ययौ ३९ दैत्योऽपि पुरतो पश्य द्रुद्धांतं तं विनायकम् ॥ आरुक्तयनं भ्राजन्मुकुटं कुंडलोज्ज्वल
 ४० दंतप्रकाशं रुचिं मुक्तादामविभूषितम् ॥ दिव्यांबरं सुधामानं व्योमस्य कपुष्करं विभुम् ४१ दृष्ट्वा देवां तं कोरुपं विभाय च विसस्मरे ॥ अर्द्धनशरीरं किं अर्द्ध
 गजसं परम् ४२ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे षोडशोऽध्यायः ६९ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवं वदति यावत्समभयभ्रांतः सुरांतकः ॥ ताव
 देवोऽधारेन संगेलुधुबालवत् १ कृत्वा पद्मासनं चारुगणेशः स्वप्रभ्रावतः ॥ उवाच चैनं दैत्येन्द्रं वरं स्मरन् निजं शुभम् २ सदैव यो रदं न चास्य धृत्वा हस्तद्वयेन ह ॥
 दोलयामास देहं स्वकं तरिक्षे मुहुर्मुहुः ३ यावत्पपात भूषणं कृत्वा दंतं सुरांतकः ॥ तावद्धारं ते देवः स्वदंतं लाघवाद्दिभुः ४ अहन्ते न दंते न मस्तके तं सुरांतकम् ॥
 जगज्जमहारवैर्गजग्विदिशोदिशः ५ चालयन् प्रथिवीं सर्वं पातालान्यखिलानि च ॥ द्विजाघातेन शतधा कारिदेहोऽस्य तत्क्षणात् ६ असृग्वाष्टिः प
 पाताशुगगनाभ्यघृष्टिवत् ॥ उत्पातं मे निरेल्लोकाः सर्वे भूतलवासिनः ७ दैत्यदेहगतं ज्योतिस्तं विवेश विनायकम् ॥ पश्यतां सर्वदेवानां प्रधानलोकितं पु
 नः ८ देहस्तु निपपातास्य धराप्रक्षेत्रि योजनम् ॥ चूर्णयन् वृक्षसंघातान् पर्वतान् पादेषु यतान् ९ एवं दृष्ट्वा गतं तस्य मौनिकाश्चादिशोदश ॥ याताश्च कातिचि
 न्नाशं प्राप्तास्तद्देहपाततः १० मुमुचुः पुष्पवर्षे ते देवाः स्वस्थानमागताः ॥ देवदुर्मुखा येन दुर्घृष्टं पटुं दुर्भिक्षवर्षैः ११ दिशश्च विमला आसन्व बुर्वा
 ताः सुसावहाः ॥ तेजांसि वल्लेखलोकानां प्रसन्नानि तदाभवन् १२ प्रतिक्लृप्तवानघ आसन्मार्गमागताः ॥ ततः शक्रादयो देवा मुनयस्तपुगुरो १३
 तुष्टुः पुरायाभक्त्या देवदेवं विनायकम् ॥ विमोचिता वयं बंधादेवांतं कृतादिभ्यो १४ उपेन्द्रदेवे देवद्रकार्यं स्मृत्वा तत्त्वया ॥ उपेन्द्र इति नाम्ना तव स्याति
 लोकैर्गमिष्यसि १५ वयं स्वस्वाधिकारेषु निरातं कावसांमहे ॥ स्वाहा स्वधा वषट्काराभिर्विष्यंति यद्देहहे १६ एवमुक्त्वा नमस्कृत्य देवं ते च प्रदक्षिणम् ॥ अनु
 ज्ञाता ययुः सर्वे स्वस्वस्थानं मुदं न्विताः १७ मुनयश्च तदा देवैर्हृषीकेशेति नाम च ॥ कृत्वा नत्वा ययुः स्वस्वमाश्रमं हर्षनिर्भराः १८ ततः सर्वधराधीशाः संपूज्य च प्रण
 म्य च ॥ ऊचुर्विनायकं देवमुद्धृता धरणीत्वया १९ दैत्यभारभ्रंक्रांतां तस्मात्स्वधरणीधिरः ॥ इत्युक्त्वा तो गताः स्वस्वपत्तानि तदाज्ञया २० ततः पश्चात्पश्य
 तिस्मकाशिराजो विनायकम् ॥ सिंहारूढं बालरूपं किं इतं बालकैः सह २१ बालोऽपि तं दृष्ट्वा दल्लिखितं परमादरात् ॥ उभावानंदभरितौ मुंचे तौ श्रुणिनेत्रतः २२

तत ऊचैवृषो देवं महद्भाग्यं यमोदितम् ॥ ब्रह्मादीनामगम्यं यत्परं ब्रह्म सनातनम् २३ तन्मे ह गोचरं नित्यं पूर्वं पुण्यफलोदयात् ॥ विश्वस्य कारणानां च कारणं त
द्विर्वाजितम् २४ वेदांते वेदां सद्व्यातिज्योतिषां तिषामपि भास्वरम् ॥ नानारूपमरूपं यद्बालरूपेण मे गृहे २५ क्रीडते स्वेच्छया पृथ्वी भारहारि मनोहरं ॥ कउवाच ॥
एवं श्रुत्वा स्तुतितस्य प्रसूत्या शृणु विवराद् २६ उवाच नक्षत्रं त्वत्तोया मिदूरं कदाचन ॥ ततो राजा पुजैनमुपचारैरनेकैः २७ ततो वादित्रनिर्वाहैर्बोदिशब्दैर्वि
मिश्रितैः ॥ सुरांतं कवचाद्वर्षयुक्तैः सेनाचरैः सह २८ विनायकं बालरूपं स्तुवाद्भिः स्वपुंगवौ ॥ विस्मय्य सर्वलोकां श्रद्धावासां सिचैकशः २९ तांबूलानि च
केषां चिदपुरस्कृत्य विनायकम् ॥ विवेश स्वगृहं स्मर्य हर्षानि भरमानसः ३० इति श्री गणेशेन पुराणे उत्तरखंडे बालचरिते पुरप्रवेशो नाम सप्ततितमोऽध्यायः ७० ॥
कउवाच ॥ अपरस्मिन्दिने ब्रह्मन् राजा भद्रासनं गतः ॥ अमात्याचारिमुख्यांश्च वृद्धांश्च सुहृदो द्विजा १ आकार्य च नमस्कृत्य जगाद हृदि संस्थितम् ॥ राजो
वाच ॥ विवाहाय तु पुत्रस्य समाहूतो विनायकः २ उपाता बहवो जातास्ते च तेन निराकृताः ॥ अदित्यै च मया प्रोक्तं शीघ्रं तितनयं शुभम् ३ आनयिष्ये तत्र बहु दिव
साजगमुं जसा ॥ स्वस्थेषु त्रिषु लोकेषु विवाहोऽस्य विचर्यताम् ४ ॥ अमात्या ऊचुः ॥ सम्यगुक्तं महाराजं विलेखो विघ्नकारितः ॥ जातो विवाहकार्ये स्मिन् रा
ते स्मिन्साविधीयताम् ५ विनायकप्रसादेन सर्वमव्याकुलं जगत् ॥ दूरस्थानां च सुहृदं प्रेष्यं तालं प्रपत्रिकाः ६ दूतांश्च सर्वसंभारान्कतुंगमेषु युज्यताम् ॥ कउ
वाच ॥ इति प्रकृतिवाक्यानि श्रुत्वा लोकाः समासदः ७ साधूक्ता मितितत्रोचुस्ततो राजा जहर्ष च ॥ ज्योतिर्विह्वलिग्रं दिनिनिश्चिकायतदैवसः ८ प्रेषयामास सु
हृदो दूतानां कारितुं शुभान् ॥ सामग्रीं कारयामास दूतैराग्रेयथाविधि ९ ततो मगधराजोऽपि सुतामादाय तां पुरीं ॥ आययुः सर्वसुहृदो नानादिग्भ्यः समागताः १०
उपायना निभूरीणि दुदुस्तेन्योन्यमादरात् ॥ देवतास्थापनं तौ च चक्रतुः सुमहोत्सवान् ११ सांगोपांगं विवाहं तौ सम्यक् संपादयन्तः ॥ तोषयामास तु वि
प्रान्सर्वलोकान्धनादिभिः १२ विस्मय्य सुहृदः सर्वास्ततो राजा विनायकम् ॥ भूषयामास विविधैर्भूषणैश्च कूर्चैः १३ अभ्यज्य भोजयामास स्वाद्वन्नं सह ब
धुभिः ॥ ततो रथं समाख्य सहेतनं नृसत्तमः १४ ययौ वादित्रनिर्वाहैः कश्यपाश्रममुत्तमम् ॥ ततो नागरिकाः सर्वे हित्वा कृत्यानि निर्ययुः १५ भोजनं पठनं
निद्राव्यासंगतस्य जुस्तदा ॥ अकृत्वा स्वस्वेष्वेते त्वरयानि र्ययुः पुरात् १६ ततो बालसहस्राणि रुरुधुस्तं विनायकम् ॥ अस्मांस्त्यक्तत्वा कथं यासि कथं निष्ठुर
तांगतः १७ गमिष्य इति पूर्वैः कथं नोक्तं प्रसंगतः ॥ अभुक्त्वा स्मद्देहासि कथं तं निजमाश्रमम् १८ कश्चिद्बालो दधारास्य पादपद्मं रुदन्मुहुः ॥ कश्चिर्स्नेहा
त्समालिङ्ग्य दधारकरपंकजम् १९ पौरांगनास्तथैवं बालाः सुग्धाः सयौवनाः ॥ विपर्यस्य निजाभूषा आयुस्तं विलोकितुम् २० यथापाथो निधिं सर्ववर्षका
ले स मुद्रगाः ॥ यातिं हंसा यथा मुकास मूहं मरुतो हारिं २१ अतिप्रीतिपुताः प्रोचुः कथं यासि विनायक ॥ अकस्मात्स्नेहमुत्सृज्य कथं निष्ठुरतांगतः २२ ॥ कउ
वाच ॥ ॥ रथादवतारासौ दृष्ट्वा तादृशं पश्यतः ॥ परिश्रान्तां न्धावमानान्स्वलतः पततोऽपि च २३ तानुवाच ततः सर्वान्मुहूर्तं त्वरयाजनाः ॥ दृष्ट्वा पश्यतः

शीघ्रमागतो नगराद्बहिः २४ इदानीं प्रार्थयेत् सर्वान्न्याय्याकरुणामयि ॥ अपराधास्तु क्षतव्यामयावः स दनेकृताः २५ नवत्याज्यः पारचयेयद्यदेवोद-
र्शनं भवेत् ॥ एतद्वाक्यमाकर्ण्य पौराः सर्वे शुचान्विताः २६ रोमांचाश्चित्तगन्तास्ते प्रोचुर्गद्गयागिरि ॥ जनाज्जुः ॥ नमायामा यिनस्ते स्ति सर्वस्य जगतः पि-
तुः २७ नपितात्यजते बालान्सापराधानपि ध्रुवं ॥ न चंद्रउज्जतां याति सुवर्णं न लितामपि २८ कथं निष्ठुरतां यातः कथं तु संसुप्तः ॥ पूर्वमेव नवागाश्चेत्
दशको न संभवेत् २९ चोरयित्वा कथं यासि स सर्वेषां नेमनां सिधुं ॥ कथं कार्यं कारिण्यामो नीतेषु नेमनस्सु च ३० जले नष्टे जलचराः कथं जीवन्ति तद्बुद्ध ॥ प्राणे
गते शरीरे किं प्रयोजनमस्ति नः ३१ कस्तत्र प्रतिकारः स्यादिक्षु श्रेयस्त्वतो विषं ॥ तस्मान्नो न यत्र त्वं यासि तत्र स्वर्गिके कारव ३२ तद्वचः परिकल्प्यासौ प्रोचे गद्गद-
यागिरि ॥ मुंचेन्नेत्राशु बहुलं सर्वं स्त्रिद्विद्वालकात् ३३ ॥ देव उवाच ॥ न खेदः सर्वदा कार्यो न विद्योगो मम ह्यचिद् ॥ सर्वोत्तरीभिर्णोपायहानस्यानं रूपाणिः
३४ न चित्तरयसमाधानं भवेद्बौचित्तेन मे ॥ मम मूर्तिमुद्रा कृत्वा पूजयेत्तु गृहे गृहे ३५ संकटं वोदयद्दुःस्थारस्मर्तव्यं हतदजनाः ॥ साक्षात्कारं प्रदास्यामि नाश-
यिष्यामि संकटं ३६ क उवाच ॥ वचनं तत्समाकर्ण्य नन्दुः सर्वनागराः ॥ नेमुः प्रदक्षिणीं कृत्य जयशङ्खैः प्रतुष्टुः ३७ गृहीत्वा ज्ञायुः सर्वपौराः स्वस्वं निवेशनं ॥ वि-
नायकोपि शीघ्रं सरथारूढो यौपुरः ३८ काशिराजेन सहितो मातृदर्शनलालसः ॥ सददर्शं परावृत्त्य मुखं परिकुमारकात् ३९ आक्रन्दतस्तानुवाच पुनर्यस्यै-
व्रजं तु हि ॥ चिंतानकार्यास्यं वो ब्रवीमि नादृतां क्वचित् ४० एवतां स परावृत्त्य क्षणास्स्वाश्रममाप्तवान् ४१ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे विनायकाश्च-
मं प्रति गमनं नमैकसप्ततितमोऽध्यायः ४१ ॥ क उवाच ॥ पूर्वमेव च दूतेन कथितो सौ विनायकः ॥ अदित्यै काशिराजेन रथस्थेन सहागतः १ ततः सातद्वियोगेन
धावमानायौ यौपुरः ॥ औत्सुक्यत्वरितवेदनां च लंपतितं स्वकम् २ दृष्ट्वा तां मुनिपुत्रां पिरथात्प्रस्कंधसत्वरः ॥ आययौ मातुरभ्याशमाखिलिं गच्छतां मुदा ३
आनंदं श्रुत्वा मुच्यमानौ चासौ पिबाष्पाणि चिरगतः ॥ मुहूर्तमेकभावं तौ गच्छेतां पश्यसि इव ४ ददौ स्नेहात्स्वस्थं चित्तास्तनपानं मुदादितिः ॥ प्रमृज्य नेत्रौ प्रायश्चात्रांतां
सि बह्वारं ५ ततो नानामतारां राजगौर्गद्गदभाषया ॥ राजोवाच ॥ नीत्वा विनायकं देवं यातास्तु बह्वारसराः ६ अतो न मातः कोपं त्वं मयि कर्तुं मिहाहं सि ॥
वियोगं नास्य सोऽनुचनशक्नोहं मुनिप्रिये ७ नटमिरास्ति पीयूषे नैदासि स्यं निधावपि ॥ दिने दिने न मे प्रमथयेत्पे नो गृहे ८ उत्थाता बहवो नेन पुरे नो विनिवारि-
ताः ॥ असंख्याता हातदित्यै देवाश्च मुदमापिताः ९ बहुला च कृता कीर्तिः स्थापिता यममेतवः ॥ पौरुषं च तथा नेन न कृतं नैद्वादिभिरुत्तमम् १० क उवाच ॥ एवं स-
र्ववृत्तांतं कथयामास सादरं ॥ ततो दिदिस्तु दध्यन्ने आभयित्वा त्यजद्बहिः ११ दुष्टदृष्टिनिपातस्य शान्तये बालकोपरि ॥ ततो बालं सृष्टपतिं निनाया अमण्डलम्
१२ कथय पौहिबहिर्यातो दृष्ट्वा पुत्रं सभूयति ॥ तौ तच्च नेन मुर्ध्नि तया बद्धं जलिपुटादुभौ १३ अखिलिं गुनिस्तौ च मूर्ख्यं प्राप्य मुदा तदा ॥ उवाच रुद्रकंठो सावके-
कृत्वा विनायकम् १४ काशिराज नोचितं ते बालं न त्वाविलंबनम् ॥ शीघ्रमेव नयिष्ये ह्यभिप्रेत्य कुरुत्वा न तदा कथम् १५ वियोगेनास्य तत्तानां भगानो भयेनानुप ॥

जाताशीतलतापुण्याद्दर्शनादस्यसांप्रतम् १६ ॥ कउवाच ॥ तत ऊच्येकाशिराजो निपीयमुनिभाषितम् ॥ उपविश्यासनेरम्ये प्राप्यानुज्ञां मुनेर्दृष्टम् १७ ॥ नृप उ
 वाच ॥ अस्यैव मायया जाता सत्यतामैशुनीश्वर ॥ महद्देवदेवेन स्वकीयमिति निश्चितम् १८ अवाप्तकामो देवोऽयं स्वकामवशागोमुने ॥ संपाद्य मम पुत्रस्य विवा
 हं समुप्रागतः १९ ॥ कउवाच ॥ तस्य दैत्यवधादीनिकर्माभ्यास्मै न्येददयत् ॥ ततो जहर्षतुल्यैः सुनिपलीमुनिभ्यः ॥ ज्ञात्वा पराक्रमं तस्म्यस्त्वपुत्रस्य गुणान्वहून्
 २० ततस्ते भोजनं च कुशहूसांनेन सादरम् ॥ दत्त्वा शीर्विचनं तस्मै विससर्ज हृत्पुनः ॥ शीघ्रं प्रयातो नगरं वाघोषमन्वितः २१ सोऽपि तां प्रणनामाथ प्रादक्षिण्येन निर्ययौ ॥ प्राप्यानुज्ञां नित्रयुगमान्मु
 चन्न श्रुमुहुः खितः २२ स्मरन् गुणगणं तस्य स्नेहनिर्भरमानसः ॥ शीघ्रं प्रयातो नगरं वाघोषमन्वितः २३ सर्वे नागरिका बाला विनायकादिदृक्षुः ॥ आग
 तादृशुस्तत्र ततोऽङ्घ्रिः खितमानसाः २४ निरीक्ष्य तं काशिराजं युगलं स्वस्वं निक्केत नम् ॥ अपरं द्युःसर्वपारां प्रच्छस्तं हृत्पुनः २५ द्वास्य इत्युक्तवान् देवानागतः
 सकथं दृष्ट्वा ॥ त्वं तु निश्चरामेव न त्यक्त्वा तं कथमागतः २६ ॥ राजावाच ॥ अत्यंतं प्राथितो देव उक्तवान्मां मुनिप्रियः ॥ वन्मूर्तिस्थापनं कृत्वासेव ध्वंसं सर्वमां २७
 वियोगो न च सर्वतीर्था मिणावः कथंचन ॥ ततस्ते कारया मासुर्मूर्तिधातुमर्थशुभां २८ दत्तुं ज्ञां त्रिनयनां सर्वभूषणभूषितां ॥ शूर्पकर्णी गजमुखीं सर्वाव
 यवसुंदरां २९ हुंदि रजेति नाम्नां स्थापयामासुरादरात् ॥ ऋत्विग्भिर्ब्राह्मणैरन्यैर्देवशास्त्रविशारदैः ३० प्रासादं परमं कृत्वा पुपूजुस्तद्दिने दिने ॥ येन
 येनैव कामेन पूजयेद्यो विनायकम् ३१ तं तं ददाति तस्मै स भक्त्या संपूजितो विभुः ॥ एवं नाना मूर्तिधरा भ्राजते तस्मै विनायकः ३२ विश्वेश्वर स्वनगरं याते सर्वसुरैः
 सह ॥ दिवा दासेचा विमुक्ते काशिराजे सुखं स्थिते ३३ विनायकं मुनिप्राह कश्यपं मातरं च ताम् ॥ अहं ते पुत्रतां यातस्तपसाराधितः पुरा ३४ भूआश्व
 हतः सम्यक्कृतौ दैत्यौ महाबलौ ॥ त्रैलोक्यपीडकौ दुष्टौ देवां तं कनरांतकौ ३५ देवाश्च साधवश्चैव राक्षसाः स्थापिताः परे ॥ इदानीं तु गमिष्यामि निजलोकं च
 रंतं नम् ३६ ॥ कउवाच ॥ श्रुत्वा वाक्यमुभौ सिद्धौ बाष्पं हतौ तमूचतुः ॥ वदते दर्शनं देवपुनरावां भविष्यति ३७ ततः समांतरं प्राह दर्शनं मे भविष्य
 ति ॥ भवान्यामंदिरे मातः सत्यमे प्रियभाषितम् ३८ एवं श्रुत्वा देववाक्यं पुनर्यावद्दत्तसौ ॥ तावदं तर्हि तो देवस्ततस्तौ खिन्नमानसौ ३९ कारया मास तुर्मूर्ति
 प्रासादं चातिशोभनम् ॥ विनायकेति नामास्य चक्रतुर्भक्तिरपरौ ४० तस्यां मूर्तौ ध्याता मात्रो नित्यं दर्शयते विभुः ॥ स्वात्मानं सर्वगं नानारूपिणं सविनायकः
 ४१ ॥ गृहसमदुःखाच्च ॥ एव कर्तौ समाख्यातं चरितं ते मया शुभम् ॥ विनायकस्य देवस्य श्रवणात्सर्वसिद्धिदम् ४२ धन्यं यशस्य मायुष्यं सर्वोपद्रवनाशनम्
 ॥ सर्वकामप्रदं सर्वपापसंचयनाशनम् ४३ पुनस्ते कथयिष्यामि सिद्धौ दैत्यवधायसः ॥ अवतीर्णः शिवगृहे मयूरेश्वरसंज्ञितः ४४ बाल्यात्प्रभृद्भुतानि नानाक
 र्माणि यो करोत् ४५ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखण्डे विनायकचरित्रकथनं नाम द्विसप्ततितमोऽध्यायः ७२ ॥ व्यास उवाच ॥ कथं ब्रह्मन् शिवगृहे मयू
 रेश्वरसंज्ञितः ॥ अवतीर्णः किमर्थं वाकिं च तच्चरितं पितः १ मयूरेश्वरसंज्ञा च कथं जाता विनायके ॥ एतन्मे सर्वमाचक्ष्व शृण्वंस्तु प्यामि न क्वचित् २ ॥ कउवाच

नेतायुगेमहदैत्यःसंधुनामाऽभवत्पुरा ॥ सहस्तेनबलिनाऽवतीर्णं नाशिवालये ३ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ शौनकस्यचसंवादंराज्ञाचक्र
पाणिना ४ मैथिलेविषयेराजागंडकीनगरेशुभे ॥ चक्रपाणिरितिख्यातःसाक्षाद्विष्णुरिवापरः ५ नगुणार्वाणंदंशक्याःशेषणास्यकदाचन ६ तेजसालोप
यन्भ्रातुलंबवणेनचमन्मथं ॥ मत्याबुहस्पतिस्केदंविक्रमेणबलेनच ७ येनेयंसकलापृथ्वीक्षणेनवशवर्तिनी ॥ कृतासर्वचराजनःसेवायांविनिर्वाजिताः ८
तुरंगाणांजानांचपदातीनांजयैषिणाम् ॥ रथानांचनयस्यास्ति संख्यानेजगतितले ९ साक्षाल्लक्ष्मीस्थिरास्यगृहेदर्शनगोचरा ॥ रत्नकांचनमुक्ताभिरा
शंभासयद्दिशः १० भद्रंभद्रकरंयस्यलोकानामलकोपमम् ॥ यस्यामात्योऽमहाबुद्धीसांबश्चैवमुबोधनः ११ सेवंतौस्वामिकार्यार्थदृणीकृत्यस्वजीवितम् ॥
यस्यासीत्पमदारम्यानाम्नोग्राचारुहासिनी १२ कुमुदानिविकासंतोदिवायन्मुखचंद्रतः ॥ अनेकभूषादीभ्यायानाशयिवाखिलंतमः १३ पातिव्रत्यगुणा
न्द्रध्रुयांतिसर्वाःपतिव्रताः ॥ एवंगजाबुधोमान्यःसदाविष्णुपरायणः १४ पुराणश्रवणेसत्कोधर्मशास्त्रपरायणः ॥ संतयाराहितःसोधदुःखमापदिवा निशम् ॥
१५ अपत्यंजायतेयद्यत्तत्तत्रश्रुतितत्क्षणात् ॥ अनेकव्रतदानानियज्ञाश्चकृतवान्बहून् १६ ततःसराजाकार्स्मिंश्चित्समयेनिजभार्यया ॥ आकार्यप्रकृतीपौरा
नविरक्तोराज्यसंपदि १७ उवाचसर्वादंदंचकोशराज्यंत्यजेधुना ॥ किमपुत्रस्यराज्येनस्वर्गहीनस्यमेधुना १८ यानिकर्मणिचमयापुत्रार्थंचरितानिच ॥
इवरापिणबुध्याचेत्कृतानिस्त्युयदातदा १९ मुक्तिःस्याद्बुभयोःपूर्वजन्मकर्मक्षयोपिच ॥ गतमायुर्बुध्यालोकावनंथास्येमुदाधुना २० सर्वप्रकृतिंसात्कृत्वायू
यंतद्वाक्यकारिणः ॥ गमिष्येहवंलोकस्तपस्तर्हृतायवै २१ कदाचिदिष्टसिद्धिश्चपुनर्यास्येनिजापुरीम् ॥ ध्रुवंमाज्ञांममपुनःप्रयच्छतानुजानाः ॥ ए
वंश्रुत्वातृपवचःसर्वैर्दुःखितमानसाः २२ अशुधाराःप्रमुंचंतःप्रोचुस्तंष्टृपसत्तमम् ॥ पौराजुबुः ॥ जननीजनकस्त्वंनःकर्यनिश्चुरतांगतः ॥ किमर्थंयजसे
नस्त्वमपराधंविनाप्रभो २३ विनाभवंतंनेजन्मवैधवमातरंशिशोः ॥ वयमप्यनुयास्यामोयत्रयातिभवात्प्रभो २४ कउवाच ॥ ॥ एवंवदत्सुलोकेषुष्टुपे
णाथागतोमुनिः ॥ शौनकोमुनिशार्दूलोजातवेदाइवापरः २५ वेदवेदांगशास्त्राणावकात्रैलोक्यविक्षुतः ॥ शक्रादिसुखंदोयोभूतभव्यभविष्यविव २६
तंदृष्ट्वपुरतोराजानानामोत्थायचासनात् ॥ स्वासेनेतमुपवेश्यपुणजपरयामुदा २७ मुक्तवंतंचविश्रातपादसंवाहनादिभिः ॥ चक्रपाणिरोवाचपुण्यांर्केफ
लितंमम २८ यजातंदेशंतेद्वसर्वपापहंशुभम् ॥ सर्वकामप्रदंनृणांदुर्लभंपापकर्मणाम् २९ ततःप्रोचमुनिश्चक्रपाणिंष्टृपतिसत्तमम् ॥ संतुष्टःपरयाभ
त्त्याप्रश्रयेणदमेनच ३० ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ मार्चितांकुराजंद्रमाचराज्यंपरित्यज ॥ पुत्रस्तेभवितासम्यक्मद्वाक्यान्नात्रसंशयः ३१ मयावार्णिनो
क्तपूर्वावृताहासोपिकर्हिचित् ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवमकारण्यतद्वाक्यंजहृषेराजसत्तमः ३२ अलंकारः३३ दत्तस्मैरत्नकांचननिर्मितान् ॥ वस्त्राणिचमहाहा

णिनचजग्राहवैमुनिः ३३ पुनःप्रोवाचदृष्टतिवयंवल्कलधारिणः ॥ निःस्पृहाःसर्वभोगेषुसर्वभूताहितेरताः ३४ स्तृष्टिसंहारकरणेसमर्थाःकरुणाब्जयः ॥ सा
 धूनांदर्शनरताःसुमलोष्ठाश्मक्रांचनाः ३५ विद्वत्सुनैवकमलास्थानंधत्तेकाचन ॥ तस्माद्वेदग्रहीष्यामिकांचनवंसनंशुभम् ३६ इतीर्थयात्राप्रसंगेनत्वामहंसमुपाग
 तः ॥ दिनानिचव्यतीतानिबहूनिनितवदर्शने ३७ कउवाच ॥ पुनस्तौनेमनुःसम्यग्दंपतीशौनक्रंमुनिम् ॥ पप्रच्छतुलुपायंतंतानोत्पादनेक्षमम् ३८ सर्वत्र
 ततपोयज्ञान्मत्वादानानिवैवृथा ॥ ततोब्रवीन्मुनिःसौख्यंतंसर्वार्थदंनृणाम् ३९ अनेकजन्मपापानांशमनंपुत्रपौत्रदम् ॥ मुनिरुवाच ॥ मासमात्रंत्रतकार्यमार
 भ्यभातुसप्तमी ४० कृत्वाभ्युदयिकंश्राद्धमातृपूजनपूर्वकम् ॥ अभ्यर्च्यगणनाथंचस्वस्तिवाच्याद्विजर्षभान् ४१ सुवर्णकलशेस्याप्यसौवर्गरविमंडलं ॥
 उपचारैःषोडशभिभिक्तिमावसमन्वितः ४२ रक्तचंदनमिश्रैश्चतुर्दुलैःकुसुमैरपि ॥ रक्तैर्नानाविधैरलैःफलेश्चिविधैरपि ४३ अर्घ्यैर्द्वादशसंख्यैश्चनमस्कारैःप
 रिक्रमैः ॥ स्तुतिभिर्गार्थनाभिश्चार्थयेत्परमेश्वरम् ४४ ततोऽक्षनमस्कारान्कुर्वीतकारयतीतवा ॥ प्रत्यहंक्षविप्रांस्तुभोजयेत्परयाधुदा ४५ गामेकांप्रय
 हंदद्याद्देदज्ञायकुटुंबिने ॥ ब्रह्मचर्यणतिष्ठेत्सपत्नीकोनृपोत्तम ४६ दीनांधकूपणेभ्यश्चदद्यादन्नंदयान्वितः ॥ मासतिसर्वभारान्ब्राह्मणायसमर्पयेत् ४७
 एवंव्रतंकृतेराजपुत्रस्तेमत्प्रसादतः ॥ यविष्यतिमहाख्यातःसूर्यभक्तिभुतःशुचिः ४८ कउवाच ॥ ॥ एवंव्रतंसमादिश्यशौनकोतर्हितस्तदा ॥ ततश्चक्रा
 रनृपतिर्यथादिष्टव्रतंतुतव ४९ पत्न्यासहविनीतात्सामूर्यभक्तिपरायणः ॥ ब्राह्मणान्भोजयामासयथेच्छलक्षसंख्यया ५० उपवासयुतःपत्न्यामासमा
 त्रंबसूवसः ॥ गोदानंचनमस्कारांश्चक्राकारयिद्विजैः ५१ सूर्यमंत्रंजपन्निर्यंतन्नामस्मरणसंदा ॥ ततःकदाचित्तत्पत्नीरात्रौस्वप्नेददर्शतम् ५२ निजभर्तु
 द्विजरूपंसेवितारंमनोरमम् ॥ चक्रमेकामरूपंतंमदनाग्निप्रणीहिता ५३ उवाचपरितप्तांगीकामोमेबाधतेष्टशम् ॥ ऋतुंमेदेहिभर्तस्वंनोचेन्मृद्युर्भवेन्मम ॥
 ५४ सोषिवंध्वंविनिश्चित्यतर्पितकामुकांचताम् ॥ स्वप्नश्चभर्तृरूपीसवितातामृतुदौ ५५ साप्रबुद्धाततःप्राहसमुत्थाप्यनिजंपतिम् ॥ नियमस्थेनकिं
 ब्रह्मंस्त्वयामेऋतुरर्पितः ५६ सउवाचततःस्तांतुनाहंव्रतमनाःशुभे ॥ उपवासरतःक्षीणोरागरभविक्तिमान् ५७ ततःपुनःप्राहसतीनान्यजानेकथंचन ॥
 त्वद्वृणैवव्यायामिसवितां व्रतंस्थिता ५८ ऋतुजेनचदग्धाहंवाह्निनांतर्गतनेह ॥ ततःपुनश्चक्रपाणिरुचेतांप्रियभाषिणीम् ५९ ॥ नृपउवाच ॥ ॥ दि
 तुष्टेसौसविताकातेनमस्कारैश्चभोजनैः ॥ ब्राह्मणानांगवादानैरुपवासैर्जपैरपि ६० आवासिद्विददौसम्यक्पुत्रस्तवभविष्यति ॥ कउवाच ॥ ॥ दि
 नंदिनेगर्भेवृद्धास्तस्यापोषिवद्धते ६१ सामुमुषुश्चंदनानिसोशीराणिनिषेवते ॥ लिलेपांगेचक्रपूरंतापोनास्याशाशमच ६२ नचाद्रवक्ष्यपवनैस्ततःसास
 सिभिःसह ॥ तत्प्राजसिंधुतरेतंगर्भगत्वामहत्तरम् ६३ आययौसाथाविश्रांताससिभिर्निजमंदिरम् ॥ निवेद्यर्भेत्रेत्यक्तंगृहकार्यरताभवत् ६४ ॥ इति
 श्रीगणेशपुराणेउत्तरखंडेसिंधुत्पत्तिवर्णनेनामित्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ त्यक्तेगर्भेत्यासिंधौबालेजनिमहाबलः ॥ तेजस्वीवि

कपालस्योर्दोर्विभालखिलोचनः १ रक्तकेशजटाभारश्चक्रपाणिस्त्रिशूलभृद्व ॥ बालशब्देन तस्याथ चर्कपुवन्नयम् २ आजानुबाहुराक्रांतुमियेषविष्टपत्रयम् ॥
 चुक्षुभेसागरस्तेनयादोमिर्मुनिसत्तम ३ तत्रस्थितस्तुबालोत्तैसमुद्रमुपशोषयत् ॥ त्रिसुहृदुवाच ॥ ॥ जिवनायममसुतेन्यएनं वृपालयम् ४ इत्यानि
 नायंतबालंसमुद्रोद्वपमंदिरम् ॥ तवपत्न्यात्याजिगर्भोदुःसहस्यभयोदरे ५ ॥ कउवाच ॥ दंपत्योः पुरस्ताप्यप्रोचयं द्विजस्तदा ॥ उग्रो बालस्ततो जा
 तोखिलोचकभयंकरः ६ इत्ययमथशब्देन कं पितृभुवनन्नयम् ॥ नेत्राभ्यानेक्षितुशक्त्योत्तरैर्नमुयानयम् ७ इत्युक्त्वा बालं कमुक्त्वा ८ तद्वेद्येसागरस्तदा ॥ तत
 एनं करभ्यां सांकाटौ दध्रेष्टपांगना ८ स्थापयित्वा दूदौ प्रेम्णा स्तनधानं मुदा ग्विता ॥ उभादां नंदयुक्तौ तौ दंपती पुनर्दर्शनात् ९ यथाचिरं योगनिष्ठो ब्रह्मा
 मृतं परम् ॥ तत आकारायामास ब्राह्मणान्मुहुरपि च १० ज्योतिर्विद्विवायस्य मिथुरित्यभिधांशुमान् ॥ राज्ञो चक्रेष्टपश्चात्स्यजातकर्मयथाविधि ११ कृत्वा
 ददौ ततोदानमनेकहर्षनिभं ॥ अनेकेभ्यो द्विजातिभ्यो ब्रह्मणि विधानि च १२ दापयामास नगरेपताकाभिरलंकृतैः ॥ वाचस्तु सर्ववाद्येषु शर्कांचगृहेभ्ये
 १३ गतेषु सर्वलोकेषु रक्तांग इति नाम च ॥ चक्रतुर्दंपती बिहादशमात्यौ समूचतुः १४ उग्रायास्तनयश्चायमुग्रमुद्राधरोपि च ॥ अयमुग्रेक्षण इति नाम्नाख्या
 तोभविष्यति १५ विप्रप्रसादन इति पौराणामप्रचक्रिरे ॥ ततः सर्वैर्यौ राजनारूपदायि विधास्तदा १६ ददुर्दृषापसोऽप्येतां नृदापयामास तस्मिन् ॥ व
 द्धेधे बालकः सोऽथ शुक्लपक्षे यथाशशी १७ यथा मिर्वायुवेगेन वधयेत्तस्मिन् ॥ तथारूपतेजसा बालः प्रवृद्धो गगनं स्पृशत् १८ क्रीडन्नेव सदा बा
 लोऽवृक्षान् गृहगतां बहून् ॥ उत्पाद्य पतयामास वासहतलैर्नह १९ अरण्ये श्रीहतातेन पर्वतास्थिर्निता दुमाः ॥ उद्दीपयं द्रहरिणं क्षणं जग्राह काहविद्व ॥
 २० जलावतारमार्गे तु रूढकापिकरेणुना ॥ मुष्टिघातेन बिभ्रिभिरिदं दमस्याऽपपातसः २१ एवं तस्याद्भुतकर्मदृष्टया लोकाविसिन्धिरैः ॥ जहर्ष जननी चारुय
 पिता ज्ञात्वा तिमानीषम् २२ एवं प्रवृद्धो बालोऽसौ तिमिधुना गामहासलः ॥ उवाच पिता रंयास्येत्पस्तममहृत्प २३ अनुष्ठित्या स्वर्गलोकं मूलोके वरसातलम् ॥
 आक्रमिष्ये यथायुर्भगच्छतीति मतिर्मम २४ एवमाकर्ण्य तद्वाक्यं दूतुः पितरैश्चितम् ॥ उत्कर्षे स्वस्य पुत्रस्य नित्यं प्रार्थयति पिता २५ जननी सर्वदेवभ्यो
 व्रतदानादिनापि च ॥ एवमाज्ञां मावाप्यैव नत्वा तौ सययौ वनम् २६ तत्र भ्रमद्दर्शयत्कासारं जलजैर्जुतं ॥ तत्र स्थातुं मनश्चेव विविकीर्भति हर्षितः २७ एकां
 गुष्ठेन मूभिष्ठ ऊर्ध्वं बाहू रविस्मरन् ॥ शुक्रोपदिष्टं मंत्रं जपन् वतनिश्चलः २८ दक्षिणे जानुनि सदा वामपादं निधाय च ॥ अंजलिं हृदि विन्यस्य ध्यायन् दिनमर्जित
 दा २९ शीतवातातपजलवृष्टिनां सहनोदृढः ॥ वायुमात्राशनस्तथैव ल्भीकाक्रांतं विग्रहः ३० यस्मिन्नात्रावशिष्टोऽपि जपत्येव महामनुम् ॥ एवं तस्य व्यती
 याय शरदाद्विसहस्रम् ३१ तस्यामिधोः जरीरं स्थास्तेषु मिशिरं विददा ॥ एवमुग्रं ततो द्वा प्रत्यक्षो मूहिवाकरः ३२ उवाच परमप्रतीतुशानेन तवाधुना ॥ वरं व
 रयचित्तस्य दास्यामि जीवितावधि ३३ मिथुरतदा कर्ण्यैव चोभयपितृभ्यां नुना स्वयम् ॥ देहभावं तोपश्यत्पुंती आस्करं प्रुम् ३४ नत्वा तत्पादकमलंबं द्वा

जलिपुटोब्रवीत् ॥ नमस्तेदीननाथायनमस्तेसर्वसाक्षिणे ३५ नमस्तेत्रिशशापब्रह्मविष्णुशिवात्मने ॥ नमस्तेविश्वव्यायनमस्तेविश्वहेतवे ३६ नमस्ते
दृष्टिबीजायसस्योत्पादनहेतवे ॥ परब्रह्मस्वरूपायदृष्टिस्थित्यहेतवे ३७ गुणतीतायशुदेगुणक्षोभविधायिने ॥ सर्वज्ञायज्ञानदानेसर्वस्यपतयेनमः
३८ धन्यमेजन्मदेशवंशोभेजनकोपिच ॥ जननीघतपश्चापिपिज्जातंतदर्शनम् ३९ वरदश्चेद्दिनेशत्वंदेहिमेसर्वतोऽप्यति ॥ तवप्रसादासंग्रामेजयेयं
सर्वदेवताः ४० वर्तमानाद्वेगगणान्नेममृत्युभवेदिति ॥ एवंतस्यवरान्श्रुत्वापरितुष्टोविभावसुः ॥ उवाचनिजभक्तंमनुष्ठानमृशंछाशम् ४१ ॥ सूर्यउवा
च ॥ नभयंविद्यतेदेवयोनिभ्योबृहस्पत्यवच ॥ नतिर्यभ्योननगेभ्योनदिवाननिशिक्वाचिव ४२ नोपकालेनसंध्यायाममवाक्याद्भव्यति ॥ मरणंतेनृ
पसुतयुहाणामृतआजनम् ४३ इदंयावत्कंठगतंवन्मृत्युर्नतेभवेत् ॥ निष्काशयेदिदंयस्तेतस्मान्मृत्युर्भविष्यति ४४ देवोयोवतरेत्कोपिपुण्ड्रकेशाग्रतो
दिवम् ॥ यस्यांगुष्ठनखाग्रेऽर्बुह्लाङ्गानांहिकोटयः ४५ सत्वांहनिष्यतिविधुरग्न्यस्मादभयंतव ॥ मद्हरयप्रसादेनसर्वदृष्टणमयंतव ४६ त्रैलोक्यराज्यंते
दत्तंनान्त्रकार्याविचारणा ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवंनानावरान्दत्त्वांतर्द्धिसवितातदा ४७ सोऽप्यानंदसमायुक्तोजगामनिजभंदिरम् ॥ जननीचपितातस्यमूर्ध्या
त्रायापलुर्बुद्धम् ४८ ऊचतुस्तंतदापुत्रंविहतिन्नवर्जितौ ॥ वितयाकृशतांयातौपश्यपुत्रदशभिमांम् ४९ तयोःपदौप्रणम्याहसपुत्रोहर्षनिर्भरः ॥ प्रस
न्नःसवितामहर्ब्रैलोक्यस्वामितामदाव ५० साधयिष्येतद्वरातांनर्वित्तंकर्तुर्महधः ५१ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउत्तरखंडेवरप्रदानंनमचटुःसप्ततित
मोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ कउवाच ॥ बुद्धिमंतंमुतंज्ञात्वासावितुर्वर्दपितम् ॥ राज्यंतस्मैद्दैतवैदेशकोशबलान्वितम् ५ पितावनययौतस्यस्वात्मसाधन
लालसः ॥ सतुपित्राभिषिक्तःसन्नराज्यंकर्तुमनेदधे २ श्रेणीमुख्यान्समाहूयप्रकृतीरधिकारिणः ॥ आस्थापयत्स्वाधिकारेभानचित्वांशुकादिभिः ॥ दि
र्दरेवेणस्वाज्ञायामंगेदोपमवोषयत् ३ दिग्जयार्थतोवीरानाज्ञापयत्सत्वरम् ॥ तेजसाहेपयत्सूर्यमतिभीषणविग्रहः ४ वीराभ्येप्रयांतिस्मविक
रालारुणाननाः ॥ नम्रनानाशस्त्रधराजश्छादितभास्कराः ५ ततो गजाश्चतुर्दतानानावर्णविमृषिताः ॥ ययुर्मेहाशृङ्खलिनःकंपयंतोवसुंधरा ६ महामा
त्रसमारुढाभ्यंचलाःपर्वतादव ॥ नानावर्णध्वजयुतादिग्गजानमेमुमिच्छवः ७ घंटाघोषेणमहतानादयंतोदिगंतरं ॥ अश्वारोहाययुःपश्चान्नानालंक
रणांन्विताः ८ असंख्यतूष्णधनुषांशस्त्राणांमंडलान्विताः ॥ सिंधुदैत्यश्चमूयधराजहयपृष्ठगः ९ मुकामालालसंकंठोघनुर्बालसत्कराः ॥ ख
ड्गसेदधेरोगच्छंश्चूर्णयन्द्रुमपर्वतान् १० यद्यन्नगरमुद्दिशयतिदैत्योमहाबलः ॥ तस्यतस्याधिपवीराधृत्वा निजनिजाधिपम् ११ स्वकीयनायकांचित्ते
मुद्रांतत्रन्यवेशयन् ॥ ततोऽन्येशरणंयातादासमावमुपागताः १२ कर्दांस्तानसत्कृत्स्नैवरक्षस्वपदेबलात् ॥ एवंसर्वान्वशंचकैदस्यकोव्यस्ततोऽव्ययुः १३
शुभोनिशुभोवन्नश्चपंचडःकालपूवच ॥ कर्दवासुरनामाचशंबरःकमलासुरः ॥ १४ ॥ कोलासुरोब्रवीत्तत्रपथात्रिपुरदैराद ॥ विजित्यलोकात्रि

तयमधिकारानिहिनोददौ १५ तथायच्छाधिकाराभोजित्वत्रिलोक्यमोजसा ॥ तेस्मिन्हतोशिवेनाद्यष्टोसिप्रबलोसुरः १६ नेतेपराक्रमतुलारुतातोपिलभे
त्काचिव ॥ तवाज्ञाकनुमिच्छामस्तस्वसेवामहाबल १७ एवमाकर्ण्यतद्वाक्यंसंतुष्टसिंधुदैत्यराट् ॥ ददावश्वानगजस्तेभ्योवस्त्राणिमूषणानिच ॥ १८ ॥
॥ ॥ सिंधुरुवाच ॥ ॥ प्रबलस्तुतदाहंस्यायंदाजेभ्येमरावती ॥ हरविष्णुसत्यलोकात्पातालानिचसप्तच ॥ १९ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ साधु
साध्वितिसर्वेषुबलसुसर्वदैत्याः ॥ जगजुश्चजहर्षुश्रवणादप्येकंपयन् २० नभूपयुद्धात्कंडूर्नेह्लिशमेवयुद्धतः ॥ शमंयास्यत्यतोजमुःशीघ्रमेवात्र
जन्दिबम् २१ ह्रस्वस्तेशक्रपुरीबाह्याणाहववित्तदम् ॥ मध्यंविविशुरपरेखंडंतोरत्नसंचयान् २२ कोलाहलोमहानासिदिवानातन्नगर्जतां ॥ ततःसभामध्य
गतोहरिर्दूतमुखात्ततः २३ शुश्रावदैत्याभिगमंवेष्टितांचिनिजापुरी ॥ शीघ्रमैरावतारुढोवज्रहस्तोभिरान्वितः २४ आययौतेनदैत्येनयोद्धुकामःसुराधि
पः ॥ केचिद्रूचुःसुरास्तत्रानयंयुद्धक्षमोहरे २५ विनारमापतिचास्यनसमोदृश्यतेक्काचिव ॥ यावद्दत्सुतेष्वेवंतावद्वैत्योमहाबलः २६ शक्रसुराणैर्युक्त
मविध्यच्छरवृष्टिभिः ॥ तावदेवगणाःकोचित्पलायनपराययुः ॥ २७ ॥ ततोधावन्महद्ग्रासैर्गर्जमानोरुषान्वितः ॥ शसनदैत्यगणान्स्वर्गान्वज्रोद्यतकरोऽ
रिहा २८ अहनदैत्यराजंतेभस्तकेवज्रतोदृढम् ॥ समूहमिहर्ताप्रायान्मुहूर्ताग्निरुत्थितः २९ उवाचचहरिर्गच्छस्वक्षयंक्षयंव्रज ॥ मममुष्टिप्रहारेणकालो
मृत्युगमिष्यति ३० तत्रक्रागणनानोस्तिनाशृणोतद्वरिवचः ॥ रोषाविष्टोमहदैत्यस्ततोमुष्टिप्रहारतः ३१ बिभेदरावतकटंरुधिरौवप्रवर्षितम् ॥ ततउड्डी
यदैत्यस्तच्चतुर्दतानधारयत् ३२ अपातयद्गजपतिमाश्रयैहरिराययौ ॥ दधारचहरिर्पदिपोथयद्यावद्वतम् ३३ तावत्सूक्ष्मेणवपुषानिर्गतोहस्तमध्यतः ॥
जगामदूरेदंशंसमनसाप्रशंसतम् ३४ नैतादृशंबलंष्टमतिष्ठेन्मृतोभवं ॥ ततोमरगणैःसार्द्धंशरणंतंहरिहरिः ३५ जगामवपुषान्येनविस्मयैरावतगजं ॥
सिंधुदैत्यस्तुसेषेषुदेवेषुविहृतेषुच ३६ इंद्रासनसमारुढोदैत्यद्वेदेनवेष्टितः ॥ ददौपदानिदेवानोदैत्येभ्यःसकलानिसः ३७ ततःशुभादयौदैत्याःस्थितास्तेषुनिरा
कुलाः ॥ नमस्यतोसुरपतिप्रशंसंतोबलाधिकं ३८ नानावादित्रिनिर्घोषैर्नांदयंतस्त्रिविष्टपं ३९ इतिश्रीगणेशपुराणेउत्तरखंडसुराजयोनानामपंचसप्ततितमोऽध्यायः
७५ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ वैकुण्ठेसुखमासीनमगतोमरसंयुतः ॥ हरिर्हरिनमस्कृत्यनिजगादप्रयोजनम् १ ॥ इंद्रउवाच ॥ किंनजानासिगोविंदसिंधुदैत्यकृ
तामिमाम् ॥ आपदंनोमरावत्यादुष्टैराक्रमणंकृतम् २ तेनसाङ्कछतंयुद्धंयथाशक्तिस्मैसह ॥ नसजुंक्षेमोदैत्योतस्त्वांशरणमन्वियाम् ३ नत्वांविनागतिर्नो
स्तिस्त्वदात्मगतिर्हिनः ॥ निर्दालयैनंनोदेहिस्थानानिजगदीश्वर ४ ॥ कउवाच ॥ श्रुत्वाहरिवचोविष्णुश्चित्ताश्रयसमन्वितः ॥ उवाचतंनमीःकार्योप्रविजे
ष्येऽसुरंक्षणात् ५ एवमुक्त्वा हृषीकेशोऽरोहनिजवाहनम् ॥ तदुद्धनिनचतदाचकंपेभुवनत्रयम् ६ पतिताजनौदृक्षाःपक्षिदंस्मन्विताः ॥ किरिटकुंडलधरो
वनमालाविभूषितः ७ कौस्तुभाचिर्लसदृक्षाःकस्तूरीतिलकोज्ज्वलः ॥ शंखचक्रगदापद्महस्तोयतोमरावती ८ ज्ञात्वादेवगणान्प्राप्ताङ्गरुढासनसंयुतात् ॥ युवा

याजमुसुरानानाशस्त्रधारास्तदा ९ धनुश्चक्रधरोदैर्यः सतूणोहयसंगतः ॥ सिंधुरप्यागतोरोषाद्योद्धुकासोमहाबलः १० ततः कुबेरोवरुणोवायुरग्निः पुरंदरः ॥ सो
मो मित्रश्च भौमश्च नासत्यौ मदनोपि च ११ ततो भवद्वंद्वयुद्धं सिंधुदैत्ये पुरःस्थिते ॥ प्रचंडो वरुणेनाजौ कलेन च यक्षराट् १२ वृत्रेण शतयज्वाचिनिशुभ्रः पवनेन च ॥ शुं
भोपियुधेतत्र विष्णुना प्रभविष्णुना १३ वह्निश्चंद्रेन मुंदेन सोमश्च युयुधेऽशं ॥ कदंबेन च भौमश्च मदेन च शंबरः १४ नासत्यौ कालदैत्येन सर्वेष्वच सैनिकाः ॥ श
स्त्रैश्चैः प्रजमुस्तेर्मस्थानानि चासकृत् १५ केचिद्युधिर्महलीलया युद्धदुर्मदाः ॥ परस्परं शस्त्रघातैः केचित्तत्र प्रपदिरे १६ मृता मुसुर्षवः केचिद्व्याघ्राश्चैव वलिगरे ॥
जयंपराजयेन प्रापुः क्वाचित्कमेव च १७ ततो वृत्रासुरः शक्रमहनमुष्टिघाततः ॥ मस्तकं मस्तकेनैव निजघ्नतुरथौजसा १८ एवं हस्तेन हस्तं च पादां पादेन जघ्नतुः ॥ व
क्षस्थलेन वक्षश्च ततो वज्रेण सोहनत् १९ जघान वृत्रः शक्रं तं सोपतन्मूर्छितो भुवि ॥ यावत्पलायति पुरो वमनं केमुखा दृष्टु २० ततः पातभूषे हतो मूर्छागतो भृशम्
पुनः संज्ञामवाप्यैव वज्रकलेन मुष्टिना २१ जघान वृत्रः शक्रं तं सोपतन्मूर्छितो भुवि ॥ यावत्पलायति सुरो वमनं केमुखा दृष्टु ॥ तावद्वैद्या योद्धुका मांसमीयुः सर्वतो दि
शं ॥ दृष्ट्वा पराक्रमं तेषां भवधानं दधेत दा २२ एवं ये ये द्वंद्वयुद्धं कुर्वन्तो देवतागणाः ॥ ते सर्वे भगदपस्तु पलायनमकुर्वन्त २३ एवं देवेषु भग्रेषु गरुडं प्राहिणो द्वारिः ॥ चक्रदीप्त्या
खदीप्त्या च आसयन् विदिशो दिशः २४ अहनच्चक्रधाराभिर्दैत्यश्रेणीरनेकशः ॥ केचिद्वृत्राननदित्याः केचिद्वृत्रा शिरोधराः २५ केचिच्च शतधा जाताः शीर्णिजानूरुबा
हवः ॥ केचिच्च शरणं यातानममारजनार्दनः २६ सर्वमहाबलदैत्या मुक्तिं हरिहतागताः ॥ मेदो मांसं वहानयः सद्यस्तत्र प्रवर्त्तिताः २७ ततः शंखनिनादेन हरिः सर्वं
व्यनादयत् ॥ एवं जयति गोविंदे सर्वेषु भादयोसुराः २८ तमेव योद्धुमाया ताद्वंद्वयुद्धं विहाय तत् ॥ विराड् रूपेण भगवान्धृत्वा तां श्रुतरोसुरान् २९ भिडिपालेन पाषाणं
यथाक्षिपति मानवः ॥ तथा चंदं च मुंडं च निशुभं शंभुमेव च ३० आभयित्वा क्षिपद्भूम्येकस्वामिरद्वारम् ॥ ते मूर्छां परिभूयैव पुनश्चाहिर्निगताः ३१ हृदि प्रचंडं दृ
ष्टु वृत्रं मुष्टिप्रहारतः ॥ जघान हरि रव्यग्रः कालं कमलमेव च ३२ भौमासुरं च शिरसि कदंबं च क्वाततः ॥ कोलासुरं च गदया विव्याध हृदि माधवः ३३ ततः सिंधुर
गात्तूर्णकृतकोलाहलारवः ॥ दिग्गतान्नादयन् प्रोचैव बलं ते दर्शितं हरे ३४ मभापि पौरुषं परशयनं च गंतुं न वमर्हसि ॥ न मे दृष्टिगतो जीवन्नरिपुर्याति कदाचन ३५ भू
तभगव्यभविष्यज्ञा किं पूर्वं न विचारितम् ॥ यस्य शब्देन च शृंगं कपेत्तेभ्युवनत्रयम् ३६ तत्पुरुः कथमायातः खद्योत इव पूषणम् ॥ ततो मरणाः प्रोद्धुर्बलं तं सिंधुदैत्यपं ॥
३७ शूरान हि प्रजल्पति दर्शयत्येव पौरुषम् ॥ अस्माकं न हेराज्ञानो चैव ज्ञातधामवेः ३८ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे षट्सप्तमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥
कञ्जवाच ॥ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा क्रोधाद्बह्निं कणाचमम् ॥ यथासिंहो गजानीकं याति तद्वद्यैः सुरान् १ सिंधुमुष्टिप्रहारेण जघान बलमुदनम् ॥ पपात सधरा
पृष्ठे वाताहत इव द्रुमः २ आलदेशे कुबेरं च हनौ च वरुणं गमं ॥ पृष्ठदेशे जघानासौ चक्रावातेन दैत्यराट् ३ तालुदेशे पापकंचमन्मथं लतया हनत् ॥ अनिलपादघाते
नशनैश्चरमपोथयत् ४ सोमं भौमं आभयित्वा तस्याजभूतले बलात् ॥ पृष्ठभागं हनन् चैव सनकं च सनंदनम् ५ नासत्यौ नारदश्चापिकुत्रापि च पलायिताः ॥

ततपलायिताः सर्वे दृष्ट्वा वीर्यसुरास्तदा ६ पतितामूर्छिताः केचिदैवश्चेक्रेण माधवम् ॥ शुष्टिदेशजधानासौ चक्रंतस्यापतद्भुवि ७ माधवो गदया मूत्रप्रिद्वये शंतमताडयत् ॥ वंघ्रियत्वा च शतधा गदांस्वां च ग्व्यचिक्षिपत् ८ ज्ञात्वा पराश्रमंतस्वप्नोचेतं मधुमदनः ॥ वरयस्व वरं देययत्ते मनसि वर्तते ९ नैतादृशो मया दांशि पुरुषार्थो सुरेक्षिचिद्व ॥ ततो ब्रवीद्वैत्यपतिः परमाह्लादं संयुतः १० यदि दृष्टो सिद्धेशया दिदेश वरो मम ॥ गंडकीनगरे मे त्वं परिवारयुतो हरे ११ सर्वकालं वसविभो नान्यथा चेव परम् ॥ तत ऊच्ये महो विष्णुः स्थास्यामि नगरे तव १२ दत्तो वरो यतो नूनं ततो स्मिद्वशस्तव ॥ ततः ससत्यलो कंचकैलसि वैष्णवे पदे १३ आस्थापद्वैत्यपतीन् स्वयं शक्रपदे वसत् ॥ तन्नाप्यन्यं स्थापयित्वा रामपति युतः स्वयं १४ वाघदुंदुभिनिघेषैः स्वपुरीं गंडकीययो ॥ भुवंति बंदिनस्तंतुने दृशो भूयुः १५ येन विष्णुर्गृहं स्वीयांजिजानायि सुरावद्बहून् ॥ दृष्टुर्नगरास्तस्य समीपे वरुणं हरिम् १६ कुबेरं देवमुख्यां श्रुततः स्वभ्रवंतं ययुः ॥ ततः प्रोचे हरिर्द्वैत्यो गंडकीनगरे सुखम् १७ विहरस्व भौः सार्द्धं ततः सोपि तथा करोत् ॥ परितो दूरतो नैत्यो दैत्या नन्या न्यवशयत् १८ ततो देवा हरिं प्रोबुः किं कृतं गरुडध्वज ॥ त्यक्त्वा स्वविक्रमं किं वस्थितोऽयानं दर्निभरः १९ कथं काराग्रहे प्रमास्युलोकं गताः कथम् ॥ कथं मतो मे वेदस्य भोगस्य जगदीश्वर २० तत ऊच्ये हरिः सर्वाङ्कालो हि दुरतिक्रमः ॥ कालेन जायेत सर्वहंसे तव धर्मे पिवा २१ तस्मात्कालं प्रतीक्षध्वं कालं न ग्रासिष्यति ॥ एवंजित्वा त्रिलोकीं महाबलपराक्रमः २२ ततो दैत्योजगौ सर्वदृष्टांतं पितरौ सुदा ॥ आशिषं ददुस्तौ च ज्ञात्वा पारुषमस्य ह २३ ततो दैत्यो दुष्टमतिभूतले समयाषयत् ॥ देवद्विजगवामर्चा क्रियते येन केनचित् २४ संहतं यो धवासाधुरा नेथो मम सन्निधौ ॥ प्रतिमायन्नयन्नस्यात्ता अं क्वानि क्षियेज्जले २५ मयैव प्रतिमां कृत्वा पूजयंतु गृहेऽहं ॥ प्राबोधयन्मिथुवचो दूता एव स्थले स्थले २६ अं क्त्वा प्रासादमूर्तीं श्वतो योगाधेयचिक्षिपुः ॥ सिधोश्च प्रतिमां कृत्वा स्थापयन् परमादरात् २७ पूजार्थं राक्षसाश्चापितो यातानि जंपतिम् ॥ ऊचुर्बैनायक हरिः हरिभुरभादिकाः २८ प्रतिमाः प्रविभज्या शुक्षिमाः सर्वा महाजले ॥ तवैव प्रतिमास्तत्राश्रयिता राक्षसा अपि २९ पूजार्थं स्थापिताः स्वाभिन्मजागता श्रुतवांतिकम् ॥ एवं धर्मस्य सर्वस्य विच्छिन्तिः समजायत ३० यज्ञदानस्वधा स्वाहा वषट्कारा ब्रह्मचरोत् ॥ देवद्विजगुरुणां च पूजनं कंचन भवत् ३१ मेरुयाताः ऋषिगणाः केचित् भंशमुपागताः ॥ एवमैलोक्य प्रबलद्वैया जाताश्च राक्षसाः ३२ विलिननिधनं प्राप्ताः साधवो द्रवतागणाः ॥ यथा देवगणामोक्षं सिधोः प्राप्ताः शृणुष्व तव ३३ ॥ इति श्री गणेशपुराणे उत्तरखंडे सप्तमस्तुतिमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ कउ वाच ॥ ॥ सर्वे निगृहिता देवाः सिधुना प्रभविष्णुना ॥ तस्यैव च धोपायं चिंतयामासुस्तुकाः ३ हरिरुवाच ॥ सर्वेषां संयतज्ञाप्रकर्तव्यः कार्यनिश्चयः ॥ तस्मात्सर्वेषु बंधमंत्यस्य यथा भवेत् २ ॥ ॥ कउ वाच ॥ ॥ इति शक्रवचः श्रुत्वा द्रुवन्महादुयः सुराः ॥ ईश्वरः सर्वकृताः स्तिसकलपणकरिष्यति ३ स येन तुष्यते देवः स उपायो विधीयताम् ॥ स एनं परिभूस्त्वेव नः पदानि प्रदास्यति ४ ततो वत्सृप्रधानो नैतौ बृहस्पतिरभापत् ॥ स्वल्पया पूजया सद्यः प्रसन्नो जातये

विभुः ५ चराचगुरुः सद्यः सर्वैः प्राथ्योऽसुरांतकः ॥ ॥ देवाऊजुः ॥ ॥ कोदेवः प्रार्थनीयस्ते सतो वाचस्पतेवद ६ तस्य तुष्टिकरिष्यामस्वपदप्राप्तये सि
 लाः ॥ ॥ गुरुत्वाच्च ॥ ॥ सृजते पातियो विवंधं तिरुपन्नयामकः ७ अजीजीबीजभूतश्च शेषवाचा मगोचरः ॥ नियो ब्रह्ममयो ज्योतिः स्वरूपः शास्त्रगोच
 रः ८ अनादिमध्यनिधनो निगुणो यो निरामयः ॥ बहुरूपैक रूपश्च अस्य नामाखिला जनाः ९ गृहीत्वा सर्वकर्मेषु सिद्धिं याति निजेप्सिताम् ॥ संकष्टहरते भ
 क्त्या पूजितः सविनायकः १० आराधयंतु सर्वे तं सर्वः सिद्धिं विधास्यति ॥ माघस्य कृष्णपक्षोत्तमं दशोऽधुना सुराः ११ चतुर्थी भौमयुक्ता स्य प्रिया विघ्नहरस्य ह
 ॥ स एव प्रकटीभूय दस्यते स्वपदानि नवः १२ सिंधुमंसं निहत्यैव नानात्रकार्या विचारणा ॥ यथा कामयेत यो यस्तत्सर्वं प्रदास्यति १३ ॥ देवाऊजुः ॥ सम्यगुक्तं
 गुरो वाक्यं येन तृप्ता वयं मुने ॥ महास्रोतो वहा ब्रह्मस्वकर्णधारोऽसि सांप्रतम् १४ ॥ कउवाच ॥ न तस्ते शक्रवरुणकुबेरमधूदनाः ॥ गुरुभौमशशिना अयमाहयनि
 लकादयः १५ पंचामृतं गंधमाल्यं शर्मदूर्वाश्च पल्लवा ॥ फलान्यरण्यजातानि विविधानि च द्रुतिकाः १६ अशर्कराः समदाय गंडकी तानदीयुः ॥ मंडपं विपु
 लं छत्वा भंक्त्वा दृक्षानेन केशः १७ लताभिः कदलीस्तम्भिः सुच्छायं च सुशीतलम् ॥ साधनानि च क्रियाः कृत्वा मूर्तींश्च कुटुशोभनाः १८ सिंहा रुढा दशभुजा दशा
 युधविराजिताः ॥ वैनायवर्गः करिगरानाभुषा विराजिताः १९ सिद्धिदुद्धियुताः पार्श्वे करि टंकुलं ज्यलाः ॥ पीतवस्त्रपरीयानाः सर्पधूषा विराजिताः ॥ तस्मि
 न्महं पमध्येताः स्थापयित्वा यथाविधि ॥ प्रपूजुः परया भक्त्या षोडशैरुपचारैः २० पंचाहृतैः शुद्धजलैर्दक्षगंधादिदार्पकैः ॥ नेत्रद्वौर्द्विधैश्चैव फलरासाति कैः शु
 भैः २१ एवं संपूज्य ते मंत्रं जेषुः सवितुस्तुष्टये ॥ अस्तं याते सवितरि संध्यां कृत्वा स्तुवन्विभुम् २२ ॥ सर्वऊजुः ॥ दीननाय दयां विधेयं गिहृत्पद्मं स्थित ॥ अनादि
 मध्यरहितस्वरूपाय नमो नमः २३ जगद्धा सचिदभासज्ञानगम्य नमो नमः ॥ युनिमानसविष्टाय नमो देव्यविधातिने २४ त्रिलोकेश गुणातिगुणक्षोभनमो नमः
 त्रैलोक्यपालनविभो विष्वक्व्यापिन्नमो नमः २५ सुनिमानसनिष्ठा य नमो दैव्यविधातिने ॥ मायातीता य भक्तानां कामपूरायेत नमः ॥ सोममूर्याग्निनेत्राय नमो वि
 श्वंभाराय ते २६ अमेयशक्तये तुभ्यं नमस्ते चंद्रमौलये ॥ चंद्रगौराय शुद्धाय शुद्धज्ञानछने नमः २७ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवं स्तुवतु देवेषु ते जो
 राशिरभूतुरः ॥ सर्वैर्हृदशो देवा विस्मिता अभवंस्तदा २८ ततस्तत्पया देवः सौम्यतेजा अजायत ॥ ततस्ते ददधुर्देवं सिंहा रुढं विनायकम् २९ दशाशु
 घधरं तावदुज्जिदिनम् ॥ नानाभूषाभिराभं च मुक्तादामि विभूषितम् ३० दिव्यगंधानुलेपाढ्यं गालबद्धो दशविभुम् ॥ क्षुद्रघंटा कृष्णत्पादं कस्तु
 रीतिलकोज्ज्वलम् ३१ एवं दृष्ट्वा सुरादेवं नमस्कृत्योचिरे तदा ॥ यश्चितो गुरोर्विक्रयात्स एवायं विनायकः ३२ स एव दृष्टः साक्षात्तुवाह्मनो गोचरो विभुः ॥ ज
 न्मधन्यं दर्शयिष्यात पोदानं च नः सुराः ३३ इतत ऊचैः सुरा न्देवैः रूढो हं भवतां तदैव ॥ पूजया चैव भक्त्या च संकष्टी व्रततोऽपि च ३४ संकष्टहरमेतच्च स्तोत्रं ख्यातं भवि
 स्यति ॥ यः पठेत्प्रयतो नित्यं स भेदमाभ्यो भवेत्सुराः ३५ तस्स दूशनतः सर्वं नश्येयुर्गणराक्षसाः ॥ भोगान्भुनक्ति विविधान्ते मोक्षपदं लभेत् ३६ शृण्वंतु मे पु

नर्वकियसिद्धयेनपीडिताः ॥ शरणमेप्रपन्नाश्च ज्ञेयदेविवर्जिताः ३७ निरुद्धांगदकीदेशेस्वधास्वाहाविवर्जिताः ॥ ततोद्वस्यवथंकृतुमवतारं तं मम ३८
गिरिजायाग्रहे देवाभिव्यमिचसांप्रतम् ॥ मयूरेश्वरनाम्नाहं ह्यतिथ्यास्येतदाचवः ३९ पदानामाश्रमाणांचामाप्तिः सिद्धो हते मया ॥ भविष्यति न संदेहो य
तः कृतयुगे सुराः ४० सिंहाखण्डोदशभुजस्तैजोरूपी विनायकः ॥ षड्भुजशशिवर्णश्च त्रैतायं बहिर्वाहनः ४१ मयूरेश्वरनामा च द्वापरेऽक्तवर्णवान् ॥ चतुर्बा
हुराखुवाहो भूत्वा च हं गजाननः ४२ ततः कलियुगे मातेश्यामवर्णोऽर्धषमयः ॥ धूमकेतुरितरित्यातो भविष्यामि सुराजहम् ४३ शीघ्रमेव करिष्यामि भवतां वा
छितं सुराः ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवं निवेद्य तान् देवस्तैत्रैवांतये विभुः ४४ आनंदं च सुराः प्राप्नुवन् कार्यकृतनिश्चयाः ॥ यद्दं परमाख्यानं शृणुयाच्छावयेच्च
यः ४५ पठेच्च परयाभक्त्या ध्यात्वा देवं विनायकम् ॥ सर्वान् कामानवाप्नोति प्रत्यक्षमयमो भवेत् ४६ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखण्डे सुराधिपप्रदाननाम अ
ष्टमस्तोत्रमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ कउवाच ॥ निर्जितान्मिधुन देवा तज्ज्ञात्वा त्वं शंभुनिजस्थलात् ॥ सप्तकोटिगणकीर्णस्त्रिंशध्याक्षेत्रमभ्यगात् १ स्वाहा स्वधा
वषट्कारे देवाध्ययनवर्जिताः ॥ निवसंति भयास्तिथौ गौतमाद्या महर्षयः २ दृष्ट्वा तैज्यं बकं देवं परिबद्धुः समंततः ॥ यथातीर्थं विप्रवरा बालाका जननी य
था ३ प्रणम्य तं प्रपूज्यैव प्रोचुर्धन्यतमावयम् ॥ अनुष्ठानं दर्शितं मध्वं ज्ञानं यतो हरः ४ अगोचरो दृष्टिगतो दंडकारण्यमागतः ॥ दुरितं विलयं यातं पुण्यं व
लितं महत् ५ इदानीं न च दुःखं नो दृष्टे देवं भाविष्यति ॥ यथादितो दिवानाथेन ध्वातं दृश्यते क्वचित् ६ ततो ब्रवीन्महादेवः सर्वास्तां भुनिपुंगवात् ॥ शिव उवा
च ॥ सिधुनाक्रामि त्रैलोक्यं कृतो देवा विनिग्रहः ७ मुनीनामपि केषांचित्तेन सिद्धं मनो मम ॥ विश्रांतिं न लभे स्थाने ततो हि महिचागतः ८ भवतां दर्शनेनाहं प
रितुष्टो मुदा न्वितः ॥ इदानीमवकाशं सपरिवारस्य दीयताम् ९ अतिपुण्येन वः प्राप्तं दर्शनं पापनाशनम् ॥ यत्र स्थित्वा परं ध्यानं करिष्ये जगदिशितुः १० ॥ क
उवाच ॥ इति शूलिवचः श्रुत्वा प्रोचुः सर्वे महर्षयः ॥ सर्वेश्वरस्य ते देवदाता स्थानमस्य को भवेत् ११ कल्पद्रुमस्य कः कामकेनासौ परिपूर्यते ॥ क्षीराणवदृषां क
वापल्लवेन गमिष्यति १२ तैवैव रूपं पृथिवी तव कथा त्रसर्वदा ॥ त्वमीशाः सर्वलोकस्य येच्छसि तथा कुरु १३ दर्शयामः सुरपते सुदं तं वचाश्रमम् ॥ नाना
वृक्षलताकीर्णं रम्यवापीसरोजलम् १४ यादोभिः पक्षिभिर्युक्ते वनच्छायं सुविस्तृतम् ॥ स्वादुं कंदफलोपेतं मृदुयाससमान्वितम् १५ यदीच्छा त्रवस्य क्षपरिया
लयनोऽसिलान् ॥ कउवाच ॥ तत्रावसन्महादेवो गंगारौगिरिणैर्युतः १६ कैलासादधिकमेने मुनेराश्रममंडलम् ॥ तदाश्रयेते सर्वे गौतमाद्या महर्षयः १७
चैरुस्तपांसि विविधान्यासं स्ते विगतज्वराः ॥ शिवोऽपि तपज्जारे भगौ रितहायवान् १८ ततो गणाश्चामाग्रां तस्य चक्रमहोत्सवः ॥ कस्मिंश्चित्समये गौरी पृ
च्छति स्म सदा शिवम् १९ त्वमेव कर्ता हतां त्वं पाता विश्वस्य शंकर ॥ अष्टमूर्तिरमूर्तिस्त्वं सर्वेशः सर्वभावनः २० सर्वश्रेष्ठतमस्त्वं सर्वपासर्वकामदः ॥ अ
ष्टानां कर्मणो देव फलदा तसि लार्थवित् २१ त्वत्तः श्रेष्ठतमः कोऽस्ति यत्वं ध्यायसि तं वद ॥ देवाश्च मुनयो नागा यक्षमानुषराक्षसाः २२ यस्तत्तयासि लं विंशं

स्वत्तः श्रेष्ठतमस्तुकः ॥ त्रयस्त्रिंशत्कोटिदेवैः पूज्यसेसिद्धसाधकैः २३ ॥ कउवाच ॥ इतितद्वचनं श्रुत्वा शिवो वचनमब्रवीत् ॥ सम्यक्पृष्टं त्वया दि
 विदुष्टो वाक्येन तेन वै २४ शृणु ध्यावहि तादेविविस्तरेण ब्रवीमि ते ॥ अद्यापि न कथं ज्ञातोऽयं ध्यायायामि सुरेश्वरि २५ तत्स्वरूपं निरूपिष्ये तव प्रीतिचिकीर्षया ॥
 लोकानामुपकाराय संसारी तारणाय च २६ यो देवः सर्वभूतेषु गूढश्चरति विश्वकृत् ॥ यो न तं ज्ञीर्षो न तं श्रिरनंत चरणः स्वराट् २७ अनंतश्रुतिनेत्रश्चानंत
 नामा गुणातिगः ॥ अनंतरूपी यो देवो वेदकृतां खिलार्थदः २८ यो न तं शक्तिं विश्वात्मा नुपमेयं पुरातन ॥ नोपमां शेषं च द्राव्यं व्योमं नारायणस्य च २९
 भारतस्य च वेदस्य व्यासस्य च मुनेरपि ॥ यतो जीवा अनन्ताश्च जायंते बुभुक्षो यथा ३० जलधारा यथा मेवा विस्फुलिगमवति हि ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादीनां गु
 णत्रयप्रदः प्रभुः ३१ सृष्टिपालनसंहारानाज्ञापयत तैरिह ॥ ततो गुणविभागो न गुणेश इति प्रथमे ३२ तमि मं परमात्मानं परात्परतरं विभुं ॥ गुणेशम
 निशं ध्यायेत्परब्रह्मस्वरूपिणम् ३३ ॥ गौर्युवाच ॥ तुष्टाहंतव वाक्येन प्रत्ययो मे कथं भवेत् ॥ तं गुणेशं कथं साक्षात्करोमि च भजामि च ३४ तमुपायं वद
 विभो यदिदुष्टोऽसि शंकर ॥ कउवाच ॥ इतितस्यावचः श्रुत्वा पुनरुच्चे महेश्वरः ३५ शिव उवाच ॥ ॥ एकनिष्ठतया यावत्तपसाराधितो नेते ॥ तावत्प्रत्यक्ष
 तादेविकथं यास्यसि तस्य प्रभुः ३६ ॥ देव्युवाच ॥ कथं मया तपः कार्यं केनोपायेन वा विभो ॥ यदिदुष्टोऽसि देव शवदसत्यं ममानव ६७ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवं
 तदा दं बुध्वा प्रोवाच गिरिजां हः ॥ येन तस्या भवेत्प्रतीतिगुणेशो गुणवत्प्रभुः ३८ एकाक्षरममुं तस्यैदं दौ सम्यग्घरस्तदा ॥ द्वादशाब्दं कुशतपस्तत्तदुष्टो भवे
 द्विभुः ३९ साक्षात्कारं गुणेशस्ते प्रदास्यति न संशयः ॥ तदैव सा नमस्कृत्य गिरि शं तदृष्टमानसा ४० जगाम तपसे गौरी मंत्रं ध्यानपरायणा ॥ जर्णि पुरादुत्त
 रे तुल्ये खनाद्रिमनोहरं ४१ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे गौरी मंत्रप्रदानं नाम नवमोऽध्यायः ७९ ॥ कउवाच ॥ तत्र सा काननं दृष्ट्वा रम्यं पुष्पजलान्वि
 तम् ॥ तस्यैवैवासा नगता नासा ग्रन्थस्तलोचना १ गणे शध्यानं निरता प्रादुर्मुखी जपत परा ॥ एकाक्षरस्य मंत्रस्य शुष्कद्रुम इव स्थिता २ न फलं न जलं मू
 लं पणैकं न मारुतं ॥ अति सानिश्चला तत्र निर्वर्णं परमं श्रिता ३ एवं सा द्वादशाब्दानि व्यतीता नितो विभुः ॥ कृपया विरमूत् प्रतीतो गुणेशो गुणवत्प्रभुः ४
 किरीटकुंडलधरो दशबाहुस्त्रिशूलभृत् ॥ भालचंद्रः शंखचक्रमुक्तामालाविभूषितः ५ अक्षमालां च कमलं कस्तूरी तिलकं दधत् ॥ मध्ये नारायणमुखो द
 क्षिणे च शिवाननः ६ वामे ब्रह्ममुखः शेषे पद्मासनगतो विभुः ॥ तत्फणामंडलच्छायाः कुंदकूपूरमन्त्रिमः ७ उवाच जगदंबांतं यं ध्यायसि दिवानिशं ॥ गुणे
 शो गुणेश इति सोऽहं ते दर्शनगतः ८ तव निष्ठा च भक्तिश्च तप उग्रमवेक्ष्य च ॥ मम स्वरूपं वक्ष्यामि प्रीतिस्तव रानने ९ त्रयस्त्रिंशत्कोटिदेवेष्वधिकान् च मत्प
 रः ॥ गुणत्रयविभागाच्च गुणेश इति मां विदुः १० त्रिदेहो गुणत आहं संतुष्टस्तपसा च ते ॥ वरं वरय मत्तत्स्वैयं ते मनसि वर्तते ११ असाध्यमपि दास्यामि त्रैलो
 क्ये स्मिन्महेश्वरि ॥ इतितद्वचनं श्रुत्वा हर्षगद्गदनिःस्वना ॥ १२ ॥ उन्मील्य नयनं गौरि पश्यति स्म पुरो विभुं ॥ गुणेशं त्रिगुणेशं च त्रितनुं प्रणमसा ॥ १३ ॥

उवाच जन्मनिष्ठा च तपोमन्त्रो हरोपि च ॥ अद्य धन्यतमो जातो दृष्ट्वा तेषु पदपङ्कजम् १७ अवासिद्धिः परा प्राप्ता साक्षाद्दृष्टो यतो भवान् ॥ न कोऽप्येवं कंचित् च द्वा
 क्यं न च लब्धये १८ अतस्त्वं पुत्रतां याहि मम प्रीतिकरो भव ॥ निरंतरं दर्शनं ते से वनं पूजनं भवेत् १३ इति तस्या वचः श्रुत्वा गुणेशो हर्षो भिरः ॥ उवाच गिरिजा
 तां स भविष्यामि सुतस्तव १७ वांछितं पूरयिष्यामि लोकां च तवापि च ॥ एवमुक्त्वा गुणेशस्तामं तर्धानमगात्क्षणात् १८ न दर्शयद्देवी गुणेशं तं क्षणा
 तदा ॥ अमन्यतमया दृष्ट्वा स्वप्नः किमु खदः क्षणम् १९ ईश्वरस्योपदेशेन दृष्टो देवोऽखिलार्थदः ॥ न सोढुं विरहं तस्य शक्तास्मीति व्यधाच्छिवा २० गुणेशप्रति
 मां कृत्वा स्थापयामास सादरम् ॥ प्रासादं कारयामास चतुर्द्वारं सुशोभनम् २१ गिरिजामिजे तितन्नामस्थापयामास सुंदरम् ॥ सिद्धिक्षेत्रमिति रथांतर्भाष्यति
 ऋणामिह २२ अजुष्टानवतां सिद्धिर्भविष्यति न संशयः ॥ इति दत्त्वा वरतत्रसं पूज्य च यथाविधि २३ प्रदक्षिणामस्कारां कृत्वा च द्विजपूजनम् ॥ दत्त्वा दानानि
 तेभ्यश्च दृष्ट्वा शर्विचो द्विजात् ॥ त्रिसंध्याक्षेत्रमगमधोगस्थं दृष्ट्वा हरम् २४ तस्यादपं कजेस्वीयं शिरः पद्मं व्यधाच्छिवा ॥ उवाच निजदत्तांतमाज्ञां प्राप्य वि
 भोतव २५ उपदेशं मनोश्चापि द्वादशाब्दं कृतं तपः ॥ अवायुभक्षया स्वास्मिंस्ततस्तु शेषेश्वरः २६ उवाच परमप्रीतो भावं ज्ञात्वा परमं मम ॥ तवोदरवतारं तु
 करिष्याम्यचलात्मजे २७ वांछितं च करिष्यामि देवानां च तवापि च ॥ एवमुक्त्वा क्षणेनासौ तत्रैवा तदधैविभुः २८ ततो हं परमप्रीतामूर्तिं प्राप्तादमेव च ॥ वि
 धाय स्थापयित्वा तां वांछितं कुपुपागता २९ ॥ कउवाच ॥ एवं श्रुत्वा प्रिया वाक्यं प्रहृष्टमानसो हरः ॥ प्रोत्फुल्लनयनः प्राह धन्यासि गिरिजात्मजे ३०
 साक्षदृष्टो गुणेशस्त्येह सो वतरिष्यति ३१ हनिष्यति महादैत्यं भूभां च हरिष्यति ॥ इन्द्रादिलोकपालानां स्वपदानि प्रदास्यति ३२ एतन्मम वचो देवि न च वि
 स्मर्तुमर्हसि ॥ कउवाच ॥ एवमुक्त्वा शिवो देव आलिलिङ्गं शिवा तदा ३३ आनंदाश्रुणि पुंचं तौरा मां चितत नूतभौ ॥ तिष्ठतौ परमाह्लादयुता वं बामहेश्वरौ
 ३४ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ कउवाच ॥ ततः सा पादतीहृष्टा सखीजनमगात्त्रिजम् ॥ दृत्तांतं सर्वमाचरन् गौहृष्टरूपां पिसौ
 भवत् १ ततः प्रष्टुं तिसा देवी गुणेशमानसा भवत् ॥ पश्यति स्मान्ध बालं सगुणेशो यं भवेदिति २ गृहीतुं धावति तदा तन्मात्रासा निषिध्यते ॥ नक्वापि विश्रमयति
 गुणेशं ध्यानतत्परा ३ तन्नाम जपते नित्यं तन्मयलोके तेन गत् ॥ पप्रच्छ च सखीः सर्वा गुणेशो यास्यते कदा ४ पित्रा मे कथितं पूर्वव्रतमीशास्येशुभम् ॥ पार्थिवस्य ग
 णेशस्य पूजनं च यथाविधि ५ तेन व्रतप्रभावेन प्राप्तास्मिंशं करं प्रियम् ॥ पुनस्तदा चरिष्यामि गुणेशं प्रापयेधुना ३ ततोऽभाद्रचतुर्थ्या सांखवाभूर्तिमुदाच्यता ॥
 उपचारैः षोडशाभिः पुपूज च गजाननीम् ७ षड्विध्यानां दैः पंचामृतैर्वस्त्रैरनेकशः ॥ यज्ञोपवीतं गैश्च धूपदीपैर्यथाविधि ८ नाना पुष्पैश्च नैवेद्यैर्नाना विधफले
 रपि ॥ तांबूलैर्गन्धैश्च लवंगं दिसमन्वितैः ९ दूर्वाभिश्च शर्भापत्रैर्दक्षिणाभिरनेकशः ॥ आरातिं क्यैर्विचित्रैश्च मंत्रपुष्पैः स्तवैरपि १० प्रदक्षिणाप्रार्थनाभि
 र्ब्राह्मणानां च पूजनैः ॥ परितुष्टाभूतिरसौ पार्थिवी चेतनामगात् ११ तदेव प्रभयतस्याः कोटिद्यूषं प्रभाजिता ॥ कल्पानलाच्च विविजितानंतं चंद्रप्रभाहृता १२

हतनेत्रप्रभागौरिमुच्छितापतितामुनि ॥ मुहूर्तोत्सावधानासामोवाचजगदीश्वरम् १३ किंमयाविकृतं देवपूजेन न च तर्कये ॥ अमित्रारोथवाकेन प्रयुक्तो यनवे
 धितं १४ कथं मे विफलो यत्नो जातो देवकृपा निधे ॥ कउवाच ॥ श्रुत्वेयं वचनं तस्याः सौम्यतेजाः अभूत्प्रभुः १५ सा तदैवाभवद्दृष्टा बालं बहिः पुरोगतम् ॥
 असंख्यवक्त्रनयनं असंख्यां प्रिशिरोधरम् १६ असंख्यमुकुटं मूर्धं चन्द्राश्लोचनं विभुम् ॥ मुक्तामणिमयी माला बिभ्रत्तदीप्तिमत्परम् १७ अनेकायुधहस्तं च
 सर्वाय वसुदरम् ॥ दृष्ट्वा तु पार्वतीरूपं पवित्रं परमाद्भुतम् १८ अतर्क्य चेतसा सा निमील्य नयने शुभे ॥ कं पमानां गयष्टिः सा कर्तव्यं न भ्यपद्यत १९ ॥ पार्व
 त्युवाच ॥ चित्तिं किं मया दृष्टमरिष्टमद्भुतं तु किम् ॥ उन्मील्य नयने पश्यद्दिव्यदृष्टिर्गतात्मजा २० तावाच्छेवोपादिष्टं देवदेवि जगदादृच ॥ अस्यैव मायया आ
 तानजानामि विभुं प्रभुम् २१ प्रपच्छतंतः कस्त्वं कुत आगमनंतव ॥ किमर्थं च गुणेशश्च द्वावितासि वदस्व माम् २२ ॥ कउवाच ॥ इति तद्ब्रूचनं श्रुत्वा वदस्व पुरु
 षो महान् ॥ स्वेनेन दयन्स्वार्वादिशो विदिश एव च २३ ॥ देवउवाच ॥ यंध्यायसि दिवा रात्रावनुष्ठानवती शुभे ॥ सोऽहं गुणेशस्ते हेऽवर्तर्णिः परमं पुमान् ॥
 २४ परात्परतरोयस्मादवदंत्वा वसार्थिनीम् ॥ यास्येते पुत्रतां दिव्यं क्लृप्तं मे शृणुष्व तव २५ उभयोः स्मवनं कार्यं सिद्धयेत्यविनाशनम् ॥ अमराणां पदप्राप्तिकृत्वा या
 स्येति जपदम् २६ ॥ कउवाच ॥ पीत्वा वाक्यामृतं तस्य प्रीता सा गिरिजात्मजा ॥ उवाचे ह परं भाग्यं परमेतपः फलम् २७ नायको नंतकोटीनां ब्रह्मांडानां वि
 भुर्मया ॥ दृष्टश्चिदानंदधनोयस्मात्सृष्टमनेकशः २८ पंचभूतानि ब्रह्मेश हरिश्चंद्रास्कास्त्राः ॥ नक्षत्राणि च गंधर्वायक्षासुनि गणादुमाः २९ शैलाः पक्षिगणाः
 सर्वे भुवनानि चतुर्दश ॥ स्थावरं जंगमं यस्मात्सचेतनमचेतनम् ३० सत्त्वं मयि कुमारस्त्वं प्राप्नोसीति वदं वनम् ॥ अथ त्वं प्रार्थये देव प्राकृतो भवसांप्रतम् ३१
 येन ते लालनं कुर्यांसे वनं परमादरात् ॥ कउवाच ॥ यावद्ब्रूदसि सैवं तु दर्शयुरतस्तु तम् ३२ पद्भुजं चंद्रसुभंगं लोचनत्रयभूषितम् ॥ सुनासं मुञ्च वदनं स्थू
 लवक्षसमीश्वरम् ३३ ध्वजां कुशोर्ध्वैरेखाजचिह्नितं पादपंकजम् ॥ कोटिस्फटिकसंकाशं कोटिचंद्रप्रभां विभुम् ३४ हेमतारानि भान्के शान्दधंतं बालरूपिणम् ॥
 कुर्वंतं प्रथमं शब्दं कंपयंतं वसुधगम् ३५ जनास्थानानि मर्यादांतं यजुस्तस्म्यशब्दतः ॥ नारसादृक्ष निचयाः सप्लवचयास्तदा ३६ जाता गावो बहुक्षीरास्त्रैलो
 क्यं जहृषे पुनः ॥ देवदुर्भयो नेदुःपुष्पदृष्टिरथापतव ३७ दृष्ट्वा वालं तु गिरिजाहस्ताभ्यां जगृहे मुदा ॥ सापयामास पयसा तमेन स्नेह आवतः ३८ प्रस्तु
 तौ पाययामास तनौ परमहर्षिता ॥ शिवोऽपि जहृषेते न शिशुना परमेण ह ॥ ३९ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे गणेशाविर्भावो नामैकाशीतितमो
 ध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ४१ ॥ कउवाच ॥ ततः शिवगणाः शंभुं वृत्तांतं तं न्यवेदयन् ॥ आश्चर्यं परमं देवं शिवायुत्रसमन्विता १ जाता पुत्रावलोक
 र्थं ततो याहि निजं स्थलम् ॥ एवं गणवचः श्रुत्वा तु तोष गिरिजापतिः २ आगत्य वीक्ष्य तं बालम् हुतं शशिभ्रमिम् ॥ स्फटिकाद्रिनिभं कुंदधवलं कंजलोचनम् ॥
 ३ आश्चर्यं परमं लेभो मोवाच ब्रवचस्तदा ॥ शिवउवाच ॥ नायं बालो नादिसिद्धो जराजन्म विवर्जितः ४ लीलाविश्रवहवानेष स्वप्रकाशो गुणातिगः ॥

शुद्धसत्वमयः सर्वजीवेशो भुवनेश्वरः ५ मुनिभ्येयोषिखलाधारो ब्रह्मभूतोऽसि लप्रदः ॥ कउवाच ॥ एवमुक्त्वा करान्भ्यां सवालमादत्तशंकरः ६ लालयित्वा हृदि स्थाप्य सर्वहृत्स्थोऽपि यः सदा ॥ पुनरुच्ये च गिरिजां शिवोऽशिवहरो विभुः ७ परमात्मा गुणातीतः पुत्रतांते समागतः ॥ परानुष्ठानतो देवि साक्षाद्ब्रह्मो विभुस्त्वया ८ ॥ कउवाच ॥ ततो विप्रान्समाहूय पूजयित्वा गणाधिपम् ॥ पुण्याहं वाचयित्वा च मातृपूजनपूर्वकम् ९ कृत्वा भूयुदयिकं श्राद्धं प्राशयित्वा घृतं मधुम् ॥ अभिमन्थयि शिशुं मिगिरिजातं स्तनंदौ १० गौतमादीन् पूजयित्वा दौ दानान्यनेकशः ॥ ततस्ते तदनुज्ञातानां प्रोचुर्महर्षयः ११ अयं ते बालतां यातो नादिसिद्धोऽखिलेश्वरः ॥ निर्माता सर्वलोकानां चाराचरगुरोर्गुरुः १२ नाया विदेव दंता गोचरो मध्यगैर्यवौ ॥ अवतीर्णः सुसुहूर्ते कीर्तिमा विश्वरिष्यति १३ भ्राद्रशुक्लचतुर्थ्यां तु शशिवारे च वायुभे ॥ सिंहलेपं च शुभप्रहृत्यैकैर्भवत्सुतः १४ श्रीमान्पराक्रमयुतोऽद्वुतकर्ममहाबलः ॥ यविष्यति च लोकां न भक्तानामति सौख्यदः १५ एकादशदिनेऽंभो कुरुनामास्य सुंदरम् ॥ कउवाच ॥ एवमुक्त्वा गताः सर्वैः सुनयानि निजमांदिरम् १६ हरो बालं विनिक्षिप्य गिरिजाशयने शुभे ॥ विस्मज्य लोकां न खिलान् बहिरायान्मुदाच्यितः १७ ततः शेषेण यैतन्न फणाच्छाया मया करोत् ॥ नीरजस्कां धरां च कुर्मैवास्तत्र सुखो ववौ १८ मारुतो मालतीं गंधो न हृत्तुश्चाप्सरोगणाः ॥ जगुर्गंधर्वसंघाश्च तदुष्टुश्च श्वारणा विभुम् १९ ततो मुनिगणाः सर्वे मृद्वृत्तिं च कुरुत माम् ॥ मंडपं शोभनं कृत्वा कदलपुष्पमंडितम् २० पुपुजुः परया मत्तया पद्मासनगता मुदा ॥ गुणेशेति गुणेशेति जेजुः सर्वैर्निरंतरम् २१ अहोरात्रोषिताः सर्वे रात्रौ च जागरान्विताः ॥ यथा शक्तिद्विजान् भोजय च कुस्ते पारणं द्विजाः २२ एवं दशदिने विप्रान् भोजयामासुरादरात् ॥ गृहे गृहे महोत्साहाश्च कुद्वैवस्य तुष्टये २३ एकादशतु दिवसे सर्वे मुनिगणाः शिवम् ॥ आहूता बाययुर्नाम कर्तुं शिवसुतस्य ह २४ मानितास्ते न ते सम्यक्कारयामासुरुतमम् ॥ सर्वेशत्वादुणेशेति सर्वविघ्नहंशुभम् २५ शिवोऽपि तान्मुनिन्प्राह सम्यक् इनामसमीरितम् ॥ सर्वोऽभेषु पूज्यो या मिति तस्मै वरंदौ २६ पूजिताः सुनयः सर्वे दत्त्वा दानानि सर्वशः ॥ आज्ञां गृहीत्वा शंभोस्ते स्वस्वाश्रमपदं ययुः २७ अंतर्गता देवीपुण्ड्रे देवताः स्वयम् ॥ तदा दिसातिथिः ख्याता गुणेशस्य वरप्रदा २८ तस्यां महोत्सवः कार्यश्चतुर्थ्यां स्वशुभासये ॥ मृमयार्थं प्रतिमां कृत्वा पूजयेच्च यथाविधि २९ कृत्वा मंडपिकां चारुमुपोष्य जाग्रयान्निशि ॥ मोदकापूपलक्ष्मैः पूजयेद्दिभुम् ३० अपरस्मिन्दिने विप्रान् भोजयेच्च यथाविधि ॥ एकादशेति संख्याकान् यथा शक्तिं च द्विक्षिणाम् ३१ दत्त्वा तैर्भ्यो नमस्कृत्य पञ्चभोजनमाचरेत् ॥ योनपूजयेत् चारुयांगेण शंभुमयं नरः ३२ सर्वद्वैराभिभूतः सत्त्वानारोगैः प्रपीड्यते ॥ न तस्य दर्शनं कुर्यात्पतितस्यैव कर्हिचित् ३३ जाते तु दर्शने तस्य गुणेशं नाम संस्मरेत् ॥ चतुर्थ्यां माहिमानं नो न शक्यं मुनिरुपितुं ३४ कर्माणि तु गुणेशस्य यथा मतिरूपये ॥ गुप्तरूपाः सिंधुदूताः शंकरालयसंस्थिताः ३५ तमुदंतु ते गत्वा प्रावदन्ति संधे वतदा ॥ समासीना येषो धेः श्रवद्बहुभिर्वैष्टिता यच ३६ स्थापयित्वा प्मसरोऽनृत्यगानंगंधर्वसंभवम् ॥ दूताऽऽबुः ॥ दक्षिणे दंडकारण्ये त्रिसंध्यं क्षेत्रसंज्ञिते ३७ गत्वा तत्र दृष्टवतो भगवंतं शिवाभिधं ॥ अष्टाशीतिसहस्रा

णांमुनीनामाश्रमान्वहून् ३८ एकस्मिन्दिवसेवांशिवाप्राप्तुनपुङ्गवम् ॥ लावण्यकोशं त्रैलोक्ये तु पुनं महतीं ज्वलं ३९ दशाहस्तु महोत्साहे गतेषु मुनिपुं-
 वाः ॥ चकुर्नामगुणेशो जितस्य बालस्य शंकरः ४० वयं वादित्रनिर्धेर्विधि राइवतस्थिम ॥ यदिहं तु गनिष्यामः सप्तकोटिगणास्तदा ४१ एकैकस्य बलं वारं पर्वतो
 न्मूलनक्षमम् ॥ निहन्तुः सहस्राभ्येत्यष्टत्तांतं को निवेदयेत् ४२ ॥ कउवाच ॥ एवं वदस्व दूतेषु शुश्रूषे व्योमवाक्त्तदा ॥ उत्पन्नः क्वापि ते हंता सिंधो सावधतां व्रज ४३
 सिंधु रुवाच ॥ वध्यतां वध्यतां को यन्नृते दुष्टवचो ब्रह्म ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ केचिदुद्दृष्ट्वा ययतिता धावयित्वा परेययुः ४४ तावद्वैर्यो महामूर्छां संप्राप्तः पतितो
 मुवि ॥ चितामग्नो म्लानमुखो निरुत्साहो हतप्रभः ॥ ४५ उवाच विस्मलद्वारो मुहुर्ताप्राप्य चेत्तदा ॥ त्रैलोक्यकंदस्यापि कंदक उपस्थितः ४६ क
 थं हन्याद्रजः सिंहं शको वाथ वारणम् ॥ त्रयस्त्रिंशत्कोटिदेवानिर्जिता क्षणमात्रतः ४७ तस्य मे सरणं द्रुमाज्जायेत व्योमवाइष्टुषा ॥ ऋतास्तु वागमिष्यामि भक्षि
 तुं तमहं रिपुम् ४८ एवमुक्त्वा क्षणाद्वात्सभाद्रासनभतो भवत् ॥ सर्वे वीरस्ततो यताः क्षुत्वा वार्तां तधा विधाम् ४९ त्वमेव मृत्योर्मुच्युश्च तव मृत्युः कथं भवेत् ॥
 इत्थुन्नुस्ते भवेद्वापि तं वयं धातयामहे ५० स्वर्गे भूमौ तले वापि गमने वा वसेद्यदि ॥ देवाज्ञानो गमिष्यामैतस्य स्तान् ब्रवीदथ ५१ सखीनां सिवकानां च पत्न्यावा
 क्यमासुतं परम् ॥ प्रीतो हं यातुशीघ्रं तु यत्र मे सरिपुर्भवेत् ५२ अनेकमायया हत्वा रिपुं मयि न देवताम् ॥ कउवाच ॥ एवमाज्ञां गृहीत्वा ते संख्यतीता ययुस्ततः
 ५३ त्रिसंख्याक्षेत्रमासाद्य गुरुरूपेण चावसन् ॥ गौरि सुतं तत्र कुत्र मायया हन्म इत्युत ५४ ॥ इति श्रीगणेशपुराण उत्तरखंडे द्वाशीतमोऽध्यायः ८२ ॥ ॥
 कउवाच ॥ शुक्लचंद्र इव ब्रह्मन् वदधेऽसिने दिने ॥ ततो हि मालयः प्रायात्पुत्वा गौरिमुतं शुभम् १ अलं काशं समादाया नूत्य रत्नमन्वितान् ॥ अजिरेतं निरीक्ष्यै
 व घावयित्वा ययौ सुता २ आलिङ्गि गमुदा गौरिबहुकाला गंतं च तम् ॥ आनंदाश्रुणि मां मुंचस्मोपि सा ततो वदत् ३ गौर्युवाच ॥ कथं निहृशं तां यातो वृत्तांतं म
 म कीर्तयिष्ये ॥ नगूणहासिन वास्वीयं प्रेषयस्यपि निंदय ४ हिमवान् उवाच ॥ सत्यं वदसि गौरि त्वं कंठे प्राणा मम स्थिताः ॥ अतस्त्वदृशनां कांक्षां प्राप्नोहं हरवल
 भे ५ वत्सेधे नु मनो यद्वत्तद्वत्त्वयि मनो मम ॥ कउवाच ॥ एवमाकर्ण्य न द्वा दंशं सा ददा स नं शुभम् ६ उपविष्टो ब्रवीद्वाक्यं पुनर्गिरि वरसुताम् ॥ श्रुतो नारदवा
 क्येन पुत्रस्ते परमाद्भुतः ७ ततस्तं द्रष्टुमायातः सर्वा विघ्नहरं शुभम् ॥ कउवाच ॥ पार्वती बालमादाय पितुं कै न्यवेशयत् ८ सोलंकारं लंछय महिमानं ततो ब्र
 वीत् ॥ सउवाच ॥ अयं बालो महामायः करिष्यति महीमिमाम् ९ निष्कंठं कां यथा चंद्रः शीतलं स्वकर्तुरिभाम् ॥ अयं देवगणान् सर्वान् स्वस्थाने स्थापयिष्यति
 १० करिष्यत्यंघ्रिसेवां तं शिशोरस्य मुनीश्वराः ॥ एतस्य सर्वरूपाणि स्थावराणि चराणि च ११ अयमेव सदा ध्येयो ब्रह्मादीनां सहस्रदृक् ॥ सहस्रांघ्रिः सर्वजगत्कार
 णानां चकारणम् १२ सहस्रास्यो न तमूर्तिः समष्टिव्यष्टिरूपवान् ॥ त्रैलोक्ये न दृशो बालो हृदः क्वापि शुभाय वान् १३ अहं तं मयं तां यातो दृष्ट्वा तत्पादपंकजम् ॥
 यथांभसि पयः क्षिप्तं याति तं मयं तां क्षणात् १४ अस्य यत्नं कुरु भूभे निधिरेष पुरातनः ॥ कउवाच ॥ भस्ते के मुकुटं चास्य स्वांगं देभुजयोरपि १५ पंकजं हृदि शु

स्योऽश्वकुल्लेखनमूषिते ॥ कटिसूत्रकटौचांश्चोर्महर्हाऽश्वघटिकाः १६ एवंदत्त्वाभूषणानिनामचक्रशुभंगिरिः ॥ हेरौवेतिमहाविघ्नहरभक्ताभयप्रदम् १७ त
तोमुकुवागृहीत्वाज्ञायौस्वस्थानमद्विराट् ॥ एकस्मिन्निदिवसेबालाश्चक्राडनिजमंदिरं १८ शृङ्गासुरशृङ्गारूपीमहाबलपराक्रमः ॥ पक्षवतेनयस्याद्विचयश्रूण
त्वमीयिवान् १९ गंडशैलाश्वदृक्षाऽप्यदाघातेनतस्यच ॥ सपक्षच्छायायाबालमाच्छाद्येभ्रमन्तदा २० नयनानिचर्मेषांपक्षधातरजःकणैः ॥ आच्छादय
न्महाशब्दैःश्रेत्रेबाधिरतामितेव २१ ततश्चंचातुतंबालंगृहीत्वाशृङ्गपुंगवः ॥ व्योममार्गगतोदूरंग्रहोभुजगंधा २२ बभ्राभगगेनेदृशेजानबालपराक्रमम् ॥
ततोपश्यद्विरिसुताबालःकुत्रकुतोगतः२३नापश्यन्नृतेतंततःशोकाकुलाभवत् ॥ केननीताममसुतोदुष्टेनचदुरात्मना २४ उपविष्टाततोपश्यद्व्योम्निगृध्रमु
खेसुतम् ॥ मूर्छितापितामौघाववेतिचाब्रवीत् २५ ममप्राणागमिष्यंतिविनापुत्रंमुखर ॥ कथंमोपरिव्यामपतितंशंकरःकथम् २६ नैतुयंपरमं
प्राप्तोमय्येवजगदीश्वरः ॥ द्वादशशब्दंतपस्तप्तंनिगारहातयामया २७ करुणाब्धिःस्वप्रकाशोवतीर्णोभूममालयम् ॥ सगतोनिधिरूपोभभागयाःपापसंच
यात् २८ गतेबालेगतंसवमुखमात्यंतिकंमम ॥ कउवाच ॥ एवंतस्यादुशोचंत्याशुशुस्तत्सखीजनाः २९ ततस्तेतत्समाधानंचकुञ्जनिनयुक्तिभिः ॥ अना
दिनिधेनेबालेनशोकंकरुमहंसि ३० स्वप्रकाशेवतीर्णेतैबह्वदुष्टानयोगतः ॥ कुत्रवामृन्मयीमूर्तिश्चेतनामगमद्वद् ३१ स्थिराभ्रवक्षणेनत्वंद्रक्ष्यसेस्वसुतंशुभे ॥
अंतकस्यांतकोबालःपुनरेष्यतिनिष्ठया ३२ सखीजनेवदत्तेवतावद्बालःस्वमुष्टिना ॥ दधारंचंबुबलवाग्रथासासोनिनयौ ३३ श्वासरोयाद्भताऽमुः
सगृध्रस्तेनसमन्वितः ॥ निपपातमहीपृष्ठेवज्राहतइवाचलः ३४ पतमानोऽगृध्रद्वेहोदशयोजनविस्तृतः ॥ चूर्णयाभासगेहानितचित्रमभवद्दृशम् ३५ चैय
द्वेक्षेभुभेषुययुःपक्षिगणादिशः ॥ ततोदृष्ट्वातुतंबालमवदत्तसखीगणः ३६ अयमक्षतदेहस्तुपतितोऽगिरिजासुतः ॥ ॥ कउवाच ॥ श्रुत्वेत्थंवचनंतस्य
त्वरिताबालमाददे ३७ गौरीनिधायत्स्वदेयपरमानंदमापच ॥ आश्चर्यपरमंप्राप्यददौदानान्यनेकशः ३८ गतमस्यमहारिष्टमग्रेनस्यादितिद्विजाः ॥ नमस्कृ
त्यद्विजान्प्रायान्मंदिराभ्यन्तरशिवा ३९ दशयोजनविस्तारःक्वासुरोबलवत्तरः ॥ कबालःकोमलतनुर्लघुरूपोजवानतम् ४० एतावतोबलमिदमग्रैकवाकरि
ष्यति ॥ इत्युवाचसखीगौरीस्तनपानंददौमुदा ४१ अयंलघुर्नमंतव्यायथावह्निणेदेहेव ॥ महांतकाष्ठनिचयंतथानेनहोसुरः ४२ ततस्तेदेहसंडानिग
णादूरेनिचिक्षिपुः ॥ शृणुयादिदमाख्यानंसोसुरैर्नाभिपूयते ४३ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउत्तरखंडेऽथशीतितमोऽध्यायः ८३ ॥ कउवाच ॥ मासेद्वितीयेगौरी
तंसायमभ्यग्यबालकम् ॥ स्थापयामासदोलायांगायातिस्ममुद्राबहु १ तावदाखूंसमायातौमायारूपधरोसुतम् ॥ तौक्षेमकुशलदैव्यैतद्वयाकांक्षिणामौ
२ नखदंशुधौवोरैर्मदिराभ्यन्तरंगतौ ॥ युध्यंतौपालनाभ्याशेस्फुरदंग्रहौखलौ ३ ययोश्चीत्कारशब्देनश्रुतयोर्बाधिरकृताः ॥ पादाघातेनभूस्वर्वाकृष्टक्षे
त्रसमाकृता ४ ततोऽपिगृहीत्वासाभीषयामासतावुभौ ॥ पलायनपरौचोभाबुपरिष्टाद्भतौतदा ५ युध्यंतौपतितौवोरौबालकौपरितावुभौ ॥ उरस्यला

भिघातात्सबुधेबालकोत्तमः ६ कृत्वाकर्मशशब्दं तु साविभायतदाशिवा ॥ बालभावेनहस्तौसंचालयामासभीतितः ७ तदाघाताधुनैषजीवितौपतिता
 वधः ॥ वयंतौरुधिरंवकादृष्ट्वाभांताशिवाभवत् ८ किंचिज्जीवितशेषौतौबहिर्नतौगणैस्तदा ॥ मोक्षंजगत्पराघाताद्रणेशकरसंभवात् ९ तदेहौपति
 तौघोरौदशयोजनविरुद्धौ ॥ कोलाहलोमहानासीदृष्ट्वादेहौतथागतौ १० गणानांचसखीनांचपार्वत्यामुमहांस्तदा ॥ विध्वस्ताआश्रमादृक्षाःपर्वताभुव
 नानिच ११ पतद्भ्यांतच्छरीराभ्यांनिर्जीवाभ्यामहांत्पि ॥ छित्वाछित्वातुतद्देहौगणानिचतुर्बहिर्हस्तदा १२ पार्वतीअथवित्रस्ताबालमादायसत्वरम् ॥ पाय
 यामासमेहेनस्तन्यंबालकवत्सला १३ ऋषिपत्न्यःसमायातापार्वतीमूर्ध्निनद्याः ॥ पुण्यमहत्तुतेगौरियेनविघ्नविनश्यति १४ द्विमासिकेनबालेनहतौदुष्टौ
 महसुरौ ॥ अग्रेत्रिभुवनेनसदृशोभविष्यति १५ मातराक्षसभूत्रयलःकार्यःशिशोविह ॥ नेष्यतिराक्षसागुप्ताअसुरामागिनःपरे ॥ १६ ॥ कउवाच ॥
 एवमुक्त्वागताद्व्योगणास्तांतुसमूर्चिरे ॥ अयंतुतेशिवेबालोहनिष्यतिदिनेदिने १७ अस्माभिर्स्टुकिंयत्कालंबहिःकार्याहतासुराः ॥ ततस्तुमुनयोजगमू
 रक्षांचकुरथाअंके १८ ददौदानानितेभ्यःसाविससर्जणम्यतान् ॥ ततस्तृतीयेमासेतुस्वस्वकार्यरतेजने ॥ मध्याह्नेपार्वतीबालंशृङ्गाहत्वामंचकेस्वपत् ॥
 १९ तत्परीचारिकाःसुमाःकाश्चिस्कार्यतिरेस्थिताः ॥ चक्रुःकाश्चिह्मूरिवारिवातीमेतस्मिन्व्रतरेसुरः २० क्रूराख्यश्चोतुवेषेणविवेशगिरिजालयम् ॥ वंचयित्वालोके
 दृष्टिंश्वेवदुष्टोमहाबलः २१ सनिरीक्ष्यशिवमुमांजहृषेमनसातदा ॥ यावन्निद्रातिगिरिजातावन्मेष्येशुत्वहम् २२ लाववान्मंचकादृढोबालमादाय
 मस्तके ॥ मंचकाधःपपाताशुक्रोशबालकस्तदा २३ ततःप्रबुद्धागिरिजाबिडालास्यगतांशिशुम् ॥ निरीक्ष्यधावधवेतिप्राक्रोशद्वयविह्वला २४ निमील्यन
 येनमूर्च्छामगादुःखेनभीतितः ॥ कंठेदशतियावत्स्तावद्वालोदधारतम् २५ कर्णयोसुभयोदीर्घ्योस्वभावात्पादादनात् ॥ न्यपातयच्छिरेशेदेशमंचकाधोम
 हासुरम् २६ सभिन्नहृदयोधावद्वहिरगत्वापपातह ॥ महाबातेनदृष्ट्वासुपक्षीकंचिरकलयथा २७ दुर्गंधंरुधिरस्तस्यपातितंधरणीतले ॥ आच्छादयन्नासिकांसा
 गिरिजाशोकविह्वला २८ आदायतस्मैप्रादात्सास्तनपार्श्वे शिशोस्तदा ॥ आगतबालशब्देनसर्वस्ताःपरिचारिकाः २९ स्पृशंतिस्मृतदंगानिप्रत्येकंकौतुकान्वि
 ताः ॥ अजरामरतामस्यनिश्चित्यमनसातुताः ३० सतुदीर्घोविडालोभूतदाद्वदशयोजनम् ॥ कियत्पशूणितामस्यःकियत्पशूणिचारिकाः ३१ गणाश्चैवसमा
 याताजोतुदृष्टतथाविधम् ॥ आश्चर्यपरमंचक्रुर्बालकस्यपराक्रमे ३२ क्वदैत्योमाचिकोदुःक्खबालचरणहतिः ॥ इंद्रादीनामवध्यायेहयंतनेनलीलया ३३
 इत्युक्त्वाज्ञांशृङ्गाहोत्वातेगणायातानिजपदम् ॥ केचिच्चबलिनोदैत्यनादृष्यतस्यजुर्बहिः ३४ कटिशेगृहीत्वेनसाविशान्निजमदिरम् ॥ ततश्चतुर्थमासेतुमु
 निपत्न्यःसमागताः ३५ नानासौभाग्यद्व्याणिगृहीत्वोत्तरगेरवौ ॥ अबालाश्चसबालाश्चपार्वत्यामंदिरंशुभं ३६ तासामासनसत्कारान्ददौदाक्षायणी
 तदा ॥ नमस्करोतितानारीःकटौबालंप्रगृह्यच ३७ परस्परंसमर्चयत्योहारिद्विक्रुंकुमादिभिः ॥ भूमौसंस्थाप्यबालानिगतिमत्यगतीनिच ३८ पार्वतीयस्त

तस्तेषु क्रीडतेस्मापि बालकः ॥ तेन सर्वशुश्रुभिरेशरिशोऽनुगणयथा ३९ दृष्ट्वा तामुनिपत्यस्तमूचुर्गिरिसुतामिति ॥ धन्यासि गौरिपुत्रेण शिवदेवेन भा-
 स्वता ४० तव बालस्य सा त्रिध्याद्वा संतेनोपि बालकाः ॥ निधिसंगेन हे भवत्सलं हि नापि समाप्यते ४१ एवं कौटुक्युक्तास्ता आनन्दं च परस्परं ॥ हरिद्राभिः
 कुकुमे शुब्रं च दंनं गृह्यते ४२ तिलैर्गुडैस्तालपत्रैर्नानापरिमलैरपि ॥ काश्चिद्देवैर्हस्तिनां च मुखेषु चालिलिपिरे ४३ एतस्मिन् न तैर्देव्यो नान्मना बालासुरो
 महान् ॥ बालरूपी समवयास्तन्मध्ये क्रीडितुं यौ ४४ चिक्रीड पार्वती येन युध्यन्निव विनोदतः ॥ यथा सिंहं क्रोष्टा तु माहिषो वा गजेन च ४५ केतनकं संघृ-
 ष्य पेततुर्भुवि दारुणौ ॥ मस्तके च रणाभ्यां सोऽहं न ह्युपगजाननं ४६ कदा न दाया हस्ताभ्यां विचकषं बलादमुं ॥ स्वयं च जेतुं शो वृद्धः क्रोष्टा यथा निशि
 ४७ दृष्ट्वा तथा विधौ तौ सा गिरिजा प्राह तस्त्रियः ॥ कस्य र्षेष्टं बालोऽयं ताडयित्वा शिशुं मम ४८ क्रंदते सौख्यं इव प्रहरे हरसखः ॥ अर्भकाणां स्वभा-
 वो यमिष्युपेक्षितवत्सौ ४९ तौ तु भूमिगतौ बालौ तु उतः स्मात्तु वत्सलौ ॥ धृत्वा परस्परं कैशाना कर्षतौ च सर्वशः ५० हं स तौ हासयंतौ च बालकांश्च मुनिस्त्रि-
 यः ॥ जानन्नपि महदैत्यसखे लतिस्म विनायकः ५१ ततो बालासुरोऽदुष्टो हस्तभ्यां बलवत्तरम् ॥ जीवन्नाहं केठं देशे धारागणनायकम् ५२ तथा तं सोऽपि जग्रा-
 हरुद्ध आसौ सुरोऽभवत् ॥ विवर्लैर्दृश्यन्तं दृष्ट्वा दुःश्चित्ततां स्त्रियः ५३ ययुश्चुक्षुर्बालो निहतो नेन निश्चितम् ॥ धावमानाय युः काश्चिन्नाशकम् मोचि तु हितौ ५४
 स्त्रियश्च पुरुषाः सर्वे तत्तस्मां विकांशुभाम् ॥ ऊचुर्विभो च येन त्वं मुनिपुत्रो मरिष्यति ५५ ततः सार्पवती बालं मुंचुचे तिसा ब्रवीत् ॥ अस्मिन् मृते शपिष्यति
 मुनयो नस्तपोन्विताः ५६ जीवदानात्परं पुण्यं नास्ति ब्रह्मांडगोले ॥ गमिष्यति महाशक्तिस्तव तेषां तु शापतः ५७ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवं यावत्पार्थय तो गि-
 रिजा तावदेवा हि ॥ नेत्रद्वारेण तत्प्राणागता बुद्धुदवत्क्षणात् ५८ ददृशुस्तंतं सर्वदशयोजनमायतम् ॥ करालवक्त्रं पातितं चूर्णयित्वा महादुमान् ५९ ततस्त्रि-
 यो ययुर्भीता बालमादाय सत्सराः ॥ द्रुकदंदा हि दृष्ट्वैव धेनवो जायथा भयात् ६० गिरिजापि स्वकं गृह्य आमायित्वा सुतं मुदम् ॥ दत्वा स्तनं कारयित्वा शांतिकां द्विज-
 पुंगवैः ६१ ददौ दानानि तेभ्यः सा जगृहे आशिषो बहु ॥ न जानि आसुरमाया किं तोयाति नाशितुम् ६२ ततस्तो विलयं याति मम बालान्महासखलः ॥ ईश्व-
 र्मातुकूलेकः पीडितं क्षमते जनम् ६३ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवमाकर्ण्य तद्वाक्यं मुनिपत्यो ययुश्चते ॥ गणास्तंतूतः क्षिन्नास्नात्वा स्वं धामलेभिरे ६४ ॥ इ-
 ति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे बालासुरवधो नाम चतुर्शतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ कउवाच ॥ श्रुत्वा मुनिमुखात्पुत्रगिरिजायामहाबलम् ॥ पंचमेमांसि संप्रा-
 प्तमरीचिवीक्षितुं यौ १ मृतमव्यभविष्यन्नः समलोष्टाश्मकांचनः ॥ वेदशास्त्रार्थतत्त्वज्ञान्यस्तस्व पराविभ्रमः २ संहारेऽक्षणे मृष्टौ मनसा जगतः क्षमः ॥ तं दृष्ट्वा
 पादयोस्तस्य पतितासंखिभिः सह ३ उपवेश्या सने पादौ क्षालयन्मासपत्नितः ॥ तज्जले पावनं पीत्वा सिषेचांतं गृहमुदा ४ उपचारैः षोडशभिः पुण्यैश्चर भावना ॥
 उवाच पार्वती तु शास्त्रं ध्यंष्टु पदं हिते ५ ॥ मुनिरुवाच ॥ अहमात्समनदेवि न ब्रजामि हि कुत्रचिद् ॥ अकस्माद्दधान विषयस्तव पुत्रोऽबभूव मे ६ तस्य ते दर्शना

कांक्षीशिवस्याप्यहमागतः ॥ कउवाच ॥ एवमाकर्ण्यमावाक्यं तस्यैष स्तनयं स्वकन् ७ अतिप्रीतिमना गौरितस्यां केसं न्यवेशयत् ॥ ऊचे सा तं महाभाग्यं फलितं दर्शनात् ८ पुण्यं च परमं प्राप्तिं शुभमग्रेभ्यो विप्र्यति ॥ मुनिरुवाच ॥ गौरित्यं सुतो ब्रह्मस्वरूपो भासते मम ९ षट्चक्रभेदं न रता योगनिष्ठामहर्षयः ॥ वायुभक्ष्या उपासंते यं ते सोऽयं तवात्मजः १० गुणत्रयविभेदेन त्रितनुस्त्रिक्रियाकरः ॥ यस्तत्तयाशेषोऽपि बहते मस्तके भुवम् ११ अणुरूपः स्थूलरूपः सप्तविंशति तत्त्वकृत् ॥ चे तनचेतनं विश्वं यद्रूपं सर्वकर्मकृत् १२ युगेदशभुजः पूर्वसिंहाखण्डो विनायकः ॥ द्वितीयेषु भुजोर्बहिर्बाहुनाः शशिसन्निभः १३ मयूरशङ्ख इति ख्यातो नानादैत्यनिबर्हणः ॥ तृतीये तु युगेदेवो रक्तवर्णश्चतुर्भुजः १४ गजानन इति ख्यातो घृन्नवर्णः कलौ युगे ॥ घूमकेतुरिति ख्यातो द्विभुजः सर्वदैत्यहा १५ एतस्य रक्षणं गौरिदैत्येभ्यः कुरु सर्वदा ॥ एषोति च पलो बालो दैत्याहंति बहूनापि १६ अग्रे किं कर्म कर्तते तिनजने मुनि सत्तम ॥ दैत्या नानाविधा दुष्टाः साधुदेवदुहखलाः ॥ अतोऽस्य कठं किंचित् चरन्नाश्चार्थबहुमहसि १७ ॥ मुनिरुवाच ॥ ध्यायेत्सिंहगन्तं विनायकमनुदिग्बाहुमाघे युगे त्रेतायां तु मयूरवाहनममुषद्बाहुं कसिद्धिदं ॥ द्वापारे तु गजाननं युगं गुणैरङ्गारंगं विभुतिष्ये तु द्विभुजं सितारुचि रंसर्वार्थदेसर्वदा १८ विनायकः शिखापातु परमात्मा परात्परः ॥ अति सुंदरकायस्तु मस्तके तु महोत्कटः १९ ललाटे काशयपः पातु भूयुगं तु महोदरः ॥ नयने भालं चंद्रस्तु गजास्यश्चोष्ठपल्लवौ २० जिह्वापातु गणक्रीडश्चुवुकं गिरिजासुतः ॥ वाचं विनायकः पातु दंता चरक्षस्तु दुर्मुखः २१ श्रवणौ पाशपाणिस्तु नासिकां चितार्थदः ॥ गणेशस्तु मुखं कंठपातु देवो गणजयः २२ स्कंधौ पातु गजस्कंधः स्तनौ विघ्नविनाशनः ॥ हृदयं गणनाथस्तु हेरं बोजठरं महान् २३ धराधरः पातु पार्श्वे पृष्ठं विघ्नहरः शुभः ॥ लिंगं गुह्यं सदा व्यातु वक्रतुंडो महाबलः २४ गणक्रीडो जातु जंघां कुरु मंडलमूर्तिमान् ॥ एकदंतो महाबुद्धिः पादौ गुल्फौ सदावतु २५ क्षिप्रप्रसादनो बाहू पाणी ज्ञानाप्रपूरकः ॥ वंगुलीश्च न स्वानपातु पद्महस्तो रिनानः २६ सर्वांगानि मयूरेशो विश्वव्यापी सदावतु ॥ अनुक्तमपि यस्य स्थानधूमकेतुः सदावतु २७ आयोदस्वग्रतः पातु प्रभोदः पृष्ठतो वतु ॥ प्राच्यां रक्षतु द्वादिश आग्नेय्यां सिद्धिदायकः २८ दक्षिणस्यामुमात्रो नैर्ऋत्यां तु गणेश्वरः ॥ प्रतीच्यां विघ्नहर्ता व्याघ्राद्याव्यागजकर्णिकः २९ कौबेर्यां निधिपः पायादीशान्यामी शनंदनः ॥ दिवाव्यादेकदंतस्तु रात्रौ संध्यासु विघ्नहृत् ३० राक्षसासुरदेवतालग्रहभूतपिशाचतः ॥ पाशांकुशधरः पातु रजःसत्वं तमः स्मृतिं ३१ ज्ञानं धर्मं च लक्ष्मीं च लज्जां कीर्तिदयां कुलं ॥ वपुर्धनं च धान्यं च ग्रहदारां सुतान् सखीन् ३२ सर्वं युधधरः पौत्रान् मयूरेशो दत्तास्तदा ॥ कपिलो जाविकं पातु गवाश्वं विकटो वतु ३३ भूर्जपत्रे लिखित्वे दंयः कंठे धारयेत् सुधीः ॥ नभयं जायते तस्य यक्षरक्षः पिशाचतः ३४ त्रिसंध्यं जपते यस्तु वज्रसारतु भवेत् ॥ यात्राकाले पठेद्यस्तु निविघ्नेन फलं लभेत् ३५ युद्धकाले पठेद्यस्तु विजयं प्राप्नुयाद्भुवम् ॥ मारणोच्चाटना कर्षस्तं भो हननं कर्मणि ३६ सप्तवारं पठेद्यस्तु दिनानामेकं विशतिम् ॥ तत्तत्फलमवाप्नोति साधको नात्र मंशयः ३७ एकविंशतिवारं च पठेत्तावाहिनानियः ॥ काराग्रहगंतं चोराणां बध्धं च भोजयेत् ३८ राजदुर्जनं वेलायां पठेद्यस्तु निवारतः ॥ सराजानं वंशं नित्वा प्रकृतिं च सभां ज

येत् ३९ इदं गणेशकवचं कथयेन्मम सीरितं ॥ सर्वरक्षाकरं सर्वकारं प्रपूरकं ॥ मुद्रालयघतेनाथमांढव्याय महर्षये ४० महांसप्राहृष्टपयाकवचं सर्वसिद्धिदं ॥ न देयं
भक्तिहीनाय देयं श्रद्धावतेशुभे ४१ अनेनास्य कृतारक्षानबाधस्य मेवैकचित् ॥ राक्षसासुररतालदैयादानसंभवा ४२ ॥ इति श्रीगणे ० उत ० गणेशकवचं
मंपंचशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ कउवाच ॥ ततोऽस्यां कात्सुतं गौरी नमस्कृत्य समाददे ॥ आज्ञां गृहीत्वा प्रायारत्वं मंदिरं शृणु शर्षिता १ सोऽप्यनुज्ञाततो
गृह्यशिवं नत्वा श्रमययौ ॥ ततो गौरी चकारास्य मुहुर्हृत्शुभेदिने २ गौतमादीन्समाहूय ब्राह्मणानुपवेशय च ॥ द्विजेभ्यो नमया च क्रेसाप्रणम्य स्वयंचतान् ३ सर्वे
देवगणास्तत्र नानोपायनपाणयः ॥ आयुस्तं गणाश्चापि मंग्यं वाप्सरस्तथा ४ उवाच गौरी तां चिप्रातुपवेशनमस्यह ॥ विचार्य सर्वमुनिभिः कुर्वतु द्वि
जपुंगवाः ५ तज्जुर्मुनयः सर्वेशुखवारस्त्रयोदशी ॥ पौष्पेन क्षत्रमद्यां स्तितस्मात्कार्यो महोत्सवः ६ ततोऽयत्समदः शीघ्रं नानारत्नद्वयं भुवि ॥ निधाय च च
काराशुचतुष्करं त्वनिर्मितम् ७ गणेशपूजनं कृत्वा पुण्याहवाचनं तथा ॥ दिव्ययस्त्राहृतैस्मिन्नुपवेशय शिवासुतम् ८ नीराजयामास च तं पतिवस्त्रीभिरा
दरात् ॥ रत्नप्रभाजालगतनालं कारदीपितम् ९ उपायनानि तैर्वै शिवाभ्यां तं सुताय च ॥ वाद्यस्तु दिव्यवाद्येषु प्रददुर्भक्तितपराः १० सापूजयन्ततो वि
मानरत्नवस्त्रादिकांचनैः ॥ आशीर्वादाक्षतांस्तस्मिंश्चिक्षेप सकलापितान् ११ भवानिपूजयामास मुनिपत्नीः सकन्यकाः ॥ ताज्जुर्गिरिजेधन्यात्वदयाना
स्तिकुत्रचित् १२ एतादृशः सुतो वापि सत्त्वलक्षणमंडितः ॥ कउवाच ॥ एवं वदसुतं सर्वेषु खीजनेषु महाखलः १३ व्योमासुरो व्योमकर्णो नानामायावि
शारदः ॥ नबले स दशस्तस्य कोपि त्रिभुवने भवत् १४ स तु द्वागिरिस्थितं चूतं नानाशाखासमन्वितम् ॥ अभेदं वारणशतैः कल्पांतमास्तेऽपि १५ प्रविवेश तदा
व्योमोपाययासतदंतरम् ॥ यथा दृष्टि वशाद्धूतं विशेते दुष्टचेष्टिते १६ देलयामास तं वृक्षं कल्पांतं भारुतो यथा ॥ ह्रमपातभयात्सर्वमुनयश्च समागताः १७
भिताः प्रोचुर्विनावायुं कपते किं महाद्रुमः ॥ तावत्कटकटाशब्दं श्रुत्वा वृक्षसंभवम् १८ स्त्रियोगाश्च स वै चक्रिरे तु पलायनम् ॥ विस्मृत्य बालकं भ्राता गिरिजा
पिपलायिता १९ एतस्मिन् व्रते दृक्षो निपपाता भक्तिददा ॥ हस्ताभ्यां निहतस्तेन शतचूर्णोऽप्यतद्वि २० यथा वनिनिपातेन क्रमुं कदृषादिस्थितम् ॥ भ्रमंतस्मत्त
दाव्यो म्रितच्छाखाः पल्लवाचिताः २१ ऋषीणामाश्रमाः केचिद्ब्रह्माः शाखा निपाततः ॥ पलायिते जनेनेपेतुः काश्चिच्छाखाः सपल्लावाः २२ ततो व्योमासुरो दु
ष्टो गतासु निपपातह ॥ व्यादायार्यं वमनं रक्तं शतधा तेन सोऽभवत् २३ आययुस्ते ततः सर्वे स्त्रियश्च बालकं तदा ॥ दृष्टुं श्रेयं यथा पूर्वमुपविष्टं निराकुलम् २४ सु
मेरुनिश्चलं स्वस्थं ततः सर्वे विस्मिरे ॥ पंचमासेन बालेन महाबलपराक्रमः २५ लीलया हस्ततौ दैव्यः स वृक्षः शतधा कृतः ॥ हाहाकारवागौरीधावतिस्मानिजं सु
तम् २६ मुनयस्तामथोचुस्ते हतदैव्यः सुतस्तव ॥ सादृशं ततो बालं हिमवत्सर्वतोपमम् २७ उत्थाय कदिदेश तं धृत्वा स्तन्यं ददौ मुदा ॥ मरीचिवाक्यं समा
रप्रशंसं समहेतवम् २८ यमीश्वरो वातिसदा तं हंतुं यः समीहेत ॥ स एव विलयं याति पतंग इव दीपगः २९ मुनयो योषितः सर्वायुस्वस्वं निवेशनम् ॥ ततो गणाय

युकोचिदक्षतं वीक्ष्य तत्सुतम् ३० ऊर्ध्वन्यतरामातारक्षितस्तेसुतोऽसुराव ॥ दुष्टाएवलयं यतिसाधुनक्कापिसीदति ३१ ततः साशर्कगतेभ्योदस्वान्नाप्रदोशि
 वा ॥ सर्वाभ्यश्चततोयातादृशतेन निजंगृहम् ३२ यद्दृशं गुयात्पुण्यमाख्यानं भक्तिमान्नरः ॥ न स बाधां लभेत्कापि सर्वत्र निर्भयो भवेत् ३३ इति श्रीगणेश
 पुराणे उत्तरखंडे मृपुपवेशवर्णननाम षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ कउवाच ॥ व्योमासुरस्य भगिनी तस्य दुःखेन दुःखिता ॥ निशामुखे दशदिने स मुपव्रा
 क्षुधातुरा १ भक्षयामास महिषान्नशतसंख्यान्महाबलान् ॥ कराले केशी लंबेष्ठी तालनासादरीमुखा २ हलदंताकूपेनेत्राश्रोत्रावरण संयुता ॥ दीर्घस्तनी महा
 घोराभूमिः पृक्कचाखला ३ दीर्घबाहुर्निम्ननाभिर्गोघेव कर्कशात्वाचि ॥ नाम च कुस्तदालोकाशतमाहिषभक्षणात् ४ अन्वयभावदुष्टयाः स्फुटं तु शत
 माहिषा ॥ साययौर्बहुहंतारं हंतुं बंधुप्रियं करी ५ कमनीयतराभूत्वासर्वविषयसुदुरा ॥ नानालंकारसंयुक्ता गौरी षोडशवार्षिकी ६ कृत्वा षोडशशृंगारान्मो
 हयंती कटाक्षतः ॥ साययौ दुष्टभ्रावने गिरिजालयमुत्तमम् ७ प्रणनाम शिवां चादौ प्रोवाच परमादरात् ॥ धन्या हं कृतक्या हं प्राह मीप्सितं फलम् ८ यतस्त्वसर्व
 जननी सर्वदेवमयी शुभा ॥ सर्वध्येया सर्वसिद्धिः सर्वकारणकारणम् ९ जगन्मोहनदक्षात्वं पुण्येन दृष्टिमागता ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ श्रुत्वा वाचं तदीयां सा प्रो
 वाच गिरिजातुताम् १० उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भद्रं ते संतुष्टा हंत वेक्षणात् ॥ कस्यासि कुत जायासि किमर्थं च वरंगने ११ कामते पूरयिष्यामि वदस्व ममाग्रतः ॥ सो
 वाच ॥ ॥ अहं चिरं विद्योगार्ता शरणं त्वामुपागता १२ श्रुतं स्यादमरावत्यानाय कोसुरनिर्जितः ॥ सलीनः कापि गिरिजे स वेदवगण अपि १३ त्वं तु भाग्यव
 ती देवि न विद्योगो हरस्यते ॥ सत्वं भवेत्सर्वदुःखमसत्त्वं तु विद्योगजं १४ पार्वत्युवाच ॥ ॥ बालो यं मम मुभगे हनिष्यति खलान्वलात् ॥ मोचयिष्यति देवान्स
 कालः काश्चित्प्रतीक्ष्यतां १५ एतद्धृग्गुणेशेन धृतो देहो ममालये ॥ भूभारोत्तारणार्थमुनीनां पालनाय च १६ कउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा पूजयामास पादक्षालन
 पूर्वकं ॥ सखीभिः कुंकुमाद्यैश्च योजयामास सादरं १७ सापि भुक्त्वा शिवात्पलेषुष्वापो वाच तत्सखीः ॥ गिरिजा बालं कंसस्य जानयं दुमपातिकं १८ विश्व
 स्ताम सर्वसख्यस्तादुर्बलं तु तत्करे ॥ लालयामास सा स्नेहात् सुखं च बलवत्तनैः १९ तज्जिवांसास विज्ञाय सर्वज्ञः स शिवात्मजः ॥ राक्षसीमिति निश्चित्य हस्ता
 भ्यां श्रोत्रयोरघात् २० नासिकां च ततो भारं महापर्वतसन्निभं ॥ तदंगे पातयामास सा च श्वासनिरोधतः २१ विह्वला परिचेक्षे पपादाघातात् शिशोभृशम् ॥
 मुचुं चेति भाषंती कौतुकिं द्रष्टुमागतां २२ कथं हि सिल्लियं दुष्टस्वनागस्कां शिवासमाप् ॥ ॥ कउवाच ॥ तदा क्रंदनमाकर्ण्य सखीभिः सह पार्वती २३ आगता मो
 चितुं पुत्रनाशकतमुवाच सा ॥ नमराया शुभं चैनां शक्रस्य महिषां प्रियां २४ श्रुत्वा मातृवचो बाले दूरे चेक्षपतां तदा ॥ एपातोपरिच्य जेन क्षणस्तोभ्यदति
 ब्रुत २५ तत्कर्णनासिकाहस्तो दृष्ट्वा सा स्फुक्स्वोपि च ॥ तदेव विधाता सा प्राणरं तत्याज क्षणमात्रतः २६ गता सुतां शुशोचथ पार्वती स्नेहनिर्भरा ॥ उवाच च प
 लोबालो दुर्दृशो जितवानहं २७ श्रुत्वा शचीं हतामि द्रुकिं वागव्यकरिष्यति ॥ इदं शुरतो गत्वा शक्षसीं तां शिवाशिवां २८ दशयोजनविस्तीर्णीक्षितमू

मूरहंतदा ॥ तत्याजशोकंजद्वेषशंसांनिजंस्तुतं २९ आदायस्तुतमंयंगंपावर्तनीमादिरंग्यौ ॥ विस्मापयत्यसौबालाशकिताबालपौरुषं ३० विस्मयं
पौरुषेतस्यसमपद्यतपावर्ती ॥ तत्सस्यश्चिन्नकणीतांछिन्ननासांव्यलोकयन् ३१ कथमस्यालालवचकथमस्यबलशिशोः ॥ अहसन्प्रावदन्नित्यंदवातालंप
रस्परं ३२ ततस्तांराक्षसीदूराच्चिक्षिपुःप्रमथास्तदा ॥ अरिष्टिचित्तैर्गौरिदौदादानानिभक्तिः ३३ ततस्तुसमेमामेप्रवृत्तोनिद्रितेजने ॥ तमसासर्वतोव्याप्तदेश
दिङ्मण्डलेखिले ३४ निशीथिरण्यपशुशुरुचसुदुर्दुषुच ॥ पर्येकेपरिसुसायापार्वस्यादिव्यसंस्तरे ३५ सखिजेननिद्रितेचमेकानगणेतथा ॥ एतस्मिन्नेतरेदुष्टोना
मनायःकमठासुरः ३६ आच्छादयस्वदेहेनशिवाप्रांगणमहुतं ॥ यस्यस्पर्शेनसहसराशीर्येवज्जमंहतिः ३७ अतिशीतलगान्नःसर्पावणश्चंद्रमाइव ॥ उदिते
तुर्दिवानथेतदुष्टेविवचरन्जनाः ३८ केचित्स्नात्वारिथतजमुकेचिन्निद्राप्रचक्रिरे ॥ स्वलिस्वापतिताःकेचिदतिकोमलदेहतः ३९ सिषिचुर्बालिकावारिगो
मयैरंगमालिकाः ॥ चकुस्तोबहिर्यातासबालागिरिजातदा ४० आस्वापयत्सुतंगौरिमहाहास्तरणेत्रसा ॥ सखीस्तत्रवसंस्थाप्ययौसासेविदुशिवं ४१ एवं
ज्ञात्वासौकमठःस्वस्यपृष्ठमचालयत् ॥ भूमिकंपःकथमिहकिंवारिष्टमविष्यति ४२ इत्यबुवंस्थितास्तत्रगणाश्चक्रितमानसाः ॥ निद्रिताःप्रतिबुद्धास्तोकिजतमि
तिचाबुवन् ४३ तदैवतेनबालेनसर्वज्ञेनविवर्तिता ॥ उदंतस्यपृष्ठेन्युधायिधर्षिताश्च ४४ द्युतुर्दशसुवनजंभारंनिदधताश्च ॥ निरुद्धास्वसायुःसौगानिस्वा
नियचालयत् ४५ अस्रवद्रक्तमलमस्यदेहात्तथाविधात् ॥ उद्गनंकर्तुमाभेनाशक्तकमठस्ततः ४६ ततो गजायुःसुवेयैतत्रासन्सुखोषिताः ॥ किमरिष्टमसुत्य
नंसुहृर्भूथलेतेनुर्कि ४७ सस्यश्चबालिकाःसर्वाःपार्वतीसेविदुंययुः ॥ उन्तिष्ठमातर्बालस्तेनतिःस्याद्वाभृतोपिवा ४८ त्वरयापार्वतीयाताधावमानाबहिस्तुतम् ॥
ददर्शनिश्चलंगौरीसोत्थापयितुमुद्यता ४९ भृगोलभारसदृशमत्वातस्थौविमानसा ॥ ततोमर्मदसहसाबालस्तंसममारच ५० ततःसादृशैर्दयंदशयोजनमायत
म् ॥ प्रसारितमुखंमर्मंतंरुधिरंबहु ५१ दूर्णयामाससहसाश्रमानानविधानरुभात् ॥ ततःसाबालमादायस्तनपानंदौमुदा ५२ नज्ञायतेसुराणांहिना
नामायांप्रकुर्वताम् ॥ त्रिलोचनप्रसादेनपुनर्लब्धःसुतोभया ५३ यतःकृतांतदूलावन्निहतःकमठासुरः ॥ सस्यश्चतद्गणाःप्रापुःप्रच्छक्षेममर्मके ५४ क्षेम
मित्येवतानगौरीनिजगदमुदात्तविता ॥ ततो गणाःखंडशस्तंरुत्वाहूरंतरंजहुः ५५ ववर्षुःपुष्पवर्षणितस्मिन्देवगणास्तदा ॥ यइदंपरमाख्यानंशृणुयाच्छ्रव
येत्तथा ५६ सर्वांरिष्टविनिर्मुक्तःसर्वोन्कामानयामुपाय ५७ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउत्तरखंडेकमठासुरवधोनामसप्ताशीतितमोऽध्यायः ८७ ॥ व्यासउवाच ॥
अद्भुतानिचित्रानिश्चुतानित्वसुखांबुजात् ॥ ब्रह्मन्नघौषहरीणिगुणेशेनकृतानिवै १ तथापिश्रोत्रोमिच्छानोनपैतिसर्ववित्तम् ॥ अतोबालस्यचरितंपुनर्मेव
हिसादरम् २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृणुष्वभावहितोब्रह्मवृणुणेशस्यकथांपुनः ॥ श्रुतिरश्वाचपापानांसंहर्त्रीधर्मोक्षदाम् ३ अष्टमेमासिमध्याह्नेग्राह्येग्रीष्मर्तौगिरिजाकि
ल ॥ ऊष्मणापीडितागेहसाययौपुष्पवाटिकाम् ४ अशोकाश्चंदनयज्ञपनसाम्निर्वर्तिकाः ॥ मालतीचंपकाजातीचिचिणीपिचुमंदकाः ५ पारिजातकद्वक्षाश्च

धनच्छायासमन्विताः ॥ रम्यशीतजलंचाहसरः कमलमंडितम् ६ तत्रमंचकययसासहयानितशुभास्त्रे ॥ सुष्वापगिरिजाबालयुक्तानिःशंकचेतसा ७ सखी
 भ्यावीजितावालव्यजनेनाश्रममुष्टिना ॥ सुषुप्तिमगमद्यावत्तावदैत्योमहाबलः ८ तल्पसुरइतिरयोतोवायुरूपेविशततः ॥ मचकांतगतः मोधतेनसाकंय
 यौदिवम् ९ तस्यशब्देनसंत्रस्तेतसख्यौपतितिमुवि ॥ आक्रंदंपरमंचकैर्यकस्थतादशिवा १० व्योमस्थापर्यदेवत्साधाधावेतिशंकर ॥ किमयाविकृतदे
 वकिमर्थमासुपेक्षसे ११ अयंदैत्योतिबलवान् व्योमाक्राम्यप्रधायाति ॥ परहस्तगतां कांतां शक्तः कथमुपेक्षसे १२ अस्यपुत्रस्ययोगेननानादुःखमभून्मम ॥ अ
 स्माह्वान्यमृतिर्मैकिसपुत्रायाविनिर्मिता १३ अयमेवजतश्चेत्कथंबंधनमाप्नुयाम् ॥ कउवाच ॥ एवमाक्रंदनंश्रुत्वाउमाबालोमहामनाः १४ तदासुहुर्जगो
 सौधनवद्भर्जयन्दिशः ॥ चकंपेधरणीतेनससमुद्रवनाकरा १५ तामदृष्टदुशोचत्सुगणेषुप्रमथादिषु ॥ पादाघातेनबालोथमंबकंसमताडयत् १६ बिभ्युभूतानि
 सहसाशतधेवाभवन्नयः ॥ मंचकः खंडशस्तेनभूत्वा निपतितोमुवि १७ ततस्तल्पसुरोदृश्योजातोबालोदधारतं ॥ हस्तेनैकनजननोदधारामौस्वलीलया १८
 घनमुक्तोयविंदुंचेवचातकः क्षणात् ॥ स्कंधारुढांतुतां कृत्वा शिखांवागेनतस्यच १९ ततस्तत्याजभूदशेतंबालः सहसाबलात् ॥ पद्मासनंदैत्यदेहकृत्वायो
 गीवतस्थिवात् २० समूमौपतितोदूरान्मर्दितोबलवत्तरं ॥ प्राणांस्तत्याजैर्यथवमन्नास्यादसृक्मुहुः २१ सतुदृष्टोजनैर्दैनैत्यएकविंशतियोजनः ॥ चूर्णयन्
 दृक्षपाषाणानाश्रमानशरणान्यपि २२ ततोदृष्टोबालकोसौगणैः सखिजनैरपि ॥ ऊचुस्तेगौरिबालोयंरमेतकुशलीबली २३ सातुभ्रांत्येवनाजानात्तगर्गनधरणी
 शिशुम् ॥ मुनयस्तामथोचुस्तेसावधानमनासति २४ भवदैत्योहस्तैनधृत्वा रूपमहत्तरं ॥ उन्मील्यनयनेपरयपुनर्बालंशिवंशुभम् २५ ॥ कउवाच ॥ तद्वा
 क्यप्रातिबुद्धासापरयदैत्यंचबालकम् ॥ गौरिवाच ॥ विपरीतमयादृष्टगूढोबालेनवाक्यम् २६ हतोनेनमहोदयएकविंशतियोजनः ॥ मातृणामृणमुतीर्णोबा
 लोमेजीवितप्रदः २७ इत्युक्त्वाबालमादायकारयामासशांतिकम् ॥ दत्त्वादानानिबुद्धौस्तनपानंशिशोरपि २८ दृष्टतेकौतुकंतस्यप्रशंसंमुदान्विताः ॥ एतस्मि
 न्नरेधोरचकेशब्दंमहासुरः २९ दुंदुभेः सदृशंसोपिरुयातोदुंभिनमतः ॥ यस्यपाणितलाघाताद्भ्रातृत्वमागता ३० आच्छादितोदिनमणिर्देहनगनस्पृशा ॥
 गणबालस्वरूपेणगौरिबालंजुहावसः ३१ इतएहिरमावोद्यसोपियातस्तदैवतं ॥ स्वोक्तृत्वातुतंबालंहालाहलफलंददौ ३२ अभ्यर्द्धतिफलंबालंशीघ्रमि
 त्यब्रवीन्विसः ॥ दूरदेशात्समानंतिजन्ममृत्युजरापहम् ३३ सतुजानन्मुदुभावंफलंतजगृहेततः ॥ अभक्षयद्याचरत्सफलंतरमभीपुनः ३४ ॥ कउवाच ॥ अ
 मृतंविषतांयातिविषंतांशिवेच्छया ॥ धृत्वावक्षस्थलंतस्यतःक्षणाहुदातिष्ठत ३५ तज्जानुर्नर्यस्यपादौकराभ्यांजगृहेशिखात् ॥ पराभ्यांश्रमभृणी
 गृह्यदोलयामासलीलया ३६ ननर्तजानुभागोस्यभूमंडलभरांन्वितः ॥ सपीडितउवाचाथजानुभागोदवातर ३७ तवभारेणदृष्टेनममेदेहोतिपीडितः ॥ मुं
 चमुंचगमिष्यामिस्वालयंगिरिजासुत ३८ कउवाच ॥ एवंसंग्राथितस्तेननमोचयतिबालकः ॥ उदतिष्ठदूलाहैयोभग्नदेहस्तुपूर्वतः ३९ बलाच्चकपिबालो

पिमूढानमस्यतत्क्षणत् ॥ कंठनालात्तच्छिरापिबालहस्तगतंबभौ ४० रुधिराकामही सर्वातत्क्षणं समपद्यत ॥ शिरःकमलहस्तोसौखेलो गिरिजासुतः ४१
 शोणितेन विलिप्तं गोगणमात्रं न्यवेदयन् ॥ सागत्वापश्यतिस्माथुद्रं दृष्ट्वा तथा विधम् ४२ तच्छिरादूरतः क्षिप्त्वा वस्त्रेण च ममार्जतम् ॥ स्नापयित्वा स्वयं स्नात्वा द
 दौस्त्यं तदामुदा ४३ ततः सख्योगेणाप्युपप्रच्छुः क्षेममभ्रकम् ॥ सोवाच परमं क्षेमबालको शिष्यभक्तिः ४४ मरीचिरक्षणञ्चापि कुशलं मम बालके ॥ ततस्ते
 तनिरासुर्वदूतौ दृष्टवानवम् ४५ ततो हर्षयुता जग्मुर्गणाः सख्यो निजगृहम् ॥ पार्वती हर्षं युक्ता स बाला प्राविशद्गृहम् ४६ इति श्रिगणेशपुराणे उत्तरखंडे म च
 कासुरवधो नाम अष्टाशीतितमोऽध्यायः ८८ ॥ कउवाच ॥ ततस्तु दशमे ममोत्तमोऽहो गतेरवौ ॥ किञ्चिच्चिरं गमाणो सौ रमेतचे च शिवासुतः १ पादाभ्यां चालय
 न्क्वापि गूढं च माषते ॥ लुठेते न तं चेचापि रोदं न कुरुते च ताम् २ दृष्ट्वा शिवां च सह साष्टलभो ब्रजस्यपि ॥ दृष्ट्वा तथा विधं बालजं हृषे पावर्तितदा ३ एतस्मिन् वत
 रे दृष्टे दैत्य आजग्राभिधः ॥ वमदं शिकणान् दृष्ट्वा वज्रसारतनुर्दृढः ४ ललज्जिह्वोर्दिधिं दहो ग्रसन् विवमहागिरिम् ॥ उपविष्टो द्रुमतले द्वेजिह्वे ललयन् मुहुः ५ तंबालो
 बालभावेन रिंगित्वा विदधारह ॥ सनिनाय च तं शीघ्रमास्यातः सह तेन च ६ अंतः प्राविष्टे औषौ स न्यमीलयत वायुमुक् ॥ नापश्यदं गे बालं गौरी विह्वलमानसा ७
 अत्र क्रीडन् स्थितो बालः केन नीतो होतुवा ॥ शुशोच परस्मात्तसौ तताडमस्तकं निजम् ८ तावद्रणैर्निषिद्धा सामामातर्विमानमव ॥ बालप्रभां वोधिज्ञातः शतशो
 बलवत्तरः ९ बालस्तदुद्गतो वदधे च निरुध्य च ॥ आसंतस्य तु दैत्यस्य पुच्छांतं सोप्य चालयत् १० प्राणवायुस्तु न त्राम्भ्यां रुधिराणि विनयौ ॥ विदार्ये दहमस्या
 सौ बिहिर्यो विकामुतः ११ चिक्रीड रुधिराद्रांगः किं नु पुष्पित किं शुक्रः ॥ ततो गणास्तं निरीक्ष्य लिहंतं स्वांगुलिं शिशुम् १२ उच्चैरुचुर्गिरिमुतामयं बालो विनिर्गतः ॥
 अस्यास्यान्मारीत्येत्वा तदैत्यमाजगंखलम् १३ ॥ कउवाच ॥ तद्वधानं तं बालमादाय सत्वरं शिवा ॥ स्नापयामास सहस्रालालयत्वास्तनदौ १४ कृगतो सिक्ष
 णो बालत्वा विनाब्दत्वमागतः ॥ ततो ददर्श जगं रं विस्तीर्णं शतयोजनम् १५ अयानकमुखं दुष्टं वमंतं रुधिरं बहु ॥ पतितं वृक्षजाला निपातयित्वा गृहाणि च १६
 गौर्युवाच ॥ अस्मिन् स्थले कियं ते नु भवेयुर्दैत्यराक्षसाः ॥ कियं तो निधनं प्राप्ता अयं बालस्य विक्रमात् १७ ततस्तीचिक्षिपुः स वै गणादूरं महासुरम् ॥ ततस्त्वेकादशे
 मासे द्वारे देशे शिवायौ १८ ससीभिः पश्यती बालकौ तु कानि बहू न्यपि ॥ कस्यचिद्बद्धं न बालं श्रुत्वेतं चुंबयत्यपि १९ आच्छादेत चेक्षुषी च कस्यचित्पृष्ठगः स्वयम् ॥
 पिबते मातुरन्यस्याः स्तन्यं गत्वा बालदसौ २० मुखमाच्छाद्य वस्त्रेण बिभीषयति चापराज् ॥ मुखं केशानासिकां च कर्पते भूषणान्यपि २१ वदते स्खलितां
 वाणीं परं दृष्ट्वा स्वकान्यपि ॥ एतस्मिन् तरे दुष्टो दानवः शलभासुरः २२ ब्रह्मादीनामगम्यो सौ पर्वतस्कंधमंडलः ॥ व्योमस्फोटिमहामूर्धनिलवर्णो यथावनः
 २३ जपाकुमुमनयो मेघस्पृक्षं गमंडलः ॥ बालांतिकमुपायातो ग्रासन् विजगन्नयम् २४ तं धनुं बालको याति यत्र यत्र स गच्छति ॥ एवंतौ सुचिरं कालं भ्रमतः
 स्ममहाजवौ २५ ततः श्रुतोऽभवद्बालो रेषाधावत्तदंतिकम् ॥ दधारसहस्रैर्दंशलैर्बलवत्तरम् २६ सपक्षौ स्फालयामास श्येनो हस्तगतो यथा ॥ बाधने

चरणाघातेस्तंबालंशलभासुरः २७ प्रसार्यनयेनक्रेपश्यातिस्मतदांशिशुम् ॥ मुमुचेतंतदाबालोदधारचपुनःपुनः २८ दर्शयामासजननीधराष्ट्रव्यपोय
 त् ॥ शिवोवाचदयाविष्टातंबालंक्रूरमानसम् २९ जीववातो न कर्तव्यो मुचेन प्राणिनां शिशो ॥ बलात्पुनः शिलाष्ट्रहृदाक्षिपे बालकः ३० सतदाशतधाजा
 तो निपपातचभूतले ॥ गर्जनगगनं वृक्षान्पातयन् गृहतोरणान् ३१ वमन् रक्तं बहुमुखदहशयोजनविस्तृतः ॥ चूर्णयन्नाश्रमान् वृक्षांस्ततो मातानि नायतम् ॥
 ३२ बालं संस्थापयामास प्रादास्तन्यं च भोजनम् ॥ सख्यो निरीक्ष्य तंबालं मृतं दैत्यं तथा विधुम् ३३ साधुमाध्विनिताः प्रोचुस्तांच पर्वतकन्यकां ॥ गृहं विवेश
 गिरिजाताश्रमस्थो मुदुान्विताः ३४ चिक्षिपूद्रूतौ दैत्यं तदा ज्ञावशगागणाः ॥ मुमुचुः पुष्पवर्षाणि बालं देवगणास्तदा ३५ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे
 लभासुरवधो नैमिकेन नवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ कउवाच ॥ ततो द्वादशमासे तु गिरिजासुतमद्वुतम् ॥ उपविष्टालिभिः सार्धं मेकैकत्वास्वलंकृतम् ३ को
 दिस्सूर्यनिभं कोटिभूषणैश्च विराजितम् ॥ ततस्तस्या महानासीदुत्सवो नृत्यदर्शने २ बालकानां हरस्याथ ज्ञात्वा वांछां शिशुस्तदा ॥ येथेथि यीति शब्देन नतं
 गिरिजासुतः ३ श्रुत्वा तदीयं तं शब्दं हरो निति तु मागतः ॥ शिवं नृत्यं तमालोक्षय नतं श्रीवरोपि च ४ तत इन्द्रादयो देवास्तत्र नतितु मागताः ॥ सयथानतं ते बाल
 स्तेऽपि नृत्यं तितादृशम् ५ दर्शयति तथा भावं सयथा दर्शयत्यपि ॥ मनुष्याः पशवो वृक्षा यक्षराक्षसपन्नगाः ६ मुनयो मनवो भूपाभुवनानि च तदृश ॥ एकविंशतिस्व
 र्गस्थाः सचेतनमेवेतन् ७ बालप्रभावाद्ब्रूते बालच्छंदेन भूतलम् ॥ मुनिपत्यो देवपत्यो न नृद्वीरिकाः ८ नृपुराणां सिजितेन क्षुद्रघंटा रवेण च ॥ पादाघात
 स्य शब्देन दिशो विदिश एव च ९ गगनं पर्वताज्जासन्नादयुक्ता रतदा मुने ॥ चक्रे पथरणिशेषो रविश्चंद्रश्च तारकाः १० ततो नृत्यस्यातिशयं ज्ञात्वा गौरिन्यषेधयत् ॥
 न च के बालको वाक्यं यदा गौरिसमीरितं ११ नृपुराण्यो महदैर्यो महाकृष्णतनुर्दृढः ॥ पातालचरणो व्योमसंस्पृशेद्वदमस्तकः १२ नृपुरांतर्गतो दुष्टः सूक्ष्मरूपः
 शिशोरसौ ॥ स बालस्तंबंधाशुभाय बलवत्तरं १३ शृंखलाभिश्चतुर्दंतं तथा मदच्युतगजं ॥ जंके जग्राह तंबालं पुनो वाद्रिकन्यका १४ तद्गारेण पिपीडा भूभारे
 ण समेन सा ॥ उवाच वचसा गौरी कथं गुरुतरा भवान् १५ इदानीं मेव जातोऽसि तस्मादुत्तरमेऽकतः ॥ मम प्राणागमिष्यंति तव आरेण बालक १६ ॥ कउवाच ॥
 श्रुत्वा मातुर्बचो बालः पीडिता सा भ्रष्टं तदा ॥ उत्तरा बलदंका दुधावां विभ्रियुगं शिशुः १७ ततो निस्तृत्य दैत्यो सौ व्योम्नि ब्रह्मामपक्षिवत् ॥ तमसा व्यापि भूः स
 र्वं तेन संछादिते रवौ १८ सोऽक्रमन्निपपातो र्यथी शतधा चाभवत्स्वखः ॥ ततस्ते मुनयो देवाः परमानंदनिर्द्वेताः १९ तुष्टुर्बालरूपं तं परमात्मानमव्ययम् ॥
 ॥ ॥ देवर्षय ऊचुः ॥ ॥ नजानीमो वयं देवरूपाणि तव न्यमहः २० लीलामायाश्च विविधैर्दित्यदानवनाशिकाः ॥ चरणाभ्यां जितौ दैत्यो रविमंडलोपकः
 २१ भ्रष्टित्वा व्योमनिभ्रंशं पतितः शतधा भवत् ॥ संहृत्य जीवं स वातान् वृक्षानाश्रमपर्वतान् २२ तव नृत्यं ततो वीक्ष्य सर्वे नृसंप्रचक्रिरे ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥
 ततस्ते पुणुजुः सर्वे तंबालं विश्वरूपिणम् ॥ नृत्योत्सवे निवृत्ते तु गौतमादीनि विसृज्य सा २३ पर्वती बालमादाय लालयित्वा स्तनं ददौ ॥ स्त्रियः सर्वा विस्मृत्यार्थ

विवेशनिजमंदिरम् २४ ततः पुनः कदाचित्समुनिबालैः समन्वितः ॥ गृहाद्वहिः क्रीडनार्थं ययौ चिक्रीडलीलया २५ मलयुद्धं वते च कुर्वद्दशो नैकया बहु ॥ पा
 तयामासुरागृह्य शिखायते परस्परम् २६ जह्नुः शिरः शिरोभिश्च जालुभिर्जानुनी तथा ॥ कूर्पं कूर्परेणैव चरणं चरणेन च २७ रुरुहुः पृष्ठभागैस्तेस्कभभागं परस्परम्
 २६ लतामहाराविर्जह्नु रुरे मस्तकेऽपि च २८ केचिच्च पुपुजुर्बालंगंधपुष्पाक्षतादिभिः ॥ केचिन्नीत्वाश्रमपदं भोजयामासु रंधसा २९ नमश्चक्रुः पदयुगं केचि
 म्बालां ददुःशुभाम् ॥ अविपुत्रस्वरूपेणैतस्य सिंधुप्रणोदितः ३० यंदृष्ट्वाभयमभयेति दंडपाणिभयानकः ॥ स्वबलेन जघान शिरं स्तीक्ष्णधारनखे बली ३१
 बिरुदं बाहुदेशे सज्जित्वा सर्वास्त्रबन्धह ॥ विशालाक्षो बृहच्छृंगो महाशोत्रविदारणः ३२ पुच्छावातेन जीवानां यश्चक्रे नाशनं सखः ॥ उन्मूलयामास ह्रस्वान् शृंगाघातेन
 पर्वतान् ३३ पृष्ठलनेन मुष्ण्याणां बलान् मारयेत् बली ॥ सययौ पावर्तौ बालं हंतु कालो महासुरः ३४ पृष्ठतोषावयित्वा सयावन्मरयते तु तम् ॥ दधारशृंगयो
 र्बलीहस्ताभ्यां तावदेव हि ३५ रुरोह च स तपृष्ठे हयपृष्ठे यथार्भकः ॥ ततो मुनिमुताः केचिपुच्छं धृत्वा व्यर्क्षयन् ३६ केचिद्वैद्व्यश्च गृहे निजमुदृत्य युगवम् ॥ सोव
 मयतुता वज्रेण पुच्छं तेन ससत्वरम् ३७ निपेतुस्तदा भूमौ पुच्छावातेन पीडिताः ॥ दृष्ट्वा तस्य बलं बालो वतरन्न दधारतम् ३८ आस्फालयत्तदा पृष्ठे आभयित्वा
 चिरंतुम् ॥ सहस्रधा विशीर्णं गोममारसहस्रासुरः ३९ अत्यशब्देन तस्याथ बिभ्राय मुद नत्रयम् ॥ वमनरक्तं बहुमुखात्प्रसार्य विवृत्तं मुखम् ४० ततो बाला
 मुनीनां तैकथयन्न च लोद्ववाम् ॥ अनेन निधनं न त्वाविजये गोमहासुरः ४१ निहंतुनः सभायातः क्रीडता बलशालिना ॥ कउवाच ॥ अबानिरीक्ष्य निहतं महा
 दैत्यमुतंचतम् ४२ आश्चर्यं परमं कृत्वा निनाय निजमंदिरम् ॥ दध्योर्दनं आभयित्वा बालो परिजलेन ह ४३ तस्याजदूतोगेहावस्तनपानंततो ददौ ॥ तानि खं
 दानि दैत्यस्य तत्पुत्रो गणाः ४४ मुनयो मुनिपत्न्यश्च मुनिबालाः स्त्रियोऽपि च ॥ प्रशशंसुः सुतं गौर्यदेवाः पुष्पाणि तत्पुत्रजुः ४५ आशिषोऽपि ददुर्विप्रादृत्य
 तेस्मात्पसरो गणाः ४६ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे अविजयवधो नाम नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ कउवाच ॥ ततो द्वितीये वर्षे स बालो
 बालैः संख्यकैः ॥ चिक्रीडवाटिका मध्ये नानाद्रुमलताकुले १ फलानि भक्षयामास स खरूपेण निपनसानि च ॥ ददौ ते भ्योऽतिबलं तस्मात्पातयित्वा बहून्पि २
 कूटो नाम ममहादैत्यः कूटमायाकरः खलः ॥ तत्तृषाकालमाज्ञायवापि कायां विषाणि सः ३ लोढयामास दुर्बुद्धिः सर्वेषां हि जिवांसया ॥ येषां त्पुंशर्ममात्रेण त्रिंशं
 तेषां निःक्षणम् ४ यदुत्थवायुना स्पृष्टानि पतंतिस्रगा मुवि ॥ ततः कूटो गतस्तत्र तथौ नाशदिदृक्ष्य ५ ततस्ते बालकाः पातुमज्ञाना तु जलं ययुः ॥ पपुः सर्वे
 स्वचुलकैर्बलीभिश्च केचन ६ मृतान् मत्स्यान् समादाय बहिर्यता मृतास्तदा ॥ रक्षकोऽग्रा ममध्ये दुषोषयामास तन्मृतिम् ७ ततो महारवं कृत्वा तत्राशुः सर्वना
 मराः ॥ घ्नंतं पाणि तलैर्वक्षःपाषाणैरपरे शिरः ८ हाहाकारो महानासीत् पुंघृष्योषितामपि ॥ तेषामाक्रंदनं श्रुत्वा शिवाया अपि बालकः ९ अजीवयद्बृद्धिपतैः
 सर्वांस्तान् सुबालकान् ॥ कूरुदृष्ट्वा कूटदैत्यं मृतं भूमौ न्यपातयत् १० पंचयोजनविस्तीर्णं चूर्णितं तेन वाटिकाम् ॥ दृष्टुं शिरसं सर्वैकं तिचिच्च पलायिताः ११

सोजीवयज्जलचरात्रिविषावापिकां व्यधात् ॥ स्वंस्वंबालंसमादायसर्वेतेस्वालयंययुः १२ प्रशशंसुःशिवाबालनिनिन्दुर्नास्तिकाःखलाः ॥ अस्यसंगादुरि
 शानिनश्यंतीतिपेक्षुबन् १३ ततस्तृतीयवर्षेतुप्रातःकालेद्रिजामुतः ॥ वंचयित्वाबहिर्यातोमुनिबालास्तमन्वयुः १४ अहोरात्रविद्योगेनपरस्परमथास्थिषन् ॥
 तच्छुर्निशिदेवत्वास्वप्नेप्रथमसर्वदा १५ रात्रियुगसमादेवजायतेत्वापपश्यात् ॥ इदानींत्वांनिरीक्ष्यवप्रसन्नास्मोखिलावयम् १६ कीडामोद्यामहासत्वंद्वी
 मय्यथासुखम् ॥ ततोर्ध्वैकतोभूत्वापर्येपरतोपिच १७ अभ्यघ्नन्पकगोलेननादयंतोऽधरोदसी ॥ आह्लादेनाथयुध्यतोविकर्षतःपरस्परं १८ रमतस्तेययु
 दूस्माश्रमंकस्यचिन्मुनेः ॥ सरोवरेतत्रैर्योजनायतविस्तरे १९ सिंचंतोजलिभिर्वारिहंद्दीभूतायथापुरा ॥ निमज्ज्यस्कंधमारुह्यमजयंतोबलात्परम् २०
 ततोदैत्योमत्सरूपीतेषुकीडागतोभवत् ॥ आस्फालयत्करावातैस्तज्जलंतेषुपुच्छतः २१ कलुषातज्जलाङ्गजमुस्तारमुहः ॥ तोरेदृष्ट्वाद्विजापुत्रमत्स्य
 स्तन्निकटंययौ २२ व्यादायवदनंघ्रेतदंघ्रीविचकर्षच ॥ निनायधावधावेतिकाशयंतमहाजले २३ निमज्ज्यसज्जलेतेनचिरकालंमहासुरः ॥ अरोदिषुमुनिमुता
 मग्नवीक्ष्याद्रिजामुतं २४ हाहाकारंप्रकुर्वतःकरपृष्ठाष्ठसंयुतम् ॥ केचिद्वत्सासरोरम्यंपश्यंतोददृशुर्नतम् २५ भवानीताडनाद्रीताःकेचिद्बालाःपलायिताः ॥
 केचित्तेबालकागत्वाशंसन्मग्नंशिशुंवतम् २६ सर्वान्नःक्रीडतोहित्वानीतोमत्स्येनबालकः ॥ कउवाच ॥ श्रुत्वातद्वचनंगौरीमूर्छितापतिताभुवि २७ मुहूर्तञ्चेत
 नालंभ्वारोदमानाययौबहिः ॥ मुंचंतीनेत्रजंवारिमस्तकापतितांचला २८ स्खलंतीनिश्चसंतीचपततीधरणीतले ॥ सख्यस्तामन्वयुःकाश्चिद्विवाकार्याणि
 सत्वराः २९ सरस्तीरंशीघ्रतरमागतासखिभिःसह ॥ मुनयस्तमुदंतंचश्रुत्वायाताःसरःप्रति ३० अगाधंभसितेकेचिन्मग्नानांपुरुमासुतम् ॥ तामूचुर्जननीके
 चिन्मग्नानोबालकाजले ३१ तैःपुनर्नचदृष्टश्चमत्स्योदरगतःसुतः ॥ रोदनंपुनररेभेगौरिश्रुत्वातुतद्वचः ३२ उमोवाच ॥ ममप्राणागमिष्यतिविनातसर्वसुंदर
 म् ॥ अतिक्लेशेनसंलब्धमतिपौरुषमीश्वरं ३३ चराचरगुरुमायातीतंमायाविनंपरम् ॥ अनंतकोटिब्रह्मांडनायकंविश्वसंभवम् ३४ ललाटंनिजवानरोवारंवा
 रंकरेणसा ॥ रुद्रदुर्मुनयोवीक्ष्यरुदतीतंथाविधाम् ३५ ततःकारुणिकोदेवोनिशम्यकरुणं वचः ॥ स्वयमंडजकरूपेभृद्युधायतिपरस्परम् ३६ तदाघातेनजल
 जामुतास्तीरेनिपतिरे ॥ दंष्ट्राभ्यांदंशतःस्मोभौघ्नतःस्मपुच्छघाततः ३७ उदरस्वोदरेणैवपृष्ठंपृष्ठेनजघ्नतुः ॥ एवंचिरतंमुहंरुक्तादारुणमोजसा ३८ मत्स्य
 रूपंगुणेशोथबलाज्जघ्नेसुखेसुखं ॥ मन्नास्योभग्नदपौसौभग्ननेत्रोभवच्चतः ३९ पपालजलमध्यसपृष्ठगात्सउमासुतः ॥ यत्रयत्रययौसोथतत्रतत्राप्यसौययौ
 ४० कीचिलीनंतुतंदृष्ट्वापुच्छाघातैरताडयत् ॥ तत्पुच्छंतुसुखेयुत्वागुणेशोबहिरानयत् ४१ दुष्पूर्णनिजभरिणगतामुंविमसर्जसः ॥ त्यजंतंरुधिरंवक्त्राभ्रदंतं
 लवतरं ४२ तेनशङ्केनमहाताचकंपेषुवनत्रयं ॥ निर्ययौजलमध्यात्सलिलिगपार्वतीतदा ४३ आनंदमप्रागैरीतंस्तनपानंमुदाददौ ॥ मामपृष्ट्वाथकुत्रस्वंगतो
 सिबालैकैःसह ४४ यद्यदायातिविघ्नतेतत्तद्देवाद्दिनश्यति ॥ मरीचैरक्षणच्छोभोःकृपयाजगदीशितुः ४५ कुरुषेकिंचपलतारंक्षितव्यःकथंभया ॥ त्वद्विद्यो

गान्ममप्राणागमिष्यतिप्रियाभक्तं ४६ ॥ कउवाच ॥ ततोमुनिगणः प्रोचुस्त्वाविनाहुः स्वितावयं ॥ इदानीं पुनरानन्दं प्राप्तास्त्वहर्शनाद्विभो
 ४७ पुण्ड्रमुनयो नानाद्रव्यैः सख्यः स्त्रियोपि च ॥ नमस्कृत्य गुणेशं तं प्रार्थयन् सर्व एव तं ४८ वयं वदीया देवेश ननस्य कुलं त्वमहसि ॥ ततो माबालमादाय ययौ
 स्वस्यानमुत्तमं ४९ अनन्तरं गणाः सख्यो मुनयो हर्षनिभराः ॥ मार्गमध्ये परः शैलनामौ दैत्यो महाबलः ५० सर्वशत्रुरेन क्रदद्वाङ्गोऽशनिनाशनः ॥ गिरि
 णां यस्य शब्देन दारणं जायते क्षणात् ५१ मार्गनिरुध्य सहसा संस्थितो रौद्रसंरुधरा ॥ द्वियोजनमस्तको सा वयोद्वा दशयोजनः ५२ सरस्तङ्गा गृह्णाश्चला यत्र
 विभाति च ॥ क्रीडति सिंहार्दुला वारणाय क्षराक्षसाः ५३ सर्वे ते विह्वलाः प्रोचुः किमिदं विघ्नमुत्थतं ॥ तदतिकेस्रिता गैरिति पिसर्वा स्थितास्तदा ५४ तत
 स्ते मुनयः प्रोचुः कदाद्रक्ष्यामयोषितः ॥ अपत्यानि गुणेशस्य कदास्यादन्नविक्रमः ५५ गमिष्यति वृथा होमकालो यनः स्वधा क्रियाः ॥ गैरीजगाद तान् सर्वान्माखेदं
 कर्तुमर्हय ५६ ममापि चितां संप्राप्तां शंकरस्य हि जायते ॥ कउवाच ॥ श्रुत्वा वाक्यानि तान्याशु गुणेशो बुद्धिमत्तरः ५८ प्रष्टुं त्वद्विराड्पूज्या समा
 त्त्रा निराकरोत् ॥ ददृशुर्न च तद्रूपं मोहिता मुनयोपिते ५८ तद्वा स योगात्सगिर्विश्रामगनेतदा ॥ आश्चर्यं परमं प्राप्ताः सर्वे ते तं प्रशंसिरे ५९ वात्यागतं यथा
 पत्रं ततो सौपतितो मुवि ॥ सहस्रधा भवच्छैलः पुनर्दृक्षान चूर्णयत् ६० ततस्ते मुनयः प्रोचुः साधुसाधु गुणेश्वर ॥ दूरीकृतमग्निं नः स्वाश्रमस्थावयं सुखं ६१ व
 सामस्तत्प्रसादेन स्वस्वकर्मरताभृशं ॥ कउवाच ॥ एवमुक्त्वा च न त्वाचष्ट द्वा संपूज्य तं ययुः ६२ पर्वती च तमादाय विवेश निजमंदिरं ॥ सख्य
 श्रमुनिपत्यश्चष्ट द्वा तां सगृहं ययुः ६३ इदं यः शृणुयात्तस्य सर्वत्र सुखमाप्नुयात् ॥ आयुरारोग्यमैश्वर्यं सर्वत्र विजयं तथा ॥ ६४ ॥ इति श्रीगणेशपुरा
 णे उत्तरखंडे वत्सशैलसुखयो नाम एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ४७ ॥ कउवाच ॥ ततः कदाचिद्गिरिजाप्रातः स्नात्वा स्वराश्विं चिता ॥ सुमेबाले चतुर्वर्षे लि
 ग्गूजांच कारसा १ वामहस्तो निधायैव पार्थिवीं भूतिमुत्तमां ॥ स उत्थाय रुद्रस्तन्यं ययाचे हठतत्परः २ क्षणं तिष्ठ क्षणं तिष्ठेवं मातान्यपेधत ॥ सरुषा पातयन् मूर्ते त
 द्वस्ताद्वस्तवततः ३ तंच साहस्तघातेन जवानद्वरोषतः ॥ सरुषा पुनरागत्य दंशां गुलिमुत्तमं ४ मुचमुचममप्राणागमिष्यतीति साब्रवीत् ॥ दष्टां गुलिमुत्तम
 व्यपपाळदूतो भक्तः ५ अलवद्दुधितं स्याज्गुले बहलं मुवि ॥ यथाक्षीरमर्कद्वक्षाद्दुधाघातेन पीडितात् ६ ततो याष्टं समादाय ताडितुं सासुतं ययौ ॥ धावापित्वा
 दधारैर्न दंशैश्चिरूपिणं ७ पंचकक्रंदं शुभुजं त्रिनेत्रं शेषशोभितम् ॥ त्रिशूलं हर्मभस्मरुं हर्मालांच विभ्रतं ८ वसानं चर्भणीहस्तिव्याघ्रयोः शशिसेखरं ॥
 दृष्टेत्थं लज्जितायां जाधो मुखी शिवा ९ पुरोवा मंदिरं वापि गंतुं सानाशकतदा ॥ तद्विंतां स परिज्ञाय बभूवार्भं करुपवात् १० क्रीडते मुनिपुत्रेषु मुनिबालः
 स्वरूपावान् ॥ अन्ययाद्गिरिजाबालं नापश्यन्तेषु तमुत्तमं ११ पप्रच्छ तान् मुनिमुत्तमानाशकतदा ॥ तद्विंतां स परिज्ञाय बभूवार्भं करुपवात् १० क्रीडते मुनिपुत्रेषु मुनिबालः
 निपुत्रास्तामि तोयातो भक्तस्तव ॥ ततो जगाम गिरिजापुरतः पुरतोपि च १३ विशिर्णिकं बरीभाराश्रमधर्मसमन्विता ॥ इतस्ततो धावमानास्तं वक्ष्वांचला शिवा ॥

तस्याः श्रमे स विज्ञाय ययौ पूर्वस्वरूपवान् १४ तदंतिर्कंद्यारैर्न हस्ताभ्यां गिरिजादृढम् ॥ स्वर्पां चलेन तं बध्वा ययौ हृष्टा स्वमंदिरम् १५ उवाच रोषात्सम्यक्त्वं
मम हस्ते समागतः ॥ अपस्माराति च पलमारियं ध्येयुना श्रुशम् १६ शंभवे वानि वेदिष्ये सत्त्वां वाताहयिष्यति ॥ श्रुत्वेत्थं वचनं मातुलुं उधरणीतले १७ निः
सृतं बंधं न ज्ञात्वा पपा ल्वरया पुनः ॥ पुनर्धावति सा पृष्ठदुःखिता श्रुश विह्वला १८ एतस्मिन् व्रते रेदुष्टोदानवः कर्दमासुरः ॥ द्विज रूपधरो मालां दधानो दक्षिणे करे १९
कर्मदंष्ट्रं वारिपूर्णं भस्मोद्धूतं विग्रहः ॥ अरुणः किं निभवे क्षेवसानो मायिको भ्रुशम् २० स ऊचे वचनं बालं किमर्थं त्वं पलायसे ॥ त्वद्भित्तिवारणं सद्यः करिष्ये हं न स
शयः २१ नेष्ये त्वां यत्र ते मातानजानीयात्कथंचन ॥ न च कालभयं तत्र न चान्यद्वयमण्वपि २२ ॥ कउवाच ॥ तमुवाचा भो कीर्तिस्तथा कुरु यथा मम ॥
न पश्ये ज्ञाननीता तः शरणं त्वा मुपागतः २३ एवं वदति यावत्तु ययौ बालस्वभावतः ॥ गिरिलता वेदवासौ तं दुष्ट कर्दमासुरः २४ रंभा फलस्य पक्षस्य ङं कोमल
मर्भकम् ॥ तत्पादपद्मचिह्नानि भूमौ दृष्ट्वा ययौ शिवा २५ द्विजं दर्शयितुं पुरतो पृच्छतं च ततो भकम् ॥ स्वामिन् वक्ष्यामममुत इतो गच्छ त्रिशितः २६ इमानि प
दपद्मानि चिह्नानि पश्य भोः ॥ इदानीं धावमानः सकुत्र गमो भवद्विज २७ ततस्ताम ब्रवीद्विप्रो दुःखितो तं द्वियोगतः ॥ द्विज उवाच ॥ किं नः प्रयोजनं
मातस्तनयेन तवानवे २८ उदासीनतया माति स्तुष्टताभी शचेतसाम् ॥ तथापि नैव दृष्टस्ते तनयः क्वापि शैलजे २९ तनयः किं त्वया देवि मदीनः कृतो भवत् ॥
॥ कउवाच ॥ एवं वदति तस्मिन्स्तु दुःखितो वीक्ष्य शैलजाम् ३० आविरासीन् विविक्कारस्तन्मुखात्स गुणेश्वरः ॥ सा प्राह तनयं दृष्ट्वा कथं मित्या ब्रवीषि रे ३१
तवैव निनके तु त्रोटो यगो पितस्त्वं या ॥ संतः प्राणायामे प्रोसेन भाषते नृत्तं क्वचिद् ३२ ॥ कउवाच ॥ इति तस्या वचः श्रुत्वा स दैत्यो दीव देहवान् ॥
व्योमस्पृष्टमस्तको बालमादय निर्ययौ ततः ३३ ततः सा पृष्ठतो लम्बा क्रंदंती तनयं शिवा ॥ गुणेशोऽपि ततो द्रोष्टे तस्माद्दीर्घतरं वपुः ३४ दृष्ट्वा दुःखं जनन्यास्तु प्रशो
चं व्यासुहुर्मुहुः ॥ तदेहं शतधा कृत्वा चुचूणीं विविधा ततः ३५ पतमानोऽपि तदेहं श्रूयन् यामास शालिनः ॥ जनन्या जगत्तस्तस्योसं हृत्यैवं वृत्तानवम् ३६ गुणे
शो मुनयो दिवास्तत्पत्न्येथ समागताः ॥ ऊचुस्तां पार्वती विभ्रागः किं त्वोस्य भवति हि ३७ तएव नाशमायां तितव पुण्यासुरेश्वरि ॥ सर्वैस्तैः पूजितं बालं गृही
त्वा स्वकटौ शिवा ३८ गृहं जगाम तैस्ताभिर्हर्षनिर्भरमानमा ॥ पुरा मरणात् न जित्वा गरुत्मानमृत्तं यथा ३९ उत तारा शिवा बालं स्वांगणे कदिदेशतः ॥
स तु मूछां गतो लुंठन धरण्यांच पुनः पुनः ४० वारं वारं दौर्जुं आप्रसाय मुखं पंकजम् ॥ किं जातमधुनैव वास्य धावयित्वा ययौ शिवा ४१ मुखमभ्येद दशास्य विश्वे
विश्वस्वरूपिणः ॥ समद्वीपां वसुमतीं पुरा मवना कगात् ४२ ब्रह्माणभास्करं शेषं विष्णुं पर्वत सागरान् ॥ गंधर्वान्यक्षरक्षांसि मुनिपक्षिगणानपि ॥ नदीवापी
तडागानि मनूनद्यैव सुनपि ४३ शशिसूर्या नलोद्भूनि सचेतनमचेतनम् ॥ पातालान्यपि सप्तानि स्वर्गानप्येकं वैशतीन् ४४ एवं त्रिभुवनं दृष्ट्वा मुमूर्छां गिरिजा त
दा ॥ निमील्य नयने भ्रांता मुहूर्तं द्वयमास्थिता ४५ शिवं सस्मरन् मनासा बाधाना ततो भवत् ॥ यथा पूर्वस्थितं बालं पश्यति स्म पुरास्थितम् ४६ ततस्तं परि तु

छावतप्रसादप्रसन्नीः ॥ पार्वत्युवाच ॥ परमात्मात्ममेवासिचराचरगुरुभवात् ७७ चिदानंदवनोनिस्थानिस्थानित्यस्वरूपवान् ॥ त्वत्कुक्षौ परिदृष्टानिमुव
 नानिचतुर्दश ७८ देवायक्षाश्चक्षांसिसारिरोदृक्षसंचयाः ॥ सर्वेश्वराचरंदृष्टमयावलुंनशक्यते ७९ आंताहंपतितभूमौ सावधानिशिवस्मृतेः ॥ जाताहं बाल
 रूपेणापश्यंवांप्राकृतांशिशुं ५० ॥ कउवाच ॥ एवंस्तुवत्यांतस्यांतुमायामाविश्वकारसः ॥ लालयित्वाकटौगृह्णस्तनपानंददौशिव ५१ गृहंप्रविष्टागिरिजा
 गृहकार्यरताभवत् ॥ मुनयोमुनिपत्न्यश्चययुः स्वस्वंविवेशनम् ५२ इदमाख्यानकंश्रुत्वासर्वपपैप्रमुच्यते ५३ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउत्तरखंडेविश्वरूपदर्श
 नं नामद्विंशतितमोऽध्यायः ५२ ॥ कउवाच ॥ ततस्तुपंचमेवर्षेप्रवृत्तेमुनिबालकाः ॥ उषःकालेगुणेशस्यसमागम्यगृहंप्रति १ प्रातःकाले कथंशेषोप्राप्तिष्ठात्तिष्ठ
 हेमस्त्रे ॥ उत्थापयानंजबालमित्युच्युस्तेशिवामपि २ तातुवाक्षशिववाक्यार्थनिर्द्वावोनसमागता ॥ क्रीडायामेवस कानांचपलानां दिवानिर्देशकथंयाहीत्यनुदि
 तेनिर्लज्जामूढभावतः ॥ तऋजुः ॥ मार्तनंतववाक्येनकोपोनोजायतेक्वचिद् ४ वयंतेबालकाः किंनत्वंवांनोजननीर्नाकिं ॥ अस्मिस्तवाशिशौसकंसर्वेषामानसं
 दा ५ एनंपश्यामपुरतोदिवानकंनिरंतरम् ॥ विनैनंचसमाधानंननश्चेतसिजायते ६ श्रुत्वावाक्यनितेषांतुमोदष्टितदाशिशुः ॥ लिङ्गिगबहिराग्यगुणेशस्तैः
 परस्परं ७ ययुर्बहिर्मुदायुक्ताधृत्वाहस्तांस्परस्परं ॥ द्विभागिभूयचिक्रीडुर्नान्युद्धविचेष्टितैः ८ मस्तकंमस्तकेनैववक्षसावक्षएवच ॥ बाहुभ्यांचैवबाहूचनिज
 ह्रुतेपरस्परं ९ जलेनजसाचैवकंदुकैर्मुष्टिभिस्तथा ॥ कर्दमैर्गोमयैः केचिदांजलनविकर्षणैः १० कोलाहलंप्रकुर्वतः शृंगवंशवानपि ॥ दैत्यभूताजयंप्रापुर्देवभूताः
 पराजयं ११ एवंयुद्धयत्सुतेष्वेवंसङ्गनामामहसुरः ॥ जाययावृष्ट्ररूपेणविशालेननभस्सृश १२ पुच्छवातेनमहापातितावृक्षसंचयाः ॥ शूलदंतोलखजिह्वापा
 देनामर्दनदिशः १३ समहांतंरंक्त्वातमधावद्वर्णेश्वरं ॥ प्रतिशब्देनसहसानादयन्विदिशोदिशः १४ तं दृष्ट्वाविदुताः सर्वमुनिपुत्राभयातुराः ॥ धावथा
 वेतितंबालंचुक्रुशुः केचिदर्मकाः १५ तेषामाक्रांतितंश्रुत्वासहसासगुणेश्वरः ॥ कृत्वापहतंरूपंउड्ढायतंजघानह १६ मुष्टिघातेनशिरसिवज्रेणवमहाचलं ॥
 सभिन्नहृदयोदुष्टोवमन्रक्तंमुखाद्बहु १७ कृत्वाघोरंमहाशब्दंपतितोदधरणीतले ॥ विचाल्यचरणान्श्रीवामाक्रंधचपुनःपुनः १८ स्वीयंदेहंसमास्थाय
 तयाजजीवितंक्षणात् ॥ दशाष्टयोजनायामपातयन्वृक्षसंचयान् १९ उदुहूलजोभौमंगनंप्रावृत्तंक्षणात् ॥ तदेहपातास्पतिताजंतवोथपतत्रिणः २० तं
 तथापतितं दृष्ट्वासर्ववक्रुमारकाः ॥ साधुसाधुशिवपुत्रमहादैर्योनिपातितः २१ दृष्ट्वामहांतंतैर्दंस्वयंभीत्यापलायिताः ॥ कथंत्वयामहादैत्यः पौरुषेण
 कनीयसा २२ हतोयंविस्मितः सर्वपुनस्तंसमुपागताः ॥ इत्युक्त्वातेपुनः क्रीडांचक्रुः सर्वेयथापुरा २३ कर्षयंतोत्रिक्रमलेधृत्वाकेचिपरस्परं ॥ ततस्तस्यस
 खाप्रायान्मृतप्रतिकृतीच्छया २४ छाया रूपंसमास्थायमहाबलपराक्रमः ॥ पादाघातेनतस्याशुचकंपेशेषविग्रहः २५ व्योमस्पृद्धमस्तकोदुष्टेगुणेश
 प्रष्टनोययौ ॥ आयांतदियामाविश्वपातयामासतंतदा २६ इतरेषामदृशेसौमायावीबलवत्तरः ॥ यथायथाभुज्यतेसतथादैर्योपिब्रूयति २७ तंपतंतगुणे

शंतेनिरिष्यमुनिबालकाः ॥ ऊचुस्तथाविताः केचित्केचिच्चदुःखिताः शृशंरुत्कथंवापतसेनाथक्कसामर्थ्यगतं तव ॥ वारंवारं स्वलसि किंप्रियेषु च सखिष्वपि २९
ततो बालो ददृश शुद्धशिक्षुसमंततः ॥ सामर्थ्यादग्नतोयातुमिषेपनाशकश्चसः ३० पुनश्च प्राणिधानेन समं तादव लोकाय न ॥ छायाप्रविष्टतंतं त्यं ज्ञातवान्मगु
णेभ्यः ३१ गंडशैलं समादाय प्राक्षिप चोदरे स्नेह ॥ उपरिष्ठात्नतसोममृतश्रूणां गतः ३२ अंतकाले महद्दुर्पं समास्थाय निजं खलः ॥ चूर्णयामास दृक्षा
न्सर्पवृत्तान्प्राणिं संचयात् ३३ तन्मेदसा चरत्तेन धरणीच गुणेश्वरः ॥ रक्ततांसमनुप्राप्तौ वसेत किं शुका विव ३४ एवं तां विनिहत्या शुणुणो लीलायामव ॥ त
त एको द्रवस्कंधः सूकरास्यो गजोदरः ३५ गंडशैलारज इव श्वासाद्यस्य चलति च ॥ चंचलास्या महादेवो बालरूपधरो विशद ३६ तेषु नानाविधाः क्रीडादर्श
यामास लाघवात् ॥ महाबलो महामायः पोथयामास कांश्चन ३७ चरणं कस्यचिद्भृत्वा च कर्षमुनिबालकम् ॥ उभौ कैरौ विधृतैव कस्यचिन्मस्तकेहनत् ३८
यस्य नृत्ये धरासर्वा कंपते समपर्वता ॥ तेषामेष्टानि कांसर्वे च र्वयति र्स्विग्रहे ३९ सोपि च र्वयेते स्वांगं चंदनेनैव भाग्यवाच ॥ ततस्ते कंदुकं कृत्वा तेन क्रीडा
मथारभन् ४० कंदुको व्योममार्गस्थो बालत्यक्तो स्पृशत्करम् ॥ ऊर्त्वा श्ववच्चते बालमारे हत्ससकंदुकः ४१ आरोह को बलाद्भूमौ निक्षिपेत्तंच कंदुकम् ॥ अय
रोधारयेदूर्ध्वमागतं सोपि वापुनः ४२ यद्वस्ते कंदुकः सोथ बालमारुह्य तं त्यजेत् ॥ भूमौ निपतितं बालमादाय तेन ताडयेत् ४३ तेषु मध्ये पलायस्य स्य लग्रः स
कंदुकः ॥ तेनापि व्योममार्गस्थः कार्यो यस्य करं स्पृशेत् ४४ हस्तेनायाति च तसोपि व्योमगतं तु कारयेत् ॥ येन हस्ते धृतः सोमुमारुह्य पूर्ववत्क्षिपेत् ४५ क
दाचित्कंदुकाक्षिप्तो गुणेशेन च व्योमनि ॥ चंचलेन धृतो हस्ते तमारुह्य तदासुरः ४६ आरोणाक्रम्य तं देवमुवाच दुष्टदानवः ॥ सहस्वभारं मे दुष्टवल्गुसेर्भकं संचये
४७ त्यक्तं त्यक्तं कंदुकं सगृह्णाति रक्वकरे पुनः ॥ मुहूर्तद्वयमेवाहिचिक्रीडि दुष्टदानवः ४८ प्राह सन्मुनिबालास्ते गुणेशं तं तथागतम् ॥ ततो गुणेशो दैत्यं तमा
रुढो दृढविक्रमः ४९ चंचलश्च लोजातो नैतु दूरमुदान्वितः ॥ व्योममार्गेण सहसा बालाभूमिगता ययुः ५० विमानवत्पक्षिवच्च जगमत्स्वरां न्वितः ॥ ततो नि
वृत्तास्ते बालाः शोचमाना ययुर्गृहान् ५१ स्थितास्तत्रैव केचिच्च प्रतीक्षन्तो गुणेश्वरम् ॥ ततो गुणेशं स्तं ज्ञात्वा मनसा दुष्टदानवम् ५२ हिमवत्सदृशं भारं चका
र सहसा विभुः ॥ आरोणपतिता दैत्यः प्रावदत्तं गुणेश्वरम् ५३ उत्तरस्वमहामारं गमिष्यंति ममासवः ॥ दयां कुरुष्व दीने त्वं प्रपन्नैः शरणतं व ५४ एवं वदन्मुखा
सौततो बालो दधारतम् ॥ आभयामास बहुशो रुढो भुजगं यथा ५५ तस्या जदूरदेशं तंच च लं दुष्टदानवम् ॥ ५६ ॥ इति श्रीगुणेशपुराणे उत्तरखंडे
चंचलवधो नाम त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ १३ ॥ कउवाच ॥ ततो मुनिमुतायाताः प्रतीक्षन्तः स्थिताश्चे ॥ तेषां जयवैभवं मगजं तंच दिगंतर
म् १ चिक्रीडुस्ते पुनस्तत्र नाना नृत्यैश्च गायनैः ॥ एवं रमन्सु बालेषु सादृश्याभिदिवाकरे २ पितरौ तान दृष्ट्वा ग्राहमभ्येक्ष्य चिद्वहे ॥ प्रत्येकं यद्विमादाय ययुः
सर्वे शिशून्ममति ३ रमंतो विविधाः क्रीडामध्ये कृत्वा गुणेश्वरम् ॥ हृत्यंतं तं यंतं च तंच तेनिरमर्त्सयन् ४ ॥ पितर ऊचुः ॥ त्वया विना नो बालाश्चना चरन्स्नानभोजने ॥

आचाराध्ययेन चापि ब्राह्मण्यं विनयं तथा ५ ततः परस्परं ग्राह्यं तत्रैकधा निरीक्ष्यतम् ॥ एतस्य ताडने बुद्धिर्गतेन विक्षयनः कुतः ६ कथामोयदि शिवौ तावत्स्य किं करिष्यतः ॥ अनेके निहतौ दैत्या बालेनैव महाबलाः ७ वधं देशां तरयामोभिः त्यातव गुणेश्वर ॥ कउवाच ॥ एवं वदस्व लोकेषु पिदधे स गुणेश्वरः ॥ आविरासी हूरुदं शेतो बालाव्यलोक्य ८ द्वावपितृस्य स्वस्वगुणेशेतिय युः पुनः ॥ क्रीडंतस्ते ययुः शीघ्रं गौतमाश्रममुत्तमम् ९ ध्यानस्थं तं मुनिं विक्ष्य पंचतैतस्त्रियं च ते ॥ गुणेशो गान्धर्व्यदेशं जग्राह १० ददौ तेभ्यो विभ्रज्यान् प्रार्थयामास सादरम् ११ मत्संगेन चिंरं लंघयं सर्वे बुभुक्षिताः ॥ सावकाशं प्रभुजं ध्वजतः क्रीडामहे पुनः १२ अहल्या तं वुकोपाशुममांस्त्रं स्पृष्ट्वा नक्तम् ॥ नक्तौ वै श्वदेवो नैवेद्यश्च पलाभकाः १३ विस्तृत्य ध्यानं किं कुर्यादितमो मुनि स तमः ॥ उत्थापयामास तदा ध्यानस्थं मुनि स तमम् १४ स उत्थाय दर्शयिष्ये गौतमः सकलार्भका ॥ जक्षतो ब्रह्म धातुक्ता न्वभविष्य गुणेश्वरम् १५ ॥ गौतम उवाच ॥ महतोः पुत्रतां प्राप्य कथमन्याय कृद्वान् ॥ अलङ्कृतानि कर्माणि श्रुत्वा तैस्त्वां वयं पुरा १६ परात्परतरे देव परब्रह्मस्वरूपिणम् ॥ मन्यामेहे बाला भवंकुरुष्वेवं गुणेश्वर १७ ॥ कउवाच ॥ धृत्वा क्रमं च मुनिः पार्वत्या गृहमागमत् ॥ करं धृत्वा ब्रह्मसहितं तत्पात्रं निजमंदिरात् १८ उवाच मातस्ते बालो नित्यमन्याय कृन्मम् ॥ अद्य त्वां कथिं युयातः किं कार्यं गौर्यतः परम् १९ इतो वागमनं दूरं मन्यसे यादितद्वद् ॥ कउवाच ॥ ततो रूपासमायुक्ता श्रुत्वा वाक्यं मुनीरितम् २० ताडयामास यश्चातं वर्मते नित्रतो नलम् ॥ उवाच च मुनिर्गौरी प्रणताक्रोभसंयुता २१ ममापि च मुनेनासौ जायते जन्मतोस्य ह ॥ द्रष्टव्या राक्षसकृताः कियतो विघ्नसंभयाः २२ स्त्रियः प्रवक्तुं त्रापि नायाति मुनिपुंगवाः ॥ अयं तु सर्वतो दृष्टो मुनिपुत्रविभेदकः २३ ममात्मज इति जनैर्न शापं प्रयच्छति ॥ बध्नैर्न हस्तपादेषु तत्समं क्षांशं वा सुतम् २४ गृहमध्ये तु संस्थाप्य तद्गृहं पिदधे दृढम् ॥ मैवं मैवं वदन् यातौ गौतमः स्वाश्रमं प्रति २५ ततस्ते बालकाः सर्वशोचंतस्तं गुणेश्वरम् ॥ कथनो दर्शनं चास्य भविष्यति कदा नुवा २६ द्वारं द्वाढं मध्ये स्थापितो गिरिकन्यया ॥ एवं तेषु वदस्वैव तन्मध्ये स यौ क्षणात् २७ जनन्याः कटिदेशे पिदधते दृढे पिव ॥ कुरुस्तां गौरिपुत्रस्तोनिः सृतो गृहमध्यतः २८ पश्यति स्म गेहमध्यं बद्धमेव गुणेश्वरम् ॥ बहिस्तां मुनिपुत्रान्सा तत्स्वरूपान् पश्यत २९ यं कंचिस्तनयानय जुहाव विह्वला शिवा ॥ निषिद्धा सा सुतैस्तैस्तु गृहमध्ये शिवे स्थितः ३० उद्वाच द्वारं सा बालं मुक्त्वा स्तन्यं ददौ मुदा ॥ गौतमः स्वाश्रमं यातो देवतार्चनमा रभत् ३१ गुणेशरूपान् सोपश्यन् नृमान् देवांस्तथा सिखा ॥ पुरः प्रकीर्णं भ्रमं च ततो विस्मितमानसः ३२ चितयामास मनसि बुद्धिं द्रिस्तु कृतमया ॥ उमायै कथितं सर्वं भगवां प्रदर्शितम् ३३ तया सताडितो बद्धोऽन्यक्तो व्यक्त्यकारणम् ॥ परात्परतरो देवो यस्मिन् स्वेभ महाफलम् ३४ आगत्य बुभुजे बालैः सा द्दितुमि संभवैः ॥ मोहितो मायया चास्यऽपूर्वमज्ञासि पंतम् ३५ ॥ कउवाच ॥ अहल्यापि पुनः पाकं चकाराद्भुतमानसा ॥ सोऽपि ध्यानस्थितो मूत्वनित्यं कर्म समापयत् ३६ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ षष्ठेऽध्याये प्रवृत्तौ काचिधातो

बर्हिःशिशुः ॥ उमायाबालकैःसाङ्घिक्रीडानेकधापुनः १ तदिदृक्षुर्विश्वकर्मयोग्यावतर्हप्रति ॥ पार्वतीबहिरागत्यमानयामासतंबहु २ चित्रासनेसमावेश्यपूज
 यामाससादरं ॥ प्रक्षाल्यचरणौप्रादाङ्गधत्तंबूलमेवच ३ ततस्तदादंष्ट्रविश्वकर्मतुतोषह ॥ तुष्टावपरयाभक्त्याप्रणिपत्यशिवांमुदा ४ विश्वकर्मोवाच ॥
 नमामिर्विश्वेश्वरिविश्वरूपेन्नहोन्नद्वार्यमविष्णुरूपे ॥ त्वयातर्तविश्वमनंतशोतेब्रह्मादिदेवैरभिनंद्यरूपे ५ त्वमेवविश्वंजसाविधत्सेसत्वेनमातःपरिपासितच्च ॥
 त्वमेवसर्वतमसाहंसिगुण्यमेतत्तवनिर्यरूपं ६ त्वयाहतादैरगणाविमुक्तिब्रह्मर्षयाज्ञानबलात्प्रपन्नाः ॥ त्वमेवविष्णोरतुलामिशक्तिःसर्वस्यहेतुःपरमासि
 माया ७ सतोसतोयापिपरासिशक्तिश्चराचरंत्वंविदधासिविश्वं ॥ संमोदद्येलोकांसकलानुरशाकाष्ठाकलापिश्चददासिभोगं ७ येत्वांप्रपन्नानभयंतुतेषामृषो
 स्तथादैत्यकुतंकदाचिव ९ त्वमेवलक्ष्मीःसुकृतामलक्ष्मीर्दुष्टात्मनात्वंप्रमदास्वरूपा ॥ विद्यास्वरूपासिजगन्त्रयेत्वंप्रभास्वरूपाशशिसुर्ययोस्त्वं १० यज्ञा
 श्रितास्तेजगदाश्रयास्तेविपत्तिलेशोनचतेषुमातः ॥ त्वमेवविश्वेश्वरिविश्वमेतद्वरस्यथाप्यायसिवारिरूपा ११ अनादिमध्यानिधनाप्यगम्याहरीशलोके
 शसुरेश्वराणां ॥ तेनुग्रहात्त्वप्रभजंतिभक्ताजानंदरूपा निवसंतिनाके १२ अभक्तिकामाग्निनिहंसिरुष्टात्वामेवमातःशरणंप्रपन्नः ॥ धन्यमेतैनयनेथविद्या
 जनुश्चमातापितृवंशएव १३ कुलं च धन्यं चरणौत्वदीयौदृष्टौयतस्तेजगदंबिकेमया ॥ एवंस्तुताजगन्मातावरमस्मैन्यवेदयत् १४
 सर्वत्रपरमांभक्तिंसातथीतमब्रवीत् ॥ इदंस्तोत्रंपठेत्स्वस्तुसर्वान्कामौल्लभेत्सः १५ सर्वत्रविजयंयुद्धिविद्यामायुःसुखंशिवं ॥ शिवोवाच ॥ ॥ विश्व
 कर्मन्महाबुद्धेज्ज्ञानवानसि सर्वतः १६ यच्छ्रुतंशिववाक्येनदृष्टतत्सकलंत्वयि ॥ सिधुनापीडितादेवाःसर्वेकारागृहेस्थिताः १७ शिवश्चात्रसमायातःकैला
 सेतुहतेसति ॥ दंडकारण्यदेशेत्रकोप्यासोनहिदृश्यते १८ त्वंतुसम्यक्समायातोबहुकालेनदर्शनम् ॥ ॥ विश्वकर्मोवाच ॥ ॥ किमाश्चर्यंजगन्मातर्बालो
 मातरमाब्रजेत् १९ द्रष्टुं देवं महाभक्तो विद्याकामो गुरुं शिवे ॥ पुत्रस्य ते श्रुतो मातर्महिमा परमाद्भुतः २० तमहं द्रष्टुमायातो युवयोर्दर्शनोत्सुकः ॥ ॥ क
 उवाच ॥ ॥ एवं योःस्तु वदतोरगतोऽसौ विनायकः २१ असंख्यशशिसंकाशोरजसारुणविग्रहः ॥ प्रसन्नवदनो बालसमूहपरिवारितः २२ तममध्ये
 शोभतेऽस्मासौ मरुन्मध्यथा हरिः ॥ तं दृष्ट्वा प्राणिपर्यासौ कृतजालिपुटः स्थितः २३ तुष्टाव परमात्मानं ज्ञात्वा तां गिरिजासुतम् ॥ ॥ विश्वकर्मोवाच ॥ ॥ न
 मामि परमात्मानं सद्बिदानदविग्रहम् २४ चराचरगुरुं सर्वकारणानां च कारणम् ॥ गुणेशं च गुणातीतं दृष्टिस्थित्यंतकारिणम् २५ सर्वव्यापिनमीशानं व्यक्ता
 व्यक्तस्वरूपिणम् ॥ अगम्यं सर्वदेवानां मुनिहृत्पद्मवासिनम् २६ सिद्धिबुद्धिपतिनानाभक्तसिद्धिप्रदं विमुमु ॥ अभक्तकामदहनं सहस्ररविसन्निभम्
 २७ अनेकशक्तिसंयुक्तं दैत्यदानवमर्दनम् ॥ अनादिमव्ययं शांतं जगमरणवर्जितम् २८ त्रितनुं च त्रयीमूलं ब्रह्मविष्णुशिवात्मकम् ॥ ॥ कउवाच ॥
 एवंस्तु तिसमाकर्ण्य मंतुष्टः सगुणेश्वरः २९ स्वासेनेतमुपाविश्य पूजयामास सादरम् ॥ प्रक्षाल्य चरणौ गंधमक्षतान्पुष्पमेवच ३० धूपदीपंच नैवेद्यं नि

वेद्यतमथाब्रवीत् ॥ ॥ गुणेश्वाच ॥ ॥ विश्वकर्मन्नागतोसिमदर्शनकांक्षया ३१ किमनिर्तमममुद्बुधुपायनमुत्तमम् ॥ ॥ विश्वकर्मोवाच ॥
 निजस्वानन्दपूर्णानांपरवांछाविधायिनाम् ३२ निस्पृहाणांसर्वकृतांसर्वशक्तिप्रतामपि ॥ समलोष्टाश्मेह्मनांचकल्पपटुक्षाघरीकृताम् ॥ कर्तुमकर्तुं
 शक्तानामन्यथाकर्तुमेवच ३३ स्वाधीनानांचतुष्टानांस्वसत्तावर्तिनामपि ॥ पराधीनैरशक्तैश्चाकिंचनैर्मन्यधर्माभिः ३४ किंदेयंपरितोषायस्वशक्त्याकिंचि
 दाहृतम् ॥ कउवाच ॥ एवमुक्त्वाविश्वकर्मस्थापयत्पुरतस्तृणम् ३५ पद्मंचपरशुपाशंसहस्रादित्यसन्निभम् ॥ सर्वशत्रुहरंतीक्ष्णंदधारसगुणेश्वरः ३६ उ
 वाचविश्वकर्मणंकुतस्तानिविच्छद ॥ आनीतानिममप्रतिर्येतद्वदस्वाधुनाऽनघ ३७ ॥ विश्वकर्मोवाच ॥ संज्ञानामेतिनाम्नामेकन्याचाकुरुष्वपिणी ३८
 लज्जितोयन्युसंबीक्ष्यसहसाशलांछनः ॥ रमाशचीचसावित्रीशारदारुंधतीरतिः ३९ त्रिलोक्यांसमाकापिपरायस्यगुणेश्वर ॥ सामयारययेदतात्रिवे
 दायत्रिरूपिणे ४० आगतेषुत्रिलोकेषुसांगोपांगेषुसर्वशः ॥ महोत्सवोमहानासीद्दिनाष्टकमहर्निशम् ४१ यांश्चद्वारस्वलितदेवालज्जयाधोमुखागताः ॥ सवि
 तातामथादाययौस्वस्थानमुत्तमम् ४२ तेजसातस्यतप्तमेकन्यकाकृशतामगात् ॥ साततोनिर्ममेछायांसंज्ञातुस्वप्रभावतः ४३ सर्वतस्यैनिवेद्यैवसद्यो
 ममगृहंगता ॥ गतेकियतिकालेसाछायाज्ञातातुभानुना ४४ नेयंसंज्ञितिसप्रायादगृहसंख्योममार्यमा ॥ ततोभ्रीतापुनःसंज्ञामामुवाचनमांपितः ४५ नि
 वेदयरेवहस्तेजोहंनक्षेमस्यच ॥ ततःपित्राधिकृतासाबाहिरैवयौकिल ४६ अश्विनिरूपमास्थायुगुरूपयवनेवसत् ॥ ततस्तुविश्वकर्मातमानवेक्ष्यकाचि
 द्बृहे ४७ प्रोवाचार्यमणसोथतेजस्तेजोसोढुमक्षमा ॥ क्वगतानचजानेतामुपायंतेब्रवीमिच ४८ यदितेतेजसोभ्रागोन्यूनःकिंचिद्भविष्यति ॥ तदासांप्रकटीभू
 याद्विहरस्वतस्तया ४९ ॥ रविरुवाच ॥ यथातवभवेच्चैतस्तथाकर्तुस्त्वमर्हसि ॥ कउवाच ॥ विश्वकर्माततश्चैन्यंत्रस्याप्चाल्लिखह ५० तेजोन्हा
 संचकाराशुकिंचित्सौम्योभवच्चसः ॥ यत्रगुप्ताभवत्संज्ञातत्रयातोयमाविमुः ५१ अश्वोभूवातयारेसेमानासत्यावसूतच ॥ तामादायार्यमालोकंनिजहर्षयुतोग
 मत् ५२ ॥ विश्वकर्मोवाच ॥ ॥ तेजःशेषेणतस्याध्रबलेनगुणेश्वर ॥ निर्मितान्यायुधान्यशुत्वदर्धेजगदीश्वर ५३ अतितीक्ष्णानिकालस्यसदाजयकरा
 ण्यपि ॥ चत्वारिंशत्प्रदानिंदेतैवक्रगदेहरेः ५४ त्रिशूलःशंभवेदत्तमर्वशञ्जनबर्हणः ॥ ॥ गुणेश्वाच ॥ ॥ सम्यक्कृतंविश्वकर्मन्नायुधानिशुभ्रानिमे ५५
 दत्तानिदैर्यनाशायपरोपकृतयेसताम् ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वायुधाभ्याशुदधारचदुधावच ५६ तदाचकंपेष्टथिवीपर्वताश्वनानिच ॥ शुशुभ्रसोपि
 तैःशस्त्रैःकोटिमूर्धनिर्भौर्विमुः ५७ विश्वकर्मानमस्कृत्ययौस्वस्थानमाज्ञया ॥ उमासजोपिचिक्रीदमुनिबालैर्वृतःपुनः ५८ तत्राययौवृकोनाममहान्द्रुष्ट
 मोसुरः ॥ अयंकरानेनोमत्तोशस्त्रास्त्रिवमहाबली ५९ पुच्छाघातेनचभुवंकंपयन्नहलदंतवान् ॥ दृष्ट्वाभयंकरंदैत्यमुनिपुत्राःपलायिताः६० सजायुधानिशुद्धाशुतं
 वृकंसमताडयत् ॥ अंकुशाघातमत्रिणपतितोमुविमोसुरः ६१ वमन्नक्तंनिजंरूपमास्थितश्चूर्णयद्दुमान् ॥ संहननजीवसंधातान्दशयोजनविस्तृतः ६२ सततो

स्तमितेसूर्येयौबालयुतोगृहम् ॥ बालाःप्राहुरुमापैतेनानाथनिहतोसुरः ६३ वृकोनामाकुशावातादशयोजनमायतः ॥ तानुवाचाद्रिजरोषाङ्गजंतुनिजमंदिर
 म् ६४ ततस्तद्वाक्यमाकर्ण्यैतेबालाःस्वालयाभ्युद्युः ६५ इतिश्रीगणेशपुराणोत्तरखंडकासुखधोनामपंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ कउवाच ॥ ततः
 कदाचिद्भिरिजाप्रसन्नप्राहशंकरम् ॥ शिवोवाच ॥ देवज्ञसप्तमवर्षप्रवृत्तं संप्रतं शिशोः १ क्रियतां द्रतबधोस्यमुहूर्तमहोत्सवात् ॥ शिवउवाच ॥ सम्यगु
 कंस्त्वयाभेद्रज्ञात्वाचेतोगतंमम २ संपादयिष्येसाध्वस्यव्रतबंधयथाविधि ॥ कउवाच ॥ इत्युक्त्वगिरिजदेवःसमाकार्यचगौतमम् ३ विचार्यमुदिनेलंग्रं सामग्री
 समपादयत् ॥ मंडपंचमुविस्तीर्णसर्वान्क्रुषिणान्मुनीन् ४ आकार्यपरिपूज्यैतान्स्तदाज्ञावशागोहरः ॥ यथाविधिचकारास्यव्रतबंधमुदात्ता ५ उपायनानिसर्वे
 ते शिवयोर्बालकस्यच ॥ अष्टाशीतिसहस्रेभ्योनमस्कृत्यहरोपिच ६ संदूज्यदिवत्प्रादानोपायनं चयान् ॥ त्रिंशत्रिकोटिदेवभ्योयज्ञेभ्योपितथैवच ॥ कि
 न्रेभ्यश्चरणेभ्योबाधघोषेनदत्त्यपि ७ ग्रायस्तुकिन्नरेष्वामृतकीर्णान्गणेषुच ॥ दृष्ट्यस्तुसर्वलोकेषुपश्यस्तुमहोत्सवम् ८ उपायनानिदानानिदोहर्षात्साशि
 वः ॥ देवतास्थापनंलब्ध्वाभोजयामासचाखिलात् ९ प्रातःकालेबहुस्नाप्यचौलकर्मसमाप्यच ॥ चतुर्भिर्ब्राह्मणैःसार्धतभोज्यसंस्नाप्यवैपुनः १० वेदिकायामंतरा
 तुघृत्वापटमनुत्तमम् ॥ मुहूर्तसाधयामासमुनिभिर्मन्त्रवादिभिः ११ एतस्मिन्नेतरेत्यौकतांतकालसंज्ञकौ ॥ गजरूपधरौमत्तौमदोदत्ताविणोदौ १२ तीक्ष्णदंतौ
 दीर्घशुङ्ढौगगनस्पर्धिपुष्करौ ॥ चीत्काराभ्यापितजनौसिंदूरारुणमस्तकौ १३ रूपतेपादघातेनयशशुभवसुंधरा ॥ दंताघातेनयुध्यतौरजसाछाद्यशेदसी १४ सभाद्वार
 गंतशक्रकारिणंसमुपागतौ ॥ दंतप्रहरैस्तद्वदंभिंदंतौबलवत्तरम् १५ स्रवद्रक्तःपपातोर्व्यामूर्छितोगजराट्क्षणात् ॥ एरावतःपपालथुमुहूर्तत्प्राप्यचेतनाम् १६
 करिणौपृष्ठलम्रौतदंताघातौनिजव्रतः ॥ ततस्तौमत्तमतौगौसभामध्यंसीयतुः १७ शुंढाभ्यामंडपंतौतुताडयामासतुस्तदा ॥ उत्तस्थुःसर्वलोकास्ते
 श्रुत्वाकोलाहलंतयोः १८ यतोपयोगच्छतःस्मृततोदेवाःपलायिताः ॥ मुनयश्चतयोर्भ्यादशदिक्षुपलायिताः १९ ॥ गणाञ्जुः ॥ शिवंतत्रसमाचख्यु
 विघ्नमेतदुपस्थितम् ॥ सेद्वासभामुनियुताविध्वस्तागजभीतितः २० ततःपलायितागैरिसखीभिर्गृहमागता ॥ बालस्ततोनिगिह्येतौदंतिनौबलवत्तरौ २१ ज
 गर्जधनवच्छीघ्रंतयोःशुंढेदधारह ॥ उभाभ्यामपिहस्ताभ्यांचीत्कारौप्रचक्रतुः २२ आमारयित्वास्फालयत्सएकस्मिन्नपरंगजम् ॥ उभौतौशतधाजातौपतितौघ
 रणीतले २३ धराचक्रपेष्टक्षाश्रयिपेतुश्चूर्णितानुवि ॥ ततःखंडानितान्याशुदूरतश्चिक्षिपुर्गणाः २४ बहुंजग्राहजननीशीघ्रमागत्यस्वेकदौ ॥ सर्वपलायिता
 देवामुनयेनेनदानवौ २५ बालेननिहतौशीघ्रमिद्युवाचशिवांसखी ॥ ततस्तेमीलितदेवांद्राद्यामुनयोपिच २६ ऊर्ध्वगणेशेते सर्वस्वामिस्सर्वगुणाकर ॥
 सर्वप्राणहरौदैत्यौकापव्याद्रज्रपिणौ २७ निहतौलीलादेवमायिनौबलवत्तरौ ॥ इत्युक्त्वाशक्रमुनयोदेवाश्चविदिशुःसभाम् २८ उपविष्टेषुसर्वेषुनवृत्त्या
 प्सरोगणाः ॥ ततोवाचांन्यवाचं ब्रह्मारुहसमीपगः २९ इत्वापरस्परंप्रबंधबंधमेखलांशिलाः ॥ यज्ञोपवीतमजिनंहोमंचसमिधामपि ३० कारयामास

विधिवत्सावित्राचनंततः ॥ ततोमाताददौ भिक्षामंशुकमूषणानि च ३१ उत्तरायं चरन्वानि मुक्ताफलयुतानि च ॥ लङ्कान्नक्षयसाद्यानि त्रिशूलशशिनिशिवः
 ३२ ददौ नमचकारास्यभालचंद्रातिस्फुटम् ॥ शूलपाणि रिति परंततश्च कहरिदौ ३३ शोचिष्केशेति नामास्यचक्रमभ्यङ्महात्मनः ॥ ततः पुरंदरपूज्यकठोचं
 तामणिं ददौ ३४ नमचित्तामणि रिति चक्रसर्वार्थदंशुमम् ॥ ददौ तदैव क्रममभ्यर्च्य कर्मलात्मनः ३५ विधातोति च नामास्यस्थापयामास संसदि ॥ ततः सर्वसुरगणाः
 समभ्यर्च्य गुणेश्वरम् ३६ नानाविधानि नामानि च कुः स्वस्वेच्छया सुराः ॥ अदितिः कश्यपश्चाथ तं पूजतुरादरात् ३७ दर्शयामासे दवापि पूर्वरूपं तयोश्शुभम् ॥
 भालचंद्रं दशभुजं मुकुटनविराजितं ३८ दिव्यांबरदिव्यगंधां दिव्याभरणभूषितम् ॥ सिंहारुढं विराजंतं मुगोदरबंधनं ३९ दृष्ट्वेयमादिति हृष्टालिलिगं संहनिभं
 रा ॥ रोमांचितशरीरासु प्रेममग्नद्रादिनिःस्वना ४० विस्मयं परमं प्राप्तासकदभ्रजलाविला ॥ परमानंदमामूस्त्रे हस्तुतयोधरा ४१ तथैव कश्यपो देहभावं
 तस्याजतक्षणत् ॥ ऊचतुस्तौ सुतस्नेहाह्लासावाते वियोगतः ४२ कृशतांगमितौ ते द्यदर्शनं स्पृष्टांगतौ ॥ नावांत्यजमुते दानीं दीनैस्त्वच्चरेण तौ ४३ ॥ गजा
 नन उवाच ॥ प्रतिश्रुतं मया मातर्दास्ये दर्शनमेकदा ॥ तदिदानीं मया दत्तं न शोकं कर्तुमर्हसि ४४ सर्वांतर्यामिणे मे वै वियोगेन कदाचन ॥ कउवाच ॥ एवं तु वदतोर
 वपावर्तिसमुपागता ४५ उवाच परमप्रतादृष्टास्नेहं तयोः शिशौ ॥ अदिते देहि मे पुत्रं ग्रहं तां चिरकालतः ४६ नायंतव मुतः शुभसम्यक्पश्य शुचिस्मिते ॥ साऽपश्य
 त्पुनरैवं स्वयैव तनयं विभुम् ४७ ॥ अदितिरुवाच ॥ त्वमेव गौरिशयशुतनय मे पुरःस्थितम् ॥ सापश्यत्पुनरैवं न गुणेशं तनयं स्वकम् ४८ अदिति
 स्तां मे मया हार्यार्वावर्तीतां मे मोति च ॥ एवं विवदमाने तु प्रादुर्देवाः सुविस्मिताः ४९ अनादिनियने देवः सृष्टिस्थित्यंतकारकः ॥ अनंतरूपो नंत श्रीरनेकशक्तिसंयु
 तः ५० कस्याअयं भवेत्पुत्र उभे भ्रातेभ्यमायया ॥ ते ऊचतुः ॥ यस्याअयं भवेत्पुत्रस्तस्याहस्ते प्रदीयताम् ५१ ॥ कउवाच ॥ ततो देवानि
 रीक्ष्यैर्नानारूपिणामेश्वरम् ॥ काश्चिदाहविधातायं काश्चिद्विष्णुं च तु मुजम् ५२ काश्चिन्निलोचनं प्राहवरुणं विस्मिताः सुराः ॥ उचुस्ते निश्चयोऽस्माभिर्विधातु
 नैव शक्यते ५३ भवतीभ्यां विवेकेन ग्राह्याय परमं गुमान् ॥ ततो गौरिशहाणां शुतं विभुं तनयं स्वकम् ५४ स्तनपानं ददौ स्नेहादितिर्न रसाभवत् ॥ यमचेद्वा
 लकोयं स्यात्कथयात्सपरं प्रति ५५ अहं भ्रात्याऽभवं संक्तापरस्य तनये वृथा ॥ मुनयः कश्यपश्चैनं पुत्रुस्ते गुणेश्वरम् ५६ नमस्कृत्याभ्यनुज्ञाप्य ययुः स्वस्वनि
 वेशनम् ॥ भवानी च गृहं याता पुत्रमादाय हर्षिता ५७ ततः प्रभागताः सर्वे प्राग्गमिन्निलयाः स्वकान् ५८ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे गौर्यदिति विवादानामप
 णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ त्वया विनायको देवो मयूरेश्वरसंज्ञितः ॥ ततो गुणेशनाम्ना मे महिमायं निरूपितः १ सकथं प्रापत
 न्नाम किंच तेन कृतं महत् ॥ कर्म तन्मे समाचक्ष्वसां प्रतां विश्वसृग्भिर्भा २ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ यथा तेन कृतं कर्म मयूरेश्वरनाम च ॥ प्रापद्विनायको देवो
 निरूपिष्ये सिलंतव ३ पातालभवने शेषः स भामध्यगतो भवत् ॥ वासुकिप्रमुखैः सर्वैः समन्तात् परिवारितः ४ ततः कद्रुः समयाता तैजोरूपासुरपिणी ॥ मुक्ता

मणियुतंचाहविभ्रतीकंचुकुशुभ्रम् ५ विबोष्ठीचंद्रवदनादिव्यभूषांवरारुता ॥ तांदृष्टाजननीशेषोवासुकिप्रमुखाश्रये ६ नेमुर्मातर्बहुदिनैरभवद्दर्शनंतव ॥
 कांक्षतेदर्शनसर्वेवंतुनिष्ठरतागता ७ इत्युचुस्तांकरेधृत्वास्थापयन्पैत्र्यजासने ॥ पुपूजुःपरयाभक्त्याततःशेषोब्रवीतुताम् ८ ॥ शेषउवाच ॥ ॥ त्वं
 मातःकश्यपस्यापिपत्नीचारुतरासती ॥ सर्वविद्यानिधानस्यसहस्रिस्थित्थं तकारिणः ९ ब्रह्मादयोदेवगणास्तत्स्वयस्यनवैविदुः ॥ त्वंचापिसहसाशापापानुग्रहे
 चक्षमाह्वसि १० तवपुत्रावयंमातस्त्रैलोक्यग्राससाहसाः ॥ साकंत्वंविहायाताकिमुद्दिश्यप्रयोजनम् ११ ॥ कदूरुवाच ॥ ॥ विनाप्रयोजनंपुत्रको
 पिनायातिकिंचन ॥ तच्चैकथयिष्येहंशृणुसादरमात्मज १२ विनतामेसपत्नीयाजननीपुत्रपक्षिणाम् ॥ तस्यादर्शनकांक्षामेकदाचित्संबभूवह १३ अना
 दृतातयाहंतुतद्गृहसहसागता ॥ नासनंचसत्कारंस्वागतंनचसाऽकरोत् १४ पूर्वैरस्मरंतीसाजटायुपुत्रमादिशत् ॥ तेनचाकर्षितोवर्णिविवस्त्राहंकृता
 क्षणात् ॥ मासुवाचमहादृष्टेनावलोकायंसुखंतव १५ मममास्तुदासीत्पूर्वमासीःकृतंत्वया ॥ तदानकरुणालेशोघृतोमनसिकर्हिचिव १६ इ
 तोगच्छन्चेत्प्राणान्गृहीष्यामिमहाखले ॥ श्रुत्वातदीयवाक्यानिदुःखिताहंफणीश्वर १७ आक्रंदं परमप्राणत्यागेतुनिश्चिता ॥ आगताऽहंत
 तोयुग्मदृशनीर्थसुदुःखिता १८ यदिवोमयिभक्तिःस्यात्साहाय्यांक्रियतांमम ॥ सत्पुत्रायादिमान्याहंतदातस्याविनाशनम् १९ कर्तव्यंचसपत्न्यमेत
 तोत्वादिसुखंभवेत् ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवमाकर्ण्यतद्वाक्यंशेषोरोपसमन्वितः २० ज्ज्वालसहसावह्निर्घृतेनैवप्रदीपितः ॥ मममातुःकृतापीडा
 विनतातनयैर्वादि २१ तदाहंतवप्रतीकारंकरिष्यामिनसंशयः ॥ एवमुक्त्वाशेषोथवासुकिप्रमुखैर्युतः २२ तत्रगंतुमनश्चक्रेयत्रसाविनताभवत् ॥
 वासुकिरुवाच ॥ ॥ अहमेवगमिष्यामिकोदिनागैर्युतो नव २३ विनतामानयिष्यामितिष्ठत्वंभुजगाधिप ॥ कउवाच ॥ एवमुक्त्वाययौशीघ्रिवासुकिर्विनेता
 श्रमं २४ असंख्यानुरगान्दृष्ट्वाविभायविनतातदा ॥ तदैववेष्टितासैर्पैःकूरैर्दुष्टस्वभावकैः २५ निन्युस्तेशेषनिकटंसाचतानब्रवीत्तदा ॥ ॥ विनतोवाच ॥ ॥
 किमर्थंबंधनंछ्वा ममनेतुंसमुद्यताः २६ अपराधविहीनायाःपापिष्ठागदताशुमे ॥ ममपुत्रस्यानुभवोज्ञातोस्ति सर्वपन्नगैः २७ अतोमुचुंतुमानोचेत्संसंहारं
 रिष्यति ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ धाष्ट्वैतेषांसमीक्ष्यवस्मरगारुहंतुसा २८ सोपिज्ञात्वास्मृतितस्याजागतःपक्षिभिःसह ॥ श्येनःसंपातिरथचजटायुःपक्षिपु
 गवः २९ येषांपक्षसमीरिणचकंपेभुवनत्रयं ॥ भुजगास्तेतुसर्वेपवमद्विपकणाभवन् ३० युद्धमासीन्महाधोरंभुजगोद्वपत्तत्रिणां ॥ ततो जटायुसंपातिरथेनंब
 ध्वानयंरतुते ३१ मास्तुस्मृतंतुसंप्राप्तो गारुडपक्षवाततः ॥ कंपयन्जगतोसर्वीपातयन्द्रुमुपर्वतान् ३२ तद्रंथंभुजगात्रात्वापलायनपराययुः ॥ पक्षवातेन
 गगनेवभ्रमुर्भुजगाःपरे ३३ मुक्तावुविनतांबधात्स्वस्थानंगंतुमुद्यता ॥ तांदृष्ट्वावासुकिःकुद्धोदोहन्व्योमवमन्विष ३४ पक्षावातेनगरुडोपातयद्भूतलेचतं ॥
 विनतातुगताविगारस्वस्थास्वस्थानमुत्तमं ३५ प्रतापंवासुकेर्दृष्ट्वागारुडःसूक्ष्मरूपधृक् ॥ विनतांशिक्षितुंयातोयातेतस्मिंश्चुकोपह ३६ वासुकिर्विषमत्यंतमसु

जंजगतींदहन् ॥ नागलोकं निनायाः शुभधातान्विवेक्षित्व ३७ पिषाचद्वारां शिलया ततो मातरं स्मरन् गतः ॥ उदंतं सर्वमाचरुयौ मातृशेषाय चारुयौः ३८
 शुशोचि विनताश्रुत्वा बचनितां नृतांस्तुताम् ॥ प्रययौ कश्यपं शीघ्रं च मरुत्यान्त्रादीं ३९ विपरीतमिदं जातं त्रयस्त्रयैर्दूयैः यथा ॥ गृहे स्थितां मानय
 त्सहसा वासुकीरिपुः ४० पृष्ठतोऽनुययौ श्वेनो जडा युगोचितं युगं ॥ संपातिः सर्वसंधास्ते मारया मासुरो जसा ४१ पराजितेषु तेष्वामुशुजैर्बहुभिर्मुने ॥ ग
 रुहं चास्मरन्ते निजत्वात् परं गणस्तुताम् ४२ भोजिता चारुण्येण तेनाप्यागमनं कृतं ॥ जटाशुस्तेन संपातिः श्वेनो वासुकिना बलात् ४३ नीताः पातालविवर
 पिषाचस्थापिता दृढं ॥ गमिष्यन्ति मम प्राणस्तान् विना निश्चितं युगे ४४ एतावददुःखमासाहं स्वयिनाथे सति प्रभो ॥ कजवाच ॥ इति
 भुस्वाप्रियावाक्यं प्राह तां कश्यपो मुनिः ४५ ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ मां चित्तं कुलभ्रं द्रेवं व्येतुते मानसो जवरः ॥ ऋतुं ते हं प्रदास्यामि पुत्रस्तन्यो भवि
 स्यति ४६ अजेद्यमं डवज्जणपार्वत्याय दिबालकः ॥ क्रीडतश्चेत्स्यात्पादाभ्यां ततोऽपुत्रो भवेत्तव ४७ सनिकंठो बलवान्नीलकंठ इवापरः ॥ अथ गणा
 तस्य शस्त्रस्य भुजगास्ते परामवं ४८ यास्यन्ति च गुणेशोऽपि तमारुह्य भुवाभरं ॥ हरिष्यति तदा पुत्रमाप्स्यते नागबंधनात् ४९ एवमुक्त्वा मुनिस्तस्यैराहो नी
 त्वा ऋतुंददौ ॥ विनताथ ययौ हर्षात्काननं जंतुवर्जितं ५० कालेन सुषुप्ते बंधं ममेवं बध्नयन्तैः ॥ मृद्नां देवकलैर्वैष्णवैः क्षिप्यांश्च स्थिरा भवत् ५१ यथा
 मृमिगतं द्रव्यं मुजगो बलवत्तरः ५२ इति श्रीमणेशपुराणे उत्तरखंडे सप्तमवतितमोऽध्यायः ५७ ॥ ॥ कजवाच ॥ एवं गते सप्तमे बदे स्वष्टमे सगु
 णेश्वरः ॥ उपरुन्नात्वा स्थितो ब्रह्मजपन् वेदचतुष्टयं १ कस्तूरी तिलको नानासूषणैः सुविराजितः ॥ दिव्यांबरधरो दिव्यगंधमालाविभूषितः २ ततस्ते तापससु
 ता जागतास्तं गुणेश्वरं ॥ तदीत्या आसिताः सर्वैरुणदीप्त्या यथावनाः ३ तान् दृष्ट्वा ध्येनैर्बुद्धिजातं तत्तस्याभिकैः सह ॥ सर्वेषां मस्तके हस्ते न्यधात्तसमये विभुः
 ४ त्रिचतुःपंचवर्षाणां विदस्मूर्तिः स्ततो भवत् ॥ विना तु चेत्तं नाशब्दानं वा पृथगिहं श्रूयते ५ चतुर्णामपि वेदानां सर्वपारायणं व्यधुः ॥ नाभिक्षयन् पशु
 गणां प्रांसुसुखं तं तदा ६ श्रवणे तत्पराजाताः शब्दानां विदयारिणा च ॥ समाप्ते विदिते ये साध्यागमनमथारभन् ७ हरिणाः सिंहशार्दूला भुजगाः पक्षिजातयः ॥
 गानस्य श्रवणेन क्ता अश्रुपाताः प्रसुखुः ८ अष्टाशीति सहस्राणि नुनयः श्रवणे रताः ॥ आनंदहृदं मन्त्राः शेरते स्म यथानिशि ९ प्रमथाद्या गणाः सर्वे शिवाद्या
 र्षपनिर्भराः ॥ अस्रवचा मृतं चंद्रः शिवभालस्थितस्तदा १० तत्संस्पर्शं हिंसां हं हं निरुपावधुः ॥ लज्जिताः किन्नराः सर्वगंधर्वा आस्यगानतः ११ स्मरत
 साः स्त्रियं शांता आरातिर्कथं व्यधुस्तदा ॥ तत्राजगाम सहसा दैत्यव्याभिर्नवाकृतिः १२ यस्य शब्देन दीर्घांस्तां मं दराद्गुहास्तदा ॥ हलदंतो वापि नास्तदा
 गनयनो रीहा १३ स तु शपदरूपेण बभ्रा म तन्न तत्र ह ॥ पंचनेत्रश्चतुःशृंगो वसुपादश्चतुःश्रुतिः १४ त्रिमुखश्च द्विपुच्छोऽसौ जहा सोऽबैरिनीक्ष्य तत्र ॥ पश्यंतु कौतुके बा
 लाः प्रोवाचेति शिशून् विभुः १५ अत्यहं तं दृष्ट्वा मिथुनस्ते युगे श्वर च ॥ ततो दैत्यो न नतौ कैरुद्धीय न्यपतत्तु भुवि १६ क्षणं लीनः क्षणं तिष्ठन् दृश्यादृशस्वरूपधृक्

धीयताधीयतामेषद्वयवाचाशिशून्विशुः १७ इत्युक्त्वादित्यमगमद्वेगेनचगुणेश्वरः ॥ पलायतिमहौदयोयातिष्ठेमबालकैः १८ महारण्यगताःसर्वेषत्रयायु
नर्सर्पति ॥ गर्जति सिंहशार्दूलगजसूकरवानराः १९ तंधर्तुतत्रयातोसाबुद्धिदयैत्यपुंगवः ॥ क्षापयतादूरदेशंततःखिन्नागजाननः २० क्रोधसंरक्तमनो
मुमोचपाशमुल्बणम् ॥ चक्रेधरणीभ्योमभ्रमन्मेघमभूत्तदा २१ न्यपतन्भ्रातिस्त्राष्टर्थाकिमुभोव्यनदन्स्वनात् ॥ सपाशौदित्यमाक्रम्यक्षणेनायाहुणेश्वर
म् २२ आसरोधात्पपातोव्यालुंठन्पादौभ्रजौमुखम् ॥ नेत्रद्वारागताःप्राणाःपश्यन्बालकेष्वपि २३ पतितोरूपमास्थायचतुर्विंशतियोजनम् ॥ सपाश
कंठंतकेचिद्विचक्षुर्धुरितस्ततः २४ गुदेकाण्डमुखेधूलिप्राक्षिपन्नपरिभ्रंकाः ॥ केचिन्मूत्रपुरांषचक्षुस्तन्मस्तकेभिर्भाः २५ गुणेशनिकटेयाताःसर्वेबालाःक्षुधातु
राः ॥ रसालानिबभ्रुस्तेकेचित्तन्मस्तकेगताः २६ आजहःफलघातेनमृमिस्थाउपरिस्थितान् ॥ पतितान्यपरेखादन्ददृशुर्विनतांततः २७ अंडमाच्छाद्यतिष्ठं
तीसाधावद्बालकान्प्रति ॥ पलायमानंरतान्दृष्ट्वाविनतापृष्ठतोययौ २८ निप्रतीपक्षवातेनश्वापदानिदृष्टानपि ॥ गुणेशस्तस्मालोक्यलीनोवृक्षस्यकोटरे
२९ ददर्शांधैततरमंडलंशशिनोयाथा ॥ दधारहस्तेसहसागुणेशोबलवत्तरम् ३० अरफुटतन्नदृश्यपतन्नीलकंठवान् ॥ दीर्घपक्षोविशालाक्षोवमन्ज्वालाक
णान्मुखात् ३१ व्याघ्रनयदुभौपक्षौकंपयन्जगतीतलम् ॥ चेलेर्वलामतिक्रम्यसमुद्रास्तस्यशब्दतः ३२ चबालमंडलंआनोरभंकास्तेपलायिताः ॥ पृष्ठतोनु
ययौसोपपक्षघातेनताडयन् ३३ तदृष्ट्वाकदन्तेषांयोद्धाकामोगुणेश्वरः ॥ जग्राहपक्षंतदूतंतोयुद्धमवर्तत ३४ पक्षघातैश्चतुष्टैर्जवानपक्षिपुंगवः ॥ आरक्तनय
नसोपितंजनेमुष्टिघाततः ३५ अतिदाढ्यैस्तस्यदृष्ट्वाचतुर्मिरप्यथायुधैः ॥ गुणेशस्तंजवानाशुतानिपेतुर्यरातले ३६ उद्ध्विसपपालाशुबालानादायसत्वरः ॥
गुणेशस्तान्समुन्मुच्यसमारूढोऽजंततः ३७ वशेतमंडजंत्वाचारोहगुणेश्वरः ॥ ततस्तमाययुर्बालाविनतापिसमाययौ ३८ तुष्टावपरमात्मानंगुणेशं
तंधियास्वया ॥ त्वंछष्टिकर्तारजसाब्रह्मासत्त्वेनपालकः ३९ विष्णुस्त्वसितमसंसहस्रशंकरोपिच ॥ नदेवानर्पयस्तत्त्वंविदुस्तेसगुणस्यह ४० निर्गुणस्य
तुकोविदचरांचगुरोरपि ॥ एवंस्तुत्वाद्रीत्सातंप्रणताभक्तितत्परः ४१ कश्यपस्यनुनेर्भार्याविनताविद्धिमाभिह ॥ तस्यपुत्रःशिशुंढीचसेवकस्तेअविष्यति ४२
मुनिनापूर्वमुक्तेमयोदमेतद्विनत्तिच ॥ सोऽस्यस्वामीनसंदेहोभोचयिष्यतितेतुतान् ४३ प्रतीक्षत्यामयादृष्टपादपद्मचिंतव ॥ जटायुःश्येनसंपातीनिताकह
सुतैस्त्रयः ४४ तान्मोचयजगन्नाथशर्विदं दर्शयमेतान् ॥ ॥ मार्चितांकुरुमातस्त्वंदर्शयिष्येसुतांस्तव ४५ ॥ कउवाच ॥ ॥ ए
वमुक्त्वाद्युविनतांबुहहर्षमाश्रितः ॥ शिखिनंचततःप्राहवर्मतोहृणीष्वह ४६ ॥ ॥ मयूरउवाच ॥ ॥ यदमेत्वंप्रसन्नोसि यदिदेयोवरोमम ॥ तदाम
न्नामपूर्वतेनामाख्यातंभवेद्भुवि ४७ एतन्भेदेहिसर्वेशतवभक्तिहृढातथा ॥ ॥ देवउवाच ॥ ॥ साधुमाधुत्वयाप्रोक्तंनिलेभिनांतरात्मना ४८ त्वन्नामपूर्व
मन्नाममयूरेश्वरद्वयथ ॥ विख्यातंत्रिषुलोकेषुभक्तिर्भयिहृढांभवेत् ४९ ॥ कउवाच ॥ एवमाकर्ण्यसासर्वविनतास्वाश्रमंययौ ॥ शिखिंनंसमारूढोमयूरेशो

निजगृहम् ५० मयूरेशमयूरेशैतिचासकृत् ॥ गृणद्भिर्मुनिबालैस्तरैरिग्वितःशोभयन्दिशः ५१ मातरंप्रणिपत्याहवृत्तातंसर्वमंजसा ॥ वर्णयतोमयूरेशं मुनिपुत्रागृहानययुः ५२ इत्थमयूरेशनामप्रापचासौगुणेश्वरः ५३ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउत्तरखंडेशिखंडिवप्रदानं नामअष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ कउवाच ॥ अद्भुतंस्तुतवावर्षेनवमेसौगुणेश्वरः ॥ शिखंडिनंसमारुहचतुरायुधभूषितः ३ नानालंकारसंयुक्तोमृगनाभिजशोभितः ॥ दिव्यांबरयोबालः क्रीडितुंसमुपायौ २ पूर्णचंद्रनिभःश्रीमानजयशब्दैरभिष्टुतः ॥ केचिन्नमतितंबालाःकेचिच्छत्रध्वजपरे ३ दधुःकेचिद्वीजयतस्तद्दर्शनमहोत्सवाः ॥ क्रीडं तःसरसीयातागंचयोजनविस्तृताम् ४ अगाधोदंनक्रद्वक्त्रकूर्ममंडूकसंयुताम् ॥ लतातरुपरीवारानापक्षिगणैर्युताम् ५ उड्डीयपतिताःकोचितस्याक्रिचिच्छने रयंतोनिपेतुःकोपितज्जले ॥ एवंक्रीडत्सुबालेषुदेवयोगादध्वरूपवान् ८ यस्यपादमहारेणचूर्णतांयांतिपर्वताः ॥ यस्यहेषितशब्देनकंपतेभुवनत्रयम् ९ पुच्छचांचल्यतोजीवान्हंतिसकंधंजघर्षह ॥ यस्मिंश्चतस्यशब्देनकंपितेपतिताभके १० केचित्पलायिताबालाःकेचिद्ब्रह्माश्वमस्तके ॥ केचिन्निपतिताश्चा शुगुणेशपतितेजले ११ निमग्नोद्दिमुहूर्तेस्मिन्पारुदन्मुनिबालकाः ॥ किंक्तव्यमुमायैचदर्शनीयंमुखकथम् १२ शंकरोपिरुषाविष्टोभस्मसात्रःकरिष्यति ॥ अगाधेस्मिन्जलेमग्नंप्रवेष्टुंचनशकुमः १३ मातापितापालयिताभ्रातात्रातासखाचनः ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवंशोचत्सुबालेषुमयूरेशोदधारत्म् १४ कर्णयोर्जलमध्येतुचकपिबलवान्विभुः ॥ आरुरोहबलद्वैत्यभारेणामजयन्मुहुः १५ सदैवोनिर्वमन्नेत्रान्मुखाद्बहुजलमुहुः ॥ जलपूर्णश्रुतिश्वसोऽस्य जन्प्राणान्महारवः १६ एकहस्तेनधृत्वातंदोलयित्वाजलाद्वहिः ॥ मयूरेशस्ताबालाजहर्षुर्नदुर्भृशम् १७ भुवितेशतधाजातंददृशदुर्दुत्यपुंगवम् ॥ प्रश शंसुर्मयूरेशंमहाबलपराक्रमम् १८ तद्भुस्तददेवंधृतंमत्स्वारुदामहे ॥ तावेदेवहिष्टोमिहतदैव्योबहिर्गतः १९ पुनस्तेजलमाविश्यप्राप्तिंचत्रंजलीन्मयः ॥ एकमस्याचसर्वेप्राप्तिंचनगणानायकम् २० वर्षाकालेयथामेघधरणींपर्वतानपि ॥ षड्भुजैःपरिषिचन्मत्प्रपयसोभयवदा २१ तदासंख्यभुजैर्वारिविक्षेप बालकेषुमः ॥ तदाश्वर्थतुतेदृष्ट्वापरस्परमथाद्भुवन् २२ षड्भुजोयंकथमभूदन्तंभुजमंडितः ॥ मंदीभूतामुनिमुताःक्रिद्विहस्तावयंविभो २३ असंख्यभुजवी र्यौजाक्नेचत्वंभुवनेश्वर ॥ पुनःसर्वेपिषिचुस्तेमयूरेशंरुषान्विताः २४ सोतंरूपस्तान्मर्वात्सिषेवेगणनायकः ॥ ऐकस्याग्रतोमूत्वाषट्भुजोनिजतेजसा २५ ताविच्छिखंडिनिष्ठोसौचतुरायुधभूषितः ॥ प्रणेमुस्तेजलिपुटंबध्वादेवगुणेश्वरम् २६ पश्यंतस्तन्मुखेविधंश्वर्गान्वितुते ॥ गंधर्वयक्षरक्षांसिसरिदुब्धि इमानपि २७ सर्वचारांविधंसेदेवासुरमानुषम् ॥ प्रार्थयामासुरधतेदृष्टेत्येतेभयातुराः २८ ॥ बालाऊचुः ॥ ॥ नविदामस्वमात्मानंपरंवानापिकिंच न ॥ एकरूपोमवविभोऽंकपांलवाखिलेश्वर २९ ॥ कउवाच ॥ ॥ इतितस्मार्थनाश्रुत्वाजातोसौपूर्ववद्विभुः ॥ एतस्मिन्नेतरेतत्राचिक्रीडुर्नागकन्यकाः ॥

३० यानिरीक्ष्याभवच्चाष्टनायिकानां त्रयाष्टशम् ॥ नेत्रनिरीक्ष्यहोमं त्यः प्रापलन्हरिणस्त्रियः ३१ अतिमुदगात्रास्ताः सर्वालंकारभूषिताः ॥ तानिरीक्ष्यम
 यूरेशविह्वलामदनाग्निना ३२ ताऊजुश्चमिथः सर्वाज्यभर्ताभवेद्यदि ॥ सफलं नस्तदाजन्मजीवितंचवयोपिच ३३ धैर्यं तिमृजुस्ताः सर्वाः कुतआगमनंतव ॥
 दृष्टतेवदन्चेतोविह्वलं नोभिजायते ३४ विश्रांतं कुरुचेतो नः स्वांगसंगान्मृषूतम् ॥ देवउवाच ॥ अहांशिवसुतोनाम्नामयूरेशइतिस्फुटम् ३५
 विख्यातोमुनिपुत्रैस्तुमज्जितोबलवर्तैः ॥ दृष्टवान्पादकमलंभवतीनांप्रसंगतः ३६ ॥ ताऊजुः ॥ अस्मद्वृक्षेणस्थित्वाविश्रामं क
 र्नुमर्हसि ॥ देवउवाच ॥ पार्वतीमाद्वियोगेनपरितप्येदृशंयतः ३७ अतोनायामिवः स्थानं गच्छंतुनागकन्यकाः ॥ कउवाच ॥
 एवंवदतिस्मिस्तुधृत्वानिन्युर्गुहंताः ३८ तमदृष्ट्वापुनः शोकं व्यधुमुनिमुतास्तदा ॥ बालाऊजुः ॥ कथं कठिनांयातोदयालुः सगुणेश्वरः ॥
 ३९ अमृतसाविकिरणो न चंद्रउष्णतां व्रजेत् ॥ नपितात्यजते बाला न पराधायुते सति ४० क्वगतोसि विनात्वाहिगमिष्यति हि नोऽमवः ॥ कउवाच ॥ केचिन्नि
 पतिताभूमौ केचिद्बालं निजघ्निरि ४१ केचिद्ययुः स्वाश्रमं ते पथितस्य पदांबुजे ॥ दृष्ट्वा नेमूस्दंतस्ते ददृशुस्ते भगसुरम् ४२ मूर्धजाघाततोयस्य भानिभूमौ निपतिरे ॥
 शतयोगेन षादाजोभूमावाभ्यप्रसार्यसः ४३ तेषां मार्गैः प्रमुष्वापततस्तेशिशवोययुः ॥ ध्यायंतस्तं मयूरेशं शोचंतः पथिविह्वलाः ४४ उदरेतस्य तेयाता अप
 गजलधीनिव ॥ आंताः परस्परंचकुर्वतानानाविधास्ततः ४५ मयूरेशो गतः क्वापि वयंकुव्रजामहे ॥ नजानीमो दिशं सर्वे नोदृश्यं ते गृहाणि च ४६ इन्द्रिया
 णामधिपतिर्मनोनीतं तु ते न नः ॥ विनानो मनसा ज्ञानं कथमुत्पस्यते भकाः ४७ क्वमातरं आतरोवापितरः क्वगुणेश्वरः ॥ एवं वदत्सु बालेषु मयूरेशो खिलार्थक
 व ४८ ॥ आविरासीत्तत्पुरतश्चतुरागयुधभूषितः ॥ माशोचंतु भवदुःखं ज्ञात्वा हंशीप्रमागतः ४९ भगसुरोदरगताना
 त्मानं विदुरभकाः ॥ कउवाच ॥ निद्रया मोहयामास मुनिपुत्रान्गुणेश्वरः ५० दैत्यदेहांतरगतो वदध्वं वामनो यथा ॥ विपादचयेहतस्याशुशक
 लेद्वेव्यधा द्विभुः ५१ ततोऽस्तिमितआदित्येना गतेष्वभकेषु च ॥ मातरः पितरश्चैव चिंतामापुः शुचान्विताः ५२ ऊजुः परस्परं तेषु शिवापुत्रो महबलः ॥ बाला
 नीत्वागतः कुत्रमृतोवाशिभुः सह ५३ जीवैश्चेदागतः स स्यात्सायंकालेषु भुक्षितः ॥ केचिप्राणान्विनतैस्तु तस्य जुर्मार्तरोपि च ५४ केचिदूचुरुमायैतद्वृत्तं सर्वे नि
 वेद्यताम् ॥ केचितेषु वनं यातवश्चरुर्वनपर्वतान् ५५ नापुस्तंच स्वकां बालान्निःश्रितान् प्रापुर्गृहान्पुनः ॥ नानाकोलाहलंच कुरुजेन न्यः पितृसोदराः ५६ तेषामाक्र
 दितं श्रुत्वा कृपाळुः समयूराह ॥ ततद्वपंस्वमात्मानं तत्तद्वृषामन्वितम् ५७ तत्तद्वासः परीधानंतत्तच्छीलगुणान्वितम् ॥ तत्तदंगंच काराशुर्विवेशासौ गृहेतः ५८
 कृत्वा तत्तद्भयोवैषतन्तन्मानयुतं शुभम् ॥ जनन्यस्ताः समुत्थाय बालानादाय सत्वरः ५९ स्तनपानं ददुःप्रिया परमानंदनिर्भराः ॥ ततो ददृशे रिबालाः पितृभिर्मा
 तृभिस्तदा ६० ताऊजुः क्कस्थितारो णादुषः काले गताः कुतः ॥ नस्मान्न न च मुक्त्वा न्यद्वापि भक्षितम् ६१ मयूरेश्वरसंगे न नेदानीं गंतुमर्हय ॥ कउवाच ॥ एवं शिक्षा

प्यतान्वालानालिग्यबुमुजुःसुखम् ६२ शिवापिपुरतोपश्रमयूरेशंसमागतम् ॥ आलिग्यपरिप्रच्छाकिमुक्तवनगोचरे ६३ स्वद्वियोगजदुःखेनमयाकिंचि
न्नशिक्षितम् ॥ स्तनौपिवपयोदृढाभोजनचसमाचर ६४ ततःसर्वचकारासौमातृवाक्यगुणेश्वरः ६५ ॥ इतिश्रीगेणेशपुराणेउत्तरखण्डेनवनवतितमोऽध्यायः
९९ ॥ कउवाच ॥ अनेकरूपवानदेवोमयूरेशोखिलेश्वरः ॥ अतिसुन्दरेहःसन्नागकन्याभिगदहतः १ गृहंस्वकीयंकीर्णधूपजितोबहुविस्तरात् ॥ सुगन्धैल्लो
द्धतैःस्नाप्योष्णैरपितजलैः २ दिव्यवस्त्रैरलंकारैश्चन्दनैरपिपूज्यच ॥ धूपदीपैश्चनैर्वैद्यैःफलतान्बूलकांचनैः ३ ऊचुःकरपुटं बध्वावयंयन्यतमाविभो ॥ यदृष्टंते
पदं देवब्रह्माद्यैरपि कांक्षितं ४ नागलोकीधन्यतमोजीवितं नःसुजीवितं ॥ आनन्दहृदमंगंनोमानसंतापमत्यजत् ५ यद्यत्तैर्ह्यस्मिन्देवततदत्रापिगृह्यतां ॥ अत्र
स्थित्वाकतिदिनं पश्चात्स्वंगं लुमहंसि ६ मयूरेश उवाच ॥ वांछितं वो विधास्येह गिरिजामप्रतीक्षते ॥ मद्वियोगेन तप्तमानभक्षयति किंचन ७ यूयं कस्यात्मजा
स्तस्य दर्शनं चेद्वेत्नमम् ॥ कउवाच ॥ तत ऊचुर्न गिंकन्यावासुकेः पुत्रिका वयम् ८ ब्रह्माद्यामुनयो देवायाति यस्य गृहं सदा ॥ यस्य विषभवाब्जाला देहो ब्रिभुव
नं विभो ९ ॥ कउवाच ॥ इत्युक्त्वा तं पुरस्कृत्य पितरं प्रापुरंगनाः ॥ रत्नसिंहासने दक्षिणं तिष्ठतं पद्मं गृध्रं १० सूर्यकोटिनिभं रत्नमालयाशोभितं तदा ॥ मूर्धस्य
रत्नक्रिणैर्भोमस्य तं दिशो खिलाः ॥ तं दृष्ट्वा वासुकिं देवो गवितं बलवत्तरम् ११ उड्डीय तत्क्षणं स्थमं गिजग्राहं स्वस्वरम् ॥ येन पातालविरेनांधकारोऽभवत्किल
१२ आदौ लयामास शिरःकंपयन् सप्तपर्वतान् ॥ उड्डीय तत्क्षणं श्रुत्वा तालानिरसा तलं १३ हस्तैर्न केन तं दृष्ट्वा मयूरेशः स्वलीलया ॥ वासुकिं निजकंठतंबंधं
सर्पभूषणः १४ विख्यातः स्वर्गलोके भूजगजानंद तो विभुः ॥ तद्वाजितं समाकर्ण्य बुभुक्षे भुवनत्रयम् १५ ततः सर्पगणाः शेषे नीतं वासुकिं मद्भुवनम् ॥ सचक्रो ध
समाविष्टो विस्तार्य निखिलान्कणान् १६ विषाग्निमुत्तजन् दग्धुं त्रैलोक्यमुपचक्रमे ॥ उवाच कक्षमोजेतुं मम बंधुं तु वासुकिं १७ आवेशेन ययौ रोषादावानल
इव ज्वलन् ॥ शीघ्रं यातो मयूरेशं तिष्ठति छितिचाब्रवीत् ॥ १८ ॥ ततो नागकुलान्याशुतं शेषमन्य युस्तदा ॥ ततः पद्मगृध्रं दंतदृष्ट्वा देवो व्यतिष्ठत् १९ शिखंडि
मस्तके हस्तं न्यधादुद्वाप पद्मैः ॥ सययौ तं न मस्तकग्रसन्निवमहाद्रुतः २० दुधावपक्षौ तद्वतात् आमयन् भुजगोत्तमान् ॥ काश्चित्सभक्षयामास चुर्णवाप
रानपि २१ मारयामास काश्चित्सभुजगान् बलवत्तरान् ॥ निरीक्ष्य तं मृताः केचित्पद्मगाभयविह्वलाः २२ दृष्ट्वा पराक्रमं तस्य शेषः श्वासमपास्तजत् ॥ शिखंडी
पतितस्तेन मूर्छितो यरणीतले २३ मयूरेशं ततः शेषो ययौ क्रोधादहहन्निव ॥ त्रैलोक्या विषवह्निस्थं समालोक्य गुणेश्वरः २४ विगदरूपं समास्थाय रुरोह तत्क्रणो
परि ॥ उड्डीय बालभावेन गर्जन्मेघ इवापरः २५ न नर्तकतलेन पादावातेन मर्दयन् ॥ अनंतकोटिब्रह्मांडभारेण परिपीडितः २६ एकब्रह्मांडवाही स कथं
तद्भारमावहेत् ॥ बंधं शेषेण हि कटोरं जुं बालो यथा रमन् २७ ततस्ते भुजगाः सर्वे योद्धुः कामास्तमन्वयुः ॥ हुंकारैर्णैव तां सर्वान्यातयामास विघ्नराह् २८ अब
ध्रान् मस्तके काश्चित्काश्चिद्वकर्णयोर्विभुः ॥ परिश्रान्तस्तदा शेषस्तनुना वगुणेश्वरम् २९ न स्वरूपं विदुर्देवा ब्रह्माद्या मुनयोपि च ॥ त्वमेव ह जसे विश्वं पासिं हंसि

त्वमेवहि ३० नानावतारकर्तृत्वनानादैत्यविमर्दनः ॥ त्वमेवसाक्षीसर्वस्यसर्वोत्तार्याभिर्तादधत् ३१ सर्वत्रकारणं वंहिकारणानां चकारणम् ॥ अज्ञानादभे
 मानेनयोद्धुकामानक्षमस्वः ३२ ॥ कउवाच ॥ संपातिचजटायुंचश्येनमानीयसर्पाद् ॥ निवेद्यचनमस्कृत्यशेषस्तूर्णो बभूवह ३३ तेपितृप्रणिपत्यहुर्दीन
 नाथप्रसादनः ॥ बंधान्मुक्तासर्पकृतान्नमस्तेपरमेश्वर ३४ ॥ कउवाच ॥ एवमुक्त्वामयूरेशंबंधुं तं शिखिनत्रयः ॥ आलिङ्गिमुदायुक्तास्तदागद्गदभाषि
 णः ३५ पप्रच्छः कुशलं मात्रे चक्षेममथाब्रुवन् ॥ ततः शिखिं तं सोऽथुरो हगणनायकः ३६ पातालद्वारणीप्रायात्स्त्रीभिः संयुतो वशी ॥ भगामुरंदर्शद्वि
 मार्गेशिशुहरंचतम् ३७ उद्यम्यपरशुं दं तं शिशुसूर्यनिर्भाविभुः ॥ तस्याजकंठं तं तस्य पशुमारममारयत् ३८ तच्छिरः परिवभ्रामशृगवज्राहतं तथा ॥ ततस्त
 उत्थिताबालयोगमायाविमोहिताः ३९ मयूरेशः क्वचास्तीति प्राक्रोशन् सर्व एव ते ॥ आसने क्रीडने स्वापे जायतौ भोजनेपि च ४० तमेव ध्यायमानास्ते त
 न्मुखाद्वहिराययुः ॥ गर्भवासादिवोत्तीर्णा दृश्यन्ते गुणेश्वरम् ४१ दृष्ट्वा ते रुरुदुःस्नेहा दालिङ्गिमुदासिलाः ॥ ॥ ते ऊचुः ॥ ॥ त्यक्त्वास्मान्दैत्यजठरे मृता
 न्क्वास्तिगतो भवान् ४२ त्वस्मृतेस्तस्य जठरे जीविता निर्गतास्ततः ॥ मयूरेश उवाच ॥ सर्वव्यापि सर्वगतः सर्ववेत्ता सिलेश्वरः ४३ नयत्कवान्कदाचिद्ब्रो
 मर्चितां कर्तुमर्हथ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ ततोऽयौ मयूरेशो बालकैः परिवोदितः ४४ केचिद्वावांति पुरतो नानाशब्दकराभृशम् ॥ केचिच्छत्रधराः केचिद्दंडचा
 मरधारिणः ४५ धूलिच्चजंसालोक्य ययुर्मुनिगणबहिः ॥ शिख्यारूढं मयूरेशं बालकैः परिवोदितम् ४६ ऊचुः परस्परं सर्वे मुनयो विस्मयात् बिताः ॥ गृहेस्मि
 न शिशवश्चामीकुतो न्येस्यसमीपतः ४७ तांश्चतान्मीलितः सर्वे पश्यन्ते देवरूपिणः ॥ विचारेण च तान् सर्वे परब्रह्मस्वरूपिणः ४८ आनंदहृदमप्रास्तेन विदुः स
 परंपुनः ॥ नापश्यन्ते पुनस्तांस्तान् भ्रांता इव व्यलोकयन् ४९ मायया मोहिताः सर्वे स्वात्स्वान्बालान् व्यलोकयन् ॥ कश्चित्पितरमासाद्य पठति स्म यथापुरा ५०
 कश्चिन्मातरमासाद्य पिबति स्म स्तनं मुदा ॥ अलिङ्गिता गार्धजननीं पितरं वापि कश्चन ५१ भ्रातरं ताडयिष्यान् यो रुरो दताडनादिव ॥ उमापितनयं दृष्ट्वा लि
 ग्यप्रादास्तनं मुदा ५२ कथंचितरं यात इति क्रोधादभाषत ॥ आदाय हस्ते गिरिजामयूरेशं गृहयौ ५३ सर्वे ते मुनयो जग्मुः शिशुभिः स्वस्वमाश्रमम् ५४
 इति श्रीगण्डोपमहासुरवयोनाम शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ कउवाच ॥ ततस्तु दशमे वर्षे सुखासीनं महेश्वरम् ॥ गिरिजासहितं वामे सप्तकोटिगणा
 न्वितम् १ नृत्यन्तं मयूरेशं पश्यन्तं स्वांगे शिशुम् ॥ आयुर्मुनयः सर्वे गौतमाद्याः प्रणम्य तम् २ ऊचुः प्रबुद्धमतयो महदेवं महौजसम् ॥ यावत्कालं शिवात्र त्वं
 मयूरेशसमन्वितः ३ स्थितोऽसितावदैत्यानामन्तानां समागमः ॥ वयं तेन प्रपीड्यामोऽन्यत्रया हि शिवाधुना ४ वयं वा न्यत्र गच्छामो यथाज्ञाते भवेद्वर ॥
 शिव उवाच ॥ ॥ भवत्संगेन च मयानववर्षाणि सौख्यतः ५ अतिक्रान्ता निविघ्ना निमयूरेशे न तानि च ॥ भवतां गमने स्माकं स्थित्वा किमु भोजनम् ६
 अहमेव प्रयास्यामि स्थलमन्य निराकुलम् ॥ कउवाच ॥ इति शंभुवचः श्रुत्वा मुनयस्तं प्रणम्य ते ७ जयदेवमयूरेशे युक्त्वा स्वस्थानमाययुः ॥ शिवोऽपि गण

संयुक्तोष्णरूढोविकायुतः ८ बर्ह्यारूढं मयूरेशं पुरस्कृत्वा मुदान्वितः ॥ नानावादित्रनिर्वाणैर्नादयश्चिष्टपंततः ९ अन्वयुर्मनयः सर्वे मयूरेशं शिवाश्रितम् ॥ प
 त्योपि बालकैः साक्षैर्हगद्गद्भाषिभिः १० रजसाव्योमनितेन प्राज्ञायतकिंचन ॥ परा इत्यशिवः सर्वान दक्षिणाभिमुखो यया ११ ददृशुर्मार्गमभ्येतद्वा दशाक्षौ
 हिणीयुतः ॥ कमलासुरमार्थांतं धूलिधूमरितांबरं १२ गजाश्च पुरतोयांति रथाश्च पादचारिणः ॥ नञायते रस्ते जः शस्त्रदीप्त्यर्थं किंचन १३ कोलाहलो महाना
 सी ब्रजान्ध्रपत्तिजः ॥ नानाविधानां शस्त्राणां संधट्टस्वनमिश्रितः १४ ददृशुस्तं महादैत्यं शिवचाराः पुरोगताः ॥ शंखासुरस्य तंबंधुना भूषाविराजित
 १५ नाना युधंधं प्रोचुरागस्तु शिवंगणाः ॥ पादाघातेन तस्याशुकं पंतिकमठादयः १६ मुनयोऽग्रे चराः पंतुर्भयभीतास्तमनुवन् ॥ मयूरेशमहाभाग कथं रक्ष
 सिनोखिलान् १७ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ इतितद्वचनं श्रुत्वा प्रावदत्सगुणेश्वरः ॥ विद्यामाने शिवे चित्तान कार्यामुनिपुंगवाः १८ मयूरेशो हरं प्राहनमस्कृ
 त्यततः पुनः ॥ ॥ देवउवाच ॥ ॥ महासेनायुते दैत्यान्मान्नासौ कमलासुरः १९ यदितेनुग्रहो मे स्याद्व्याधुव्रजाभ्यहं ॥ शिवउवाच ॥ ॥ सम्यगुक्ते
 त्वया पुत्रहृदयानंदनं वचः २० द्वादशाक्षौ हिणीसेनायुते सौदैत्यपुंगवः ॥ एकाकिं कथमायासि सप्तकोटिगणैर्युतः २१ ब्रजानुहिजयं शंप्रिजं हि शत्रुमहाबलं ॥
 ॥ ॥ देवउवाच ॥ ॥ तव प्रसादाद्ब्रूलोक्यं देहयमिति मे मतिः २२ कियं तोन हता दैत्या न ज्ञातास्ते त्वयानुकिं ॥ अस्य कागणनास्वामिन्नाया रथेजयवानहं २३
 कउवाच ॥ एवमाकर्ण्य तद्वाक्यं शंभुरालिङ्ग्य तंददौ ॥ त्रिशूलं पुत्रहस्ते तन्मूर्ध्नि व्यस्य कंशुभं २४ आज्ञां ददौ स्वपुत्राय गणगुप्ताय शंकरः ॥ क्ष्वेदितैजयशब्दैश्चना
 दयनसदिशो दश २५ प्रययौ प्रमथैर्युक्तो विघ्नहायुद्धलालसः ॥ वृषारूढः शिवायुक्तो हरोऽपि द्रष्टुमन्वगात् २६ दृष्ट्वा पारदैत्यसेनां मयूरेशः शरितः ॥ निर्ममेबहुलां
 सेनां ततो युद्धमवर्तत २७ कालानुरूपस्ते वीरा ब्रह्मांडाशनतस्तराः ॥ मेरोरधिकमानास्ते शब्दतः शृंगपातिनः २८ परस्परं निजज्जुस्ते तु मुखे संयुगेततः ॥ अंधका
 रो महानासी ब्रजसाच्छादितादिशः २९ विस्मयं चक्रिरे दैत्या इदानीमयमेकलः ॥ अनेकतां कथयतस्तस्मादेष परगुमान् ३० भूभारं हतुं कामोयमवर्तिर्णः शि
 वालये ॥ सोऽपि दीर्घतरं रूपं धारसहसा विभुः ३१ दृष्ट्वा दीर्घदैत्यरूपं योगमाया समावृतः ॥ दशायुधयो देवो दशहस्तो महाबलः ३२ मयूरेशश्च दैत्यश्च यु
 मानौ विरेजतुः ॥ नानाशस्त्रप्रहरणैर्नानायुद्धविशारदैः ३३ व्यस्ताव्यस्तमयुध्यंतगणसेना चरश्चेत् ॥ मुष्टिप्रहारैर्दैत्यैश्च शस्त्रैश्चिरितरेतरं ३४ केषांचिन्मस्त
 काभ्रमाजपरेषां मुखानि च ॥ जानुजं धाविर्गहिता निपेतुरपरेणे ३५ गर्जयंतो दशदिशाः शस्त्रास्त्राघातानि स्रवन् ॥ स्वामिस्वनामतो जडु रंधकारजस्कृते ३६
 कंबधामारयं रतप्रपन्नान्पि संधुखं ॥ दैत्यसेना चराभ्रमा दैत्यमेवान्वयुस्तदा ३७ अंसं स्याताम्युताम्युतान् प्राहुर्नयश्च स्तुरक्तसंभवाः ॥ ॥ दैत्यउवाच ॥ इन्द्रादयो लो
 कपाला ब्रह्माद्या देवता गणाः ३८ निर्जिता येनेतेनेह को युद्धं कर्तुं मुत्सहेह ॥ भूगोलं न्युबजतानि तुं को न्यः शक्तोऽभविष्यति ३९ ॥ कउवाच ॥ इत्युक्त्वां दौलया
 मास शस्त्रांदौलने तोजगत् ॥ क्रोधसंरक्तनयनो मारया मास दैत्यराट् ४० मयूरेशगणान् सर्वान्नानावाहनहेतिकात् ॥ शिरःपादान्कृतीहस्ताचभिरुचापातयदाहवे

४१ उक्थैतस्यतदंष्ट्रमयूरेशो यथौपुः ॥ रवर्गचगर्जपन्नव्योमदशश्लैद्विषोहनत् ४२ असंख्याताहताद्यामुक्तिप्रापुः सुदुर्लभां ४३ इति श्रीगणेशपुराणे
 उत्तरखंडे तस्य सेनावधोनाम एकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ विनष्टे बहुवासे न्येसुरो
 हाश्वसैदस्यराट् ॥ सङ्गपाणिर्यथौयोडुंमयूरेशंरुषान्वितः ॥ १ ॥ तदंष्ट्रातुमयूरेशो रुहस्वशिशंदिनं ॥ तदंष्ट्राशीघ्रमायांतपन्नगान्त्रसैदस्यराट् ॥ २ ॥
 जन्वामंत्रचशतधाभार्गवादिष्टमादरात् ॥ समर्जपन्नगान्त्रतत्तेजसाज्ज्वलुर्दिशः ॥ ३ ॥ सपसैर्यैरवेष्यंतदेवसेनाचरानराः ॥ मृताः केचिद्रताः
 केचित्पतिश्चापरेऽवनौ ४ ननंदेवस्तदैत्यमतिवीर्यपराक्रमम् ॥ साधुधुसिदैत्यैर्नेदृशः कोपिवीक्षितः ५ एवमुक्त्वारिपुद्वोगारुडात्त्वमवासृजत् ॥ ततः
 पलायिताः सर्पाः प्रीप्तिश्च मूचराः ६ चक्रास्त्वमसृजदेवोदैत्यसेनानिबर्हणम् ॥ तेन केचिन्मृताः दैत्याः केचिच्छिन्नाः प्रिमस्तकाः ७ विभिन्नजानुंवाश्चछिन्न
 गुल्फाः परेपतन् ॥ गंजतिधावयवतिपितमतिः मुनेति च ८ मुक्तिपातामयूरेशंष्ट्राप्राणानजहुष्ये ॥ एवंसेनानिरस्तास्यततोदैत्योरुषाद्रवत् ९ सङ्गपाणी
 रुषागर्जन्वेगेनायाद्रजाननम् ॥ तथाविधरिपुदंष्ट्रापरशुंजगृहेविभुः १० ययौदैत्यं महावेगमसृजत्परशुचतम् ॥ सदहंस्तेजसाभ्योमदिशः पक्षिगणानपि ११
 अच्छिन्नहैत्यहस्तं च खड्गं च शतधाजवात् ॥ सचापंसहसागृह्यसज्जं कृत्वा शरान्बहून् १२ असंख्यातान्बलाद्विध्नन् छादयामास सैनिकान् ॥ गगनंचदिशः
 सर्वाजगर्जन्धननिस्वन १३ शराघातेन बलवान्निवार्य शरपंजरम् ॥ अंधकारे बाणमयेनाज्ञासीत्कोपिकंचन १४ मयूरेशो यथीघ्रंतदंश्चभूमावपातयत् ॥ ततो
 तरिक्षेतिष्ठन्समोचे च गणनायकम् १५ अश्वो निपातितस्तस्य पश्य मे कौतुकं महत् ॥ शिखंडिनं हनिष्यामि पश्य तस्ते गुणेश्वर १६ उभयत्र निपंगस्थान् श
 रान्भूमौ व्यचिक्षिपत् ॥ चापमाकृष्य कर्णोति चिक्षेप शरसंचयान् १७ मयूरेशस्य सेनायां मारयन्सर्वसैनिकान् ॥ ववर्ष शरजालानि वर्षाकाले वनयाथा १८
 कियंतो भिन्नसर्वगाः केचित्प्राणान्जहुः सुराः ॥ एवं नश्यत्सुवीरेषु मयूरेशोरुषान्वितः १९ कमलासुरबाणैस्तु विद्धं त्यक्त्वा शिखंडिनम् ॥ पाशं करेण जग्राह तो
 लयित्वा ससादरम् २० जगर्जनादयन् व्योमत त्याजमहसायुतम् ॥ सपातयन् दैत्यगणान् ददृश हरिपुसैनिकान् २१ कंठे च न्यपततस्य दैत्ये सेनाधिपस्य ह ॥ रुरो
 धत्वा समस्यासौ दैत्यरूपांतरं श्रितः २२ मूर्ध्नासिंहादयामास तत्क्षणाद्भ्रविमंडलं ॥ अंधकारे शो रतमेन प्राज्ञायत किंचन २३ उवाच संमुखो भूत्वामयूरेशंरुषा
 न्वितः ॥ मया किं युध्यसे बालगच्छमातुः स्तनं पिब २४ रमस्व बालकैर्नोचेभ्यारिष्यसि ममाग्रतः ॥ ममचाक्रंदनैर्नैकं पतेतु वनत्रयम् २५ पादेभूमास्थाप्यमा
 नेनेषोपिचलते ह्यधः ॥ मममुष्टिप्रहारेण चूर्णभूतामहाचलाः २६ नखात्रेण शिरस्तेहं मयिष्ये रसातलं ॥ कउवाच ॥ एवमाकर्ण्य दुर्बुद्धेर्वान्यप्रोचे गजाननः ॥
 पिशाचवन्मद्यपवत्किं वलासिममाग्रतः २७ न जयं प्राप्नुते कापि देवा द्विजविनिंदकः ॥ ममचेद्वविताक्रोधो ज्वालयेद्भुवनत्रयम् २८ यशस्तेत्यापितुले केयुद्धामिह
 र्षनिर्भरः ॥ नोचेदुंकारमात्रेण नीतः स्याद्यमसादनम् २९ कउवाच ॥ एवमाकर्ण्य तद्वाक्यं दैत्यः क्रोधानलाकुलः ॥ क्ष्वेडितं प्रतिशब्देनानादयन् विदिशोदिशः ३०

तदागाभीनपितास्तस्म्यशब्देनतत्क्षणात् ॥ प्रमथाद्यागणाःकोचिन्मूर्छिताघर्णांगताः ३१ आकर्णधनुराकृष्यमुमोचकमलासुरः ॥ शरवृष्टिपुनारौद्रामयूरेशो
बलेपिच ३२ इतिश्रीगणेशपुराणेउत्तरखंडेकमलासुरसंग्रामोनामद्व्युत्तरशततमोऽध्यायः १०२ कउवाच ॥ उत्कर्षेतस्म्यदैत्यस्यदृष्ट्वादेवस्वराग्नितः ॥ आय
यौपुरतोदैर्यजधानशरवृष्टिभिः १ न्यवारयतदैत्योपिस्वशरैरतिवेगितैः ॥ ततस्तुतोषभगवान्मयूरेशोऽगुणाग्रणीः २ दर्शयामासतस्मैसविश्वरूपमनंतकम् ॥
दशदिक्षुमयूरेशदर्शकमलासुरः ३ विस्मितश्छादयनयेन्हृदिदंतं परिदृष्टवान् ॥ ततः पलायनपरोयावद्रच्छातैर्दशान् ४ शिखामाक्रम्यदेवोपिधृत्वाप्रोवाचतपु
नः ॥ तिष्ठधृष्यस्वदैत्यैर्द्रस्मरवाक्यानितानिच ५ पुनर्दशदैत्यस्तमेकमेवपुरःस्थितम् ॥ अथावत्सहस्रायोद्धुजज्जचमहाबलदिदशायुधरोदेवोयथाधयामास
तंतदा ॥ बिभेदास्यशरीरं सविघ्नराट्शस्त्रघाततः ७ यत्रास्यन्यपतद्रक्तविदुस्तत्रासुरोऽभवत् ॥ तद्रूपस्तद्रूलश्चैवमंख्यातास्तदासुराः ८ नानाशस्त्रैश्चास्त्रैस्तेजद्भुः
शरवृष्टिभिः ॥ ततः परावृतो देवो मयूरेशोरुषाञ्चलम् ९ सार्द्धकोटित्रयमितैः सिद्धिबुद्धातदाबलैः ॥ इत्यतः परमक्रुद्धेतोयुद्धमवर्तत १० ऊचतुर्गणराजतेदिहिभूय
धुधापहम् ॥ तऊचैवभक्षतेदेवोद्विद्याहृजनिताम्बहून् ११ इत्युक्तेतदातेनमयूरेशेनसत्वरम् ॥ वभक्षतुर्भूतगणैस्तार्देत्यानखिलानपि १२ देवोजधानसङ्गेनंतं
दैत्यं कमलासुरम् ॥ पुनश्चतशोजातादैत्यास्तद्रक्तसंभवाः १३ वभक्षुस्तानपिततोपिवरक्तसंमंततः ॥ ततः खिन्नो मयूरेशः शूलमुद्यम्यवेगवान् १४ तस्या
जसहस्रादैत्येययौ सप्रदहन्दिशः ॥ चूर्णयन्पर्वताञ्च्योमनादयन्भानिपातयन् १५ वेगेनपतितोदैत्यदेहं भिच्चाद्विधाकरोत् ॥ मस्तकस्तस्यपतितोभीमायादक्षि
णे तटे १६ कृष्णयाउत्तरेतिरेतस्थौतत्रगुणेश्वरः ॥ सर्वे संतुष्टमनसोजयशब्दैस्तमबुवन् १७ जयदेवमयूरेशकुलुषुविनाशनम् ॥ ततस्तत्राययौ गौरीपतिर्गणपरो
वृत्तः १८ गौतमाद्यैश्चमुनिभिः पार्वत्या च समायुतः ॥ वाद्यैः सुसर्ववाद्येषु पुष्पवृष्टिः पपात स्वात् १९ आलिङ्ग्य पार्वती प्रादास्तनपानं मुदा तदा ॥ मुनयस्तुष्टुवृश्चैर्न
मयूरेशं सुरेश्वरम् २० कमलाकांतहृदयहृदयानंदवर्धन ॥ कमलाकांतनिमित्तकमलासुरनाशन २१ कमलोसेवितपदजयवंकमलाप्रद ॥ कमलासनवंधेशकम
लाकरशीतल २२ कमलांकुसुपादाजकमलांकितसत्कर ॥ कमलांबधुतिलकभक्तानांकमलाप्रद २३ कमलासूनुर्गिरिपुजकमलासूनुंदर ॥ कमलापितृरत्ना
नांमालयाजयशोभित २४ कमलासुरबाणानांकमलेननिवारक ॥ कमलाकांतकमलोशजित्करपंकज २५ कमलापतिहस्तस्थपद्मकोशनिभेक्षण ॥ सर्वह
क्तमलानंदजयसर्वविनाशन २६ कमलांकुशहस्ताजयविघ्नहराव्यय ॥ सत्याविनिहतः पापः शक्रादिभयदोरिपुः २७ वज्रक्राद्यभेद्योयामुनीनामपिभीति
दः ॥ एवंस्तुत्वापुण्ड्रजुस्ते गौतमाधामहर्षयः २८ दशभिर्दोभिरालिङ्ग्यपुण्ड्रगिरिशोऽपितम् ॥ ततस्ते मुनयः प्रोचुर्मयूरेशं च शंकरम् २९ अत्रत्वं सर्वदा तिष्ठ सर्वदेव
गणैर्युतः ॥ पूरयन्भक्तकार्याणि वारयन्विघ्नसंचयान् ३० कउवाच ॥ एवैतैः प्रार्थितौ देवौ सर्वदेवगणैर्युतौ ॥ पूरयंतौ भक्तमात्रहरंतौ विघ्नसंचयान् ३१ स्थितौ
तत्रमयूरेशं शंकरौ लोकशंकरौ ॥ विश्वकर्माव्यधातत्रमंदिरं सुंदरततः ३२ असंख्यशिखरामसंख्याश्रय्यसंयुतम् ॥ तत्राभून्नगरं चारुसर्वलोकसमन्वितम् ३३ म

युरेशपुरंतस्यनामचक्रमर्हषयः ॥ तपस्तेपुमुनिगणानाभरणसंश्रिताः ३४ हरोपिचतपस्तेपैगिरिजागणसंयुतः ॥ तस्यध्यानं पूजनं च स्मरणं ते व्यधुर्हिजाः ३५
 मयूरेशः पुनर्बलिः क्रीडातिस्मयथापुरा ३६ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे कमलासुरवधोनामऽष्टोत्तरशततमोऽध्यायः १० ३ कउवाच ॥ अहंप्रयातस्तद्गुप्तकूपोद्दि
 जोत्तम ॥ अदर्शतत्रतदेवमुमयासहितंप्रभुम् १ स्नात्वा सिनं जपंतं च परं ब्रह्मसनातनम् ॥ अहंतमस्तु त्वदेवमयूरेश्वरमंजकम् २ पुराणपुरुषं देवं नाक्रीडाकरं मुदा
 ॥ मायाविनंदुर्विभाव्यं मयूरेशं नमाम्यहम् ३ परात्परोचिदानंदं निर्विकारं हृदि स्थितम् ॥ गुणातीतं गुणमयं मयूरेशं ४ सृजंतं पालयंतं च संहरंतं निजिच्छया ॥
 सर्वविघ्नहरं देवं मयूरं ५ इंद्रादिदेवताद्वैरमिषु तमहर्निशम् ॥ सदसद्यत्कमव्यक्तं ६ नानादैत्यनिहंतारं नानारूपाणि विभ्रतम् ॥ नानायुधधरं अत्तयाम ७
 सर्वशक्तिमयं देवं सर्वरूपधरं विभुम् ॥ सर्वविधाप्रवक्तारं मयूरं ८ पार्वतीनंदनं शंभोरानंदं पारिवर्धनं ॥ भक्तानंदं करं नित्यं ९ मुनिध्येयं निनुतं मुनि कामप्रपूरकं
 समष्टिव्यष्टिरूपं त्वामं १० सर्वाज्ञाननिहंतारं सर्वज्ञानकरं शुचिं ॥ सत्यज्ञानमयं सत्यं ११ अनेककोटिब्रह्मांडनायकं जगदीश्वरम् ॥ अनंतविभवं विष्णुमं १२
 त्वदहर्शेन न पूतो हं परमानंदनिर्भरः ॥ आश्चर्यं परमाप्तस्तस्य दैत्यस्य मारणात् १३ येन शक्रो त को देवा लोका पालाजिता बलात् ॥ सहस्रशतयोधीयो संख्यदे
 होरणहतः १४ त्रिधाभूतस्त्रिस्थलेषु पतितः कमलासुरः ॥ तं समापूजयमहं सर्वतीर्थजलैः शुभैः १५ कमंडलुगतरैर्नो नाशकैर्भिषभयं ॥ दिव्यवस्त्रे दिव्यगंधं दिव्य
 पुष्पमयीं शुभां १६ वनमालामस्य कंठे दत्त्वानामव्यधामहं ॥ वनमालीतिलोकेषु विरव्यातं सर्वमंगलं १७ पूजाविधिसमाप्यैनं प्रदक्षिणामथोव्यधां ॥ पादा
 घातेन मे तत्र न्युज्जतांगमिताक्षणात् १८ नानातीर्थजलैर्युक्तः स्थापितो मे कमंडलुः ॥ यत्ते हंतं जलं भर्तुं तोमामब्रवीद्विभुः १९ ॥ मयूरेश उवाच ॥ इदं ब्रह्मकृतं
 स्तोत्रं सर्वपापप्रणाशनं ॥ सर्वकामप्रदं नृणां सर्वोपद्रवनाशनं २० कारागृहगतानां च मोचनं दिनसप्तकात् ॥ आधिव्याधिहरं चैव मुक्तिमुक्तिप्रदं विधे २१ स्थि
 रो भव विरंचित्वं दीयं सर्वपावनी ॥ कमंडलुभवान्मनारव्यातालोके भविष्यति २२ दर्शनाद्वाचिकं पापं स्पर्शनाच्च मनोभयं ॥ स्नानाच्च कायिकं सर्वनाशायिष्य
 ति निमग्ना २३ निरंतरं सेवनाच्च मोक्षमेषांप्रदास्यति ॥ कउवाच ॥ एवं तत्ते वरे तेन सन्नुस्तत्र मुनीश्वराः २४ सदाराः सपरीवाराः सप्तकोटिगणा अहं ॥ तपस्ते पुस्त
 दा तत्र मुनयस्ते मया सह २५ ततो हं मायया तस्य मोहितः प्रातुं बहून् ॥ जगत्कर्ता जगद्वधः शक्रादि सुरपूजितः २६ बालमेकादशाब्दं तत्कथं प्रणतवानहं ॥ अर्भ
 कैः क्रीडमानं तमाचारं हितांशुं २८ धिक्मेज्ञानं महत्त्वं च पैतामहपदं च यिक् ॥ इमां सृष्टिं विधायां हं स्थास्यामि गुप्तरूपधृक् २९ अयं चेत्परमात्मा स्यादपरां नि
 र्मेतृ पुनः ॥ एवं निश्चित्य मनसा सृष्टिमात्मानमेव च ॥ अंतर्धाय स्थितो यावत्तावेवो गजाननः २९ न ददर्श सस्वीन्वालांस्ततस्तेषां गृहानगात् ॥ शून्यान् दृष्ट्वा गृ
 हां स र्वांस्त्रिब्रह्मक्षानलोकयत् ३० न ददर्श दुमानं जंतुं न्युपश्लिगान्यदा ॥ तदा स्वर्गगतो देवो नापश्यत्तत्र तान् सुरान् ३१ गंधर्वांस्किन्नरान्यक्षान् पितृन् शशिर
 वीनच ॥ अंधकारे गाढतमेन प्राज्ञायतं किंचन ३२ ततो सौप्रणिधानेन ज्ञात्वा ब्रह्मकृतं च यत् ॥ सामर्थ्येन निजमायां च जाविश्चक्रे सिलात्मकः ३३ ब्रह्मांडं नि

ममेद्वोमयूरेशस्वलीला ॥ विश्वं चराचरं तत्र मयूरेशपुर्णिमपि ३४ यथापूर्वपश्याति स्म सर्वत्र भुवनं विभुः ॥ स्वंबालैः परिप्लुतं ब्रह्माणं च तथा विभं ३५ शंकरं च भवार्नीतामनुष्ठानगतानमुनीन् ॥ तपनशशिनभानि रवगान् देवगणानपि ३६ दृष्ट्वा त्वत्तत्तद्वक्षश्च मयूरान्सरितोपि च ॥ पातालानि मयूरेशोदशपूर्वत्रिभुः ३७ ॥ कउवाच ॥ ततो हं स्मृतिमापन्नो पश्यन्देवं चिदात्मकं ॥ कलकाष्ठासुहृतीदिनपक्षस्वरूपिणं ३८ दृष्ट्वेत्थं तमहं न त्वाक्षमापयमुदारधीः ॥ मासतु वर्षकल्पादिचराचरस्वरूपिणं ३९ अस्म्यब्रह्मादयुरोमौ चैरशोभितं ॥ देवापि यस्मां धर्मस्यारत्नागरूपिणं ४० मनुष्यकिन्नरलतावृक्षपद्मगरूपिणं ॥ हृद्वैश्वतमहं न त्वाक्षमापयमुदारधीः ४१ पुनः पुनरपश्यंतं मयूरेशं कीर्तिमं ॥ कुंडलाभ्यां नृपुशाभ्यां मंगदाभ्यां विराजितं ४२ शेषनाभिसंपंकठं दिव्यमालां ब्राह्मणं ॥ दिव्यसिंहासनगतं सर्वेशमिभुतं ४३ सिद्धिबुद्धिसमायुक्तं विभूतिभिरुपासितं ॥ चराचरमयं सर्वेन मस्य तत्स्वरूपिणं ४४ प्रयेकं तत्र चात्मानं तदूपास्यं व्यलोक्य ॥ ततस्तं स्तुतवा ब्रह्मप्रार्थयंच पुनः ४५ क्षमापराधेन देवत्वमायागार्हितस्य मे ॥ प्रभावं द्रष्टुं कामस्य दर्शनस्य शरणार्थिनं ४६ क्षणेनानंतं ब्रह्माडकारिणे तेन मोनमः ॥ एवं दंतं मानसापवनात्स्वोदरेन यत् ४७ तत्रापश्यत्सर्वलोकं यथा बहिः प्रदृष्टवान् ॥ देवं तथा विधेयापिकोटिब्रह्माडारोमकम् ४८ सर्वचराचरविश्वं यथा ममौ यथा दिवि ॥ एकस्मादंडतश्चाग्न्यब्रह्मांडांतरमाविशम् ४९ तत्रापश्यत्सर्वलोकं यथा बहिः प्रदृष्टवान् ॥ देवं तत्राचरामास त्वं स्वत्मानं देवमेव च ५० ततः सिन्धोऽद्वैतं देवं तं पश्यामि ते क्वचित् ॥ कृपां कुरु मम भो मायायानं तानि वारय ५१ ततः सकरुणा विष्टमसर्वमंतं दये क्षणात् ॥ पुनरेव मयूरेशमपश्यं बालैर्कैटवम् ५२ क्रीडंतं पूर्ववन्न स्वाहुं मायायानं ते विदम् ॥ अपराधसहस्रेण मातृवत्स्वं क्षमस्व च ५३ मयूरेशोऽब्रवीन्मां हि मूर्ध्नि हरतं निवेशह ॥ देव उवाच न मे क्रोधो न भिन्नाधीः स्वीयः पर इति भ्रमः ५४ कस्मादपि भयं मे न मत्तो भयमप्यपि ॥ श्रुत्वेत्थं वचनं तस्य मयूरेशपुर्णिमम् ५५ भवानीमापितस्मदुमद्राक्ष मुनिबालकैः ॥ गृहीत्वा ज्ञांस्वकं स्थानमगमं हर्षनिभरं ५६ भवानीबालकेनायान्मंदिरं स्वं बालकाः ५७ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे विश्वरूपदर्शनं नाम चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ कउवाच ॥ ततोऽब्राह्मचर्यं ध्यातुं ते सर्वं मुनिबालकाः ॥ मृदमाहर्तुमायातां विमलां तामथानयन् १ स्वस्वबुद्ध्या विधाया शुभूर्तीनां विधाः शुभाः ॥ सिंहारूढामयूरस्थाः काश्चिन्मूषकं संस्थिताः २ नानायुधधरानानादिव्यालंकारसंयुताः ॥ चतुर्भुजागणेशस्य दिव्यगंधांबराः शुभाः ३ अस्त्यापरमया पूजन्नुपचारैः पृथक्पृथक् ॥ मंडपे तां प्रतिष्ठाप्य पुष्पादर्शं प्रभायुजि ४ पद्मपुष्पयुतामालादुदस्ताः सुमनोहराः ॥ वाद्यसुतूर्ययोषेणुनगरिहर्षमापसा ५ गौरितस्मां जन्मार्तिथौ द्वादशाब्दिकमभकम् ॥ क्षापयामास च दौवायनानि सुवासिनीः ६ संपूज्य विधिवत् अत्तया हरिद्राकुं कुमादिभिः ॥ एतस्मिन् व्रतं रक्ष्ये दिशे देव इति श्रुतः ७ भगवत्पूज्यमास्थाप्य श्रीमुद्रांकितमाययौ ॥ शंखचक्रगदापद्मवनमालालसतनुः ८ तुलसीदामशचिरो दिव्यवस्त्रानुलेपनः ॥ कमंडलुवारिपूणं विष्णुदंडं दयस्करं ९ गौरितमतिथिं ब्राह्मणैः स्तुतं प्राह आकितः ॥ कुत जागम्य

ते ब्रह्मस्तुष्टाहंतवेतसा १० इत्युक्तः प्राहतां विप्रः श्रुतवानस्मि यत्पुरा ॥ तद्दृष्ट्वा नयनाभ्याते परितुष्टमनो मम ११ क्षुधया पीडितश्चाहं भवती युहमागतः ॥
 पार्वत्युवाच ॥ आस्यतां भुज्यतां स्वस्थं सच तन्नासने स्थितः १२ आसीनस्य मयूरो शोविश्रेष्ठा लयत्तदा ॥ चरणौ ततो र्थजलैः सिषेव सर्वतोऽमलैः १३
 संपूज्य भोजयामास पक्वान्नैः पायैरपि ॥ अपोशानकरत्नपूणिमासीच्चित्तपुरो द्विजः १४ उमो वाच द्विजं पश्चाद्भुज्यतां भुज्यतामिति ॥ यदि नाग्रं मनो
 योग्यं तदादास्येति वाहितम् ॥ वदतच्छीघ्रमानं व्यशं करस्य प्रभातः १५ ॥ ॥ द्विज उवाच ॥ क्षीराण्यवस्थितं देवं दृष्ट्वा निर्यमुं न ज्ञयहम् ॥ जलं पिबा
 मितच्चाद्या विस्मृतं मोहतो मया १६ ॥ ॥ उमो वाच ॥ पूर्वमेव कथं नो को नियमस्तो द्विजोत्तम ॥ पात्रादुत्थाय गतासि कथं सत्स्वविषुषक १७ शंकरः क्षोभमा
 पन्नो नजो न किं करिष्यति १८ मयूरो शोब्रवीत्तत्र यद्विभावो दृढो हृदि ॥ तदत्रैव भवेत्पद्मनाभे दर्शनमाशुते १९ प्रायोभाग्यं महदृष्टं यत्पक्वान्नं च पायसम् ॥ त्व
 क्त्वा तत्र जसि कुत्र त्वमूढभावेन वा द्विज २० बहुजन्मतपो भिर्यत्कटाक्षो भुवि लभ्यते ॥ तयोतेषां विषादं कथं स्य जसि सुव्रत २१ ब्रह्मादीनां न गम्या दृष्टासा
 क्षात्स्वया शिवा ॥ सर्वलोकस्य जननी सर्वयोषिद्वरा हि सा २२ सर्वेषां मेव देवानां शक्तिः सा परमाद्भुता ॥ तद्दर्शनेन देवस्य विष्णोर्जातिर्हि दर्शनम् २३
 च कोरस्येवाग्निभुजो मिष्टान्नं नैव रोचते ॥ तथा किं तेन रोचेत देवान्नममृतोपमम् ॥ मम वासवर्कपस्य दर्शनस्य दशरिभवेत् २४ ॥ ॥ द्विज उवाच ॥ रमा
 पतेरहं दासो नमस्यामि किंचन ॥ यदि त्वं सर्वरूपोऽसि यदि सा मध्यमस्ति ते २५ तदा दर्शय विदेशं नारायणमनामयम् ॥ एवं बुद्ध्वा दृढतं स्यानि श्रयं समयूर
 राट् २६ अंतर्धाप्य प्रादुरासीन् नारायणस्वरूपवाच ॥ पीतांबरः शंस चक्रगदा पद्मधरो विभुः २७ नाना लंकाररुचिरः सर्वालंकारसुंदरः ॥ कौस्तुभेन लस
 द्ब्रक्ष्य वनमाला विभूषितः २८ शेषशायी महालक्ष्म्या संवाहितः पदांबुजः ॥ विश्वेदेव श्वतं दृष्ट्वा नाना मपि पूज्य च २९ यातस्तन्मयतां भक्त्या विस्मृत्य
 च शरीरताम् ॥ उवाच च चिदानंद परिपूजो द्विजोत्तमः ३० अद्य धन्यं जनु मे द्वाजी जितं च सुजीवितम् ॥ अद्य यं न राशियन्या धन्यो तौ पितरौ मम ३१ मयूरो शोप
 देशेन भवान्या दर्शनेन च ॥ परात्परस्य विष्णोस्ते च राचरस्वरूपिणः ३२ लब्ध दर्शनं न त्रैव सर्वतया मि गोविभोः ॥ नारायणोऽपि तं भक्तं बाहुभिः परिष्वज
 ३३ उवाच च प्रसन्नात्मा बाष्पगद्गदया गिरा ॥ मदर्थं त्यक्तवाचमुक्तिं क्षीराब्धेरहमागतः ३४ दृष्ट्वा ते निश्रयं भक्तिदृढामव्यभिचारिणीम् ॥ भक्तमागं प्रसि
 चां मिमास्तो द्रुतकंदकम् ३५ भक्तपूजानिष्टस्य र्थं जातो हं जलरूपधृक् ॥ नाना रूपधरो जातो भक्तानामार्तिनाशनः ३६ यथा मक्तः प्रियो नित्यमिति ते
 दर्शयाम्यहम् ॥ अभूद्वाद्रचतुर्थ्या हि मयूरो जलमहोत्सवः ३७ मूर्तिमहीनयोऽकृता बालांस्तु सहा गृथक् ॥ नाना लंकारशोभा दृष्ट्वा नाना नागैः सुशोभिता
 म् ३८ अनेकैः पूज्यतां सम्यग्बालैर्कैर्मुनि संचरैः ॥ केचिदश्रेष्ठप्रगायंतिके चिन्तयन्ति भक्तिः ३९ वाचयंति पुराणां निप्रदक्षिणपराः परे ॥ एतस्मिन्ने
 तरेषां त्रैविषिष्यमहात्मनः ४० पराशर इति स्मृतं त्रयाय यौ स्वेच्छया मुनिः ॥ सचतुर्वर्षिको मूर्तिविदे भक्तिः तत्परः ४१ शुष्क पर्णकृतां मालां कृ

त्वात्समैव वेदयत् ॥ गंधबुद्ध्याकर्ममेतानां व्यलेपयद्दारात् ४२ मिष्टान्निचलङ्कात् दक्षिणां च फलानि च ॥ न्यवेदयत्तदा पत्रैर्नैकैर्कर्मै
रपि ४३ संकल्पलीलायाक्रेजं वा वाद्यं शनैः ॥ मुहूर्तेन तं नृकरास्त्रोदभक्षयेति च ४४ संप्राध्य मूर्तिबद्धा तत्साचेतनां ययौ ॥ यद्य
तेन यदुद्देशात्स्थापितं पुरतो भवत् ४५ तत्तथैव च संजातं ततः सा भक्षयत्तदा ॥ लङ्कान्मोदकान्नानापकान्नं पायसां चितम् ४६ विश्वेदेव श्वतं दृष्ट्वा
मिथ्याभूतं यथार्थवत् ॥ मृत्तिका न्नानि सत्यानि सर्वेषु फलादिकम् ४७ सचेतनां च तामूर्तिषु भुजां च पुनः पुनः ॥ व्यलोकयद्द्विष्णुरूपां चतुर्बहुविराजि
ताम् ४८ उवाच स तदेव किमिदं मृत्तिकाशनम् ॥ ॥ मृत्तिरुवाच ॥ ॥ भक्त्या यदपि तं महं सुधारसमभवेत् ४९ अभक्तापि तममृतं विषमे भवे
न्मम ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवं तद्वचनं श्रुत्वा विश्वेदेवोऽब्रवीत् पुनः ५० कस्ते भक्तो मम च दर्शयस्व सुरेश्वर ॥ ततस्तस्य करं धृत्वा बहिरायान्मयूराद
५१ गृहे गृहे पूज्यमानं देवं तस्मै व्यदर्शयत् ॥ शिखिनं सुसमारुढं मयूरेशमलोकयत् ५२ तत्रापि पर्यपश्यत्स विश्वेदेव युतं च तम् ॥ नायं मम भवेत्स्वामी
त्येवं बुद्धिर्विस्मृत्यताम् ५३ गृहे गृहो विश्वेदेवो नारायणमलोकयत् ॥ सर्वत्र सददर्शाय पूज्यमानं गुणेश्वरम् ५४ कापि क्वापि मयूरेशं दर्शयिष्णुरूपि
णम् ॥ पुनरालोकयंस्तत्तन्मयूरेशमलोकयत् ५५ भुजं स्वंपरिगृह्यैव बहिर्यातं स्वलीलाया ॥ आक्षिप्य हस्तं प्रायान्नायं स्वामी ममेति च ५६
अदत्त गृहे गृहे सोऽपूज्यमानं दर्शयत् ॥ मयूरेशं वाद्यवोर्षैर्दृष्ट्यगैर्नेकधा ५७ कापि दृष्ट्वा विष्णुरूपं नमस्कृतुं यथावथ ॥ पुनर्मयूरेशरूपं दर्शयति शिखिस्थितं
५८ गरुडारुढमन्यत्र शेषारुढं तथा क्वचित् ॥ नमस्कृतुं यदयाति विश्वेदेवो मुदा युतः ५९ तावद्बहिः समारुढं पश्यति स्म पुनः पुनः ॥ भुजं तं च रमतं च स्वपतं च
ददर्शयः ६० ततः शिखो विश्वेदेवो वसिष्ठद्वारमागमत् ॥ ततो ब्रवीन्मयूरेशः पश्य मे भक्तमुत्तमं ६१ ततः पराशरं सोऽथ दर्शयत् ॥ मृन्मयैरुपचारैस्तं पू
जयं गुणेश्वरं ६२ भक्षयं तं च लङ्कान्मृन्मयान्देवमेव च ॥ पश्यति स्म पुनर्व्याम्निजले भूमीतमेव सः ६३ क्षणनारायणं देवं मयूरेशं क्षणादपि ॥ ततः स्वभे
दबुद्धिं चांत्याजत्रातिमेव च ६४ सर्वभावेन तं तत्वास्तु त्वभेदधिया पुनः ॥ अनुज्ञातो मुदा प्रायाद्विश्वेदेवः स्वमाश्रमं ६५ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे विश्वदे
वंदे महालायारं सुप्तं चंद्रशेखरमच्युतं ॥ मयूरेशोऽथ जगन्नाह शशिना तं च्छिरो गतं २ क्रीडन्बहिः स मायातो बालकैः परिवारितः ॥ सुरद्विः परिभृत्पद्विदं द्विश्च परस्परं
३ एतस्मिन् व्रतं ते तत्रैत्यो मंगलं संज्ञकः ॥ करालवदनं क्रोढी विजेता परमाद्भुतः ४ वराह रूपी बलवान् दंतच्छिन्नमहीरुहः ॥ वज्रसारसदाभिः सोऽभिदं व्योम
पदैर्धरां ५ अंजनाद्विरच्य श्यामो वह्निः कुडनिभक्षणः ॥ दृष्ट्वा तं विदुता बाला वर्षावननिभस्वनः ६ न दृष्टुं मुकुरः क्वापि दृष्ट इत्यद्भुतं ॥ यावन्मारायते बा
लांस्तावदेवो मयूराद ७ दधारं तं योर्दुष्टं तदा सुकरादानवं ॥ अथापरेण हस्तेन दधाराथ योत्र कं ८ पाटया मासत सहा वंशखंडमिवार्भकः ॥ पूर्वदेहं स

मास्थायदशयोजनविस्तृतं ९ पतितश्रृणयन्वृक्षान्दरायन्धरणीतलं ॥ ततस्तमबुवनबालाधन्योयंपार्वतीसुतः १० क्षणेननाशितोदैत्योलिलयासौम
 हाबलः ॥ अस्यदर्शनतस्त्रस्ताव्यंथातादिशोदश ११ पतमानेनयेनेहचूर्णितानिगृहाणिच ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ ततःशिवोललाटेस्वेनापश्यच्छाशिनंय
 दा १२ क्रोधसंरक्तनयनोविष्टपंप्रदहन्निव ॥ गगानूंचेरुषाविष्टारक्षणंक्रियतेकथं १३ केनदैत्येननीतोमेललाटस्योऽमलःशशी ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ ततोली
 नागणाःसर्वैकंपमानाभयातुराः १४ अपरेधैर्यमालंब्यवदतिस्मशिवंप्रति ॥ उमाकांतभवपुत्रोमयूरेश्वरसंज्ञकः १५ क्रिडितुंबहिरायातस्तस्यहस्तेविलो
 कितः ॥ चंद्रस्तेनकदानीतोतनजानीमोवयंविभो १६ इतितद्वचनंश्रुत्वाप्रोचेरुष्टोमहेश्वरः ॥ कथंनुक्रियतेरक्षाभवाद्भिर्भक्ष्यतत्परैः १७ चंद्रोवाचंद्रहतवा
 यधानीतस्तदाशुभं ॥ नोचेद्भस्मीकिरिष्यामिसर्वेषांनान्रसंशयः १८ ततस्तेक्षुब्धमनसोधाबमानास्स्वराग्विताः ॥ मयूरेशंसमभ्येत्यप्राभणनरुष्टचे
 तसः १९ याहिदुष्टशिवेद्वंचंद्रवायच्छतस्कर ॥ गणवाक्यपरिश्रुत्यचुकोपगणनायकः २० नमेस्तिगणनाकापिभवतांतस्यवागणाः ॥ जगत्रयजनन्यामे
 तनयस्यप्रभाविनः २१ ॥ कउवाच ॥ तस्यश्वासेनसर्वेतेवात्यापत्रमिवोद्भूताः ॥ पेतुःशिवस्यपुरतोगणादीनास्तदाखिलाः २२ अतिरोषान्महादेवःप्र
 मथादीनथाब्रवीत् ॥ आनीयतांसदुष्टात्मावध्वोमातनयोलुधुः २३ तेतुशीघ्रतरयातायत्रक्रीडारतःशिशुः ॥ ददृशुस्तंशिशुगंतक्रीडंतमकुतोभयं २४ वेष्टितंता
 न्समायातान्मोहयित्वाविनायकः ॥ अंतर्हितश्चतुर्दिक्षुगणास्तेतव्यलोकयन् २५ गृहेयहेकाननेषुनापश्यंस्तेविनायकं ॥ क्वचिदृच्छातुंतप्राहुरस्मदग्रेकथं
 भवान् २६ गंतुंशक्नोब्रूवलेकिंस्थितंनेप्यामतंशिवम् ॥ एवमंतर्हितोदृश्योवारंवारंबभूवसः २७ ततःखिन्नगणान्दृष्ट्वापरमात्माकृपाग्वितः ॥ तस्थौ
 तत्पुतःसम्यग्दृष्ट्वातंहर्षनिर्भराः २८ बवंधुर्गिरिजामुदुंनिर्युस्तेशंकरंप्रति ॥ पृथिवीभारसदृशमुपाविष्टतुंगणाः २९ नशेकुसुथापयितुंतोविस्मृतमान
 साः ॥ हतोद्यमागणाःसर्वेशिवमेत्यसमूचिरे ३० सर्वदयंसमानेतुमेकंशक्तानशंकर ॥ आज्ञापयामासशिवोर्नदिनपुरतःस्थितम् ३१ इदित्यानयगच्छत्वंम
 यूरेशंतुतस्करम् ॥ ॥ नद्युवाच ॥ ॥ शेषसूर्यशार्ङ्गकंचहनिष्येहंतवाज्ञया ३२ कनीयसोनमेकाचिद्व्रणनास्तिमहेश्वर ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥
 इत्युक्त्वागाढाद्युवेगोभंजनवृक्षांश्चपर्वतान् ३३ क्रोधसंरक्तनयनस्तीक्ष्णशृंगोग्रसन्नदिवम् ॥ उवाचतंमयूरेशंयाहिरंश्वंशिवंप्रति ३४ नोचेदद्यनयिष्यामिन
 समोहिगणैरहम् ॥ एवंवदतिस्मिंस्तुमयूरेशोरुषाग्वितः ३५ श्वासचक्रोक्षिपंतुंगमनागमसंकुले ॥ तस्याजतंदृढंधामादतिखिन्नांशिवांतिके ३६ वमंतंरुधि
 रंक्वात्पृथिव्यापतितंतुम् ॥ द्रुवंतंपौरुषंनानामूर्छितंदिमुहूर्ततः ३७ अपश्यच्चमयूरेशंजानुभागेस्थितंशिवः ॥ देदीप्यमानंनवपुषादिव्यभूषासमन्वितं ३८
 गणाऋतुःशिवंदृष्ट्वाभालचंद्रंयथापुरा ॥ ललाटेतेशशीदेववृथाज्ञासावयंशिव ॥ ३९ ॥ ॥ शिवउवाच ॥ ॥ मयूरेशंगणांआहशशिनंवीक्ष्यमस्तके ॥
 श्रान्तास्तेचगणास्वंचनंदीचापिममाज्ञया ४० चंद्रेस्थितेललाटेमेववृथापुद्गममूढ्विवः ॥ ॥ प्रमथाऋतुः ॥ ॥ अद्यप्रभृतिदैवेशस्वामीनोस्तुमयूरगाह् ॥

॥ ४१ ॥ ॥ कउवाच ॥ तथेति शिव ऊचे तत्त्वगणराजो भवतु सः ॥ नत्वा शिवं गणेशं च गणेशजनीमपि ४२ प्रशंसयित्वा देवं शयूरेशं तथा विधं ॥
 गजैर्तोयगणाजर्मसुदासं स्वनिवेशनम् ॥ ४३ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ कउवाच ॥
 ततश्चतुर्दशैर्षोडशैर्गौतमाद्याः सुरर्षयः ॥ आयुर्गिरिजागेहं नानागणयुतां शिवम् १ नमस्कृत्य च तालंबानां नानासंगतान्पुरः ॥ पूजयित्वा विधानेन प्रोवाच हृदतं वचः
 २ विघ्नभीत्या परित्यक्तं त्रिसंध्याक्षेत्रमुत्तमं ॥ अस्य बालस्य मे विघ्ना अत्रापि बहवो भवन् ३ दिशं तु विघ्नराहितं कर्म वास्थानमुत्तमं ॥ मुनय ऊचुः ॥ इन्द्रयागे कृते
 देवैः सर्वविघ्नं हरिष्यति ४ ॥ कउवाच ॥ तदेव कारया मासमंडपं बंधुं विस्तरम् ॥ संभारान् कारया मासशक्रं संतोषकारकान् ५ आज्ञां गृहीत्वा शंभोः सापार्वती हर्ष
 निर्भरा ॥ कारया मासविधिवं द्विद्रयागं महर्षिभिः ६ ध्यानमावाहनं च कुरिद्रस्यैतमहर्षयः ॥ पुपुर्गिरिजादेशात्सागमिंद्रगणानपि ७ कुण्डे वह्निं प्रतिष्ठाप्य मंत्रैरेव
 द्विजर्षभाः ॥ जपानां तदशं शो न जुहुवुः स्तिलपायसं ८ प्रणवाद्यैर्न मेति श्वस्वाहा तैर्मंत्रसंचयैः ॥ शांतिपाठान्पठंति स्म चतुर्वेदं भवाद्यद्विजाः ९ एतस्मिन् ब्रंतरबालाः
 क्रीडित्वा बालैः सह ॥ यज्ञवाटमुखायां तैर्दयैः तु कलर्विकलौ १० तावत्संमुखतायां तौ माहिषरूपमास्थितौ ॥ महारवौ महाशृंगौ भीषयतौ जगन्नयं ११ सदा
 भिन्नधनौ पुच्छाद्धारयतौ गिरिनथ ॥ नासां निरोधपवनचक्षूः यतौ हुमानपि १२ उभासु तं हुंकारौ यतौ शीघ्रं तदंतिकं ॥ प्रायुध्येतां तदा द्वौ तौ मत्ता विघ्नमहागजौ
 १३ तयोः शब्देन गंगं जतिस्मयथा वनैः ॥ जयभंगं क्रमेण भौ प्रापतू हृदि शिखितौ १४ विदुतामुनिबालास्ते ताभ्यां भीता वृकादिव ॥ दूराद् ददर्श गिरिजासुतस्तौ दे
 सपुंगवौ १५ कथमेतौ महादुष्टौ हनिष्यामीति चिंतयन् ॥ पर्यस्तु तेषु बालेषु चिक्षेप गगने चतौ १६ पुच्छे गृहीत्वा तिवलौ आमयित्वा पुनः पुनः ॥ मुहुर्तं पतितौ
 पृथग्यतां निवर्तयद्दुमानपि १७ शतधा देहसंखडानितयोराददृक्कादयः ॥ ततस्ते मुनिबालास्तं गुरुभक्त्या प्रतुष्टुवुः १८ यस्य तत्त्वं जानंति ब्रह्माद्या मुनयोपि च ॥
 सर्वांतर्यामिणस्ते तु कथं विधा महेवयम् १९ बाल्यात्मभृतिं दित्यास्तेनाशिताः कोटिशस्यया ॥ एतौ माहिषरूपेण हुंतुं त्वांसमुपागतौ २० मूषका विभंस्यतौ
 पुच्छेधृत्वा स्वलीलया ॥ ययोः श्वासेन चलिताः पर्वताश्च दुमाधराः २१ ॥ कउवाच ॥ मयूरेशस्ततः प्रायाद्यज्ञवाटं मन्मथम् ॥ ददर्श द्रमसंरुष्टोऽयं समयमास
 तत्क्षणम् २२ दूरे क्षित्वा शक्रमूर्तिं प्रोच स र्वांश्च मुनीश्वरान् ॥ वृत्तो मुनि सुतैः सर्वैः किं कर्म क्रियते मलाः २३ किंतुष्टेन प्रदातव्यं वा रेनाखिलायैना ॥ अजप्रा
 र्थनया किं नु कामधेनु फलं भवेत् २२ सवा दच्छेषमाश्रित्वा शांतं हुताशनम् ॥ मुनयो विस्मितहृदो विभ्रया पाल्यमस्य तत् २५ उमानि विष्ट हृदया
 नाशकं तु गेष्मरम् ॥ उपालब्धुं शिखितुं वा वक्तुं को धेन किंचन २६ उभायै सर्वमाख्यायजगुस्वस्वनिवेशनम् ॥ शुर्वेन्द्रे शुब्धहृदये यस्या तच्च भवत्विति ॥
 २७ स्वापमने परिज्ञाते शक्रुः क्रोधैव भ्रष्टम् ॥ क्रोधं संस्तनयनो दहन्निव जगन्नयम् २८ आकार्ये देवानि च यानुवाच वाक्यमुत्तमम् ॥ इन्द्र उवाच ॥
 ममया गोमुनिगणैरारब्धः परमादरात् २९ सविध्वस्तो गुणेश न तस्य हृदये धौ रूषन् ॥ रष्टमयि भवेन्नष्टं त्रैलोक्यं स चराचरम् ३० ॥ देवा ऊचुः ॥

तवाज्ञाचेन्मयूरेशंबध्वानीमःक्षणनह ॥ ॥ शक्रउवाच ॥ ॥ मयूरेशपुरेवहःस्थानंमास्तुक्काचित्तव ३१ सर्वेषांजाठरोपित्वंलीनोअवममाज्ञया ॥ ॥ कउवा
 च ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यशक्रस्यरुषितात्मनः ३२ वह्निरंतर्हितस्तत्रपुरेपिजठरेपिच ॥ नापश्यन्मुनयोवह्निमंथुर्होमहेतवे ३३ नायातीतिपरिज्ञायतेऽप
 कंजक्षुरादरात् ॥ नचतत्पच्यतेतेनव्यथाभवतिदुर्धरा ३४ ततस्तेमुनयोजमुर्मयूरेशंरूपाकरम् ॥ नमस्कृत्याब्रुवन्सर्वेशक्राहूतोगतोनलः ३५ जाठरोपि
 गतोवह्निरिंद्रयागोहेतव्या ॥ इत्याकर्ण्यवचस्तेषांप्रत्येकंजठरेनलः ३६ सोभवक्षुधयाविष्टाःसर्वेजातास्तुतत्क्षणात् ॥ महानसेषुकुंडेषुतथैवव्वालितोअ
 वत् ३७ ततोवायुंनिनायाशुशक्रःकुदोमहाबलः ॥ प्रेतभूतापुरीसर्वापंचप्राणगेतेअवत् ३८ पंचप्राणमयोदेवस्ततस्तान्समजीवयत् ॥ ततईद्रोब्रवत्सूर्य
 तापेनौपुर्षिबहु ३९ ततःसूर्योतपत्सर्वद्वदशादित्यरूपवान् ॥ वापीकूपतडागेषुनद्यांजलमशोषयत् ४० ज्वालाग्रार्थिसिर्वापुग्राभमवनाकरा ॥ ततः
 शीघ्रंमयूरेशोभामूत्वाववर्षह ४१ शमयामासतंवह्निमृतांश्रमसमजीवयत् ॥ ततोहर्षयुतालेकाःसाधुसाध्वित्यपूजयन् ४२ ॥ कउवाच ॥ प्रतिकूलंऊतं
 यद्यत्तत्सर्वंनिराहृतम् ॥ ज्ञात्वाशक्रोययौदेवंमयूरेशंननामच ४३ बद्धांजलिपुटोभूत्वास्तोतुसर्वेश्वरंविमुम् ॥ शक्रउवाच ॥ नवेदानर्षयोजमुर्ब्रह्माद्यास्ते
 गतिंविभो ४४ सर्वोतार्यामिणःसर्वरूपस्यब्रह्मरूपिणः ॥ ब्रह्मादीनांविश्वरूपाकारणानांचकारणम् ४५ अपरधानक्षमस्वादयत्त्वामहंशरणगतः ॥ मस्तकंपा
 दयोन्यस्यप्राथम्यामाससादरम् ४६ ॥ कउवाच ॥ निर्विकल्पमनस्तस्यज्ञात्वाग्राहगुणेश्वरः ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठअद्वंतेपदोतिष्ठसुखंस्वके ४७ ततःसंपूज्यतंदेवंनमस्कृ
 त्यशचीपतिः ॥ प्रदक्षिणीकृत्यययौहृष्टःसन्नमरावतीम् ४८ ॥ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउत्तरखण्डेसप्तमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ कउवा
 च ॥ ॥ ततःपंचदशेर्वेषेमयूरेशोअकैःसह ॥ गतःस्नातुंनदीपुण्यांनाम्राब्रह्मकमंडलुम् १ स्नात्वानित्यंसमाप्याशुमानसैःषोडशैःपृथक् ॥ उपचारैःपुपूजुस्ते
 ह्रदिस्थंगणनायकम् २ केचित्पद्मासनगतंकेचिद्ब्रह्मिगतंचतम् ॥ दिव्यगर्भेर्दिव्यवल्बैर्द्वैःपुष्पैरपूजयन् ३ गार्ग्योमुनिर्मैदिरेतंध्यात्वारत्नान्वितैर्चयत् ॥
 एतस्मिन्नंतरेऽकस्मात्पिदधेद्वारमस्यतत् ४ यावदुद्वायदत्येवतावत्तद्वृतामगात् ॥ तत्राक्रंदनंचक्रेसचतेबालकाजपि ५ ॥ बालकाऊचुः ॥ ॥ त्वमेवज
 ननीतातःकथमभ्यंतरोस्थितः ॥ दत्वाकपादंदेवेशनोपराधावक्षमस्वच ६ ॥ कउवाच ॥ एतस्मिन्नंतरेदेत्योमहाबलपराक्रमः ॥ यस्यशब्देनमहताकंपतेभु
 वनत्रयम् ७ सटाभिन्नवनोदुष्टोव्याघ्ररूपीसमभ्यगात् ॥ व्यादायवदनंघोरंश्रसन्निवजगन्नयम् ८ दृष्ट्वातंदुदुर्बालाक्रंदंतस्तोदिशोदश ॥ सतुङ्गारंविनिर्भय
 मयूरेशंतमाययौ ९ शार्दूलसदृशंरूपंकृत्वायात्सोपितंक्षणात् ॥ पपालसहसाव्याघ्रःपृष्ठेल्गोययौचसः १० भ्रमन्सतुवनंगयातोनिकुंजेलीयतस्थिवात् ॥
 देवोदृक्षंसमारुह्यकुंजमध्येपपातह ११ उभाभ्यांवदन्नंतस्यकराभ्यांजगृहेददम् ॥ अन्याभ्यांबहिरानीयततःपरशुनाच्छिनत् १२ नासिकांश्रवणेपा
 दोपुच्छमश्रवनावुभौ ॥ नमुखंदशयेत्युक्त्वाविससर्जगुणेश्वरः १३ निजरूपंसमास्थायतथैवविकृतोअवत् ॥ एवमेवकरिष्यामित्वेहमित्युवाचतम् १४ य

यौनिजालयैर्देवैर्विधमचययौ ॥ ततोमुनिमुताश्रेमुःक्रंदंतःक्रमयूरराट् १५ अतिश्रान्ताहुमतले मुच्छयेप्रास्वंप्रसदा ॥ अनेनयास्यतिपथाद्रश्या
मस्तरदांबुजम् १६ पादौदक्षिणतस्तेषां दृष्ट्वाचुक्रोधभानुजः ॥ अथारक्तदशीरापाह्लाद्वाङ्मासमाहसः १७ बध्वातांस्वस्थलंयातोमयूरेशस्तोगमत् ॥
नापश्यत्तटेबालां चिन्मयं परमं ययौ १८ चिंतं परमिकां प्राप्तो विनतैस्तैः समयूरारूढः ॥ नमुखं कापि संप्राप्य ततो मुनिगणायुः १९ ॥ मुनय ऊचुः ॥ का
स्माकं बालका देवप्रातर्नातास्त्वया खिलाः ॥ विनतैर्नो गमिष्यंति प्राणास्त्वय्यागते धुना २० ॥ कउवाच ॥ न किंचिद्देवता तदेवोचमुब्रश्रमुहुहुः ॥ विचा
र्य भास्करीयातः पुरीदूतैर्निवेदितः २१ ॥ दूता ऊचुः ॥ कोपियातो योद्धुका मोलोकत्रयविनाशकृत् ॥ उग्रावो महाबाहुर्वायमाणो बलाघमः २२ यमउवाच ॥
ब्रह्मांडं चूर्णतां याति दंढाघातेन यस्य मे ॥ तस्य मे पुरतो योद्धकं थंबालो विधास्यासि २३ ॥ देवउवाच ॥ त्वमात्मानं वर्णय मे रं कं वद्भासि मे यम ॥ मम वक्त्र
वासवैर्ब्रह्मांडं च विनश्यति २४ एवमुक्त्वा मयूरेशो यमस्कंधं रुरोहसः ॥ पातयामास महाशरपपातोपरितक्क्षणात् २५ पराक्रमंतस्य बुध्वा बह्वाजलिपुटो
यमः ॥ तुष्टावपरयाभ्रत्तयामयूरेशं सुरेश्वरम् २६ ॥ यमउवाच ॥ नेतरेषु विदुर्देवा ब्रह्माद्याः भूतनाकादयः ॥ नेतिनेति चेदस्त्वावदति परमेश्वरम् २७ स
ष्टारं पालकं सृष्टेः संहतारं निजेच्छया ॥ दैत्यानां सर्वदुष्टानां नाशकं सर्वरूपिणम् २८ अकस्मादपराधेनः कृतं तं तु त्वमर्हसि ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा पु
जासौ वस्त्रैर्द्वैः फलैरमुम् २९ बालानानीय तद्वस्ते निवेद्य पुरतः स्थितः ॥ आलिङ्गिमुदासर्वे परस्परमथाब्रुवन् ३० ॥ बाला ऊचुः ॥ श्रान्तास्त्वदर्शनार्थाय व
ध्वान्नितायेमेनह ॥ त्वदर्शनाद्वंधुकायास्यामो निजमांदिरम् ३१ ॥ कउवाच ॥ ततस्ते स्वाश्रमं प्राप्ता मयूरेशपुरस्कृताः ॥ मयूरेशपुरं यातानानवादि
त्रसंकुलम् ३२ नानाध्वजपताकाढ्यं पुष्पमालाविभूषितम् ॥ यमोऽपि पृष्ठतो याति द्रुष्टुं तं कौतुकमहत् ३३ संमुखं तस्य ते सर्वे मुनयोऽपि युस्तदा ॥ पुपूजु
स्तुष्टुर्वेर्वालिलिङ्गुर्बालकानपि ३४ उवाचे देवस्तान् सर्वान् मनीषून् पूर्वप्रकुप्यतः ॥ आनीता बालकालोकाद्या मयक्षणात्रतः ३५ ॥ मुनय ऊचुः ॥ सर्वत्रक्ष
सेत्वं हि सर्वशक्तिः सदाचनः ॥ कउवाच ॥ इत्युक्त्वा तमनुज्ञाप्य स्वाश्रमं मुनयोऽयुः ३६ यमोऽपि तं मस्कृत्य स्वालयं मुदितोगमत् ॥ देवोऽपि स्वालयं प्राप्य
हर्षयामास मातरम् ३७ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे विजयवर्षाहारा नाम अष्टाधिकतमोऽध्यायः १०८ ॥ कदाचित्पार्वती प्राह सुखासीनं महेश्वरम् ॥
यतानि तु महादेव वर्षाणि दशपंचच १ विवाहश्चित्यतामस्य मयूरेशस्य संप्राप्तम् ॥ सुशीला सुमुखी बाला मगक्षी हंसगामिनी २ पिकवाक् सुनसतन्वी व
धूः कापि विचार्यताम् ॥ मन्मथा तु लदेहस्य सवर्गसुंदरस्य ह ३ कउवाच ३ इति तद्वचनं श्रुत्वा साधुसाध्वित्यभाषत ॥ सोऽर्चितयच्छुभं आकृत्यां मनसाना पकुत्र
चिद ४ ततोऽर्थां प्राप तावन्नारद आगतः ॥ संपूज्य चोपवेश्यैनमासनेन शंभुब्रवीत् ५ शंभुरुवाच ॥ आह्लादं परमं प्राप्तस्तव गमनतो मुने ॥ चिराग
तो भिचमुने दिनं स्थातुं त्वमर्हसि ६ अति सुंदरकायस्य तनयस्य ममानव ॥ गवेषय वधूं विप्रयत ब्रूलोक्य गोभवात् ७ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ तथैव पार्वती प्राह

वधूशीघ्रविचारय ॥ ॥ नारदउवाच ॥ नस्थातुंशक्यतेस्वामिर्कर्मणाद्विमुहूर्तकम् ८ एतदर्थमहंप्राप्तोब्रह्मण्यप्रोषितःशिव ॥ तवपुत्रप्रभावश्चलावप्यं व
 यएव ९ ज्ञातंथात्रासिद्धिबुद्धीतस्मैदातुमभीप्सता ॥ अनसूयाशचीचापितयोरूपेणलजिते १० संज्ञामूढंकारण्येशिलाहल्यापिसाह्यभूत् ॥ जालंधर
 स्ययापलीढंदामाधवमोहिनी ११ सापित्रक्षत्वमापन्नायद्रूपदर्शनाद्वर ॥ अन्येनानावरागैरिनागताब्रह्मणोद्विदि १२ नैतादृशंक्रापिदेविसौंदर्यैशौर्यमेवच ॥
 तथेयैगेनचतवसुतःशोभामवाप्नुयात् १३ रत्नकांचनयोर्यद्वद्यथामुक्ताप्रवालयोः ॥ कउवाच ॥ एवंनारदवाक्येनसतुतोषहरःशिवा १४ शिवउवाच ॥
 सम्यगुक्तंनेवाक्यंवांछितार्थकरंशुभम् ॥ कउवाच ॥ शिवोपितक्षणादेववृषारूढःसमाह्वयत् १५ इंद्रादीन्देवानिचयान्गौतमादीन्मुनीनपि ॥ अधोगेपा
 र्वतीपृथ्वायौहर्षसमन्वितः १६ शिखंडिनंसमारुह्यमयूरेशःपुरोययौ ॥ नारदस्तुतपोयोगादंतरिक्षचरोययौ १७ सप्तकोटिगणाःकीडांकुर्वतोभिययुस्तदा ॥
 नानायुधराहर्षाद्रजयंतोदिशोदश १८ वाद्यस्तुसर्ववाद्येषुरजसाच्छादितैरवौ ॥ अष्टाशीतिसहस्राणिमुनयोपिययुर्मदा १९ गंडकीनगरंसेवंगंकामाव्य
 लोकयन् ॥ गुल्ममार्गेरक्षसांतिसप्तकोटिगणान्वितम् २० नभस्पर्शमुखानांचसर्वदाकालधिकृताम् ॥ निशाचराःशुश्रुवुस्तेसेनायास्तुर्वदृढम् २१
 सुप्तोत्थिताश्चसन्नद्धाययूरणविधिरसया ॥ राक्षसांऊचुः ॥ कस्ययूयंकुतोयाथकुतजागमनंचवः २२ विनाज्ञानंपुरंगंतुंदास्यामःस्वामिनश्चनः ॥ मयूरेशउवाच ॥
 स्वतंत्राअंतकादित्यराक्षसासाधुपालकाः २३ अतायच्छंतुनोमार्गेनोचेन्नाशंव्रजिष्यथ ॥ कउवाच ॥ एतस्मिन्नंतरेप्राप्तोविकृतोहेमनामकः २४ असुरोथाब्रवी
 द्वेवमेकाकीप्रहितःपुरा ॥ इदानींराक्षसैःसार्द्धमादास्येजीवितंतव २५ उवाचराक्षसामोथनानादैर्याहताबलात् ॥ अहंचविकृतोनेनयतोहंहन्यतेजवात् २६
 कउवाच ॥ इतितद्वचनंभुत्वाचुक्रोधसमयूरराट् ॥ मुनिपुत्रान्समाज्ञाप्ययुध्यध्वमेहानुग्रहात् २७ कुशानुद्यम्यतेहर्षवयुद्धंकरुंसमुद्यताः ॥ उवाचपृष्ठतोदेवोन्न
 तुबालाकुशोरिमान् २८ मंत्रितास्तेकुशास्तेषांमस्तकानच्छिनन्नबहून् ॥ तेषांशस्त्राणिकुंठानिजातानितदनुग्रहात् २९ जायंतेतावदेतान्कुशैर्जघ्नुस्तुराक्षसान् ॥
 खंडशस्तेनितुर्वैछिन्नबारूजानवः ३० व्यस्मयंतचरक्षांसितृणैर्मृग्युं व्रजंतिर्किं ॥ एवंसर्वेहताबालैरसिलाराक्षसास्तदा ३१ जगर्जस्तेमयूरेशंप्रापुर्नष्वाप्यपूजयन्
 बालाऊचुः ॥ आज्ञयानिहताःसर्वेराक्षसास्स्वप्नसादतः ॥ पुनराज्ञानःप्रयच्छकरिष्यामोगुणेधर ३२ आश्रयंपरमंजगमुर्मुनयोयेसमागताः ॥ दृष्ट्वाबालैर्हतांनस
 र्वीनराक्षसांकुशसंचयैः ३३ पार्वतीवृषभात्तस्मादवद्वह्यालिलिगतम् ॥ शिवोपिप्राब्रवीद्वेददृष्टस्तेषुपराक्रमः ३४ तवशस्त्रहताःपूर्वेनिहताबालकैःकुशैः ॥ ब्रह्मा
 दीनामगम्यस्तेप्रमावोगिरिजासुत ३५ नज्ञायतेमयावापिकिमिमेकरिष्यसि ३६ इतिश्रीगणेशपुराणउत्तरखंडेराक्षसवधोनामनवाचिकशततमोऽध्यायः ३७
 कउवाच ॥ जयशालीमयूरेशोयात्यग्रेहर्षनिर्भरः ॥ पृष्ठतोयांतिबालास्तेतोवृषगतःशिवः ३ गौतमाद्यामुनिगणालग्निसिद्धेययुस्ततः ॥ गर्जतेगर्जयंतश्चदि
 शश्चविदिशोपिच २ योजनावधिगंडक्याअवद्वह्यशिखंडिनः ॥ अतिष्ठत्समयूरेशोमहावीरसमुत्तमं ३ ततःसर्वानुपावेश्यशिवंगणमुनींश्चरात् ॥ वाद्यस्तुसर्ववा

धेषुतानाहसमयूराट् ४ सिंधुनानिहिताकाराष्टहशक्रादिदेवताः ॥ विनातमोचनंलग्नसिद्धिर्नवविष्यति ५ अतस्तमोचनार्थमिष्यतांसिधवेमहात् ॥ बु
द्धिमानसृष्ट्वाचेदागच्छेत्तानुरानथ ६ तदास्मानैवसर्वेषांकुशलं हिअविष्यति ॥ नोचेद्युद्धेनजेष्यामोरणेसिंधुमहाबलम् ७ मोचयिष्यामनादेवांस्तनोल
मंअविष्यति ॥ कउवाच ॥ एवंतद्वचनंश्रुत्वाप्राहुःसर्वेगुणेश्वरम् ८ सम्यगुक्तंमयूरेशसुधयासदृशंवचः ॥ बालभविपितेबुद्धिबृहस्पतिसमाशुभा ९ पुष्पदंतमहा
बुद्धिनीतिशान्निविशारदम् ॥ प्रेष्यतांसिंधुनिकटेदेवमोचनंहतवे १० वक्तांबलिनंश्रेष्ठस्तोत्रसंतोषितेश्वरम् ॥ कउवाच ॥ तत ऊचेषुष्पदंतोमयूरेशसुरेश्वरम्
११ महिमातेमयूरेशमनोवाचाभगोचरः ॥ जानंतिनजनामायामोहितास्तद्यानित्यदृक् १२ भूआरहरणार्थस्वमवतर्णः शिवालये ॥ नमोप्रेषयतत्रत्वमन्यप्रेष
यसंप्रतम् १३ अपारसेनयायुक्तंसिंधुदैत्यमहाबलम् ॥ उद्धतंबलिनंद्रष्टुमहंशक्यामिनक्काचिद् १४ युद्धमेवकरिष्यामिततोदोदंतेजसा ॥ यदिसाम्नाभवेत्का
र्षेयुद्धंतत्रयथामतम् १५ दानंभेदोदृथादोनीतिरेषासनातनी ॥ एवमाकर्ण्यतद्वक्त्यमुवाचपार्वतीपतिः १६ सम्यगुक्तः पुष्पदंतनीतिमार्गः पुरातनः ॥ क्रोधवा
नक्षमः साम्निक्कैवलंबलवान्परः १७ धारिष्यतिमहादुष्टंप्रपितश्चेत्पदाननः ॥ प्रेषितोवीरभद्रश्चेत्क्रोधमेवकरिष्यति १८ शृंगीचेत्प्रेषितस्तत्रसंहारंसविधास्यति ॥
प्रमथः प्रेषितोमत्तोजानेकिंकरिष्यति १९ प्रेषितश्चेद्भूतराजोभेषयिष्यतितासमा ॥ क्षींसंभोगरतः स्यान्नुप्रेषितोरकलोचनः २० ततोब्रवीन्मयूरेशोनिरस्तेषु
चतेषुच ॥ नंदीसमुद्रगंभीरैर्येषवर्तसन्निभः २१ बुध्याबुहस्पतिरसमोजंभारिसदृशोबले ॥ धूर्तः पराशयज्ञातप्रेष्यतांसांमहेतवे २२ ॥ शिवउवाच ॥ सम्यगुक्ते
मयूरेशज्ञातासिगुणदोषयोः ॥ नंदिनेदीयतांवस्त्ररत्नानिविधानिच २३ ततोददौमयूरेशस्तानितस्यशिवानिच २४ यथापयामासचतंगच्छासिंधुमहाबलम्
२४ यथादेवाविमुच्यंतेतथानीतिर्विधीयताम् ॥ सतुनत्वामयूरेशसंशिवानिच २५ गणान्सर्वान्महावाक्यैः स्तुत्वातंचाशिवंशिवाम् ॥ उवाचबुद्धिसंपन्नो
दिष्ट्योचितमिदंवचः २६ ॥ नंदुवाच ॥ समहाव्रजायतेलोकैर्यस्यवस्यादनुग्रहः ॥ अतोहंश्रेष्ठतानितः साधयिष्येप्रयोजनम् २७ वः प्रसादेनमूलंविधास्ये
न्युजामंजसा ॥ शेषसूर्यैवानिकटेजानयिष्येनसंशयः २८ ॥ कउवाच ॥ एवमुक्त्वाययौनंदीसिंधुदयंबलान्वितः ॥ गतः सनगरद्वारमनोवेगेनैधैवान् ॥ ध्या
यनगणेशंभुंचशिवांसर्वार्थसाधिकाम् २९ ऋतांकरुंप्रतिज्ञांतांप्रार्थयामासचेतसि ३० ॥ इतिश्रीगणेशपुण्ड्रव्याधिशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥
कउवाच ॥ प्रायात्सभामहारस्यांद्धारपालनिवेदितः ॥ नंदीननंदंतदृष्ट्वादौर्यसिंधुसंभागतम् ३ महावीरैः परित्तनानाशस्त्रेषुपाणिभिः ॥ वारांगनादृत्यरतवीज्य
मानंदृभिमुदा २ वाद्यसुसर्ववाद्येषुनादनादितदिषुच ॥ दृष्ट्वातनंदिनंक्रैविन्मोनिरेगविमागतम् ३ महाकायमहावीरवीक्ष्यकेचिच्चकपिरे ॥ जगज्जुगपरेतत्रभी
षयंतोबलादमुम् ४ नविभोतिमहावीर्यवान्दीस्वबलगर्वितः ॥ करसंज्ञापितंनंदीभेजआनमुत्तमम् ५ सर्वैतदस्थतांयाताश्चित्रगाइवपुत्तलाः ॥ बुध्वातदिगि
तंप्राहंनंदीवाचस्पतिःपरः ६ नानासमादृष्टपूर्वनेदृशास्तासुमूढकाः ॥ यूयंसर्वैतिबलिनः श्रियापरमशोभिताः ७ मुंदुराः कामसदृशाबुध्याहीनावकाइव ॥

सभायामागतसाधुरसाधुर्बलोबली ८ प्रष्टव्योमाननीयश्चनीतिरासनातनी ॥ नसादृष्टासभामध्येअतोमेविस्मितमनः ९ दृथासभासदःसर्वेदृथामात्याश्च
 नागराः ॥ नायं धर्माग्राज्ञ एव सभ्यानां कृत्यमेव तत् १० ॥ कउवाच ॥ इतितद्वचनं श्रुत्वासिंधुः प्रोवाच नंदिनम् ॥ पद्मयोनेरिव तव मतिर्दृष्टा गुणकर ११ कस्य
 त्वं कुत आयातः किमर्थं वा दृष्टेश्वर ॥ तेजसा वह्नि सदृशः पंचास्य इव विक्रमे १२ ॥ नंदुवाच ॥ सुरभेः कामरूपाया जपत्यनंदिनामकम् ॥ विद्धि मां गिरिजाना
 थवाहं ब्रह्मांडं भेदिनम् १३ मयूरेशो धराभारहरो दुष्टनिर्बहणः ॥ अवतीर्णः शिवदृष्टे बाल्यात्प्रपृच्छति दैत्या १४ शेषो मूको भवत्तस्य प्रतापवर्णने नृजः ॥ समु
 द्रमथनाद्यद्ब्रह्मजातं बहिर्ययौ १५ तद्वन्नोति विमथ्याद्यकार्यसिद्धि विचारय ॥ आज्ञां शृणु मयूरेश प्रेषितां बलवत्तराम् १६ आज्ञाभंगे तस्य भवेद्विनाशो यस्य क
 स्यचित् ॥ यतः समुज्जते विध्वं पाति हंति चारम १७ त्वया विनिहिताः कारुण्ये देव गणा बलात् ॥ पदानि तेषां लब्ध्यानि भाग्यस्यात्किमतः परम् १८ इदानीं वैरिनि
 र्मेकं विचार्य कर्तुमर्हसि ॥ मोचयथा शुसुरान्नसर्वांनाज्ञया स्वाभिनेमम १९ त्रिपुरेण कृतं वैरं शिवेन सह तत्क्षणम् ॥ हिरण्यकशिपुं स्तंभेव तीर्य हतवान् हरिः २०
 तारकेण जिता देवाः अतिष्ठत्तपः देस्वयम् ॥ स्कंदेन निहतो युद्धे क्षणेन तारको बलात् २१ अतो दत्त्वा सुराग्नमर्द्धातिष्ठस्थानं मुखं चिरम् ॥ कउवाच ॥ एवं नंदिवचः
 श्रुत्वा बुक्रोधसिंधुर्देवराट् २२ उवाच कनयनो वमन्निबहुताशनम् ॥ सिंधुर्बवाच ॥ चातुर्यं बहुधा दृष्टं त्वदीयं वृषं नंदन २३ प्रसंगं नैव जानासि यतो वाचस्पतेरपि ॥
 अज्ञानात्प्रकृतार्थस्य वचोयाति दृष्टार्थताम् २४ बालस्य तव वाक्येन स्वाभिनेन स्तेपि वाक्यतः ॥ मोचयेयं कथं देवान् यावत्सोपि निजितः २५ प्रमार्णं किंतु ते वा
 क्यं दृष्ट्वा दानचारिणः ॥ कृतो गिरिशस्तत्पुत्रो वृथाभीतिः प्रदर्शयते २६ लांगले योजयाम्यद्य दौत्येन नागतो यदि ॥ यदि मे वक्रतां यायाद्भृकुटी क्रोधतो वृष २७
 तदान्निभुवनं नश्येत्कातत्रागणनातयोः ॥ रुष्टः सृगालः किंकुर्यादप्रियं सिंहनागयोः २८ ॥ कउवाच ॥ एवं शब्दशरैर्विद्धो नंदं क्रोधादथा ब्रवीत् ॥ नंदुवाच ॥ विप
 रीताभिते द्यलक्ष्याभ्यसुराधम २९ सन्निपातो वविकलं बलं मे सरणे न्मुसः ॥ पूर्वसामप्रयोक्तव्यमिति तेनाहमरितः ३० त्वयि नीतिद्विधा जाता उपदेशो यथा
 सखे ॥ यदि निदाप्रयुक्ता ते मयूरेश शिवेपि च ३१ क्षीणमायुस्तय ते धनयुद्धे जयमेष्यसि ॥ इदानीं हनिस्त्वामूढनाज्ञास्तिस्वामिनेमम ३२ नायकेन न हंत
 व्योहूतस्तेनापि नायकः ॥ इत्युक्त्वा पातय नंदे द्यान्दीनिश्वासवायुना ३३ क्रोधेन तमपृष्ट्वैव प्रतस्थे हर्षनिर्भरः ॥ सान्निध्यं प्राप्य देवस्य मयूरेशस्य तत्क्षणम्
 ३४ दूराद्दृष्टं देवोपि प्राह नंदी समागतः ॥ प्रणिपत्या ब्रवीद्वैव दृष्टांतं सर्वमादितः ३५ ॥ नंदुवाच ॥ बहुधा बोधितो दैत्यो न स्वर्वाच क्रवचो मम ॥ निर्भर्त्सितो बहुवि
 धेनानहं च मया च सः ३६ न्युज्जघटे यथा विदुस्तस्मिन् सर्वं दृष्ट्वा भवेत् ॥ कउवाच ॥ इतितद्वचनं श्रुत्वा प्रयातस्य यथागतम् ३७ जहर्ष मयूरेशो दैत्यमर्दनलालसः
 आज्ञापयत्सयुद्धाय प्रमथादीनि गणांस्तथा ३८ इदानीं सिंधुनगरे युद्धं कर्तुं समुत्सुकाः ॥ गर्जंतु वीरशब्दैश्च मोचितुं बंधनात्सुरान् ३९ हत्वासिंधुं च सबलं मोचितुं
 चासिलान् सुरान् ॥ सुनीनां त्वरमाणानां गंतुं स्वाश्रममंडलम् ४० ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखण्डे विचारवर्णनं नामैकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥

॥ कउवाच ॥ ॥ शिखिन्दिनसमारुहमयूरेशःपेरदिने ॥ आयुधानिचक्षत्वारिप्रशृङ्गकरपंक्ते १ जगर्जवनवद्धारययौरणचिकीर्षया ॥ शिवोपि
 गर्जनसहस्रावृषारूढययौतदा २ सप्तकोटिगणाःपश्चात्सन्नाययुरोजसा ॥ ततोर्नदीप्राहतत्रनगंतुसहसार्हथ ३ गणानांयकेवीरभद्रेचमयितिष्ठति ॥
 प्रमथेवाविद्यमानेशकेहंतुसुरद्विषाम् ४ पथंतुसेवकमहस्ततोयातुमुसंयुगम् ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ भारतीमेवमक्रपथेद्वानंदीरितातदा ५ उवा
 चपरमप्रीतसाधुसाधुत्वयोदितम् ॥ पराक्रमवतःसिंधोर्द्रेष्ठ्यस्तुपराक्रमः ६ इतियामिपुरोर्नंदिर्यूयंयातुसहैनः ॥ ततस्तुभूतराजोययुष्पदंतोपिवीर्य
 वान् ७ ईयतुःपुरतस्तस्यकोटिसंख्यायुतागणाः ॥ वीर्यश्रियादीध्यमानाःसर्ववीरामदाविताः ८ आक्रमंतोदिगांतान्वैजैतोवनवत्शशम् ॥ भारेण
 शेषशीर्षिणिनामयंतोधरामपि ९ क्रोधानलंवमंतस्तेप्रापुस्तांगंडकीपुरीम् ॥ दैत्यगुल्मेनिपेतुस्तेदशकोट्यसुरैर्युते १० ततस्तत्राभवद्युद्धंतुमुलरोमहर्षण
 म् ॥ शस्त्रास्त्रैर्बाणनिचयैर्भिडिपालपरश्वधैः ११ केषांचिन्मस्तकाभिन्नाःपादाहस्तास्तथोरवः ॥ जातुजंघाश्चगुल्फाश्चमग्नाःकेपिगतासवः १२ निप
 त्यगुनरुथायप्रायुध्यन्स्वपरैःसह ॥ एवंनिपतितादैत्याजसंख्यातागतासवः १३ पलाय्यनिर्गताःकेचिदाचरुथुःसिंधवेसिलम् ॥ सभामध्येवीरगणै
 रुपविष्टायकेचन १४ शस्त्राघातैःस्त्रवद्रक्ताःपुष्पिताइवकिंशुकाः ॥ तत्रागत्यमृताःकेचिकेचिद्वैद्यन्तिमबुवन् १५ नगरद्वारगुल्मेतुदशकोटिनिशाचराः ॥
 निवृत्ताःशस्त्रसंघातैर्युद्धंरुवापरस्परम् १६ यदाशैलभिद्रेशुद्धमभूतत्रजयोभवत् ॥ उपविष्टोसिक्किंतूष्णींसिंधोस्वाहितमाचर १७ आरमारिपुभिर्दग्धा
 गृहाणिचप्रतोलिकाः ॥ अंधकारेघूरलिङ्गतेप्रापलन्वहितेजसा १८ मुंजंतोनिद्रिताःकेचिन्निर्ययुर्नगराद्बहिः ॥ बालानादायपपलुस्त्यक्त्वाभोगंचकेचन १९
 विसस्तवसनाःकेचिद्व्यानस्थावह्निनाहुताः ॥ तत्रापिनिधनंजग्मुर्नानाशस्त्रप्रहारातः २० धनंजयंसर्वदिक्षुवीक्ष्यपौराभयातुराः ॥ मेनिरेप्रलयंप्राप्तदंष्ट्र
 तेसकलापुरी २१ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवंदूतमुवाच्छुत्वासिंधुर्जैभामथाकरोत् ॥ सादन्निवमृगान्सिंहपर्वतेंद्रविर्निगतः २२ उवाचदुर्धरासेनादृश्य
 तैर्कैर्भविष्यति ॥ दिदीपिकोधानलतोश्रान्नवित्रिविष्टपम् २३ सिंहस्याग्रेकिंशकःकरिष्यतिपराक्रमम् ॥ मेरोःकिंशलभुःकर्याद्यालनंजंबुकोपिवा २४
 कालस्यममर्किकुर्याद्बालोयंतुमयूराद् ॥ इत्युक्त्वाश्वेडितेनासौनादयन्विदिशोदिशः २५ चिंतातुरःक्षणतस्थैमुनिमौनिमिवास्थितः ॥ ततोवीरांसि
 धुदैर्यप्राबुवक्रोधमूढिताः २६ जानादेहिमयूरेशेजेष्यामःक्षणमात्रतः ॥ तवप्रतापत्रैल्लेख्यंवंशनेष्यामसांप्रतम् २७ ॥ ॥ सिंधुरुवाच ॥ ॥ स
 म्बशुर्कर्महावीराममापिरिपुदर्शने ॥ मनउत्कंडितंयस्मात्सैर्येनयुद्धतामिह २८ ततःसर्वेपुरोयातागजैतोवीरसत्तमाः ॥ असंख्याताःशस्त्रधराश्चतुरंगव
 लच्विताः २९ हयारूढःसिंधुदैत्यःक्रोधहर्षसमन्वितः ॥ वमन्कोधानलंवक्रान्नेत्राभ्यांरणदुर्मदः ३० ययावश्चपुरोधायमनोवंगमहाधनम् ३१ ॥ ॥ इ
 ति श्रीमणेशपुराणे उत्तरखण्डेद्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ पदातयःपुरोयांतिकपयंतोवमुंघराम् ॥

विकारलमुखाविराःसिदूरारुणमस्तकाः १ 'केचिन्निबद्धकवचामुक्तकेशाःसुदारुणाः ॥ केचिन्निबद्धकटयःकोचिच्चंदनचर्चिताः २ नानाशस्त्रप्रहरणानाना
 युद्धविशारदाः ॥ पुरोयातिगजमत्ताधातुचित्राड्वाद्रयः ३ दीर्घदंताविभांतिस्मभूषणैर्विविधैरपि ॥ घंटानैर्दजनसर्वबाधिरं चक्रुरजसा ४ चूर्णयंतोगीरिन्दु
 क्षानययुःशुद्धप्रहारतः ॥ लसत्कुम्भाःपताकाढचाश्चित्रध्वजविराजिताः ५ ततोश्वाश्चतुर्धातैश्चूर्णयंतोवसुंधराम् ॥ हेषितैर्नादयंतोवैगगनचंदिशोदश ६
 सुवर्णरत्नमुक्ताभिभूषिताव्योमचारिणः ॥ अधिष्ठितामहायोधैस्तनुत्राणप्रशोभिः ७ नानाशस्त्रधैर्वैरैःपरसेनाविमर्दिभिः ॥ ततस्तुरगिभोजगमुःशस्त्रा
 स्त्रैरिषुधातिनः ८ सहितायुद्धमार्गैर्वैरैःसारथिभिर्मृधे ॥ मुक्तामणिमयामालावहंतोगंधमालिनः ९ धनुस्संघास्तूष्णशृतोभलहस्ताःसखङ्काः ॥ शस्त्र
 प्रभाभिर्नेत्राणिछादयंतोजनस्यह १० एवंसेनासमायातागर्जयतीतिदिशोदश ॥ भूतराजेनसादृष्टापुष्पदंतेनवाहिनी ११ मयूरेशमुभौयातीततोभित्याप
 लयितौ ॥ तावूचतुः ॥ तवाज्ञयापुरोयातावाभ्यानिहताचमूः १२ गुल्मस्थानगरद्वारिदग्धचंजनगरंबहु ॥ प्रतापेनौसमाकर्ण्यसिंधुःस्वयमुपाग
 तः १३ चतुरंगांचमूढहानाशस्त्रास्त्रधारिणीम् ॥ ततोभीत्याभवंतचसमायातौमहाबल १४ ॥ कउवाच ॥ सिंधुसेन्यसमुद्रोत्थवदतोरेवमेतयोः ॥
 ददशेपूर्वादिभागेदुस्तरःशस्त्रयोधिभिः १५ ततोहर्षयुतोज्ञात्वदैत्यवृत्तंसमासतः ॥ नीलकंठसमारुह्यमयूरेशोययौपुरः १६ आयुधानिचचत्वारिचतुर्दोःपु
 मयुह्यसः ॥ सन्न द्वागगकोट्यस्ताधनुर्बाणासिपाणयः १७ परिवायस्थिताद्वेनालकंठंघृषस्थितम् ॥ मुनीश्वराःस्तुवंतिस्मददुराशीर्वचोपितम् १८ उभयोर्मे
 नयोर्वाद्योषकोलाहलोमहान् ॥ परस्परसंपदंतांविक्ष्यसेनेसुविस्मिते १९ असंख्यातंबलंवीक्ष्यतुतोषसमयूरगट् ॥ यदुक्तंनेदिनापूर्वंतद्दृष्टंसर्वमेवहि २० ततो
 नंदीमयूरंशंनत्वा गर्जन्मुहुर्ययौ ॥ नभोमार्गेणमैन्येषुचिच्छेदवीरमस्तकान् २१ शृंगाघातेनमहताहयमस्याहनदृढम् ॥ शीघ्रमुद्धीयचययौमयूरशंयथाक्षतः २२
 आश्चर्यचक्रिरेसर्वेगणाःसाध्वितिशांसिरे ॥ छत्रंचपातयामासनंदांशंगप्रहारतः २३ पतितेस्वेच्छत्रेचसिंधुरश्वातिरेगतः ॥ धारयामासचतदाछत्रमन्यमहा
 धनम् २४ आश्चर्यपरममेनेनोदिनःकर्मणासुरः ॥ चुक्रोधसमहावीरान्द्वगतोवःपराक्रमः २५ एवमाकर्ण्यतद्वाक्यकोस्तुभौमैत्रएवच ॥ अमात्यौतनमस्कृत्य
 सेनयाचतुरंगया २६ मार्चितंकुरुसिंधोत्वांविधास्यावोरिपुक्षयम् ॥ अन्यथानमुखंनयदर्शयावःकथंचन २७ एवमुक्त्वाप्रचलितौपरसैन्यनिबर्हणौ ॥ प
 दातीनांगणयाताब्रह्मांडारस्फोटतत्पराः २८ न्युज्जतामिच्छवोनेतुंभूगोलंरणदुर्मदाः ॥ कौस्तुभोथमयूरशंयतोमैत्रश्चपातितुम् २९ शरवैर्षपरिच्छाद्यया
 तावस्यांतिकंयदा ॥ वीरभद्रस्तदायातोयोल्लुंसचषडाननः ३० असंख्यसेनयायुक्तौगर्जयंतौदिशोदश ॥ निजव्रतुरुभोरौपात्सिंधुनानाप्रहारतः ३१ कौस्तु
 भोप्यथमैत्रश्चजन्नतस्तौपरस्परम् ॥ सहस्रमारयस्वेतिव्याहंतःपरस्परम् ३२ शस्त्रैर्नैकैश्चताभ्यांयुद्धमकुर्वताम् ॥ शस्त्रवैर्भिडिपालैःपरिधैर्मुसलैर
 पि ३३ नानासेनाचराजधनुःपरस्परवधेष्वसवः ॥ नष्टेषुसर्वशस्त्रेषुशरेषुचपरस्परम् ३४ मल्लयुद्धंप्रचक्रुस्तेजीवग्राहमारयन् ॥ व्यसवःपतिताःकेचिदेमूरकंमुखा

दृष्ट ३५ पादुपादेन जघ्नुस्तेस्कंधं कंधेन चापरे ॥ पृष्ठं पृष्ठेन केचिह्रस्तेहस्तेन चापरे ३६ मस्तकं मस्तकेनैव कूर्परं कूर्परेण च ॥ पतिताः पात्यमानाश्च घृताभग्राश्च
चूर्णिताः ३७ छिन्नकंठाभिन्नमुजाभग्नजंघावरोरुबाहवः ॥ एवं पृष्ठेभ्योऽन्येभ्योऽसिंधुसेनाजययौ ३८ जयशब्दः स्तूयमानैर्बोदिभिर्वाधिनस्वनैः ॥ सिंधुदेवैश्चरयातो
जमात्यैर्मित्रकौस्तुभौ ३९ मयूः शंसमायातौ वीरभद्रपडाननौ ॥ ततोऽस्तमगमस्तूर्यस्ततोऽयुद्धमुपारमत् ४० अपरेनिश्चयध्वं देवसैन्येन दानवाः ॥ पलाय
मानां तं सेनां निजघ्नुः शंसंचयैः ४१ पुनरावेशमापन्नौ वीरभद्रपडाननौ ॥ गर्जतौ गर्जयंतौ च गगनं च दिशो दश ४२ निघ्नतौरिपुसेनां तानि दहतौ छतांतवत् ॥
अंधकोरमहाबोरिनप्राज्ञायत किंचन ४३ स्वान्पगानपि जघ्नुस्तेषु ध्यमाना महाबलाः ॥ भग्नार्थासिंधुसेनायां च कर्तुर्जन्य निस्वनम् ४४ दैत्यामास्योऽपुनर्यातो मर
णे कृतनिश्चयौ ॥ श्रेयामासतुरुभौ निजशौ परवाहिनीम् ४५ किं तौ शरजालानि जघ्नतुः करवालतः ॥ ततः पडानेन दृष्टातयोरतिपरक्रमम् ॥ मुष्टिवातेन
तौ हत्वानि जसेनामाज्जवात् ४६ मित्रस्तुभूमि मगमदमरत्तं मुखाद्द्रुह ॥ तथा विधंचतं दंष्ट्राकौस्तुभो योऽङ्गुमागतः ४७ पडाननमथोराषां त्रिजघ्ने करवाल
तः ॥ तस्मिन्मूर्छामवाते तु वीरभद्रोऽप्ययुध्यत ४८ कौस्तुभः प्राहनद्रोषाच्छराघातेरनेकशः ॥ सोऽपि तप्राहनन्मुष्ट्याभूमौ चैनमवातयत् ४९ हते तस्मिन् न दं
सौ वीरभद्रो महाबलः ॥ यथालैट्यसेनासाहते मित्रे च कौस्तुभे ५० तमुदंतं शस्त्रहताः स्रवंतोरधिर्बहु ॥ न्यवेदयदैत्यराजसिंधे देवशत्रवे ५१ वाचा विस्पष्ट
यादुःखाच्छ्लाघातकृताद्दृशम् ॥ जयमाकांक्षतेनित्यमित्रकौस्तुभयोर्भृशम् ५२ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे मित्रकौस्तुभयोनमप्रयोदशाधिकशततमो
ध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ वीराज्जुः ॥ ॥ नानाशस्त्रप्रहरणौ घृतौ तौ मित्रकौस्तुभौ ॥ असंख्यताहतासेनाभ्यां निशि दिवापि च १ ततोरिपुदलाहृष्टौ
वीरौ द्वौ समुपस्थितौ ॥ ताभ्यां बलिभ्यां निहतानि जसेना विमर्दिता २ ययोः करप्रहाराभ्यां गतौ तौ यमसादनम् ॥ दृष्टानानाविधासेनानदृष्टौ तादृशौ सुगौ ३
॥ सिंधुखवाच ॥ ॥ यौ दृष्ट्वा सिंघेति स्म कृतांतौ मूतहारकः ॥ तौ कथं करघातेन मृतौ शंसयैः सैनिकाः ४ परक्रममिदानीमिपश्यतु सर्वसैनिकाः ॥ रगभूमौ न
तं विप्रे शिशरोऽर्धसंशयः ५ चक्रमुद्धंकारिण्यामिचक्रपाणेर्यतः सुतः ॥ इत्युदवाहयमारुह्य मयूरशंखौ खलः ६ असंख्यकोट्यो दैत्यानां पुरोयाता महाबलाः ॥
योऽङ्गुकामाः सुद्रे निशिव पुत्रेण दुर्धराः ७ ततोऽनिदिपुष्पदंतौ योऽङ्गुयातौ महाबलौ ॥ भूतराजश्च विकटो दशलक्षैश्च योऽभिः ८ चपलोऽप्यर्धलक्षेण योऽङ्गुका
मोभिर्निर्ययौ ॥ पडानेन वीरभद्रोऽसंख्यसेनासमायुतौ ९ इत्यतुर्द्वबलिनौ नानाशस्त्रधरावुभौ ॥ सप्तयूहात्ममालेक्य प्राग्वहं दैत्यसैनिकाः १० गंधासु
मेधमदनकांतौ विरोध्वजस्तथा ॥ महाकायश्चादूलो धूर्तनामथ समः ११ सप्तयूहानुररुक्त्स्वयुधुयुस्तान्ममागतान् ॥ बाणदृष्ट्वा समाच्छाद्य भला
त्रैस्तां त्रिजघ्निरे १२ भिदिपालहताः केचिन्निपेतुर्धर्णातले ॥ पडानेन युधेयबलद्रंघ्यासुरोबली १३ वीरभद्रेण मदनकांतोऽपि युधेरेण ॥ नंदचविरा
जश्च युधोऽते परस्परम् १४ अजसुरपुष्पदंतौ शस्त्रास्त्रैर्बाणसंचयैः ॥ भूतराजो महाकायो युधोऽते परस्परम् १५ धूर्तश्च विकटश्चैव दंष्ट्रयुद्धमकुर्वता

म् ॥ चपलेनहतोरोषाच्छादूलोन्यपतद्भुवि १६ पुनःसंज्ञामवाप्यैनसोपिखुदेनचाहनत् ॥ मूच्छामवापमहतीचपलश्चपलोलयुधि १७ प्रवृत्तेद्वन्द्वयुद्धे
 युयुधतिबलेउभे ॥ जघ्नतुःशस्त्रसंघातेर्बाणजालैःपरस्परम् १८ सहस्वजहिमाभैस्त्वहन्तःस्वर्गसम्प्रेयसि ॥ क्षीणेषुशस्त्रबाणेषुलतामिसुक्षिपिःपुनः १९ युयु
 धुःसर्वसेन्यानिनाशयतिपरस्परम् ॥ काश्चिच्चरणौधृत्वापोथयामासवैरिणम् २० काश्चिदुद्धीयन्पतच्चूर्णयामासवैरम् ॥ काश्चिच्चिच्छेदचशिरःकाश्चिद्बाहु
 रिपोरणे २१ काश्चिरादौजानुनीचगुल्फौचिच्छेदचापरः ॥ शरवृष्टिपरिकेचित्परस्परमवास्तुजन् २२ स्रवद्रक्तशस्त्रहतोमरणावध्ययुध्यत ॥ कर्बयायुयुधुस्तत्र
 जघ्नुःस्वांश्चपरानपि २३ अपरेसहसापेतुर्विदीर्णवक्षसोनराः ॥ परस्परघातहतौमृतौकिचिद्रणजिरे २४ एकात्मरःप्रासिक्तस्वर्गयुद्धमकुर्वतां ॥ अष्टद्वयम
 वत्त्रकेशैश्चलसंयुता २५ सङ्घमस्यवतीस्वेदमहाकूर्मादुरस्यथा ॥ प्रेतकाष्ठवहाघोराचामरदणसंयुता २६ कंबुकग्राहशोभाढयामहाकटकभेकिका ॥
 शूरमोदकराभीरुमहाभयविवर्धिनी २७ मेदोजलादुःखतरामांसकर्मशालिनी ॥ ततोस्तमितआदित्येनप्राज्ञायतकिंचन २८ नहतव्यावयदैत्यवाहिनी
 चारिणःसुराः ॥ नहतव्यावयदैववाहिनीचारिणोसुराः २९ एवंकोलाहलैस्तत्रप्रायुध्यंतपरस्परं ॥ आशिषोऽथदुस्तत्रश्वापदाभूतराक्षसाः ३० सृगालाःपतगा
 श्येनास्तृप्ताःपार्वतिनंदनं ॥ दिनत्रयमभूदेवंदिवारात्रौमहारणः ३१ वाद्यशब्दैर्जयरात्रौविषयंतःपरस्परं ॥ एवंगंधासुरोयुध्यसेनान्याबहुविस्तरं ३२ मद्यपा
 नेनमतोसौत्यक्त्वाशस्त्राणिवेगवाच् ॥ अहनन्मुष्टिघातेनसहसांतषडाननं ३३ इत्यपतस्तदभूमौवज्राहतद्वयचलः ॥ अधावत्सोपिलब्ध्याशुसपक्षद्वपर्वतः ३४
 संज्ञाद्वादशभिर्हस्तैराविध्यत्तमहासुरं ॥ शरजालान्यनेकानिचिह्नजन्षड्धनुर्वैः ३५ निवार्यशरजालानिछादयामासतंशरैः ॥ गंधासुरोमहविगात्षडाननमना
 मयं ३६ तन्निवार्यदधरैर्नचरणेसषडाननः ॥ अकस्माद्भ्रामयित्वैनंपातयामासभूतले ३७ तस्यांगंशतथाजातंगतासोर्दंढवाततः ॥ तस्मिन्नुहतेतस्यसेनाययौ
 व्यग्रादिशोदृश ३८ प्रष्टुमनोनिद्रातिस्मसेनातांसषडाननः ॥ सेनश्चक्रोधनश्चैवशतघ्नोऽङ्गमाययुः ३९ येषांशद्वोमहानासीद्वनानामिवगर्जतां ॥ ऊचुःष
 डाननंदुष्टसेनानोनिहताबहु ४० इदानींयाहिभवनंहतोरविमुत्तस्यह ॥ ततश्चाच्छादयामासुर्गुणपतेषडाननं ४१ ग्रामसिंहायथसिंहबहवोबलवत्
 राः ॥ षड्धनुर्मोचितैर्बाणैर्न्यहनत्तान्षडाननः ४२ ततस्तेमूर्छितापेतुर्मुहुर्तादुश्चिताःपुनः ॥ पार्श्वक्षिप्त्वास्कंदगलेनिन्युस्तंपशुवज्रयः ४३ ज्ञात्वानीतंषण्मुखं
 तमाधावंस्तेत्रयोजवात् ॥ हिरण्यगर्भोबलवाग्श्यामलोऽरक्तलोचनः ४४ त्रिभिस्तेमुष्टिघातेनहताःपेतुर्धरातले ॥ ततोमदनकांतोपिवीरभद्रमहाबलं ४५ न्यह
 नच्छषष्ठातेनसमूहोमहतीययौ ॥ त्यक्त्वामूर्छोपिवीरभद्रोदंढवाताल्यपातयत् ४६ मृतमदनकांतंतेर्वीरराजोमहाबलः ॥ ज्ञात्वाप्रायान्निहतुंतास्त्रीन्सुरान्बल
 वत्तान् ४७ ततस्तान्यहनन्द्रोषाच्छृंगाभ्यांनंदिकेश्वरः ॥ अस्रवद्भुधिरंबक्राच्छतधाभूतलेपतत् ४८ तंहंतुर्विलोक्यशुचत्वारोसुरसत्तमाः ॥ आययुर्न
 दिनंहंतुंशार्दूलोथध्वजासुरः ४९ महाकायोधृतश्चैवसर्वदेवजितोरेण ॥ नानाशस्त्रैर्निजमुस्तेनंदिनंबलवत्तरं ५० पतितेनंदिनिततश्चत्वारोयुद्धदुर्मदाः ॥ पुष्प

दंतेभूतराजोविकटश्चपलोपिच ५१ तेषु शैलानसमादाय तोलयित्वा निचिक्षिपुः ॥ सर्वेषामस्तकाभिन्नाश्रूणां भूताश्च केचन ५२ धराघातेन ते सर्वे धरायां प
तितारणे ॥ केचिच्च सिंधुमगमन् शस्त्रघातप्रपीडिताः ५३ पराजयस्वप्नस्थानां प्राहुर्देवजयंतया ५४ जयं प्राप्तामेव सेनाबहुधावाग्न्या दधत् ५४ मयूरशमयूरेश
जयत्वंजयसर्वदा ॥ इत्यब्रवीद्वर्षयुतास्वानंदेन नर्तय ५५ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे चतुर्दशोत्तरशततमोऽध्यायः ११४ ॥ कउवाच ॥ श्रुत्वा सेनाजयं द्रव्योय
यौचितं महत्तरां ॥ अयं तम्लानवदने निमग्नो दुःखसागरे १ मनसा परितेन चिंतयामास दैराट् ॥ सिंधु रुवाच ॥ विपरीतमिदं कस्माज्जातं न ज्ञायते मया २ पि
पोलिकाग्रसेत् किनुब्रह्मां डले कंसकुलं ॥ यस्याग्रैश्च शकादेवासा विद्रादयो मम ३ शिवाभिकेततस्याद्यकथं सेना विनिर्जिता ॥ कउवाच ॥ इत्युक्त्वा हयमारुह्य
धनुर्बाणासिचर्मभट्ट ४ अहत्वा तं मयूरेशं दर्शयिष्ये मुखं न च ॥ इत्युक्त्वा अभिययो सिंधुरणमूपापतंगवत् ५ सज्जं च कारुच धनुर्न दायत्तगगनं दिशः ॥ व्यसृजद्वाण
जालानि तिक्ष्णान्यामि मुखानि सः ६ चक्रेष्णुथि वीसर्वमूर्च्छितां जंतवो सिलाः ॥ प्राक्षिपद्देवसेनायामं संह्यताश्च पत्रिणः ७ छिन्नाभिन्नाः सुराः पेतुस्तच्छ
स्त्राघातपीडिताः ॥ पलायंतः सुराः पेतुस्तेऽपि पृष्ठशरैर्हताः ८ ततः सर्वामयूरेशवाहिनीं व्यग्रतामियात् ॥ द्विधा भूता जातु पादाकैषां चिन्मस्तका अपि ९ शर
वृष्ट्या सिंधुहस्तमुक्तगारणमूर्धनि ॥ अभवत्तु मुलं युद्धमनिवार्यं भयावहम् १० सिंधोश्चैव गणेशस्य सेनयो रुभयां रापि ॥ कोलाहले महावो रध्वोऽतिगाढे रजक
ते ११ पुरागात्रजान्निरेसेर्वे परां स्थानपितेतदा ॥ शस्त्राघातैर्हता मेनादेव सेना चरेः परा १२ ततः सिंधुहयात्तस्मादव रुद्रपदेश्च हात् ॥ पातयामास सहस्रविभ्रं च
वेगतः १३ अहनन्मस्तके सोथेनं दिनं बलवत्तरम् ॥ भूतराजं च खड्गेन मारयन् सहसा कटौ १४ पुष्पदंतस्योदरं चाविभेद बलवत्तरम् ॥ शिखा माक्रम्य प्राकर्ष
द्विरण्यगर्भमोजसा १५ श्यामलस्य ललाटं साविभेदशरघाततः ॥ चपलस्य हनूरोषाज्जवानि विकटरणे १६ लंबकर्णस्य कंठं सविभेदवाणसंचयैः ॥ धृत्वा
तु चरणैरकलोचनं च न्यपातयत् १७ हस्ता निस्तीर्य सहसा मुखः प्रापलज्जवात् ॥ सोमं लताप्रहारेण रणभूमावपातयत् १८ जठरं दारयामास भृंगोऽसिप्र
हारतः ॥ दावानलस्य च शिरोभेदयामास पायकैः १९ पंचाननस्य पृष्ठे सोऽवीच च पलयुधि ॥ एवं सर्वे महावीरा निहता रणमूर्धनि २० हृतं पलायिताश्च
न्येततः सिंधुः पुरोययौ ॥ जगर्जन् वंबोरं नादयन् भुवनत्रयम् २१ सविग्याधमयूरेशं शरजालैरेकधा ॥ तस्य देहं समा लोकाय विकरालं भयानकम् २२ वि
रुपाक्षादयः सर्वे पलायनमकुर्वत ॥ मुनिगुलोगणेशश्च युयुधसे युगेतदा २३ सचक्रे केरि शिशुः सिंहस्येवास्य दर्शनात् ॥ ततो ब्रवीद्वापवशांस्तिथुस्तंतुगुणे
श्वरम् २४ ॥ सिंधु रुवाच ॥ दूरात्ते आ विबुद्वाः पुरुषार्थः शिवाभक्त ॥ प्रयक्षं दृश्ये मे रत्वं नूतनं कइव दुर्बलः २५ कथं मे सहसे मूढतलाघातं शिलाभिदम् ॥
त्वयामातुस्तनं पीत्वानर्तयं हि दृष्टांगे २६ शक्रादयो जिता येन तस्य ते गणनात्रका ॥ निवारयति मामूढकृपां त्वाहं तु मुत्सुकम् २७ कथं ते कोमलांगेषु वि
ध्येतीक्ष्णतरानशरान् ॥ ॥ देव उवाच ॥ किमर्थं बलसेमूढावेनाधमपापर २८ नावतारं दृष्टिं येन हि दजाने लपकं वपुः ॥ तवेदानीं हनिष्यामि क्षणेन

देहमल्पकम् २९ मूर्धदत्ताब्राह्मण्डुष्कर्मनिरतोभवात् ॥ इदानीं सगतः कालो मृत्युकाल उपस्थिते ३० वलगनाकुशलस्त्वर्कियुद्धमद्यकारिण्यसि ॥ त्वहं
 तुं मोचितुं देवान् धृतं रूपमिदं मया ३१ अंतकाले सन्निहिते पुरुषार्थो द्रष्टा भवेत् ॥ मया हते महास्थानं मम प्राप्स्यसि दुर्लभम् ३२ ॥ सिंघुरुवाच ॥ याव
 न च्छेद्विते मूढकोमलं देहमुत्तमम् ॥ तावद्वल्गुमिषो यस्य मक्तः स्यात्स मृतो व्रजेत् ३३ तस्य लोके क्वथाहित्वं प्रशंसं वदात्मनः ॥ ॥ कउवाच ॥ ए
 व मुक्त्वा महादैत्याः सायकं परं भेदिनम् ३४ न कदाचित्प्रकटितमतितीक्ष्णं जयावहम् ॥ स्मृत्वा सूर्यं धनुर्गृह्य सज्जं ह्यन्ययोजयत् ३५ टण्डकारेण धनुषो नादितं
 भुवनत्रयम् ॥ मुनो च बाणं तदेव मयूरेशे बलात्सलः ३६ सज्ज्वा लदिशः सर्वांगनं विदिशोपि च ॥ तं दृष्ट्वा स मयूरेशस्तथा जपरशुनिजम् ३७ वज्रात्सारतर्सव
 रैरिदं परं ॥ अदहत् सोपि त्रीं लोकान् प्रलयानलसन्निभः ३८ परशुः खंड्यामासनं भस्येव च तं शम् ॥ धारया पात्य शतार्थादयं हस्तमथाच्छिनत् ३९ धनुर्भा
 र सहघोरं न भस्येव गतं करात् ॥ ततः क्रोधेन दैत्यः सचक्रंत त्याज शत्रवे ४० शतहृदेव तच्छब्दं चकार गर्जयन् दिशः ॥ दृष्ट्वा तत्र मयूरेशः शूलमुग्रं मोच ह ४१
 ददाह भुवनं तच्च पपात दैत्यमस्तके ॥ मुकुटं कुंडलेकर्णौ खंडयित्वा ययौ पुनः ४२ मयूरेशं करं शीघ्रं यथानत्याजितं तथा ॥ ततः क्रोधादुवाचैनं छिन्नकर्णो
 महासुरः ४३ पौरुषं दर्शितं तच्च दर्शयिष्ये तवापि च ॥ इदानीं शरघातेन छिन्नं द्विनासिकांतव ४४ इत्युक्त्वा खड्गहस्तो सौ तं जगाम गुणेश्वरम् ॥ मयूरेशस्त
 दाचक्र नाना रूपाणि सर्वतः ४५ आयुधानि च तत्वारि विभक्तं चतुष्टये ॥ ततः स विस्मया विष्टो दशदिक्षु व्यलोकयत् ४६ ददर्श तत्र तं देवं चतुरायुधभूषितम् ॥
 ततः सलज्जितो गेहं निर्जगंतुं मनोदधे ४७ तथापि पुरतो पश्यन् मयूरेशं तथा विधत् ॥ आच्छाद्य नेत्रे स ययौ हृद्येनं समलोकयन् ४८ उन्मील्य नेत्रे सोपश्यत्पु
 रणं शिखंडिनि ॥ ततो दैत्यो बुबोधैर्न स्वांतरं विप्रसादतः ४९ रणस्थलात् पुरीयात आच्छद्य दनं बुजम् ॥ हतशेषश्च वीरैश्च तादृशैः परिवारितः ५०
 पर्येकेन्यप तस्मिन् तापर्याकुलितमानसः ॥ वीरास्ते स्वगृहं याताश्चिता व्याकुलचेतसः ५१ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे सिंधुवैरूप्यकरणं नाम पंचदशाधि
 कशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ कउवाच ॥ जयं प्राप्ते मयूरेशे ययुस्तत्र मुनीश्वराः ॥ शिवोपि गिरिजायुक्तो ययौ तं च निरीक्षितुम् १ औस्तुक्यात्पार्वती
 चैनं स मालिग्या ब्रवीत्तदा ॥ पार्वत्युवाच ॥ अतिश्रान्तोऽसि दैत्यस्य कठिनस्य रणे सुत २ कोमलानि तवाङ्गानि कथं शस्त्राणि सेहिरे ॥ कृतं तं स दृशो दैत्यो मा
 यावी बलवत्तरः ३ सकथं कोमलाङ्गेन त्वया युधिविनिजितः ॥ प्रारुदत्करुणं देवी धृत्वां को निजबालकम् ४ ततोऽमुनिगणः शंभुवरियामास तां शिवाम् ॥ शिव
 उवाच ॥ न जानीषे मयूरेशं सर्वकारणकरणम् ५ अनादिनिधनं देवं वेदांता गोचरं विमुम् ॥ त्रयस्त्रिंशत्कोटिदेवं तु देवारिदारणम् ६ सृष्टिस्थितिज्ञानहेतुल
 ये हेतुमना मयम् ॥ भूभारोत्तारणार्थं नानारूपधरं परम् ७ ब्रह्मांड्या प्ररोमां कमेकानेकस्वरूपिणम् ॥ तपो बलसमायुक्तं योगशस्त्रसमन्वितम् ८ मया
 विभेदं के देवं मायिनामपि मायिनम् ॥ बालभावेऽपि दैत्यानां हतारं केन वेत्सितम् ९ ॥ कउवाच ॥ एवं स्तुतिं समाकर्ण्य हृष्टा सा पार्वती तदा ॥ ततो हृष्टो मयूरेशः

शोमुनीनप्राहशिवंशिवाम् १० ॥ मयूरेशउवाच ॥ नभयं वज्रहस्ताभ्यै अथस्मात्तत्कथं भवेत् ॥ सर्वेषां नमनान्मातर्मुनीनामाशिषोऽपि च ११ शिवस्य वरा
 नेन भिक्षुद्वैत्यो जितो मया ॥ स्कन्दादयो जितायै न युज्येते न हिते न ते १२ असंख्याता ह तो द्वा दस्य सेना चरैर्नरेः ॥ असृङ्गनद्याः संप्रवृत्ता विरहर्षकरा बहु १३ श्रेणे निपतिता
 न्देवान् च विचिन्वानो मुनीश्वराः ॥ कउवाच ॥ एवं मयूरेशवचो निशम्य प्राह धर्मविद १४ वासिष्ठो निवर्यस्तयामः सर्वे चलन्तु वै ॥ ततो ययौ रणे ब्रह्मं मुनिभिस्तैर्मयू
 रराट् १५ मज्जारक्तवसांगो धो ध्रातुं यत्र न शक्यते ॥ अतिभीषणकार्यस्तान्छिन्नभिन्नानेकशः १६ दृष्ट्वा बभूव अस्तरूपांस्तान्पुच्छाङ्गिंश्चुकानिव ॥
 विछर्ति परियाता निमनां सिद्धान् बद्धिषाम् १७ पश्यतां विराशांस्तान् विरोपि रप्रतिष्ठितात् ॥ कांश्चिज्जीवतः कांश्चिन्मूर्छितान् शल्लघातः १८ कांश्चिन्न
 विशीर्णीगात् देवान् देवाव्यकर्षयत् ॥ सहसानि विदुर्देवा देवान्वादानवानपि १९ अनुवर्तन्त कोचिच्चत्वर्यं मयुमागताः ॥ अन्ते ते दर्शनं प्राप्ता मिस्त्युक्त्वा व्यसृ
 जन्ममू २० ॥ कउवाच ॥ एवं श्रुत्वा तु तद्वाक्यं सांशुकं ठो मयूरराट् ॥ अमन्त्रमन्त्रदशं शिष्यमूर्छितं तु षडाननम् २१ पतदध्रुमयूशः स्नेहात्तच्च ब्रवीदिति ॥
 उतिष्ठोत्तिष्ठ अद्रतो किं शेषमाकृतो यथा २२ श्रान्तोसि दैत्यहननात् यच्छालिङ्गमनमद्यमे ॥ प्रमाजितस्तु हस्ते न ततः सप्रोदतिष्ठत २३ अपश्यन्निकटे देवपादपद्मं
 यापहम् ॥ उवाच च मयूरेश दर्शनात् गतं मम २४ सर्वदुःखं श्रमश्चैव श्रितांश्चास्मि सांप्रतम् ॥ आलिङ्गि गमयूरेशं दोर्भिर्द्वादशभिस्तदा २५ उभौ यातौ राणं
 द्रष्टुं गृहीत्वा च परस्परम् ॥ अपश्यतां पुरः सुसंवीर्य भद्रमिषुक्षतम् २६ नदिनं च शराघातैः पीडितं बलवत्तराम् ॥ भूतराजं च पुरतो विभिन्नमस्तकं तदा २७ क्रदंतं
 विकटं चैव पुष्पदंतं भ्रूशार्दितम् ॥ ललाटे दृढा विद्वं च हिरण्यगर्भमेव च २८ मृतप्रायं च चलं मृत्तं श्यामलमेव च ॥ लंबकर्णो न चाज्ञासीद्वांस्यां कंचनसंगरे २९
 उदानवायुना क्रांतः सुमुखस्तत्र चाभवत् ॥ परमं सेदमापन्नः सोमश्चरत्तलोचनः ३० शते स्म मूर्छया भ्रंशीपंचास्यश्च मुमूर्षया ॥ शंसं प्रेतत्त्वमापन्नो भय
 कृत्स्नं यो धिनाम् ३१ एवं दृष्ट्वा सर्ववीरान् हतप्रायान् हतानपि ॥ चितया परया विष्टाप प्रच्छतं षडाननम् ३२ ॥ मयूरेश उवाच ॥ ॥ असुराश्च
 स्वकीयाश्च महावीरा हतस्ये ॥ निजधामगताः सर्वे जीवतामत्र कागतिः ३३ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ अन्तकोटि ब्रह्मांडनापकस्त्वंगुणेश्वर ॥ चतु
 र्दशानां विधानां सर्वासां च स्वयं निधिः ३४ कलानंतत्राकं प्रशंशोऽपि त्वं ममांतिके ॥ नाहं भवं विजानामि कथं यत्वाहने वेसुराः ३५ विवद्वैयसि कीर्तिं त्वानादौ
 त्यविभंजनात् ॥ यथामतिं ब्रवीमि त्वा माज्ञया च स्मृते बलात् ३६ पूर्वतु त्रिपुरवधे शिवेन युद्धमदुतम् ॥ कृतं तत्र मृतान् देवान् द्रोणाद्रैर्विल्लजं रसम् ३७ देवक्ष
 तेषु संयोज्य जीवियामास तदक्षणात् ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ श्रुत्वा यं वचनं देवो जगदत्ते षडाननम् ३८ इदानीं दैत्यकोट्यस्तु युद्धार्थं बलवत्तराः ॥ आया
 स्यंति तदा कोत्र युद्धे ताभिः षडानन ३९ कश्चानेतुं ब्रजे द्रविण्छरीसमनुतमम् ॥ एवं बुध्वन्मयूरेशो मायाया विश्वकारह ४० उज्जीवयामास तदनिजंगवायुसंगतः ॥
 ततस्तेहर्षं पन्नाः प्रणेमुस्तं गुणेश्वरम् ४१ आलिङ्गिः पुनर्युद्धं कर्तुं तच्च विजिज्ञपुः ॥ त्वहृदि विनियते न तेजो नो दिगुणिष्ठतम् ४२ ॥ गुणेश्वर उवाच ॥

ब्रह्मादयो देवगणाः स्तुवंति वः पराक्रमम् ॥ तारकासुरमुख्याश्च निहता दैत्यदानवाः ४३ ॥ कउवाच ॥ ततस्तैः सहिता दैवर्मयूरैः शिवं ययौ । नमस्कृत्य शिवं गौरीं शुद्धागंतुमुद्यतः ४४ आलिङ्गमुदागौरी शिवस्तं च गुणेश्वरम् ॥ ततः षडाननाद्यास्तो शिवमालिङ्गिरे मुदा ४५ वयं रणे निपतिताः पुनः संजीविताहर ॥ मयूरैः शांगं संभूतवायुना हुतकारिणा ४६ पुनर्युद्धाय यास्यामो नैनसां द्विं शिवायुना ॥ प्रसादात्तव जेष्यामः सर्वानेवासुरान्गुधि ४७ ॥ इति श्रीगोउरणशोधननाम षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ कउवाच ॥ सिंधुस्तल्पगताश्चित्तामवापमहतीं तदा ॥ अग्निं तप्तहृदयो विचारं नान्वपद्यत १ निर्हर्षो म्लानवदनो निस्तेजो निष्कलोपि सः ॥ तत उग्रात्मजा दुर्गलावण्यलहरी शुभा २ चिताशी विषदग्धं तं श्रुत्वा गान्मं च कथितम् ॥ असंख्यमूषणैर्यस्याः कबरीभ्रातिमस्तके ३ कस्तूरीतिलकं पस्याललाटे भाति सुंदरम् ॥ वंदे हारं कंदौकां च विभ्रतीं रत्नसंयुताम् ४ सर्वालंकारसंयुक्तां सर्वावयवसुंदराम् ॥ आगतां तु निरीक्ष्यैव मंचकाभ्यां शशमुत्सुकाम् ५ बहिस्तसेव काया तास्ततः सापतिमब्रवीत् ॥ दुर्गोवाच ॥ किंचिं तां कुरुष्वस्वामि न्यद्राव्यंतं द्वा विष्यति ६ ईश्वरस्य वशे लोको न स्वतंत्रः कदाचन ॥ सर्वेषां मानसं त्वं किमुद्वेजयसि मे पिच ७ को हेतुस्ते वद विभो ततो युक्तिवदामि ते ॥ कउवाच ॥ प्रिया वाक्यं समाकर्ण्य गंडकीनायकस्तदा ८ सावधानमना भूत्वा वृत्तांतं तामाब्रवीत् ॥ सिंधुस्त्वाच ॥ किंवदामि प्रिये क्षाब्धये मनः सेदकरं परम् ९ युद्धवतो मे रणे कणौ मयूरैः न स्यादितौ ॥ समकोटि मितासेना निहता पौरुषेण ह १० स्कंदो दयो महावीराः पातिताः शरद्वृष्टिभिः ॥ अकस्मान्महंतौ कर्णौ त्रिशूलं प्रेष्य शत्रुणा ११ आच्छाद्य मुखमायातां वाससा निजमंदिरम् ॥ येनोपायेन मे शत्रुवधः स्यात्तवं दस्व मे १२ ॥ दुर्गोवाच ॥ वीरधर्मः कृतः सम्यङ् निहताः सर्वसैनिकाः ॥ नयशः प्राप्य ते स्वाभिन्नगो ब्राह्मणसुराद्विषाम् १३ तद्वेषाच्चैव कल्याणं कस्यापि हि न जायते ॥ सेवनाद्वंदनात् स्थानात्स्मरणात् पूजनादपि १४ देवैरिन्द्रादिभिः स्थानान्याप्ता निचस्थिराणि च ॥ यस्य सः सर्वभूतेषु शुभाशुभफलप्रदः १५ तस्मै वयाभीष्टा सिद्धिः कामधेनो रिव अभवत् ॥ अंकुरो जायते तादृग्यादृग्वीजं हि उप्यते १६ अशुभात्कर्मणे दुःसंख्यं स्याच्छुभकर्मणः ॥ अतः संतः प्रकुर्वीत शुभं कर्म सदा दरात् १७ हितं च सर्वजंतूनां कायेन मनसा गिरा ॥ भवता पुरुषार्थेन पीडितास्ते सुरर्षयः १८ पुरुषार्थः साविज्ञेयो यश्चतुर्गोहिसाधकः ॥ यन्मनो नार्थं लुब्धं स्यात् परदारेषु न क्वचित् १९ स एव पुरुषार्थः स्यात् अथान्ध्रान् श्रान्निधनं निदति ॥ शरणागत रक्षायां दहो धर्मपरायणः २० समः सर्वेषु भूतेषु पुरुषार्थः स गम्यते ॥ स्वामिन्मेष परमं वाक्यं शृणुते हितकारकम् २१ अदुष्टवाक् सत्यशीलः स्वगुणानामकीर्तकः ॥ परोपकरणे सक्तः परपैशून्यवर्जितः २२ तत्र कुरुष्व महभागममप्रीतिं यदीच्छसि ॥ मोक्षस्य स्वसुरां सर्वान् प्रवद्वान् शक्रं संयुतात् २३ प्रयास्यति मयूरैः शोखिलो कर्मपालकः ॥ वत्स्यावः सुखं स्वाभिन्नायैव मित्राण्यथा तु सुखं भवेत् २४ ॥ कउवाच ॥ एवं वाक्यामुतं तस्यास्तदभूद्विषसन्निभम् ॥ मुमुक्षोरौषधं यद्वहरो गाहुतस्य ह २५ क्रोधं संतनयनो दुर्गोतां सिंधुब्रवीत् ॥ नदं ब्रह्मादितस्याः स उपदेशं हि तावहम् २६ ॥ सिंधुस्त्वाच ॥ ॥ सम्यगुक्तं त्व

याभ्रलेकानिदाकरवचः ॥ चातुर्यैतवविज्ञातं कार्यविदामया २७ नशब्दभजेतेकोपिरिपुमानपरायणः ॥ नारभेत्कृत्यमन्याय्यमारब्धचैव तस्य जे
 २८ ततो दुःखं सुखं वास्यादयशो यश एव च ॥ लाभो वाप्यथवा लाभो जीव नं मृत्युमेव वा २९ पूर्वभ्रेमयासंधिः सास्रातेन न वैकृतः ॥ इदानीं भविता यद्वतद्र
 वस्येव सर्वथा ३० पूर्वमेव हि यजं तोलिखितं साध्वसाधुवा ॥ कश्चिन्नपुरुषार्थेन कलुशकोन्यथासति ३१ रेण मृतस्य स्वर्गोऽथ स्व्यातिः स्याद्विष्टपत्रये ॥
 यातस्य शरणं शत्रोऽयशो नरेकोपि च ३२ पूर्वजैः सहितस्य शुजायते नात्र संशयः ॥ जानामितं मयूरैश्च देवं जगद्गुरुम् ३३ संभूतं मनसा यशरावणे राघ
 वं यथा ॥ पातयिष्ये शिरास्यहामिति मे निश्चितामतिः ३४ यजंति जीवितं शूरानां भिमानं कदाचन ॥ नोस्ति गणानां सुभ्रुकृतांतस्यापि कर्हि चिद् ३५ तत्र का
 गणान्येषां लज्जामि कर्णतः कृता ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा भूषणानि वस्त्राणि च दधारतः ३६ केयूरं मुकुटं रत्नयुक्तं हारं च कुण्डले ॥ तृणैश्च
 ह्रूचं स्रं च चापं स्रं च शस्त्रिकाम् ३७ आच्छादकणैरौकम्यवस्त्रेणोष्णैर्षणैश्च ॥ आययावुपविष्टः स भद्रासनमनुत्तमम् ३८ ॥ इति श्रीगणेशपु
 रणे उत्तरखण्डे दुर्गावाक्यं नाम सप्तदशोऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ युद्धावेशदुराधर्ष उपविष्टो महासने ॥ सतदा वी
 रसुख्यां स्तानुपविष्टानथान्नवीत् १ ॥ ॥ सिंधुस्वाच ॥ ॥ गतौ मम प्रधानौ तौ त्रैलोक्यकर्षणक्षमौ ॥ न तादृशोऽस्ति वीरात्रयो मेहन्याद्रिं वलात् २ नैतादृ
 शौ बुद्धिर्मेतौ पराक्रमजयैषिणौ ॥ वीरा ऊचुस्ततः सिंधुमार्चितं तं कुरु सर्वथा ३ यावद्वयं प्राणवं तोलघुलघु उपस्थिते ॥ किमर्थं चिंता कुलतां तावद्वाजसिदैयरा
 द् ४ स्वापं कुरु महाभाग पर्येकेषु स्रंस्तरे ॥ कृतांतं स्ताडितोयाभ्यां तयोः कस्माद्वयं भवेत् ५ एवमुक्त्वा कलः सिंधुं विकलश्च महाबलौ ॥ शालकौतस्य दैत्य
 स्य निर्यातौ युद्धदुर्मदौ ६ नाना युद्धेषु कुशलौ नाना युधधरावुभौ ॥ नाना भूषणवस्त्राढ्यौ नाना सेनासमन्वितौ ७ नाना गर्जनतोऽव्योमचक्रतुर्न दंस्युतम् ॥
 देवकोटिनिहंतारौ असंख्यवाहिनीयुतौ ८ ययुस्तत् पुरतो वीराः सिंदूरारुणमस्तकाः ॥ अग्निशस्त्रधरामुक्ते शपाशाः संचदनाः ९ लसच्छस्त्रधराः सर्वे यममनुमि
 वोद्यताः ॥ ततः करिष्यदायातानां धातुविचित्रिताः १० अधिष्ठिता महामात्रैर्नाना भूषाविरजिताः ॥ तीक्ष्णदंताः सिंदुरिता घदानां दानिनादिताः ११ त
 तोऽश्वसादिनोयातास्तनुत्राणविरजिताः ॥ धनुर्बीणधराः सर्वे लसच्छस्त्रविभूषिताः १२ अनेकयुद्धसंभारशयातास्ततः परम् ॥ अनेकवीरसंयुक्तानां स
 तविराजिताः १३ एवौ शालकौयातौरणस्यानं रुषां न्वितौ ॥ दृढशते मयूरेशमाशी विषभुजिस्थितं १४ षडानादिभिर्वीरैरन्यैश्च परिवारितम् ॥ दृष्टा
 तैस्तुतयोः सेनाधोरासाचतुरंगिणी १५ असंख्यातं बलं तस्य समयातं विचित्रितं ॥ प्रेषितो देवप्रवैर्दूतौ नीतिविशारदः १६ ज्ञात्वा वृत्तं तं मायातः सजगाद्
 सुराग्र्यति ॥ ॥ दूतउवाच ॥ ॥ कलश्च विकलश्चैव नाना सेनासमायुतौ १७ जेतुं सुरासमायातौ नाना युद्धविशारदौ ॥ ताभ्यां युद्धाय संप्राप्तौ पुष्पदंतदृष्टावु
 भौ १८ धनुर्षी सज्जतां निस्वाषष्ठ्या बाणैरविध्यतां ॥ दैत्यै बाणां निवधायैव तावुभौ बाणदृष्टिभिः १९ छादितौ शरघातेन घ्नतः स्मदं वै सैनिकान् ॥ कलस्य खड्गं स

२० सैन्यमादायतस्याशुसङ्गच्छित्त्वाभ्युपगतयत् ॥ विकलस्यपुष्पपुष्पदंतोऽधुनुश्चिच्छेदसायकैः २१ ततस्तौमल्लयुद्धेनपरस्परमभ्युभयतां ॥
 तेसेनेयुध्यतांतन्ननाशस्त्रास्त्रपन्निभिः २२ मायाभिर्विविधाभिश्चपरस्परजयेच्छया ॥ ततःपपालदैत्यानांसेनाशस्त्रादिताश्चशम् २३ केपिदेवाःपृष्ठलग्नमा
 रयंस्यसुरांश्चतान् ॥ पादाघातेननिहतादैत्यसेनाचरानराः २४ मृतासृक्प्रवहातत्रवाहिनीभीरुभीतिदा ॥ संप्रवृत्तामहावोराभूतपक्षिप्रमोदिनी २५
 ततोविगात्समुद्ध्यैकलश्चविकलश्चह ॥ शस्त्रघट्टिमहोग्रांतौचक्रतुर्गुह्यदुर्मदौ २६ तथाहतादेवेनास्रवद्रक्तापपालह ॥ ततोद्वेषोहनत्सेनांशृंगाभ्यांचतयो
 भृशम् २७ लत्ताभिश्चजवानाशुफ्रूत्कारेणन्यपातयत् ॥ पुच्छाघातेनकांश्चिच्चूर्णयामासदैत्यपात्र २८ एवंतेनहतासेनानानदैत्यसमाकुला ॥ हाहाका
 रोमहानासीदैत्यानांतन्नशयताम् २९ ततोतिबालनीवीरौकलश्चविकलश्चह ॥ जगज्जतुर्भोरषातजयंतौदिशोदश ३० निनिदतुस्तौद्वेषां कलंव्युधसिनौ
 पुरः ॥ दृणादेनेषु शक्तस्त्वंदृणरूपेणसिंसांप्रतम् ३१ दध्रातएवमुक्त्वातौतस्यशृंगेमहाबलौ ॥ विकृष्यनित्यरुभौस्वसेनांचतुरंगिणीम् ३२ तंमोचितुं
 पुष्पदंतोऽभिययौसहसाजवात् ॥ ततस्तंविकलोत्ताप्रहारैःपातयत्भुवि ३३ ननर्दवाद्यघोषेणहर्षनिर्भरमानसः ॥ समूर्छितोमुहूर्ताहुंसंज्ञांप्रापदनतुरः
 ३४ ततोयोद्धुंसमायातौवीरभद्रषडाननौ ॥ कलःपर्वतघातेनशतधान्यपतत्भुवि ३५ वीरभद्रस्तुविकलंतलघातादपातयत् ॥ दध्वास्कंदेननिहतंकलदैत्य
 महाद्विणा ३६ ततोययुःस्वशिविरंगणास्तेजयशालिनः ॥ ततःशस्त्रहताःकेचिज्जीवितोगंडक्रौंययुः ३७ शशंतुर्दैत्यराजायनानांसेनायुतःकलः ॥ विकलश्च
 हतोरौषाद्वीरभद्रादिभिर्गणैः ३८ गतास्तेशिविंदेवगणास्तुजयशालिनः ३९ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउत्तरखंडेकलविकलवधोनामअष्टादशोत्तरशततमोऽध्यायः
 ॥ ११८ ॥ कउवाच ॥ कलंचविकलंश्यालंदेवसेनाविधानिनम् ॥ निहतंवीरभद्रेणपर्वतेनमहासुरम् १ षडाननेनविकलंहतंतलप्रहारतः ॥ श्रुत्वाभद्रा
 सनगतोनानावीरसमन्वित २ प्रापसिंधुर्महाचिंतांस्मरंजिशवसुतंतदा ॥ किंकारिष्यतिदेवोसांशाभिस्थमुगद्विषाम् ३ इत्येवंचितयाविष्टोमूर्छामापम
 हत्तराम् ॥ तावदाजगमत्सुभौपुत्रावस्यमहाबलौ ४ धर्माधर्मैर्भद्रपीठेज्जनकंवाक्यमाहतुः ॥ कथंविभेषिजनकशिवायाजर्भकाह्वयोः ५ नावाज्ञां
 देहिदैत्यैर्द्रहनिष्यावःक्षणादमुम् ॥ संमुखेतौहतौवीरौमातुलौनौदिवंगतौ ६ उत्तीर्णौतौस्वामिकायैकीर्तिं कृत्वा महत्तराम् ॥ हत्वानेकविधांसेनानानावीरैः
 प्रपालिताम् ७ आवापपिप्रमुध्यावोयावोहत्वारिपुंबलात् ॥ अथवामोक्षमायावोनिहतौतेनचेद्रेण ८ यावदावांहिजीवावश्चिततावच्चमाकुरु ॥ इन्द्राद
 यःसुरगणाकारागरेधुनातव ९ यदात्वंविजितापूर्वापितरस्तत्रकेभवन् ॥ आनीवोमस्तकंतस्यरिपोस्तवनसंशयः १० अन्यथादर्शयिष्यावोमुखलोके
 पुनर्द्विचिद ॥ कउवाच ॥ एवंतयोःसमाकर्ण्यवचनंहर्षमाप्तवान् ११ तावूचेपरमंयुद्धंप्राप्तुंयथशतमम् ॥ नाशयित्वारिपुंघोरंयातंशोषंममोत्तिकम् ॥
 १२ एवमाकर्ण्यतद्वाक्यंदंयतुर्गुह्यलालसौ ॥ नमस्कृत्यपितुःपादौमातुर्गृह्यतदाशिषः १३ दशकोटिमितांसेनांप्रत्येकंयुद्धसत्वरौ ॥ रथाश्वहस्तिपादांतै

नानाशब्धैर्युताम् १४ पत्तयोपिययुहृष्टाःसिंदूरारुणमस्तकाः ॥ गजानानागिरिनिभानानाधातुध्वजान्विताः १५ अश्वाःसादिभिरारुढानानाश
स्त्रासिपाणिभिः ॥ गर्जद्विमेवसदृशगर्जयद्विदिशोदश १६ ततःसेनामध्यगतैरजतुभ्रतिरावुभौ ॥ नानालंकारसंयुक्तौनानायुधधरावुभौ १७ रत्नकां
चनसंयुक्तकुंडलाभ्यांविराजितौ ॥ किरिताभ्यांसुतेजेभ्यांभ्राजमानमहाबलौ १८ मुक्तामणिमयौहारौविभ्रंतौयुद्धदुर्मदौ ॥ प्राप्तूरणभूमितनाना
वादिनस्वैनैः १९ ददृशुर्वैराभ्राद्यास्तौचतांवाहिनीमपि ॥ निकटेतौसमालोक्यमयूशप्रचोदिताः २० आज्ञयाभिययुर्वैराभ्रद्वौसौचपडाननः ॥ हिर
ण्यगर्भसंकुद्धामूत्राजोविशालदृक् २१ असंख्यसेनयासांद्वेतौयुद्धमवर्तत ॥ परस्परमयुध्यंततःसेनाचराभ्रशम् २२ घ्नतःशिरांसिपादांश्वबाहूदुरकं
दराः ॥ निहताश्चनिहयतेतमसाच्छादितेवौ २३ केचिच्चक्राणिमुमुचुर्भिदिपालंस्तथापरे ॥ बाणदृष्टिरेचपिनाशस्त्राणिकेचन २४ मल्लयुद्धचतत्रा
सीवसैनिकानंपरस्परम् ॥ एवंसासंहतासेनामयूशप्रपीडिता २५ पपालतत्रशेषायाविह्वलातुदिशोदश ॥ ततःपडाननःकुद्धोद्वाद्वाशयुधभूषितः ॥
२६ तैरायुधैर्जवानाशुसेनांतादित्यपालिताम् ॥ केषांचिद्बाहवोभिन्नाःकेपिमध्येद्विधाकृताः २७ केषांचिन्मस्तकाभिन्नाःकेषांचिच्चरणरणे ॥ एवंसा
नाशितासेनाहस्यश्वरथसंकुला २८ केपिस्वर्गीताःकेचिद्रूपप्रापुःपडाननम् ॥ निरीक्ष्येयमयूशेजहदुःप्राणावप्रहारिताः २९ जग्मुस्तेतवप्रसादेननिजभ्रम
महाबलाः ॥ तदृष्टिपातात्तद्वर्धनंमर्धजनुःकृतम् ३० दृष्ट्वाविज्ञास्वविशिष्यैःसशस्त्रैर्निहतास्वकाम् ॥ सेनांतस्यसुतौवीरावधर्मोधर्मएवच ३१ युयुधाते
बहुविधंशस्त्रैश्चरत्रजैः ॥ चक्रतुर्मल्लयुद्धतौमहासेनेनतत्क्षणम् ३२ तयोर्बलंनिरीक्ष्यैवकार्तिकेयोमहाबलः ॥ शिखयोस्तौदधाराशुषड्बाहुःषट्कर्बलत् ॥
३३ भ्रामयामासबहुधापोथयामासभूतले ॥ शतसंहानिजानितयोरुपततोर्भुवि ३४ जयंप्राप्तोशिवसुतेनेदुर्वाद्यानिस्वर्शः ॥ जयत्वेहिमयूशजगुःसर्वेपि
सैनिकाः ३५ चत्वारस्तेयुर्द्वैवंमयूशानिजंप्रमुम् ॥ आलिङ्गिगुर्मुदितेपुरस्परमथाद्भुवन् ३६ प्रासाद्वपुर्नर्जन्ममुदुस्तेपरस्परम् ॥ शशंसुःसर्वदृतांतंशिवायै
चशिवायच ३७ सेनांचनिहतार्मिधोःपुत्रौचबलवत्तरो ३८ इतिश्रीमणेशपुराणेऊत्तरखंडेऽर्कोनविंशोत्तशततमोऽध्यायः ११९ ॥ कउवाच ॥ हतशिष्टाःके
पिवीराःस्त्रवक्रकाःसुदुःसिताः ॥ सिंधुसभागतंचेत्यभीतभीताअथाद्भुवन् ॥ १ ॥ वीराऊचुः ॥ धनुर्धरनिबोधेमदमतिदुःखकरं वचः ॥ धर्मधर्मैतवसुतौकृत्वा
युद्धंमहत्तरम् २ नित्यतुर्द्वैवसेनातौहत्वाहत्वायमक्षयम् ॥ ततःकोपिमहावीरोमुखैःषाड्विंशजितः ३ सोपिताभ्यारणेघोरैरपातितोधरणीतले ॥ पुन
स्तेनधृतौवीरोशिखायांतुभावापि ४ भ्रामयिस्त्रावहुरंपातितौधरातले ॥ शतधाशीर्णदेहौतौगतौतौस्वर्गमुत्तमं ॥ ५ ॥ कउवाच ॥ एवमाकर्ण्यत
द्वाक्यंन्यपतद्वैत्यपुंगवः ॥ शोकसागरमग्नोभूद्भजाहतइवाचलः ६ यावमानैःसुहृद्वर्गैःसमाशूरायपितेबलत् ॥ सुहूर्तत्प्रकृतियातःशुशोचबहुदुःखितः
॥ ७ ॥ ॥ सिंधुस्त्वाच ॥ ॥ शक्रादयोऽलोकपालाजितायाभ्रप्रारणेपुरा ॥ तौहौतौनुकथंवीरोपडास्येनमहाबलौ ८ विहायमृत्युलोकेमंकथंस्वर्गगता

सुरसेनानिहंतपौकृतान्तस्यांतकावुभौ ९ नानेष्येशुद्धानंतदास्यंदशीयेनव ॥ गमनावसरेप्रोक्तं तत्सर्व्यकिंकृतं त्वया १० अथदुर्गासखीभिस्तुष्टु
स्तेकेभूरतदा ॥ कथितोविस्तरेणैव रुदतीभिस्तुष्टुः स्वतः ११ ॥ सख्युवाच ॥ भर्तारिदितिते सुभुधसार्धमैर्मृताविति ॥ साथपयैकसुगतान्यपतवष्टु
केषां १२ भवेवातिहताक्रोमलारुणपल्लवा ॥ सखीदुष्टवचोभिः साबौणैरिव दक्षिता ॥ विस्रस्तकेशाभरणसाय्यरोदीतदाष्टशम् १३ विस्रस्तव
स्त्राविकसवर्विल्वचारुयोधरा ॥ अशुश्यामलगंडाशोकानललहतप्रभा ॥ १४ ॥ जघ्रेमुखं पाणिभ्यांदंतासृक् सिकभूतला ॥ निरस्तदेहभासा
विकलाविगतत्रपा १५ सभांगणगतां छुट्टकृत्वबालकोयथा ॥ सर्वेतत्सम्यवराखरुदुर्दुःखकर्षिताः १६ प्रस्रवेत्रसलिलाप्राब्रवीत्तान्सभासदः ॥
॥ ॥ राज्ञीउवाच ॥ ॥ कथं सर्वेषु वीरेषु जीवस्तुतौ सुतौ मम १७ प्रेषितौ रणभूमौ तौ मामपृष्ट्वा तु कोमलौ ॥ मया शीश्चित्रिक्तुत्सायान्न तयोर्मरणं भवेत् १८
नहि मेव च न धा मिथ्या कर्तुं समीहते ॥ याम्यां जिता देवगणास्तौ कथं निधनं गतौ १९ क्लृप्ताभ्याम्यहमेतौ यौ जिग्यतुर्मदं नरुबा ॥ बुद्धीनायै सस्वं तौ तौ मां
स्य क्वा कथं गतौ २० तयोः शोकाग्निना दग्धामरिष्याम्यहमद्यैव ॥ इत्युक्त्वा न्यपतदूर्ध्वमै निवृत्तीत्तदयं मुहुः २१ ततः सख्यो नागराश्च बोधयामासु रंजसा
नमातः कोपिशोकेनोन्मृतः पुनरागतः २२ मृत्तुलोकैश्चिरस्थानेन भूतो न भविष्यति २३ ब्रह्मादीनामवेन्दुस्युः कातत्राणनात्मनः ॥ विहाय हनुमंतं च कृपं शरद्वतं बलिम् २३ व्यासं परशुरामं च बिभी
षणमथापि च ॥ द्रौणिना न्यश्चिरस्थायी न भूतो न भविष्यति २४ ब्रह्मादीनामवेन्दुस्युः कातत्राणनात्मनः ॥ रोदनेन कर्तव्यं न स्यान्मृत्युः कदास्यचेत् २५
क्षीणेऽरुणानुबंधे च खीपुत्रः पशुमेव च ॥ नतिष्ठति ध्रुवं तत्र कृतः शोको वृथा भवेत् २६ यथा काष्ठं काष्ठगतं पूरं स्याच्च विजुष्यते ॥ तद्वज्रं तुर्वियोगं च योगं च प्राप्नु
ते वशः २७ नानापक्षिगणारात्रोवेकदृक् क्षागता यथा ॥ प्रातर्दशदिशो याति तत्र किंपरिदेवनम् ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवं प्रबोधि नादुर्गासिंधुश्च जनएव च
२८ हृदाच्छोकं निगृह्या सा वासने संविवेश ह ॥ उपहासं करिष्यति स पत्नारुहतामिति २९ दुर्गाधृत्वा बलाहो कानि न्युरंतः पुरहिताम् ॥ निश्वसंती पपा
तासौ पयैकेशो कर्षिता ३० ससिंधुः क्रोधसंयुक्तो जग्राह शस्त्रसंचयम् ॥ पुत्रयोर्निष्कृतिं कतुहयारूढो ययौरणम् ३१ याते तस्मिन्महसैन्यं चतुरंगं
णोत्सुकम् ॥ उड्डीयोऽह्नीयथा वंतो ययुः पूर्वपदातयः ३२ नानावर्णा एकरूपानानाशस्त्राखपाणयः ॥ ततो वारणसंघातानानाधातुविचित्रिताः ३३ वंटा
भरणशोभा दद्यादोदकप्रवर्षिणः ॥ चीत्कारमपीषितपरा महारावभयंकराः ३४ ततोऽश्वाः प्रागमन्सादियुक्ता वायुजवारणम् ॥ खुरावाताद्विस्फुल्लिगानि पतंत
तो धरातले ३५ शुशुभुः सादिनस्तत्र खेटकुंतासिपाणयः ॥ चंदनागशस्त्रांगानानामालाविभूषिताः ३६ तनुत्राणभूतसर्वकंकटभ्राजिस्तकाः ॥ ग्रस्तं
इव चाकांशनादपंतोदिशो दश ३७ रथास्ततो गमन्ना नाना महावीरैरधिष्ठिताः ॥ नानाशस्त्राखसंपूर्णार्थनुस्तूणीरसंयुताः ३८ तन्मध्ये शुभ्रसिंधुर्महासुकुटकुं
दलः ॥ नानाशस्त्रधनुष्पाणिस्तूणीरकृतसूषणः ३९ वीरकंकणशोभाढ्यः कटिसूत्रांगदप्रभः ॥ क्रोधसंरक्तनयनो लोकत्रयबुभुक्षया ४० वाद्यसुसर्ववाद्येषु

बंदिषुचस्तुवस्तुच ॥ यावद्यातिमहवोगात्तावहूतस्तमब्रवीत् ४१ पितृतायातिदैत्येशतंप्रतीक्षस्वसुव्रत ॥ पराद्वैत्यैक्षतेयावत्तावदश्वगतंतुतम् ॥
 ४२ अपश्यदभ्याशगतंनमश्चक्रेसचापितम् ॥ ददौपितातत्रस्तुतंदुर्गकृत्वाचमूचैः ४३ उपदेशं चकृतवान्मुखायासुत्रचेहच ॥ चक्रपाणिरुवाच ॥ गवणव
 त्तंसेषुत्रिश्रियामत्तोनुबुधसे ४४ अर्थज्ञानेमहावृद्धाःप्रष्टव्याभूतिमिच्छता ॥ अग्रेभुभेच्छयापूर्वमभुभंनसमाचरेत् ४५ अल्पेनकर्मणानाशंपुण्यमे
 सयुभेनह ॥ अणुरग्निर्देहस्तुवंपुण्यंदोषस्तथासुत ४६ नलाभोदृश्यतेपुत्रबद्धेषुतेकोचिवत् ॥ सप्तपुत्रायांमादृपितृवाक्यकरोनिशम् ४७ तस्यचोष्ठधने
 पुण्यनाशमेतिचजायते ॥ दोषजालंमोहजालंनानानिरयंदसुत ४८ अतःशृणुहिंतंवाक्यंमोचयाशुसुरासुत ॥ मुक्तेषुतुवेन्मित्रंमयूरोखिलार्थदः ४९
 नचेहद्वेषतकिंश्चित्सुखंप्राप्तोधरातले ॥ विनाशंप्रापितोदैर्हिरेण्याक्षादयोसुराः ५० ॥ कउवाच ॥ इतिपितृवचःश्रुत्वाबुकोपातितरांसुतः ॥ धिक्कृत्यपित
 रंप्राहममभ्रांतिरमृतपुरा ५१ चतुस्त्वंपितामेवैज्ञानसम्यक्प्रकाशितम् ॥ भाषसेमूढवत्तातकृत्वाश्यामंसुसंब्रज ५२ येनमेनिहतासेनापराधगणितापितः ॥
 तेनेदानीकथंसांमकर्तव्यमयशस्कारम् ५३ कुशाक्षमालाधरणंराजधर्मेहिनेष्यते ॥ तस्मादयानंरेद्रेणनकार्याशत्रुसंचये ५४ निर्दयत्वमरावेवस्मृतंनीत्यामये
 यथा ॥ एवमुक्त्वानमस्कृत्यपितरंसिंधुदैत्यराट् ५५ पराहत्यबलातंसययौयोदुंरणांस्तुकः ॥ ५६ ॥ इतिश्रीग०उ०पिटृसिंधुसंवादोनामविंशत्यधिकशत
 तमोऽध्यायः १२० ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ कउवाच ॥ वीरभद्रादिभिर्वीरैःसुखासीनंगणेश्वरम् ॥ आययुर्वगतोदेवाभिताःश्वाससमाकुलाः १ न्यवेदयंत
 वृत्तांतस्वयंसिंधुःसमागतः ॥ मेनिरेतेपुनःप्राप्तंकालंसंहनुमात्मनः २ ततोहर्षान्नमयूरोरोहोहशिसिन्तंदा ॥ आयुधानिचचत्वारिप्रशृङ्खलजगर्जच ॥ ३ ॥
 नमस्कृत्यशिवंवेगाद्यौप्रद्योतयन्दिशः ॥ तदानीकवचोवीरसहितोवाहिनीयुतः ४ यावत्सपुरतोयातिसिंधुहंतुसमुद्यतः ॥ तावत्पडाननःप्राहयामियुद्धा
 पयिन्नराट् ५ तिष्ठसुबहुवैरेषुकथंयुद्धायारयसि ॥ यौरुषंपश्यसेवंपातस्मिन्नक्षीणरणंकुरु ६ एवमुक्त्वानमस्कृत्यययौयुद्धायषण्मुखः ॥ चतु
 रंगबलंयुद्धासिंधुसेनामथाधीत् ७ सोपितान्यहनस्तेनानाशस्त्रैःशत्रुजैः ॥ सहस्रप्रहरस्वादाहन्मिसंमुखतां व्रज ८ एवंकोलाहलोप्यासीद्वीराणां
 तत्रयुद्धयताम् ॥ पेतुर्वीराःशस्त्रहताःशराजालगतासवः ९ छिन्नांगभिन्नपादाश्चछिन्नबाहूरुमस्तकाः ॥ असिभिर्भिडिपालैश्चकुतैर्मुद्रसंचयैः १० मा
 रयानिभ्रितावीरास्तान्परायुद्धदुर्मदान् ॥ कोलाहलोमहानासीदक्षेवैदितैर्हर्षितैरपि ११ वाद्यध्वनिप्रतिध्वनैर्बृंहितैरथनेमिभिः ॥ असंबद्धमभूद्युद्धसैनयो
 यि १२ यथाप्रतिज्ञावीरास्तेनिजघ्नर्मस्तकंमुखम् ॥ नेत्रेबाहूदंनार्भिपादौगुल्फौचैजानुनी १३ कोपिहस्तेनपादेनकोपिखड्गेननाशयत् ॥ असिना
 णान्बंधकारेमहत्यपि १४ अस्तंयातेदिनकरेदृष्ट्वापृष्ठाभिजघ्निरे ॥ देवान्ज्ञात्वासुराजश्चरितरानितरेपि १५ अस्त्वप्रवाहस्तत्रासीदप्रधनेतुमु
 वहन्प्रेतानिषज्जीवान्दुंरणाणचतान्परे १६ बलान्निष्काशयामासुर्विशल्यांश्चाकरोयथा ॥ इतोनेनेनैपचाहाविगमंयुद्धलंपटे ॥ एवंपदाताःसिंधो

स्तेकोटिशथहताःसुरैः १७ ततोगतद्रजानीकमसंख्यंशस्त्रसंयुतम् ॥ धिष्ठितंसादिभिर्वीरैर्नानायुद्धविशारदैः १८ वीरभद्रादयोजघ्नगर्जसेनांदुरत्ययाम् ॥
 केषाचिन्मस्तकाभिन्नाःकेषाचिच्चक्राद्विजाः १९ अग्निशस्त्रधरैःकेचिद्वपातितावीरसंयुताः ॥ वीरभद्रोतिवीर्येणजेनैवाहनद्रजम् २० पेततुरष्टयाभि
 न्नावुभाविपितदागजौ ॥ ततःषडाननोनिघ्नजानीकेव्यरोचत २१ वीरैस्तुसहितान्मत्ताननन्तान्कार्मसंचयान् ॥ शक्त्याशैरनैकैःसोनाशयत्पद्मद्वयभुजैः
 २२ हिरण्यगर्भोर्निकवीरयुतांस्तानप्यपातयत् ॥ भूतराजोपिशस्त्रैस्तान्गजान्नाविधाघ्रे २३ न्यपातयद्बीरयुक्तान्नाराचक्षतजीवितात् ॥ सिंहोभूत्वा
 पुष्पदंतोदारयामासतान्गजात् २४ नंदीतुगजरूपेणभंजतांनृगजान्बहून् ॥ अन्यैश्चशरसंघातैःसर्वेतेविनिपातिताः २५ कंचित्पुच्छेयुहस्त्रिभ्राम
 यित्वापरेक्षिपत् ॥ उभाविपिलयंयातौदृढाघातेनचूर्णितौ २६ ततोश्वचारायुधुर्गजानीकैर्निवारिते ॥ असंख्यातात्रिजघ्नस्तान्मुराब्जानायुधैरेण २७
 पतितामूर्छितादेवाःपुनःसंज्ञांचलेभिरे ॥ ततोविधिरश्वस्थान्वीरानश्वानथोरुषा २८ क्रोधेनदेवान्मन्त्रितस्महयारूढामहामुराः ॥ सुरांस्तान्त्रिभुजैस्तेशब्बा
 स्त्रशरद्वष्टिभिः २९ षड्वीराःपुनरायाताःश्रुत्वादेवाह्लातान्युधि ॥ ततस्तेपुनराजघ्नैर्देतयानश्वसादिनः ३० चत्वारस्तेचतुर्दिक्षुप्रायुध्यन्बलवत्तरम् ॥ रर
 क्षतुरुभौसैन्यस्वीदेवगणैर्धुतम् ३१ मारयामासुरत्वांस्तानश्वस्थान्वीरसंयुतान् ॥ अयुध्यन्पादचारेणनिघ्नतोरिगणान्बहून् ३२ कोटिकोटिमितास्त
 त्रपेतुस्तेतुशरादिताः ॥ नंदीभृंगीहतानश्वापतितान्वीक्ष्यसादिनः ३३ पादाघातेनतेनाशुपातयन्नंदिकेश्वरः ॥ वीरभद्रोप्यसंख्यातानश्वयोधाव्रयपातय
 त् ३४ हतेषुमुख्यवीरेषुचतुर्भिःसर्वतोदिशम् ॥ कल्पांतद्वयतत्रासीद्वैत्यानारणकर्मणाम् ३५ ततःकेचित्सुरगणानपेदिरेशरणतदा ॥ हाहाकारोमहाना
 सीद्वैत्यसैन्याश्वसादिषु ३६ एवंहत्वाखिलांसेनांषड्वीरास्तेषुदययुः ॥ वाद्यस्तुसर्ववाद्येषुजगज्जुस्तुदुर्विभुम् ३७ जयःप्राप्तोमयूरेशप्रभावात्स्मरणा
 व्रतेः ॥ ततःसिंधुःसमाकर्ण्यशरणागतवाक्यतः ३८ वृत्तांतंहतसेनायाहस्त्यश्वरथसंयुतः ॥ अमात्यान्सर्ववीरांश्चोवाचयुद्धलालसः ३९ सिंधुरुवाच ॥
 येयगच्छंतियोद्धारस्ताच्छृणोमिहतान्परैः ॥ इदानींयामितंहंतुगुणंशचस्वयंबलात् ४० ॥ कउवाच ॥ इत्युक्त्वाक्षेवडितेनासौगगनचदिशोदश ॥ नादयामा
 सत्रीन्लोकान्प्रसन्नस्वर्गमंडलम् ४१ योजयित्वाक्षिपत्तबाणमोकर्कषणज्वात् ॥ सेनायांवीरभद्रादिपालितायांमहाबलैः ४२ निरीक्ष्यसर्ववीरान्सबाण
 धनुषिसंधे ॥ अस्त्रमंत्रेणसहसाशतजनेन्दैरगृह ४३ कृपीटयोनिःसहसातस्माज्जातोददाहताम् ॥ देवसेनांचष्टाधिवीरसवनांचसपर्वताम् ४४ ततोपश्य
 न्नौनकास्तेदहमानाच्छशानुना ॥ पुरुषवंक्षिसंभूतंजटिलंदिपतेजसम् ४५ विद्युजिह्वकरालास्यगिलंतदेवसैनिकान् ॥ षडाननादयोभीतादुहस्तुदेदि
 शोदश ४६ यंससअक्षतिस्माजौसप्तप्रापस्मरन्मुदा ॥ निजधाममयूरेशमेवमत्ताखिलाचमूः ४७ यतोयतोयातिसेनाततस्तद्वक्त्रसंभवः ॥ तनूनपाद्दह
 सेनांप्रलयाग्निरिवज्वलन् ४८ एवंसाविह्निनादग्धामयूरेशस्यवाहिनी ॥ ध्रुमांधकारेमहतिनप्राज्ञायतकिंचन ४९ ततःसर्वमयूरेशप्रष्टभागंसमाश्रिताः ॥

नाहिनाहीतजल्पतोद्गधास्तेजातवेदसा ५० अनिवायैमहाक्षित्तदृष्टदेवमयूरराट् ॥ निस्तेजाश्चित्तायामासभीतोलेकलघुवतः ५१ शिवः प्रसादंचेतुर्कृत
 देवात्रयोभवेत् ॥ इत्युक्त्वापरशुद्वयमन्त्रयित्वाक्षिपन्बलात् ५२ महासजितसूर्यः सगजयन्मगनान्दिशः ॥ यातोदहन्वैरसैनजगत्कल्पानलोयथा ५३
 तस्मादिपिमहानेकपुरुषः समजायत ॥ यस्यास्येसर्वभूगोलः किमुमास्यतिसांबरः ५४ पुरुषः पुरुषेण सावस्त्रमस्त्रेण वैतदा ॥ अयुध्यतांतो जगमुद्रमुद्रवर्षय
 स्तदा ५५ दैत्याखंभक्षितेन कृतांतां तन्नेन सत्वरम् ॥ ययोसेनाचरान्तेषु निमग्ना वेगशालिनः ॥ मयूरेशः क्रोधवशान्नास्त्राणि तदा मृजत् ५६ तैरक्षैर्देवराजस्य निरस्यास्त्रा
 न्मंत्रिता द्वाणादनन्तानिःश्रुताः शराः ५७ देवसेनाचरान्तेषु निमग्ना वेगशालिनः ॥ मयूरेशः क्रोधवशान्नास्त्राणि तदा मृजत् ५८ तैरक्षैर्देवराजस्य निरस्यास्त्रा
 णिसर्वशः ॥ अभक्षयैह्यसेनां सकालपुरुषः पुनः ५९ यतोयतः पलायंतेऽसुरास्तत्र चयातिसः ॥ चिंताक्रांतस्ततो दैत्यः कर्तव्यं नान्यपद्यत ६० किं कर्तव्यं कर्त
 तव्यं कनस्येयमर्चितयत् ॥ अस्तं यातो दिनकरे स्वधाम प्रत्यपद्यत ६१ गच्छस्व खलप्यत नृभूमौ नष्टकुलभूषणः ॥ नगरं प्राविश दसौ ततः शंभुरिवापरः ६२
 गुप्त एवावसक्कापि खीणां चैवानुजीविनाम् ॥ जगर्जसगणे देवो ज्ञात्वा तद्दृत्तमाशुसः ६३ तेन नादेन सह सानादितं भुवनत्रयम् ॥ संजहार कृतांतां तान् खंभं त्रविडुजगंय
 था ६४ स्वनिवेशं जगामाशु मयूरेशो गणैर्द्वैतः ६५ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखण्डे एकविंशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥
 ॥ कउवाच ॥ ॥ सिंहासनस्थे देवेशे मयूरेशो गणैर्द्वैतः ॥ गौतमाद्यामुनिगणाः प्रशशंसुर्गणेश्वरम् १ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ येन शक्रो जितः सख्येनागैः
 शेषो धरातले ॥ तस्य कागणान्येषां मोपियुद्धोजितस्त्वया २ रक्षिता बहवस्तस्मात्सिधो दुष्टास्तुरेश्वर ॥ गणानां सर्वलोकानामन्यथा जीवनं कथम् ॥ ३ ॥
 कउवाच ॥ ॥ इत्थं तेषु वदस्वैव तव कीर्तिं गिरिजायौ ॥ आलिङ्ग्य प्राहुः प्रसाश्रान्तोसि युद्धलालसः ४ ततः श्रीभ्रंसमायातो भगो देवं समस्वजे ॥ उवाचैन्द्रा
 दिभिर्भैरवैरसाध्यं कृतवानसि ५ परब्रह्मस्वरूपस्य चराचरगुरोरपि ॥ सर्वज्ञस्य धराभारोद्धरेणिरतस्य ते ६ महिमानं स्वरूपाणि ब्रह्माद्यानि विदुः सुराः ॥ गौ
 तमाद्याश्च मुनयः शक्तिकातत्र नो भवेत् ७ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ इत्थं वदति देवेशि शेषि यथार्पवर्ती जगौ ॥ नारदो मुनिवर्यो सौमातः शृणु वचो मम ८ बहवो वास
 राजतां ब्रत्रस्थाने कदाशिवे ॥ मोक्षमेष्यति दैत्यो सीसिं धुं दृष्टमो न घे ९ कदा विवाहो भविता मयूरेशस्य सुव्रते ॥ वासवाद्याजितो येन नाशं सकथमेष्यति १०
 आज्ञां देहि गमिष्यामः पुनरेष्याम सत्वरम् ॥ कदास्युः सिंधुदयात्ते देवाश्च मुक्तबंधनाः ११ दैत्यस्य मरणं मातसाध्यं दृश्यते मया ॥ ॥ कउवाच ॥
 सुरैर्षेर्वीक्यमाकर्ण्य प्रीचुस्तं ते गणास्तदा १२ पटानादयो वीरानारदं देवदर्शनम् ॥ उद्घापयंतं देवं मयूरेश्वरम् १३ आश्चर्येनारदमुनेन सर्वे
 ज्ञस्यापितेन च ॥ एतदर्थं स मायातो निजधाम्नो भुवं विभुः १४ अवामसकलार्थो सौमयूरेशोऽखिलार्थकृत् ॥ अगुणस्य गुणेशस्य गुणक्षोभविधायिनः १५ स्व
 रूपं किं न जानासि ब्रह्माद्यैरनिरूपितं ॥ मयूरेशस्य वीर्यं च भूभारोत्तारणैः १६ दंष्ट्राद्यध्यानसुराभिन्नतो बलशालिनः ॥ अनेककोटिब्रह्मांडनायकस्या

खिलात्मनः १७ उत्पत्तिस्थितिसंहारकारिणोजगतामपि ॥ कउवाच ॥ इतितद्भारतौश्रुत्वापुनःप्रोवाचनारदः १८ यदाद्रक्ष्यामितैर्देत्यनिहतंमुक्ति
 मागतम् ॥ तदासर्ववचःसत्यमन्येहानान्यथाक्वचिद् १९ निशम्येत्यवचस्तस्यचुक्रोधसमयूराद् ॥ जगज्जोधदीप्तौसादयन्भुवनत्रयम् २० दहन्निव
 त्रिलोकीसशीर्षयन्प्रथिवीमपि ॥ मेघगभिरयावाचाभाणतंमुनिनितदा २१ ॥ मयूरेऽउवाच ॥ मान्योसिब्रह्मपुत्रत्वात्सर्वज्ञत्वान्मुनीश्वर ॥ अतस्त्वां
 प्रब्रवीम्यद्यमर्यादांपरिपालयन् २२ तवप्रसादाद्ब्रह्मांडं प्राशयिष्येत्कक्षणाद् ॥ भूगोलंयुब्जतानिष्येशोषयिष्येवुधीनपि २३ चालयिष्येतथामेमुने
 निश्वासवायुना ॥ शृणुनारदसत्यांमिप्रतिज्ञामद्यसर्वग २४ हनिष्येसिधुदैर्यंतनत्रकायाविचारणा ॥ कउवाच ॥ इत्युक्त्वाप्रययौयोद्धुंबहाऋदोविनाय
 कः २५ आहतुस्तंतदानंदिष्टंगीचोभौविनायकम् ॥ आवांयुद्धंकारिष्यवोपश्यनैरणकौशलं २६ इत्युक्त्वावायुवेगेनगतौगंडकीपुरी ॥ वीरभद्रोभूत
 राजोययौश्रुत्वातयोर्गतिं २७ तदाचकंपेधरणीशेषोविह्वलाययौ ॥ ददृशुस्तेचक्षुरादुर्गदुर्गसुरेश्वरैः २८ पर्यंकेसुखमासीनसिंधुंचाराण्यवेदयन् ॥
 चत्वारःपर्वताकारागजयंतोदिशोन्मभः २९ वीरास्तवपुरीयाताःकिंस्थितोसिमहासुर ॥ श्रुत्वरथंवचनंमिधुर्मन्त्राश्चतार्षेवक्षणाद् ॥ दुर्गापिचितयावि
 द्यासासोपिश्यामतामियाद् ३० अधोमुखतयाचोभौदुःखंप्रापतुंरजसा ॥ दुर्गाप्रोचिमेमहाराजमयोरंकेनकृतंत्वया ३१ तस्येदंफलंप्राप्तामिदानींकिनुचितया
 ॥ एवंवदतिसावाक्यंतावत्तेवीरसत्तमाः ३२ नानाअर्थयुतंनानारत्नकांचननिर्मितम् ॥ अनेकशिखरंतस्यसभामंडपमाययुः ३३ उडुयसहस्राष्ट्रंगित
 स्थौकुरुद्वस्तुमंडपे ॥ वभंजमंडपंसदःसबलेनमहाबलः ३४ अंगणेतस्यखंडानिपतितानिसमंततः ॥ ततस्त्रयोपितेवीराष्ट्रंगिनंसमुपागताः ३५ युद्धावेशा
 रुणसुराःसैःन्यतेग्रसिष्णवः ॥ दृष्ट्वातत्कर्मतेषांतुसिंधुसेनाययौपुरः ३६ खड्गचर्मधनुर्बाणकुंतमुद्रधारिणी ॥ घंतुघंतुमहावेगांश्चतुरोवीरपुंगवान् ३७
 इत्युक्त्वाचतुरोहंतुमागतद्वैत्यसैनिकाः ॥ असंख्यताश्चतुर्भिस्तैर्युधुजुर्गतसंभ्रमाः ३८ हन्मिन्वांजहिमत्स्यचेत्यत्रकोलाहलोभवद् ॥ ततोभूतमुलंयु
 द्धंचतुर्भिदैर्यसेनया ३९ रजोधकारेशस्त्राणांप्रकाशेनावलोकयन् ॥ असंख्यताश्चतुर्भिस्तैर्युधुजुर्गतसंभ्रमाः ३८ हन्मिन्वांजहिमत्स्यचेत्यत्रकोलाहलोभवद् ॥ ततोभूतमुलंयु
 सुरोजसा ॥ गृहीत्वापादयोस्तेतादभ्रामयित्वापुनःपुनः ४१ नभोक्षिपन्महावीरास्तेभूमौशतधापतन् ॥ शरैस्त्रैश्चक्षैश्चपदेनकरघाततः ४२ ना
 शितासर्वसेनासादैतेयरणमंडले ॥ ततस्तेतद्दृंहंगत्वांसिंधुंपर्यंकमंस्थितं ४३ रणस्तंभंसमानिन्युधृतैर्वक्त्रैश्चपुवेगतः ॥ ततःसिंधुर्महास्रैःसचक्रयुद्धतैः
 सह ४४ व्यसृजत्पन्नगान्संभुजैर्वैष्टिस्त्रयः ॥ गरुडांस्त्रिचसहस्रांश्चगिणामोचिततक्षणाद् ४५ अग्न्यस्त्रेभोचितेनपर्जन्यास्त्रांश्चसोऽसृजद् ॥
 वाय्वस्त्रेभोचितेनपर्वतास्त्रचतेमृजन् ४६ ततस्तेमल्लयुद्धेनयोधयामासुरादराद् ॥ नंदीप्रातयामासमुकुटंदैत्यमस्तकाद् ४७ भृंगीतुताडयामा
 सपृष्ठदैत्यमहारुषा ॥ वीरभद्रोऽहोद्वार्योक्चेतस्यापश्यतः ४८ मृतराजोजघनैर्नलत्तयावैरभावतः ॥ दुर्गान्नेत्रिनीमैत्यैवनापश्यतंथाविधम् ४९ निंदं

तीतस्य कर्मणि पपालनिजमंदिरम् ॥ आवेशात्सिद्धैस्त्योपिवीरअद्रपदेग्रहीत् ५० मुष्टिनानंदिनंहवाशिखामाक्रम्यभृंगिणः ॥ अपातयद्भूमितलेभूतरा
जोमुमूर्छह ५१ मुकुटमस्तकेन्यस्यमुक्ताहारंगले तथा ॥ तुरंगवमारुह्यशेषानाहूयसैनैकान् ५२ हनिष्येद्यमूरेशमित्युक्त्वा युधेयुनः ॥ जगज्जसहसा
दैत्योर्गर्जयन्विदिशोदिशः ५३ गतेषुतेषुवीरेषु चतुर्षु गणनायकम् ॥ वदत्सुदैत्येनायासवर्षेणाशनं कृतम् ५४ जानोतः सिधुदैत्योपिरणभूमिगणेश्वर ॥
अल्पसेनाचैर्युक्तमौचैर्नभवाणवात् ५५ वयमेवहनिष्यामोनाह्नासितवविघ्नराट् ५६ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे द्वाविंशोत्तरशततमोऽध्यायः १२२
॥ कउवाच ॥ आगतंसिंधुमाकर्ण्यजटदपसमयूराट् ॥ नीलकंठसमारुह्ययौयुद्धाय सस्वरः १ चतुर्भिरायुधैः सर्वाभ्यासयन्विदिशोदिशः ॥ कल्पांतमेवस
दृशनादेनानादयन्नभः २ ददर्शपुनः सिंधुयुद्धाय कृतानिश्चयम् ॥ सोप्येनं समरे दृष्ट्वा पश्यति स्म पुनः पुनः ३ यथासिंहनागराजो गरुडं चाथवायुभृक् ॥ मधु
कैटभौयाथविष्णुं त्रिपुरोवाशिवापतिम् ॥ ४ ॥ शुभोवापिनिशुभोवाजगदंबां महाबलाम् ॥ ततोयुद्धं प्रकुर्वते नानाशस्त्रैः परस्परम् ५ जपाकुसुमसंका
शौदहौजातौ तदा तयोः ॥ ददाहृष्टीवीसाद्रिशस्त्रसंघट्टजोनलः ६ चक्रेपृथिवीसर्वासाब्धिद्वीपासपर्वता ॥ बाणमादाय सिंधुसन्वल्हणे निमग्नयच ॥
॥ ७ ॥ ससर्जदग्धुतं देवमयूरैर्जरांगणे ॥ सदहन्देवसेनां तां दशदिक्षु ससर्पह ॥ ८ ॥ ततः पारशमयूरेशो मेवास्त्रेण सुयोग्यच ॥ न्यक्षिपदैत्ये सैन्यां कपयन्
भुवनत्रयम् ९ अशमञ्चतौ बह्निर्जलधाराभिष्टुष्टिभिः ॥ प्रभूतेनाथतमसादिशो व्याप्ता दशापिच १० विशीर्णाः पर्वतास्ताभिः पतिता वृक्षसंचयाः ॥ अयं किं
प्रलयः प्राप्त इत्यशोचत्सदैत्यराट् ११ पवनोस्त्रेण तान्मेवांस्तदा सिंधुन्यवारयत् ॥ सवायुः कंपयामास गगनं चादिशो दश १२ ततो देवो मंत्रयत्सकमले नि
जहस्तके ॥ पर्वतास्त्रिणसहस्रास्तस्याजदैत्यपुंगवे १३ उन्मूलयत् द्रुमान्योमद्योतयच्च दिशो दश ॥ अगच्छदैत्ये सैन्यां प्राप्नुवत्सर्वतान् बहून् १४ असंख्या
तैर्गिरिवैश्वानरादिप्रथिवीतलं ॥ नस्थातुमवकाशो भून्नचंगुं तथापिच १५ पवनंकुठितं दृष्ट्वा पर्वतान् सर्वतोऽपिच ॥ वज्रास्त्रैरयामास ततो वज्राणि निर्ययुः ॥
१६ असंख्यतैश्च वज्रेष्वपर्वतां श्रूणितास्तदा ॥ ततोऽकुशमयूरेशो वज्रास्त्रेण न्यमंत्रयत् १७ ससर्जतेषु वज्रेषु चतुर्द्वमभूत्तदा ॥ तच्छब्देन चक्रे भूपाताला
निदिशेनभः १८ न्यपतद्ब्रजघातेन बह्निर्लोकान् ददाहसः ॥ परस्परं निरस्ता निवज्राण्यंतर्दधुस्तदा १९ ततो वदन् महादैत्यो मात्यान् प्रतिमहारुषा ॥ किमनेन
प्रयोगेण भस्मकुर्यान् क्षणदुसुम् २० शिवबालं शिवास्तन्यपानदंक्षं शिवोचितं ॥ इत्युक्त्वा भिद्वद्वैत्यो हंतुं तं सगुणेश्वरम् २१ दधारतं निरीक्ष्यैव मायां तदैत्य
पुंगवम् ॥ विराड् रूपो मयूरेशो बिभेद सहसानभः २२ चरणाक्रांतपातालः श्रोत्रव्याप्तादिगतरः ॥ सहस्रपादं सहस्रानिरीक्ष्य सहस्रनेत्रं च सहस्रशीर्षं २३ स्वरो
दसी व्याप्य च तिष्ठमानं सिंधुर्ममूर्छां थापतच्च भूमौ २४ आच्छादयंतं हस्तेन न्योमसर्वसुरेश्वरम् ॥ सावधानमनाः किंचित्सस्मारारविजं वरम् २५ ॥ सिंधुरुवा
च ॥ रविणा पूर्वमुक्ते हं वरदानेन महौजसा ॥ आच्छादयेद्योगगनमेकहस्तेने सुर २६ सते मुक्तिपदं सद्यो नैष्यते बहुकालतः ॥ अतो नेन रणेनालं यदभा

व्यंतद्वाविष्यति २७ पुनर्निरीक्ष्यमाणोसौहृदस्वकायंददर्शतम् ॥ षड्भुजंतुमयूरेशंपरंविस्मयमाययौ २८ ततोवरुह्यदेवशोमयूरेशःशिसंदिनः ॥ उपस्पृश्यज
 लंशुद्धंजजापपरमंतुम् २९ परशुमंत्रयामासमहोव्यासादिर्गतम् ॥ लक्ष्मीकुर्यरिपोर्नाभिमुधामन्त्रेणसंयुतम् ३० स्फोटयिन्नविब्रह्मांडक्रोधसंक्कलोचनः ॥
 ब्वालामालाकुलंतंसुमोचगिरिजासुतः ३१ समोच्यमानो गनंनदयन्विदिशोदिशः ॥ आसयन्महसाष्टध्वीसपर्वतवनाकराम् ३२ दृष्ट्वादृत्यःसमायांत
 परशुकालसन्निभम् ॥ शीघ्रंक्रेधनुर्वोरंशरयावद्वियोज्यते ३३ तावत्सविभिदेनाभिममृताभियुतलघु ॥ जमतेनिःस्तेतैस्योवाताहतदइवदुमः ३४
 पपातसहसामौवज्राहतइवाचलः ॥ प्रसार्यवक्रंरुधिरं वमन्प्राणाविसृज्यसः ३५ मयूरप्रतापेनमुक्तिप्राप्तुमुल्लंभाम् ॥ पश्यतां सर्वलोकानांतदद्भुत
 मिवाभवत् ३६ अवतेरुर्विमानानियुद्धंश्चुंस्थितानिह ॥ पपातपुष्पदृष्टिश्चशैर्मेघाजगजरे ३७ अशीशमद्रजोभौमं ववोवातःसुखावहः ॥ प्रसेह्य
 दिशःसर्वांगधर्वाभधुरंजगुः ३८ ननुतुःश्वाप्सरःसंधास्तुष्टुमुनिदेवताः ॥ षडानादयोविशमयूरेशंमुद्रायुताः ३९ ॥ सर्वैरुजुः ॥ परब्रह्मरूपविद्वानंद
 रूपंसदानंदरूपंसुरेशंपरेशम् ॥ गुणाब्धिगुणेशंगुणातीतमीशंमयूरेशमाधनताःस्मोनतास्मः ४० जगद्धैमंकरेकरेकरेमेकगुणानांपरकारणीनिर्विकल्प
 म् ॥ जगत्पालकंहारकंतरकंतंमयूरेशमाधनताःस्मोनताःस्मः ॥ ४१ ॥ महोदेवसूनुंमहोदित्यनाशंमहापूरुषंसर्वदाविघ्ननाशम् ॥ सदाभक्तपोषप
 रंज्ञानकोशंमयूरेशं ॥ ४२ ॥ अनादिगुणादिसुरादिशिवायामहातोषदंसर्वदासर्वत्रयम् ॥ सुरायैतंकंभुक्तिमुक्तिप्रदंतंमयूरेशं ४३ परंमायिनंमायिनाम
 प्यगम्यंसुनिध्ययमाकाशकल्पंजनेशम् ॥ असंख्यावतारंनिजाज्ञाननाशंमयूरेशमा ४४ अनेकक्रियाकारणंश्रुत्यगम्यत्रयीबाधितानेककर्मादिबीजम् ॥ क्रि
 यासिद्धिहेतुंसेन्द्रादिसिष्यंमयूरेशं ४५ महाकालरूपंनिमेषादिरूपंकलाकल्परूपंसदागम्यरूपम् ॥ जनज्ञानहेतुंणंसिद्धिदंतंमयूरेशं ४६ महेशादिदेवैःसदासे
 व्यपादंसदारक्षकयोगिनांचिस्वरूपम् ॥ सदाकामरूपंरुपांभोनिधितंमयूरेशं ४७ सदाभक्तानांत्वंप्रभसपरमानंदसुखदोयतस्वंलोकानांपरमकरुणामाशु
 तनुषे ॥ षड्भूषाविंगंमुस्वरसदानाशयविभोततोमुक्तिःश्लाघ्यातवजनेनोतंतसुखदात् ४८ किमस्माभिःस्तोत्रंगजवदनेनतश्चयमतुलंविधातुंवास्म्यगुण
 निधिरसिप्रमजगताम् ॥ नचास्माकंशक्तिस्तवगुणगणवर्णितुमहोत्तवदीयोयंवारंगानिधिरिवजगत्सर्जनविधिः ४९ ॥ कउवाच ॥ एवंस्तुत्यापुनस्तेमुप्रार्थ
 यामासुरादात् ॥ यदुक्तेमयूरेशतत्कृतं परमं वचः ५० सर्वेषांसुरसंवानामवध्योयंहतोसुरः ॥ ततोगात्पावर्ततत्रजहृषेचालिलिगतम् ५१ शिवोपि
 प्रययौतत्रसमालिङ्गयतमब्रवीत् ॥ सग्यकृतंत्वयावत्सत्रैलोक्यहर्षभिर्भरम् ५२ सिधोर्वेधःसर्वसुरैसाध्याधोनचतेभ्रमः ॥ पराक्रमवतःसर्वलोकरक्षारतस्य
 च ५३ चतुर्वेदानिरूप्यस्यसर्वविद्यानिधेरपि ॥ एवमुक्त्वागतास्तेतुसर्वैस्वस्थानामाहताः ५४ मयूरेशंनमस्कृत्यततोदेवाब्रुवंश्चतम् ॥ इदंयःपठतेस्तोत्रं
 सकामान्लभतेखिलान् ५५ सहस्रावर्तनात्काशगृहस्थंभोवयेज्जनम् ॥ अयुतावर्तनाचमन्योसाध्यंयत्साधयेत्क्षणात् ५६ सर्वत्रजयमाप्नोतिश्रियंपरमदुर्ल

भाम् ॥ पुत्रवानधनवाश्चैवशतामासिलंनयेत् ५७ ॥ कउवाच ॥ एवमुक्त्वाहनुज्ञाताःसांक्षित्युक्त्वाययुःसुराः ॥ मयूशेगणैर्युक्तैःस्वधामप्रत्यपद्यत् ५८
इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखण्डे त्रयोविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः १२३ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ कउवाच ॥ पतिते सिद्धे दैत्ये तु हतशेषारणे स्थिताः ॥ आयुर्गण्डकीयाव
चावर्त्तयित्वा युताः १ उग्रादुर्गचक्रपाणि रतिष्ठान्विह्वलाष्टशम् ॥ तावत्तेषां दुष्टाश्चिह्नं बभूव विविधं तदा २ उदकशिराः प्रमुष्वापकश्चित्तत्राशुभावहः ॥ जानु
नोर्मस्तकं न्यस्य तस्थौ तूष्णीं चलन्निव ३ हनौ पाणितलं न्यस्य तस्थौ काचिन्मुदं विना ॥ एतस्मिन्नेतरे दूताय मदूता इवाययुः ४ अतिम्लानमुखानां नानाद्रुव
नमूकतांगताः ॥ पृष्टस्ते प्राहुरपेक्षतांतरं भूगमत् ५ ॥ दूता ऊचुः ॥ असंख्यातान् महावीरान् हवामि शुद्धैर्वागतः ॥ बालान् स्मान् परित्यज्य ते न हीनारूढा महे ६
निरीक्ष्य देवान्निहतान् क्रुद्धो ग्राहिरिज सुतः ॥ अस्त्रैश्चाणि संवार्य मुमोच परशुं शितम् ७ तेन सिंधुर्धृतस्तत्र पतितो धरणीतले ॥ मुमुक्षुस्तत्र सर्वे पितृदया
नागराश्च ९ श्रुत्वा वार्त्ता दूतमुखान् हृदुःसर्व एवते ॥ विललापाय दुर्गसाजधान शिर उक्कटम् ९ मुक्ते शामुहूर्ध्वं निघ्नती गतभूषणा ॥ उग्राच जननीचा
स्य चक्रपाणिः पिता तदा १० पौराश्चरुदुस्तत्र निघ्नतः पाणिना मुखम् ॥ अवनौ शिरास्फाल्य लुलुधौ रानि स्वनाः ११ कश्चिद्बलिन विक्षेपमुखे शिरसि दुःखि
तः ॥ हस्तपृष्ठदंशान्यास्ताभ्यां भूमिमथाहनत् १२ अशपत्न गिरिजा पुत्रास्त्रिषोऽभं क्त्वा कंगुलीः ॥ उग्रावाच ॥ नाना यैस्ते पसासूर्य तुष्टयान् त्यास्तु त्वालं
घनैः सर्वदौनैः ॥ प्रातः कालान् महत्स्वं कथंचिच्छूरो मार्गेन केन तोसिरे स्वम् १३ त्रिलोकनायकेनाहं क्षाध्यात्रै लोके यमं हले ॥ शपिष्यंति च मालेका हतभाग्या मि
सांप्रतम् १४ जितः कृतांतपूर्वैते कथं तेन समागमः ॥ प्राप्तस्त्वया कथं पुत्रनजितः पुनरेवमः १५ सकामो गिरिजा पुत्रस्त्वयि याते दिवं सुत ॥ मामपृच्छा कथं या
तः स्वर्गलोके मुखं सावहम् १६ दुःखितायां मयि सुत कथं संतोषमप्यसि ॥ गर्जितैर्नैव जीमूतस्त्वयि गर्जति पुत्रक १७ निःशब्दः स कथं पुत्रपतितस्त्वं रणंगणे ॥
दुर्गोवाच ॥ देहैक्यं कृतवाग्धातादं पत्योर्वेददर्शनात् १८ प्रापैक्यं न कृतं तस्मात् ब्रह्मणा मूढबुद्धिना ॥ नाहं शर्चा च सा विप्रसौ आगममदगर्विता १९ गणया
मिन चान्याश्च सा कथं विधवाभवम् ॥ स्वहस्तेन च कस्तूरी चंदनं च यदा भवात् २० चैति स्म तदां गानि शीतलानि ममाभवन् ॥ इदानीं दृष्टमानानि शोकेन तानि नि
र्वप २१ नभस्य सि पूर्वत्वं मद्भिना विषमप्यपि ॥ सकथं मां विना स्वर्गसुखं भोभ्यसितादृशम् २२ अपराधं विनाभ्युत्थेन दासीना भवंति हि ॥ साधवः समशीला
श्च तत्कथं मामुपेक्षते २३ उपाधिरहितं प्रेमकृतं नानाविधं युग ॥ अनिर्वाच्यं कथं कथं कथातत्र तोसि सुरांतक २४ ॥ कउवाच ॥ तपोद्विद्वज्ज्ञानवृद्धाः प्राबुधवन्निष्ठ
वचः ॥ नरोदंनं प्रशंसति धर्मशास्त्रविदो जनाः २५ सृष्टुमुहृदाभ्यां प्रेतस्य तत्पते ह्रुवम् ॥ तस्मात्तस्य हि तं न्यस्यात्तत्कर्तव्यं दयावता २६ विचार्यमाणे तस्या
पिमोक्षोदायि कृपावता ॥ निर्गुणेन चिदानंदयनेन ब्रह्मरूपिणा २७ दयापरवशाज्जन्म विभ्रतालोकं शंकता ॥ मयूशेन संश्रामेनि घ्नता संमुखं च तम् २८ आत्मनो
नैव मरणं नोत्पत्तिः कापि विद्यते ॥ अनादि त्वा विगुणत्वा नित्यत्वा ब्रह्मेदं निश्चयात् २९ स्वायं हिरोदं जंतुर्हितं प्रेतस्य न हेतुः ॥ असंख्यभारवाट् देवीनां संहते यथा ३०

प्रेतस्य शेषः कमठो वराहो सौधराधरः ॥ इत्युक्त्वा तैतदाशोकं विजहृद्ववाक्यतः ३१ उग्राचक्रपाणिश्च दुर्गचसिभिः सह ॥ नागराश्चापिशोचंतो ययुः संग्राममंडलम् ३२ ददृशुः सर्वैः सिंधुवीज्यमानरणांगे ॥ पतितवक्त्रकमलं व्यादाय सितलोचनम् ३३ असृक्ष्वंतं दुर्गंधं पाक्षिशयापदसंकुलम् ॥ उपविष्टास्तु पुरितः शोचंतो अशुः स्विताः ३४ अकेकुत्वा शिरस्तस्य दुर्गशोचतस्वस्वना ॥ पादसंवाहनं नाथहस्ताभ्यां पूर्वमाचरम् ३५ जनमध्ये न तच्छक्यमुत्तिष्ठप्राणनायक ॥ शत्रौ जीवति निद्रां त्वंकथं वीराधिगच्छसि ३६ तन्मुखे स्थापयित्वा स्य हाहाकारं च साकरोत् ॥ न्यषेधं नृद्विज्ञास्तां तत उग्राब्रवीद्वचः ३७ चक्रपाणिः पिता चास्य क्षालयंतौ शोचतम् ॥ उत्तिष्ठ वत्स किं जेषे शेषे रिपुगणे सति ३८ वज्रीवज्राहत इव पतितो धरणीतले ॥ इदानीं बालयुद्धे त्वंकथं निपतितो भुवि ३९ जितः कृतांतो अक्षुपात्तदंशं कथमागतः ॥ किंचिद्वाक्यं वद विभो तद्दद्यां नंदकारकम् ४० यस्य शब्देन त्रैलोक्यं कंपते स्म पुरानव ॥ कथं स्ववचनं नाद्यदसे मंदविक्रम ४१ नावाभ्यामपराद्धं ते नैमौ न त्वमाश्रितः ॥ न भाषे रोगवशात्सेनां शेषसमन्वितः ४२ कथं विह्वलतां यातः कामं योजितवानरुचा ॥ ततो विज्ञांश्च हृद्वाश्च नानादृष्टांतदर्शनैः ४३ समादध्युः प्ररुदतो मृतानुमरणं न हि ॥ रामो दाशरथिः किं तु लोकांतरगतो न हि ४४ विक्रमेण रिपून् जिज्वागतः किं न रघूत्तमः ॥ अन्ये पि शतशो मूपास्त्वत्कृते मरणं गताः ॥ कीर्तिना विधांकृत्वा स्वर्गस्थाः सुखमश्नुते ४५ ॥ कउवाच ॥ ततस्ते संस्मृतिचक्रुर्विल्वचंदनदारुभिः ॥ दुर्गां सहैव संयाता पातिव्रत्यगुणां चिता ४६ ततो ययौ मयूरं शं चक्रपाणिः सनागरः ॥ नमस्कृत्य प्रतुष्टावद्वज्रं जलिपुटः शनैः ४७ राजोवाच ॥ निर्गुणस्त्वं परमात्मसिचराचरगतिर्विभो ॥ त्रयीगम्यो गुणाध्यक्षो विरजो विश्वनायकः ४८ तवैव मायया देवामोहितास्त्वां न ते विदुः ॥ अहं हं न्योनागरिका धन्यास्त्वदर्शनार्थिना ४९ कउवाच ॥ एवं तेन स्तुतो देवः करुणाब्धिर्मयूराद् ॥ उवाच परमप्रीतः सर्वशास्त्रार्थतत्त्वविव ॥ ॥ वरं वरय मत्तस्त्वं चक्रपाणे हतार्थक ५० राजोवाच ॥ यदि तुष्टेः सिद्धेशयः सिद्धेशयः सिद्धेशयः ५१ ॥ कउवाच ॥ एवमाकर्ण्य तद्वाक्यं बर्हिणं समारुहत् ॥ ययौ सनगरं पश्चात्त्रयंबको गिरिजायुतः ५२ अग्रतस्ते गणाः सर्वे मुनयो हर्षनिर्भराः ॥ वाद्यस्तु सर्ववाद्येषु युग्युक्ते गंडको पुरीम् ५३ नानाध्वजपताकाभिधुतां संसिक्तपद्मतिम् ५४ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे चतुर्विंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ५२४ ॥ कउवाच ॥ समासं वारयामास चक्रपाणिः पुरोगतः ॥ पराध्वार्य स्तरणैर्वक्षैः पताकाध्वजचामरैः ५ नानारत्नेषु दुर्गिषु भूमिस्तं भगतेषु च ॥ अनंतो दृश्यते यत्र संक्रांतप्रतिमो नरः २ ददर्शनं गिरिदेवो नानाध्वजविराजिताम् ॥ प्रासादशिखारूढाः पश्यंति स्मासुरस्त्रियः ३ ततो मुक्ताः सुरास्ते तं संमुखं चक्रपाणिना ॥ आययुर्मधवः शक्रो नल एल विलोपि च ४ मरुद्भविः शशी चान्ये वाद्यवोषेण सत्वरं ॥ स्वस्ववाहाः समुत्तरीयप्रणेभ्यः सर्वैः पतंगैः ५ आलिङ्गि गुर्मयूरे देवाः पौराश्च सादरम् ॥ माधवश्च मयूरेशं दृष्ट्वा हर्षं समन्वितः ६ प्रशंसन्तुः सिंधुवधात्सर्वैर्हयैः दयः सुराः ॥ देवा ऊचुः ॥ आक्रांतं विष्टपे येन सह तः क्षणमात्रतः ७ दत्तानि स्वपदान्याशुने दृग्दृष्टो न वा श्रुतः ॥ अत्रैवैष्येण वाज्ञैः वाशाकाः सौराश्च तेऽप्यमुम् ८ तत्तद्गुणैर्निरीक्ष्यैव पुपूजुः परया

मुदा ॥ मयूरेशजयस्वेति श्रुत्वा वाचमुविस्मिताः ९ बालकाश्चसुसंपन्नामुग्धाः प्रौढाश्चयोषितः ॥ पुपूजुर्मनसा देवदृष्टाश्चतरुणास्तदा १० चक्र
पाणिद्वन्द्वेवो मध्ये सिंहासने शुभे ११ उपविष्टो मयूरेशो विबुधाश्च समन्ततः ॥ मुनयश्च गणाः सर्वे सप्तकोटि मितासुने १२ तुनुवुर्बोदिनः सर्वे धन्या देवा
नृपास्तथा ॥ नष्टुः आप्सरः संधाजयुस्तेनारदादयः १३ चक्रपाणिस्ततः सर्वान्सिंस्पूज्य विधिवत्तदा ॥ उवाच च स भामध्ये धन्यमेजन्मकमच १४ इंद्रादयो लोक
पालाः समितौ यस्य मे धुना ॥ शतजन्माजितैः पुण्यैर्मयूरेशो निर्गक्षितः १५ ॥ कउवाच ॥ इंद्रो दृष्ट्वा मयूरेशं प्रथमं पूजितं रूपा ॥ अब्रवीत्सहसा भ्रांतो
मायया जगदीशितुः १६ ॥ शक्र उवाच ॥ चतुर्मुखोऽपि लक्ष्मणो जगदुत्पत्तिकारकः ॥ मृढोऽसि चक्रपाणे त्वमभिरक्ष्य प्रपूजनात् १७ अस्मान् धिक्कृत्य
नमो हातूपूजितो बालकस्त्वया ॥ जनकं सर्वलोकानां त्यज्य संहारकारकम् १८ त्रैलोक्यजननीं बांस्तृप्तिस्थितं तकारिणीं ॥ रवित्रैलोक्यनेतारं त्रयं कर्म प्रवर्त्त
कम् १९ हित्वा संपूजितो बालो नंदं सम्यक्कृतं त्वया २० ॥ कउवाच ॥ एवंप्रवृत्तिर्देवेन्द्र चक्रपाणिस्तदा ब्रवीत् ॥ स्त्रास्मूयान् कुबेराञ्च शक्राञ्च मरुतो न
लात् २१ दृष्ट्वा पराक्रमोतीव सिंधुदृत्य विनाशनात् ॥ मोक्षात्सर्वसुराणां च कारागारात् गुणेश्वरः २२ यो वतीर्णो भुवो आरंहद्गुं शिवनिवेशने ॥ परमात्मानं त
शक्तिर्नानादित्यविभंजनः २३ ॥ कउवाच ॥ एवंप्रवृत्तिस्मिन् श्रुतः शब्दः सुरैर्महान् ॥ मूर्छिताः पतिताः केचिद्ब्रह्मांडरफोदशंकया २४ चक्रपथ
रणी सत्त्वान् प्राज्ञायती किंचन ॥ कोटि सूर्यप्रकाशेन सहसा च्छादितं जगत् २५ ततस्तैस्त्रिदशैस्त्रदृष्टो देवो तिसुंदरः ॥ नाना लंकारसंयुक्तो दशबाहुर्गजाननः २६
एवं दृष्ट्वा स्वरूपं ते विस्मिताः क्षिदृशास्तदा ॥ पुनस्तमेव ददृशुः पंचरूपिणं भूषणं २७ पद्मासनगतं मध्ये वक्रतुंडं शिखं पुनः ॥ आग्नेय्या नैऋते सूर्यपावती मारुते
पिच २८ नारायणं तथैवाशनेततोऽश्रममिताः सुराः ॥ ततस्ते शुश्रुवुर्व्योमवाणीं भ्रमनिवारिकाम् २९ आराध्यै सं सर्वजनैको जातः संपंचथा ॥ अनादिनिघ
ने देवो जगद्वापी गजाननः ३० अयमेव सदा पूज्यः सर्वविघ्नविनाशनः ॥ देवैर्भक्त्युद्भूतैश्चैश्चानां गैरक्षाभिश्च ३१ एतस्मिन् पूजिते पंचपूजनं च भविष्यति ॥
न बुद्धिभेदं तनुयादेतस्मिन्नकायसा ३२ ॥ कउवाच ॥ श्रुत्वा वंते मयूरेशं शुभादं दं विराजितम् ॥ ददृशुर्बुद्धिमुत्थास्ते आद्यमोकाररूपिणम् ३३ ततः
प्रबुद्धास्ते देवास्त्यक्त्वा आर्तिं स्मरं च तम् ॥ पुपूजुर्जयशब्दैस्तं सतीत्यार्तिमिणं विभुम् ३४ ततः पुनर्जे हर्षेण चक्रपाणिगुणेश्वरम् ॥ पंचाद्युतैः शुद्धजलैर्दिव्यवस्त्रै
श्च भूषणैः ३५ पुण्यैर्धूपैश्च दीपैश्च नैवेद्यैर्विविधैरपि ॥ फलतांबूलनिचयैर्दक्षिणाभिरनेकशः ३६ नीराजैर्नम्रपुष्पैर्नतिभिः स्तुतिभिस्तदा ॥ तथैव पूज
यामास भक्त्या सर्वसुरानपि ३७ उवाच तान् नृपवरो धन्यो हंच प्रपूजनात् ॥ यतो नैतादृशः क्वापि जातः सर्वसमागमः ३८ ततस्तत्राब्रवीत् दृष्टो नारदश्च तुरा
ननम् ॥ ॥ नारद उवाच ॥ सिद्धिबुद्धि विवाहार्थं माज्ञया तेऽजसंभव ३९ शिवं शिवां च विज्ञाप्य निश्चयः प्राड्भयाकृतः ॥ मयूरेशाय सम्यक्ते दातव्ये
बहुलक्षणे ४० ततः सर्वे सुरा देवं ब्रह्माणं मन्यथा तुराः ॥ प्रत्येकं ते अयाचंत मम देही तिसादरम् ४१ ततो ब्रह्मा तयोर्हं स्ते मालां दत्त्वा ब्रवीदिदम् ॥ ॥ कउवा

च ॥ त्रयस्त्रिंशत्कोटिसुरेष्वेकोयोभासतेहृदि ॥ ४२ ॥ तमेवष्टणुतंदेव्यौमालाभ्यामरसमक्षतः ॥ लयक्वासर्वान्सुरास्तेतुसिद्धिबुद्धिउभेअपि ॥
 ४३ मयूरेशगलेमालेनिक्षिपेतामुदातदा ॥ विमनस्कास्ततोदेवाअसृजन्त्वासरुतन् ४४ ताभ्यांजानुगताभ्यांतुशुशुभेसमयूरारूढ ॥ ब्रह्मायथाविधित
 योर्विवाहमकरोत्तदा ४५ उवाचचसआमधेमयालब्धंहृदिस्थितम् ॥ न्यवेदयतंदेवेशंमयूरेशंविधानतः ४६ अद्ययवन्मयैवैपालितेबहुयतनतः ॥
 इदानीतिमयादत्तेरक्षस्वबहुयतनतः ४७ ततईन्द्रादयोदेवामयूरेशंभ्याजिज्ञापुः ॥ तवप्रसादादेवेशमुक्ताःकारागृहात्ततः ४८ ततःसिधुर्गतोभाक्षस्वस्थानंकृपया
 तव ॥ यास्यामोदेहनुज्ञानोमुनिभिर्गौतमादिभिः ४९ ॥ कउवाच ॥ ददावाज्ञामयूरेशोयातुकामान्मुदातदा ॥ पार्वतीचस्तुषेचोभ्रेस्वांकमारोप्यसाद
 रं ५० मयूरेशचपरमहर्षमापशिवाञ्चिता ॥ ददौदानान्येकानिवासांस्याभरणानिच ५१ यइदंशृणुयान्मयूरेशोविवाहंचवधंशुभम् ॥ सिधोर्जयंगणेशस्य
 सर्वकामाह्वेभ्रः ५२ इतिश्रीगणेशपुराणेउत्तरखंडेपंचविंशोत्तरशततमोऽध्यायः १२५ ॥ कउवाच ॥ सिद्धेविवाहेचततोमयूरेशःशिखंडिनम् ॥ आरुह्यसह
 सांगंतुनगरीस्वामियेषसः १ स्वस्ववाहनमारूढाग्रीवाणास्तत्क्षणेनच ॥ यातिस्मपुस्तस्तस्यमुनयःशृष्टतोययुः २ अन्वयुनगराःसर्वैस्त्रियश्चबालकानिच ॥
 जानंदद्युक्तानगरात्सहसाचक्रपाणिना ३ वाद्यत्सुसर्ववाद्येषुनष्टुत्थाप्सरोगणाः ॥ रणभूमिंभगतोयावन्मयूरेशोखिलैर्धृतः ४ तावत्स्कंदादयोवीराःप्रार्थयां
 चक्रिरेविभुं ॥ वीराऊचुः ॥ सेनाचरदैत्यगणैर्निहतायुद्धसंभ्रमाद् ५ उत्तस्थुःसर्वैस्त्वैत्कटाक्षाप्रतोक्षिताः ॥ तान्दृष्ट्वाजीवितास्तेनसेर्वेदेवाश्चनगराः ६
 विस्मयंपरंप्राप्ताःसाधुसाव्युवंचुस्तदा ॥ ततोयोजनमात्रंचदत्त्वामार्गमवस्थितः ७ देवोब्रवीच्चक्रपाणिंमूर्ध्निदत्त्वाकरंशुभम् ॥ आलिङ्गयदशदोदंडैःशत्रुप
 क्षमयंकैः ८ ॥ देवउवाच ॥ त्वंयाहिगंडकीशीघ्रंनार्गैर्ममवाक्यतः ॥ कउवाच ॥ एवमाकर्ण्यैतद्वाक्यंमुमोचाश्रूणिस्त्वरम् ९ नागराश्चप्रणम्योच्चैरुचुर्वा
 क्यंशुचान्विताः ॥ यत्रयासिनयास्मांस्त्वमन्नयत्कुंचाहसि १० नागतस्यात्सर्वमेवतदादुःखंनोभवेत् ॥ एवमुक्त्वानमस्कृत्यययुःसर्वतदज्ञया ११ चक्र
 पाणिरपितदानमस्कृत्यययौपुरः ॥ वर्णयंतोगुणगणांस्तदीयानद्भुतान्बहून् १२ क्षणेननगरींप्राप्यचक्रपाण्यनुमोदिताः ॥ नागराःस्वगृहंप्राप्ताश्चक्रपाणिर्नि
 जालयं १३ पंचानामपिदेवानांप्रासादानप्यकारयत् ॥ पंचायतंनमूतिवस्थापयामासतेषुच १४ प्रत्यहंपूजयामासभक्तिभावसमन्वितः ॥ मयूरेशपुरी
 प्राप्नोमयूरेशोपितत्क्षणात् १५ आश्चर्यंपरमंप्राप्तागणाःसर्वैर्निरीक्षयत् ॥ यस्यांरत्नमयास्तंभाभितयोष्टपदान्विताः १६ एकोनादृश्यतेतत्रासंख्यातजनसं
 युतः ॥ प्रविश्यसमभारम्याब्रह्मादीनुपवेश्यच १७ मध्येविवेशचतोलोकयत्सर्वतःस्वयं ॥ ददर्शपूर्वभागेसमन्मथंगति संयुतं १८ देवीमार्जानाम्नीतोलोके
 ख्यातांसुखप्रदां ॥ दक्षिणस्यांदिशितदालोकयत्पार्वतीशिवौ १९ तत्पुरोविरजोदेवीभक्तकामप्रपूरिकां ॥ पश्चिमायांदिशिततोवाराहंधरणीयुतं २० आश्रयां
 नामदेवींचसर्वविघ्नहरांशुभां ॥ उत्तरस्यांदिशितदाश्रीहस्तिमलोकयत् २१ मुक्तादेवींचविख्यातांसर्वमुक्तिप्रदांततः ॥ त्रयस्त्रिंशत्कोटिसुराःस्थितास्तद्दर्शने

च्छया २२ आद्रुद्धमतिपद्मिस्त्वात्म्यचर्यगजाननं ॥ गत्वातुपूर्वदिग्भागमार्जरीपूजयेत्ततः २३ दत्त्वादानानि विप्रेभ्यः स्मृत्वा ध्यात्वा गजाननं ॥ मौ
नेत्रं तं समास्थाय न श्रुत्वा पादजघ्नि २४ कृमिकीटपतंगादीन्निहितैस्त्रयः शुचिः ॥ पुनः स्नात्वा समभ्यर्चयेद्देवगजाननं २५ पूर्ववद्वितियिह्निदतीये च त
तक्रमत् ॥ तथैव दक्षिणद्वारि विरजोद्वितये हनि २६ द्वतीये पाश्चिमद्वारि तथैवाश्रय संज्ञितौ ॥ नत्वा च ये द्वे तु र्थां तु तद्दुर्गतो नः २७ मुक्तादेर्वीसमभ्यर्चय मयूरे
शं च तद्दिने ॥ पूजा महोत्सवं कुर्याद्वात्रौ जागरणं च यत्र २८ एवं यः कुरुते भक्त्या द्वााराणि चोपवासतः ॥ सप्तर्षिभ्यो नमः शशप्रासादतः २९ चतुर्थ्या
मेव च त्वारिशक्तो द्वााराणि पूर्ववत् ॥ आद्यं तमज्जनो देव दर्शनं च को वियः ३० तस्य सद्यः फलं दद्यात्पारितुष्टो गजाननः ॥ तस्माच्छुद्धप्रतिपदमारभ्य ब्रह्मचर्य
वान् ३१ ततश्चतुर्थ्यामुषसि स्नानं कृत्वा विधानतः ॥ नित्यं संपाद्य विधिवन्मयूरेशं समर्चयेत् ३२ प्रदक्षिणानमस्कारान्कुर्यदेवैकाविंशतिं ॥ पूर्वद्वारे नम
स्कृत्य मार्जरीं त्वरयान्वितः ३३ एवं शिवावाश्रयांच मुक्तादेर्वीनमेत्सगम् ॥ प्रारभेद्दिनशेषे तु मयूरेशं वरपूजनम् ३४ षोडशैरुपचारैस्तु पूजयेत्सुसमाहितः ॥
रात्रौ जागरणं कुर्याद्ब्रीहती वादित्रानि स्वनैः ३५ प्रभाते विमले स्नात्वा पुनर्देवं समर्चयेत् ॥ ब्राह्मणैः सह कुर्वीत पारणं स्वस्य शक्तिः ३६ तेभ्यो दद्याद्द्विरण्यं च वासो
धान्यं गवादि कम् ॥ एवं यः कुरुते मत्स्योद्दामाध्यमपि साधयेत् ३७ पुत्रपौत्रपुत्रो भोगान्मुक्त्वा च तैव्रजे दिवम् ॥ इंद्रादयो लोकपालाः पूजयिष्यन्ति तनम् ३८
सेवते पादकमलं तस्य या अष्टनायिकाः ॥ अंशस्तुलभते दृष्टिं मुक्तावाचं लेह्यम् ३९ वधिरः श्रुतिमाप्नोति पंशुश्च वरणावपि ॥ आर्यैर्धौलभते आर्या विद्यार्थी
लभते मतिम् ४० एतदेव फलं प्रोक्तं द्वारेषु चोपवासतः ॥ ततः कदाचिद्देवेशो मयूरेशोऽखिलान् सुरान् ४१ उवाच श्लक्ष्णया वाचा हरिब्रह्मशिवादिकान् ॥
मयूरेश उवाच ॥ यदर्थमवतीर्णो हंतं त्कार्येनः कृतं सुराः ४२ निहातवहवै दैत्याभूभारश्च कृतो लघुः ॥ सिंघोः काराग्रहास्तर्षेभ्यो चित्ताजमृतांधसः ४३
स्वाहा स्वधावषट्काराभविष्यति यथापुरा ॥ भवता माज्ञया देवाया र्ये स्वंधायमां प्रतम् ४४ एवमाकर्ण्य तद्वाक्यं देवाः सर्वे शुचान्विताः ॥ त्यजंतो भ्रूणि स
प्रोक्षुः परस्परमुखे क्षणाः ४५ अस्मांस्त्यक्त्वा मयूरेशं क्षिणांतुं समीहसे ॥ कथं स्नेहं परिगृह्य नैष्ठुं परमंगतः ४६ ततस्तत्पार्वती श्रुत्वा सहसा शोककषिता
॥ पपात मूर्छिता भूमौ मुहूर्तं दिवदृक्क्षमा ४७ ॥ पार्वत्युवाच ॥ दीननाथ दयासिंघोसिंघुदय विमर्दन ॥ क्रयास्यसि जगन्नाथ हि त्वा मां जननी तव ४८
न स्यात्संयति मम प्राणास्त्वयि योति सुरेश्वर ॥ देव उवाच ॥ द्वापरे पुनरेवाहं यास्ये स्वत्पुत्रतां शुभे ४९ नमिष्यावचनं मे स्यान्न चित्तांकुतमर्हसि ॥ ममा
पि दुःखमलं विविगोचतव जायते ५० नैकत्रसर्वदामातः सुहृदां वसतिर्भवेत् ॥ सिंदूरो नाम देवयोपि भविष्यति सुदारुणः ५१ अवध्याः सर्वदेवानां तदा हं स्यांत
वार्त्तिकः ॥ रम्यतामत्र स्तवाग्रं स्थास्यामि शिवं नदिनि ५२ ततः षडाननः प्राहनय मां यत्र यास्यसि ॥ बालकैः कृपणे दीने नौ दासि न्यं हि युज्यते ५३ ॥ देव उवा
च ॥ न चित्तांकुहबंधोऽवमत्राया स्यान्मयहंपुनः ॥ भवतो न विविगोमे सवती यामिणः खलु ५४ तस्मै ददौ मयूरं तं मयूरेशः स्वबंधवे ॥ मयूरश्च जइत्येव नाम चक्रे

स्यतरक्षणात् ५५ आहोहमयूतंरंस्कंदोबोधोराज्ञया ॥ तस्मिन्नेवक्षणेदेवैतदधेसमयूराट् ५६ तस्मिन्नंतहिंतेकेशाअपश्यन्हृदिंतसदा ॥ ततोब्रह्मा
 वालुकाभिःकृत्वाभूतिगजाननी ५७ स्थापयामासविधिवत्प्रासादंमुनोहरे ॥ पुपुजुःसर्वलोकास्तमुपचारैर्यथाविधि ५८ वसिष्ठाद्यामुनिगणाःसमुत्र
 ह्रकमंडलौ ॥ सर्वेनित्यविधिं कृत्वाययुर्मूर्तिं सुशोभनीं ५९ उपोष्यकैचिद्विदुर्द्वाराणिधामलब्धये ॥ भ्रातृत्वानत्वामयूरेशंधावमानास्तथापरे ६० ऊचुः
 परस्परं देवानुनयोपिमुदातदा ॥ नैतादृशं पुण्यक्षेत्रंयत्र देवः स्थितः स्वयम् ६१ मयूरोशोविघ्नहरो भक्तानां कामपूरकः ॥ पूजयिष्वैवमुक्त्वा तु जगमुत्तेस्वस्व
 माश्रमम् ६२ ब्रह्मादयः सुराः स्वस्वंपदमभ्यागमन्तदा ॥ शंकरः सपरीवारः कैलासमगमन्मुदा ६३ स्वधास्वाहावषट्कारैरिन्द्राद्यामुमुदस्तदा ॥ कउवाच ॥
 एवं ते सर्वमाख्यातं त्रेतायुगकृतं मुने ६४ मयूरेशस्य चरितं श्रवणात्सर्वकामदम् ॥ धन्यं यज्ञस्य मायुष्यं सर्वपापहर्न्तृणाम् ६५ पुत्रदं धनदं विद्याप्रदं दुःखानि वार
 णम् ॥ आधिग्याधिहं कुष्ठदुष्टो गदिनाशनम् ६६ पठतां शृण्वतां पुंसां मुक्तिमुक्तिप्रदं शुभम् ॥ विजयश्रीप्रदं नृणां क्षत्रियाणां विशामपि ६७ शूद्राणामपि सर्वे
 षां श्रीप्रदं पुष्टिवर्धनम् ॥ यद्यत्ते परिपृष्टं मे तत्ते कथितं मुने ६८ गजाननस्य चरितं पुनः श्रोष्यसि मन्मुखात् ॥ ६९ ॥ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे षड्विंश
 त्पुच्छशततमोऽध्यायः १२६ ॥ व्यास उवाच ॥ चतुराननं देवेश गुणेश चरितं शुभम् ॥ कथितं विस्तराद्देवनाहं तस्मिन्तच्छ्रुत्वात् १ सुययातु विरक्तः स्यान्न
 कथाश्रवणात्नरः ॥ त्रेतायुगकथासर्वगुणेशस्य श्रुता मया २ गजाननेति नामास्यद्वापरे तु कुतो भवत् ॥ मूषकोवाहनं चास्य कथं यातो महाविभो ३ कृपया सं
 शयममुं छिधि त्वं कमलासन ॥ कउवाच ॥ सम्यक्पृष्टं वयावत्सममचित्तगतं मुने ४ यतः श्रोता च वक्ता च पृच्छकः सिद्धिमाप्नुयात् ॥ तां कथां कथयिष्यामि
 विनायककृतां मुने ५ द्वापरे यत्कृतं तेन चरितं शृणु सांप्रतम् ॥ यथा गजाननो देवो रत्नवर्णश्चतुर्भुजः ६ गजाननश्चाखुवाहस्तस्त्वं कथयामि ते ॥ कदाचिद्ब्रह्म
 वनं यातः शंभुर्येदच्छया ७ उत्थापयामास तदा प्रसुप्तं कमलासनम् ॥ स उत्थितो महाजुं भांचकार क्रोधसंयुतः ८ तत एको महाघोरः पुरुषः समपद्यत ॥ स च
 क्रेमहाघोरं शब्दं सर्वभयंकरम् ९ चक्रे पृष्ट्वा विवर्तितं न सांख्यिद्विपासपर्वता ॥ दिक्पालाश्चक्रिताः सर्वशेषः क्षुब्धोऽसृजद्विषम् १० त्रिशीर्णागिरयः सर्वे भूतान्याकुल
 तांययुः ॥ कल्पांत इव तत्रासीन्नैलोक्यवासिनां नृणाम् ११ ब्रह्मांडं मस्ते केनासौ स्फोटयन्निव तस्थिवात् ॥ यदेहत आरुग्धो व्यानशे भुवनत्रयम् १२ जपा
 कुसुमदेहस्य प्रभयारुणितादिशः ॥ अयं किमद नो जातो द्वितीयो ब्रह्मासंभवः १३ कामस्तु लज्जितस्तस्य सद्योरूपनिरीक्षणत् ॥ पुरस्तं सन्निरिक्ष्यै
 नं विस्मितः कमलासनः १४ कस्य त्वं कुत उत्पन्नः किंचि कार्षि सितद्वद ॥ पुरुष उवाच ॥ अनेकानि सुरेशं ब्रह्मांडानि सृजस्यपि १५ विभ्रांत इव कस्मान्मां सर्व
 ज्ञाः सत्राहि पृच्छसि ॥ जुंभायास्ते समुत्पन्नं कथं मानावबुध्यसे १६ अतु गृह्णीष्वपुत्रं मां देहिनामयथा मति ॥ स्थानं चेदेहि मेनाथमक्षयं कायं चेमेवद १७ इया
 कर्ण्यवचस्तस्य प्रोवाच चतुराननः ॥ रत्नं वपुर्यतस्ते स्ति सिंदूराख्यो भविष्यसि १८ मामर्थं च महते स्यात्त्रैलोक्या कर्षणक्षमम् ॥ क्रोधादालिंगयेयं शंश

तथासमविष्यति १९ पंचभ्योपिचमृतेभ्योनभ्यनयेत्कदाचन ॥ देवदानवयक्षभयोमानुषेभ्योभ्यनयेत् २० इंद्रादिलोकपालेभ्यःकालादिपिभ्यनयेत् ॥ ननागे
भ्योनिरक्षोभ्योनाहोरात्रेभ्यनयेत् २१ सजीवान्नचनिर्जीवाद्रथसिद्धौतमेवेत् ॥ वसयप्रमनस्तेस्यास्थादुंत्रिभुवनेष्वपि २२ ततःसर्वरादानेतुतोषचतुरास्यजः ॥
चक्रंदंकपयश्चद्वैल्लोक्यंसचराचरम् २३ चुक्षुमुःसागराःसर्वलोकपालाश्चदुहवुः ॥ उवाचसतदादेवनमस्कृत्यपितामहम् २४ ॥ सिद्धउवाच ॥ तववाक्यामु
तेनाहंप्रतीब्रह्मांडनायक ॥ त्वमेवविश्वं हजसिपासिंहसिगुणैस्त्रिधा २५ त्वयिसुतेजगत्सुप्रमधंकारश्चजायते ॥ महद्भाग्यंममविभोतपोदानव्रतैर्विना २६
युत्रस्नेहात्प्रसन्नस्त्वंन्याथातेप्रसन्नता ॥ करुणकोटितपोभिस्त्वंप्रसन्नोजायसेविभो २७ ॥ कउवाच ॥ इत्युक्त्वातेप्रणम्यासौकृत्वापिचप्रदक्षिणम् ॥ जगा
ममनसाभूमिर्मागेतर्कमथाकरोत् २८ नेमेतपोवाध्यानांजगत्स्वाध्यायएवच ॥ कथंतेनवरादत्ताःसत्याउतवृथानुते २९ गत्वादृश्यामिपितरमित्युक्त्वागात्पि
तामहम् ॥ तुलयित्वातुर्दौर्द्वैजगर्जसभयानकः ३० तमेवाल्लिगित्वैच्छत्तत्तज्जेपितामहः ॥ पुत्रस्नेहान्मयादत्तावजगज्जन्यस्यदुर्लभाः ३१ दुष्टभावात्मै
वत्वमपकर्तुमिहागतः ॥ नाज्ञासिषमंहं दुष्टमावृतेखलनायक ३२ भुजगस्यपयोदंतविषमेवहिजायते ॥ दुष्टभावांगतोयस्मात्तस्माद्वैत्योभविष्यसि ३३ परमा
त्मावतीर्याशुहनिष्यतिगजाननः ॥ तवांतंमुगभिज्ञात्वास्वांगेतन्मर्दयिष्यति ३४ सिद्धरूपदेहश्चसिद्धराप्रियएवच ॥ भविष्यतिसदेवोपिंसिद्धरूपायवच ३५
एवमुक्त्वापपालाशुभयेनकमलासनः ॥ मनोवायुमहावेगोनिश्वाप्तश्वाससंकुलः ३६ दैत्योपिपृष्ठतोयातिशापमाकर्णयन्नुमान ॥ स्वेदेनाद्रतदुष्टोदब्राह्म
ह्वापुरोव्रजन् ३७ धरिष्यामिपेदन्यस्मिन्निर्दिष्टोभ्यधावत ॥ वैकुण्ठमगमद्ब्रह्माकंपमानस्स्वरान्वितः ३८ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउत्तरखंडेसिद्धोपातिवर्णनं
मसत्सिर्विशाल्युत्तरशततमोध्यायः ॥ १२७ ॥ कउवाच ॥ सददर्शसमासीनंनारायणमनामयम् ॥ रत्नकांचनविलसत्पद्मासनगतंविभुं १ सोपितंपुरतो
वीक्ष्यविवर्णवदनंतदा ॥ तत्पृष्ठतोमहादैत्यगनस्पर्धिमस्तकम् २ उदातिष्ठतवेगेनदयालुःकमलापतिः ॥ धृत्वाकरंसमालिङ्ग्यस्वासेनैकंन्येवेशयत् ३ सं
पूष्यपरिपन्च्छंकिंतेकार्यमुपस्थितम् ॥ कथंचम्लानवदनःश्यासवांश्चहतप्रभः ४ ममखेदःसमुत्पन्नोद्वैवत्वापितामह ॥ इतितद्वचनंश्रुत्वाजगदक्रमला
सनः ॥ ५ ॥ कउवाच ॥ प्रबोधितःशिवेनाहंप्रातिसुप्तोनिजालये ॥ ततोमैजुंभतोवक्त्राव्रिगतःपुरुषोमहान् ६ पतंतिमृतलेमानिन्यन्मस्तकवि
धाततः ॥ तस्यसौरभगंधेनसर्वेदेवाविसिस्मिरे ७ यस्यलवण्यमीक्ष्यैवलज्जितोमदनोऽभवत् ॥ यस्यक्रंदितशब्देनचकंपेयुवनत्रयम् ८ सनमस्कृत्यमांदे
वविनीतःपुरतःस्थितः ॥ ततस्तस्मैवरादत्तापुत्रब्रह्मेहनाश्रय ९ यंयत्खमालिङ्गयसिसप्तसृष्टुमुपैष्यति ॥ कालोपिनरणेस्थातुंतवशक्तोभविष्यति १०
स्थानंचवेच्छयातस्यदत्तंइमयाततः ॥ नमस्कृत्यगतोदूरंवितीर्त्वात्सुनरागतः ११ मांमेवाल्लिङ्गितुयातोपलभस्माद्रयादहम् ॥ हंसमारुह्यसहस्रवेगेन
त्वामुपागतः १२ दृष्ट्वादृष्टपृष्ठगतंकंपःश्यासश्चमैभवत् ॥ विनात्वांशरणंकंवायामितसर्वेश्वरेश्वर १३ ततोब्रवीन्महाविष्णुर्ब्रह्माणंशरणगतम् ॥ देव

उवाच ॥ पूर्वदत्तावरान्देवसंकटं प्राप्य बुद्धितः १४ इदानीं चितया किं स्याद्यद्वाव्यंतद्भवति ॥ सपीडां त्रिषु लोकेषु विधातुमुद्यतोभवत् ॥ १५ ॥ कउ
 वाच ॥ यावत्तौ चितया विष्टौ स्थितौ ब्रह्महरीतदा ॥ तावत्स पुरतो तिष्ठद्दृष्टताभ्यां महासुरः १६ जगज्जगज्यामास त्रैलोक्यं बलवत्तरम् ॥ ब्रह्मांडं कं प
 यामास ब्रह्माणं च तदा स्रलः १७ सो वदद्ब्रह्मक्षेत्रेति विष्णुर्त्रैलोक्यं रक्षकम् ॥ ततो विष्णुर्जगौ दैत्यं वाचा मधुराय तदा १८ ॥ हरिरुवाच ॥ न त्वया व
 रदानेन मतेन योद्धुमुसहे ॥ अहं स त्वगुणोपेतः पालनेनिरतः सदा १९ अयं च ब्राह्मणो ब्रह्मातेन योद्धुं न चाहसि ॥ तव युद्धप्रदेवः ख्यातो सौमदनतकः २०
 तेन युद्धयस्व ते कीर्तिर्महती स्यान्निलोका ॥ ॥ कउवाच ॥ इत्याकर्ण्य च स्तस्य जह्वे दैत्यपुंगवः २१ उह्यी प्रययौ सद्यः कं पयन्धुवनत्रयम् ॥ पात
 यन्पर्वतान्धृक्षांश्चूर्णयन्सहसा बहून् २२ दिग्गजाश्चलितान्मेवं संजग्मुर्विंशतिशो दिशः ॥ एवमुपत्यं कायातः कैलासस्य महागिरिः २३ ददर्शा धिय कायां सभ्यान
 स्थं गिरिशंखलः ॥ नंदिश्च गिरिणा कीर्णं पार्वत्या सो वितं विभुं २४ व्यात्रचर्म परीधानमर्धचंद्रविमूषणं ॥ अस्मांगराशो मातृव्यं करिचर्मोत्तरीयकम् २५ दृष्ट्वा द
 वंतददौ योनिर्निदसहसा हरं ॥ अनेन किमया युद्धं कृतं व्यतापसे नह २६ एतस्य सुंदरीभार्यी नित्वाया मिमदच्छया ॥ एवं निश्चित्य मनसा गौरी मंतिकमायया
 २७ तदा चक्रे पेरिगिरिजालं पतेजगती यथा ॥ निमील्य नयने मूर्च्छामापाशुभयविह्वला २८ दधारतं केशपाशे सदैस्यो दुष्टमानसः ॥ उह्ययंचलितो वेगाच्छुशोच
 गिरिजा तदा २९ शवणेन नीयमाना यथा सा धरणी सुता ॥ गिरिजोवाच ॥ औदासिन्यं कथं यतो मयि देवोऽखिलार्थवित् ३० ध्यानं कथं गतोऽस्य धेनूहीयमाणं त्वदंग
 के ॥ नाकारिदास्यं न्यूनं तेन काठिन्यमागतः ३१ कः सखा सोचयेन्माहि प्राणदाता भवेच्चकः ॥ पुनर्मेशं करं को दुदशयेद्वलवत्तरः ३२ ॥ कउवाच ॥ ततः शोकाकुलां
 वीक्ष्य तां गणाः प्राहुर्वंस्तदा ॥ अनेन योद्धुं शक्तिर्नोऽत्रैलोक्यनाशिनोऽधुना ३३ शिवश्च ध्याननिष्ठो भूहैवा दस्यानुकूलता ॥ नीताने जननी विश्वसृष्टिस्थित्यंतका
 रिणी ३४ मोहिनी सर्वदेवानां सर्वदुःखविनाशनी ॥ लावण्यलहरी नीता सर्वयोषिद्वराशुभा ३५ रत्नभूता कथं नीता कथं सा पुनरेष्यति ॥ ध्यानस्थं शंकरे सर्वनाशने
 नेत्रवह्निः ३६ तस्मिन्मास्यति लोभेन पुत्रानि वजनन्यथ ॥ एवं शोकं प्रकुर्वन्कुर्वन्मुहाकारैरुदरसुख ३७ गणेषु विसर्ज्य शुद्धानं क्रोधानं क्रोधानं
 लेन ब्रह्मांडं दहन्नि विदशोदश ३८ प्रपच्छताम्रगणां शंभुः संकटं किमुपस्थितम् ॥ अस्मसात् करिष्यामि येन वः कंदनकृतम् ३९ इति तद्वचनं श्रुत्वा प्रोबुस्तं
 ते गणास्तदा ॥ त्वयि ध्यानस्थिते देवं मंदराचलसन्निभः ४० कृतांतं समरूपं सन्नागतो दैत्यपुंगवः ॥ यस्य श्वासानि लहता जचलाश्चलांगताः ४१ संमोहं
 प्रापिता देवा दर्शनादेव शंकर ॥ ततः स गिरिजां धृत्वो केशपाशे महाबलः ४२ निनाय सत्सर्वं व्योममार्गेण जननीं हिनः ॥ नीयमाना शिवा प्राहवाधवावोति स
 त्वरम् ४३ मूर्छिता पातिता भूमौ वयं सर्वे विमूर्छिताः ॥ तथा विधांसमादाय यौ सदुष्टमानसः ४४ श्रुत्वा तेषां वचः शंभुर्ज्वालपरमं रुषा ॥ कुर्वन् भस्मे वलौ
 कानामास्रो हृषं निजम् ४५ त्रिशूलादीनि शस्त्राणि दधानो दशभिर्भुजैः ॥ नभो मार्गेण प्रययौ गजयन्त्रिदिशो दिशः ४६ यत्रासीत्सिंदुरादौ तस्य स्तंदेशमगम

लक्षणात् ॥ अहनृष्टदेशतस्थौससंमुखतदा ४७ मुंचमार्यामिहादुष्टदृष्टः सङ्कगमिष्यसि ॥ इत्युक्तः सरुषाविष्टस्त्रिलोकीभस्मतांनयन् ४८ बाहुभ्यामार
 यत्रेवप्रययौ शिवसन्निधौ ॥ उवाच च महदैत्यो गवेषणपरिमोहितः ४९ नाहंमशकवाक्येन विभोमिभुवनधिपः ॥ यस्य श्वासानिलेनाशुकं पतेरुपर्वतः ५०
 तस्य मेगणनानास्ति सुखं मां प्रदर्शय ॥ यद्विशक्तिर्मया साधं युद्धं कर्तुं तदाकुरु ५१ नो चेदन्यं परिणयततः सौख्यमवाप्स्यसि ॥ किं मया सहयोद्धव्यं मंश
 केन त्वया लवो ५२ एवमुक्त्वा बाहुयुद्धं कर्तुं शंकरमाययौ ॥ दुर्गादेवितुसस्मारमयूरेशंस्वचेतसि ५३ द्विज रूपधरो देवो मयूशस्तस्तयोः ॥ अंतराले
 प्रादुरासीत् कोटिदुसूर्यनिभः क्षणात् ५४ सर्वो गसुदुरो नानाभूषणैरुपशोभितः ॥ परशुमध्यतः कृत्वा वारया मासैर्दयपम् ५५ उवाच शलक्षणायावाचा सिद्धं तं
 द्विजात्तमः ॥ त्रैलोक्यजननी गौरी स्थापया शुभममतिके ५६ युध्यस्व शंकरेण त्वं यावज्जय पराजयौ ॥ जयो यस्य भवेत्तेन ग्राह्येति नान्यथा वचः ५७ ॥ ॥ क
 उवाच ॥ ॥ द्विजवाक्यं समाकर्ण्य सिद्धो रोहृदमानसः ॥ स्थापयामास गिरिजां युद्धाया बहूला लसः ५८ तयोस्तु पश्यते रोवतां वृथावप्युध्यताम् ॥ सिद्धू
 रश्मिहेशश्च नाना युद्धविशारदौ ५९ क्रोधं संस्तनयनौ तुल्यतेजः पराक्रमौ ॥ बाहुभ्यां वेष्टुं यावदियेष सोऽसुरो हरम् ६० अदृश्य एव परशुरस्य जन्मे बलादुरः ॥
 क्षीणशक्तिं ततो दैत्यं त्रिशूलेनाहनद्वारः ६१ ततोऽशक्तिं द्विजवरो वदति स्म हितं वचः ॥ त्रैलोक्यनायकेन त्वं न युद्धं कर्तुं मर्हसि ६२ गिरिजायां विहाया शुभ्रजस्वनि
 जमं दिरम् ॥ नो चेदयं शिवो भस्मकरिष्यति तवाधुना ६३ एवमुक्तो द्विजेनासौ वाञ्छां त्यक्त्वा भुवं ययौ ॥ ततः सा पावती प्राह द्विजं प्रसेजयं शिवे ६४ को सित्वं सु
 निशाई लूयेनाहं मोचिता खलात् ॥ निर्जमे दर्शयस्व वीर्यं रूपं नंदस्व भावजम् ६५ मम प्राणाधिको सित्वं सखा प्राणप्रदो यतः ॥ न भवेदुपकारस्ते प्राणेत्य के द्विजो
 त्तम ६६ एवमाश्रुत्य तां वाचमुवाच स मुनीश्वरः ॥ न च मातर्मया कारि किंचिदत्र मे हे श्वरः ६७ अजयस्ति सिद्धो दैत्यं मोचिता त्वं शिवेन ह ॥ इत्युक्त्वा पूर्वैरूपं समावि
 श्वेको विनायकः ६८ दशदो दैतृचिरं कर्णकुंडलमंडितम् ॥ कस्तूरी तिलकं रत्नमुक्तामालां विभूषितम् ६९ नानालंकारश्चिंशेषकंठमणिप्रभम् ॥ दृष्ट्वैव परमात्मा
 ननं नंद गिरिजातदा ७० ननामपादयोस्तस्य स उर्याप्य च तां जगौ ॥ विनायक उवाच ॥ त्रतायुगे प्रादुर्बवांदास्यामि दर्शनं पुनः ७१ अवतीर्य द्वापरे ते गृहे नान्मना
 गजाननः ॥ भविष्यामि हि निष्यामि सिद्धो दैत्यमोजसा ७२ क उवाच ॥ मुनिरूपधरो देव उक्त्वा वां त रधीयत ॥ ततः शुशोचि गिरिजामूलां परमाययौ ७३ तत ऊ
 चे विश्वनाथो मम स्वस्थं कुरु प्रिये ॥ पश्य त्वं तद्दति देवं विनायकमनामयं ७४ नमिष्यथापि तं तस्य युक्तं तत् करिष्यति ॥ एवमुक्त्वा महादेवो दृष्ट्वा रूढस्तया सह
 ७५ जाययौ परमं प्रीतिः कैलासं पर्वतेश्वर ७६ इति श्रीगणेश उपासने ७७ अष्टाविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः ७८ ॥ क उवाच ॥ ततो दैत्योऽस्य लोके गतो गर्वा दगर्जत ॥ कपि
 ताः पर्वताः सर्वे वृक्षानि पतिता मुवि ७ पक्षिंसिंहाः श्वापदानि बभ्रुः काननेन तदा ॥ ततो जिगाय नृपतीन् सर्वांश्चारींश्च आनवः २ ब्रह्मा दयोजितो येनेतेनायुध्यन्कं नृ
 पाः ॥ केचिद्विधाकृतास्तेन कोचिन्नभसि बभ्रुः ३ केचिन्नसम्मुखे युद्धं कृत्वा स्वर्गं गता नृपाः ॥ केचिन्नशरणं याताः सेवकस्त्वमुपागताः ४ केचिद्वृष्टपदा जगमुरभिमा

नेनकानने ॥ एवञ्जित्वा नृपावसर्वांन्मुनीनामाक्रमेमति ५ अकरोद्दुष्टबुद्धिःसर्वधसहसाचतान् ॥ तदाकेचिन्मुनिगणस्यस्वदेहिदिवंगताः ६ केचिन्मरुतं
 र्थीन्यवसांन्विगतज्वराः ॥ केचिन्निहतरेनेकेचिन्त्राडिताश्रं ७ प्रासादाःसकलास्तेनाविध्वस्तादेवता अपि ॥ एवंप्रत्येजतेत्युप्यन्क्रियाश्चैदिकाः ८ स्वा
 हास्वधावषट्काराहाहाकारोप्यजायत ॥ देवागिरिगुहास्थास्तेमुनयोयक्षकिन्नराः ९ न्यमंत्रयंतकार्थार्थितत्राहबुहस्पतिः ॥ विद्यमानेभ्योदेवेभ्यस्तेभ्यःस
 र्वेभ्यएवच १० नभ्येविद्येतस्मत्समाद्विविनायकं ॥ प्रार्थयध्वंयदाविप्राःप्रादुर्भावंशिवालये ११ गजाननेतिनाम्नासकरिष्यतिचसांप्रतं ॥ हनिष्यतिब
 लाह्रैर्यसिंदूरंनम्रसंशयः १२ निराबाधंजगत्सर्वभविष्यति तदासुराः ॥ एवमुक्तास्तुजोवेनंतुदेवादयोखिलाः ॥ भक्त्यापरमयायुक्तास्तुष्टुस्तंविनायकं
 १३ ॥ ॥ देवाऊचुः ॥ जगतःकारणयोसौरविनक्षत्रसंभवः ॥ सिद्धसाध्यगणाःसर्वेयतएवचसिंधवः १४ गंधर्वाकिन्नरायक्षामनुष्यारगराक्षसाः ॥ यतश्च
 राचरोर्विश्वंतंनमामिविनायकं १५ यतोब्रह्मादयोदेवा मुनयश्चमहर्षयः ॥ यतो गुणास्त्रेयाजातास्तंमामिविनायकं १६ यतो नानावतागश्चयश्चसर्वद्विदस्थितः ॥ यं
 स्तोतुंनैवशक्नोतिशेषस्तं गणपंभजेत् १७ सिंदूरोनिमित्तःकेनविश्वसंहारकारकः ॥ तेनातिप्रापितंविश्वंयद्यिस्वामिनिजाग्रति १८ अन्यंकंशरणंयामकोनुपास्यति
 नोसिलान् ॥ जह्मेनदुष्टबुद्धित्वमवतीर्थशिवालये १९ इत्युक्त्वापरितेपुस्तेनानानुष्ठानतत्पराः ॥ निराहारायताहाराःप्राणायामपरायणाः २० एकपादास्थ
 ताःकेचिज्जलमध्ये स्थिताः परे ॥ धूमपानरताःकेचिकेचिन्मौनमास्थिताः २१ ऊर्ध्वबाहुतयाकेचिकेचिन्मार्गमास्थिताः ॥ केचिच्चक्रतुःस्वादेहान्के
 चिन्मस्तकानपि २२ एवंतेषांनिर्यक्षैवतपांसिगणराट्पदा ॥ आविरासोऽदिसूर्यप्रलयानलसन्निभः २३ दृष्ट्वतेजोमयंरूपंजट्टपुस्तेसुरास्तदा ॥ यश्चितितः
 स एवायमाविर्भूतोखिलेश्वरः २४ अपनेष्यतिनोदुःखंनानात्रकार्याविचारणा ॥ तत ऊचैसमभवान्तासुराश्चितयायुतान् २५ हनिष्येसिंदूरेद्वामाचितांकृतुमहंय
 ॥ दुःखप्रशमनंमस्तोत्रं वःख्यातिमेप्स्यति २६ अतोदुःखविनाशोवाजातोस्मान्मदनुग्रहात् ॥ एककालंद्विकालंवात्रिकालंवापियःपठेत् २७ कदाचिन्नभवे
 दस्यदुःखंत्रिविधमप्यपि ॥ अहंतुसांप्रतंदेवाअवतीर्थशिवालये २८ नान्मनाजाननइतिख्यातःसर्वार्थसाधकः ॥ भविष्यामिहनिध्यामिसिंदूरादीन्महासुरान्
 २९ करिष्यामिशिवादास्यंकौटुकानिप्रदर्शयन् ॥ कउवाच ॥ एवमुक्त्वा ततोदेवांस्तत्रैवांतरार्थायत ३० ततोऽकस्माद्वैभवतीशिवानुग्रहतोदधौ ॥ गंभैरववृधे
 र्यंतंदिनेदिनेयथाशशी ३१ ततस्तत्तेजसातमाननादाहदकांक्षिणी ॥ उवाचशंकरोगौरीसंतप्रागभंतेजसा ३२ अतिशीतस्थलंयत्रतत्रमानंयशंकर ॥ ततोसौ
 वृषभारूढःपुष्टेतामुपवेश्यह ३३ आसंयर्तो महातेजःपुंजेनविदिशोदिशः ॥ वाद्यस्तुसर्ववेद्येषुयौसक्षितिमंडलम् ३४ नानागणैःसमायुक्तोबभ्रामकाननानिसः ॥
 भ्रमतातेनदृष्टं हिपर्यलीकाननमहत् ३५ तत्रविश्रांतिमकरोत्पार्वत्यानुमेततदा ॥ नानापुष्पसमाकीर्णनानाद्रुमफलान्वितम् ३६ सरोवापीयुतंसद्रुच्छायं
 मनोरमम् ॥ यत्रोक्षाणांनप्रवेशःकैलासशिखरोपमम् ३७ नंदनादधिशोभंतदनचैत्ररथापि ॥ तद्वीक्ष्यगिरिजाप्रोचइच्छयासदृशंशिव ३८ वनंप्राप्तमहोदेव

कीडावेत्रचिर्विभो ॥ गणानामपि सर्वेषां प्रीतिस्तत्राद्यभूतदा ३९ ततो गणमं दप्यैतच्चकुस्तव प्रियकाम्यया ॥ नानवेदीहृद्युतानोपस्करसंयुतम् ४९
 तत ऊचेशिवो देवो वसात्रवंगैर्युता ॥ यद्यन्ते प्रार्थितं तत्तत्तदा स्यति न दुःखदा ४१ तत्स्वयं जगमा शुद्धानस्थो भूदिमालये ॥ मखीखिः पर्वती तत्र
 चिक्रीडसायथारुचि ४२ अरक्षंस्तोको दिगणाः समन्ताद्दादृतास्तदा ॥ तदा ज्ञापयशागः सर्वेकं दमूलफलाशिनः ४३ ॥ इति श्री गणेशपुराणे उत्तरखण्डे गौरीदो
 हर्षवर्णनं नैको नान्त्रिंशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ कउवाच ॥ ततस्तु नवममासि पूर्णमासु तबालकम् ॥ चारुचंद्राननपद्मशोभाजिन्नयनं शु
 भम् १ किरिटीकेयूरधरं कोटि सूर्यसमप्रभम् ॥ प्रवालायशोभाढ्यं च तु बह्विविराजितम् २ मुक्ताहारधरं चारुकरं कणैरुपशोभितम् ॥ परशुकमलमालामोदकांश्च
 करं दधत् ३ ध्वजां कुशाब्जा विलसत्पादपद्मसमन्वितम् ॥ किंकिणीजा विलसच्चारुलघुतं शुभम् ४ भालचंद्रकोटिचंद्रनिभं वह्नि समप्रभम् ॥ एवं
 दृष्ट्वा स्वरूपं सा च कपेहर्षनिर्भरा ५ किमिदं ते जगदंतं नयनाच्छादकं महत् ॥ कोसिं वद मे चेत्तोन दयस्वरूपं कुरु ६ इत्युक्त्वा तं नमश्चक्रे स्मरंती पूर्वं कवचः
 ॥ तत ऊचैर्महो मूर्तिमाता तं विमनाभव ७ गुणेशो ह मनेकानां ब्रह्मांडानां विनायकः ॥ असंख्याता मेव तारा न ज्ञायतेऽभैरपि ८ इच्छया शृष्टिं संहारपालना
 निकरोम्य हम् ॥ त्रिधारूपं विधाया हं विश्वस्याशिवनं दिनि ९ त्रेतायुगे वतीर्या हं त्वद्दृष्टुं हेलियापुरा ॥ अनेकानि च रित्राणि कृतानि सिंयुनाशनम् १० मयूरेश्वर
 नामाहं षड्भुजोर्जुनवर्णकः ॥ तदामयावचो दत्तद्वारं ते सुतः पुनः ११ भवेयं मे वक्राहं सिंदूरान्मोक्षितायया ॥ द्विज रूपेण सहसा स्मरसर्वं बुचिस्मि ते १२
 तदापित नयस्ते हं भविष्यामीत्यथाब्रुवम् ॥ तदिदं सत्यवचनं मया संपादिपार्वति १३ भूभारं च हरिष्यामि सिंदूरं च महालम् ॥ सेवनं च करिष्यामि तव मा
 तर्जजाननः १४ विरुधा तोहं भविष्यामि भक्तानां कामपूरकः ॥ ॥ कउवाच ॥ एवं श्रुत्वा वचो गौरी स्मृत्वा सर्वपुरातनम् १५ नत्वा तुष्टावदं वेशविशेषा वि
 घ्ननाशकम् ॥ ॥ गौर्युवाच ॥ ॥ निर्विकल्पा चिदानंदं धनं ब्रह्म स्वरूपिणम् १६ भक्तप्रियं निरकारं सारं कारं गुणभेदतः ॥ नमाम्यहमतिस्थूलमण्ड्यो
 णु तं विभुम् १७ अव्यक्तं व्याक्तिमापन्नं रजः सत्यतमोगुणम् ॥ मायाविनं मायिनं च सर्वमायाविदं प्रभुं १८ सर्वतीर्यामिणं नित्यं सर्वार्थापरात्परम् ॥ चतुर्णां
 मापि देवानां मानसस्याप्यगोचरम् १९ महाद्वारं यं मम विभो सत्त्वं वै पुत्रतांगतः ॥ प्रतीक्ष्यामम विभो प्रत्यक्षं दर्शनगतः ॥ इदानीं त्वद्विद्योगो मे न स्यादेव तथा कुरु
 २० एवं वंदयंती तस्यां तु देवो रूपं तं रं दधौ ॥ चतुर्भुजं भालचंद्रं शृङ्गादं ददिविराजितम् २१ अनेकमूषणयुतं चिंतामणि युतं हृदि ॥ दिव्यंबरं दिव्यगंधं सिद्धिद्वि युतं तदा
 २२ सरोदं बालवच्चाज्ञो ददृशे गिरिजातुतम् ॥ शुशोच बहूधा तन्वी निधिः केन हतो मम २३ न बालास्त्रिषु लोकेषु दृष्टः शृङ्गादं विराजितः ॥ ब्रह्मादयो हसिष्यंति
 लोकाश्चेदृशे शिशुं २४ एवं बहुविधं शोकं भुक्त्वा गच्छं को यदहम् ॥ तनूजस्त्वं शिशुं गृह्ण प्राहतां धृणु मे प्रिये २५ अनादिनि यने देवः शृङ्गादं ददिविराजितः ॥
 यत्र कुंठाश्च तु वैदाशास्त्राणि मुनयोऽभराः २६ प्रपंचं गुं फिता येन नानाकार्यवता प्रिये ॥ सर्वतीर्याम्यनेकानां ब्रह्मांडानां चकारकः २७ चकार्यस्य चरूपा

णिचतुर्षुचयुगेषुच ॥ कृतेदशभुजोनाम्नाविनायकइतिश्रुतः २८ त्रैतायुगशुक्लवर्णःषड्भुजोसौमयूरगट् ॥ सिंधुहत्वापालयत्सोवतीयंस्वालयेप्रिये २९
सएवार्यरक्तवर्णश्चतुर्बाहुविराजितः ॥ अवतीर्णोऽग्रेहोहिंसिंदूरनिहनिष्यति ३० आरुह्यमूर्खदेवाभूभारं चहरिष्यति ॥ नाम्नागजाननइतित्रैलोक्येख्या
तिमेप्यति ३१ अयंकालियुगेदेविघ्नक्रकेतुरितिप्रथां ॥ चतुर्बाहुश्चारुनेत्रोयास्यतेरुचिरांभुवि ३२ निशम्यशिववाक्यंसउवाचबालकःस्फुटम् ॥ ॥ बाल
उवाच ॥ ॥ सम्यक्कुटुंबंरूपंमेसम्यगुक्तंत्वयाशिव ३३ अवतीर्णस्तवगृहेसेवांक्तुंचसिंदूरम् ॥ निहंतुंचनिहंतारेदवानांसर्वभृजुं ३४ मर्दनंभूधराणां
चत्रैलोक्यजयशालिनम् ॥ हत्वातंविश्वसंतोषंकरिष्यामिचशंकर ३५ भक्तानां कामपूरश्चदेकर्मप्रवर्तकः ॥ अविष्यामिवरेण्यस्यवरदोज्ञानदायकः ३६ मयि
भक्तिर्भवेत्तत्सममध्यानपरायणः ॥ देवादिजातिथिर्नाचपूजकःपंचयज्ञकृत् ३७ पुराणश्रवणेसक्तःस्वाचारःसत्यवाञ्छुचिः ॥ पुष्पिकानामयस्यापिपत्नीधर्म
परायणा ३८ पतिव्रतापतिप्राणापतिवाक्यपरायणा ॥ ताभ्यांद्वादशवर्षाणितपस्तप्तसमुदासृणम् ३९ तयोर्मयावरोदत्तएष्येवांपुत्रतांध्रुवम् ॥ पुष्पिकायांप्र
सूतायामवैवराक्षसैःशिशुः ४० नीतश्चत्यक्ष्यतेप्राणांस्तस्मान्मानयतत्रह ॥ एवमाकर्ण्यतद्वाक्यंशिवोहर्षसमन्वितः ४१ नानाबाह्वभयपुष्पैस्तपूजयामासम
क्तिः ४२ ॥ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणेउत्तरखंडेगजाननाविर्भावोनामत्रिंशोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ ॥ ४३ ॥ कउवाच ॥ ॥

ततोऽश्विनाचकारासौतत्रनेतुंबालकम् ॥ तैश्चात्वाप्राहतंनंदीस्वामिन्युष्मत्प्रसादतः १ शोषयिष्येसमुद्रांस्तुच्छूर्णयिष्येगिरिनिपि ॥ आज्ञापयततोमह्यंभवा
न्कार्यं हृदिस्थितम् २ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ अणितंतस्यतच्छ्रुत्वातुष्टःप्राहहरःसतम् ॥ ॥ साधुसाधुत्वया
प्रोक्तमाशयंमेविदृण्वता ३ पौरुषंतेमयाज्ञातंशतशोर्नांदिकेश्वर ॥ इदानीमथयत्कार्यंवदामिततदुत्तरुष्वभोः ४ माहिष्मत्यांमहापुर्णजास्तेराजामहाबलः ॥
वरेण्यइतिविरूपांतो नानाधर्मपरायणः ५ यस्यपत्नीमहाभागपुष्पिकानामनामतः ॥ तस्यांसद्यःप्रसूतायांसुमायांकापिराक्षसी ६ निष्येबालंतवपुरतोने
योबालस्त्वया लघु ॥ नीत्वास्थाप्यस्तवपुरतायावन्निद्रातिसाधुभा ७ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवमाज्ञांसमाकर्ण्यशंकरेणसमीरिताम् ॥ शीघ्रबालं
समादायनमोमार्गेणसत्वरः ८ प्राक्षिपत्पुरतोबालंसांनसुसाबुधोयतम् ॥ शीघ्रमुड्डीयसप्रायान्निंदिकेशोमहेश्वरम् ९ उवाचनिजवृत्तांतमार्गेस्वयमनुष्ठितम् ॥
अकस्माद्गगनादेवराक्षसीघोरदर्शना १० अक्षयतीबालमांसंमांमाश्रित्यास्थिताविभो ॥ तवप्रसादापुच्छेनवेष्टिताराक्षसीमया ११ भ्रामयित्वाविनि
क्षिप्तमहापर्वतमस्तके ॥ शतधाखंडितासातुत्वन्नामोच्चारणात्प्रभो १२ ततोपश्यंमहाव्रातंगंधर्वाणांदुरात्मनाम् ॥ कथंमयातैर्योद्धव्यंरक्षितव्यःकथंशि
शुः १३ इतिचिंतितकुलतयारमृतस्वंहृदिशंकर ॥ ततःपुच्छेनशृंगाभ्यांक्रोधोच्छ्रामैश्चलत्तया १४ हुंकारेणचतानसर्वांन्निवार्यबलवत्तरान् ॥ मृताःकोचिद्वृताके
चित्केचिद्वज्रशिरोघ्नयः १५ पतिताःशतधाभूमौपुष्पवृष्टिस्ततोपतत् ॥ ततोहमगमद्देवकृत्वाकार्यंत्वयेरितम् १६ तवेच्छाविषयंकोतुहल्यात्रैलोक्यमंडले ॥

अतस्त्वन्नामतो देवज्यं प्राप्ताः सवालकः १७ ततः शिवो हर्षयुतोलिलिगन्दिश्वरम् ॥ उवाच च प्रसन्नाः स्माज्ञातं तैर्पौरुषदृढम् १८ नास्ति त्रिमुवने कोपिव
त्समो नन्दिकेश्वर ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ ततः प्रणम्य विश्वेशः पावतीमगमन्नसः १९ प्रणम्य तयो ज्यहस्तामि चे मधुरयागिरा ॥ मातः शिवाज्ञया बालो नतो
माहिष्मतीपुरीम् २० वरेण्यपत्न्याः पुरतः पुष्पिकायां न्यधायिसः ॥ यतस्तेन पुरा दोवारस्तस्य बभूवह २१ अहं पुत्रत्वमेष्यामि ब्रह्मज्ञानप्रकाशकः ॥ निश
म्य वचनं तस्य सर्वज्ञा पार्वती तदा २२ जहर्ष जननी तस्य शिशोर्वीथीमनंतकम् ॥ उवाच परयाः भक्त्या ज्ञातं तैर्पौरुषं सुत २३ हतात्स्य महावोराराक्षसविधोरानि
स्वना ॥ गंधर्वाः श्रुत्वा हतादुष्टारक्षितैश्च बालकः २४ अज्ञातस्थः पितरतन्महाकार्यमिदं कृतम् ॥ इत्युक्त्वा विसर्जो मुविश्रान्तिं चाकरोत्तदा २५ ॥ इति श्रीगणे
शपुराणे उत्तरखंडे गंधर्वपराजयोनो नाम ० अध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ कउवाच ॥ ततः कदाचिद्वैद्यैः सिद्धो गमदगर्हितः ॥ सभासनगतः प्राह वृथा मे पौरुषकृतम् १
इन्द्रादयो न मे युद्धं दुद्रुवन्नादयो हरिः ॥ राज्ञा तु गणनैव मृत्तुलोकं विवासिनाम् २ कुलीनाया यथानार्या यैर्वनं हि पतिविना ॥ तथा मे पौरुषं व्यर्थं योद्धुमिह
विनाभवत् ३ ततोति शिवाणिसि श्रुत्वा वपसमाहुताम् ॥ ॥ वाण्युवाच ॥ ॥ किमर्थं वल्गुं सेमूढजातोऽस्ति तव युद्धदुः ४ पार्वत्या उदराद्रभो वरेण्यपृहगोयुना
वद्धं तेन तं लीलो सौयर्थे दुःशुक्लपक्षगः ५ ॥ कउवाच ॥ श्रुत्वं त्यसहसावाणो मुमूर्छां सिद्धुस्तदा ॥ विहर्षं श्रित्या मासकिमिदं केन भाषितम् ६ यदिदं शयो भवेन्महो
सादयंतं समस्तकम् ॥ कालस्य मे कथं मृत्युः पश्चात्सूयादियथा ७ एवमुक्त्वा देवतिष्ठत्स गजर्षिन्विदिशोदिशः ॥ उद्दृष्ट्वा सहा प्रायात् कैलसं गिरिजालयम् ८
चूर्णयन्पर्वतान् चक्षान्पातयन् स्वांगमास्तात् ॥ चेलतुः कूर्मशेषौ च कपे च वसुंधरा ९ न ददृशौ शिवं तत्र पुनः सर्वसंहायौ ॥ बभ्राव मुधा सर्वो शिखेगात्
गवेषयन् १० पर्यत्याख्यं महारण्यमाजगाम रुषां न्वितः ॥ ददर्श दूतगौरिसहितं शंकरं तदा ११ मंडपं च गणां श्वसरांसि चोत्पलानि च ॥ ततो जगाम सहस्रारि
ष्टगौर्यैः प्रकल्पितम् १२ अदृष्ट्वा तत्र बालं मृत्तुकोपाग्निरिव च्वलन् ॥ ततः स तर्कयामास नवाणि न भो मृषा १३ अस्याः सुतो मां हि हन्यान्न जातश्चेद्भविष्यति ॥
तस्मादेनां निहन्म्य धमूलच्छेदस्ततो भवेत् १४ ॥ कउवाच ॥ एवं निश्चित्य मनसा ततः शस्त्रमुपादेद ॥ यावदुमां हंतं दुष्टस्तावद्वृष्टं शिशुपुरः १५ चतुर्भुजोति
रुचिरो मुकुटांगदभूषितः ॥ परशुं कमलं मालादधंतं च तददुतम् १६ कटौ शेषं गलहारं नूपुरौ चोद्भिगुमयौ ॥ निवृत्तस्तदधात्स वस्तां च सुताममन्यत १७ दधार
बालकं हस्ते कांक्षंस्त्रिंशदधौ ॥ एवं निश्चितं संकल्पस्ततो सौचिकितः पुरा १८ ततः स बालो वधे हिमाचल इवापरः ॥ सिद्धोऽपि च कपे सौ महारातुरः क्षणात् १९
श्वासाकुलः पुरा गंतुं न शशाकस्वशक्तिः ॥ ततस्तस्याजंतं बालं दृष्ट्यै विह्वलतांगतः २० बाले तु पतिते मूमे महाराव विगविणि ॥ चेलुश्च पर्वतान् दैश्च कपे च वसु
धरा २१ बभ्रुमुर्विहाग्याः स्मिनानाराव विगविणि ॥ अर्णवाः क्षोभिताः सप्तब्रह्मांडमपि मुकुटे २२ स बालः पतितो रीवाजलं ते सुनि सन्निधा ॥ तत्र तीर्थं ममूच्छे धुंगे

१ कांक्षंस्त्रिंशदधौ इत्यनुदः पाठः ।

शकुण्डमिर्युत २३ अस्यावाजन्मतः पापनाशमोतिस्मृतेः क्षणात् ॥ दर्शनादृशजन्मिथ्यस्नानाच्चशतजन्मजम् २४ मेवनमोक्षदयस्याजनुष्ठानवतां वृणां ॥ तदेहरु
 धिरात्तत्रप्रस्तरास्तरांगताः २५ तएवनार्मदाः ख्यतागणेशाः पापनाशनाः ॥ दर्शनात्पूजनात्सर्वकामदाभक्तिकारिणाम् २६ नर्मदामहिमामसर्वोर्वाणि तुनेवशक्य
 ते ॥ ततः सजहृषदैत्योरिपुर्मेनाशतांगतः २७ तावत्कुंडात्समुद्गतोऽभिषिणः पुरुषोमहाय ॥ जटाभारेण संछन्नो बह्विधो धरो यथा २८ दंष्ट्राकरालवदनो जि
 ह्वाव्यालीसमावृतः ॥ दीर्घपाण्यांघ्रिगुलः श्यामव्याकुललोचनः २९ दृष्ट्वा तथा विधत्तुं कोधव्याकुललोचनः ॥ उवाचैदं सः सिंदूरानचास्यगणनामम ३०
 एवमुक्त्वा स ह हस्तो ययौ हंतुं तं रुषा ॥ खड्गेन हंतितं यावत्तावत्सदृशे बरे ३१ उवाचैदं सः रैदं यवृथामां त्यक्त्वा न क्षितौ ॥ तवातकस्तुरे मूढवर्धितः क्वचि
 देवहि ३२ हनिष्यत्येव नूतं त्वां साधुरक्षणतत्परः ॥ अंतर्देधेतो भीम एवमुक्त्वा स पूरुषः ३३ ततो दैत्यो महारोषा दुवाच निजसेवकान् ॥ ध्रियतां ध्रियतामेष ये
 नोक्तं परुषं वचः ३४ यदा तं क्वापि नापश्यत्तदा स्वस्थानमागमत् ॥ द्रक्ष्यामि तं यदा शत्रुं जयिष्ये इत्यमन्यत ३५ एतावच्चरितं स्य पापव्याज्ज्ञायिनैव तत् ॥ तस्यै
 व मायामोहेन प्राप्स्यामो हमुत्तमम् ३६ ततः प्रोवाच गिरिशं पार्वती विनयावृत्ता ॥ अत्र पीडा दैत्यकृता प्रारब्धा जगदीश्वर ३७ कैलासं गंतुमिच्छामि तवेच्छा
 चेन्नयस्व माम् ॥ एवमाकर्ण्य तद्वाक्यं जहृषं करोपि च ३८ आरुह्य नंदिनं सद्यः पार्वत्या सह शंकरः ॥ सप्तकोटिगणाकीर्णैः कैलासं प्राप तत्क्षणात् ३९ प्र
 विश्वस्वालयं गौरी परमं हर्षमाययौ ४० ॥ इति श्रीगणेश उक्ते कैलासाभिगमनं नाम द्वाविंशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ४१ ॥ व्यास उवाच ॥
 पुष्पिकानिकटे त्यक्तो वरेण्यस्य गृहे सकिम् ॥ चकार तन्ममाचक्ष्व कार्यं विस्तरतो ब्रूज १ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ सम्यक्पृष्टं स्वयावत्सहृदयानंदकारक
 म् ॥ कथयिष्ये विधानेन तत्सर्वं पापनाशनम् २ तस्यां निशायां गृध्रायां ददर्श पुष्पिकासु तम् ॥ चतुर्बाहुं रक्तवर्णं जवक्रमलंकृतम् ३ कस्तूरीतिलकं मु
 क्तमालयासु विराजितम् ॥ पीतवस्त्रपरीधानं चारुचंदनचर्चितम् ४ दीप्यमानं वपुषा नानालंकारसंयुतम् ॥ ततः सा पुष्पिकादृष्ट्वा बालकं तु तथा विधं ५ विस्मिता
 दुःखिता चापि भयभीता भवत्तदा ॥ व्रती वक्षो बहिर्यता पाणिभ्यां शोककं शिता दत्तदाक्रां दितमाकर्ण्य मीलिताः परिचारिकाः ॥ ताभिरसहृदं दृष्ट्वा बालकं तं तथा वि
 धम् ७ नृपो पिज्ञातवृत्तांतः सगणो भिययौ गृहे ॥ ततस्ते पिभयो द्विग्राह्य बालं तथा विधम् ८ अधीराः पपलुस्तस्य केचिन्मूर्खानुपाययुः ॥ केचिन्नृप
 त्तिप्राहर्णेन जातो न भविष्यति ९ नष्टेन श्रुतः क्वापि बाल एतादृशो नृणां ॥ नैवायं स्थापनीयस्ते वंशच्छेदकरो गृहे १० एवमाकर्ण्य सर्वेषां वाक्यमेने
 समुपतिः ॥ दूता उवाच बालोऽयं त्यज्यतां गहने वने ११ ततो दूता गता मध्ये गृहीत्वा बालं कुतुतत् ॥ गहनं काननं दृष्ट्वा वायुस्पर्शं विवर्जितम् १२ तीरे
 तु सरसस्तत्र क्षिप्वा ते पणं संचयैः ॥ आच्छाद्य प्रययुः शीघ्रं वरेण्यं नृपतिपुनः १३ सभामध्ये नृपदृष्ट्वा नमस्कृत्वा ब्रुवन्तदा ॥ आज्ञया तव राज्ञे सिंहयात्र
 निषेविते १४ त्यक्त्वा बालं समायाता भक्षितस्स्यादने चरैः ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ यावच्च भक्षितुं यातां जुंक्तास्तावदेव तम् १५ पराशरो

मुनिवरोददर्शकरुणानिधिः ॥ चतुर्भुजगजरयत्कोटिसूर्यानिर्भाजिशुम् १६ नानालंकारसंयुक्तदिव्यांबरविभूषितम् ॥ संपवेष्टितसन्नाभिर्वितामणि
विभूषितम् १७ सुमोहमाययातस्य सर्वज्ञाननिधिमुनिः ॥ शुशोचिकिदिद्विंशममनाशायनिर्मितम् १८ इंद्रेणमेतपोनाशंकांशतास्वार्थसाधनम् ॥
अकारिमयाकिंचिदुच्छ्रुतं पापभीरुणा १९ देननाथं द्रष्टुं दूरक्षमां महताभयात् ॥ एवं शोचंतमालोक्य गजास्य करुणायुतः २० निराकरोन्मोहजा
लंतंतोलक्षयपुरः ॥ तमेव परमात्मानं परब्रह्मस्वरूपिणम् २१ अक्तानारक्षणं कुंदे इदं वैषमास्थितम् ॥ धन्यमेव जुनुर्मातापितरौ च तपोमहत् ॥ निरस्तौ
जन्ममृत्युमेवाप्तौ छितमुत्तमम् ॥ केनायं हतभाग्येन बालस्य लोचनान्तरं २३ ॥ कउवाच ॥ एवमुक्त्वा मुनिः सोथन्ये बालं स्वमाश्रमम् ॥ वसलास्यततः प
त्नीदृष्ट्वा बालंतथाविधं २४ जार्नतस्वामिना ज्ञात्वा त्वनंदं क्षहर्षिभरा ॥ तदयमेव निवेश्यैनं प्राह प्राणपतितं दा २५ बहुकालं कृतं स्वाभिस्तपस्ते फलितं गुरु ॥ यस्य
स्वरूपं न ब्रह्मानहरोनश्रियः पतिः २६ मुनयो न विदुः साक्षाददर्शनं जातमद्यनौ ॥ यः कर्तारक्षितं हंता सर्वस्य जगतः प्रभुः २७ अवतीर्णो भुवो भारं हंतुं नानावतारैश्च
॥ महद्भाग्यं हि नैस्वामिन्ननायासेन विश्वष्टत् २८ अक्षिगोचरतां यांतां मोवाचा भगोचरः ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ तस्य बालस्य स्पर्शेन स्तनौ पीनपयोधरौ २९
जातौ पयैततो बालः साचानंदमवापह ॥ ततः शुश्राव राजा सौवरेण्यो बालं कंतुतं ३० पराशरेण पुनिना पालितं दिव्यचक्षुषा ॥ वाद्यवेषेण महता शर्कराचंगृहयेह
३१ दापयामास हर्षेण ब्राह्मणां सुहृदोपि च ॥ तोषयामास दत्त्वा दैर्घ्यं च नैरुजस्यैः ३२ गावकामदुवाजाताः शुष्कवाप्ये जलाश्रिताः ॥ आश्रमे तु मुनेस्तस्य
शुष्कवृक्षाः फलान्विताः ३३ यद्दृष्टुं शृणुयान्मन्यः पुत्रवान्धनवानभवेत् ३४ ॥ इति श्रीगोउपराशरदर्शनामत्रयस्त्रिंशोत्तरशततमोऽध्यायः ३३३ ॥ कउवाच ॥
बालः सवष्टे तत्र दिवसे दिवसे शशी ॥ जानंदं जनयन्मातुः पितुश्च चरितैः स्वकैः ३ व्यास उवाच ॥ वद ब्रह्मन् गेणेशस्य चरितं द्वापराद्रवं ॥ श्रुत्वा पूर्वचरित्राणि न त
स्मिं भवत्प्रभो २ गजाननेति नामास्य वाहनं मूषकः कथम् ॥ एतत्सर्वं सिर्विस्तारं वद मे चतुरानन ॥ ३ कउवाच ॥ अत्रैवोदाहरंतीमिमांतिहासं पुरातनम् ॥ प्रहा
दस्य च संवादं भाग्यस्य कवेरपि ४ एवमेव पुराणैः प्रहादेन महासुनिः ॥ तस्मै प्रोवाच भगवानक्रविस्तच्छृणु मां प्रतम् ५ शृणु प्रहादेनास्य वाहनं मूषको
भवत् ॥ तदहं संप्रवक्ष्यामि श्रवणात्सर्वकामदं ६ पुराणक्रममा मध्ये क्रौंचो गंधर्वसत्तमः ॥ वामे देवसु निसेत्थ स्वरावाप्त्रपदाहनत् २७ सशशापचंगंधर्वमूषक
स्वं भविष्यसि ॥ कल्पयिष्यति वाहवेत्वा माक्रम्य गुणेश्वरः ८ स एव करुणायुक्तो मोक्षेनैप्यति विश्वकृत् ॥ पराशराश्रमे सोथपपातमूषकाकृतिः ९ गिरिशृंगनि
भो घोरो महारोमामहानसः ॥ महावीर्यो महादंष्ट्रो महास्वनविराजितः १० तस्याश्रमे महाबोरो मुपद्रवमथाकरोत् ॥ अक्षयामा मथान्यानि भक्तवाप्तुपात्रसंचयान्
११ पुस्तकानि च वस्त्राणि वल्कलानि महान्यापि ॥ मत्सारभूतं यत्सर्वं भक्षयामा न मूषकः १२ पुच्छाघातेन हृक्षाभ्यस्य पातयामास भूतले ॥ कुंठुं कारेण शब्देन गर्जयामास
दीष्टम् १३ ज्ञात्वा तथा विधंतुर्वितामापमुनीश्वरः ॥ दुर्जनस्य बलात्कारैः स्थानं त्याज्य न संशयः १४ अधुना क्रातुं गंतव्यं कस्मिं स्थानं सुखं भवेत् ॥ प्राणत्यागे मह

*****

दोषवदंतिशास्त्रचित्तकाः १५ कथंमुखाश्रमेदुःखं प्राप्तं कर्म प्रसंगतः ॥ कस्य वा स्मरणं कार्योक्तो वा दुःखाग्रमौश्यति १६ कएननाशयेदत्र कसमर्थो भवेद्वधे ॥ कमद्य
शरणं यां को न स्नाता भाविष्यति १७ एवं पितृवचः श्रुत्वा बालको नंत विक्रमः ॥ उवाच मधुरं वाक्यं च तं मातु रुसंवधा १८ मयि तिष्ठति दुष्टानां संहारिणि महां प्रभो ॥
पुत्रं तं तं प्रयातोस्मि विधास्यते प्रियं तु यत् १९ यस्य मे कं दिते नयं प्रथिवी शर्णिता मिथात् ॥ पर्वता शूर्णता मापुः पादाघाते न मे मुने २० पश्य मे कौतुकांत नयाम्येनं
तु वाहताम् ॥ एवमुक्त्वा ह्यजपाशं कोटि सूर्यनिभं शिशुः २१ मेघेष्विव ताडत् पुंजः शुभ्रं सौ तिरिक्शगः ॥ तस्य जुभं यतो देवा स्वा निधि ण्या नितिक्षणात् २२ सय
यौ वहि वद नो दशा दिग्भ्रमणे रतः ॥ या ताले मूषकं कंठे बध्वा बहिरकाशयत् २३ मूर्छां मवाप महती माखुः पाश बलादि तः ॥ शुशोच परम क्रुद्धा निरुद्ध श्वासमारुतः
२४ कथं कालस्य मरणमागतं देवा निर्मितम् ॥ भवितव्यं मयैव स्य पुरुषार्थो निरर्थकः २५ येन दंष्ट्राग्रमात्रेण दारिताः पर्वता बहू ॥ नमयागणिता देवानां सुराराक्ष
सानराः २६ तस्य मे केन पाशेन कंठोऽक्रामि गतायुषः ॥ कउवाच ॥ मूषके प्रदुष्येवं यावत्तावद्भ्रजाननः २७ चर्कषमनसा तं सोगां मूषकं संयुतः ॥ यथागार
दशास्त्रज्ञः सर्पैर्कर्षित इति दक्षणात् २८ संतदंष्ट्रापाशं कंठो मूषको लब्धधीः क्षणात् ॥ नमस्कृत्य विमुदेवं गजाननमनामयम् २९ तुष्टाव परयाभक्त्या चिदानंदं व
नं प्रमुम् ॥ त्वमेव जगतां नाथः कर्त्ता हर्ता प्रपालकः ३० गुणत्रयविहीनश्च गुणत्रयसहायकः ॥ मायातीतो यमाया विमायिनामपि मोहकः ३१ ब्रह्मादीनां
मगम्यस्त्वं मुनिहृदयसंस्थितः ॥ कारणं करणं कर्त्ता कारणानां च कारणम् ३२ सोद्यदृष्टः स्वचक्षुर्भ्यामतो धन्यं जनुर्मम ॥ धन्यो मे पितरौ नेत्रे तपो विधाव्रतं
जपः ॥ ३३ ॥ कउवाच ॥ एवमाकर्ण्य तद्वाक्यं प्रीतो सौ द्विरदाननः ॥ माहर्षि किं दृढां त्वात्वाभक्तं मूषकं विभुः ३४ तवैव पुरुषार्थेन देवा द्वि
जहुहो नव ॥ निर्गुणे हं गुणी जातो दुष्टनाशन हेतवे ३५ साधूनां रक्षणार्थाय यतस्त्वं शरणगतः ॥ अतस्ते दत्तमभयं वरं द्रुण्यामिच्छसि ३६ ॥ मूष
कउवाच ॥ नाहं द्रुणे गजास्यत्वांस्त्वमेव द्रुणवांछितम् ॥ ॥ कउवाच ॥ इत्युक्तो मूषकेनासौ गतिं न गजाननः ३७ वाहतां ममया हित्यं यदि
सत्यं वचस्तव ॥ तथेत्युक्तं सपिपाशो रोगो हाक्रम्य तदक्षणात् ३८ आरेण चूर्णयंस्तं पुनर्देवं सयाचत ॥ अहं ते वाहनं जातोल्लुप्तमृतो भवप्रभो ३९ याचतस्त
स्य वचसाल्लुभारो भवार्दिभुः ॥ एतद्ब्रह्मा महार्थं प्रणम्य मुनिरब्रवीत् ४० न बाले पौरुषं कापि मया दृष्टं जगत्रये ॥ यच्छब्दात्पर्वताशीर्णालोकपालाश्च्युतस्थ
लाः ४१ सत्वयाक्षणात्रेण नीतो वाहनतां बलात् ॥ तत आगत्य मातास्य वत्सला गृह्यतं शिशुम् ४२ प्रमनूतो पायया मासस्तनौ माता सुदायुता ॥ उवाच न च जा
नेते स्वरूपं च पराक्रमम् ४३ जन्मजन्मांतरिणेण पुण्येन नौ गृहगतः ॥ ततः मूषकं बध्वा चिक्रीडे प्राकृतो यथा ४४ एवैते कथिता चास्य यथा मूषकवाहता ४५
इति श्री गणेशपुराणे उत्तरखण्डे चतुस्त्रिंशधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ ४४ ॥ व्यास उवाच ॥ किमेनेन कृतं पूर्वं पुण्यं पापं च पद्मज ॥ येनायं मौ
षकं जन्म प्रापदस्य वाहताम् १ ॥ कउवाच ॥ सम्यक्पुण्ड्रं त्वया वत्स ममापि मनसः प्रियम् ॥ त्रवीमि स कलं तच्च तदिहै कमनाः शृणु रे सुमेरु शिखरे रम्यः सौ भ

*****

रेणश्रोमोमहात्र ॥ अमुदृक्षसमाकीर्णानापक्षिगणान्वितः ३ वसिष्ठाद्यामुनिगणदेवाइन्द्रपुरोगमाः ॥ आयांति सौभरेस्तस्यदर्शनार्थं दिनेदिने ४ महत्तपोवृ
 द्विदीपेरस्यगिरिवितेजसः ॥ ख्यातस्यसर्वलोकेषु ध्याननिष्ठस्य चेश्वरे ५ तस्य पत्नी महाभागमनोमयीति विक्षुता ॥ पतिव्रतासुसर्वा सुविरूपाताम्रवृष्टभा
 ६ रम्बतातुतेस्तस्याजितारम्यतया खिला ॥ शचीप्रभृतयः सर्वानप्रापुः समतालवम् ७ कदाचित्सौभरिहोमशालायां प्रातरुत्थितः ॥ कृत्वा होमं वनयातः स
 मिदर्थं दृष्टे स्थिता ८ मनोमयी सुशीला सा गृहकार्यं तां भवत् ॥ तदा दुष्टस्तु गंधर्वकौचनमासमागतः ९ विश्रांतिरभवत्स्य दृष्ट्वा श्रममनुत्तमम् ॥ नाना
 शालासमाकीर्णै बहुच्छायं सुशीतलम् १० एतादृशो रम्यतराश्रोमयस्य सप्रभुः ॥ धन्यं जपस्तपस्तस्य क्षेणं नयं सुखप्रदः ११ चिरस्थानां भुक्तिदः स्यादि
 रयुस्त्वातद्दृहं ययौ ॥ ददर्श सुखचंद्रं समनोमय्यामनोरमम् १२ यस्यादर्शनमात्रेण हरोपि स्मरसाद्वेत् ॥ तस्याः कदा क्षयाते न मदनानिलविह्वलः १३ स
 बभूव तदा सक्तो दधारसहसाकरे ॥ तत्करस्पर्शमात्रेण च कपेसां सुमूर्च्छ १४ मनोमयी न शशाप भर्तृस्मरणतपरा ॥ म्लानाच शुष्कं कंठाच सस्वेदाक्षि बज्रजला १५
 बभूव परमोद्विग्नमुमोह च शुशोच ॥ कमलशरणं यामिकोस्मादुष्टात्प्रमोक्ष्यते १६ न कुरुतं दुष्कृतं किंचिदिह जन्मनि संस्मरे ॥ जन्मांतरिययापेन सुखदुःखमु
 पस्थितम् १७ दुष्टभावं तु तं ज्ञात्वा सांस्वयं ब्रवीदिदम् ॥ अहं हि तुल्यतेजनकेन समोसि मे १८ ज्ञानवानसि पापेष्वं मावर्तस्व गतत्रप ॥ पापिनोयांति
 नरकं वर्षकोटिगणान् बहून् १९ तस्मां मुंच महाभाग लुपणं पुत्रिकोपमाच ॥ नो चेदहं करिष्यामि प्राणत्यागं न संशयः २० स्त्रीहत्यादोषं भूतपापं तस्यामहतर
 म् ॥ मम भर्ता महाभागो वनादायास्यते घृना २१ तस्य को धानलस्वाहि भस्मत्वं नैष्येते क्षणात् ॥ विना ज्ञांतं नो किंचित् कार्यं मया लघु २२ नो चेत्त्वाभस्मसात्कु
 र्यांष्टिंश्च ब्रह्मणोपि च ॥ एवं वदं यां तस्यां तु सौभरिः समुपागतः २३ तं दृष्ट्वा स्वांगणगतं मध्याह्नरविसन्निभम् ॥ सुमोचे ते जसा तत्र धर्षितो सौकरं तदा २४ अधो
 पश्य च कंषे च मम म्लाय च विभाय च ॥ मुनिः प्रावाच सहसा प्रलयाग्निरिव ज्वलन् २५ उ त्समं जतदाशां गंधर्वप्रतिदुःसहम् ॥ मुनिरुवाच ॥ असमं क्षयं तोमे त्वं
 पत्नी धर्षितवानसि २६ असमं क्षयं तूढमूषकस्त्वं भविष्यसि ॥ चौरवत्प्रथिवी दार्यस्वोदरं पूरयिष्यसि २७ ॥ कौच उवाच ॥ न मया बुद्धिपूर्वैरेव धर्षिते यं मनो म
 यी ॥ प्रसंगादभवत्संगोद्वेक्षे मां चारुणिणी २८ करमात्रघृताचेयं तावत्त्वमपि दृष्टवान् ॥ तेजसा ते प्रभो तेन मया मुक्ता न वा मुने २९ अतो पराधं मे क्षतुमर्हसि
 त्वं कृपा निधि ॥ कुरु वानुग्रहं ब्रह्मशरणागतवत्सल ३० अहं त्वां शरणं यामि कृपां कुरु ममोपरि ॥ त्रैलोक्ये न दृष्टादृष्टा पतिव्रतगुणां चिता ३१ ॥ मुनिरुवाच ॥
 प्लवते सागरे मेरु रुदियात्पक्षि मेरुविः ॥ न मेव चोन्मथाभूयाद्ब्रह्मिणी शीतत्वमाप्नुयात् ३२ अथापि प्रब्रवीन्मय दृष्टतच्छृणु सादरम् ॥ पराशरगृहे होवाद्वापरेव तारि
 ष्यति ३३ गजानन इति ख्यातस्तस्य वाहत्वं मे ष्यसि ॥ तदा ब्रह्मा दयो देवामानि ष्यंति सादरम् ३४ तस्य हस्तगतः स्वर्गं पुनरेष्यसि सत्वरम् ॥ एवमाकण्ठे तद्वा
 क्यं दुःसहर्षसमन्वितः ३५ ॥ क उवाच ॥ पपात प्रथिवी पृष्ठे महापूपकरूपधृक् ॥ पराशरस्याश्रमे तु द्वापरे समुपस्थिते ३६ महाबलो महावीर्ये म हापर्वतस

त्रिभः ॥ मुनेराशीबलेनासौ गजाननसमीपगः ३७ अवदद्वाहरूपेण मूषकोसमिहाबलः ॥ एतत्ते कथितं सर्वयन्मे पृष्टत्वनानघ ३८ गजाननस्य वाहत्वं मूषकस्य
 यथाभवत् ॥ मुनिरुवाच ॥ सिंदरस्य वधं ब्रह्मन्कथं सकृत्वा निबुधुः ३९ गणेशस्तन्ममाक्ष्वविस्तराद्द्वितुरानन ॥ श्रुत्वा वाचो नेमे तृसिर्जायते मुतपानवत् ४०
 भक्त्या शृणोमि देवेश सर्वज्ञस्त्वदस्वमे ४१ ॥ इति श्रीगणेशपु ० उक्त ० कौंचशापवर्णनं नाम पंचत्रिंशोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ कउवाच ॥ एकस्मिन्निदि
 से देवो जगदमुनिस्तप्तम् ॥ पराशरं महाभाग्यं परदुःखप्रीडितः १ ॥ गजानन उवाच ॥ सिंदूरेण तु दुष्टेन पीडितं सकलं जगत् ॥ स्वाहास्वधा वषट्कारैर्योजितं वेद
 घोषतः २ स्थानभ्रष्टा देगणाभ्रष्टाऽऽषिगणास्तथा ॥ गजाननस्वरूपेण करिष्ये दुष्टनाशनम् ३ साधूनां पालनं चैव भूभागरहरणं तथा ॥ स्थापनं सर्वदेवानां मानं दंज
 गतोपि च ४ निर्धेहिमस्ते कता तपाणि मे भयदं शुभम् ॥ अतुग्रहप्रसादात्ते हि निष्येदुष्टदानवान् ५ ॥ मुनिरुवाच ॥ आश्चर्यं परमं बालबालावात्प्रभाषसे ॥ बा
 लकः कौतुकाविष्टो यच्च ते वंद्यमंडलम् ६ असाध्यं त्रिदशैः सर्वैः कर्मकतुं तथेच्छसि ॥ यस्य श्वासो न गिरयः षण्णं ततिशतशो भुवि ७ पादावातेन स्य श्वाशुं कपते भुवन
 त्रयं ॥ कथं वयुर्ध्वसेतेन विसर्तं तु शरीरवान् ८ चरित्वानववर्षाणि पूर्णानि तव सा प्रतप्तम् ॥ ममानुग्रहमात्रेण त्वं चेच्छको भविष्यसि ९ तदायं निहितो हस्तो मस्त
 के अभयदायकः ॥ कउवाच ॥ ततो हर्षयुतो देवो नमस्कृत्य मुनिं तदा १० जननीमपि दुर्गां च श्रीहर्हि हरमेव च ॥ ययौ यो दुं मूषकं तमारुह्य स गजाननः ११ अंकुशं परशुं
 पाशं कमलं च चतुर्भुजैः ॥ दधानो गजेनेनाशुकं पयश्च भुवनत्रयम् १२ प्रप्लवं स्तेजसां स्वेन प्रलयानलसन्निभः ॥ क्षणेन प्रापिं स दूरं गंगं स गजाननः ३ दृष्ट्वा गेधं रसां वि
 ध्यात्सिंहं सिंदरवाडकम् ॥ तत्रस्थः प्रशशासा सौ सिंदूरो भुवनत्रयम् १४ तदुत्तरे स्थितो देवो जगज्जर्जयन् दिशः ॥ चुक्षुभुः सागराः सप्तविशीर्णा गिरयोपि च १५ श्रुत्वा
 निनादं तस्याशुसर्वदैत्याश्चकंपिरे ॥ मुमुच्छुर्भीरवः सर्वे केचिन्मृत्युमुपाययुः १६ सिंदूरोपि मुमुच्छं शुक्षणेन प्रकूर्तयौ ॥ उवाच सेवकान्सर्वान् कोयं गर्जति दृश्यताम्
 १७ मूर्छा प्राप्ता मया कस्माद्यच्छब्देन पुरः कथम् ॥ स्थास्यामि तत्पुरः स्थातुं करयशक्तिर्भविष्यति १८ ततस्ते सेवका जग्मुस्तदा बालसमीपतः ॥ तदुपंते निरीक्ष्यै
 र्योसि हस्य करिणो यथा १९ बिभ्रुश्चैव चकंपुश्च केचिच्चैर्यो तमद्भुवन् ॥ करयत्वं कुत जायातः किमर्थं तव नाम किं २० सिंदूरो विभ्रं संहारसिकः क्रोधसंयुतः ॥ श्रुत्वा
 ते कं दिवं सर्वं कपितं च स सिंदुरः २१ बालोपि बलवान् भासि चतुःपंचाब्दिकोपि च ॥ दृश्यसे सर्वसंहार करणाय क्षमः क्षणात् २२ एवमाकर्ण्य तद्वाक्यं प्रोवाच
 स च तान् निबुधुः ॥ अहं शिवमुतः ख्यातः पराशरगृहे वसन् २३ दुष्टसंहारसिको भक्तपालनतत्परः ॥ नानावतारकुशलो ब्रह्मादीनामगोचरः २४ गजाननेति
 मेनामयुद्धं कर्तुं समागतः ॥ स्वामिन्वो भगच्छतु तस्मै सर्वं द्रुवतु च २५ तस्मिन् न हते मानसं मे तोष मेप्यति दुर्जये ॥ कउवाच ॥ ततस्तेनिर्ययुः शीघ्रं त्रिसिंदूरं प्राब्रुव
 न्वचः २६ ॥ दूता ऊचुः ॥ वयं शीघ्रतरं याताः पुरुषं भवदाज्ञया ॥ कृतांतं स दृशंतं तु दृष्ट्वा सर्वे चकंपिताः २७ ततो भवत्प्रापेन तदग्रे प्राब्रुवामच ॥ तत
 स्तेन समाख्यातं निजं सर्वं समासतः २८ गजाननेति नामास्य शिवपुत्रत्वमेव च ॥ दृष्ट्वा दैत्यविनाशाय साधूनां पालनाय च २९ सांप्रतं तु त्वया तद्द्विदुष्टद्वया

समुपागतः ॥ सचतुर्वर्षिको बालो वल्गो तवहुविस्तरम् ३० इदानीं स्वस्वभावेन जहि शत्रुनिजं लघुम् ॥ तव तु श्वासमात्रेण दूरे गच्छेदयं शिशुः ३१ यस्य ते दर्शनात्स्वामिंश्चक्रेपुः शिवकादयः ॥ तस्य ते गणनाकास्ति बालकस्याल्पमेधसः ३२ ॥ कउवाच ॥ एवं दूतवचः श्रुत्वा सिंदूरं श्रितयातुरः ॥ बभूव म्लानतुंडश्च कोधारुणविलोचनः ३३ उदमन्नयनाद्बहिर्प्रलयानलसन्निभम् ॥ उवाच दूतानक्रोद्येन हर्षेण च समन्वितः ३४ ॥ सउवाच ॥ आश्चर्यपरमं दूताभवं द्रवसिमिव वव ॥ सिंहेन सह योद्धुं वैमकाः कथमेष्यति ३५ चतुर्वर्षेण बालेन योद्धव्यं किमया सह ॥ यूयतः कथं भीतानजने तत्र कारणम् ३६ मयि कुद्वेजग्नश्चेतत्र का गणनाऽस्य ह ॥ जगज्जर्जयव्योमादिशोपिविदिशोपि च ३७ धृत्वा शस्त्राणि चास्त्राणि निर्ययौ युद्धलालसः ॥ तत ऊचुरमात्यास्तं नमस्कृत्यासुराधिपं ३८ सस्तु बलेष्वमात्येषु कथयामि स्वयरणं ॥ कयं तं हि हि निष्यामः प्रतापात्तवदैत्यप ३९ समयार्थं महत्सैन्यं पालयते सोयमागतः ॥ प्राणांस्त्यक्ष्यामहे सर्वे तव हेतोर्महाप्रभो ४० अनुजानीहि यास्यामो हंतुं बालं रिपुं तव ॥ सिंदूरउवाच ॥ यामिसेषं प्रशयंतु पौरुषं मम सेनिकाः ४१ इत्युक्त्वा प्रययौ शिशुं ब्रिं बालं हंतुं स मुत्सुकः ॥ समापक्षणेन यत्र बालः स्थितो भवत् ४२ ॥ इति श्रीगणेश उवाच ॥ सिंदूरनिर्गमो नाम षट्त्रिंशोत्तरशतततोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ कउवाच ॥ तं दृष्ट्वा बालकं प्राह सिंदूरो मदगर्वितः ॥ लज्जामेजायते मंदयुध्यतो बालकेन ह १ याहि शिशुं ग्रहं बालपिव मातुः भूतं न मुदा ॥ दृष्ट्वा मच्छरपातेन सद्यो मृत्युमुपैष्यसि २ पलायंते हि मां दृष्ट्वा केशाद्यास्त्रिदिवैकसः ॥ मृते त्वयि तव स्नेहास्ति परांते मरिचयतः ३ अतो गच्छ न मे स्वास्थं दर्शयस्व किं शोरक ॥ यस्य मे तलवातेन ब्रह्मांश शतधा ये वेद ॥ देवउवाच ॥ सत्यमुक्तं त्वया दुष्टनचेतसि विचारितं ॥ न ज्ञातं मम सार्थं रूपं वा विधिं त्वया ५ यस्य मे क्रोदश्चैव अष्टास्युः सुरनायकाः ॥ स्वेच्छया हं हृजे भवैस्त्रिभिरेव हरा मिव ६ विश्वं चारुं नानारूपं वांस्तु युगे युगे ॥ मृमिभारं महावीरं हरा मिदुष्टनाशनात् ७ न लघुलघुतो मेति पराक्रमयुतोपि चेत् ॥ अणुमात्रो देहद्वह्निः सकलं नगरं महत् ८ जिजीविषुश्चैव च्छर्वं न वामानि जमंदिरं ॥ मानिने नैव निन्नांति न तच्च शरणागतं ९ नो चेन्मच्छस्त्रपातेन स्वर्गलोकं गमिष्यसि ॥ हते त्वयि सुखास्ये त्वया यत्पीडितं जगत् १० ब्रह्मणो वरदानेन मागवैकुण्ठैस्त्यपह् ॥ विपरीतं भवेत्सर्वं विपरीतं तथापुरा ११ स्तंभेति यिन्यहनवाहिरण्यकशिपुर्विभुः ॥ सुग्रीवेण हतं बंधूराग्रमाश्रित्य कालतः १२ विपरीतामतिजातवापिका लोयगतः ॥ अतिस्थूलो लघुतरो भासे मम मां प्रतं १३ धृत्वा धैर्यं च लज्जां च युद्धं कुरु मया सह ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा दधारशुविराड्भूषमजाननः १४ ब्रह्मांडादूर्ध्वमगमन्मस्तकश्चरणैतथा ॥ पातालानि च सप्तानि भिस्त्वा यतौ श्रुतीदिशः १५ पश्यति स्म यदा दैवो बालं तं विश्वरूपिणं ॥ सहस्रशिरसं देवं महत्सत्सिद्धो भुवं १६ सहस्रपादं व्याप्या शुस्थितं व्याप्यदिशोदश ॥ दिव्यांबरं दिव्यगंधं दिव्यालंकारं सूचितम् १७ असंख्यमूर्धं स दशमं संख्यरूपिणं विभुम् ॥ एवं दृष्ट्वा विराड् रूपं चक्रे दैव्यमानसम् १८ धृत्वा धैर्यं पुनर्दैवो ययौ दिवस्वसन्निधौ ॥ जगज्जर्जयव्योमादिशोपिविदिशोपि च १९ उदमन्नयनाद्बहिर्प्रलयानलसन्निभम् ॥ ययौ तत्पुरतः क्रोधात्पतंगो ज्वलनं

यथा २० ॥ ॥ देवउवाच ॥ ॥ नायंमूढोविजानीतेस्वरूपंममदुर्लभम् ॥ अहमेवविमोक्ष्यामिऽयुक्त्वाकंठेदधारतम् २१ ममदंसिदुस्तंसकाराभ्यां
बलवतरं ॥ ततस्तदसृजंगागनिविलिखिपाहणेनसः २२ ततःसिदूरवदनःसिदूरप्रियएवच ॥ अश्वजगतीस्थितोभक्तकामप्रपूरकः २३ सिदूरनिहतेदे
वासुदुपुष्पाण्यवाकिरन् ॥ अवाद्यज्जयवाद्यानिननृतुश्चाप्सरोगणाः २४ आयदुस्तत्रमुनयोवासिष्ठप्रमुखाऽसुराः ॥ ब्रह्माद्याःसकलाऽशक्रपुरोगाव
स्तुपाणयः २५ जयशब्देनमन्त्राब्दैःप्रयंतोदिशोदश ॥ ततःसर्वेभूमिपालायुस्तत्रमुदुान्विताः २६ षोडशैरुपचारैस्तमाननुःपरमेश्वरं ॥ गजाननं
चतुर्बाहुंसर्वाभरणभूषितं २७ दिव्यांबरदिव्यगंधमाखुवाहनमीश्वरं ॥ प्रार्थयामासुरिद्राद्यास्तोतुंत्वांनहिशकुमः २८ यत्रकुंठाश्चतुर्वेदाब्रह्माद्याश्चसु
नीश्वराः ॥ त्वंकर्ताकारणकार्यैरक्षकःपोषकोपिच२९संहर्तामोहनश्चास्यविश्वस्यज्ञानदक्षचित् ॥ सरितःसागरावृक्षाःपर्वताःपशवोखिलाः ३० वायुराकाश
पृथिवीवाह्निर्वीरत्वमेवच ॥ ब्रह्माविष्णुःशिवःशक्रोमरुतोमुनयोपिच ३१ गंधर्वाश्चरणाःसिद्धायक्षराक्षसपन्नगाः ॥ अप्सरःकिन्नरादेवत्वमेवसचरा
चरं ३२ वयंधन्यायोदृष्टःप्रत्यक्षमोक्षसाधनः॥ सिदूरेतुहेतेदेवसुखंप्राप्ताऽसुरोत्तमाः ३३ राजानोमुनयोलोकाःस्वस्वकार्यमुदारताः ॥ भविष्यंतिस्वधास्वाहा
वषट्काराश्रिताःक्रियाः ३४ नानावतारैःकुरुषेपालनंत्वंविशेषतः ॥ दुष्टानांशानंसद्योभक्तानांकामपूरकः ३५ ॥ कउवाच ॥ एवमुक्त्वासुरास्तुव्यदधुःस
र्वेष्वते ॥ प्रासादस्मयशिखरंस्थापयित्वागजाननं ३६ यस्मिन्दर्शनमात्रेणमुच्यतेपातकाजिनः ॥ कुलानितारयेत्सप्तस्मरणादस्यमानवः ३७ पूजयित्वाप्रणम्यै
नपरितुर्मिययुऽसुराः ॥ ततस्तंमुनयःसर्वेपुपूजुःपरमादरात् ३८ सिदूरेहेतिनामास्यचक्रुःसिदूरनाशनात् ॥ अतिसंतुष्टमनसो नत्वाजग्मुःस्वमाश्रमं ३९
ततःसर्वेमुनिव्रतानत्वाद्वैकुण्ठः ॥ पुपूजुःपरमात्मानंनानाद्रव्यैरनेकशः ४० राजसदनमितितेक्षेत्रंख्यातिसुपैष्यति ॥ वरेण्यस्तं विलोकयैवनिजपुत्रम
बुध्यत ४१ यतोरान्नापदान्याशुहर्त्वादस्यमुदारुणं ॥ दत्तानिभवतानाथसिदूरलोकांकटकम् ४२ दैत्यविमर्दनइतिनामख्यातिसुपैष्यति ॥ पुपूजतनयंनेहा
त्तदादृष्टपराक्रमम् ४३ मुमोचस्नेहजंचाश्रुनशशाकप्रभाषितुम् ॥ अतिगद्वदंठत्वाद्गुरोदृष्टशङ्कुःखितः ४४ ॥ वरेण्यउवाच ॥ मूढभोवनसंयत्कोविन्नभी
तेनपापिना ॥ यंवांपूजयितुंयाताब्रह्माशक्रपुरोगमाः ४५ अनंतकोटिब्रह्मांडनायकंत्वांनविद्महे ॥ कामधेनुंनिर्धिकल्पवृक्षमूढोपथात्यजेत् ४६ मायया
मोहितस्तेहमत्यजंत्वांतथागृहात् ॥ कउवाच ॥ इतितच्छुचमाकर्ण्यकृपयापरमेश्वरः ४७ आलिङ्गिवरेण्यंतंचतुर्बाहुभिगदरात् ॥ उवाचपरयाभक्त्या
वरेण्यनृपतिर्विभुः ४८ ॥ देवउवाच ॥ पुराकल्पेमहारण्येतपस्तंसंमुदारुणम् ॥ उभाभ्यांपक्षपणीनिभक्षयित्वावटस्यह ४९ दिव्यवर्षसहस्रेणप्रसन्नोहंत
दाभवम् ॥ भवद्ब्राह्मिहृतःपुत्रो नमोक्षोमूढभावतः ५० सोहंपुत्रत्वमापन्नोभूभाहरणायच ॥ सिदूरस्यवधंकर्तुंसाधूनांपालनंतथा ५१ अन्यथानशरीरमे
त्रिराकारस्यसाक्षिणः ॥ वचनंतुक्तंतस्यत्रैलोक्यस्यापितोषणम् ५२ यास्येधुनानिजंभामनत्वंशोकेमनःकृथाः ॥ वरेण्यउवाच ॥ संसारेबहुदुःखानिदृष्टानि

दुःसहानिच ५३ इदानीमिक्षमार्गमैकपयादिशुद्धः खन् ॥ साक्षात्कारकथबंधस्तवस्याद्विरदान ५४ येनोपदेशेनमुक्तियास्यामितद्वद्वदमे ॥ योगतयेनसं
त्यक्ष्येकामक्रोधंमृतेर्भयम् ५५ ॥ कउवाच ॥ एवमाकर्ण्यतद्वाक्यंरूपयासगजाननः ॥ उपवेश्यस्वासनेतंहस्तंशिरसिचादधत् ५६ गणेशगीतांतस्मैसउप
देशुप्रचक्रमे ॥ निरस्यसर्वसंदेहानविश्वरूपप्रदर्शय ५७ गीतासारंसदुधैवगणेशस्यापदेशतः ॥ स्थाप्यराज्यममात्येषुतपसेवनमाययौ ५८ अतिवैराग्य
संयुक्तोद्व्यैतंचगजाननम् ॥ आवर्त्तयत्सदागीतामनन्यविषयःकृती ५९ यथाजलंजलेक्षितंजलमेवाहिजायते ॥ तथातद्वचनतःसोपितन्मयत्वमुपाययौ ६०
मुनिस्त्वाच ॥ चतुराननदेवेशकृपयापरयावद ॥ गीतांतांगुणेशश्चसर्वज्ञानविनाशनीम् ६१ ॥ इतिश्रीगणेशपुराणोत्त०वरेण्योपदेशोनाम०अध्यायः
१३७ ॥ कउवाच ॥ एवमेवपुराष्टशौनेकेनब्रह्मात्मना ॥ समूतकथयामासगीतांन्याससुखाच्छ्रुताम् ३ ॥ सूतउवाच ॥ अष्टादशपुराणोक्तममृतप्राशितं
त्वया ॥ ततोतिरसवत्पातुमिच्छाम्यमृतमुत्तमम् २ येनामृतमयोभूत्वापुमान्ब्रह्माभूतंयतः ॥ योगाभूतंमहाभागतन्मेकरुणयावद ३ ॥ व्यासउवाच ॥
अथगीतांप्रवक्ष्यामियोगमार्गप्रकाशिनीम् ॥ नियुक्तापृच्छतेसूत्राक्षेगजमुखेनया ४ ॥ वरेण्यउवाच ॥ विघ्नेश्वरमहाबाहोसर्वविद्याविशारद ॥ सर्वशास्त्रा
भेतत्त्वज्ञयोगमेवकुर्महसि ५ ॥ गजाननउवाच ॥ सम्यगव्यवसिताराजन्मतितरेतुग्रहानमम ॥ शृणुगीतांप्रवक्ष्यामियोगाभूतमर्थद्विपदनयोगंगोगमित्याहुयौ
गोयोगोनचश्चियः ॥ नयोगोविषयेयोगोनचमात्रादिभिस्तथा ७ योगोयःपितृमात्रादेर्नसयोगोनराधिप ॥ योगोबधुपुत्रादेर्यश्चाष्टभूतिभिःसह ८ नसयो
गःस्त्रियायोगोजगददुतरूपया ॥ राज्ययोगश्चनोयोगोनयोगोजवाजिभिः ९ योगोनेंद्रपदस्थपियोगोयोगार्थिनःप्रियः ॥ योगोयःसत्यलोकरुण्यनसयोगो
मतोमम १० शैवस्ययोगोनोगौवैष्णवस्यपदस्ययः ॥ नयोगोभूपूर्थत्वंचंद्रत्वंनकुबेरता ११ नानिलत्वंनलत्वंनमरत्वंनकालता ॥ नवारुण्यनैर्ऋत्यं
योगोनसर्वभौमता १२ योगंनानाविधंभूपुंजंतिज्ञानिनस्तुतं ॥ भवतिविट्पालोकेजिताहाराविरेतसः १३ इपावयंयत्सिखलांलोकान्प्रवशीकृतजगन्त्रयाः ॥ करु
णार्णूत्तद्वयाबोधयंत्यपिकांश्चन ॥ जीवन्मुक्तान्हृदेमन्नाःपरमानंदरूपिणि १४ निमित्त्याक्षीणिपश्यंतःपरब्रह्माहदिस्थितम् ॥ ध्यायंतःपरमंब्रह्माचित्तयो
गवशीकृतम् १५ भूतानिस्वात्मनातुल्यंसर्वाणिगणयंतिते ॥ येनकेनचिदाच्छिन्नायेनकेनचिदाहताः १६ येनकेनचिदाकृष्टायेनकेनचिदाश्रिताः ॥ करु
णार्णूत्तद्वयाभ्रमंतिधरणीतले १७ अनुग्रहायभूतानांजितक्रोधाजितेन्द्रियाः ॥ देहमाश्रितोभूपसमलोष्टाश्मकांचनाः १८ एतादृशमहाभाग्यास्तुशृणुगोच
राःप्रिय ॥ तमिदानीमहंवक्ष्येशृणुयोगमनुत्तमम् १९ श्रुत्वायमुच्यतेजंतुःपापेभ्योभवमागराव ॥ शिवाविष्णौचशक्तौचसूर्येभ्योमयिनराधिप २० याऽभेदबु
द्धियोगःससम्यगयोगोमतोमम २१ अहमेवजगद्यस्मात्सृजामिपालयामिच ॥ कृत्वानानाविधंविषंहरामिस्खलिलया २२ अहमेवमहाविष्णुरहमेवमदा
शिवः ॥ अहमेवमहाशक्तिरहमेवार्थमाप्रिय ॥ २३ ॥ अहमेकोदृणोनाथोजातःपंचविधापुरा ॥ ज्ञानान्मानंजानंतिजगत्कारणकारणम् ॥ २४ ॥

मत्तोन्निरापोरणीमत्तजाकाशमास्तौ ॥ ब्रह्माविष्णुश्चरुद्रश्चलोकपालादिशोदश २५ वसवोमनवोगावोमुनयः पशवोऽपि च ॥ सरितः सागरायक्षाष्टक्षाप
 क्षिगणा अपि २६ तथैकविंशतिस्वर्गानागाः सप्तवनानि च ॥ मनुष्याः पर्वताः साध्याः सिद्धारक्षोगणास्तथा ॥ २७ ॥ अहंसाक्षीजगद्भुरल्लिप्तः सर्वकर्म
 मिः ॥ अविकारो प्रमेयो ह मव्यक्तो विश्वगोव्ययः २८ अहमेव परं ब्रह्माव्ययानं दातृमकं दृप ॥ मोहयत्यखिलात्ममाश्रेष्टान्ममनरानमूत्र ॥ २९ ॥ सर्व
 दाषड्विकारेषु तानियं योजयेद्दृशम् ॥ हित्वा जापटलं जतुरनेकैर्जन्मभिः शनैः ३० विरज्य विदाति ब्रह्मविषयेषु सुबोधतः ॥ अच्छद्यं शस्त्रं स वा तैरदाह्यमनलेन
 च ३१ अक्लृप्तमूषमुनैरशोष्यं मास्तेन च ॥ अवध्यं ध्यमानेन पशुरिरेस्मिन्नराधिप ३२ यामिमां पुष्पितां वा च प्रशंसंति श्रुतीरितां ॥ त्रयीवा दस्तामूढास्त
 तोन्यन्मन्वतेऽपि न ३३ कुर्वतिसततं कर्म जन्ममृत्युफलप्रदम् ॥ स्वैर्गैश्चर्यताध्वस्तचेतनाभोगबुद्धयः ३४ संपादयंति ते भूपस्वात्मनानि बन्धनम् ॥
 संसारचक्रं युंजंति जडाः कर्मपरानराः ३५ यस्य यद्वाहितं कर्म तत्कर्तव्यं मदर्पणम् ॥ ततोऽस्य कर्म बीजानामुच्छिन्नाः स्युर्महांकुराः ३६ चित्तशुद्धिश्च महती
 विज्ञानसाधिका भवेत् ॥ विज्ञातेन हि विज्ञातं परं ब्रह्म मुनीश्वरैः ३७ तस्मात्कर्माणि कुर्वीत बुद्धियुक्तो नराधिप ॥ न त्वकर्मो भवेत्कोऽपि स्वधर्मयागावांस्त
 था ३८ जहाति यदिकर्माणिततः सिद्धिं न विंदति ॥ आदौ ज्ञानेनार्धिकाः कर्मण्येव स युज्यते ॥ ६९ कर्मणा शुद्धादृष्टद्वयोर्भेदबुद्धिमुपैष्यति ॥ स च यो
 गः स माख्यातो मृतत्वाय हि कल्पते ४० योगमन्यं प्रवक्ष्यामि शृणु भूपत मुत्तमम् ॥ पशोऽपुत्रे तथा मित्रे शत्रौ बंधौ सुत्तज्जने ४१ बहिर्दृष्ट्या च समयादृश्य
 यालोकयेत्पुमान् ॥ सुखेदुःखे तथा मर्षे हर्षे भीतौ समो भवेत् ॥ ४२ ॥ रोगासौ चैव भोगासौ जये वा विजयेऽपि च ॥ श्रियो योगे च योगे चलाभलाभमृताव
 पि ॥ ४३ ॥ समो मां वस्तुजतेषु पश्यन्नंतर्बहिः स्थितम् ॥ सूर्ये सोमे जले वह्नौ शिवे शक्तौ तथानिले ॥ ४४ ॥ द्विजेऽदि महानद्यां तीर्थेऽक्षेत्रे वनां शि
 नि ॥ विष्णौ च सर्वेषु तेषु तथा यक्षोरगेषु च ॥ ४५ ॥ गंधर्वेषु मनुष्येषु तथा तिर्यग्भवेषु च ॥ सततमां हियः पश्येत्सोऽयं योगविदुच्यते ॥ ४६ ॥ संपरादृत्य स्वा
 र्थं भ्यङ्गं द्विधा णिविवेकतः ॥ सर्वत्र समता बुद्धिः स योगो भूपमेव तः ४७ आत्मानात्मविवेकेन य बुद्धिर्विवेकयोगतः ॥ स्वधर्मसिक्ती चित्तस्य तद्योगो य उच्यते ॥
 ४८ धर्मो धर्मैर्ब्रह्मतीह तया त्यक्त उभा अपि ॥ अतो योगाय युंजति योगैर्धेषु कौशलम् ४९ धर्मार्धमर्षलेख्यवत्त्वामनीषी विजितेन्द्रियः ॥ जन्मबंधविनिर्मुक्तः
 स्थानं संयात्य नामयम् ५० यदा ब्रह्मज्ञानकालुष्यं जंतो बुद्धिः क्रमिष्यति ॥ तदा सौयाति वैराग्यं वेदवाक्यादिषु क्रमात् ५१ त्रयीविप्रप्रतिपन्नस्य स्थानुत्वं यास्यते
 यदा ॥ परात्मन्यचला बुद्धिस्तदा सौयोगमाप्नुयात् ५२ मानसानखिलात्मकानयदाधीमांस्यजेत्प्रिय ॥ स्वात्मनि स्वेन संतुष्टः स्थिरबुद्धिस्तदोच्यते ५३
 विदृष्ट्याः सर्वसौख्येषु नो द्विप्रोदुःखसंगमे ॥ गतसाध्व्यं सरुद्रागः स्थिरबुद्धिस्तदोच्यते ५४ यथायं कमठो गानि संकोचयति सर्वतः ॥ विषयेभ्यस्तथास्वानि संक
 र्षेद्योगतत्परः ५५ व्यावर्ततेऽस्य विषयास्त्यक्ता हारस्य वणिजः ॥ विनारां गच रागोऽपि दृष्ट्वा ब्रह्म विनश्यति ५६ विपश्चिद्यत ते भूपस्थितिमास्था ययोगिनः ॥ मं

यथित्वेन्द्रियाण्यहरति बलतोमनः ५७ युक्तस्तानि वशोक्तत्वा सर्वदा मत्परो भवेत् ॥ संयतानां द्विधाणीह्यस्यासौ कृतधीर्मतः ५८ चित्तयानस्य विषयान्संगस्ते
 पूजयते ॥ कामसंजायते तस्मात्ततः क्रोधो भिवद्धते ५९ क्रोधादज्ञानं भूतिविषमस्तुततः स्मृतः ॥ भंशादस्मृतेर्मते च्वसस्तत्त्वं सात्सोपिनश्यति ६० वि
 नाद्वेषं च रागं चोचाराण्यस्तुल्लेख्येत् ॥ स्वधीनद्वयोवश्यैः संतोषं सप्तमृच्छति ६१ त्रिविधस्यापि दुःखस्य संतोषेक्षेपणं भवेत् ॥ प्रज्ञया संस्थितश्चायं प्रसन्नहृद
 यो भवेत् ६२ विना प्रसादं न मतिर्विना मत्यानभावना ॥ विना तानं शमो भूषणविना तेन कुतः सुखम् ६३ इन्द्रियान्वा न्विचरतो विषयाननुवर्तते ॥ यन्मनस्तन्म
 तिह न्यादप्सु नान्वं मरुदथा ६४ यारात्रिः सर्वभूतानां तस्यां निद्राति नैव सः ॥ न स्वपती हेतयत्र सारात्रिस्तस्य भूमिप ६५ सरितां पतिमायां तिवनानि सर्वतो यथा
 जायां तितं तथा कामाः सनाशां तिक्वचि लभेत् ६६ अतस्तानीह संरुद्धं सर्वतः खानि मानवः ॥ स्वस्वार्थेभ्यः प्रधावंति बुद्धिरस्य स्थिरा तदा ६७ ममतां हं कृतीत्य
 क्त्व सवर्त्तान् कामांश्च यस्य जेत ॥ नित्यं ज्ञानरतो भूयात्तज्ज्ञानान्मुक्तिं प्रयास्यति ६८ एतां ब्रह्मधियं पूयया विजानाति देवतः ॥ तुरीयावस्थां प्राप्या पि शीलान्मुक्तिं
 प्रयास्यसि ६९ अतस्तदिति श्रीगणेशगीतासूपनिषदार्थगर्भासु योगासु तार्थशास्त्रे श्रीमन्महागणेशपुराणे उत्तरखण्डे गणेशवरेण्यसंवादे सांख्यसारांथयोगो ना
 मप्रथमोऽध्यायः १ ॥ १३८ ॥ वरेण्य उवाच ॥ ज्ञाननिष्ठा कर्मनिष्ठा द्वयं प्रोक्तं त्वया विभो ॥ अवधार्य देवं केमे निश्चयसंकरं नु किम् १ गजानन उवाच ॥ अस्मिंश्च
 राचरे स्थित्यप्युरोक्ते द्वयमप्यप्रिय ॥ सांख्यानं बुद्धियोगेन वैधययोगेन कर्मिणां २ अनारंभेण वैधानां निष्क्रियः पुरुषो भवेत् ॥ न सिद्धिया तिसंस्यागाद केवलत्वं क
 र्मणो नृप ३ कदाचिदक्रियः कोपि क्षणं नैवावतिष्ठते ॥ अखतं त्रैः प्रकृतिर्जैर्गुणैः कर्मचकार्यते ४ कर्मकारां द्विद्यग्राभिनयम्यास्ते स्मरन् पुमान् ॥ तद्रोचरान्मदं चि
 तोधिगाचारसंभण्यते ५ तद्दामं संनियम्यादौ मनसा कर्मचारयेत् ॥ इन्द्रियैः कर्मयोगं यो विदुष्यः स परो नृप ६६ अकर्मणः श्रेष्ठतमं कर्मानिहा कृतं तु यत् ॥ व
 ध्मर्णः स्थितिरप्यस्या कर्मणो नैव सेस्यति ७ असमर्प्य निबध्यते कर्म तेन जनमपि ॥ कुर्वीत स ततः कर्मानां शोसं गोमदं पर्णम् ८ मदर्थं यानि कर्माणि तानि बध्ने
 तिन क्वचिद् ॥ सवासनमिदं कर्म बन्धनातिदेहि नंबलात् ९ वर्णान्दृष्ट्वा वंदं चाहं स यज्ञांस्तान्पुगाप्रिय ॥ यज्ञेन क्रुध्यतां येष्वाकामदः कल्पदृक्षवत् १० सुरांश्चानेन प्री
 णध्वं सुरास्ते प्रीणयंतु वः ॥ लभ्यंश्च परमं स्थानमन्योन्यप्रीणयानां स्थिरम् ११ इष्टदेवाः प्रदास्यंति भोगानि दान्मुतर्पिताः ॥ तैर्देवांस्तान् वरस्तेभ्यो दत्त्वा मुंक्ते स तस्क
 रः १२ द्रुतावशिष्टोक्तारो मुक्ताः स्युः सर्वपातकैः ॥ अदंयेनो महापापा आस्मेहतोः पंचतिथे १३ ऊर्जो भवंति भूतानि देवा दन्नस्य संभवः ॥ यज्ञाच्चेदं स भूतिस्तदुत्प
 त्तिश्चैवैतः १४ ब्रह्मणो वैधस्य पुत्रं प्रमो ब्रह्मसमुद्भवः ॥ अतो यज्ञे च विश्वस्मिन् स्थितं मां विद्मि १५ संसृतीनां महाचक्रं क्रामितव्यं विचक्षणैः ॥ समुद्रा
 प्रीणते भूपेन्द्रियक्रोडो धमोजनः १६ अंतरात्मा नियः प्रीत आत्मा सारमोखिल प्रिय ॥ आत्मदुर्मो न योगैः स्यात्तस्यार्थो नैवा विद्यते १७ कार्याकार्यकृतीनां सैन्यमप्राप्ति
 शुभाशुभे ॥ किंचिदस्य न साध्यं स्यात्सर्वं जंतुषु सर्वदा १८ अतो सक्तया भूपकृतं व्यकर्म जंतुभिः ॥ सक्तो गतिमवाप्नोति मामवाप्नोति तादृशः १९ परमांसि

द्विमापन्नाः पुराराजर्षोद्विजाः ॥ संग्रहाय हिलोकानां तादृशकर्मचारभेद २० श्रेयान्यत्कुरुते कर्मतत्कारोऽसि लो जनः ॥ मनुते यत्प्रमाणं स तदेवा नु मरय
 सौ २१ विष्टपे मेनसा योऽस्ति काश्चिदर्थो नरा विप ॥ अनालब्धश्च लब्धव्यः कुर्वेदमर्तथाप्यहम् २२ न कुर्वे ह्यदा कर्मस्वतंत्रो लसभा वितः ॥ करिष्येति मम
 ध्यानं सर्वे वर्णमहामते २३ भविष्यंति ततो लोका उच्छिन्नाः संप्रदायिनः ॥ हंता स्यामस्य लोकास्य विधाता संकरस्य च २४ कामिनो हि सदा कामैः ज्ञाना
 त्कर्म कारिणः ॥ लोकानां संग्रहायैतद्विद्वान्कुर्यादसत्कथीः २५ विभिन्नवर्मा तज्ज्ञादज्ञानां कर्मचारिणाम् ॥ योगयुक्तः सर्वकर्मण्यप्येनयिकर्मलव २६
 अविद्यागुणसाचिव्यात्कुर्वन्कर्मण्यतं द्वितः ॥ अहंकाराद्विब्रुद्धिरहंकारोति यो ब्रवीद २७ यस्तु वेत्स्यात्मनस्तत्तत्विभागान्गुणकर्मणोः ॥ करणविषये वृत्तमि
 तित्वानसज्जते २८ कुर्वेति सफलं कर्म गुणैस्त्रिभिर्विमोहिताः ॥ अविश्वस्तस्वात्मदुहो विधविद्वैलं वधेत् २९ नित्यनैमित्तिकं तस्मान्मायिकमपि यद्विदुः ॥
 त्यक्त्वा हंमता बुद्धिपरांगतिमवाप्नुयात् ३० अनिर्ण्यतो भक्तिमंतो ये मयोक्तमिदं शुभम् ॥ अनुतिष्ठंति ये सर्वमुक्तास्तेऽसि लकर्मभिः ३१ येष्वेव नानुतिष्ठंति
 अशुभाह तचेतसः ॥ ईर्ष्यमाणान्महामूढान्नष्टान् विद्विमेरिपून् ३२ तुल्यं प्रकृत्या कुहते कर्मयज्ज्ञानवानपि ॥ अनुयाति च तामेवाश्रहस्तत्र मुधा मतः ३३
 कामश्चैव तथा क्रोधः स्नानमर्थेषु जायते ॥ नैतयोर्वश्यतां यायादस्य विध्वंसकौ यतः ३४ शस्तोऽगुणो निजो धर्मः सांगादन्यस्य धर्मतः ॥ निजेतस्मिन्मृतिः
 श्रेयो परत्र भयदः परः ३५ ॥ वरेण्य उवाच ॥ पुमान् यत्कुरुते पापं स हि केन निरयुज्यते ॥ अकांक्षन्नपि हेतुबलैर्ब्रह्मैव ३६ ॥ श्रीगजानन उवाच ॥
 कामक्रौधौ महापापौ गुणद्वयसमुद्भवौ ॥ नयंतौ वश्यतां लोकां निवृत्त्येतौ द्विषिणौ वरौ ३७ आवृणोति यथा माया जगद्वाष्पो जलं यथा ॥ वर्षा मेव यथा भ्रातुं तद्व
 त्कामोऽसि लोचरुद ३८ प्रतिपत्तिमतो ज्ञानं छादितं स ततं द्विषा ॥ इच्छात्मेकततरसा दुष्येण च शुष्मिणा ३९ आश्रित्य बुद्धिं मनसि ईद्विद्याणि सतिष्ठति ॥ ते
 रेवाच्छादितप्रज्ञो ज्ञाननिर्भो ह्ययसौ ४० तस्मान्निर्मयतां न्यादौ स मनः सिनरो जयेत् ॥ ज्ञानविज्ञानयोः शांतिं करपापं मनोभवम् ४१ यतस्तानि पराण्या
 हृस्तेभ्यश्च परमं मनः ॥ ततोऽपि हि परा बुद्धिरात्मा बुद्धेः परो मतः ४२ बुधैव मात्मानात्मा न संस्तभ्यात्मानात्मा ॥ हत्वा शत्रुकामरूपं परंपदमवाप्नुयात् ३३
 ॥ ॐ तस्मिन्मृतिः श्रीमद्भने शगीता ० कर्मयोगो नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ १३९ ॥ ॥ श्रीगणेश उवाच ॥ ॥ पुरासर्गादिसमये
 त्रैगुण्यं त्रितनूतहम् ॥ निर्मायै चैनमवदं विष्णवे योगमुत्तमम् १ अर्थम्पे सोऽब्रवीत्सोऽपि मनवे निजमूने ॥ ततः परंपरायतं विदुरे नमहर्षयः २ कालेन बहूनां चा
 यं नष्टः स्याच्चरमेयुगे ॥ अश्रद्धेयो ह्यविश्वास्यो विगीतव्यश्चमूषिपि ३ एवं पुरा भवं योगं श्रुत्वा न सिमन्मुखात् ॥ गुह्याद्ब्रह्म तरेदहस्यं परमं शुभम् ४ ॥ वरेण्य
 उवाच ॥ सांप्रतं चावतीर्णोऽसि गमंतस्त्वं गजानन ॥ प्रोक्तवान्कथमेतं तं विष्णवे योगमुत्तमम् ५ ॥ गजानन उवाच ॥ अनेकानि च ते जन्मान्यतीतानि ममापि च ॥
 संस्मरेतां नि सर्वाणि न स्मृतिस्तव वर्तते ६ मत्त एव महाबाहो जाता विष्णवा दयः सुराः ॥ मध्येव च लयं गतिं प्रलयेषु गेयुगे ७ अहमेव परो ब्रह्मापहास्त्रो हेमवच ॥

अहमेवजगत्सर्वस्थावरजंगमंचयत् ८ अजोव्ययोहंभूतात्मानादिराश्वरश्च ॥ आस्थायत्रिगुणंमायांभवाभिवह्युनिषु ९ अयमोपचयोधर्मापचयोहि
यदाभवेत् ॥ साधूंसंरक्षितुंदुष्टांस्तादितुसंभवाभ्यहं १० उच्छिद्याधर्मानिचयंधर्मसंस्थापयामिच ॥ हन्मिदुष्टांश्चैद्यांश्चनानालीलाकरोमुदा ११ वर्णाश्र
मानुनिवसाधून्पालयेबहुरुपधृक् ॥ एव्योवेतिसंभूमिर्ममादिव्यायुगो १२ तत्तत्कर्मचवीर्यचमरूपमसासतः ॥ यत्कृत्वाहंममाबुद्धिनपुनर्भूःसजायते १३
निरीहानिर्भरारोषामत्परमद्वयाश्रयाः ॥ विज्ञानतपसाशुद्धाजनेकेमासुपागताः १४ येनयेनहिभावेनसंस्वतेनरोत्तमाः ॥ तथातथाफलंतेभ्यःप्रयच्छा
म्यथयःस्फुटम् १५ जनारस्युरितरेराजन्मममार्गानुयायिनः ॥ तथैवव्यवहारंतेस्वेषुचान्येषुकुर्वते १६ कुर्वतिदेवताप्रातिकीक्षतःकर्मणांफलम् ॥ प्राप्तुं
तीहेतुलेकेशीघ्रसिद्धिहकर्मजाम् १७ चत्वारोहिमयावर्णारजःसत्त्वमोहातः ॥ कर्मांशतश्चसंस्पृष्टासुखोलोकैमयानव १८ कर्तारमपिमातेषामकर्तारंविदुर्बु
धाः ॥ अनादिमोश्वरानित्यमल्लिसकर्मजैर्गुणैः १९ निरीहयोभिजानातिकर्मबन्धनानैवतम् ॥ चक्रुःकर्माणिबुधैर्वपूर्वमुमुक्षवः २० वासनासाहताद्या
त्संसारकारणादृढात् ॥ अज्ञानबंधनाजं तुर्वध्वायमुच्यतेखिलात् २१ तदकर्मचकर्मापिकथयाम्यधुनातव ॥ यत्रमौनंगतामोहात्क्रयबुद्धिशालिनः २२
तत्त्वंमुमुक्षुणाज्ञेयकर्मविकर्मणाम् ॥ त्रिविधानिहकर्मणिमुनिर्ब्रह्मपातिःप्रिय २३ क्रियायामक्रियज्ञानमक्रियायांक्रियामतिः ॥ यस्यस्यात्सहिमस्यैस्मिन्
लोकेमुक्तोखिलार्थकत् २४ कर्माकुरावियोगेनयःकर्माण्यारभन्नरः ॥ तत्त्वदर्शननिर्दग्धक्रियमार्हुव्याबुधम् २५ फलदृष्ट्यांविहायस्यात्सदातृप्ताविसाधनः ॥ उद्यु
क्तोपिक्रियांकर्तुंकिंचिन्नैवकरोतिसः २६ निरीहोनिगृहीतात्समापरित्यक्तपरिग्रहः ॥ केवलैवैगृहकर्मचरन्नायातिपातकं २७ अहंत्वोमत्सरोभूत्वासिद्ध्यासिद्धयोः
समश्चयः ॥ यथाप्राप्त्येहसंतुष्टःकुर्वन्कर्मनवध्यते २८ अखिलेर्विषयैर्मुक्तोज्ञानविज्ञानवानपि ॥ यज्ञार्थतस्यसकलंक्रतंकर्मविलयिते २९ अहमग्नि
र्हविर्होताहुतंयत्स्वयिचापितम् ॥ ब्रह्मातव्यंचतेनाथब्रह्मण्येवयतोः ३० योगिनःकेचिदपरेदृष्टयज्ञवदतिच ॥ ब्रह्माग्निरिवयज्ञोवैदतिकेचनमोनिरे ३१ सं
यमाभोपरभूषद्भिर्याणुपजुहति ॥ स्वाग्निध्वन्येताद्विषयादशब्दादीनुपजुहति ३२ प्राणानामिन्द्रियाणांचपरेकर्मणिक्कृत्स्नः ॥ निजात्परतिरूपेभ्योज्ञानदति
प्रजुहति ३३ द्रव्येणतपसावापिस्वाध्यायेनापिकेचन ॥ तीव्रतेनयतिनोज्ञानेनापियजंतिमाम् ३४ प्राणेपानंतथाप्राणमपानेप्रक्षिपंतिये ॥ रुध्वागतौश्चैभयो
स्तेप्राणायामपरायणाः ३५ जित्वाप्राणात्प्राणगतिरुपजुहतितेषुच ॥ एवंनानायज्ञरतायज्ञध्वंसितपातकाः ३६ नित्यंब्रह्मप्रयांयेतेयज्ञाशेषमुताशिनः ॥
अयज्ञकारिणेलोकोनायमन्यःकुतोभवेत् ३७ कायिकादित्रिषामूतान्पज्ञान्वेदेदतिष्ठितान् ॥ ज्ञात्वातानखिलात्समूपमोक्षयमेखिलबंधनात् ३८ सर्वेषा
भूपयज्ञानांज्ञानयज्ञःपरोमतः ॥ अखिलेयतेकर्मज्ञानेनोक्षस्यसाधने ३९ तज्ज्ञेयुरुहव्याघ्रप्रैश्चैननतितःसताम् ॥ शुश्रूषयावदिष्यतिमंतस्तत्स्वविशारदाः ॥

१ इन्द्रियाग्रवधपररूपादीनुपजुहति इति पाठः ॥ २ ॥ ज्ञानेनेति पाठः ॥

४० चानासंगान्नजनः कुर्वन्कसाधुसमाममं ॥ करोतितेनसंसारंबन्धनंसमुपैतिसः ४१ सत्संगाद्गुणसंभूतिरपदांलयएवच ॥ स्वाहितंप्राप्यतेसर्वैरिहलोकैपर
त्रच ४२ इतरसुलभंराजन्ससंगोतीवदुर्लभः ॥ यज्ज्ञात्वा नपुनर्बन्धमोतिज्ञेयंततस्ततः ४३ ततःसर्वाणिभूतानिस्वात्मन्येवाभिपश्यति ॥ अतिपापरतो जं
तुस्ततस्त्वस्मात्प्रमुच्यते ४४ विविधान्यपिकर्माणिज्ञानमिदंहतिक्षणात् ॥ प्रसिद्धोऽग्रियथासर्वभस्मतांनयतिक्षणात् ॥ नज्ञानसमतामेतिपवित्रमित्रचृप
४५ आत्मन्येवावगच्छंतियोगात्कालेनयोगिनः ॥ भक्तिमानिन्द्रियजयीतरूपरोज्ञानमाप्नुयात् ४६ लब्ध्वातत्परमंमोक्षंस्वल्पकालेनयात्यसौ ॥ भक्तिही
नोऽश्रद्धधानःसर्वत्रसंशयीतुयः ४७ तस्यशंनोऽपिविज्ञानमिहलोकोत्थवापरः ॥ आत्मज्ञानरतंज्ञाननाशितासिखसंशयं ४८ योगास्ताखिलकर्मणंबघ्नंतिभू
पतानिन ॥ ज्ञानखड्गप्रहारेणसंभूतामज्ञतांबलात् ४९ छित्वातंसंशयंतस्माद्योगयुक्तोऽभवेन्नरः ५० ॥ अतस्सदितिश्रीमद्भगवद्गीताऽज्ञानप्रतिपा
दनोनामद्वतीयोऽध्यायः ३ ॥ १४० ॥ ॥ वरेण्यउवाच ॥ ॥ सन्यस्तिश्रैवयोगश्चकर्मणं वणयतेवया ॥ उभयौनिश्चितं
त्वेकंश्रेयोयद्वदमेप्रभो १ ॥ ॥ गजाननउवाच ॥ ॥ क्रियायोगोवियोगश्चाप्युभौमोक्षस्यसाधने ॥ तयोर्मध्येक्रियायोगस्त्यागातस्यविशिष्यते २
द्वंद्वदुःखसहोद्वेष्टयो नकांक्षति किंचन ॥ मुन्यतेबन्धनात्सद्योनित्यसंन्यासवान्सुखं ३ वदंतिभिन्नफलकौकर्मणस्त्यागसंग्रहो ॥ मूढाल्पज्ञानतश्चैकं
शुंजीतिविचक्षणः ४ यदेवप्राप्यतेत्यागात्तदेवयोगतःफलं ॥ संग्रहं कर्मणोयोगोर्विददतिसर्विदति ५ केवलं कर्मणान्यान्यासंन्यासंनविदुर्बुधाः ॥ कु
र्वन्नच्छयाकर्मयोगीब्रह्मैवजायते ६ निर्मलेयतचित्तात्माजितस्वोयोगतत्परः ॥ आत्मानंसर्वभूतस्थं पश्यन्कुर्वन्नलिप्यते ७ तत्त्वविदो गयुक्तात्मा
करोमीति न मन्यते ॥ एकादशार्नीन्द्रियाणि कुर्वीतिकर्मसंख्यया ८ तत्सर्वमप्येदृह्णयपिकर्मकरोति यः ॥ नलिप्यतेपुण्यपापैर्भानोऽनियुयार्थगः
९ कायिकंवाचिकं बौद्धमिन्द्रियंमानसंतथा ॥ त्यक्त्वाशां कर्मकुर्वीत्योगज्ञांश्चित्तशुद्धये १० योगहीनो नरः कर्मफलेह्ययाकरोत्यलं ॥ बद्धतेकर्मबीजैः
सततोदुःखंसमश्रुते ११ मनसासकलं कर्मयक्त्वायोगी सुखं वसेत् ॥ नकुर्वन्कारपन्वापि न हंश्च भूषेत्पत्तने १२ नक्रियानच कर्तृत्वंकस्यचित्सृष्ट्यतेमया
॥ नक्रियाबीजसंपर्कः शतत्यातां क्रियतेखिलं १३ कस्यचित्सुख्यथापापानि न स्पृशामि विमुह्य ॥ ज्ञानमूढा विमुह्यंति मोहेनावृतबुद्धयः १४ विवेकेनात्मनो
ज्ञानेयेषां नाशितमात्मना ॥ तेषां विकाशमायातिज्ञानमादिसवत्परं १५ मन्निषामद्विष्यत्यंतमच्चित्तामयितत्परः ॥ अपुनर्भवमायांति विज्ञानाव्राशितेन स
१६ ज्ञानविज्ञानसंयुक्ते द्विजगविगजादिषु ॥ समेक्षणा महात्मानः पण्डिताः श्वपचे शुनि ॥ वश्यस्वर्गो जगतेषां जीवन्मुक्ताः समेक्षणाः १७ यतो दोषं ब्रह्मसमंत
स्मात्तैर्विषयि कृतं ॥ प्रियाप्रिये प्राप्स्यहर्षद्वेषौ ये प्राप्नुवंति न १८ ब्रह्माश्रिता असंमूढा ब्रह्मज्ञाः समबुद्धयः ॥ वरेण्य उवाच ॥ किं सुखं त्रिषु लोकेषु देव गंधर्वयोनिषु
१९ भगवन्कृपया तन्मेवद विद्याविशारद ॥ गणेश उवाच ॥ आनंदमश्नुते सक्तः स्वात्मा रागो निज आत्मनि २० अविनाशि सुखं तद्विनसुखं विषयादिषु ॥ वि

षयास्थानिसौख्यानिदुःखानां तानिहेतवः २१ उत्पत्तिनाशयुक्तानि तत्रासक्तानतत्त्वविदः ॥ कारणेन तिकामस्य कोऽथस्य सहेतव्यः २२ तौ जेतुं वर्षाविरहास्तु
 संचिरमश्नुते ॥ अंतर्निष्ठो तत्प्रकाशोऽतः सुखोऽतो रतिर्लभेत् २३ असंदिग्धोऽक्षयं ब्रह्म सर्वभूतहितार्थकृत् ॥ जेतारं षड्रिपूणैर्यशमिनोऽदिमिनस्तथा २४
 तेषां स भूतब्रह्मस्वात्मज्ञानाविभाजना ॥ आसनेषु समासीनस्य कवेमादिष्यान्बहिः २५ संस्तभ्यष्टकुटीमास्ते प्राणायामपरायणः ॥ प्राणायामंतु सं
 रोधं प्राणायामसमुद्भवम् २६ वदंति मुनयस्तं च त्रिधा भूतं विप्रश्चितः ॥ प्रमाणं भेदतो विद्विष्टु मध्यममुत्तमम् २७ दशभिर्द्वयधिकैर्वैः प्राणायामोलघुः स्मृतः ॥
 चतुर्विंशत्यक्षरयो मध्यमः स उदाहृतः २८ षट्त्रिंशलघुवर्णोऽय उत्तमः सोऽभिधीयते ॥ सिंहशार्दूलकं वापि मत्ते भंमुदुतां यथा २९ नयंति प्राणिनस्तद्वत् प्रा
 णायामौ सुसाधयेत् ॥ गीढयंति मृगांस्तेन लोकांश्च श्यं गता द्रुप ३० दहस्येनस्तथा वायुः संस्तव्या न च तत्तनुम् ॥ यथा यथा नरः कश्चिदसोपाना वालिमाक्रमे
 त् ३१ तथा तथा वशीकुर्यात् प्राणायामानौ हि योगवित् ॥ पूरककुंभकंचैवैकं च ततोऽभ्यसेत् ३२ अतीतानागतज्ञानाततः स्याज्जगतीतले ॥ प्राणायामैर्द्वौ
 दशभिरुत्तमैर्धारणमता ३३ योगस्तु धारणे द्वेभ्यो दोगीज्ञास्ते सदाभ्यसेत् ॥ एवं यः कुरुते राज्ञेऽस्त्रिंशत्कालज्ञः स जायते ३४ अनायासेन तस्य स्याद्वश्यलो कत्रयं नृप ॥
 ब्रह्मरूपं जगत्सर्वं पश्यति स्वांतरात्मनि ३५ एवं योगश्च संन्यासः समानफलदायिनौ ॥ जंतुनां हितकर्तारं कर्मणां फलदायिनम् ३६ मां ज्ञात्वा मुक्तिमाप्नोति त्रैलो
 क्यस्येश्वरं विभुम् ३७ ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीता ७ अध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ १४१ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ गजान
 न उवाच ॥ ॥ श्रौतस्मार्तानि कर्माणि फलेनेच्छन्समाचरेत् ॥ शस्तसंयोगी राजेदृजक्रियाद्योगमाश्रितात् १ योगप्रस्यैमहाबाहो हेतुः कर्मवमेतत् ॥
 सिद्धयोगस्य संसिद्धिहेतुः शमदमौ मतौ २ इन्द्रियार्थैश्च संकल्प्य कुर्वन् स्वस्य रिपुर्भवेद् ॥ एतानि न च्छन्यः कुर्वन्सिद्धियोगी स सिद्ध्यति ३ सुहृत्स्वै च रिगृह्ण
 उद्धारे चैव बंधने ॥ आत्मनैवात्मनो ह्यात्मना त्माभवावति कश्चन ४ मानेपमाने दुःखं च सुखे सुहृदि मां शुभु ॥ मित्रेऽपि मित्रेऽप्युदासीनं द्वेष्ये लोष्टे च कां बने ५ समोजिता
 त्मा विज्ञानी ज्ञानीन्द्रियजयावहः ॥ अभ्यसेत्सततं योगं यदायुः कृतमोहिमः ६ तप्तश्रान्तो व्याकुलो वा क्षुधितो व्यग्रचित्तकः ॥ कालेति शीतेत्युष्णे वा निलाभ्य
 बुसमाकुले ७ साध्वनावतिर्जी गोस्थानेमात्रौ जलांतिके ॥ कूपकूलेऽथ शाने च नद्यां भिन्नौ च मरु ८ चैत्ये स वल्मिकेऽपि शाचादिसमावृते ॥ नामभ्यसेद्यो
 गविद्योगयोगाध्यानपरायणः ९ स्मृतिलोपश्चमूकत्वं वाधिर्यं मंदताञ्जवरः ॥ जडता जायते स द्यौः पाज्ञानाद्विद्योगिनः १० एते दोषाः परित्याज्या योगाभ्यस
 नशालिना ॥ अनादरे हि चैते पांस्पृष्टिलोपादयोऽधुवम् ११ नातिभुजं सदा योगीनां भुजनातिनिद्रितः ॥ नातिजाग्रत्सिद्धिं मित्रपूयगं मदभ्यसन् १२
 संकल्पजांस्त्यजेत्कामान्नियताहारजागरः ॥ नियम्य स्वगणं बुद्ध्या विरमेत शैशौ नैः १३ ततस्ततः क्लेशैर्देहत्रयत्रातु गच्छति ॥ धृयात्मवशं कुयचित्ति चंचलमा
 दृतः १४ एवं कुर्वन्सदा योगी परां निर्वाति मृच्छति ॥ विश्वस्मिन् निजमात्मानं विश्वं च स्वात्मनि क्षते १५ योगेन योगमासुपैतित सुपैम्यमहादरात् ॥ मोचय

मिनमुंचामितमहमानंस्त्यजेत् १६ सुखेदुःखेतरैरेषुधितोषिममस्त्वपि ॥ जात्मासाम्येनभूतानिसर्वगमांचवत्तिथः १७ जीवन्मुक्तःसयोगीन्द्रःकेवलंभयि
 संगतः ॥ ब्रह्मादीनाचेदेवानांसंवंधःस्याज्जगन्नये १८ ॥ वरेण्यउवाच ॥ द्विविधोपिहियोगो यमसंभाव्योहिमेमतः ॥ यतोतःकरणंदुष्टंचलंदुष्ट्रहंविभो
 १९ ॥ श्रीगजाननउवाच ॥ योनिग्रहंदुष्टहस्यमनसःसंप्रकल्पयेत् ॥ वटीयंत्रसमादस्मान्मुक्तिःसंस्थतिचक्रात् २० विषयैकैचैरेतंसंस्पृष्टचक्रकंदृढम् ॥ जनश्चे
 त्तुंनशक्नोतिकर्मकीलैःसुसंवृतम् २१ अतिदुःखंचैराग्यंभोगाद्वैतृण्यमेवच ॥ गुरुप्रसादःसत्संगउपायास्तज्जयेअमी २२ अभ्यासाद्वावशीकुर्यान्मिनोयोगस्यसिद्ध
 ये ॥ वरेण्यदुर्लभयोगोविनास्यमनमोजयात् २३ ॥ वरेण्यउवाच ॥ योगश्रष्टस्यकोलैःकागतिःकिंफलंभवेत् ॥ विभोसर्वज्ञमेच्छि
 धिसंशयंबुद्धिचक्रहत् २४ ॥ ॥ श्रीगजाननउवाच ॥ दिव्यदेहधरोयोगाद्भ्रष्टःस्वर्भोगमुत्तमम् ॥ भुक्त्वायोगिकुलेजन्मलभेच्छुद्धिमतांकुले २५
 पुनर्योगीभवत्येषसंस्कारात्पूर्वकर्मजात् ॥ नहिपुण्यकृतांकश्चिन्नरूपप्रतिपद्यते २६ ज्ञाननिष्ठातपोनिष्ठात्कर्मनिष्ठात्तन्नाशधिपि ॥ श्रेष्ठयोगीश्वरतमोभ
 किमान्मयितेषुयः २७ ॥ ॥ अतस्तदिति०योगाद्यातिप्रशंसनायोगोनामपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ १४२ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ गजाननउवाच ॥
 ईदृशंविद्धिमेतत्त्वमद्भुतेनंतरात्मना ॥ यज्ञात्स्वामामसंदिग्धवेत्सिमोक्षयसिर्वगम् १ ततेहंशृणुवक्ष्यामिलोकानांहितकाम्यया ॥ आस्तिज्ञेयंयतो
 नाप्यन्युक्तेश्चसाधनंनृप २ ज्ञेयामदप्रकृतिःपूर्वततःस्याब्जज्ञानगोचरः ॥ ततोविज्ञानसंपत्तिर्मयिज्ञातेष्टुणाभवेत् ३ कनलौखमहंकारःकंचित्तीक्ष्णसमी
 रणौ ॥ रवीन्दूयागकुक्षेकादशधाप्रकृतिर्मम ४ अन्यामत्प्रकृतिंष्टद्वांमुनयःसंगिरंतिच ॥ तथात्रिविष्टपं व्यासंजीवत्वं गतयानया ५ आभ्यामुत्पाद्यते
 सर्वंघराचरमयंजगत् ॥ संगोद्विश्वसंभृतिःपरित्राणंलयोप्यहम् ६ तत्त्वमेतन्निबोद्धुंयेयतेतेकाश्चिदेवाहि ॥ वर्णाश्रमवतांपुसांशुशर्चोर्णैःनकर्मणा
 ७ साक्षात्करोतिमांकाश्चिद्वलवत्स्वपितेषुच ॥ मत्तोयव्रेक्षतेकिंचिन्मयिसर्वचक्षते ८ क्षितौसुगंधरूपेतेजोरूपेणचाग्निषु ॥ प्रभारूपेणपूष्ण्य
 ज्ञेयसंरूपेणचाप्सुच ९ धीरूपोबलिनांचाहंहीस्तपोबलमेवच ॥ त्रिविधेषुविकारेषुमदुत्पन्नेष्वहंस्थितः १० नमांविंदितिपापीयामायामोहितचेतसः ॥
 त्रिविकारामोहयतिप्रकृतिर्मजगन्नयम् ११ योमेतत्त्वंविजानातिमोहंरयजतिसोखिलम् ॥ अनेकैर्जनमिभैश्चंज्ञात्वासांमुच्यतेततः १२ अन्येनानाविधा
 न्देवान्भजतेतान्नजंति ॥ यथायथामर्तित्वाभजतेमांजनोखिलः १३ तथातथास्यतथावंपूरयाम्यहमेवतम् ॥ अहंसर्वविजानामिमांनकाश्चिद्विबुध्य
 ते१४ अव्यक्तंव्यक्तिमापन्नंविदुःकाममोहिताः ॥ नाहंप्रकाशतांयामिअज्ञानांपापकर्मणां १५ यःस्मृत्वात्यजतिप्राणमतेभ्राद्रयावितः ॥ सयात्यपुनराष्ट
 त्तिप्रसादान्ममभूभुज १६ यंयदेवंस्मरन्भक्त्यात्यजतिस्वंकलेवरम् ॥ तत्तत्सालोक्यमायातितद्वत्तयानराधिप १७ अतश्चाहानशंभूपस्मर्तव्येनैकरूपवा
 न् ॥ सर्वेषामप्यहंगम्यःश्रोतसामर्णवोयथा १८ ब्रह्मविष्णुशिर्वेद्वाद्याल्लोकान्प्राप्यपुनःपतेत् ॥ योमासुपैत्यसंदिग्धःपतंतंस्तस्यनक्काचिव १९ अनन्यशर

णोयोमांभक्त्याभजन्तभूमिप ॥ योगक्षेमौचतस्याहंमर्वादप्रतिपादये २७ द्विविधागीतकिदृष्टशुक्लाष्टपञ्चानुप ॥ एकयापरमब्रह्मपरयायातिमंस्त्यति
 म् २१ ॥ ॐ तस्मादिति श्रीमद्भगवत्गीताऽबुद्धियोगो नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ १४३ ॥ ॥ वरेण्य उवाच ॥ ॥ काशुक्लागतिरुद्दि
 ष्टाकाचकृष्णागजानन ॥ किंब्रह्मसंस्त्यतिः किमेवकुर्महस्यनुग्रहात् १ ॥ ॥ गजानन उवाच ॥ ॥ अग्निर्ज्योतिरहः शुक्लमहंमयनं गतिः ॥ चाद्र
 ज्योतिस्तथाधूमात्रिश्चदक्षिणायनम् २ ॥ ॥ ॐ तस्मादिति श्रीमद्भगवत्गीताऽबुद्धियोगो नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ १४३ ॥ ॥ वरेण्य उवाच ॥ ॥ काशुक्लागतिरुद्दि
 ष्टाकाचकृष्णागजानन ॥ किंब्रह्मसंस्त्यतिः किमेवकुर्महस्यनुग्रहात् १ ॥ ॥ गजानन उवाच ॥ ॥ अग्निर्ज्योतिरहः शुक्लमहंमयनं गतिः ॥ चाद्र
 म् ॥ उभाभ्यांयदतिक्लांतशुद्धविद्विमताननम् ४ ॥ ॥ अनेकजन्यमंभूतिः संस्त्यतिः पारिकीर्तिता ॥ संस्त्यतिः पुवंत्येत्येतुमांगणयंतिन ५ ॥ येमांसम्ययुपा
 संतेपं ब्रह्मप्रयातिते ॥ ध्यानाद्यैरुपचारैर्मतीथापंचासुतादिभिः ६ ॥ ॥ स्नानवस्त्राद्यंलंकारसुगंधधूपदीपकैः ॥ नैवेद्यैः फलतांबूलैर्दक्षिणाभिश्च योचयेत् ७
 भक्त्यैकचेतसावैतस्येष्टपूरयाम्यहम् ॥ एवंप्रतिदिनंभक्त्यामद्वक्तोमांममर्पयेत् ८ ॥ ॥ अथवामानसीपूजाकुर्वीतस्थिरचेतसा ॥ अथवाफलपत्राद्यैः पुष्पमू
 लजलादिभिः ९ ॥ पूजयेन्मां प्रयत्नेन तत्तद्विष्णुफलं भवेत् ॥ त्रिविधास्वपि पूजा तु श्रेयसीमानसीमता १० ॥ साप्युत्तमा मता पूजाऽनिच्छयायाकृता मम ॥ ब्रह्म
 चारी गृहस्थोवावानप्रस्थोयतिश्च ११ ॥ एकां पूजां प्रकुर्वीत पण्ययोगोवापि हि मुच्छति ॥ मदभ्युदेवं यो भक्त्या द्विषन्मामन्यदेवताम् १२ ॥ सोऽपि मामेव यजेत् परं त्व
 विधितो नृप ॥ यो ब्रह्मचर्ये देवतां च द्विषन्नन्यां समर्चयेत् १३ ॥ याति कल्पसहस्रं निरयान् दुःख आकुमदा ॥ भूतशुद्धिं विधायादौ प्राणांनास्थापनं तथा १४
 आकृष्य चेतोऽर्चितो न्यासमुपक्रमेत् ॥ कृत्वा तं मूर्तकान्यासं बहिः श्वथं ढङ्गकम् १५ ॥ न्यासं च मूलं मंत्रं यतोऽध्यात्वा जपेन्मनुम् ॥ स्थिरचित्तो ज
 पेन्मंत्रं यथा गुरुमुसागतम् १६ ॥ जपं निवेद्य देवाय स्तुत्वा स्तोत्रं नैरुक्त्वा ॥ एवं या उपसीत स लभेन्मोक्षमव्ययम् १७ ॥ य उपसासनयाहीनिधिं नृनोऽव्यर्थ
 जन्मभाक् ॥ यज्ञोहमौषधमंत्रांग्रिगार्ह्यं च हविर्दुतं १८ ॥ ध्यानं ध्येयः स्तुतिः स्तोत्रं नतिर्भाक् किरुपासना ॥ त्र्यहोत्रं यं विद्वं च पिता च प्रपितामहः १९ ॥ ॐ कारं या
 वनः साक्षी प्रभुर्मित्रं गतिलयः ॥ उत्पत्तिः पोषकोऽर्चिः शरणं वास एव च २० ॥ अस्मत्पुत्रः सदृष्टमात्मा ब्रह्माहमेव च ॥ दानं होमस्तपो भक्तिर्जपः स्वाध्याय एव च
 २१ ॥ यद्यत्करोति तत्सर्वं मेमायि निवेदयेत् ॥ योऽपि तोषदुराचाराः पापान्नेवर्णिर्णास्तथा ॥ मदाश्रया विमुच्यते किं मद्रक्त्या हि जादयः २२ ॥ न विनश्यति म
 द्रक्तो जातवेदामाद्विभूतयः ॥ प्रभवं मे विभूतींश्च न देवाः कृषयो विदुः २३ ॥ नाना विभूतिभिर्हं व्याप्य विश्वं प्रतिष्ठितः ॥ यद्यच्छ्रेष्ठतमं लोके सा विभूतिर्निबोध मे
 २४ ॥ ॐ तस्मादिति श्री उपसासनयोगो नाम सप्तमोऽध्यायः ७ ॥ १४४ ॥ ॥ वरेण्य उवाच ॥ भगवन्नारदो महान्तं बलानां विभूतयः ॥ उक्तवांस्तां हं देव न सर्वोऽसौ
 पिबोतिताः १ ॥ त्वमेव तत्त्वतः सर्वां वेत्सि तां दिदृशानन ॥ निजं रूपमिदानीं मे व्यापं चकारु दर्शय २ ॥ ॥ श्रीगजानन उवाच ॥ ॥ एकस्मिन्मथि पश्यत्वं
 विश्वमेतच्चराचरम् ॥ नानाश्चर्याणि दिव्यानि पुरादृष्टानि केन चिद् ३ ॥ ज्ञानचक्षुरहं तद्यद्यहं जामिन्मिदं प्रभातः ॥ चर्मचक्षुः कथं पश्येन्मां विमुहं जामय

यम् ४ ॥ कठवाच ॥ ततो राजा वरेण्यः स दिव्यचक्षुरवैक्षत ॥ ईशितुः परमं रूपं गजारूपस्य महादुतम् ५ असंख्यवक्त्रं खलितमसंख्याभिः करि म हव ॥ अनु
 खितं सुगंधेन दिव्यभूषां वरस्रजम् ॥ असंख्यनयनं कोटि सूर्यरश्मिधृता युधम् ६ तद्वर्णमणित्रयोलोकादृष्टारतेन पृथग्विधाः ॥ दृष्टेश्वरं परं रूपं प्रणम्य मम नृपो
 ब्रवीत् ७ ॥ ॥ वरेण्य उवाच ॥ वीक्षे हंतवदेहोस्मि न देवाद्यापि गणानपि तृ ॥ पातालानां समुद्राणां द्वीपानां चैव भूयताम् ८ महर्षीणां सप्तकंचनार्थैः स
 कुलं विभो ॥ भुवोतरिक्षं सर्वाश्च मनुष्यो रगराक्षसान् ९ ब्रह्मविष्णुमहेशं द्रान्देवान् जंतून् नैकधा ॥ अनाद्यनंतलोकादिमनंतभुजशीर्षकं १० प्रदीप्तानलं सका
 शम प्रमयं पुरातनम् ॥ किराटकुण्डलधरं दंडानि रक्ष्यं मुदा वहम् ११ एतादृशं च वीक्षत्वा विशालवक्षसं प्रभुम् ॥ सुरविद्याधरैर्यक्षैः किन्नैरमुनिमानुषैः १२ नृपदि
 रप्सरोग्निश्चरैर्धैर्गानतत्परैः ॥ वसुध्वादिद्यौर्गैः सिद्धैः साध्यैर्मुदायुतैः १३ सेव्यमानं महाभक्त्या वीक्ष्यमाणं सुविस्मैतैः ॥ वेतारमक्षं रवेधं गोगोसारमश्वरम्
 १४ पातालानि दिशः स्वर्गान् भुवं व्याप्या खिलं स्थितम् ॥ भीतलोकास्तथा चाहमेवं तां वीक्ष्य रुणिणम् १५ नानादंष्ट्रकरालं च नानाविद्याविशारदम् ॥
 प्रलयानलदीप्तास्यजटिलं च नभः स्पृशम् ॥ दृष्ट्वा गणे ज्ञते रूपमहं भ्रातृद्वयम् १६ देवामनुष्यानां गाद्याः खलास्त्वदुदरश्याः ॥ नाना योनिभुजश्चांतैव
 म्येव प्रविशंति च १७ अब्ये ररुपद्यमानास्ते यथा जीमूतं विदवः ॥ त्वमिदं श्रियं मयैव निःकृतिर्विरुणो मरुत् १८ गुह्यकेशस्तथेशानः सोमः सूर्योऽखिलं जगत् ॥
 नमामित्वा मतः स्वामिन् प्रसादं कुरु मे धुना १९ दर्शयस्व निजं रूपं सौम्यं यत्पूर्वमीक्षितम् ॥ कोवेदलीलारतेभू मन्त्रक्रियमाणानि जेच्छया २० अनुग्रहान्मया
 दृष्टमैश्वरं रूपमीदृशम् ॥ ज्ञानचक्षुर्यतो दत्तं प्रसन्नेन त्वयामम २१ ॥ श्रीगजानन उवाच ॥ नंदं रूपं महाबाहो मम पश्यंति योगिनः ॥ सनकाद्याना
 रदाद्याः पश्यंति मदनुग्रहात् २२ चतुर्वेदार्थतत्त्वज्ञाश्चतुःशास्त्रविशारदाः ॥ यज्ञदानतपोनिष्ठानमरूपं विदति २३ शक्यो हं वीक्षितुं ज्ञातुं वेष्टुं भक्तिभाव
 तः ॥ त्यजभीतिं च मोहं च पश्य मां सौम्यरूपिणम् २४ मद्रक्तो मत्परः सर्वसंगहीनो मदर्थकृत् ॥ निष्क्रोधः सर्वभूतेषु स मोमा मेति मूमुज ॥ २५ ॥ ॐ
 तस्मादिति श्रीगणेशगीता ० विश्वरूपदर्शनं नाम अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ १४५ ॥ ॥ वरेण्य उवाच ॥ अनन्यभावस्वांसंम्यकमूर्ति
 मंतमुपासते ॥ योक्षरं परमं व्यक्तं तयोः कस्ते मतोधिकः १ असित्वं सर्वविता सौक्ष्मीभूतभाव न ईश्वरः ॥ अतस्त्वां परिपृच्छामि वद मे कृपया विभो २ ॥ श्री
 गजानन उवाच ॥ ॥ यो मां मूर्तिधरं भक्त्या मद्रक्तः परिसेवते ॥ स मे मान्योऽनन्यभक्तिर्नियुज्यत इदं मयि ३ स्वगणं स्ववशं कृत्वा खिलभूतहितार्थकृत् ॥
 ध्येयमक्षरमव्यक्तं सर्वगंकूटगं स्थिरम् ४ सोऽपि मामेव निर्देश्य मत्परो य उपसते ॥ संसारसागरादस्मादुद्धरा मितमप्यहम् ५ अव्यक्तोपासनादुःखमधिकं तेन
 लभ्यते ॥ व्यक्तस्योपासनासाध्यं तदेवाव्यक्तभक्तिः ६ भक्तिश्चैवादर्थात्रकारणं परमं मतम् ॥ सर्वेषां विदुषां श्रेष्ठो ह्यहं किंचिज्ज्ञोऽपि भक्तिमात्र ७ भ
 जन्मत्तया विहीनो यः स चांडालोऽभिधीयते ॥ चांडालोऽपि भजन्मत्तया ब्राह्मणेभ्योऽधिको मम ८ शुकाद्याः सनकाद्याश्च पुरातुका हि भक्तिः ॥ भक्त्यैव मामनु

पन्नायपृच्छते १३ अतस्सदिति श्रीगणेशगीता ० क्षेत्रज्ञातृज्ञेयविवेकयोगो नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ १४६ ॥ ॥ ॥ श्रीगजानन उवाच ॥ देव्या
सुरीराक्षसीचप्रकृतिस्त्रिविधादृणां ॥ तासां फलानि चिह्नानि संक्षेपेन धुना ब्रूवे १ आद्या संसाधयेन्मुक्तिं द्वे परे बंधनं नृप ॥ चिह्नं ब्रवीमि चाद्यायास्तमेनि गदतः
शृणु २ अपैशून्यदयाक्रोधश्चापल्यं धृतिराजवम् ॥ तेजोभयमहिंसा च क्षमा शौचममनित ३ इत्यादि चिह्नमाद्यायाऽसुर्याः शृणु सांप्रतम् ॥ अतिवादो
भिमानश्च दुर्ज्ञानं संकोपता ४ आसुर्या एवमाद्यानि चिह्नानि प्रकृते नृप ॥ निष्ठुरत्वं मोहो हंकारो गर्व एव च ५ द्वेषो हिंसा दया क्रोध औद्धत्यं दुर्विनीतता ॥
आभिचारिक कर्तृत्वं क्रूरकर्म रतिस्तथा ६ अविश्वासः सतां वाक्ये शुचि त्वं कर्महीनता ॥ निंदकत्वं च वेदानां भक्तानां मसुरद्वेषाम् ७ मुनिश्रोत्रिया विप्राणां तथा
स्थितिपुराणयोः ॥ पाखंडवाक्ये विश्वासः संगतिर्मेलिनात्मनां ८ स दुर्भक्तं कर्तृत्वं स्पृहा च परवस्तुषु ॥ अनेककामना वत्सवं ददादृतभाषणम् ९ परेत्कर्मसि
हिष्णुत्वं परकृत्यपराहतिः ॥ इत्याद्या बहवश्चान्ये राक्षस्याः प्रकृते गुणाः १० ग्रथिव्या स्वर्गलोके च परिहृत्य वसंतिते ॥ मद्भक्तिराहितालोकाराक्षसी प्रकृतिश्रिताः
११ तामसीये श्रिताराज न्याति ते रं वंधुवम् ॥ अनिर्वाच्यं च ते दुःखं मुजते तत्र सांस्थिताः १२ देवान्निःसृत्य नरकाजार्थं ते मुक्कुजकाः ॥ जाल्यं धाः पंगवो दीना
हीनजातिषु तेन १३ पुनः पापसमाचारा मय्यभक्ताः यतंति ते ॥ उत्पतंति हि मद्भक्त्या कांचिद्योनिमाश्रिताः १४ लभंते स्वर्गं तियज्ञैर्यैर्धर्मैश्च ममिपि ॥ सु
लभास्ताः सकामानां मयि भक्तिः सुदुर्लभा १५ विमूढा मोहजालेन बद्धाः स्वेन च कर्मणा ॥ अहं हंता अहं कर्ता अहं भोक्तिर्वादिनः १६ अहमेव श्वरः शास्ता अहं
वेत्ता अहं सुखी ॥ एतादृशी मतिर्नृणामधः पातयतीह तान् १७ तस्मादेतत्समुत्सृज्य यैर्द्वीपप्रकृतिमाश्रय ॥ भक्तिं कुरु मदीयां त्वमनिशं दृढचेतसा १८ सापिभ
क्तिस्त्रिधाराजः सत्त्विकी राजसीतरा ॥ यदेवान् भजते भक्त्या सात्त्विकी सामताशुभा १९ राजसी सा तु विज्ञेया भक्तिर्जन्यममृतिप्रदा ॥ यद्यक्षाश्चैव रक्षांसियजंते
सर्वभावतः २० वेदेनाविहितं क्रूरसाहंकारं स दुर्भक्तम् ॥ भजंते प्रेतमूता दीन्कर्मकुर्वंतिका मुकम् २१ शोषयंतो निर्जदेह मंतस्तथं मादृढा ग्रहाः ॥ तामस्येतादृशी भ
क्तिर्नृणां सानिरयप्रदा २२ कामलोभस्तथा क्रोधोदंभश्चत्वार इत्यमि ॥ महाद्वाराणि विचीर्णानां तस्मादेतांस्तु वर्जयेत् २३ अतस्सदिति श्रीमद्भगवद्गीता ०
योगोपदेशो नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ १४७ ॥ श्रीगजानन उवाच ॥ तपोपि त्रिविधं राजन्क्रियायिकादिप्रभेदतः ॥ ऋजुतार्जवशौचाश्च ब्रह्मचर्यमहिंसन
म् १ गुरुविज्ञाद्विजातीनां पूजनं च सुराद्विषाम् ॥ स्वधर्मपालनं नित्यं कायिकं तप ईदृशम् २ मर्मोऽस्पृह्यं प्रियं वाक्यमनुद्देशं हितं ऋतम् ॥ अर्थातिर्विदशान्नाणां वा
चिकं तप ईदृशम् ३ अंतःप्रसादः शांतत्वं भौनमिन्द्रियनिग्रहः ॥ निर्मला शयतानं त्यमानं स तप ईदृशम् ४ अकामतः श्रद्धया च यतपः सात्त्विकं च तप ॥ रुद्धैः स
त्कारपूजार्थं स दुर्भंगराजसंतपः ५ तदा स्थिरं जन्म मृती प्रयच्छति न संशयः ॥ परात्सपीडकं यच्च तपस्तामसमुच्यते ६ विधिवाक्यप्रमाणार्थसत्पात्रे देशकालतः ॥
श्रद्धया दीयमानं यदा नंतं तस्मात्सत्त्विकं मतम् ७ उपकारं फलं वापि कांक्षद्भिर्दोषैर्नरैः ॥ क्लेशतो दीयमानं वा भक्त्याराजसमुच्यते ८ अकालदेशतो पात्रे ब्रह्मयादीय

तेतुयत् ॥ असत्काराद्वयद्वतंहानतामसंस्मृतम् ९ ज्ञानं च त्रिविधं राजन्शृणुष्वस्थिरचेतसा ॥ त्रिधा कर्मचकारं त्रिवीमि ते प्रसंगतः १० नानाविधेषु भूतेषु मामे
कं वीक्षते तु यः ॥ नाशवसुचि नित्यं मां तज्ज्ञानं सात्त्विकं नृप ११ तेषु वेत्ति पृथग्भूतं विविधं भावमाश्रितः ॥ मामव्ययं च तज्ज्ञानं राजसं परिकीर्तितम् १२ हेतुहीनमसत्यं
ब्रह्मात्मविषयं च यत् ॥ असदव्ययार्थविषयं तामसं ज्ञानमुच्यते १३ भेदतन्निविधं कर्म विद्विराजन्मयेरितम् ॥ कामनाद्वैषय्यं द्वैहिति नित्यकर्म यत् १४ कृतं वि
ना फलेच्छां यत्कर्म सात्त्विकमुच्यते ॥ यद्वह्लेशतः कर्म कृतं तद्वह्लेच्छया १५ क्रियमाणं नृभिर्द्विभक्तं राजसमुच्यते ॥ जनपेक्ष्यस्वशक्तियदर्थक्षयकरं च य
त् १६ ॥ अज्ञानां क्रियमाणं यत्कर्म तामसमीरितम् ॥ कर्तारं त्रिभिर्विधं द्विकथ्यमानं मया नृप १७ धैर्येत्साहीनमोऽसिद्धौ सिद्धौ चाक्रियस्तु यः ॥ अहंका
रविमुक्तो यः सकर्ता सात्त्विको नृप १८ कुर्वन् हर्षशोकं हिंसाफलस्पृहां च यः ॥ अशुचिर्बुद्धको यश्चाजसौ सौ निगद्यते १९ प्रमादाज्ञानसहितः परोच्छेदपरः
शठः ॥ अलसस्तर्कवान्यस्तु कर्ता सातामसो मतः २० सुखं च त्रिविधं राजन्शृणु ॥ सात्त्विकं राजसं चैव तामसं च मयोच्यते २१ विषयवद्भास
ते पूर्वैर्दुःसंभ्यां तं करं च यत् ॥ इच्छयमानं तथा वृत्त्याय दंते मतवद्भवत् २२ प्रमादात्स्वस्य बुद्धयस्सात्त्विकं सुखमीरितम् ॥ विषयाणां तु यो भोगो भासते स तत्त्वपुरा
२३ हालाहलमिव तेषां राजसं सुखमीरितम् ॥ तं हि प्रमादं संभूतमालस्यप्रभवंच यत् २४ सर्वदामोहकं स्वस्य सुखं तामसमीदृशम् ॥ न तदस्ति यदेतैर्यमुक्तं
स्या त्रिविधैर्गुणैः २५ राजन् ब्रह्मापि त्रिविधमोतस्मिदिदं भेदतः ॥ त्रिलोकेषु त्रिधा भूतमखिलं भूषवर्तते २६ ब्रह्मक्षत्रियविद्वद्भूताः स्वभावाद्ब्रह्मकर्मिणः ॥ ता
नि तेषां तु कर्माणि संक्षेपात्तेषु नावदे २७ अंतर्बाह्यो द्विधाणां च वश्यत्वमार्जवक्षमा ॥ नानातर्पांसि शौचं च द्विविधं ज्ञानमात्मनः २८ वेदशास्त्रपुराणानां स्मृ
तीनां ज्ञानमेव च ॥ अनुष्ठानं तदर्थानां कर्म ब्राह्ममुदाहृतम् २९ दाढ्यं शौर्यं च दाक्ष्यं च युद्धपृष्ठाप्रदर्शनम् ॥ शरण्यपालनं दानं धृतिस्तेजः स्वभावजम् ३०
प्रभुतामनवौ ब्रह्मसुनीतिलोकापालनं ॥ पंचकर्माधिकारिस्त्विंशत्कर्मसमीरितं ३१ नानावस्तुकर्मो मूमेः कर्षणं रक्षणं गवां ॥ त्रिधा कर्माधिकारिस्त्विंशत्कर्मसमी
रितं ३२ दानं द्विजानां शूश्रूषा सर्वदा शिवसेवनं ॥ एतादृशं न रव्या प्रकर्मशौद्रमुदीरितं ३३ स्वस्वकर्म रता एते मध्यम्याः खिलकारिणः ॥ मत्प्रसादात्स्थिरं स्थानं
यान्ति ते परमं नृप ३४ इति ते कथितो राजन् प्रसादाद्योग उत्तमः ॥ सांगोपांगः स विस्तारो नादिसिद्धौ मया प्रिय ३५ युक्षयोगं मया ख्यातं नाख्यातं कस्यचिन्नृप ॥
मोपैयै नंतः सिद्धिं परां यास्यस्य नृत्तमाम् ३६ ॥ कउवाच ॥ ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा प्रसन्नस्य महात्मनः ॥ गणेशस्य वरेण्यः स चकार च यथादितं ३७
त्यक्त्वा स्वाराज्यं कुटुंबं च कान्तारं प्रययौ रयात् ॥ उपदिष्टं यथायोगमास्थाय मुक्तिमाप्तवान् ॥ इमं योगोत्तमं योगं शृणोति श्रद्धया तु यः ३८ सोऽपि कैवल्यमाप्नोति यथा
योगीति वैवसः ॥ य इमं श्रावयेद्योगं कृत्वाऽस्यार्थं सुबुद्धिमान् ३९ यथा योगीति यथासोऽपि परं निर्वाणमुच्छति ॥ योगीतां सम्यग्भ्यस्य ज्ञात्वा त्वार्थं गुरोर्बुद्धात्
४० कृत्वा पूजां गणेशस्य प्रारय हंपठते तु यः ॥ एककालं द्विकालं वा त्रिकालं वाऽपि यः पठेत् ४१ ब्रह्माभूतस्य तस्यापि दर्शनान्मुच्यते तैरः ॥ न यज्ञैर्न व्रतैर्नैर्नाभिर्नात्रैर्न

हाथैः ४२ नवैः सम्यग्भ्यस्तैः सम्यक्ज्ञातैः सहांगैः ॥ पुराणश्रवणैर्नवनशालैः साधुचितैः ४३ प्राप्यते ब्रह्मपरममनया प्राप्यते नरैः ॥ ब्रह्मघ्नो म
 द्यपः स्तेयिगुरुतल्पगमोपियः ४४ चतुर्णोयस्तु संसर्गो महापातककरिणः ॥ स्त्रीहिंसा गोवधादीनां कतारो येषापि नः ४५ ते सर्वे प्राप्तिमुच्यन्ते गीता मे
 तां पठन्ति च ॥ यः पठेत्प्रयत्नो नित्यं स गणेशो न संशयः ४६ चतुर्थीयः पठेद्भक्त्या सोऽपि मोक्षाय कल्पते ॥ तत्तत्क्षेत्रं समासाद्य स्नात्वाभ्यर्च्य गजाननं ४७
 सकृद्गीतां पठेद्भक्त्या ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ अद्रिमांसं सितपेक्षं चतुर्थ्या भक्तिमात्रः ४८ कृत्वा महीमर्षी मूर्तिगणेशस्य चतुर्भुजां ॥ सवाहनां माधुं च सम
 भ्यर्च्य यथाविधि ४९ यः पठेत्सप्तकृत्वस्तु गीतां मे तां प्रयत्नतः ॥ ददाति तस्य संतुष्टो गणेशो भोगमुत्तमं ५० पुत्रान्पौत्रान् वन्दनं धनं यं पशुत्वादि संपदः ॥
 विद्यार्थिने भवेद्बिद्यासुखार्थी सुखमाप्नुयात् ५१ कामानन्योल्लभेत्कामी मुक्तिं मे त्रयांति ५२ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे द्वादशहस्त्यां संहि
 तायां छन्दस्तदितिश्रीमद्रणेशगीतासूपनिषदर्थसुश्रीमद्वेदांगमृताथेश्वरगणेशवेदोद्भिन्नविधवस्तुनिरूपणं नामैकादशोऽध्यायः ५३ ॥ ५४८
 कउवाच ॥ ॥ एवं पूजां संप्रयुज्य तत्रैव न्यवसद्भिभुः ॥ भक्तानां पूरणं कामान् सदनैराजपूजिते ३ ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ विनायकस्य माहात्म्ये क
 थाभिन्ना निरूपिताः ॥ अवतीर्य वरेण्यस्य गृहे विद्वांसुरोहतः २ गजासुरमुखप्राप्तिर्वर्णिता चतुरानन ॥ अत्रैव पार्वतीगर्भादाविर्भावो निरूपितः ३ गजान
 नतया देवसंशयो तोमसा भवत् ॥ त्वदन्यः संशयच्छेत्तानां स्येव भुवनत्रये ॥ ४ ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ नकार्यः संशयो व्यासनाशकियुते विभौ ॥ निजे
 च्छावशतो नैक रूपकः कल्पमेदतः ५ शंभुवक्त्राद्विक्रोधाच्च प्रादुर्भूतो गजाननः ॥ गौर्याश्च ते जसो जात उदराच्च कचिन्मुने ६ क्वचिद्रौरीमलाच्चापि द्विमुखो द्वि
 कारः क्वचिद्व ॥ क्वचिरपंचमुखः क्वापि षण्मुखो दशबाहुकः ७ क्वचिद्वादशहस्तश्च सहस्रभुजमंडितः ॥ आगमेषु समस्तेषु नानाध्यानानि संति हि ८ नचा
 त्र संशयः कार्यो विस्मयो वा मुने प्रभौ ॥ शिवाद्वह्माच विष्णुश्चैव गेजातौ निरूपितौ ९ स्कंदे विधातुर्नेत्राच्च शिवोऽपि निर्रूपिता ॥ विष्णुः शिवं ध्याय
 ति च शिवोऽपि विष्णुमेव च १० पंचाक्षरं स मंत्रं चतारं क्वदति प्रभुः ॥ शतक्रोडि मंत्रं गमचरितं च त्रिधा कृतं ११ मर्यादोक्तैः सस्थापयामास शंकरः ॥
 क्वचिच्छिवास्तद्विष्णुस्तद्ब्रह्मणश्च क्वचिद्धरेः १२ भगवत्याः क्वचित्प्रोक्तं क्वचित्सूर्याद्रजाननात् ॥ क्वचिद्ब्राह्मणः प्रोक्तो सर्वतच्छास्त्रं स मंत्रं १३ संशयं कुरुते
 यस्तु स याति नरकं ध्रुवं ॥ ॥ कउवाच ॥ ॥ एवमेतद्युगकथा प्रोक्ता सर्वमुनेन व १४ इदानीमभिधास्यामि कथां कलियुगाश्रितां ॥ कलिप्राप्त्युनेलो
 कां भ्रष्टाचारस्तथा नृताः १५ ब्राह्मणवेदराहिताः स्नानसंभ्या विवर्जिताः ॥ यजनं याजनं दानं न करिष्यंति कर्हि चित् १६ प्रतिग्रहं च दुष्टानां करिष्यंति सुदुर्लभ
 म् ॥ परापवादो न्निंदोऽपराधीषणं तथा १७ करिष्यंति जनाः सर्वे विधिलोपं च सर्वशः ॥ विश्वासघातं सर्वत्र कुर्वन्ति च जनाध्रुवं १८ विधिलिपिं च श
 पथं करिष्यन्ति धरातले ॥ न करिष्यन्ति मेघाश्च वृष्टिं कापि मुनीं श्वर ॥ १९ ॥ महानदी तीरे देशे करिष्यन्ति कृषिजनाः ॥ गोबली सोऽप्यबलि नो हरिष्यति यनं

बलात् २० हरिष्यतस्ततोद्विचित्रयस्ताभ्यांबलात्पुनः ॥ श्रुद्रावेदपठिष्यतिब्राह्मणाः शूद्रकर्मिणः २१ क्षत्रियावैश्यकर्मणोवैश्याश्शूद्रकर्मिणः ॥ प्र
तिग्रहं करिष्यतिचांडालस्यद्विजातयः २२ दुरिद्राश्चभविष्यंतिहाहाभूताविवेकतसः ॥ वदिष्यंतिचनमयागृहीतंधनमण्वपि ॥ २३ ॥ गृहीत्वापिचक्रुत्या
ययाचितारोधनंपरात् ॥ उत्कोचंचगृहीत्वैववृथासाश्व्यंभुवंतिच २४ मतांनिदांकरिष्यतिमैत्रिचासिद्धिरेवच ॥ वृथामांसस्यभक्ष्यंचकरिष्यतिद्विजातयः ॥
॥ २५ ॥ उच्छेदः सज्जनानांस्यादितरेषांचैवैभवम् ॥ हित्वादेवान्भविष्यतिजनाः सर्वेतथैद्रिकान् २६ ॥ भूतप्रेतपिशाचानांभजेनसक्तमानसाः ॥
वेपान्नाविधान्कृत्वाभक्ष्यतिवाडवाः २७ केचिन्नक्षत्रियाभिक्षांचरिष्यंत्यकुलोचिता ॥ व्रतानिनियमांश्चापिनाचरिष्यंतिकर्हिचिद् २८ वर्णसंस्कारा
रीणिकर्ताकर्मणिभूजनः ॥ पतिव्रताभ्रष्टव्रताभविष्यंतिकलौयुगे २९ म्लेच्छप्रायाः सर्वलोकाः परद्रव्यापहारिणः ॥ निर्दयाः कुपथासक्ताः सर्वदासत्यवर्जिताः
३० धरित्रीस्यहीनाचसहीनामहीरुहाः ॥ पंचमेयाथपेष्टवावैषकन्याप्रसूयते ३१ षोडशाब्दपरंचागुर्भविष्यतितदयुगे ॥ तीर्थानिगुप्तरूपाणिद्वतायतना
निच ३२ एवंपापेप्रवृद्धेतुधर्मोविश्वार्थमात्रकः ॥ भविष्यतितदादेवाउपवासपरायणाः ३३ स्वधास्वाहावष्टकरैर्विजिताभयविह्वलाः ॥ यास्यंतिशरणंदेवंगजा
ननमनामयं ३४ स्तुतिनाविधातस्यकरिष्यंतितिवहु ॥ प्रार्थयिष्यंतिदेवशंसर्वविघ्नविनाशनं ३५ एवंसर्वविचार्यासौजाविभावंकरिष्यति ॥ गजाननः शू
र्षकर्णोधूम्रवर्णोपिनामतः ३६ नीलमश्वंसमावृद्धसङ्ग्रहस्तोरुषाञ्चलन् ॥ कल्पयिष्यतिसेनांसनानारूपानिजेच्छया ३७ शस्त्राणिचमहास्त्राणिकल्पयिष्यत्यय
त्नतः ॥ वदिष्यतिमहाम्लेच्छान्सेनयास्वेनतेजसा ३८ म्लेच्छभूतांस्तथालोकान्यधिष्यतितदाखिलान् ॥ लीनान्कंदरदेशेषुब्राह्मणान्वच्यभक्षिणः ३९ समाना
य्यप्रपूज्यैतान्भूमिदास्यतिदेवराट् ॥ सत्कर्मकारिणः सर्वानविधास्यतिचसज्जनान् ४० तदाधर्ममयंविश्वंभविष्यतिक्रतेयुगे ॥ एवंकृत्वाधूम्रवर्णस्ततोद्वान
मेष्यति ४१ एवंचतुर्युगिव्यासविघ्नेशस्यमहात्मनः ॥ कथितानिचनार्मानिरूपाणिचतवानव ४२ कर्मण्यहुत्तूरूपाणितस्यचोक्तानिसर्वशः ॥ येषांश्रवणमा
त्रेणमुच्यंतेसर्वजंतवः ४३ अन्यान्यस्यापिरूपाणिनवकुंशकिरस्तिमे ॥ यत्रवेदाश्चत्वारोविदुःठास्तत्रकाकथा ४४ ममवामद्विधस्यापिमहिम्नस्तस्यवर्णेने
अनुष्ठानायगच्छत्वंव्यवसायंक्रोम्यहम् ४५ ॥ भृगुरुवाच ॥ एवंश्रुत्वासोमकांतव्यासोब्रह्मसुखात्कथाम् ॥ अतिप्रतिमनाः प्राहसर्वपापप्रणशिनीम् ४६
मुनिरुवाच ॥ नृत्तिमधिगच्छामिश्रुत्वाख्यानंमहाद्भुतम् ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोस्मिन्स्यस्यसर्वसंशयाः ४७ दुरीकृताः कथासंग्राह्रणेशचरिताश्रयात् ॥
अमृतस्यैवमेतृप्तिः शुत्वाश्रुत्वानजायते ४८ अस्यश्रवणमात्रेणजन्मजन्मांतराजितम् ॥ दृजिनंनशमायातिसर्वैकामाभवंतिच ४९ पूर्वपुण्यबलादस्यश्रव
णंजायतेदृष्टनाम् ॥ नश्चाव्यंहुर्जेनायेदंपुराणंसर्वसिद्धिदम् ५० एवमुक्त्वानमस्कृत्यपरिक्रम्यस्वयंभुवम् ॥ गृहीत्वाज्ञायैव्यासस्तपसेवनमुत्तमम् ५१ यत्र
कंदकलान्यासस्तुतमानिजलानिच ॥ नवायुः प्रबलेयत्रनतपोनाग्निरेवच ५२ तेत्रापविष्टैकनिष्ठोजपक्वेकाक्षंरमन्तुम् ॥ व्यतीयुर्द्वादशाब्दानिमुनेस्तस्यतप

स्मृतः ॥ ततः प्रादुरभूतस्य पुरतस्तु गजाननः ५३ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे मुनिविसर्जननामैकानपंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ सो
 मकांत उवाच ॥ ॥ कथं प्रादुरभूदेवः पुरतस्तस्य महत्तमनः ॥ अष्टगोतसर्वमारव्याहिश्रुत्वा पापक्षयो यतः १ ॥ ॥ अगुरुवाच ॥ ॥ यथा तत्पुरतः प्रादु
 रसीद्विभोगजाननः ॥ तत्सर्वैकथयिष्ये हं सादं शृणु भूमिप २ रक्तमाल्यांबरधरा रक्तगंधानुलेपनः ॥ गजाननो ज्ञानयनः सिंदूरारुणमस्तकः ३ अनेकसूर्यसंका
 शो दिव्यकुंडलमंडितः ॥ अंगे दुमुकुटं विश्रक्तं कणेशे भवेव ४ मुनिरित्थं निरीक्ष्य न निर्माल्यनये नुनः ॥ चक्रं पेभयसं त्रस्तस्मृत्वा पत्रं मुमुक्षुच ५
 ततो ब्रवीन्नागमुखो भौस्त्वं मुनिस्तम ॥ यंध्यायसि दिवारात्रौ सोहं त्वां समुपागतः ६ ब्रह्मादीनामगम्यो यो वंदतां मुने तव ॥ ॥ अगुरुवाच ॥ ॥
 भुत्वे रथं मधुरां गणीजहर्षमुनिपुंगवः ७ मूढान्न्यस्य तत्पादं धन्यो हं पितरौ तपः ॥ धन्यो हं धरणीवृक्षाः पुनः पुनरुत्सीदत ८ यतो दृष्टं सर्वरूपो गुणतीतो
 खिलाश्रयः ॥ चिदानंदधनो नंतोऽखिलाकारणकारणम् ९ एवं तु त्वाप्रार्थयन् सर्वदंतं गजाननम् ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ ॥ निरस्य भ्रांतिं सर्वमियच्छम
 त्तिहं तां त्वयि १० अष्टादशपुराणानां यथास्यां करणे क्षमः ॥ तवापि स्तवने शक्तिः स्यादथा तत्कुरुष्व भोः ११ हृदये वसदेवेश प्रसन्नश्चैव मानवः ॥ ॥ गजा
 नन उवाच ॥ ॥ त्वया यत्प्रार्थितं वत्स सर्वमद्य विष्यति १२ सर्वमान्यो व्यासनामा सर्वपावनपावनः ॥ अपरोक्षज्ञानवांश्च भविष्यसि गुरोर्गुरुः १३ ना
 रायणपरः ख्याता गुणैः कीर्त्या श्रियापि च ॥ अष्टादशपुराणानां कर्ता त्वं हि विष्यसि १४ तथैवोपपुराणानां तावतां च मुनीश्वर ॥ त्वया पूर्वदेव भवशान्नुकृतं
 मम पूजनम् १५ स्मरणं वा ततः स्तंभोजतो वाण्यामहादृतः ॥ धातुमुखाच्छ्रुतो यस्मान्महिमा तेन मे नव १६ विलीनं सर्वमधुना प्रविशामि तवोदरम् ॥
 अगुरुवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा प्राविश तत्तन्मुने रुदं विभुः १७ प्रकाशमतुलं लेभे सूर्यकोटिसंमुनिः ॥ दीपयामास कङ्कभस्ततो मूर्तिं विधाय सः १८
 गजाननस्य महतीं प्रासादं स्थापय च सः ॥ पूजयामास विविधैरुपचारैः पृथक् पृथक् १९ सिद्धिं क्षत्रमिदं सर्वलोकां पावनं दृशोः ॥ अनुष्ठानवतां मंत्रानां
 सिद्धिप्रदं शुभम् २० एवमुक्त्वा प्यनुज्ञाप्य व्यासो नारायणस्तदा ॥ पुराणतद्गणेशस्य च्छ्रुतं ब्रह्मणो मुखतः २१ प्राह वै शंपायनाय ततस्तद्ब्रुवि प्रपथे ॥
 तदेतदखिलं तेद्यमयापि कथितं नृप २२ न निनसदं शंकिं चित्पात्रं त्रिषु विदते ॥ लोकेषु परमानंददायकं नृपस्तम २३ सोमकांतं न चारुव्ये ममिदं दुष्टज
 ने त्वया ॥ विनीतिषु च भक्तेषु त्वया ख्येयं प्रयत्नतः २४ मया निरंतरमिदं जप्यते स्म यथेति पथि ॥ तवापि करुणायोगात्कथितं राजस्तम २५ गजाननध्यान
 परो नित्यं जपरो भव २६ ॥ इति श्रीगणेशपुराणे उत्तरखंडे व्यासानुग्रहसिद्धिं क्षत्रवर्णनं नाम पंचाशदुत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ ॥ सूत उवाच ॥
 एवं श्रुत्वा कथानित्यं सोमकांतो मुनीश्वरात् ॥ शुष्कां प्रमूले तत्पुण्यं न्यक्षिप जलतो नृपः १ गते संवत्सरं चूतपल्लवैः कुसुमैः फलैः ॥ शुशुभे तीव्रशिवैः पु
 राणश्रुतिपुण्यतः २ सोमकांतो दिव्यकांतिस्त्यक्त्वा कुष्ठमवास्त्रजम् ॥ अक्षतश्चाभवत्पूतिगंधं त्यक्त्वा सुगंधवान् ३ निःखेदः सुरभेर्गंधादशदिक्षु प्रसारिणः ॥

बलात् २० हरिष्यतस्ततोद्विचित्रयस्ताभ्यांबलात्पुनः ॥ श्रुद्रावेदपठिष्यतिब्राह्मणाः शूद्रकर्मिणः २१ क्षत्रियावैश्यकर्मणोवैश्याश्शूद्रकर्मिणः ॥ प्र
तिग्रहं करिष्यतिचांडालस्यद्विजातयः २२ दुरिद्राश्चभविष्यंतिहाहाभृताविवेकतसः ॥ वदिष्यंतिचनमयागृहीतंधनमपि ॥ २३ ॥ गृहीत्वापिचक्रुत्या
ययाचितारोधनंपरात् ॥ उत्कोचंचगृहीत्वैववृथासाश्व्यं ब्रुवन्ति च २४ मतांनिदांकरिष्यन्तिमैत्रिचासिद्धिरेव च ॥ वृथामांसस्यभक्ष्यं च करिष्यंतिद्विजातयः ॥
॥ २५ ॥ उच्छेदः सज्जनानां स्यादतिरोषांचैवैभ्रमम् ॥ हित्वादेवान्भविष्यतिजनाः सर्वे तथैद्रिकान् २६ ॥ भूतप्रेतपिशाचानां भजेन सक्तमानसाः ॥
वेपान्नाविधान्कृत्वाभक्ष्यंतिवाडवाः २७ केचिन्नक्षत्रियाभिक्षां करिष्यन्त्यकुलोचितां ॥ व्रतानि नियमांश्चापि नाचरिष्यंति कर्हिचित् २८ वर्णसंस्कारा
रीणिकर्ता कर्माणिभूजनः ॥ पतिव्रताभ्रष्टव्रताभविष्यंतिकलौयुगे २९ म्लेच्छप्रायाः सर्वलोकाः परद्रव्यापहारिणः ॥ निर्दयाः कुपथासक्ताः सर्वदासत्यवर्जिताः
३० धरित्रीस्यहीनाचसहीनामहीरुहाः ॥ पंचमेयाथपेष्टवावैषकन्याप्रसूयते ३१ षोडशाब्दपरंचागुर्भविष्यति तदायुगे ॥ तीर्थानिगुप्तरूपाणिद्वतायतना
निच ३२ एवंपापेप्रवृद्धेतुघमोविश्वार्थमात्रकः ॥ भविष्यति तदादेवाजपवासपरायणाः ३३ स्वधास्वाहावष्टकरैर्विजिताभयविह्वलाः ॥ यास्यंति शरणं देवगजा
ननमनामये ३४ स्तुतिना विधातस्य करिष्यंति नतिबहु ॥ प्रार्थयिष्यंति देवशंसर्वविघ्नविनाशनं ३५ एवं सर्वविचार्यासौ जाविर्भावकरिष्यति ॥ गजाननः शू
र्षकर्णो धूम्रवर्णोऽपिनामतः ३६ नीलमश्वंसमाख्यसहस्रहस्तोरुषाञ्चलम् ॥ कल्पयिष्यति सेनां सनानारूपानि जेच्छया ३७ शस्त्राणि च महास्त्राणि कल्पयिष्यत्यय
त्नतः ॥ वदिष्यति महाम्लेच्छान्सेनयास्वेन तेजसा ३८ म्लेच्छभूतांस्तथालोकान्यधिष्यति तदाखिलान् ॥ लीनान्कंदरदेशेषु ब्राह्मणान्वच्यभक्षिणः ३९ समाना
य्यप्रपूज्यैतान्भूमिदास्यति देवराट् ॥ सत्कर्मकारिणः सर्वान्निविधास्यति च सज्जनान् ४० तदा धर्ममयं विश्वं भविष्यति कृतयुगे ॥ एवं कृत्वा धूम्रवर्णस्ततोद्वान्
मेष्यति ४१ एवं चतुर्युगव्यासविघ्नेशस्य महात्मनः ॥ कथितानि च नामानिरूपाणि च तवानव ४२ कर्मण्यदुत्तूरूपाणि तस्य चोक्तानि सर्वशः ॥ येषां श्रवणमा
त्रेण मुच्यंते सर्वजंतवः ४३ अन्यान्यस्यापिरूपाणि न वक्तुं शक्तिरस्ति मे ॥ यत्र वेदाश्चत्वारो विदुः षोडशस्तत्र कथा ४४ मम वामद्विधस्यापि महिम्नस्तस्य वर्णेन
अनुष्ठानाय गच्छत्वं व्यवसायं करोम्यहम् ४५ ॥ शृगुरुवाच ॥ एवं श्रुत्वा सोमकांतव्यासो ब्रह्मसुखात्कथाम् ॥ अतिप्रतिमनाः प्राह सर्वपापप्रणाशिनीम् ४६
मुनिरुवाच ॥ नृत्तिमधिगच्छामि श्रुत्वा ख्यानं महद्भुतम् ॥ धन्योऽस्म्यनुग्रहीतोऽस्मि त्यस्य सर्वसंशयाः ४७ दुरीकृताः कथासंग्रहाद्गणेशचरिताश्चायात् ॥
अमृतस्यैव मे नृत्तिः श्रुत्वा श्रुत्वानजायते ४८ अस्य श्रवणमात्रेण जन्मजन्ममांतराजितम् ॥ दृजिनं नाशमायाति सर्वैकामाभवंति च ४९ पूर्वपुण्यबलादस्य श्रव
णं जायते दृष्टनाम् ॥ न श्राव्यं दुर्जेनायेदं पुराणं सर्वसिद्धिदम् ५० एवमुक्त्वा नमस्कृत्य परिक्रम्य स्वयं भुवम् ॥ गृहीत्वा ज्ञायैव व्यासस्तपसे वनमुत्तमम् ५१ यत्र
कंदकलान्यासस्तुतमानिजलानि च ॥ नवायुः प्रबलेऽयत्र नातपो नाग्निरेव च ५२ तेनापविष्टैकनिष्ठो जपक्वेकाक्षरं मनुम् ॥ व्यती युद्धां दशाब्दानि मुनेस्तस्य तप

